

<ברייאת דרבי ישמעאל>

<א,א> רבי ישמעאל אומר משלוש עשרה מדות התורה נדרשת מקול וחומר מגזירה שווה מיבניין אב מכתב אחד מיבניין אב משני כתובין מכלל ופרט מפרט וכלל מכלל ופרט וכלל ואין אתה דן אילא כעין הפרט מכלל שהוא צריך לפרט ומפרט שהוא צריך לכלל כל דבר שה(ו)ניה] ביכלל [ו]יצא מן הכלל ללמד לא ללמד על עצמו יצא אילא ללמד על הכלל כולו כל דבר שה(ו)ניה] בכלל [ו]יצא ליטען טען אחר שהוא כעינינו יצא להקל ולא להחמיר כל <א,ב> דבר שהיה בכלל [ו]יצא ליטען טען אחר שהוא כעינינו יצא להקל ולהחמיר כל דבר שהיה בכלל ויצא לידון בדבר חדש (ו)אין אתה יכול להחזירו לכללו עד שיחזירנו הכתוב לכללו בפירוש דבר למד מיעינינו ודבר למד מיסופו שני כתובין מכחישין זה את זה עד שיבוא הכתוב השלישי וכריע ביניהם מקול וחומר כאיזצד ויאמר? ייי אל? משה? ואביה ירק ירק בפניה הלוא תכלם שבעת ימים קול וחומר לשכינה <א,ג> ארבעה עשר יום דיו לבא מן הדין להיות כנדון תסגר שבעת ימים מחוץ למחנה ואחר תאסף מגזירה שווה כיצד נאמר בשומר שכר אם לא שלח ידו ונאמר בשומר חנם אם לא שלח ידו מה שומר שכר שנא' בו אם לא שלח ידו פטר בו את הירושין אף שומר (ו)ח]נס שנאמר בו אם לא שלח ידו יפטור בו את הירושין מיבניין אב <א,ד> מכתב אחד כיצד לא המשכב כהרי המושב ולא המושב כהרי המשכב הצד השווה שבהן שהן עשויו? (לנוחת) [לנ? חת?] אדם לבדו הזב מטמא אותו ברובו לטמא אדם במגע ובמשא <...>

<נדבה>

<ג,ג> <...> היקדים קרייה לדבר יכול לא היתה קרייה אילא לדיביר זה בלבד ומניין לכל הדיברות שבתורה תלי' לוי' מאן(ו)ה(ו)ל] מועד כל שהוא מאוהל מועד נקדים בו קרייה לדבר יכול לא היתה קרייה אילא לדיברות בלבד מנין אף לאמירות אף לציווין אמר רבי שמעון תלי' לוי' דבר וידבר לרבות אף לאמירות אף לציווין יכול אף לפיסקות תלי' לוי' וידבר לדיביר היתה קרייה לא היתה קרייה לפיסקות וכי מה היו הפיסקות משמשות ליתן רווח למשה להיתבונן בין פרשה לפרשה ובין עינין לעינין והרי הדברין קול וחומר מה אם מי שהוא שומע מפי הקודש ומדבר ברוח הקודש צריך להתבונן בין פרשה לפרשה ובין עינין לעינין על אחת כמה וכמה הידיוט מיהידיוט [ו]מנין שכל הקריות היו משה משה תלי' לוי' ויקרא אליו אליים מתוך הסנה משה משה שאין תלי' לוי' ויאמר מלמד שכל הקריות היו משה משה מנין שעל כל קרייה היה אומר הנני תלי' לוי' ויקרא אליו אליים מתוך הסנה ויאמר משה משה <...> הנני שאין תלי' לוי' ויאמר מלמד שעל כל קרייה <ג,ד> היה אומר הנני משה משה אברהם אברהם יעקב שמואל שמואל לשון חיבה ולשון זירוז דבר אחר משה משה הוא משה עד שלא נידבר עימו והוא משה משנידבר עימו אליו למעט את אהרן אמר רבי יהודה בן בתירה שלושה עשר דיברות נאמרו בתורה למשה ולא אהרן וכניגדן נאמרו שלשה עשר מעוטים ללמדך שלא לאהרן נאמרו אילא למשה שיאמר לאהרן ואילו ה(ו)ן] ובבוא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו וידבר אליו ונועדתי לך ודברתי אתך אשר איועד לך לדבר אליך ביום צותו את אשר יצוה את כל אשר אצוה אותך אל בני ישראל ויהי ביום דבר [יני] אל משה בארץ מצרים ואלה תולדות אהרן ומשה ביום דבר יהוה את משה ב(ו)הר סיני] ויקרא אל משה וידבר יי] אליו מאהל מועד לאמר ומיעט את אהרן מיכולם רבי יוסי הגלילי אומר בשלשה מקומות נאמרה התורה בארץ מצרים ובהר סיני ובאהל מועד בארץ מצרים מה הוא אומר ויהי ביום דבר [יני] אל משה בארץ מצרים מיעט את אהרן מדברות ארץ מצרים ובהר סיני מה הוא אומר אלה תולדות אהרן ומשה ביום דיבר יי את משה בהר סיני מיעט את אהרן מידיברות הר סיני [ו]באוהל מועד מהוא אומר ויקרא אל משה וידבר יי אליו מאהל מועד לאמר מיעט את אהרן מידיברות אהל מועד רבי [א]לעזר אומר (ו)הרי הוא אומר ונועדתי שמה לבני ישראל ונקדש בכבודי עתיד אני להיועד להם ולהיתקדש בהם אימתי היה (ה)זה זה (ו)יום [ה]שמייני שני וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם או אינו אומר אילא לתין להם יעידה לדיברות תלי' לוי' ונועדתי לך לך היתה יעידה לא היתה יעידה לכל ישראל אוצ[א] את ישראל שלא כשרו לעלות בהר ולא אוצא את הזקנים שכשרו לעלות בהר אוצ[א] את הזקנים שלא ניראו בדיביר עים משה ולא אוצא את בני אהרן שניראו בדבר(ו) עם משה אוצא את בני אהרן [שלא] (ש)ניתועדו בדבר עם משה ולא אוצא את אהרן עצמו שניתועד בדבר עם משה תלי' לוי' אשר איועד לך לך היתה יעידה ולא היתה יעידה לכולם או אוצאם מן היעידה ולא אוצאם מן הדיברות תלי' לוי' ודברתי אתך אוצא <ד,א> את ישראל ולא אוצא את הזקנים אוצא את הזקנים ולא אוצא את בני אהרן אוצא את בני אהרן ולא אוצא את אהרן עצמו תלי' לוי' לדבר אליך עימדך היה הדביר לא היה הדביר עם כולם יכול לא היו שומעין את הדבר אבל יהו שומעין את הקול תלי' לוי' קול לא אוצא את ישראל ולא אוצא את הזקנים אוצא את הזקנים ולא אוצא את בני אהרן אוצא את בני אהרן ולא אוצא את אהרן עצמו תלי' לוי' קול לא

אוציא את כולם ולא אוציא את מלאכי שרית שאין משה יכול לה[ה]יכנס למקומן עד שיקרא תלי לוי קול לו קול אליו משה היה שומע את הקול אין כל אילו שומעים את הקול מאוהל מועד מלמד שהיה [ה]קול נפסק ולא היה יוצא חוץ לאוהל יכול מפני שהיה קול נמוך תלי לוי וישמע את הקול שאין תלי לוי קול אלא הקול המיתפרש בכתובים ומהוא הקול המיתפרש בכתובים קול יי בכח קול יי בהדר קול יי שובר ארזים וישבר יי את ארזי הלבנון קול יי חוצב להבות אש אם כן למה נאמר מאוהל מועד מלמד שהיה הקול נפסק ולא היה יוצא חוץ לאוהל כיוצא בו אתה אומר וקול כנפי הכרובים נשמע עד החצר החיצונה יכול מפני שהיה [ה]קול נמוך תלי לוי כקול אל שדי בדברו אם כן למה נאמר עד החצר החיצונה אילא כיון שהיה מגיע עד החצר החיצונה היה נפסק מאוהל מועד יכול מכל הבית תלי לוי מעל הכפורת או מעל הכפורת יכול מעל ה[כפ]ורת כולה תלי לוי מבין שני הכרובים דברי רבי עקיבה אמר שמעון בן עזאי איני כמישיב על דברי רבי אילא כמוסיף על דבריו הכבוד שנא' בו הלוא את השמים ואת הארץ אני מלא נאם יי ראה חיבתן של ישראל עד איכן גרמה לזה המרובה כלידחק ליראות מדבר מעל ה[כפ]ורת מבין שני הכרובים רבי דוסה אומר הרי הוא אומר כי לא יראני האדם וחי בחייהם אינן רואים רואים הן בשעת מיתתן וכן הוא אומר לפניו יכרעו כל יורדי עפר ונפשו לא חיה רבי עקיבה אומר הרי הוא אומר כי לא יראני האדם וחי אף חיות הנשאות אינן <ב,ז> רואות את הכבוד אמר שמעון בן עזאי איני כמישיב על דברי רבי אילא כמוסיף על דבריו כי לא יראני האדם וחי אף מלאכי שרית שחייהם חיי עולם אינן רואים את הכבוד לאמר צא (ו)אמור להם דבר(ים) כבושים בישבילכם ה[נ]דבר עימי שכן מצינו שכל שלשים ושמונה שנה שהיו ישראל (ב) [כ]מ[צ]ר[ו] (נוד)ים לא היה מדבר עם משה שני ויהי כאשר תמו כל אנשי המלחמה למות מקרב העם וידבר יי אלי לאמר דבר אחר לאמר צא ואמור להם והשיבני מנין שהיה משה יוצא ומדבר עימם שני ויצא ודבר אל בני ישראל את אשר יצוה מנין שהיה משה משיב את הדברים לפני הגבורה תלי לוי וישב משה את דברי העם אל יי אלעזר בן אחביי אומר יכול לא היה מ(י)דבר עימו לצורך עצמו תלי לוי לאמר לאמר לישראל לא היה מדבר עימו מדבר היה עימו לצורך עצמו דבר אל בני ישראל וסמך בני ישראל סומכים אין הגוים סומכים וכי איזו מידה מרובה מידת תנופה או מידת סמיכה מרוב(ה) [ה] מידת תנופה ממידת סמיכה שהתנופה נוהגת בדבר שיש בו רוח חיים ובדבר שאין בו רוח חיים והסמיכה אינה נוהגת אילא בדבר שיש בו רוח חיים אם מיעטת[ים] מתנופה מרובה לא א(י)מעטים מסמיכה מעוטה אתה אומר כצד זה ניתרבת (ה)תנופה וניתמעטת (ה)סמיכה או כ[י]צד זה ניתרבת (ו)גו...ה) [סמיכה] ונתמעטת תנופה שהסמיכה נוהגת בכל החוברי(ן) [ם] (ואין) [ה]תנופה נוהגת בכל החוברי(ן) [ם] אם מיעטת[ים] מתנופה מעוטה אמעטס מסמיכה מרובה הא לפי שיש בתנופה מ(י) שאין בסמיכה ובסמיכה מה שאין בתנופה צריך לומר דבר אל בני ישראל וסמך בני ישראל סומכין בני ישראל סומכין אין בנות ישראל סומכות רבי (דוסה) [יוסי] ורבי שמעון אומרין הנשים סומכות רשות אמר <ג,ד> רבי יוסה אמר לי אבה אלעזר היה לנו עגל זבחי שלמים והוצא(א) [י]נוהו לעזרת הנשים וסמכו עליו הנשים וכי יש סמיכה בעזרת הנשים אילא מפני נחת רוחן שלנשים יכול לא יסמכו על העולות שאין העולות טעונות תנופה אבל יסמכו על השלמים שהרי שלמים טעונים תנופה תלי לוי ואמרת אלהם לרבות כל האמור בעינין כשם שאין סומכי(ן) [ם] על העולות כך לא יסמכו על השלמים אדם לרבות את הגירים מכס להוציא את המשומדים מה ראיתה לומר כן אדם לרבות את הגרים מכס להוציא את המשומדים אחר שריבה הכתוב מיעט תלי לוי בני ישראל מה ישראל מקבלי ברית אף הגירים מקבלי ברית יצאו משומדים שאינן מקבלי(ן) ברית אומה ישראל בני מקבלי ברית [אף המשומדים בני מקבלי ברית] יצאו ( ) הגרים שאינן [בני] מקבלי(ן) ברית תלמוד לוי מכס עכשו(ו) הא אל תאמר אילא [מה] ישראל מקבלי ברית אף הגרים מקבלי ברית יצאו משומדים שאינן מקבלי ברית וכן הוא אומר זבח רשעים תועבה אף כי בזמה יביאנו אדם יקריב יכול גזירה תלי לוי כי יקריב אינה אילא רשות קורבן ליי שיקדום הקדישו להקרבנו דברי רבי יהודה אמר רבי שמעון מנין לא יאמר אדם ליי עולה ליי מנחה ליי שלמים אילא יאמר עולה ליי מנחה ליי שלמים ליי תלי לוי קרבן ליי והרי הדברים קול וחומר מה אם מי שהוא עתיד להקדיש אמרה התורה לא יחול שם שמים על הקרבן על אחת כמה המזכירים שם שמים ל( ) [ה]בטל( ) [ה] (ו)רבי יוסה אומר כל מקום שנא' קורבן אמור ביד הא שלוא ליתן למינים לרדות קרבן ליי בהמה יכול אף החי( ) [ה] שהיא קרוייה בהמה שני זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ תלי לוי בקר וצאן יכול לא יביא ואם הביא יהא כשר משל למי שאמר לו רבו לך <ד,ז> והביא לך חיטים והלך והביא לו חיטים ושערים ה?רי זה כמוס[י]ף על דברו תלי לוי בקר וצאן תקריבו אין לך בבהמה אילא בקר וצאן בלבד הא למה (דבר) [זה] דומה למי שאמר לו רבו אל תביא לי אילא חיטים הא אם הוסיף זה על החטים הרי זה כעובר על דברו מן הבהמה להוציא את הרובע ואת הנירבע הלא דין הוא מה אם בעל מום שלוא נעברה בו עבירה פסול מעל גבי המזבח הרובע והנרבע שניעברה בהם עבירה אינו דין שיפסלו מעל גבי המזבח הרי שהחרש עם החמור יוכיח שניעברה בו עבירה וכשר על גבי המזבח לא אם אמרתה בשחרש עם החמור שאינו חייב מיתה תאמר ברובע ובנירבע שהן חייבים מיתה טול לך מה שהבאתה [הרי] (ב)שנעברה בו עבירה על פי שני עדים (ו)נעברה בו עבירה על פי עד אחד [או] על פי הבעלים מנין אמר רבי ישמעאל הרי אני דן מה אם בעל מום שאין יעידת שני עידים פוסלתו מן

האכילה יעידת עד אחד פוסלתו מן ההקרבה הרובע והנירבע שיעידת שני עידין פוסלתן מן האכילה אינו דין שתהא יעידת עד אחד פוסלתן מן ההקרבה אמר לו רבי עקיבה ל(ו)א] אם אמרתה בבעל מום שמומו בגלוי תאמר ברובע ובנירבע שאין מומם בגלוי הואיל ואין מום]מ] בגלוי לא יפסלו מעל גבי המזבח תלי' לוי' מן הבהמה להוציא את הרובע ואת הנירבע מן הבקר להוציא את הניעבד הלא דין הוא מה אתנן ומחיר שצפוייהם מותרים פסולים]ן] מעל גבי המזבח ניעבד שצפוי אסורים אינו דין שיפסל מעל גבי המזבח או חילוף מה אם אתנן ומחיר <...> אסורין לגבי (ה)מזבח צפוייהם מותרים נעבד שהוא מותר אינו דין שיהא צפוי מותרים]ן] אתה ביטלתה לא תחמוד כסף וזהב עליהם ולקחת לך [ואני אקיימנו לא תחמד כסף וזהב עליהם ולקחת לך בד' בדבר שאין בו רוח חיים אבל בדבר שיש בו רוח חיים הואיל והוא מותר יהא צפוי מותרין תלי' לוי' מן הבקר להוציא <ה,א> את הנעבד כשהוא אומר מן הבקר למטן שאין תלי' אילא להוציא את הטריפה הלא דין הוא מה [אם] בעל מום שהוא מותר בחולים פסול מעל גבי המזבח טריפה שהיא אסורה בחולים]ן] אינו דין שתיפסל מעל גבי המזבח חלב ודם יוכיחו שהן אסורים]ן] בחולים]ן] וכשירים על גבי המזבח לא אם אמרתה בחלב ודם (ש)הן מדבר מותר תאמר בטריפה שכולה אסורה מלוקת העוף תוכיח שכולה אסורה וכשירה על גבי המזבח לא אם אמרתה במלוקת העוף שקדושתה אסרתה תאמר בטריפה שאין קדושתה אסרתה הואיל ואין קדושתה אסרתה לא תיפסל מעל גבי המזבח הא(?!ם?) [אם] הושבתה כשהוא אומר מן הבקר למטן שאין תלמוד אילא להוציא את הטריפה מן הצאן להוציא את המק(ו)צה מן הצאן להוציא את הנוגח אמר רבי שמעון יש ברובע מה שאין בנוגח ובנוגח מה שאין ברובע רובע עשה בו את האונס כרצון נוגח לא עשה בו את האונס כרצון נוגח משלים את הכופר לאחר מיתה רובע אינו משלים את הכופר לאחר מיתה יש ברובע מה שאין בניעבד ובניעבד מה שאין ברובע רובע בין שלו (ו)בין <...>

<ה,ג> <...> בחטאות החיצונות שאילו למעל(ו)ה] ואילו למט(ו)ה] מניין אפילו ניתערב בחטאות הפנימיות אוציא שניתערב בחטאות הפנימיות שאילו בפנים ואילו בחוץ מניין אפילו ניתערב בבכור ובמעשר ובפסח אוציא שניתערב בבכור ובמעשר ובפסח שאילו מתן ארבע ואילו מתנה אחת <...> מניין אפילו ניתערב בשלמים ובתודה אוציא שניתערב בשלמים ובתודה שאילו קודשי קדשים ואילו קדשים קלים יכול אפילו ניתערב באשם תלי' לוי' יקריבנו לבדו הוא קרב לא שניתערב באחרים מה ראיתה לומר עולה בעולה שהוא שם אחד עולה בתמורה שהתמורה קריבה כעולה עולה בחולים שהוא יכול להקדיש את החולים ולעשותם עולה יקריב אותם מלמד שכופים אותם יכול על כורחו תלי' לוי' לרצונו הא כיצד כופים אותם שיאמר רוצה אני וכן אתה אומר בגיטי נשים כופין אותם שיאמר רוצה אני לפני יי וסמך אין סמיכה בבמה צפונה לפני יי אין צפונה]ן] בבמה וכי איזו מידה מרובה מידת צפון או מידת סמיכה מרובה מידת צפון ממידת סמיכה שהצפון נוהג בקורבנות [ה]יח? יד ובקורבנות [ה]ציבור והסמיכה אינה נוהגת אילא בקורבנות [ה]יחיד אם מיעטת]ים מצפון מרובה לא אמעט]ים מסמיכה מעוטה אתה אומר כצד זה נתרבה צפון וניתמעטה סמיכה או כצד זה נתרבת סמיכה ונתמעט צפון שהסמיכה נוהגת בקודשי קדשים ובקדשים קלים והצפון אינו נוהג אילא בקודשי קדשים אם מיעטת]ים מצפון ממועט אמעט]ים מסמיכה מרובה הא לפי שיש בצפון <ה,ד> מה שאין בסמיכה ובסמיכה מה שאין בצפון צדך לומר לפני יי וסמך ואין סמיכה בבמה צפונה לפני יי אין צפון בבמה לפני יי וסמך אף על פי שסמך מבחוץ יחזור ויסמך מיביננים וסמך ידו לא ידו בנו [ידן] ולא יד עבדו ידו ולא יד שלוחו ידו על ראש לא ידו על גב ידו על ראש לא על הצואר על ראש לא על הגביים אוציא את כולם ולא אוציא את החזה ודין הוא מה אם הראש שאינו טעון תנופה טעון סמיכה החזה שהו]א] טעון תנופה אינו דין שייטעון סמיכה תלי' לוי' על [ה]ראש לא על החזה יכול אין לי טעון סמיכה אלא עולה נדבה עולה חובה מניין ודין הוא נאמר הביא עולה [נ:ד?בה] והביא עולה חובה מה עולה נדבה טעונה סמיכה אף עולה חובה [טיטעון] סמיכה לא אם אמרתה בעולה נדבה שאין לה חילופים עוף לפוטרה מן הסמיכה תאמר בעולה חובה שיש לה חילופים עוף לפוטרה מן הסמיכה הואיל ויש לה חילופים עוף לפוטרה מן הסמיכה לא תטען סמיכה תלי' לומר עולה אחד עולה נדבה ואחד עולה חובה זו וזו טעונות סמיכה אין לי אלא עולת בקר עולת הצאן מניין ודין הוא נאמר ה(ו)ביא] עולה מן הבקר וה(ו)ביא] עולה מן הצאן מה עולת בקר טעונה סמיכה אף עולת הצאן טעון סמיכה לא אם אמרתה בבן הבקר שניתרבה בנסכים תאמר בבן הצאן שניתמעט בנסכים הואיל וניתמעט בנסכים לא יטען סמיכה תלי' לוי' עולה אחד עולת בקר ואחד עולת הצאן זו וזו טעונות סמיכה יכול אף עולת העוף טעון סמיכה תלי' לוי' העולה פרט לעולת העוף ונרצה לו מלמד שהמקום רוצה לו על מה המקום רוצה לו אם תאמר דברים שחיבים עליהם מיתת בית דין מיתה בידי שמים כרית בידי שמים מלקות ארבעים חטאות ואשמות הרי עונשן אמור ועל מה המקום רוצה לו על מצות עשה ועל מצות (לא) תעשה שיש בה קום עשה רבי שמעון אומר ונרצה לו ולזבחו אף על פי שלא סמך הזבח מרצה ונרצה לו לכפר במכפר איזה הוא (מ)כפיר זה הדם שני כי הדם הוא בנפש יכפיר אין לי אילא דם הטהור דם הטמא

מניין כשהוא אומר ונשא אהרן את עון הקדשים אשר יקדישו בני ישראל ליי איזה עון הוא נושא אם תאמר עוון פיגול כבר נאמר פיגול הוא <ו,א> לא ירצה עוון נותר כבר נאמר נותר הוא לא יחשב איזה עון הוא נושא עון טומאה שהותר מכלל טומאה לציבור אין לי אילא עונ[ו]ת הדם מניין הקומץ והלבנה והקטורת ומנחת כוהנים ומנחת כוהן המשיח ומנחת נסכים תל' לוי לכל מתנות קודשים אין לי אלא שלאנשים שלנשים מניין אין לי אלא שלישראל שלגרים ושלעבדים מניין תל' לוי עוון [ה]קודשין[ו] ריבה הואיל ומאצינו ואין כפרה אילא בדם מה תל' לוי וסמך ונרצה אלא ללמד שאם עשה סמיכה שירי מצוה [כ]אילו לא כיפר עליו רבי שמעון אומר את שהוא עליו חייב [ב]אחריותו ואת שאינו עליו אינו חייב [ב]אחריותו וסמך ושחט במקום שסומכין שוחטין ותכף לסמיכה שחיטה מה סמיכה בטהורים אף שחיטה בטהורים ושחט שחיטה בכל כשירה בזרים בנשים בעבדים אפילו בקודשי קדשים או אינה אלא בכהן וכי מניין באת מכלל שני ואתה ובניך אתך תשמרו את כהנתכם לכל דבר המזבח ו[לכל]ג' [ו]לכל דבר המזבח אף לשחיטה כשהוא אומר והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם אליו וזרקו מיכן והלך מצות הכהנה אבל שחיטה כשירה בכל אדם בן הבקר לפני יי אין <ו,ב> השוחט לפני יי שמעון התימני אומר מניין שתהא ידו שלשוחט לפני מן הנישחט תל' לוי את בן הבקר לפני יי והקריבו זו קבלת הדם יכול זריקה כשהוא אומר וזרקו הרי זריקה אמורה הא אינו אומר כן והקריבו אלא זו קבלת הדם שלא תהא אלא בכהן כשר ובכלי שרית אמר רבי עקיבה ומניין לקבלת הדם שלא תהא אילא בכהן כשר ובכלי שרית נאמר כן כיהון ונאמר להלן כיהון מה כיהון שנאמר להלן בכהן כשר ובכלי שרית אף כיהון שנאמר כן בכהן כשר ובכלי שרית אמר לו רבי טרפון עקיבה עד (אי)מתיי את[ה] מגביב ומיב[א] עלינו איקפח את בניי אם לא שמעתי הפריש בין קבלה לזריקה ואי? לוי לפרש אמר לו רבי עקיבה תרשיני לומר לפניך מה שלימדתני אמר לו אמור אמר לו קבלה לא עשה בה את המחשבה כמעשה זריקה עשה בה את המחשבה כמעשה המקבל בחוץ פטור הזורק בחוץ חייב קבלוהו טמאין[ו] אין חייבין עליו זרקו[ו]הו טמאין חייבין עליו אמר לו רבי טרפון אקפח את בניי שלא היטיתה ימין ושמאלו אני הוא ששמעתי ולא היה לי לפרש אתה דורש ומסכים לשמועה הא כל הפרש ממך כפורש מחיינו בני אהרן יכול חללין[ו] תל' לוי הכהנים יצאו חללין[ו] (ו)אוציא חללין[ו] ולא אוציא בעלי מומין תל' לוי בני אהרן מה <ו,ג> אהרן כשר אף בניו כשרין יצאו חללין ובעלי מומין והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם וזרקו [ו]את[ה] הדם מה תל' לוי דם דם מנין אתה אומר ניתערב דם עולה בדם עולה דם עולה בדם תמורה דם עולה בדם חולין יקרב תל' לוי דם דם יכול אפילו ניתערבו א[ו]ל[ו] יקרבו שכן אם ניתערבו חיים יקרבו מניין אפילו ניתערב באשם אביא שניתערב באשם שאילו ואילו קודשי קודשין מנין אפילו ניתערב בשלמי[ו] ובתודה אביא שניתערב בשלמי[ו] ובתודה שאילו ואילו מתן ארבע מניין אפילו ניתערב בבכור ובמעשר ובפסח אביא שניתערב בבכור? ובמעשר ובפסח תל' לוי דם דם יכול אפילו ניתערב בפסול? תל' לוי דמו אביא שניתערב בפסולין שאינן כשירין לקרב מניין אפילו ניתערב בחטאות הפנימיות אוציא [שניתערב בחטאות הפנימיות] שאילו בפנים ואילו בחוץ ומנין אפילו ניתערב בחטאות החיצונות אביא את שניתערב בחטאות החיצונות תל' לוי דם דם וזרקו יכול זריקה אחת תל' לוי סביב או סביב יכול יקיפנו כחוט תל' לוי וזרקו הא כיצד הפסיק ארבע מתנות אף סביב אמר כן סביב ונאמר להלן סביב מה סביב אמור להלן הפסיק ארבע מתנות אף סביב אמור כן הפסיק ארבע מתנות והקריבו בני אהרן הכהנים את הדם אליו וזרקו מה תל' לוי שוב את הדם מנין אתה אומר נישפך מן הכלי על הרצפה ואספו כשר תל' לוי שוב את הדם (או) יכול אפילו נישפך מיצור בהמה על גבי הרצפה יחזור ויאספו[ו]נו [ו]יהא כשר תל' לוי הדם הדם שניתקבל בכלי הדם על גבי המזבח אין הזורק על גבי המזבח דבר אחר הדם על גבי המזבח אף על פי שאין בשר מה אני מקיים <ו,ד> ועשית עולותיך הבשר והדם הקיש הדם לבשר מה הדם בזריקה אף הבשר בזריקה יכול יהא זורק ורובג תל' לוי וערך הכהן אותם הא כיצד זוריק ועורך המזבח סביב בזמן שהוא סביב לא בזמן שניטלה קרנו שלמזבח הא(ס) [אם] ניטלה קרנו שלמזבח ועבד עליו עבודתו פסולה אשר פתח אהל מועד לא ביזמן פירוקו ולא בזמן שגללה הרוח את היריעה רבי יוסה הגלילי אומר מה תל' לוי אשר פתח אהל מועד לפי שני ונתתה את הכיור בין אהל מועד ובין המזבח יכול בין אהל מועד ובין המזבח יהא הכיור נתון תל' לוי המזבחה מזבח פתח אהל מועד [ו]אין הכיור פתח אהל מועד איכן היה כיור נתון [מ]בין האולם ולמזבח משוך כלפי דרום והפשיט וניתח יכול יהא מפשיט אבר אבר ומנחת תל' לוי העולה מפשיטה כולה ואחר כך מנתחה יכול אין לי טעון הפשטה אילא עולה נדבה עולה חובה מניין ודין הוא נאמר (ו)ה[ו]ב[א] עולה נדבה וה[ו]ב[א] עולה חובה מה עולה נדבה טעונה הפשטה אף עולה חובה תיטען הפשטה אין לי אילא עולת [ה]בקר עולת הצאן מניין ודין הוא נאמר ה[ו]ב[א] עולה מן הבקר וה[ו]ב[א] עולה מן הצאן מה עולת [ה]בקר טעונה הפשטה אף עולת הצאן תיטען הפשטה אחליש תורתהון דבני אינשא אין לי אילא שלאנשים שלנשים מנין אין לי אילא שלישראל שלגרים[ו] ושלעבדי[ו] עד שתהא מרבה להביא [את] (ו)שלגוים מנין תל' לוי העולה כל שהיא עולה טעונה הפשטה מה ראיתה להביא [ו]להפשיט ול[ו]ג[ו]תוח ולהוציאם מן הסמיכה אחר שריבה הכתוב מיעט מפני מה אני מביאן להפשיט ול[ו]ג[ו]תוח שהפשיט וניתוח כשירין בכל אדם [ו]מוציאין[ו] [ס] מן הסמיכה שאין סמיכה <ז,א> אילא בבעלים רבי חייא אומר צא וראה מה מיעט

הכתוב למעלה(ה) את הקריבים או את המקריבין היי אומר את המקריבין אף אני אימעטם מן הסמיכה מפני שאני ממעט את המקריבין ולא אימעטים מהפשט וניתוח מפני שני ממעט את מעשה עולה עצמה אין לי אילא שנישחטה לישמה נישחטה שלא לשמה מניין תלי' לוי' העולה כל שהיא עולה טעונה הפשטה וניתח יכול ינתח נתחיה לניתחיה(ה) [ם] תלי' לוי' אותה אותה לנתחיה אין נתחיה לניתחיה(ה) [ם] יכול אף הפסולה תהא טעונה הפשט וניתח(ה) תלי' לוי' אותה כשירה לא פסולה פסולה שעלת על גבי המזבח קריבה כמות שהיא ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח אמר רבי יהודה מניין להצתת האליתה שלא תהא אלא בראשו שלמזבח תלי' לוי' ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח אמר רבי שמעון וכי עלת על לב שהזר קרב על גבי המזבח אם כן למה נאמר ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח לימד על הצתת האש שלא תהא אילא בראשו שלמזבח ונתנו בני אהרן מה תלי' לוי' הכהן ממשמע שני אהרן איני יודע שהוא כהן אם כן למה נאמר הכהן ככיהונו ל(י) [ם] מד על כהן גדול שעבד בבגדי כהן הידיוט עבודתו פסולה ומניין לכהן הידיוט שעבד בבגדי כהן גדול תהא עבודתו פסולה תלי' לומר הכהנים ככיהונם הא כהן גדול שעבד בבגדי כהן (ה) הידיוט (עבודתו פסולה) וכהן הידיוט שעבד בבגדי כהן גדול עבודתו פסולה ונתנו בני אהרן הכהן אש על המזבח אף על פי שהאש יורדת מן השמים מצוה ליתן אש מן ההידיוט אש שירדה בימי משה (ו) לא ניסתלקה ממזבח הנחשת עד שבאו לבית העולמים אש שירדה בימי שלמה לא ניסתלקה ממזבח העולה עד שניסתלקה בימי מנשה וערכו עצים על האש עצים על גבי האש לא האש על גבי העצים אמר רבי שמעון מניין לרבות <ז,ב> שני ג(י) זירי עצים למערכה עם תמיד שלב(י)ן הערבים תלי' לוי' וערכו עצים על האש וערכו בני אהרן יכול מאה תלי' לוי' וערך הכהן אותם או וערך הכהן אותם יכול יהא כוהן אחד ע[ו]ן[ר]ך כל האברין(ה) [ם] תלי' לוי' וערכו הא כיצד כוהן אחד עורך שני אברין וכמה הן אברין(ה) [ם] עשרה ואחד בקרב(י) [ם] נמצא הטלה עולה בששה דברי רבי ישמעאל רבי עקיבה אומר וערכו שנים בני אהרן שנים הכהנים שנים מלמד שהטלה עולה בששה הכהנים לרבות (ה) [את] הקורח(י) [ם] דברי רבי יהודה וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים מה תלי' לוי' את הראש ואת הפדר מלמד שאין הראש והפדר מ[ת]נתחים דבר אחר שיהא פורס את הפדר על בית שחיטה שהי(י) [א] דרך (ה) כבד מלמעלה(ה) [ה] ומנין שהראש והפדר קודמין לכל האברין תלי' לוי' את ראשו ואת פדרו וערך הכהן אותם מלמד שהראש והפדר קודמין לכל האברין רבי חייא אומר מניין לשחיטה שהיא מן הצואר תלי' לוי' וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים (ה) [שאין] תלי' לוי' את הראש ואת הפדר והלא הראש והפדר בכלל כל הנתחין(ה) [ם] היו אם כן למה נאמר את ראשו ואת פדרו אילא לפי שני והפשט את העלה ונתח אתה לנתחיה וערכו בני אהרן הכהנים את הנתחים נתחים שהיו בכלל הפשטה ומנין לראש שכבר הותז תלי' לוי' (ה) ואת הראש על העצים אשר על האש עיצים ניתוכין להיות אש וכי כל העצים כשרים למערכה הי(י) [ה] כל העצים כשירין חוץ משלזית (ומ) [ו] שלגפן רבי [א] לעזר מוסיף אף שלחרוב ושלדקל ושלשקמה ושלמייש ושלאלון [ושל]יסתירה בכל מקום פסולין [א] אבל באילו [היו] רגילין במרבייות שלתאנה ושלאי(י) [ג] וזו ושלעץ שמן יכול המיתנדב עולה יהא מביא עיציה ואישיה עימה תלי' לוי' על העצים אשר על האש אשר על המזבח מה מזבח <ז,ג> משלציבור אף עצים [ואש] משלציבור דברי רבי [א] לעזר בירבי שמעון רבי [א] לעזר אומר מה מזבח שלוא נישתמש בו הידיוט אף עצים ואש שלא נישתמש בה(ה) [ם] הידיוט דבר אחר על העצים אשר על האש אשר על המזבח שלא יהו גיזירין יוצאין חוץ למערכה והקרב ירחץ והכרעים ירחץ אפילו ניתערבו קירבי עולה בקרבי עולה קרבי עולה בקרבי תמורה יכול אפילו ניתערבו בפסולין תלי' לוי' והקרב אוציא שניתערב בפסולין ולא אוציא שניתערב בקודשי קודשים ובקדשין קלין תלי' לוי' וקרבו ירחץ יכול מה רחיצה [ה] אמורה להלן בארבעים סאה אף כן בארבעים סאה תלי' לוי' במים במים כל שהן במים לא ביין במים לא במזג במים להכשיר את כל המים קול וחומר למי הכיור והקטיר אף על פי פסול אף על פי יוצ(י) [א] אף על פי פיגול אף על פי נותר אף על פי טמא יכול כשהן למט(ה) [ה] תלי' לוי' המזבחה כשהן בראש המזבח אמרתי לא כשהן למט(ה) [ה] את הכל לרבות את העצמות ואת הגידים (ו) את הקרניים ואת הטלפיים ואת הצמר שבראשי כבשי(ה) [ם] ואת השער שבזקן תיישין יכול אף על פי פרשו תלי' לוי' ועשית עולותיך הבשר והדם או ועשית עולותיך הבשר והדם יכול יחלוץ גידין(ה) [ם] ועצמות ויעלה הבשר על גבי המזבח תלי' לוי' את הכל ריבה הא כיצד בזמן שהן מחוברין יעלו פרשו אף על פי שהן בראש המזבח ירדו עולה לשם עולה אשה לשם אישים ריח לשם ריח ניחוח לשם נחת רוח ליי לשם מי שעשה את העולם ואם הרי זה מוס(י) [ף] על ?העניין הראשון ולמה הופסק ליתין רווח למשה להתבונן ב(ו) [י]ן פרשה לפרשה ובין ענין לענין והרי הדברין(ה) [ם] קול וחומר מה אם מי שהוא שומע מפי הקודש ומדבר ברוח הקודש צר[י]ן להתבונן בין פרשה לפרשה ובין ענין לענין על אחת כמה הידיוט מהידיוט מן (ה) הצאן ומן הכ(י) [בש]ים ומן העזים הרי אילו מיעוטים פרט לזקן [ו] לחולה ול[י]מזוהם קורבנו להוציא את הגזול כבשים ועזים להוציא את הכלאים אתה אומר לכך נאמרו המ[י]עוטי(ה) [ם] האילו או לא נאמרו אילא להוציא את שניעברה בו עבירה ושחרש בשור (ו) [ח]מור והן מוקדשין [ו] כללאים בכרם ושביעית ויום טוב ויום הכיפורין [ו] [ה] שבת תלי' לוי' כבשי(ה) [ם] לעולה ועזים לעולה לרבות את כולם דברי רבי [ה] [ו]דה רבי שמעון אומר מה תלי' לוי' כ(י) [בש]ים לעולה ועזי(ה) [ם] <ז,ד> לעולה לרבות את התמורה הלא דין הוא מה אם [ה] שלמי(ה) [ם] שלא כשרו לבוא מן העוף כשרה תמורתן עולה שכשרה

לבוא מן העוף אינו דין שתיכש(ו)ר תמורתה לא אם אמרתה בשלמי(ה)ם] שכשרו לבוא נקיבות כזכרי(ה)ם] תאמר בעולה שלא כשרה לבוא נקבות כזכרי(ה)ם] הואיל ולא כשרה [לבוא] נקבות כזכרי(ה)ם] לא תיכשר תמורתה תלי' לוי' כ(ב)ש[י(ה)ם] לעולה ועיזים לעולה לרבות את התמורה רבי [א]לעזר אומר מה תלי' לוי' כ(ב)ש[י(ה)ם] לעולה ועיזים לעולה שיכול אין לי שיקרב עולה אלא מותר עולה בלבד מניין [מותר] חטאות מותר אשמות מותר עשרית הא[י]פה מותר קיני זבי(ה)ם] קיני זבות קיני [י]ולדות מותר(ו) קורבנות נזיר ומצורע והמקדיש נכסיו והיו בהן דברי(ה)ם] ראויין לגבי המזבח יינות ושמינים ועופות מנין שימכרו לצריכו אותו המין ויביא בדמיהן עולות תלי' לוי' כבשי(ה)ם] לעולה ועיזי(ה)ם] לעולה לרבות את כולם וחכמין אומרין יפלו לנדבה והלוא אף הנדבה עולות היא מה בין דברי רבי [א]לעזר לדברי חכמין אילא בזמן שהיא באה חובה הוא סומך עליה ומביא עליה נסכים ונסכיה משלו ואם היה כהן עבודתה ועורה שלו ובזמן שהיא באה נדבה אינו סומך עליה ואינו מיביא עליה נסכים ונסכיה משלציבור אף על פי כהן עבודתה [ועורה] לאנשי [ה]משמר ושחט אותו אותו בצפון אין העוף בצפון (ו)הלוא דין הוא מה אם בן הצאן שלא קבע לו כהן קבע לו [ו] צפון עוף שקבע לו כהן אינו דין שיקבע לו צפון תלי' לוי' ושחט אתו בצפון אין העוף בצפון [רבי אליעזר בן יעקב אומר או... בצפון אי... הפסח בצ... <... ה'ל' הלא דין הוא מה אם עולה שלא קבע לה זמן שחיטה קבע לה מקום שחיטה פסח [ש]קבע לו זמן שחיטה אינו דין שיקבע לו (זמן) [מקום] שחיטה תלי' לוי' אותו אותו בצפון אין הפסח בצפון רבי חייה אומר אותו בצפון אין השוחט צריך להיות עומד בצפון לפי שמצינו שהמקבל צריך להיות עומד בצפון ומקבל בצפון אם עמד בדרום וקיבל בצפון ?פ:סל יכול אף השוחט כן תלי' לוי' [אותו] אותו בצפון אין השוחט צר[י]ך להיות עומד בצפון על ירך המזבח צפונה שהיר[י]ך בצפון איכן הן פונים לדרום הא למדנו שהכבש בדרום רבי יהודה אומר מעל[ו]ת[י]הו פנות קדים שיהא העולה <ח,א> לו פונה לימינו למזרח הא למדנו שהכבש בדרום [על ירך המזבח צפונה שהיריך בצפון איכן הן פונים לדרום הא למדנו שהכבש בדרום רבי יהודה אומר מעל[ו]ת[י]הו פנות קדים שיהא העולה לו פונה לימינו למזרח הא למדנו שהכבש בדרום] המזבח צפונה שהמזבח כולו ראוי להיות צפון שאם שחט בראשו קדשי קדשים כשרין דברי רבי יוסה רבי יוסה ברבי יהודה אומר מחצי המזבח ולצפון כצפון מחצי [ה]מזבח ולדרום כדרום צפונה לפני יייי (ו)שהצפון כולו פנוי דברי רבי אליעזר בן יעקב המזבח מכוון כנגד הצפון חצי פתחו שלה[י]כל (ו)כנגד אח[ת]ת[ד] מן הדלתות משוך כלפי הדרום רבי יהודה אומר המזבח ממוצע באמצע העזרה שלשים ושתים אמה עשר אמות כנגד פתחו שלה[י]כל ואח[ת]ת[ד] עשרה אמה מן הצפון ואח[ת]ת[ד] עשרה אמה מן הדרום נמצא המזבח מכוון כנגד הה[י]כל וכתליו איזה הוא צפון מקירו שלמזבח [ה]צפוני ?ו:עד כותל העזרה צפוני ועד כנגד מזבח דברי רבי יוסה ברבי יהודה רבי [א]לעזר בירבי שמעון מוסיף אף [מי]כנגד בין האולם ולמזבח [עד] (כותל העזרה [ה]צפוני רבי מוסיף אף מיכנגד מקום דריסת רגלי ישראל אף מכנגד מקום דריסת רגלי הכהנים [ו]עד כותל העזרה צפוני אבל מיכנגד בית החליפות ולפנים הכל מודין שהוא פסול וניתח אתו כשר לא הפסול אותו אותו לנתחיו [ו]אין נתחיו לנ[י]תחיה[ו]ם] את ראשו ואת פדרו מלמד שהראש והפדר קודמין לכל האיברין וערך הכהן אתם כסידורן על העצים אשר על האש אשר על המזבח שלא ישנה בהם מקום המערכה והקרב ירחץ והכרעים ירחץ אפילו ניתערבו קירבי עולה בקרבי עולה קרבי עולה בקרבי תמורה יכול אפילו ניתערב בי[ו]פסולים תלי' לוי' והקרב אוציא שניתערב ב[י]פסולים ולא אוציא שניתערב בקודשי קדשים ובקדשים קלי(ה)ם] תלי' לוי' וקרבו ירחץ יכול מה רחיצה אמורה להלן בארבעים סאה אף כן בארבעים סאה תלי' לוי' במים במים כל שהן במים לא ביין במים לא במזג במים להכש[י]ן את כל המים קול וחומר למי הכיור והקר[י]ב את הכל לכבש והקטיר אף על פי פסול אף על פי יוצ[א] אף על פי פיגול אף על פי נותר אף על פי טמא יכול כשהן למט[ו]ת[ה]ם] תלי' לוי' המזבחה כשהן בראש המזבח אמרתי לא כשהן למט[ו]ת[ה]ם] עולה אף על פי שלוא הפשיט אף על פי שלוא ניתח או יכול אף על פי שלא שחט בצפון תלי' לוי' הוא מה ראית להכשיר בהפשיט ובניתוח ולפסול בצפון אחר שריבה הכתוב מיעט מפני מ[ו]ה[ה] אני מכשיר בהפשיט ובניתוח שהן לאחר הרצייה ופוסיל בצפון שהוא לפני הרצייה עולה אף על פי <ח,ב> שלא סמך והלא סמיכה קודמת להרצייה אף על פי שלא סמך כשר מה ראיתה להכשיר בסמיכה ולפסול בצפון אחר שריבה הכתוב מיעט מפני מה אני מכשיר בסמיכה שאין סמיכה נוהגת בכל העולות ופוסל בצפון שהצפון נוהג בכל העולות עולה לשם עולה אשה לשם אישים ריח לשם ריח וגו' עוף עולה אין העוף זבחי שלמים הלא דין הוא מה אם העולה שלא כשרה לבוא נקבות כזכרים כשרה לבוא מן העוף שלמים שכשרו לבוא נקיבות כיזכרים אינו דין שיכשרו לבוא מן העוף תלי' לוי' עוף עולה אן העוף זבחי שלמים דברי רבי שמעון אמר רבי יהודה (ו)מה אם נקיבות שבבהמה שלוא כשרו לבוא עולות כשרו לבוא שלמים נקבות שבעוף שכשרו לבוא עולות אינו דין שיכשרו לבוא שלמים תלי' לוי' (ו) עוף עולה אין העוף זבחי שלמים מן העוף לא כל העוף לפי שני תמים זכר בבקר בכשבים ובעיזים תמות ז(י)כרות בבהמה אין תמות (ז)זכרות בעוף יכול שיבש גפה ושניס(ו)מת] עינה ושניקטעה רגלה תלי' לוי' מן העוף לא כל העוף אמר רבי שמעון מה אם המק(ו)דשי(ם) [ן] שהמום פוסיל בהן אין א(י)נתן ומחיר חל עליהם העוף שאין המום פוסל בו א[י]נו דין שלוא יהא אתנן ומחיר חל עליו תלי' לוי' לכל נדר להביא את העוף רבי אליעזר אומר כל מקום שנאמר זכר ונקבה

טומטום ואנדרג(י)נס פוסלין (בו) [בהן] העוף שלא נאמר בו זכר ונקבה אין טומטום ואנדרג(י)נס פוסלי(ס)ן] בו קורבנו היחיד מיביא עוף אין הציבור מיביא עוף הלא דין הוא עולת בהמה באה בנדר ובנדבה ועולת העוף באה בנדר ובנדבה מה(י) עולת בהמה שהיא באה בנדר (י) [וב]נדבה הרי היא באה נידבת ציבור אף עולת העוף שהיא באה בנדר (י) [וב]נדבה תבוא נדבת ציבור מנחה תוכיח שהיא באה בנדר וב[י]נדבה ואינה באה נדבת ציבור לא (אם) אם אמרתה במנחה שאינה באה נדבת שנים תאמר בעולת העוף שהיא באה נדבת שניים שלמים יוכיחו שהן באין נדבת שנים ואינן באי(ס)ן] נדבת ציבור מה לשלמים שאינן באי(ס)ן] נידבות ציבור שהרי ניתמעטו בתמות ובז(י)כרות תאמר שלא יבוא עוף נדבת ציבור שהרי ניתרבה בתמות ובז(י)כרות הואיל וניתרבה בתמות ובז(י)כרות יבוא נידבת ציבור תלי' לוי' קורבנו היחיד מיביא עוף אין הציבור מיביא עוף דין אחר מה אם עולת בהמה שמיעט הכתוב <ח,ג> בהבאתה (ו)אינה באה נקיבות כזכרים ובעלי מומי(ס)ן] כתמימים הרי היא באה [נדבת] ציבור עולת העוף שריבה הכתוב בהבאתה ובאה נקב[ו]ת כזכרים ובעלי מומי(ס)ן] כתמימים אינו דין שתבוא נדבת ציבור תלי' לוי' קורבנו היחיד מיביא עוף אין הציבור מיביא עוף יכול כשם שאינה באה נדבת ציבור כך לא תבוא נדבת שנים תלי' לוי' והקר[י]ב מלמד שהיא באה נדבת שנים רבי אומר הרי הוא אומר אשר יקר[י]ב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבתם אשר יקריבו לוי' לעולה כל הקדשין באין בשותפות אילא שסילק הכתוב את המנחה יכול כל העוף כולו יהא כשר תלמוד לומר והקריב מן התורים או מן בני היונה את קרבנו אין לך בעוף אילא תרין ובני יונה תרין גדולים ולא קטנים הלא דין הוא מה אם בני יונה שלא כשרו לבוא גדולים כשרו לבוא קטנים בני יונה קטנים ולא גדולים אינו דין שיכשרו לבוא קטנים תלי' לוי' תרין גדולים [ו]לא קטנים בני יונה קטנים [ו]לא גדולים הלוא דין הוא מה אם [ה]תרין שלא כשרו לבוא קטנים כשרו לבוא גדולים בני יונה שכשרו לבוא קטנים אינו דין שיכשרו לבוא גדולים תלי' לוי' בני יונה קטנים [ו]לא גדולים יכול כל התרין יהו[א] כש[י]רין וכל בני יונה יהו[א] פסולין תלי' לוי' מן התורין לא כל התרין מן בני יונה לא כל בני יונה פרט לתחילת הצי(י) [ה]וב שבזה ושבזה מאמתיי תרין כשירין מ(י)ש(י)זיהיבו מאמתיי בני יונה פסולין מ(י)ש(י)ציהיבו קרבנו תרין ובני יונה אין הכשרו תרין ובני יונה הלא דין הוא מה אם [ה]צפרין שלא כשרו לכפר ביפנים כשרו לחפז תרין ובני יונה שכשרו לכפר ביפנים אינו דין שיכשרו לכפר בחוץ תרין ובני יונה שכשרו לכפר ביפנים תרין ובני יונה שכשרו לכפר ביפנים [ה]לא דין הוא] מה אם תרין ובני יונה שלא כשרו לכפר בחוץ (אינו דין שי)כשרו לכפר ביפנים צפרים שכשרו לכפר בחוץ אינו דין שיכשרו לכפר ביפנים תלי' לוי' והקר[י]ב מן התרים וגי' אין לך בעוף אילא תרין ובני יונה אמר רבי [ה]ודה מה אם במקום ששוה המכשיר שבפנים לכפר (ש)בפנים חל?ק? המכשיר שבחוץ מהם מקום שלוא שווה המכשיר שבפנים לכפר (ש)בפנים אינו דין שנחלוק המכשיר שבחוץ מהם הדין דין לעני לעשיר מנן תלי' לוי' קורבנו תרין ובני יונה אין הכשירו תרין ובני יונה והקריבו מה תלמוד לפי שני' והקריב מן התרים וגי' יכול אין פחות משתי פרידים תלי' לוי' והקריבו אפילו פרידה אחת והקריבו על המזבח מה תלי' לוי' הכהן ומלק מלמד שלא תהא מליקה אילא בכהן הלא דין הוא מה אם ב?ן? הצאן שקבע לו צפון לא קבע לו כהן מל[י]קה שלא קבע לה צפון אינו דין שלא יקבע לה כהן תלי' לוי' (ה)כהן ומלק מלמד שלא תהא מליקה אלא בכהן יכול ימליקנו בסכין ודין הוא מה אם שחיטה שלא קבע לה כהן קבע לה כלי מליקה ש(י)קבע לה כהן אינו דין שיקבע לה כלי תלי' לוי' הכהן ומלק אמר רבי עקיבה וכי עלת על לב שהזר קרב על גבי המזבח אם כן למה נאמר הכהן ומלק מלמד שלא תה(י) [א] מליקה אילא בעצמו שלכהן יכול ימלקנה בין מלמעל(י) [ה] [ו]בין מלמט(י) [ה] ודין הוא בהמה שחטאתה למעל(י) [ה] עולתה למט(י) [ה] עוף שחטאתו למט(י) [ה]? א?ינו דין ש(י) [ת]תהא עולתו למט(י) [ה] תלי' לוי' ומלק את ראשו והקטיר המזבחה מזבח אמור לעינין הקטרה ולעינין מליקה מה הקטרה למעל(י) [ה] אף מליקה למעל(י) [ה] ומלק מליקה ממול העורף יכול מכל מקום הרי(י) [ני] דן <ט,א> נאמר כן מליקה ונאמר לה[ל]ן מליקה מה מליקה [ה]אמורה להלן ממול העורף אף כן ממול העורף או מה מליקה אמורה להלן מוליק ואינו מבדיל אף כן ימלוק ולא יבדיל תלמי' לוי' ומלק את ראשו וגי' ונמצה דמו איפשר לומר כן מאחר שהוא מקטיר הוא (מוצ(י) [ה]) [ממצא] אילא מולקו כדרך הקטרתו מה מצינו בהקטרה הראש לעצמו והגוף לעצמו [אף] מליקה הראש לעצמו והגוף לעצמו אמר רבי אומר כן את ראשו והקטיר אלא זו הקטרה לראש לעצמו מה מצינו בהקטרה הראש לעצמו והגוף לעצמו אף מליקה הראש לעצמו והגוף לעצמו ונמצא(י) [ה] דמו דם כולו אוחז בראש ובגוף ומוציא משניהם על קיר המזבח לא על קיר הכבש [ו]לא על קיר היסוד ולא על קיר הה[י]כל [לא] על קיר העליון יכול על קיר התחתון ודין הוא בהמה שח(י)טתה למעל(י) [ה] עולתה למט(י) [ה] עוף שחטאתו למט(י) [ה] אינו דין שתהא עולתו למט(י) [ה] [ה] תלי' לוי' ומלק את ראשו וגי' המזבח אמור לעינין הקטרה ולעינין מצייה מה הקטרה למעל(י) [ה] אף מצייה למעל(י) [ה] כיצד הוא עושה עלה (ל) [ב]כבש ופנה לסובב באלו לקרן דרומית מזרחית היה מולק את ראשה ממול עורפה ומבדיל (ומ(י)וצ(י)א) [א] [וממצה] את דמה על קיר המזבח ואם עשאה למט(י) [ה] מרגליו שלמזבח אפילו אמה אחת כשירה רבי נחמיה ורבי אליעזר בן יעקב אומרין כל עצמה אינה נעש[י]ת אילא בראשו שלמזבח והסיר את מראתו זה הזפק יכול יקור בסכין ויטילנה [ה] תלי' לוי'

בנוצתה יט[י]לנה עם הנוצה אבה יוסה בן חנן אומר נוטל את הקורקבנין עימה והשליך אותה כשירה לא פסולה אותה לא חטאת העוף אותה בהשלכה אין עולת הבהמה בהשלכה הלא דין הוא מה אם במקום שהכשיר את העור פסל את בית (הר[ו])א[י] [הרע[י] מקום שפסל את העור אינו דין שיפסול בית הראי תל' לוי אותה אותה בהשלכה אין עולת בהמה בהשלכה אצל המזבח סמוך למזבח קדמה במזרחו שלכבש אל מקום הדשן ששם יהוא נותנין את הדשן רבי חנניה בן אנטונוס אומר שני <ט,ב> בתי דשנים היו שם אחד במזרחו שלכבש ואחד במזרחו שלמזבח זה שבמזרחו שלכבש שם היו נותנין (את) מוראת העוף ודישון מזבח הפנימי והמנורה וזה שבמזרחו שלמזבח שם היו שורפים פסולי קודשי קדשים ואמורי [ופסולין] קדשים קלים ושסע אתו כשר לא הפסול אותו בשיסוע אין עולת הבהמה בשיסוע הלא דין הוא מה אם עולת העוף שאינה טעונה ניתוח טעונה (שיסוע עולת בהמה שהיא טעונה ניתוח אינו דין שתיטען (ב)שיסוע תל' לוי ושסע אותו אותו בשיסוע אין עולת (ה)בהמה בשיסוע בכנפיו להכשיר את העור הלא דין הוא מה אם במקום שהיכשיר בית (ה)א[י] פסל את העור כן שפסל (ב)א[י] (ה)א[י] אינו דין שניפסול את העור תל' לוי בכנפיו להכשיר את העור לא יבדיל יכול אם (ה)הבדיל פסל תל' לוי והקטר או והקטר יכול אף על פי שמלקו ביסכין תל' לוי אותו מה ראיתה להכשיר בהבדלה ולפסול במליקה אחר שריבה הכתוב מיעט מפני מה אני מכשיר בהבדלה שהיא לאחר הרצייה ופס:י'ל במליקה שהיא לפני [ה]רצייה עולה אף על פי שמיצה דם הגוף ולא מיצה דם הראש או יכול אף על פי שמיצ[ו] (ה) דם הראש ולא מיצ[ו] (ה) דם הגוף תל' לוי הוא עולה לשם עולה אשה לשם אישים וגי' נאמר בעולת בהמה אשה ריח ניחח [ו]בעולת העוף אשה ריח ניחח [ו]במנחה אשה ריח ניחח ללמדך שאחד מרבה ואחד ממעט ובלבד שיכו[ו] (ו)א[י]ן אדם את דעתו לשמים ונפש לרבות כהן משיח שיביא מנחה נדבה הלא דין הוא מה אם היחיד [ו]א[י]ן שאינו מיביא מנחה חובה בכל יום מיביא מנחה נדבה משיח שהוא מיביא מנחה חובה בכל יום אינו דין שיביא מנחה נדבה לא (אם) אמרתה ביחיד שהוא מ(ו) [יב]יא מנחה (טומאה) על טומאת מקדש וקדשיו תאמר במשיח שאינו מיביא מנחה על טומאת מקדש וקדשיו הואיל ואינו מיביא מנחה על טומאת מקדש וקדשיו לא יביא מנחה נדבה תל' לוי ונפש לרבות כהן משיח שיביא מנחה נדבה הוא הדין לציבור הלא דין הוא מה אם היחיד שאינו מיביא מנחה חובה בכל יום מיביא מנחה נדבה ציבור שהוא מיביא מנחה חובה בכל יום אינו דין שיביא מנחה נדבה לא <ט,ג> אם אמרתה ביחיד שהוא [מיביא] מנחה על טומאת מקדש וקדשיו תאמר בציבור שאינו מיביא מנחה על טומאת מקדש וקדשיו משיח יוכיח שאינו מיביא מנחה על טומאת מקדש וקדשיו ומיביא מנחה נדבה אף אתה אל תתמה על הציבור שאף על פי שאינו מיביא מנחה על טומאת מקדש וקדשיו יביא מנחה נדבה תל' לוי נפש היחיד מיביא מנחה נדבה אין הציבור מביא מנחה נדבה נפש תקריב יכול גזירה תל' לוי כי תקריב אינה אילא רשות קרבן מנחה מלמד שהיחיד מיתנדב לבונה נאמר <...> [הביא בהמ]ה <...> [והביא] מנחה חובה לה <...> [הביא] מנחה <...> [והביא] לבונה חובה לה מה מנחה שהיא באה חובה עים הבהמה באה נדבה בפני עצמה אף לבונה שהיא באה חובה עים המנחה תבוא נדבה בפני עצמה מה למנחה באה נדבה בפני עצמה שכן היא באה חובה בפני עצמה תבוא לבונה נדבה בפני עצמה שכן אינה באה חובה בפני עצמה הואיל ואינה באה חובה בפני עצמה לא תבוא נדבה בפני עצמה תל' לוי קורבן מלמד ש[ה]יחיד מתנדב לבונה מיכמה לא יפחות מקומץ ומניין שהיחיד מתנדב יין נאמר <...> [הביא] בהמה <...> [והביא] מנחה חובה לה הביא בהמה (ו) [והביא] יין חובה לה מה מנחה שהיא באה חובה עים הבהמה באה נדבה בפני עצמה אף היין שהוא בא חובה עים הבהמה יבוא נדבה בפני עצמו מה למנחה הבאה נדבה בפני עצמה שכן היא באה חובה בפני עצמה יביא יין נדבה בפני עצמו שכן אינו בא חובה בפני עצמו הואיל ואינו בא חובה בפני עצמו לא יבוא נדבה בפני עצמו תל' לוי קרבן מלמד שהיחיד מתנדב יין מכמה לא יפחות משלושת (ו)גים ומניין שהיחיד מתנדב שמן הוא הדין והיא תשובה תל' לוי קורבן דברי רבי טרפון אמר רבי טרפון מה מצינו ביין שהוא בא חובה (הוא) [ו]בא נדבה אף [ה]שמן שהוא בא חובה יבוא נדבה אמר לו רבי עקיבה לא [אם] אמרתה ביין שכן הוא קריב חובתו בפני עצמו תאמר בשמן שאינו קריב חובתו בפני עצמו [הואיל ואינו קריב חובתו בפני עצמו לא יבוא נדבה בפני עצמו] ומניין ש[ה]יחיד מתנדב עצים תל' לוי קורבן מלמד ש[ה]יחיד מתנדב עיצים מיכמה לא יפחות משני גז[ו] [רי(ס)] [ו] אמר רבי יוסה [או] קורא אני קרבן יכול יהא היחיד מתנדב קטורת [ו]קורא אני עליו מוצא שפתיך תשמר ועשית מה אני מקיים לא תעלו עליו קטורת זרה ועולה יכול יתנדב ויביא על מזבח החיצון <ט,ד> תל' לוי ואת שמן המשחה ואת קטורת הסמים לקודש אין שמן המשחה (ו) וקטרת הסמים קריבים א[י]ל לא בפנים מ(ו)נחה ליתן את האמור כן בכל המנחות ואת האמור בכל המנחות כן סולת מה סולת אמורה להלן מן החטים אף כן מן החטים סלת קורבנו סולת יהיה שלא יתנדב ויביא אלא מן החטים הלא דין הוא ציבור מביא מנחה מן החטים חובה ויחיד מביא מנחה מן החטים נדבה מה ציבור שהוא מיביא מנחה מן החטים חובה מביא מנחה מן הסעורים חובה אף יחיד שהוא מיביא מנחה מן החטים נדבה יביא מנחה מן הסעורים נדבה תל' לוי סולת קורבנו סלת יה(ה)א[י] שלא יתנדב ויביא אלא מן החטים הא אם אמר הרי עלי מנחה מן הסעורים יביא מן החטים קמח יבוא סלת שלא שמן ולבונה יביא עימה שמן ולבונה חצי עשרון יביא עשרון שלים עשרון ומחצה יביא שנים [ו]רבי שמעון פוטר שלא יתנדב

כדרך המתנדבים קורבנו היחיד מיביא מנחה נדבה אין השותפים מביאים מנחה נדבה הלא דין הוא עולת בהמה באה בנדר ובנדבה ומנחה באה בנדר ובנדבה מה עולת בהמה שהיא באה בנדר (וב)נדבה הרי היא באה נדבת שנים אף מנחה שהיא באה בנדר (וב)נדבה תבוא נדבת שנים לא אם אמרתה בעולת בהמה שהיא באה נדבת (צ)יבור תאמר במנחה שאינה באה נדבת ציבור עולת העוף תוכיח שאינה באה נדבת ציבור ובאה נדבת שנים אף אתה אל תתמה על המנחה שאף על פי שאינה באה נדבת ציבור תבוא נדבת שנים תל' לוי קורבנו היחיד מיביא מנחה נדבה אין השותפים מביאים מנחה נדבה כשם שאין שנים מביאים מנחה נדבה כך אין מביאים לא יין ולא לבונה ולא עצים אבל מתנדבים עולה ושלמים ובעוף אפילו פרידה אחת ויצק עליה שמן על כולה ונתן עליה לבונה על מיקצתה מה ראיתה לומר כן ויצק עליה שמן על כולה ונתן עליה לבונה על מיקצתה שאין ריבוי אחר ריבוי בתורה אילא למעיט דבר אחר ויצק עליה שמן על כולה מפני שהוא ניבלל עימה וניקמץ עימה ונתן עליה לבונה על מיקצתה שאינה לא ניבללת עימה ולא (נ)קמצת עימה ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה ואיני יודע כמה הרי(ני) דן טעונה קמיצה וטעונה <י,א> לבונה מה קמיצה מלוא קומץ אף לבונה מלוא קומץ רבי יודה אומר אם מיעט את לבונתה כשירה ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה והביאה מלמד שיציקה ובלילה כשרין בכל אדם והביא והביאה שלא יביאנה חצאיים הא אם אמר הרי עלי מנחה של(י)שני עישרונות לא יביאנה בשני כילים אילא בכלי אחד אל בני אהרן אפילו הן ריבואות וכן הוא אומר ברב עם הדרת מלך הכהנים וקמץ מלמד שקמיצה מצות כהונה הלא דין הוא מה אם שחיטה שקבע לה צפון (ו)לא קבע לה כהן קמיצה שלא קבע לה צפון אינו דין שלא יקבע לה כהן מליקה תוכיח שלא קבע לה צפון וקבע לה כהן לא אם אמרתה במליקה שקבע לה מזבח תאמר בקמיצה שלא קבע לה מזבח הואיל ולא קבע לה מזבח לא יקבע לה כהן תל' לוי הכהנים וקמץ מלמד שקמיצה מצות כהונה יכול מצוה שיקמיצנה כוהן ואם קמצה זר תהא כשירה תל' לוי שוב והרים הכהן קבעה שאם קמצה זר תהא פסולה וקמץ קומץ אחד לעישרון אחד (ו)קומץ אחד לששים עשרון או וקמץ קומץ אחד לעישרון אחד (ו)ששים קומץ לששים עשרון הרי(ני) דן טעונה קמיצה וטעונה לבונה מה (לבונה) קומץ אחד לעשרון אחד (ו)קומץ אחד לששים עשרון אף קמיצה קומץ אחד לעשרון אחד (ו)קומץ אחד לששים עשרון הולכה לך לדרך הזו טעונה קמיצה וטעונה שמן מה שמן לוג אחד לעשרון אחד (ו)ששים לוג לששים עשרון אף קמיצה קומץ אחד לעשרון אחד (ו)ששים קומץ לששים עשרון נראה למ(ה)ני דמה דנים דבר שכולו עולה לאישים מדבר שכולו עולה לאישים אל יוכיח שמן שאין כולו עולה לאישים (ה)הולכה לך לדרך (ה)זו דנים דבר שמיעוטו מעכב את רובו מדבר שמיעוטו מעכב את רובו אל תוכיח לבונה שאין מעוטה מעכב(י)ב(ת) [את] רובה תלמוד לוי וקמץ קומץ אחד לעשרון אחד (ו)קומץ אחד לששים עשרון וקמץ משם ממקום שר(י)גלי הזר עומדות בן בתירה או' מניין אם קמץ בשמאל יחזיר ויחזור ויקמוץ בימין תל' לוי משם ממקום שקמץ כבר מלוא קומצו יכול מלוא קומצו מבורץ תלמוד לוי בקומצו או בקומצו יכול יקמוץ בראשי אצבעותיו תל' לוי מלוא קומצו <י,ב> הא כיצד חופה את פס ידו במחבת ובמרחשת ומוחק באצבעו מלמעל(ה) [ה] למט(ו) [ה] מלוא קומצו סולת יכול מקום הקמיצה יהא סולת והשאר יהא קמח תל' לוי מסולת או מסולת יכול מקום הקמיצה והצדדים יהוא סלת והשאר יהא קמח תל' לוי מסולתה שתהא כולה סלת משמנה שתהא כולה שמן מסולתה ומשמנה שתהא סלת בלולה בשמן דבר אחר מסולתה שאם חיסר סולתה כל שהיא פסולה (ו)משמנה שאם חיסר שמן כל שהוא פס(ו)ל מסולתה לא מסולתה חברתה משמנה לא משמן חברתה שלא יביא שתי מנחות בכלי אחד מיכן אמרו שתי מנחות שלא נקמצו וניתערבו זו בזו אם יכול לקמוץ מזו בפני עצמה ומיזו בפני עצמה כשירות ואם לאו פסולות מלא קמצו מסולתה ומשמנה שאם קמץ ועלה בידו צרור [או] (גרגר מלח או קורט שלילבונה פסל מסולתה ומשמנה על כל לבונתה שתהא שם לבונה בשעת [ה]קמיצה על כל לבונתה והקטיר שילקט לבונה ויעלה לאישים והקטיר הקומץ אף על פי [שאינן] (ש)שיריים ניטמא הקומץ או אבד יכול יוכלו הכהנים בשירי(י)ם ודין הוא מה אם במקום שהורע [כוח] המזבח בשתי לחם ובלחם הפנים יפה כוח (ה)הכהנים בהם מקום שייפה כוח המזבח בקומץ אינו דין שייפה כוח הכהנים בשיריים מה אני מקיים והנותרת מן המנחה וגי' אין להם אלא לאחר מתנת(ו) האישים אזכרתה נזכרים בה (ו)נזכרים בקומצה נזכרים בלבונתה רבי שמעון אומר נאמר כן אזכרה ונאמר להלן אזכרה מה אזכרה אמורה להלן מלוא קומץ אף כן מלוא קומץ והנותרת אף על פי שלוא הומלחה אף על פי שלוא הוגשה אף על פי שלוא הקטיר את כל לבונתה מן המנחה פרט לשחסרה ה(י) [או] פרט לשחסר קומצה ולא הקטיר מלבונתה כלום לאהרן ולבניו לאהרן תחילה ואחר כך לבנים לאהרן שלא במחלוקת ולבניו במחלוקת מה אהרן כהן גדול אוכל שלא במחלוקת אף בניו כהנים גדולים אוכלים שלא במחלוקת לאהרן ולבניו קדש קדשים להתיר מנחות ישראל וכי מניין יצאו מיכלל שנאמר כל האזרח יעשה ככה את אלה להקריב אשה <י,ג> אם רצה לרבות ירבה או אינו אומר אילא שיהו[א] מנחות ישראל ניתנות על גבי האשים מה אני מקיים והנותרת מן המנחה שלגרים ושלאנשים ושלעבדים תל' לוי לאהרן ולבניו קדש קדשים להתיר מנחות ישראל אין לי אילא מנחותיהם מלוקותיהם מנין אמר רבי שמעון או קורא אני נבלה וטרפה לא (י) [א] כל לטומאה בה תל' לוי לאהרן ולבניו קדש קדשים להתיר מלוקות ישראל אין לי אלא מלוקות ישראל מלוקות (ה)כהנים

מניין אמר רבי שמעון ודין הוא מה אם במקום שהיתיר סלת רשות אסר סולת מצוה מקום שאסר מלוקת רשות אינו דין שנוסר מלוקת מצוה מלוקת ישראל יוכיחו שאסר בהם מלוקת רשות והיתיר בהם מלוקת מצוה מה לא היתיר מלוקת מצוה שלישאל שהרי התיר סולת מצוה שלהם נתיר מלוקת מצוה שלכהנים שהרי אסר סולת מצוה שלהם הואיל ואסר סולת מצוה שלהם נוסר מלוקת מצוה שלהם תלי' לוי' לאהרן ולבניו קדש קדשים להתיר מלוקת הכהנים מאשי יי אין להם אלא לאחר מתנת האשים וכי תקריב כשתקריב לעשות [את] הדבר רשות קורבן מנחה אמר רבי יהודה מניין ל[א]ומר הרי עלי מנחת מאפה לא יביא מחצה חלות ומחצה רקיקים תלי' לוי' קורבן קורבן אחד הוא מיביא אינו מיביא חלות ורקיקים אמר רבי שמעון וכי נאמר קורבן קורבן שני פעמים והלא לא נאמר אילא קורבן אחד ונאמר בו חלות ורקיקים מעתה רצה להביא חלות יביא רקיקים יביא מחצה חלות ומחצה רקיקים יביא וכשהוא קומץ בוליל וקומץ משניהם הא אם קמץ ולא עלה בידו אילא אחד משניהם דיו מאפה תנור לא מאפה כופח לא מאפה רעפים (ו)לא מאפה יורות הערביים רבי יהודה אומר <י,ד> מה תלי' לוי' תנור שני פעמים להכשיר את ה[ו]כ[פ]וח רבי שמעון אומר מה תלי' לוי' תנור שני פעמים שיהא הקדשה בתנור וכל מעשיה בתנור סלת מה סלת אמורה להלן מן החטים אף כן מן החטים חלות בלולת אין (ה)רקיקים בלולים הלא דין הוא מה אם החלות שאינן טעונות משיחה טעונים[ות] בלילה [ה]רקיקים () שהן טעונים[ם] [ן] משיחה אינו דין שיטענו בלילה תלי' לוי' חלות בלולות אין (ה)רקיקים[ם] [ן] בלולים[ם] [ן] [רקיקים] משוחים אין (ה)חלות משוחות הלא דין הוא מה אם הרקיקים שאינן טעונים בלילה טעונים משיחה [ה]חלות שהן טעונות בלילה אינו דין שיטענו משיחה תלי' לוי' רקיקים[ם] [ן] משוחים[ם] [ן] אין (ה)חלות משוחות סלת חלות מצות וג' כוליה מה תלי' לוי' בשמן בשמן שני פעמים להכשיר בשמן השני [ו]להכשיר בשמן [ה]שלישי רבי אליעזר בן יעקב אומר מושח את הרקיקים כמין כי שאין ריבוי אחר ריבוי בתורה [אלא למעט] רבי יהודה אוי' מצות מצות למצות שוו לא שו[ו] [ן] ליבלילה כיוצא בו אמר רבי י[ה]ודה ועשית כיוור נחשת וכנו נחשת לרחצה יכול כשם שמרחיצים מן הכיור כך מרחיצים מן הכן תלי' לוי' נחשת לנחשת שווה לו לא שווה לו לרחיצה כיוצא בו אמר רבי י[ה]ודה ועשית חושן משפט מעשה חשב כמעשה אפוד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני ושש משזר יכול כשם שזה כפול [כך] זה כפול תלי' לוי' זהב לזהב שו[ו] [ה] לו לא שווה לו לכפלו ואם מנחה על המחבת מלמד שהיא טעונה כלי קורבנד קורבנד לגזירה שווה מה קורבנד אמור כן טעון יציקה ובלילה אף קורבנד אמור (ו)למטה [להלן] טעון יציקה ובלילה או מה קרבנד אמור למטה טעון[ן] [נה] מתן שמן בכלי קודם לעשייתה אף קרבנד אמור כן טעון[ן] [נה] מתן שמן בכלי קודם <א,א> לעשייתה סלת בלולה מלמד שה[ו] [א] בוללה סלת רבי אומר חלות אמרו לו והלא בתודה נאמרו חלות בלולות [ואין] איפשר לב[ו] [ל]לן אילא סלת כיצד הוא עושה נותן שמן בסולת ובוללה שמן בכלי ועושה אותה ופותתה ובוללה בשמן וחוזר ויוצק עליה מצה יכול מצווה תלי' לוי' תהיה קבעה פתות יכול שתיים תלי' לוי' פתים או פיתים יכול יעשנה (כ)פירור[ים] [ן] תלי' לוי' אותה אותה פיתים אין פיתיה לפיתים מיכן אמרו מנחות ישראל כופל אחד לשנים ושנים לארבעה () ו:מבדיל מנחת כהנים כופל אחד לשנים ושנים לארבעה [ואינן] ומבדיל מנחת כהן (משיח [לא היה] מכפלה רבי שמעון אומר מנחת כהנים [ו]מנחת כהן (משיח אין בהם פתיה מפני שאין בהם קמיצה [ו]כל שאין בה קמיצה אין בה פתיה [וכולם פתיתם בכזיתים] פתות פיתים מנחה לרבות כל המנחות לפתיה יכול אף שתי [ה]לחם ולחם הפנים תלי' לוי' אותה מה ראיתה לרבות כל המנחות ולהוציא שתי [ה]לחם ולחם הפנים אחר שריבה הכתוב מיעט מה אילו מיוחד[ות] שיש מהם לאישים יצאו שתי [ה]לחם ולחם הפנים שאין מהם לאישים ויצקת שמן מנחה לרבות כל המנחות ליציקה יכול אף מנחת מאפה תלי' לוי' עליה אוציא את החלות ולא אוציא את הרקיקים[ם] [ן] תלי' לוי' היא אם מנחת מרחשת קרבנד מ[ו] [ה]ב[ו] [ין] (מחבת למרחשת אילא שמרחשת יש לה כסוי והמחבת אין לה כ[ו] [סוי] דברי רבי יוסה הגלילי רבי חנניה בן גמליאל אומר מרחשת עמוקה ומעשיה רוחשים מחבת צפה ומעשיה קשים סלת בשמן תעשה מלמד שהיא טעונה מתן שמן בכלי קודם לעשייתה אילו אמר והבאת אשר יעשה מאלה ליי והקריבה וג' יכול אין לי טעון הגשה אילא [ה]קומץ בלבד מניין <א,ב> לרבות את המנחה תלי' לוי' מנחה מניין לרבות כל המנחות תלי' לוי' ואת המנחה יכול אין לי טעון הגשה אילא מנחה נדבה מנחת (חובה מניין ודין הוא נאמר ה[ו] [ביא] מנחה נדבה וה[ו] [ביא] מנחה חובה מה מנחה נדבה טעונה הגשה אף מנחת חוטא תיטען הגשה לא אם אמרתה במנחת נדבה שהיא טעונה שמן ולבונה תאמר במנחת חוטא שאינה טעונה שמן ולבונה מנחת סוטה תוכיח שאינה טעונה שמן ולבונה וטעונה הגשה לא אם אמרתה במנחת סוטה שהיא טעונה תנופה תאמר במנחת חוטא שאינה טעונה תנופה הרי את דן מיבינין אב לא מינחת נדבה שהיא טעונה שמן ולבונה כהרי מנחת סוטה שאינה טעונה שמן ולבונה לא מנחת סוטה שהיא טעונה תנופה כהרי מנחת נדבה שאינה טעונה תנופה הצד השווה שבה[ו] [ן] [ם] ששוו לקמיצה (י)שוו להגשה אף אני אביא מנחת חוטא ששוות להם לקמיצה שתשווה להם להגשה או מה הצד [ה]שווה שבה[ו] [ן] [ם] ששוו לבוא בעשיר כבעני וטעונים הגשה יצאת מנחת חוטה שלא שוות לבוא בעשיר כבעני שלא תיטעון הגשה תלי' לוי' מנחה אחד מנחת נדבה ואחת מנחת חוטה זו וזו טעונות הגשה רבי שמעון אומר והבאתה לרבות מנחת

העומר להגשה שני והבי? אתם את (עומר ראשית קצירכם אל הכהן והקריבה לרבות מנחת סוטה להגשה (שני) [תלי לוי] והקריב אותה אל המזבח הלא דין הוא מה אם מנחת חוטה שאינה טעונה תנופה טעונה הגשה מנחת סוטה שהיא טעונה תנופה אינו דין שתיטעון הגשה לא אם אמרתה במנחת חוטה) [א] שהיא מן החטים תאמר במינחת סוטה שאינה מן החיטין מנחת העומר תוכיח שאינה מן החיטין וטעונה הגשה לא אם אמרתה במנחת העומר שהיא טעונה שמן ולבונה תאמר במינחת (ש) [ס] וטה שאינה טעונה שמן ולבונה הרי את דן מבינין אב לא מנחת חוטה) [א] <יא,ג> שהיא מן החיטין) [ס] (כ) הרי מנחת העומר שאינה מן החיטים לא מנחת העומר שהיא טעונה שמן ולבונה (כ) הרי מנחת חוטה) [א] שאינה טעונה) [נה] שמן ולבונה הצד [ה] שווה שבהן ששוו (ל) [ק] מיצו) [ה] (שוו להגשה אף אני אביא מנחת סוטה ששות לה) [ס] לקמיצו) [ה] שתשווה לה) [ס] להגשה או מה הצד השווה שבהן שלוא כשרו לבוא קמח ?ו? טעונים הגשה יצאת מנחת סוטה שכשרה לבוא קמח שלא תיטען הגשה תלי לוי והקריבה לרבות מנחת סוטה להגשה רבי יהודה אומר והבאתה לרבות מנחת סוטה להגשה שני והביא את קרבנה עליה או אינו אומר והבאתה אילא שיהא היחיד מתנדב מנחה אחרת חוץ מאילו שבעינין ודין הוא ציבור מביא מנחה מן החיטין) [ס] חובה ויחיד מביא מנחה מן החיטין) [ס] נדבה מה ציבור שהוא מביא מנחה מן החיטין) [ס] חובה מביא מנחה מן השעורים חובה אף יחיד שהוא מביא מנחה מן החיטין) [ס] נדבה יביא מנחה מן השעורים נדבה תלי לוי אלה אין לך אילא אלה או אינו אומר א) [לה] אלא א) [ה] א) [מר] הרי עלי מנחה יביא חמו) [י] שתן תלי לוי מאלה יש מביא אחת מהן ויש מביא חמ? ו? שתן רבי שמעון אומר מנחה לרבות כל המנחות להגשה יכול אף שתי [ה] לחם ולחם הפנים תלי לומר מאלה מה ראיתה לרבות כל המנחות ולהוציא שתי [ה] לחם ולחם הפנים אחר שריבה הכתוב מיעט מה אילו מיוחדות שיש מהן לאישים יצאו שתי [ה] לחם ולחם הפנים שאין מהם לאישים והלא מנחת נסכין) [ס] כולה לאישים יכול תיטען הגשה תלי לוי והקריבה מה ראיתה לרבות כל המנחות ולהוציא מנחת נסכין) [ס] אחר שריבה הכתוב מיעט מה אילו מיוחדות שהן באות בגלל עצמן יצאת מינחת נסכין) [ס] שאינה באה בגלל עצמה והלוא מנחת כהנים ומנחת כהן משיח באות בגלל עצמן יכול יטענו הגשה תלי לוי והגישה מה ראיתה לרבות כל המנחות ולהוציא מנחת) [ס] ת כהנים ומינחת כהן משיח אחר שריבה הכתוב מיעט מה אילו מיוחדות שיש מהן לאישים ובאות בגלל עצמן ויש מהן לכהנים יצאו שתי [ה] לחם ולחם הפנים שאין מהם לאישים יצאת מנחת נסכין) [ס] שאינה באה בגלל עצמה יצאו מנחת כהנים ומנחת כהן משיח שאין מהם לכהנים והירים יכול בכלי תלי לוי להלן בקומצו מה הרמה אמורה להלן בקומצו אף כן בקומצו אילו אומר אשר תקריבו ליי לא תעשה חמץ יכול אין לי בלא תעשה חמץ אלא הקומץ בלבד מניין לרבות את המנחה תלי לוי מנחה <יא,ד> מניין לרבות כל המנחות תלי לוי (כל המנחה אין לי אלא מנחות ששיריהן נאכלין מנחות שאין שיריהן נ) [א] אכלין מניין תלי לוי (כל המנחה אשר תקריבו ליי לא תעשה חמץ (מניין) רבי יוסה הגלילי אומר להביא [את] לחם הפנים רבי עקיבה אומר להביא מנחת נסכין) [ס] שאור לא חמץ יכול לאו אחד לכולם תלי לוי לא תאפה חמץ אפיא בכלל היית ולמה יצאת להקיש אליה אלא מה אפיא מיוחדת מעשה יחידי וחיבין עליה בפני עצמה אף אני ארבה לישתה ועריכתה וכל מעשה ומעשה שייש בה (ו) [ל] חייב עליו בפני עצמו שאור לא תקטירו אין לי אילא המרובה הממועט מניין תלי לוי כל שאור אין לי אילא הוא (ל) עצמו עירובו [מנין] תלי לוי כי כל שאור יכול מנחות שהן במצה תהיה יהו בל תקטירו חמץ מנחות שאינן במצה תהינה] לא יהוא בל תקטירו חמץ תלי לוי כי כל שאור דבש לא תקטירו אין לי אילא המרובה הממועט מנין תלי לוי כל דבש אין לי אילא הוא עצמו עירובו מנין תלי לוי וכל דבש אין לי אילא דברים שאין הדבש יפה להן דברי) [ס] שהדבש יפה להן כגון שהפטמין) [ס] אומרין יפה הדבש לקטורת מניין תלי לוי וכל דבש מה תלי לוי כל שאור מה תלי לוי וכל דבש לפי שיש בשאור מה שאין בדבש ובדבש מה שאין בשאור הותר מכללו במקדש ודבש לא הותר מכללו במקדש דבש הותר בשירי מנחות ושאור לא הותר בשירי מנחות הא לפי שיש בשאור מה שאין בדבש ובדבש מה שאין בשאור צר) [ך] לומר כל שאור וצר) [ך] לומר כל דבש מניין המעלה מבשר חטאת [ו] מבשר אשם ומבשר קדשי קדשים ומבשר קדשים קלים ומותר העומר ושתי הלחם ולחם הפנים וש? רי מנחות ומן השאור ומן הדבש עובר בלא תעשה תלי לוי כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אשה ליי כל שיש ממנו לא) [י] ש) [ס] הרי הוא [ב] בל תקטירו קרבן ראשית שיהא ראשית לכל המנחות וכן הוא אומר והקרבתם מנחה חדשה ליי שיהא חדשה לכל המנחות אין לי אלא מנחת חיטים מנחת שעורים מנין כשהוא אומר וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי בשבועתכם אילא אם אינו עינין למנחת חטי) [ס] תניהו עינין למנחת שעורים) [ס] מניין שיקדמו בכורים תלי לוי בכורי קציר חטים אין לי אילא שלחיטים שלשעורים מניין תלי לוי אשר תזרע אין לי אילא שיזרע עלה מיאליו מנין תלי לוי אשר בשדה אין לי אלא שבשדה שבג שבחצר שבחורבה מנין תלי לוי בכורי כל אשר בארצם מנין שיקדמו נסכין לכל פירות האילן תלי לוי בכורי (בכורי) מעשיך <יא,ה> ואומר באספך את מעשיך מן השדה יכול אם קדמן דבר אחר לא יקרבו תלי לוי תקריבו יכול אם לא קרבו בעצרת יקרבו לאחר העצרת תלי לוי אותם יכול יביא יחיד כיוצא בהן נדבה תלי לוי אותם יכול לא יביא יחיד כיוצא בה) [ס] נדבה שכן א) [נו] מביא כיוצא בה) [ס] חובה אבל יביא ציבור כיוצא

בה(ה) [ס] נדבה שכן הוא מביא כיוצא בה(ה) [ס] חובה תלי' לוי אותם המזבח אין לי אלא (ה)מזבח מניין לרבות את הכבש תלי' לוי ואל המזבח לא יעלו יכול לעבודה ושלא לעבודה תלי' לוי לריח ניחוח לא אמרתי אלא לעבודה אילו אומר על כל קרבן תקריב מלח יכול אף על העצים ועל הדם תלי' לוי (קרב) [ן] מנחתך מה קרבן מנחתך דבר שאחירי(ה) [ס] באין חובה (ל) [ו] יצאו העצים והדם דבר שאין אחירי(ה) [ס] באין חובה להן או מה קרב(נ) [ן] מנחתך דבר שהוא מתיר אף אני אביא את הדם שהוא מתיר תלי' לוי מעל מנחתך לא מעל דמך או מעל מנחתך יכול תהא מנחה כולה טעונה מלח תלי' לוי קרבן הקומץ טעון מלח אין מנחה כולה טעונה מלח אין לי אילא הקומץ מניין לרבות את הלבונה <ב,ב> ארבה את הלבונה הב(ה) [א] עים המנחה מניין לבונה [הבאה] בפני עצמה לבונה [ה]באה עים לחם הפנים ואמורי חטאת ואמורי אשם ואמורי קדשין ואמורי קדשי(ה) [ס] קלי(ה) [ס] ואברי עולה ועולת העוף (מניין) תלי' לוי וכל קורבן רבי ישמעאל בנו שלרבי יוחנן בן ברוקה אומר או מה קורבן מנחתך דבר שיש בו טומאה ועולה לאישים על מזבח החיצון יצאו [ה]עצים שאין בהם טומאה יצא הדם שאינו עולה לאישים יצאת הקטרת שאינה על מזבח החיצון במלח יכול תיבניהו [תבניהו] תלי' לוי תימלח או תמלח יכול במי מלח תלי' לוי במלח לא תשבית מלח (ו)הביא מלח שאינה שובתת ואיזו זו סודמית מניין [אם] לא מצא סודמית יביא סר(ה) [ק]נית תלי' לוי תקריב מלח ריבה יכול המתנדב מנחה יהא מביא עימה מלח כדרך שה(ה) [ו]א מביא לבונה (ל) [מ]תוך ביתו ודין הוא נאמר הב(ה) [א] מנחה והביא לבונה הב(ה) [א] מנחה והביא מלח מה לבונה מישלבעל [ה]מנחה אף מלח משלבעל [ה]מנחה כ הולכה לך לדרך [ה]זו נאמר הביא מנחה (ו) [ה]ביא עים הביא מלח מה עצים משלציבור אף מלח <ג,ג> מישלציבור נראה למי דמה דני(ס) [ן] [דבר] שהוא קרב עים כל הזבחי(ה) [ס] מדבר שהוא קרב עים כל הזבחי(ה) [ס] אל תוכיח לבונה שאינה קריבה עים כל הזבחי(ה) [ס] הולכה לך לדרך [ה]זו דני(ס) [ן] דבר שהוא קרב מנחה [בפני] עצמו מדבר שהוא קרב מנחה [בפני] (ל)עצמו אל יוכיחו עצים שאינן קריבין מנחה [בפני] עצמן תלי' לוי ולא תשבית מלח ברית אלהיך מעל (ל) [מ]נחתך ולהלן הוא אומר מאת בני ישראל ברית עולם מה ברית אמורה להלן משלציבור אף כן משלציבור תקריב אף בשבת תקריב אף בטומאה תקריב מלח כל שהיא תקריב מלח מכל מקום ואם תקריב מנחת בכורים לוי רבי יהודה אומר עתידה מנחת ביכורין לפסוק ולחזור וכן הוא אומר אם יהיה היובל לבני ישראל עתיד (הוא) היובל לפסוק ולחזור רבי שמעון אומר ואם תקריב מנחת בכורים לוי זו מנחה באה חובה יכול נדבה כשהוא אומר והבאתם את עומר ראשית קצירכם אל (כ) הכהן לימד שאינה באה אילא חובה אם כן למה נאמר ואם לומר אם מביאי(ה) [ס] אתם אותה לרצון מעלה אני עליכם כאילו נדבה הבאתם אותה אם אין אתם מביאי(ה) אותה לרצון מעלה אני עליכם כאילו לא הב(ה) אתם אותה אילא (ל) [צ]ורך עצמכם וכן הוא אומר ולחם וקלי וקרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם ואם תקריב מנחת בכורים לוי זו מנחת העומר מנין היא באה מן השערים או יכול מן החיטים אמר רבי אליעזר נאמר כן אביב ונאמר אביב במצרים מה אביב אמור במצרים שעורי(ה) [ס] אף כן שעורי(ה) [ס] רבי עקיבה אומר נאמר לציבור הביא ביכורין בפסח והבא ביכורין בעצרת מה מצינו שממין שהיחיד מביא חובתו ממנו הציבור מביא ביכורין בפסח אף מביא חובתו מן השעורי(ה) [ס] אף הציבור לא יביא אילא מן השעורי(ה) [ס] אם תאמר מן החיטין אין שתי הלחם <ד,ד> ביכורין רבי ישמעאל בנו שלרבי יוחנן בן ברוקה אומר יכול תבוא מן הכוסמי(ה) [ס] ושיבולת שועל (ו) [ו]שיפון ודין הוא מה אם החיטין (ו) שכשרו לשאר כל המנחות לא כשרו למנחת העומר כוסמי(ה) [ס] ושיבולת שועל ושיפון שלוא כשרו לשאר כל המנחות אינו דין שלא יכשרו למנחת העומר שעורי(ה) [ס] יוכיחו שלא כשרו לשאר כל המנחות וכשרו למנחת העומר לא אם אמרתה בשעורי(ה) [ס] שמנחת סוטה באה מה(ה) [ס] תאמר בכוסמי(ה) [ס] ושיבולת שועל ושיפון שאין מנחת סוטה באה מה(ה) [ס] יצאו חיטין מן הכתוב וכוסמי(ה) [ס] ושיבולת שועל ושיפון מקול וחומר אביב קלוי באש מלמד שמה(ה) [ב] הבין אותו באור כדי לקיים בו מצוות קלי דברי רבי מאיר וחכמין אומרים אין (אום) [אומר] לשון קלוי(ה) [וי] אילא לשון אחר (ו)אבי(ה) [ו]ב שלקלאין היה שם מנוקב כמ[י]ן נפה כדי שיהא האור שולט בכלו אביב קלוי גרש דבר שקול יק(ה) [לנו] אביב יכול יק(ה) [נו] גריס תלי' לוי באש (ה)הפסיק העינין כרמל רך מל וכן הוא אומר ואיש בא מבעל שלישה ויבא לאיש האלהים לחם בכורים [ו]עשרים לחם שערס וכרמל בצקלנו כרמל רך מל בצקלנו בא ויצק לנו (ואכלנו) [ואכלנו] ונוי היה וכן הוא אומר כנף רננים נעלסה נוסא עולה ומתחטא וכן הוא אומר ניתעלסה באהבי(ה) [ס] (לישא וליתין) [נשא ונתן] (ו)נעלה ונתחטא באהבי(ה) [ס] וכן הוא אומר כי ירט הדרך לנגדי יראתה ראי(ה) [תה] [ונטתה] תקריב מנחת בכורידך מה תלי' לפי שנאמר כרמל מצוה להביא רך מל לא מצא רך מל יביא יביש מצותו לבוא מן הקציר לא מצא יביא מן הקצור מניין אפילו מן העלייה תלי' לוי תקריב מנחת ביכור(ה) [יך] מכל מקום בכורידך בכורי כל יחיד ויחיד מלמד שאינה באה אילא מישלציבור דברי רבי עקיבה רבי שמעון אומר נאמר כן בכורים לוי ונאמר להלן בכורים לוי מה <א,א> ביכורים לוי אמורין להלן משלציבור אף בכורים לוי אמורין כן משלציבור (ו) אם תאמר זו משליחיד והלז משלציבור אמרתה לאו אם זו ביכורין לויי אין הלז ראשית קציר ואם הלז ראשית קציר אין זו ביכורין לוי דברי(ה) [ס] מחוסרין כן אמרו הכתוב להלן ונתתה עליה שמן עליה שמן לא

(לא) על לחם הפנים הלא דין הוא מה אם מנחת נסכין(י) [ם] שאינה טעונה לבונה טעונה שמן לחם הפנים שהוא טעון לבונה אינו דין שיטען שמן תלי' לוי עליה שמן לא על לחם הפנים עליה לבונה לא על מנחת נסכין(י) [ם] הלא דין הוא מה אם לחם הפנים שאינו טעון שמן טעון לבונה מנחת נסכין(י) [ם] שהיא טעונה שמן אינו דין שתיטען לבונה תלי' לוי עליה לבונה לא על מנחת נסכין(י) [ם] מנחה לרבות מנחת יום [ה]שמיני ללבונה היא פרט לשתי הלחם שלא יטענו (לא) שמן (ולא) [ו]לבונה הלא דין הוא אם מעטתים מן השמן שהוא נוהג במנחת נסכין(י) [ם] לא אמעטס (מן ה) [מ]לבונה שאינה נוהגת במנחת נסכין הין אם מיעטתים (מן ה) [מ]לבונה שהיא נוהגת בלחם הפנים לא א(י)מעטס מן השמן שאינו נוהג בלחם הפנים הוא הדין אם מיעטתים מן השמן שאינו נוהג בלחם הפנים אמעטס (מן ה) [מ]לבונה שהיא נוהגת בלחם הפנים (הין) [ודין הוא] אם מיעטתים (מן ה) [מ]לבונה שאינה נוהגת במנחת נסכין(י) [ם] לא אמעטס מן השמן שהוא נוהג במנחת נסכין(י) [ם] תלי' לוי הוא פרט לשתי [ה]לחם שלא יטענו לא שמן ולא לבונה [ו]אם זבח שלמים קרבנו רבי יהודה אומר כל המביא שלמים מביא שלום לעולם אין לי אילא שלמין(י) [ם] מניין לרבות את התודה ארבה את התודה שהיא מין [ה]שלמים מניין לרבות את העולה ארבה את העולה שהיא באה בנדר (ו) [נ]נדבה מניין לרבות את ה(ו) [בכ]ור ואת המעשר ואת הפסח ארבה את הבכור ואת המעשר ואת הפסח שאינן באינן [ן] על חט מניין לרבות חטאת ואשם תלי' לוי זבח מניין לרבות (ו) העופות (ו) [נ]המנחות (ו) [ו]היין (ו) [ו]הלבונה (ו) [ו]העצים תלי' לוי שלמים קרבנו הא כל המביא שלמים מביא שלום לעולם דבר אחר שלמין(י) [ם] שהכל שלום בהם הדם ו[ה]אמורין למזבח החזה ושוק לכהנים העור והבשר לבעלים רבי שמעון אוי' מי שהוא (שלוס) [שלם] מיביא שלמין(י) [ם] אין האונן מביא שלמין(י) [ם] אין לי אילא שלמין(י) [ם] שהן מן שמחה מניין לרבות את התודה ארבה את התודה שהיא מן שמחה כשלמין(י) [ם] מניין לרבות את העולה ארבה את העולה שהיא באה בנדר (ו) [נ]נדבה <יג> מניין לרבות את הבכור ואת המעשר ואת הפסח ארבה את הבכור ואת המעשר ואת הפסח שאינן באינן [ן] על חט מניין לרבות חטאת ואשם תלי' לוי זבח מניין לרבות העופות והמנחות [ו]היין והלבונה והעצים תלי' לוי קרבנו שלמים הא כל קרבן שהוא מביא היה שלום מביא היה אונן אינו מביא בקר לרבות [את] אחד עשר מן הבקר להוציא את התשיעי מה ראיתה לרבות את אחד עשר ולהוציא את התשיעי אחר שריבה הכתוב מיעט שתימצא אומר אמתי הק(ו) [דש] עושה תמורה לפניו [או] (לאחריו היי אומר לאחריו מרבה אני את אחד עשר שהוא לאחר [ה]קדושה ומוציא את התשיעי שהוא לפני הקדושה הוא היחיד מביא שלמין(י) [ם] נדבה אין הציבור מיביא שלמים נדבה (ו) הלא דין הוא עולת בהמה באה בנדר (ו) [וב]נדבה ושלמים באין בנדר (ו) [נ]נדבה מה עולת בהמה שהיא באה בנדר (וב) [ו]נדבה הרי היא באה נדבת ציבור אף שלמין(י) [ם] שהן באין בנדר(ים) [וב] [ו]נדבה יבואו נדבת ציבור מנחה תוכיח שהיא באה בנדר (וב) [ו]נדבה ואינה באה נדבת ציבור לא אם אמרתה במנחה שאינה באה נדבת שנים תאמר בשלמין(י) [ם] שהן באין נדבת שנים (ת) עולת העוף תוכיח שהיא באה נדבת שנים ואינה באה נדבת ציבור לא אם אמרתה בעולת העוף שאינה באה חובת ציבור תאמר בשלמין(י) [ם] שהן באין חובת ציבור הואיל והן באין חובת ציבור יבואו נדבת ציבור תלי' לוי הוא היחיד מביא שלמין(י) [ם] נדבה אין הציבור מיביא שלמין(י) [ם] נדבה זכר לרבות את הוולד נקבה לרבות את התמורה זכר לרבות את הוולד הלא דין הוא מה אם תמורה שאינה גידולי [ה]ק(ו) [דש] כש?י?רה לקרב [ה]וולד שהוא גידולי [ה]ק(ו) [דש] אינו דין שיכשר לקרב לא אם אמרת בתמורה שהיא נוהגת בכל הקדשין(י) [ם] תאמר בוולד (ו) [אינו] נוה?ג? בכל הקדשין(י) [ם] הואיל ואינו נוהג בכל הקדשין(י) [ם] לא יכשר לקרב תלי' לוי זכר לרבות את ה(ו) [ו]ולד נקבה לרבות את התמורה הלא דין הוא מא אם [ה]וולד שאינו נוהג בכל הקדשין כשר לקרב תמורה שהיא נוהגת בכל הקדשין אינו דין שתכשר לקרב לא אם אמרתה ב(ו) [ו]ולד שהוא גידולי [ה]ק(ו) [דש] תאמר בתמורה שאינה גידולי [ה]ק(ו) [דש] הואיל ואינה גידולי [ה]קודש לא תכשר לקרב תלי' לוי נקבה לרבות את התמורה אין לי אילא וולדות ותמורות שלתמימי(י) [ם] וולדות ותמורות שלבעלי מומין מניין תלי' לוי אם זכר לרבות (ו) [ו]ולד בעלי מומין (ו) אם נקבה לרבות תמורה(ו) [ת] בעלי מומין אילו הן בעלי מומין כל שקדם הקדשן את מומן הא אם קדם <יג> מום קבוע להקדישן ונפדו הרי אילו כהקדש נכסין(י) [ם] רבי יהודה אומר הרי הוא אומר ארי ודוב הכה עבדך אין לי אילא ארי ודוב (ו) מניין לרבות את הארי עם הדוב ואת הדוב עם הארי תלי' לוי גם את הארי ואת הדוב הכה עבדך (ו) סמך ידו [ו]לא יד בנו יד [ו]לא יד עבדו ידו [ו]לא יד שלוחו ידו (לא) על ראש לא ידו על גב ידו על ראש לא על הצואר על ראש לא על הגביי(י) [ם] אוציא את כולם ולא אוציא את החזה ודין הוא מה אם הראש שאינו טעון תנופה טעון סמיכה החזה שהוא טעון תנופה אינו דין שיטען סמיכה תלי' לוי על ראש לא על החזה קרבנו קרבנו קרבנו לרבות כל בעלי קרבן הלא דין הוא מה אם תנופה שהיא נוהגת בחיים ובשחוטין(י) [ם] נתמעטה בחוברי(י) [ם] סמיכה שאינה נוהגת אילא בחיים אינו דין שתמעט בחוברי(י) [ם] תלי' לוי קרבנו קרבנו קרבנו לרבות כל בעלי קרבן קרבנו לא קרבן אביו קרבנו לא קרבן אחר קרבנו לא קרבן הגר [ש]רבי יהודה אומר אין היורש סומך קרבנו לא הבכור הלא דין הוא מה אם [ה]שלמים שאין קדושתן מרחם טעוני(ם) [ן] סמיכה הבכור שקדושתו מרחם אינו דין שיטען סמיכה תלי' לוי קרבנו לא הבכור קרבנו לא המעשר הלא דין הוא מה אם [ה]שלמין(י) [ם] שאינן בעמוד (הב?יא?) [הבא] טעוני(ם) [ן] סמיכה המעשר שהוא בעמוד הב?יא? אינו דין שיטען סמיכה תלי'

לוי קרבנו לא המעשר קרבנו לא הפסח הלא דין הוא מה אם שלמים שלא ריבה בה(ן)ם] הכתוב מצוות יתירות טעוני(ם)ן] סמיכה הפסח שריבה בו הכתוב מצוות יתירות אינו דין שיטען סמיכה תלי לוי קרבנו לא הפסח ושחטו ושחט אתו ושחט [אתו] מה תלי לפי שני כי ירחק ממך המקום וזבחת ברחוק מקום אתה זובח אין [אתה] זובח במקום <ג,ד> פרט לחולין שלא נשחטו בעזרה אין לי אלא תמימין שהן כשירין לקרב מנין לרבות בעלי מומין ארבה את בעלי מומין שהן ממין כשר מנין לרבות את החיה ארבה את החיה שהיא בשחיטה כבהמה מנין לרבות את העופות תלי לוי ושחטו ושחט אתו ושחט אתו יכול לא ישחוט ואם שחט יהא מותר באכילה תלי לוי כי ירחק ממך המקום וזבחת ואכלת מה שאת[ה] זובח ברחוק מקום את[ה] אוכל אין את[ה] אוכל שאת[ה] זוביח במקום פרט לחולין שנישחטו בעזרה אין לי אילא תמימין שהן כשרין לקרב מנין לרבות (את) בעלי מומין ארבה את בעלי מומין שהן מן כשר מנין לרבות את החיה ארבה את החיה שהיא בשחיטה כבהמה מנין לרבות את העופות תלי לוי ושחטו ושחט אתו ושחט אתו יכול לא יאכלנו אבל יטילנו לכלב תלי לוי לכלב תשליכון אותו אתו את[ה] משליך לכלב אין את[ה] משליך לכלב חולין שנישחטו בעזרה פתח אהל מועד [לפני אהל מועד] לפני אהל מועד להכשיר את כל הרוח קול וחומר לצפון הלא דין הוא מה אם שאר (ה)רוחות שלא כשרו לשחיטת קדשי קדשין כשרו לשחיטת קדשין קלי(ן)ם] צפון שכשר לשחיטת קדשי קדשים אינו דין שיכשר לשחיטת קדשין קלי(ן)ם] רבי [א]לעזר אומר לפני אהל מועד להכשיר [א] בצפון הלא דין הוא מה אם שלמי(ן)ם] שכשרו לשחט בכל (רוח) לא כשר מקו?מן לשחיטת קודשין עולה שלא כשרה לישחט [אילא] בצפון אינו דין שלא יכשר מקומה לשחיטת קדשין קלי(ן)ם] תלי לוי לפני אהל מועד להכשיר בצפון והקריב מזבח אף על פי ששחטו שלא לשמו שלמי(ן)ם] אף על פי שלא סמך עליהן אשה לשם אישים ליי לשם מי שעשה את העולם מיכן אמרו לשם ששה דברים הזבח נזבח לשם זבח לשם זובח לשם שם לשם אישים לשם ריח לשם ניחוח והחטאת והאשם לשם חט אמר רבי יוסה אף מי שהיה בלבו לשם אחד מכל אילו כשר שהוא תניי בית דין שאין המחשבה הולכת אילא לאחר העובד את החלב המכסה את הקרב [ו]את החלב המכסה את הקרב [ו]את כל החלב אשר על הקרב מה תלי <ד,א> לפי שני כל חלב לוי כל חלב וכל דם לא תאכלו כי כל אוכל חלב ונכרת יכול אף חלב (ד)פנות בכלל תלי לוי (ו)את החלב המכסה את הקרב יכול לא (יהא) [יהו] בכלל עונש אבל (יה) [א] [יהו] ביכלל אזהרה תלי לוי את החלב המכסה את הקרב אוציא את (חלב החולי)ם] ולא אוציא את (חלב המוקדשין תלי לוי את החלב המכסה את הקרב יכול לא יהא ביכלל עונש אבל יהא ביכלל אזהרה תלי לוי את החלב המכסה את הקרב יכול לא יהא ביכלל אזהרה אבל יהא [ב]עמוד הקרב תלי [לוי] (ו)את החלב המכסה את הקרב אוציא את כולם ולא אוציא את חלב השליל המכסה את הקרב תלי לוי (חלב) ושתי כליות יכול לא יהא ביכלל עונש אבל יהא ביכלל אזהרה תלי לוי חלב ושתי כליות יכול לא יהא ביכלל אזהרה אבל יהא [א] ביכלל עמוד הקרב תלי לוי חלב ושתי כליות תלמוד שכבר קול וחומר הוא מה אם שלמי(ן)ם] שאין כל מינן טעון אלייה טעונים חלב ושתי כליות [אשם] שכל <ד,ב> מינו טעון אלייה אינו דין שיטען חלב ושתי כליות אם כן למה נאמר חלב ושתי כליות באשם ללמד ממנו מה חלב ושתי כליות אמורין באשם מוצא מיכלל שליל אף חלב ושתי כליות אמורין כן מוצא מיכלל שליל ואת כל החלב אשר על הקרב רבי ישמעאל אומר להביא את החלב שעל הקיבה רבי עקיבה אומר להביא את החלב שעל הדקים ואת שתי הכליות לא בעל כוליה אחת [ו]לא בעל שלוש ואת החלב אשר עליהן לא הבשר שעליהן אשר על הכסלים זה חלב שבין הפי(א)קן קלות דברי רבי עקיבה רבי יוסה הגלילי אומר להביא את החלב שעל העוקף רבי ישמעאל אומר מה [ה]חלב המכסה את הקרב [תותב] ו[קרום] ניקלף אף אין לי אילא [תותב] ו[קרום] ניקלף רבי עקיבה אומר מה [ה]חלב המכסה את הקרב [תותב] ו[קרום] ניקלף אף אין לי אילא קרום [ו]ניקלף ואת היותרת על הכבד דבר שקול [יכול] שיטול מן הכבד על היותרת ומן היותרת על הכבד כשהוא אומר ואת היותרת <ג,ד> מן הכבד ומן החטאת (ה)קטיר המזבחה שיטול מן הכבד על היותרת יסיר יותרת אף על פי שאין כליות יסיר כליות אף על פי שאין יותרת יסירנה אפילו (כוליה) [כליה] אחת והקטירו אותו והקטירו מה תלי (לפי שני) והקטירו אותו כשר לא הפסול והקטירו שלא יערב חלבי(ן)ם] בחלבי(ן)ם] והקטירו כולם כאחת נאמר כן אשה ולא נאמר לחם למט(ן) [ה] לחם ולא נאמר ריח ניחוח נאמר למט(ן) [ה] [ל]ריח ניחוח ולא נאמר לשם ומנין ליתן את האמור בכולם לכל אחד ואחד תלי לוי אשה אשה אשה לגזירה שווה מה תלי לוי שלמין מבן הבקר ומה תלי לוי שלמין מבין הצאן לפי שיש בבן הבקר מה שאין בבן הצאן ובבן הצאן מה שאין בבן הבקר בן הבקר ניתרבה בנסכים ובן הצאן נתמעט בנסכין בן הצאן ניתרבה בציבור ובן הבקר ניתמעט בציבור הא (לפי) [מפני] שיש בבן הבקר מה שאין בבן הצאן ובבן הצאן מה שאין בבן הבקר צריך לומר שלמין (ו) [ב]בן הבקר וצרי [ל] לומר שלמי(ן)ם] [ב]בן הצאן זכר או נקבה זכר וודיי והנקבה וודיי [ת] לא טומטום ואנדרג(י) [ו]ן] הלא דין הוא מה אם עולה שכשרה לבוא מן העוף לא כשרה לבוא טומטום ואנדר[ו]ג(י) [ו]ן] ש שלמין שלוא כשרו לבוא מן העוף אינו דין שלא יכשרו לבוא טומטום ואנדר[ו]ג(י) [ו]ן] לא אם אמרתה בעולה שלא כשרה לבוא (נקיבות כזכרין [תאמר בשלמים שכשרו לבוא נקבות כזכרים] חטאת תוכיח שכשרה לבוא נקיבות כזכרין ולא כשרה לבוא טומטום ואנדר[ו]ג(י) [ו]ן] לא אם אמרת בחטאת שלא כשרה לבוא [ב]כל מין זכרין [ו] [ב]כל מין

נקיבות תאמר בשלמין שכשרו לבוא [ב]כל מין זכרין ו[ב]כל מין נקיבות מעשיר יוכיח שכשר לבוא [ב]כל מין זכרין [וב]כל מין נקיבות ולא כשר לבוא טומטום ואנדרוג(ג)נס לא אם אמרת במעשר שהוא אחד מעשרה תאמר בשלמין שהן אחד מאחד הואיל והן אחד מאחד יכשרו לבוא טומטום ואנדרוג(ג)נס תלי' לוי זכר או נקבה הזכר וודיי ו[ה]נקבה וודיי לא טומטום ואנדרוג(ג)נס כשב ולמה נאמר כשב לרבות פסח לאליה כשהוא אומר ואם כשב לרבות פסח שעובר זמנו ושלמין באין מחמת הפסח לכל מצות שלמין שיטענו סמיכה ונסכין <ד,ד> ותנופת חזה ושוק שיכול הואיל ומה אם אביב אינו טעון סמיכה ונסכין ותנופת חזה ושוק הוא אינו דין [שלא] שיטען סמ[י]כ?ה? ונסכים ותנופת חזה ושוק כשהוא אומר ואם כ[ב]ש [בש] לרבות פסח שעובר זמנו ושלמין באין מחמת הפסח לכל מצות שלמין שיטענו סמיכה ונסכין ותנופת חזה ושוק אבל אינו נ[ל]אכלין אילא ליום וללילה כתחילת הקדישן בן עזאי אומר אינו נאכלין אילא בלילה ואינו נאכלין אילא צלי הוא היחיד מביא שלמין נדבה אין הציבור מביא שלמין נדבה אם תאמר כבר מיעטתים מ[ו] [ן] הבקר שיכול לא יביא ציבור מן הבקר שלמין נדבה שכן אינו מביא כיוצא בהן חובה אבל יביא [ה]ציבור מן הצאן שלמים נדבה שכן הוא [מביא] כיוצא בהן חובה תלי' לוי הוא היחיד מביא שלמין נדבה אין הציבור מביא שלמין נדבה והקריב מזבח אף על פי ששחטו (א) שלוא לשמו שלמין אף על פי שלא סמך עליהן אשה לשם אישים ליי לשם מי שעשה וגי' חלבו האליה להביא את החלב הסמוך לאליה זה החלב שבין פקוקלות דברי רבי עקיבה רבי יהודה אומר חלבו האליה הקיש החלב לאליה מה חלב בשני לוויים אף האליה בשני לוויים אליה יכול יקיים בה מצות אליה תלי' לוי תמימה או תמימה יכול יטלנה עם השני[ן]זרה תלי' לוי לעומת העצה או לעומת העצה יכול לא יכנס לפניו מן העצה תלי' לוי יסירנה יכנס לפניו מן העצה את החלב המכסה את הקרב ואת כל החלב אשר על הקרב מה תלי' יכול יתרבה בחלב דפנות ודין הוא מה אם בן הבקר שניתרבה בנסכין ניתמעט בחלב דפנות בן הצאן שניתמעט בנסכין אינו דין שיתמעט בחלב דפנות לא אם אמרתה בבן ה[ו] [בקר] שניתמעט באליה תאמר בבן הצאן ש[ל] [ני]תרבה באליה הואיל וניתרבה באליה יתרבה בחלב דפנות תלי' לוי את החלב המכסה את הקי' וגי' ואת שתי הכליות וגי' אין לך אילא משאמור בעינין מישום רבי ישמעאל אמרו לפי שיצא לידון בחדש (ה) החזירו הכתוב לכללו והקטירו שלא יערב חלבין בחלבין לחם אשה ליי לימד על החלבין שהן קרואין לחם <ט,א> ואם עז קרבנו הפסיק העינין שלא תהא העז טעונה אליה והקריב ממנו מן המחובר קרבנו אשה ליי את החלב המ' את הקי' וגי' מה תלמוד שיכול יתמעט מכולם ודין הוא מה מצינו בבן הצאן שניתרבה בכולם שכן נתרבה באליה אבל בן העז (שניתמעט) [הואיל וניתמעט] באליה נתמעט מכולם בן הבקר יוכיח שניתמעט באליה ונתרבה בכולם לא אם אמרתה בבן ה[ו] [בקר] שנתרבה בנסכין תאמר בבן העז שניתמעט בנסכין הואיל וניתמעט בנסכין יתמעט מכולם תלי' לוי את החלב המכסה וגי' ואת שתי וגי' לרבות את כולם והקטירם כולם כאחת לחם אשה לריח ניחוח כל חלב ליי לחייב על החלב מעילה משום רבי ישמעאל אמרו (הרי הוא אומר) [לפי שנא'] אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז וגי' תקטיר למדנו לבכור שהוא טעון דמין וחלבין למזבח למעשר ולפסח מניין כשהוא אומר ודם זבחך ישפך וגי' שיכול אין לי אילא דמן חלבן מניין תלי' לוי כל חלב ליי? חו:ק:ת עולם לבית העולמין לדורותיכם שנהוג הדבר לדורות בכל מושבתיכם בארץ ובחוץ [לארץ] כל חלב וכל דם לא תאכלו רבי יהודה אומר חלב ודם הקיש חלב לדם מה חלב בשני לוויים אף? ה:דם בשני לוויים וחכמים אומרים אין בהם אילא? אזהרה? אחת יכול אף דם פסולי מוקדשין יהו[א] חייבין? ע:ליו ( ) בשני לוויים תלי' לוי רק את הדם לא תאכלו אין ב[ו] [ו] ( ) אילא אזהרה אחת אין לי אילא דמ[ו] [ן] חלב[ו] מנין תלי' לוי חלב ודם היקיש חלב לדם מה הדם בל[ו] [ו] [ו] ( ) אחד אף החלב בל[ו] [ו] [ו] ( ) אחד בתוך שיצא הבכור מיכלל פסולי המוקדשין יכול (לא) יהו[א] חייבין על דמו משם שני לוויין תלי' לוי רק את דמו לא תאכלו אין בו אילא <ט,ב> אזהרה אחת אין לי אילא דמו ( ) חלב ודם הקיש חלב לדם מה הדם בל[ו] [ו] [ו] ( ) אחד אף החלב בל[ו] [ו] [ו] ( ) אחד

<חובה>

בני ישראל מביאין חטאת אין הגוים מביאין חטאת אין צו[ו] [ר] [י]ך לומר מצוות שלא ניצטוו עליהם בני נח אילא מצוות שנצטוו עליהם בני נח אין מביאין עליהם חטאת או בני ישראל אין לי אילא בני ישראל ומנין לרבות את הגרים ואת העבדים תלי' לוי נפש כי תחטא בשגגה על השגגה הוא מביא אינו מביא על הזדון הלא דין הוא מה אם עבודה זרה החמורה לא עשה בה את הזדון כשגגה מצוות הקל? ו:ת אינו דין שלא (לא) נעשה בהם את הזדון כשגגה הין אם הונח זדונה שלעבודה זרה ליום הכיפורים שהיא חמורה יונח זדונה[ו] [ן] שלמצוות ליום הכיפורים שהן קולות אילא יביא חטאת ויכפר מיד תלי' לוי כי תחטא בשגגה על השגגה הוא מביא אינו מביא על הזדון קול וחומר לעבודה זרה מעתה מה אם מצו[ו] [ן] וות הקלות הונח זדון ליום הכיפורין עבודה זרה החמורה אינו דין שיונח זדונה ליום הכיפורין הין אם הקל במצות הקלות נקל בעבודה זרה החמורה אילא יביא חטאת מיד ותיתלה לו עד יום הכיפורין תלי' לוי בשגגה במצוות בשגגה בעבודה זרה מה תלי' לוי בשגגה בשעיר ומה תלי' לוי בשגי'

בשעירה (לפי) [מפני] שיש בשעיר מה שאין בשעירה ובשעירה מה שאין בשעיר (שעיר) ניתרבה בציבור ושעירה לא נתרבת בציבור שעירה נתרבת בעבודה זרה ושעיר לא ניתרבה בעבודה זרה הא לפי שיש בשעיר מה שאין בשעירה ובשעירה מה שאין בשעיר צר[ני]ך לומר בשגגה בשעיר וצריך לומר בשג' בשעירה מצות יי לא מצות המלך לא מצות בית דין [מ]כל מצות יי לא כל מצות <טו,ג> יי פרט לשמיעת הקול ולביטוי שפתיים ולטומאת מקדש וקדשיו מצות יי שומע אני עשה ולא תעשה תלי' לוי אשר לא תעשנה אוציא מצות עשה הקלה ולא אוציא מצות עשה החמורה תלי' לוי אשר לא תעשנה אוציא את (ה)מצות [עשה] שאין חיבין עליהם כרית ולא אוציא את הפסח ואת המילה שחיבין עליהם כרית תלי' לוי אשר לא תעשנה אוציא את הפסח שאינו תדור ולא אוציא את המילה שהיא תדורה תלי' לוי אשר לא תעשנה או יוכל שני מוצא את מצות עשה שבנ[י]דה תלי' לוי כל מצות יי ריבה מה ראית להוציא את כל המצות ולהביא מצות עשה שבנ[י]דה אחר שריבה הכתוב מיעט מפני מה אני מוצא את כל המצות שאין בהן (ב)לא תעשה ומביא את מצות עשה שבנ[י]דה שיש בה (ל)לא תעשה אשר לא תעשנה יכול דברים שזדוני[ן]ן כרת ודברים שאין זדוני[ן]ן כרית תלי' לוי תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה הרי כל העושה בשגגה כעבודה זרה (אילא) מה עבודה זרה מיוחדת מעשה שחיבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת אף כל מעשה שחיבין על זדונו כרית ועל שגגתו חטאת או דבר שאת [למידו] בדרך אחד את למידו בכל הדרכים שיש בו מה עבודה זרה מיוחדת שמשנאסרה לא הותרה [ולא] הותרה מכללה וחייבין עליה מיתת בית דין ואסורה נוהג בבני נח כישראל אף איני מרבה אילא את כיוצא בה את מה אני מרבה את משכב <טו,ד> זכור והבהמה שמשנאסרו לא הותרו לא הותרו מיכללן וחייבים עליהם מיתת בית דין ואסור[ו]ן[ן] נוהג בבני נח כישראל אילא שיש בזכור מה שאין בבהמה ובבהמה מה שאין בזכור הזכור בין במינו בין שלא במינו אסור הבהמה במינה (מוותרת ושלא במינה אסורה הזכור לא עשה בו את הקטן כגדול והשפחה עשה בה את הקטנה כגדולה כשהוא אומר [מ]כל מצות יי לרבות את האם ואת אשת אב ואת הכלה שהן בסקילה כעבודה זרה מוס[ו]ן[ף] עליה(ס)[ן] בתו ובת ב(נ)[ת]ו ובת בנו כשהוא אומר [מ]כל מצות יי לרבות בת אשתו ובת בתה בנה שמשנאסרו לא הותרו כע' ז' מוס[ו]ן[ף] עליה(ס)[ן] ח(ו)מתו ואם ח(ו)מ[ו]ן[ת]ו ואם (ח)מיו כשהוא אומר [מ]כל מצות יי לרבות נערה מאורסה והמחלל את השבת אילא שיש בנערה מאורסה מה שאין בשבת ובשבת מה שאין בנערה מאורסה נערה מאורסה יש לה התיר והשבת אין לה התיר השבת הותרה מכללה ונערה מאורסה לא הותרה מכללה כשהוא אומר [מ]כל מצות יי לרבות את אשת איש והנדה אילא שיש באשת איש מה שאין בנדה ובנדה מה שאין באשת איש אשת איש חיבין עליה מיתות בית דין והנדה אין חיבין עליה מיתות בית דין אשת איש מותרת לבעלה ונדה אסורה לכל אדם כשהו? אומר [מ]כל מצות יי לרבות אשת אחיו ואשת אחי אביו אילא שיש באשת אחיו <טז,א> מה שאין באשת אחי אביו [וב]אשת אחי אביו מה שאין [ב]אשת אחיו א(ו)[ש]ת אחיו אם יש לו בנים אסורה אין לו בנים מותרת אשת אחי אביו ב[י]ן שיש לו בנים בין שאין לו בנים אסורה אשת אחיו עשה בה אח מן האם כאח מן האב ואשת אחי אביו לא עשה בה אח מן האם כאח מן האב ואת אח מן האב כשהוא אומר מכל מצות יי לרבות אחותו ואחות אביו ואחות אמו שלא היה להם שעת התר כעבדה זרה כשהוא א[ו]מר מכל מצות יי לרבות אחות אשתו אחר שריבנו דברים שהן כעבדה זרה ודברים שאינן כע' ז' ולמה נאמרה עבי' זרה מיעתה אילא מה עבדה זרה מיוחדת מעשה שחיבין על זדונו כרית ועל שגגתו חטאת אף כל מעשה שחיבין על זדונו כרית ועל שגגתו חטאת או מה עבי' ז' מיוחדת חיבין עליה מיתת בית דין אף ( ) אני מרבה אילא (מא) את מחויבי מיתת בית דין את מה אני מרבה את המקלל אביו ואמו [ה]מסית והמדיח והמכשף ונביא השקר ( )? ויעדים ( )? זוממ( )? [י]ן תלי' לוי ועשה יצאו אילו שאין בה(ס)[ן] מעשה אוציא את אילו שאין בהם מעשה ולא אוצ[ו]ן[א] את המכה אביו ואמו וגונב נפש מישראל וזקן ממרא על פי בית דין ובן סורר ומורה והרוצח תלי' לוי תורה אחת יהיה לכם לעושה בשג' הרי כל העושה בשג' כע' ז' מה ע' ז' מיוחדת מעשה שחיבין על זדונו כרת ועל שגגתו חטאת אף כל מעשה שחיבין על זדונו כרית ועל שגגתו חטאת ועשה אחת יכול עד שייכתוב את כל השם עד שיארוג את כל הבגד עד שיעשה את כל הנפה תלי' לוי מאחת או מאחת יכול אפילו כתב אות אחת אפילו ארג חוט אחד אפילו עשה בית אחד בנפה ובכברה תלי' לוי ועשה אחת (הא) [ה]כיצד עד שיכתוב שם קטן משם גדול שם משמעון (ו)משמואל (ו)נח מנחור (ו)דן מדניאל (ו)גד מגד[ו]ן[אל] ר' יהודה אוי אפילו כתב שתי אותות והן שם אחד חייב כגון שש תת רר גג חח אמר ר' יוסה וכי משם כותב הוא חייב והלא אינו חייב אילא <טז,ב> משם רושם שכך רושמיין על ק(וד)[ר]שי המשכן לידע איזה הוא בן זוגו לפי כך [ה]סורט סורטה אחת על שני נסרין או שתי סריתות על נסר אחד חייב רבי שמעון אומר ועשה אחת יכול עד שיכתוב את כל השם עד שיארוג את כל הבגד עד שיעשה את כל הנפה תלמוד לוי מאחת או מאחת יכול אפילו כתב אות אחת אפילו ארג חוט אחד אפילו עשה בית אחד בנפה ובכברה תלי' לוי ועשה אחת הא כיצד עד שיעשה מלאכה שכווצא בה מתקיימת רבי יוסה אומר ועשה אחת ועשה הנה פעמים שהוא חייב אחת על כולם פעמים שהוא חייב על כל אחת ואחת הא כיצד מ( )? שאינו יודע עיקר שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אף על פי שמיע[ו]ן[ניין] אבות מלאכות עשה אינו חייב אילא חטאת אחת כל ימיו והיודע עיקר שבת וטעה ואמר אין זו שבת אין זו שבת ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה חייב על כל שבת

ושבת והיודע שהיא שבת וטעה ואמר אין זו מלאכה אין זו מלאכה ועשה מלאכות הרבה בשבתות הרבה אם מיעינין אבות מלאכות עשה חייב על כל (אב) מלאכה ומלאכה ואם מעין מלאכה אחת חייב על כל העלם והעלם אמר ר' עקיבה שאלתי את רבן גמליאל ואת רבי יהושע [בעטליז] שלמעאוס שהלכו ליקח בהמה למשתה בנו הבא על אחותו ועל אחות אביו ועל אחות אמו בהיעלם אחת מה הוא חייב אחת לכולם או אחת על כל אחת ואחת אמרו לו לא שמענו אבל שמענו בהבא על חמש נשיו נידות בהיעלם אחד שהוא חייב על כל אחת ואחת ורואין אנו שהדברים קול וחומר <...> לך ר' עקיבה איב? ה?מדולדל בבהמה מה הוא אמרו לו לא שמענו אבל שמענו באבר המדולדל ב?אדם? <...> וא טהור כך היו מוכי שחין שבירושלם עושין הולך לו ערב פסחים אצל הרופא וחתכו עד שהוא ?מ?ניח בו <...> סערה ותוחבו בסירה ונמשך ממנו והלא עשה פיסחו והרופא עושה פיסחו ורואין אנו שהד?ב?רים קול וחמר <...> וד שאלן ר' עקיבה השוחט חמשה זבחים בחוץ בהיעלם אחד מה הוא חייב אחת לכולם או אחת על כל אחת <...> חת <טז,ג> אמרו לו לא שמענו אמר לו ר' יהושע שמעתי באוכל מזבח אחד בחמשה תמחויים בהיעלם אחד שהוא <...> יב על כל אחד ואחד משום מעילה ורואה אני שהדברים קול וחומר אמר ר' שמעון וכי מה ראייה האוכל לש[ן] חט וגו' <...> ר' עקיבה אם הלכה נקבל אם לדין יש תשובה אמר לו השיב אמר לו לא אם אמרת במעילה שעשה בה את <...> אכיל כאוכל ואת המהנה כנהנה צרף את המעילה לזמן המרובה תאמר בנותר שאין בו אחת מכל אילו אמר ר' עקיבה <...> את רבי אליעזר בעושה מלאכות הרבה <...> תות הרבה <...> מלאכה אחת <...> עלם אחד מה <...> אחת לכולם או <...> על כל אחת <...> את אמר לי חייב על <...> חת ואחת מקול <...> מר מה אם הנידה <...> אין בה תוצאות <...> חטאות <...> חייב על כל <...> ת? ואחת שבת <...> ש בה תוצאות <...> חטאות <...> אינו דין שיהא <...> על כל אחת <...> ת אמרתי לו <...> ?א?ם אמרת <...> שיש בה <...> אזהרות שהוא <...> ר על הנידה <...> ה? מוזהרת <...> תאמר בשבת <...> בה אילא אזהרה <...> ?מ?ר לי הבא על <...> נות יוכיח שאין בהן <...> הרה אחת חייב על <...> ?אמ?רת בהבא על הקטנות שאף על פי שאין בהן עכשיו יש בהן לאחר זמן תאמר בשבת ?שאיין? בה לא עכשיו ולא לאחר זמן אמר לי הבא על הבהמה יוכיח אמ? <...> נפש בני ישראל הרי (ה)ציבור כיחיד מה יחיד אינו מביא אלא על דבר שזדונו כרת (ו)שגגתו חטאת אף (ה)ציבור לא יביא אלא על דבר שזדונו כרת (ו)שגגתו חטאת הלא דין הוא מה אם היחיד שהוא מביא על שגגת (ו)מעשה אינו מביא אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת <טז,ד> ציבור שאינו מביא אלא על שגגת (ו)מעשה אינו דין שלא יביא אילא על דבר שזדונו כרת ושג' חטאת לא אם אמרתה ביחיד שאינו מביא חט' על לא הודע תאמר בציבור שהוא מביא חט' על לא הודע משיח יוכיח שהוא מביא חטאת על לא הודע (ו)אינו מביא אילא על דבר שזדונו כרת ושג' חט' לא אם אמרת במשיח שאינו מביא חטאת (לא) על [לא] הודע במזבח החיצון תאמר בציבור שהוא מביא חטאת (לא) על [לא] הודע במזבח החיצון הואיל והוא מביא חטאת (לא) על [לא] הודע על מזבח החיצון יביא על דבר שזדונו כרת ועל דבר שאין זדונו כרת תלי' לוי' נפש בני ישראל הרי הציבור כיחיד מה יחיד אינו מביא אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת אף צ(ו) [ציבור לא יביא] אלא על דבר שזדונו כרת ושגגתו חטאת הוא הדין למשיח הלא דין הוא מה אם היחיד שהוא מביא על שגגת המעשה אינו מביא אילא על דבר שזדונו כרת ושג' חט' משיח שאינו מ' על שג' המעשה אינו דין שלא יביא אלא על דבר שזדונו כרת ושג' חט' לא אם אמרתה ביחיד שאינו מביא חט' על לא (ת) הודע תאמר במשיח שהוא מביא חט' על לא הודע ציבור יוכיח שהוא מביא חטאת על לא הודע ואינו מביא אלא על דבר שזדונו כרת ושג' חט' לא אם אמרתה בציבור שאינו מ' אשם ודי תאמר במשיח שהוא מ' אשם ודי נשיא יוכיח שהוא מביא אשם ודי ואינו מ' [אילא] על ד' שזדונו כרת ושגגתו חטאת לא אם אמרתה בנשיא שאינו מביא חט' על לא הודע תאמר במשיח שהוא מ' חט' על לא הודע הואיל ו(ו) [הוא] (מ) מביא חטאת על לא הודע יביא על דבר שזדונו כרת ועל דבר שאין זדונו כרת תלי' לוי' נפש אם הכהן המשיח הרי משיח כיחיד מה יחיד אינו מביא אילא על דבר שזדונו כרת ושג' חטאת אף משיח לא יביא אילא על דבר שזדונו כרת ושג' חט' משיח יכול זה המלך תלי' לוי' כהן או כוהן יכול המרובה בבגדים <יז,א> תלי' לומר משיח שאין על גביו משיח משיח יחטא מה תלי' שיכול יביא על הקודמות ודין הוא מא אם הנשיא שהוא מביא על ש(ו)גגת המעשה אינו מביא על הקודמות משיח שאינו מביא על ש(ו)גגת המעשה אינו דין שלא יביא על הקודמות לא אם אמרת בנשיא שאינו מביא חטאתו משעבר תאמר במשיח שהוא מביא חטאתו משעבר הואיל והוא מביא חטאתו משעבר יביא על הקודמות תלי' לוי' משיח יחטא כשיחטא והוא משיח לא כשיחטא ועודיה(ו) [ו] הדיוט רבי שמעון אומר אם נודע לו עד שלא נתמנה ואחר כך נתמנה חייב ואם משניתמנה נודע לו פטור משיח יחטא יכול גז[ו] [ירה עליו] (ו)שיחטא תלי' לוי' אם יחטא כשיחטא לאשמת העם הרי המשיח כציבור מה ציבור אינו מביא אלא על העלם דבר (ו) [עם] שגגת המעשה אף משיח לא יביא אלא על העלם דבר עם שגגת [ת] המעשה הלא דין הוא ציבור מוצא מיכלל יחיד ומשיח מוצא מכלל יחיד מה ציבור אינו מביא [אילא] על העלם דבר עים שגגת המעשה [ת] אף משיח לא יביא אלא על העלם דבר עים שגגת המעשה הולכה לך לדרך הזו נשיא מוצא מכלל ציבור ומשיח מוצא מכלל ציבור מה נשיא מביא על שגגת המעשה אף משיח יביא על שגגת המעשה נראה למי דמה אם דמה לציבור נלמדנה מן הציבור אם דמה לנשיא נלמדנה מן הנשיא ציבור בפר ואינו מביא

אשם תלוי משיח בפר ואינו מביא אשם תלוי) מה ציבור אינו מביא אילא על העלם דבר עים שגג[ת] המ' אף משיח לא יביא אילא על היעלם דבר עים שג' המ' הולך לך לדרך הזו נשיא מ' שעירה לעי ז' ומביא אשם ודיי ומשיח מבי' שעירה לעי זרה ומביא אשם ודיי מה נשיא מ' על שג' המ' אף משיח יביא על שגגת המעשה תלי' לוי' לאשמת העם הרי המשיח כציבור מה ציבור אינו מ' אלא על העלם דבר עי' ש' ה' אף משיח לא יב[י]א אלא על (ד[ה]) [ה'] [דבר] עי' ש' המעשה או מה הציבור אם הורו ועשו אחרים על פיהם חייבין יכול אף משיח אם הורה ועשו אחרים על פי[ו] [ל.] [ח]יב [ו] [תלי' לוי] אשר חטא על מה שחטא הוא מביא לא על מה שחטאו אחרים והקריב על חטאתו מלמד שהוא מביא חטאתו משעבר הלוא דין הוא מה אם הנשיא שהוא מביא על שגגת המעשה אינו מביא חטאתו משעבר משיח שאינו מביא על שגגת המעשה אינו דין שלא יביא חטאתו משעבר תלי' לוי' והקריב על חטאתו מלמד שהוא מביא חטאתו משעבר יכול חטא <ז,ב> עים הציבור יביא פר לעצמו חטא עים הציבור מיתכפר לו עים ומשיח מוצא מכלל ציבור מה נשיא חטא לעצמו מביא לעצמו חטא עים הציבור מיתכפר לו עים הציבור אף משיח חטא לעצמו מביא לעצמו חטא עים הציבור מתכפר לו עים הציבור לא אם אמרתה בנשיא שמתכפר לו עים הציבור ביום הכיפורים תאמר במשיח שאין מתכפר לו עים הציבור ביום הכיפורים הואיל [ו] אין מיתכפר לו עים הציבור ביום הכיפורין יביא פר לעצמו תלי' לוי' אשר חטא הכיצד חטא לעצמו מביא לעצמו חטא עים הציבור מתכפר לו עים הציבור פר יכול זקן תלי' לוי' בן אובן יכול קטן תלי' לוי' פר הא כיצד בן שלוש כדברי חכמין רבי מאיר או' אף בני ארבע ובני חמש כשרים אילא שאין מביאין זקנים מפני (ה) כבוד ר' יוסה הגלילי או' [מה תלי' לוי] ופר שני בן בקר תקח לחטאת אם ללמד שהן שנים והלא כבר נאמר ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה ליי אס כן למה נאמר ופר שני בן בקר תקח לחטאת בן שתי שנים ר' אומר מה תלי' לוי' ופר שיני בן בקר תקח לחט' אם ללמד שהן שנים והלא כבר נאמר ועשה את האחד חטאת ואת הא' עי' ליי אס כן למה נאמר ופר שני בן בקר תקח לחטאת אילא לפי שני ועשה את האחד חטאת ואת האחד עולה ליי יכול תיקדום חטאת לעולה בכל מעשי? (תלי' לוי' ופר שני וגי' או ופר שני וגי' יכול תיקדום עולה לחטאת בכל מעשה תלי' לוי' ועשה את האחד חטאת או (ו) את האחד עולה ליי? הא כיצד דם חטאת קודם לדם עולה מפני שהוא מרצה אברי עולה קודמין לא) מ[ו]רי חטאת מפני שהן כליל לא[י]ש[י]ם רבי שמעון אומר מה תלי' לוי' ופר שני וגי' אס ללמד שהן שנים והלא כבר נאמר ועשה [את] האחד חטאת ואת האחד עולה ליי יכול נאכלה חטאת ליום תלי' לוי' ופר שני שיני לעולה מה עולה לא נאכלה אף חטאת לא נאכלה כיוצא בו אמר רבי יוסה הבאים מהשבי בני הגולה וגי' איפשר חטאת עולה אלא מה עולה לא נאכלה אף חטאת לא נאכלה רבי יהודה אומר על עבודה זרה הביאום רבי שמעון אומר כל מקום שני עגל בתורה סתם בן <ז,ג> שנה שני ועגל וכבש בני שנה בן בקר בן שתי שנים שני קח לך עגל בן בקר לחטאת ואיל לעולה תמימים תמימים אף בשנים פר סתם בן שלוש אף בני ארבע ובני חמש כשרים אילא שאין מביאין זקנים מפני (כבוד והביא אף לאחר יום הכפורים פר פר הוא מביא אינו מביא חילופין הלא דין הוא מה אס היחיד ( ) שלא שווה קרבנו לכל המצות לקרבנו ליום הכפורים שווה קרבנו לכל מצות לקרבנו למצוה יחידית משיח (שי) שווה קרבנו לכל מצות לקרבנו ליום הכפורים אינו דין שישווה קרבנו לכל המצות לקרבנו (לכ) למצוה יחידית נשיא יוכיח ששוה קרבנו לכל מצות לקרבנו ליום הכיפורים ולא שווה קרבנו לכל מצות לקרבנו למצוה יחידית אף אתה אל תתמה על המשיח שאף על פי ששוה קרבנו לכל מצות לקרבנו ליום הכיפורין לא ישווה קרבנו לכל מצות לקרבנו למצוה יחידית אילא לפי שני והביא יכול יביא חילופין תלי' לוי' פר) פר הוא מביא אינו מביא חילופין וסמך ידו על ראש הפר לרבות פר יום הכפורין לסמיכה הלא דין הוא מה אס זה שאינו טעון שני (ו) דריי (ו) [ו] ואינו טעון אנו) [א] טעון סמיכה פר יום הכיפורין שהוא טעון שני (ו) דריין וטעון אנו) [א] <ז,ד> אינו דין שיטען סמיכה לא אם אמרתה בזה שהוא בא על עבירת מצוה ידועה תאמר בפר יום הכפורים שאינו בא על עבירת מצוה ידועה הואיל ואינו בא על עבירת מצוה ידועה לא יטען סמיכה תלי' לוי' וסמך ידו על ראש הפר לרבות פר יום הכפורין לסמיכה ושחט את הפר לפני ייי בצפון ולקח נאמר כן לקיחה ונאמר להלן לקיחה מה לקיחה אמורה להלן בכלי אף כן בכלי ולקח המשיח אין לי אילא המשוח בשמן המשחה המרבה בבגדים מנין תלי' לוי' והכהן אס סופנו לרבות (כהן אחר מה תלי' לוי' ולקח המשיח אלא מצוה שיקבל כהן [ה] משיח ואס קיבל כהן אחר עבודתו כשרה מדם הפר מדם הנפש לא מדם העור ולא מדם התמצית מן הפר יקבל והביא אותו הכשיר לא הפסול (א) [א] תו אל אהל מועד למעט קרבנו למצוה יחידית שלא [י] נתן מדמו על מזבח הזהב וטבל לא המספיג וטבל והזה על כל הזיה טבילא אצבעו נאמר כן אצבעו ונאמר להלן אצבעו מה אצבעו אמורה להלן הימנית המיומנת שבימין אף אצבעו אמורה כן הימנית המיומנת שבימין בדם שיהא בדם כדי טבילה והזה לא המטיף והזה לא הזורק מן הדם מן הדם <ז,ה> שבעינין שבע פעמים לא שבע טיפים שבע פעמים שיהא מונה שבע פעמים לא אחת (ו) [ו] שבע לפני יי יכול על כל הבית (ל) [ת] ל' לוי' את פני (ה) פרוכת או את פני (ה) פרוכת יכול את פני פרוכת כולה תלי' לוי' הקודש מלמד שהוא מכו(ו) [י] כנגד הבדים ונתן הכהן מן הדם מן הדם שבעיניין על קרן קרנות הרי שתיים ולמט(ו) [ה] הוא אומר על קרן קרנות הרי ארבע דברי רבי שמעון רבי יהודה או' אשר באהל מועד לרבות קרנות שבא(ל) [ה] מועד מזבח הקטרת שיתחנך המזבח בקטרת קטרת שתהא [באה]

משלציבור סמים שיה[ו] סממניה לתוכה לפני יי מה תל' לוי אמר רבי נחמייה לפי שמצינו בפרו הבא ביום הכיפורין שהוא עומד לפני **<יח,ב>** מן המזבח ומזה על הפרוכת בשעה שהוא מזה יכול אף זה כן תל' לוי מזבח קטרת סמים לפני ייי אין הכהן לפני יי ואת כל דם הפר ישפך לרבות דם פר יום הכיפורין לשפיכה ישפך לא יטיף ישפוך לא יזה ישפוך לא יזרוק אל יסוד (ה)מזבח העולה לא על יסוד מזבח הפנימי הלא דין הוא מזבח החיצון זכה במתן דמים ומזבח (ה) הפנימי זכה במתן דמים מה מזבח החיצון מקום מתן דם קרניו שם מתן דם יסודו אף מזבח הפנימי מקום מתן דם קרניו שם מתן דם יסודו כשהוא אומר בעידה אל יסוד מזבח העלה שאין תל' אלא ללמד שאין יסוד לפנימי עצמו כשהוא אומר בנשיא אל יסוד מזבח העלה שאין תל' אם את שיריו לא קיבל מזבח **<יח,ג>** הפנימי שירי מזבח החיצון הוא מקבל דבר אחר וכי יש יסוד לפנימי עצמו אם כן למה נאמר אל יסוד מזבח העולה שיהא [ני]סוד מזבחה שלעולה אל יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד זה יסוד מערבי ואת כל חלב (ה)פר לרבות חלב פר יום הכפורים לשתי כליות וליותרת הכבד החטאת לרבות שעירי עבודה זרה לכל האמור בעינין ירים ממנו מן המחובר כאשר יורם משור זבח השלמים מה פירש בזבח השלמים שאינו מפורש כן אלא מה שלמים לשמן אף זה לשמו מה שלמים מביאין שלום לעולם אף זה מביא שלום לעולם או מה שלמים טעונין הפריש אליה אף זה יטען הפרש אליה תל' לוי משור זבח לשלמי שור היקש(ו)[ת]יו לא היקש(ו)[ת]יו לשלמי כבש יהודה בן ש(ו)[מ]ועי אומר מה שלמים מביאין שלום לעולם אף זה מביא שלום לעולם או מה זבחי שלמי ציבור דוחין את השבת ואת הטומאה אף זה ידחה את השבת ואת הטומאה תל' לוי משור זבח לשלמי שור היקש(ו)[ת]יו לא היקשתיו לשלמי כבש והקטרים הכהן על מזבח העולה לא על מזבח הפנימי הלא דין הוא מזבח החיצון זכה במתן דמים ומזבח הפנימי זכה במתן דמים מה מזבח החיצון מקום מתן דם קרניו שם הקטיר חלביו אף מזבח הפנימי מקום מתן דם קרניו שם הקטיר חלביו מה אני מקיים לא תעלו עליו קטורת זרה [ו]עלה בקדשים שלא זכה במתן דמן אבל בקדשים שזכה במתן דמן הואיל **<יח,ד>** וזכה במתן דמן יזכה בהקטר חלבן תל' לוי והקטירם הכהן על מזבח העולה לא על מזבח הפנימי ואת עור הפר ואת כל בשרו על ראשו ועל כרעיו וקרבו ופרשו והוציא מלמד שהוא מוציא כולו כשהוא שלם יכול יוציאנו שלם וישרפנו שלם תל' לוי ראשו וכרעיו מה ראשו וכרעיו אמורין להלן על ידי ניתוח אף כן על ידי ניתוח או מה ראשו וכרעיו אמורין להלן על ידי הפשיט אף כן על ידי הפשיט תל' לוי וקרבו ופרשו והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה חוץ לשלש מחנות או יכול חוץ למחנה אחת כשהוא אומר בעדה אל מחוץ למחנה שאין תל' שכבר נאמר ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון אם כן למה נא' אל מחוץ למחנה ליתין לו מחנה שנייה כשהוא אומר בדשן אל מחוץ למחנה שאין תל' שכבר נא' אל מקום טהור אל שפך הדשן אם כן למה נאמר אל מחוץ למחנה ליתין לו מחנה שלישית אל מקום טהור שיהא מקומו טהור אם טמא יטהר(ו)נו ושיהא מקום מתוקן להם לכן אל שפך הדשן שיהא שם דשן ושיקדום את הדשן ושם יהא נותנין את הדשן רבי אליעזר בן יעקב אומר שיהא מקומו משופך ושרף אותו הכשר לא הפסול על עצים באש מה תל' שיכול נאמר שריפה בפנים ונאמר שריפה בחוץ מה שר[י]פה אמורה בפנים עצים כשרים למערכה **<יט,א>** אף שריפה אמורה בחוץ עצים כשרים למערכה תל' לוי עצים לרבות כל משמע עצים אפילו בקש אפילו בתבן אפילו בגבבה באש לא בסיד לא ברמץ ישרף אף על פי שאין שם דשן ישרף אף על פי שהוא מצית את האור בגופו ואם הרי זה מוסף על (ו)עינין הראשון שתמצא אומר פר משיח ופר העדה עומדין פר משיח קודם לפר העדה בכל מעשיו עדת ישראל יכול בכל העדה הכתוב מדבר תל' לוי כן עדה ולהלן נאמר עדה מה עדה [ה]אמורה להלן בית דין אף כן בית דין או מה (מה) עדה (ו)[ה]אמרה להלן בעשרים ושלושה אף כן בעשרים ושלושה תל' לוי עדת (ו)ישראל העדה המיוחדת שבישראל ואיזו זו זו סנהדרין גדולה היושבת בלשכת הגזית היה אחד מהן גר או ממזר או נתין או זקן שלא ראה לו בנים יכול יהא חייבין תל' לוי כן עדה [ו]נאמר (ו)להלן (ו) עדה מה עדה [ה]אמורה להלן כולם ראויים להורייה אף עדה [ה]אמורה כן עד שיהו כולם ראויין להורייה לא היה מופלא שלבית דין שם (אחד) אמר אחד איני יודע או שאמר להם טועים אתם יכול יהא חייבין תל' לוי עדת ישראל ישגו עד שיורו כולם ישגו יכול יהא חייבין על שגגת המעשה תל' לוי ישגו ונעלם דבר הא אין חייבין אילא על היעלם דבר עים שגגת המעשה בתוך שיצאת עבודה זרה לידון בעצמה יכול יהא חייבין על שגגת המעשה שלה תל' לוי כן מעיני ולהלן נאמר מעיני מה מעיני אמור להלן בית דין אף כן בית דין או מה מעיני אמור כן על העלם דבר עים שגגת המעשה אף מעיני אמור להלן על העלם דבר עים שגגת המעשה ונ[ע]לם דבר לא שתיעלם מצוה כולה כיצד אמרו אין נדה בתורה (ו)אין שבת בתורה (ו)אין עבודה זרה בתורה יכול יהא חייבין תל' לוי ונעלם דבר לא שתיעלם מצוה כולה אבל אמרו יש נידה בתורה אבל הבא על שומרת יום כנגד יום פטור יש שבת בתורה אבל המוציא מרשות היחיד לרשות הרבים פטור יש עבודה זרה בתורה אבל המישתחוה פטור יכול יהא פטורין תל' לוי ונעלם דבר לא כל הגוף בתוך שיצאת עבודה זרה לידון בעצמה יכול יהא חייבין על העלם מצוה כולה תל' לוי כן מעיני ולהלן נאמר מעיני מה מעיני אמור כן פרט לכל הגוף אם מעיני אמור להלן פרט לכל הגוף הורו בית דין ועשו יכול יהא חייבין תל' לוי הקהל ועשו ההוראה תלויה בבית דין והמעשה תלויה בקהל מצות יי לא מצות המלך לא מצות בית דין מצוות האמורות במשיח הן מצות אמורות כן מכל מצות יי לא כל מצות

יי פרט לשמיעת הקול (ו) [וב] יטוי שפתים (ו) [טומאת מקדש וקדשיו אשר לא תעשנה ואשמו כשם שניפרעין מן היחיד כך ניפרעים מן הציבור ידעו שהורו וטעו מה הורו יכול יהוא חייבין תלי' לוי ונדועה החטאת לא שידועו החוטאין אשר <יט,ב> חטאו והקריבו חטאו שני שבטים מביאים שני פרים חטאו שלושה מביאין שלושה או אינו אומר אילא חטאו שני יחידים מביאים שני פרים חטאו שלושה מביאין שלושה (ו) [ת] לוי' לוי' הקהל הקהל חייב (ו) כל קהל וקהל חייבין הא כיצד חטאו שני שבטים מביאין שני פרים חטאו שלושה מביאין שלושה ושאר שבטים שלא חטאו מביאין על ידי חטאין לכך נאמר הקהל לחייב על כל קהל וקהל דברי ר' יהודה רבי שמעון אומר שבע(ו) [ה] שבטים שחטאו מביאין שבעה פרים ובית דין מביאין עליהם פר שני' כן קהל ונאמר להלן קהל מה קהל אמור להלן בית דין אף כן בית דין ר' מאיר אומר חטאו שבעה שבטים או רובן ובית דין מביאין עליהם פר כולן פטורין שני' כן (ו) [קהל] [ונאמר] (ו) [להלן] (ו) קהל מה קהל אמור להלן בית דין אף כן בית דין ר' שמעון בן אלעזר אומר משמו חטאו ששה והן [או] רוב(ו) [ו] או שבעה אף על פי שאינן רוב(ו) [ו] הרי אילו חייב(ים) [ו] וסמכו זקני יכול זקנים מן השוק תלי' לוי' זקני העדה או זקני העדה יכול כל הזקנים שבעדה תלי' לוי' העדה המיוחדת שבעדה וכמה הן וסמכו שנים זקני שנים אין בית דין שקול הרי חמשה דברי ר' יהודה ר' שמעון אומר וסמכו זקני שנים ואין (ו) בית דין שקול הרי שלושה ידיהם ידי כל יחיד ויחיד ידיהם על ראש הפר פר טעון סמיכה אין שעירי עבודה זרה טעונין סמיכה דברי ר' יהודה ר' שמעון אומר (ו) [פר] טעון סמיכה בזקנים אין שעירי עבודה זרה טעונים סמיכה בזקנים שרבי שמעון אומר כל חטאת ציבור שדמה נכנס לפניו טעונה סמיכה ושחט את הפר לפני יי בצפון נא' כן פני פרוכת ונאמר להלן פני פרוכת מה פני פרוכת אמור להלן פני פרוכת הקודש אף פני פרוכת אמור כן פני פרוכת הקודש ועשה כאשר עשה וכיפר מה תלי' לוי' יכפול את ההזיות וללמד אם חיסר אחת מן המתנות לא עשה כלום יכול אף מתן שבע שאם חיסר אחת מהן לא עשה כלום שכן מתן שבע מעכבות בכל מקום ומנין למתן ארבע שאם חיסר אחת מהן לא עשה כלום תלי' לוי' כן יעשה ועשה לפר לרבות פר יום הכיפורין כאשר עשה לפר לרבות [פר] כהן משיח החטאת לרבות שעירי עבודה זרה או יכול שני מרבה שעירי רגלים תלי' לוי' לו מה ראיתה לרבות שעירי עבודה זרה ולהוציא שעירי רגלים אחר שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את שעירי עבודה זרה שהן באין על עבירת מצוה ידועה ומוצ[ו]א את שעירי רגלים שאינן באין על עבירת מצוה ידועה וכיפר עליהם אף על פי שלא סמכו ונסלח להם אף על פי שלא נתן משירי הדם מה ראיתה להכשיר בסמיכה ובשירי הדם ולפסול בהזיות אחר שריבה הכתוב מיעט מפני מה אני מכשיר בסמיכה ובשירי הדם שאינן מעכבין <יט,ג> את הכפרה ופוסל בהזיות שהן מעכבות את הכפרה והוציא את הפר אל מחוץ למחנה חוץ לשלוש מחנות ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא הא מיכן אתה אומר פר משיח ופר(ו) העדה עומדין פר משיח קודם לפר העדה בכל מעשיו יכול אף שעירי עבודה זרה יקדמוהו ודין הוא אם פר יחיד קודמו פר ושעיר לא יקדמוהו תלי' לוי' פר פר ראשון אין שעירי עבודה זרה ראשנים (ו) או אינו אומר אילא פר ישרף אין שעירי עבודה זרה נשרפין תלי' לוי' חטאת הקהל בניו בינין אב לכל חטאת הקהל שישרפו והלא שעירי רגלים שהן חטאות הקהל יכול ישריפו תלי' לוי' ה(ו) [ו] מה ראיתה לרבות שעירי עבודה זרה ולהוציא [ו] שעירי רגלים אחר שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את שעירי עבודה זרה שהן באין על עבירת מצוה ידועה ומוצ[ו]א את שעירי רגלים שאינן באין על עבירת מצוה ידועה והלא (פר) [שעיר] יום הכפורים אינו בא על עבירת מצוה ידועה וטעון שריפה מה זה מיוחד שדמו נכנס לפניו יצאו אילו שאין דמן נכנס לפניו חטאת שיהוא כל מעשיה לשם חטאת הוא פרט לששרפו שלוא לשמו אשר נשיא יחטא אמר רבן יוחנן בן זכאי אשרי הדור שהנשיא שלו מביא חטאת על שגגתו אם הנשיא שלו מביא חטאת צ(ו) [רי] לומר מה הוא הידיוט אם על שגגתו הוא מביא צ(ו) [רי] לוי' מה הוא על זדונו נשיא יכול נשיא שבטים כנחשון [תלי' לוי'] ועשה אחת מכל מצות יי אלהיו ולהלן הוא אומר למען ילמד ליראה את יי אלהיו מה אלהיו [ה] אמור להלן נשיא שאין על גביו אלא יי אלהיו אף אלהיו האמור כן נשיא שאין על גביו אילא יי אלהיו נשיא יחטא מה תלי' שיכול יביא על הקודמות ודין הוא מה אם המשיח שהוא מביא חטאתו משעבר אינו מביא על הקודמות נשיא שאינו מביא חטאתו משעבר אינו דין שלא יביא על הקודמות לא אם אמרתה במשיח שאינו מביא על שגגת המעשה תאמר בנשיא שהוא מביא על שגגת המעשה <יט,ד> הואיל והוא מביא על שגגת המעשה יביא על הקודמות תלי' לוי' נשיא יחטא כשיחטא והוא נשיא לא כשיחטא ועודיהו הידיוט ר' שמעון אומר אם נודע לו עד שלוא ניתמנה ואחר כך ניתמנה חייב ואם משניתמנה נודע לו פטור נשיא יחטא יכול גזירה עליו שיחטא תלי' לוי' אשר יחטא כשיחטא ועשה אחת לחייב על כל אחת ואחת כיצד חלב וחלב משם אחד משני העלימות או משני שמות ב[ה] [עלם] אחד חייב שתי חטאות וסקילה וסקילה משם אחד משני העלימות או משני שמות ב[ה] [עלם] אחד חייב שתי חטאות סקילה ושרפה בין בהעלם אחד בין בשני העלימות חייב שתי חטאות מצות יי לא מצות המלך לא מצות בית דין מצוות האמורות במשיח ובעדה הן מצוות אמורות כן מכל מצות יי לא כל מצות יי פרט לשמיעת הקול ול(ו) [ביט] וי שפתים ולטומאת מקדש וקדשיו אשר לא תעשנה בשגגה מלמד שהוא מביא על שגגת המעשה ואשם מלמד שהוא מביא אשם תלוי הלא דין הוא מה אם היחיד שאינו מביא

על הודעו זכר מביא אשם תלוי נשיא שהוא מביא על הודעו זכר אינו דין שיביא אשם תלוי משיח יוכיח שהוא מביא על הודעו זכר ואינו מביא אשם תלוי אף אתה אל תתמה על הנשיא שאף על פי שהוא מביא על הודעו זכר לא יביא אשם תלוי תל' לוי' ואשם מלמד שהוא מביא אשם תלוי דין אחר [יחיד] מוצא מכלל ציבור ונשיא מוצא מכלל ציבור מה יחיד מביא אשם תלוי אף נשיא יביא אשם תלוי הולכה לך לדרך הזו משיח מוצא מכלל ציבור ונשיא מוצא מכלל ציבור מה משיח אינו מביא אשם תלוי אף נשיא לא יביא אשם תלוי נראה למי דמה דנים מי שהוא מביא על שגגת המעשה [ממי שהוא מביא על שגגת המעשה] אל יוכיח משיח שאינו מביא על שגגת המעשה הולכה לך לדרך הזו דנים מי שהוא מביא על הודעו זכר [ממי שהוא מביא על הודעו... <זכר>] אל יוכיח יחיד שאינו מביא על הודעו זכר תל' לוי' ואשם מלמד שהוא מביא אשם תלוי <כ,א> הודע לו לא שיאמרו לו אחרים אין לי אילא בזמן שאמרה לו שפחה ומנין אפילו אמרה לו אשה אוציא את שאמרה לו אשה שאין האשה כשרה לעדות ומניין אפילו אמרו לו קרובים אוציא את שאמרו לו קרובים שאינן כשרים להעידו ומניין אפילו אמר לו עד אחד אוציא את שאמר לו עד אחד שאינו מחייבו ממון אילא שבועה ומנין אפילו אמרו לו שנים תל' לוי' הודע לו לא שיאמרו לו אחרים או יכול אף על פי שאינו מכחיש תל' לוי' או הודע אליו חטאתו והביא אביא את שאמרו לו שנים שכן מחייבין אתו מיתה ומנין אפילו אמר לו עד אחד אביא את שאמר לו עד אחד שכן מחייבו שבועה ומנין אפילו אמרו לו קרובים אביא את שאמרו לו קרובין שכן הן כשרין להעידו במקום אחר ומניין אפילו אמרה לו אשה ומניין אפילו אמרה לו שפחה תל' לוי' או הודע אליו חטאתו והביא אמר רבי מאיר אם הביאוהו שנים למיתה חמורה לא יביאוהו לקורבן הקל אמר לו ר' יהודה וכי היאך אתה אמר ל(ו) [ו] עמוד והתודה והוא אומר כל עצמי לא חטאתי ר' שמעון אומר יאמר מזיד אני והוא פטור אמר ר' מאיר אם כתחילה אמר מזיד אני שומעין לו אבל אם היה דן עמהם כל היום ובאחרונה אמר מזיד אני אין שומעין לו כיוצא בו אמר ר' מאיר אמרו לו נזיר אתה ואמר תניי היה בלבי שומעין לו אבל אם היה מייגען כל היום ובאחרונה אמר תניי היה בלבי אין שומעין לו אשר חטא מה תל' לוי' בה מנין אתה <כ,ב> אומר אשתו נדה ואחותו עמו בבית שגג באחת מיהן ואין ידוע באיזה מהן שגג חלב ונותר לפניו אכל את אחד מהם ואין ידע את איזה מהן אכל שבת ויום הכיפורין ועשה מלאכה בין השמשות ואין ידוע באיזה מהן עשה ר' אליעזר מחייב חטאת ורבי יהושע פוטר אמר ר' אליעזר מה נפשך אשתו נדה בעל חייב אחותו בעל חייב חלב אכל חייב נותר אכל חייב שבת חילל חייב יום הכיפורים חילל חייב אמר לו ר' יהושע אם כן למה נאמר אשר חטא בה מלמד שאינו חייב עד שתידוע לו חטאתו אמר ר' יוסה לא נחלקו על העושה מלאכה בין השמשות שהוא פטור ש(ו) [ו] אומר מיקצת מלאכה עשה מהיום ומקצתה למחר ועל מה נחלקו על העושה בתוך היום ואין ידוע אם בשבת עשה ואם ביום הכפורים עשה או על העושה ואין ידוע מען איזו מלאכה עשה ר' אליעזר מחייב חטאת ורבי יהושע פוטר אמר ר' יהודה פוטר היה ר' יהושע אף מאשם תלוי ר' ישמעאל ש(ו) [ו] ור' שמעון אומרים לא [נחלקו על] דבר שהוא משם אחד שהוא חייב ועל מה נחלקו על דבר שהוא משם שני שמות שרבי אליעזר מחייב חטאת ורבי יהושע פוטר אמר ר' יהודה אף דבר שהוא משם אחד היה ר' יהושע פוטר הא כאיזוד אשתו נידה ואחותו עימו בבית ניתכון לבוא על זו ובא על זו תאנים וענבים לפניו ניתכוון ללקוט תאנים ולקט ענבים ענבים ולקט תאנים שחורות ולקט <כ,ג> לבנות לבנות ולקט שחורות ר' אליעזר מחייב חטאת ור' יהושע פוטר תמיה אני אם יפטור בה ר' יהושע אם כן למה נאמר אשר חטא בה פרט למיתעסיק והביא אף לאחר יום הכיפורין קרבנו בקורבנו הוא יוצא אינו יוצא בקרבן אביו יכול לא יצא בקרבן אביו בשהפריש מן הקלה לחמורה ומן החמורה לקלה אבל יצא בקורבן אביו בשהפריש מן הקלה לקלה ומן החמורה לחמורה תל' לוי' קרבנו בקרבנו הוא יוצא אינו יוצא בקרבן אביו יכול לא יצא בקרבן אביו בבהמה שהפריש מקלה לחמורה ומחמורה לקלה מקלה לחמורה ומחמורה לקלה שכן אינו מגלח על בהמת אביו בנזירות(ו) אבל [לא] יצא בקרבן אביו במעות שהפריש מן הקלה לחמורה ומחמורה לקלה מן הקלה לקלה ומן החמורה על החמורה שכן הוא מגלח על מעות אביו בנזירות(ו) בזמן שהן סתומין לא בזמן שהן מפורשין תל' לוי' קרבנו בקרבנו הוא יוצא אינו יוצא בקרבן אביו יכול לא יצא בקרבן אביו אבל יצא בקורבן עצמו תל' לוי' קרבנו קרבנו על חטאתו שיהא קרבנו לשם חטא(ו) [ו] יכול לא יצא בקורבן עצמו בבהמה שהפריש מקלה לחמורה ומחמורה לקלה מקלה לחמורה ומחמורה לקלה שכן אם הפריש בהמה על חלב והביאה על דם על דם והביאה על חלב הרי זה לא מעל ולא כיפר אבל יצא בקורבן עצמו במעות שהפריש מקלה לחמורה ומחמורה לקלה מקלה לחמורה ומחמורה לקלה שכן אם הפריש מעות על חלב והביאן על דם על דם והביאן על חלב הרי זה מעל וכפר תל' לוי' קרבנו קרבנו על חטאתו שיהא קרבנו לשם חטאו שעיר לא שעירה עזים לא חילופין הלא דין הוא מה אם היחיד שלוא שווה קרבנו לכל המצות לקרבנו ליום הכיפורין שישוה קורבנו לכל מצות <כ,ד> לקורבנו למצוה יחידית נשיא ששוה קרבנו לכל מצות לקרבנו ליום הכיפורים אינו דין שישוה קרבנו לכל מצות לקרבנו למצוה יחידית משיח יוכיח ששוה קרבנו לכל מצות לקרבנו ליום הכיפורין ולא שווה קרבנו לכל מצוות לקרבנו למצוה יחידית לא אם אמרתה במשיח שאינו מביא זה וזה מן הצאן תאמר בנשיא שהוא מביא זה וזה מן הצאן הואיל והוא מביא זה וזה מן הצאן ישווה קרבנו לכל מצוות לקורבנו למצוה יחידית

תל' לוי' שעיר לא שעירה עזים לא חילופין זכר לא נקבה תמים לא בעל מום וסמך ידו על ראש השעיר לרבות שעיר נחשון לסמיכה דברי ר' יהודה ר' שמעון אומר לרבות שעירי עבדה זרה לסמיכה שרבי שמעון אומר כל חטאת ציבור שדמה נכנס לפניו טעונה סמיכה ושחט אתו לא תמורתו ולמטן הוא אומר ושחט אתה לא וילדה לא ח(ליפה ולא תמורתה מיכן היה ר' שמעון אומר חמש חטאות מיתות וולד חטאת ותמורת חטאת וחטאת שמיתו בעליה אף כשיכפרו הבעלים ושעיברה שנתה אין אתה יכול לומר ולד חטאת בציבור שאין הציבור מביא נקבה ולא תמורת חטאת בציבור שאין הציבור ממירין ולא חטאת שמיתו בעליה בציבור שאין הציבור מיתין אף שכיפרו הבעלים ושעיברה שנתה יכול יהא מיתות בציבור אמרתה לאו ילמדו סתומות מן המפורשות מה מפורשות ולד חטאת ותמורת חטאת וחטאת שמיתו בעליה ביחיד דברים אמורים (אבל לא בציבור אף [כ]ש[י]כ[ל]י)פרו הבעלים ושעיברה שנתה ביחיד דברים אמורים אבל לא בציבור ושחט אותו במקום אשר ישחט את העולה לפני יי איכן העולה נישחט בצפון אף זה בצפון וכי מיכן אני למד והלא כבר נאמר במקום אשר תשחט העולה תשחט החטאת לפני יי ולמה יצא מעתה לקובעו שלא תהא שחיתתו אילא בצפון [אתה אוי' לכך יצא לקבעו שלא תהא שחיתתו אלא בצפון] או לא יצא אילא ללמד שאין לי <כא,א> טעון צפון אלא זה בלבד ומנין לרבות כל החטאות תל' לוי' ושחט את החטאת במקום העולה לרבות את כל החטאות שלא תהא שחיתתן אילא בצפון או אינו מביא אילא כיוצא בזה מה זה מיוחד חטאת זכר קבוע מכפר ובא מן הצאן ובא על חט ידוע אף איני מרבה אלא את כיוצא בו את מה אני מרבה את שעירי עבודה זרה שהן חטאות זכרים קבועין מכפרין ובאין מן הצאן ובאים על חט ידוע או שעירי רגלים שהן חטאות זכרין קבועין מכפרין ובאין מן הצאן אבל אינן באים על חט ידוע או פרים הנשרפים שהן חטאות זכרים קבועין מכפרין ובאין על חט ידוע אבל אינן באין מן הצאן שקל הוא שיבואו כולן כשהוא אומר תשחט לרבות חטאת עבודה זרה [כ]שהיא חטאת [קבועה] מכפרת ובאה מן הצאן ובאה על חט ידוע אבל אינה באה זכר או שעיר יום הכיפורין שהוא חטאת זכר קבוע מכפר ובא מן הצאן אבל אינו בא על חט ידוע שק(ל) הוא שיבואו שתייהן כשהוא אומר תשחט לרבות חטאת מטמא מקדש שהיא חטאת מכפרת ובאה מן הצאן ובאה על חט ידוע אבל אינה באה זכר [ו]אינה (ו)באה קבועה או חטאת נזיר שהיא חטאת קבועה מכפרת ובאה מן הצאן אבל אינה באה זכר ואינה באה על חט ידוע שקל הוא שיבואו שת[י]הן כשהוא אומר תשחט לרבות חטאת מצורע שאינה אלא מכפרת <כא,ב> אחר שריבינו דברים שהן כיוצא בו ודברים שאינן כיוצא בו ולמה יצא מעתה לקובעו שאם לא נשחט בצפון יהא פסול יכול זה בלבד מצוה לשוחטו בצפון ואם לא נשחט בצפון יהא פסול אבל שאר כל החטאות מצוה לשוחטן בצפון אם לא נשחטו בצפון יהוא כשירות תל' לוי' ושחט את החטאת במקום העלה ביניין אב לכל החטאות שאם לא נשחטו בצפון יהוא פסולות חטאת שיהוא כל מעשיה לשם חטאת הוא פרט לששחטו שלוא לשמו באצבעו ולקח שיקביל בימין [ב]אצבעו ונתן שיתין בימין אמר ר' שמעון וכי נאמר בו יד הואיל ולא נאמר בו יד אם קיב(ל) [ב]שמאלו כשר ונתן על קרנות מזבח העולה לא על קרנות מזבח הפנימי הלוא דין הוא משיח מוצא מכלל ציבור ונשיא מוצא מכלל ציבור מה משיח דם חטאתו נכנס לפניו אף נשיא יהא דם חטאתו נכנס לפניו תל' לוי' ונתן על קרנות מזבח העולה לא על קרנת מזבח הפנימי ואת דמו ישפוך אל יסוד מזבח העלה לא על יסוד מזבח הפנימי אמר ר' ישמעאל מה אם שירי חטאת שאינן מכפרין נ:י?תנין על היסוד תחילה[ה]ת] עולה שהיא מכפרת אינו דין שתינתן על היסוד אמר רבי עקיבה מה אם שירי חטאת שאינן מכפרין ואינן ראוין לכפר נ:י?תנין על היסוד תחילת עולה שהיא מכפרת וראויה לכפר אינו דין שתינתן על היסוד אם כן למה נאמר אל יסוד מזבח העולה שהיא יסוד <כא,ג> מזבחה שלעולה אל יסוד מזבח העולה אשר באוהל מועד זה יסוד דרומי או יכול זה יסוד מערבי אמרתה לאו מה מצינו ב[י]צ[י]א[ת]ו מן ההיכל אינו נותן את הדם אלא על היסוד הסמוך לו אף בירידתו מן המזבח אינו נותן את הדם אלא על יסוד הסמוך לו ואיזה זה זה יסוד דרומי ואת כל חלבו יקטיר המזבחה כחלב זבח השלמים מה פירש בזבח השלמים חלב תותב וקרום ניקלף ושתי כליות ויותרת [אף כן חלב תותב וקרום ניקלף ושתי כליות ויותרת] וכפר עליו שתהא כפרה לשמו שלא יכפר לשנים כאחת שיהא כהן מכפר על ידי עצמו ונסלח אין משיירין לו ליום הכיפורין או יכול אף על פי שישב ולא הביא תל' לוי' (ל) [נ] נפש תחטא אחת תחטא בעשותה הרי אילו מיעוטין העושה על פי עצמו חייב ולא ?העושה על הוריית בית דין כיצד הורו בית דין לעבור על אחת מכל מצות האמורות בתורה והלך היחיד ועשה שגג (עמהם) [על פיהם] בין שעשו עשה עמהם בין שעשו עשה אחרי[ה]ם בין שלא עשו עשה יכול (יהא חייב תל' לוי' נפש ( ) תחטא אחת תחטא בעשותה הרי אילו מיעוטין העושה על פי עצמו חייב לא העושה על הוריית בית דין ר' שמעון מוסיף הורו בית דין וידעו שטעו וחזרו בהן ב[י]ן שהביאו כפרתן בין שלא הביאו כפרתן והלך ועשה על פיהם פטור [ו]ר' מאיר מחייב ר' אליעזר אומר ספק סומכס אומר תלוי אתה אומר לכך נאמרו המעוטין האילו נפש תחטא אחת תחטא בעשותה או אינו אומר <כא,ד> אילא יחיד שעשה חייב שנים ושלושה שעשו יהו פטורין תל' לוי' עם הארץ אפילו הן מרובין אדיין אני אומר מעוט הקהל שעשו חייבין שאין בית דין מביאין עליהן פר אבל רוב הקהל שעשו יהוא פטורין שכן בית דין מביאין עליהן פר תל' לוי' עם הארץ אפילו רובו אפילו כולו עם הארץ פרט לנשיא מעם הארץ פרט למשיח אם תאמר כבר יצא משיח לידון

בפר והנשיא בשעיר שיכול על העלם דבר עם שגגת המעשה מביא פר ועל שגגת המעשה יב[נ]א כשבה ושעירה תלי' לוי עם הארץ פרט לנשיא מעם הארץ פרט למשומד רבי שמעון בן יוסה א(ו)מר משם רבי שמעון מה תלי' לוי אשר לא תעשנה בשגגה היושב לו מידיעתה חייב על שגגתה יצא משומד שאינו יושב לו מידיעתה בעשותה התולה בעצמו חייב והתולה בבית דין פטור כיצד הורו בית דין וידע אחד מהן ש(עש) או תלמיד שהוא יושב לפניו וראוי להורייה כשמעון בן עזי והלך ועשה על פיהם יכול יהא פטור תלי' לוי בעשותה התולה בעצמו חייב והתולה בבית דין פטור בעשותה אחת העושה כולה לא העושה מקצתה כיצד שנים או חזים במלגז ולוגזין בכרכד ושובטין בקולמוס וכותבין בקנה והוציאוהו לרשות הרבים יכול יהא חייבין תלי' לוי בעשותה אחת העושה כולה לא העושה מקצתה בע(ג)גול שלדבילה והוציאוהו לרשות הרבים בקורה והוציאוהו לרשות הרבים ר' יהודה אומר אם אין אחד יכול להוציאו והוציאוהו שנים חייבין ר' שמעון אומר אף על פי שאין אחד יכול להוציאו והוציאוהו שנים פטורין תלי' לוי בעשותה יחיד שעשה חייב שנים שלושה שעשו יהוא פטורין מצות יי לא מצות המלך לא מצות בית דין מצוות האמורות במשיח (וכמ) ובעדה ובנשיא הן מצוות אמורות כן מצות יי לא כל מצות יי פרט לשמיעת הקול ולטיבוי שפתים <כב,א> ולטומאת מקדש וקדשיו אשר לא תעשינה ואשם מלמד שהוא מביא אשם תלוי הודע לו לא שיאמרו לו אחרים או יכול אף על פי שאינו מכחיש תלי' לוי או הודע אליו חטאתו והביא את קרבנו שעירת עזים תמימה נקבה ומנין שתבוא בת שנתה ודין הוא זה מביא חטאת ומצורע מביא חטאת מה חטאת מצורע בת שנתה אף זו בת שנתה לא אם אמרתה בחטאת מצורע שהיא טעונה נסכים תאמר בזו שאינה טעונה נסכים חטאת נזיר תוכיח שאינה טעונה נסכין ובאה בת שנתה לא אם אמרתה [בחטאת] (ב)נזיר שיש עמה דמים אחרים תאמר בזו שאין עמה דמים אחרים חטאת עבודה זרה תוכיח שאין עימה דמים אחרים ובאה בת שנתה לא אם אמרתה בחטאת עבודה זרה שהיא קבועה תאמר בזו שאינה קבועה הואיל ואינה קבועה לא תבוא בת שנתה תלי' לוי תורה אחת יהיה לכם לעשה בשגגה הרי כל העושה בשגגה כעבודה זרה מה חטאת עבודה זרה בת שנתה אף זו בת שנתה או מה חטאת עבודה זרה בשעירה אף זו בשעירה כשהוא אומר יהיה לרבות שעירי רגלים לכם לרבות שעירי עבודה זרה לעושה לרבות שעיר הנשיא וסמך ידו על ראש החטאת לרבות חטאת עבודה זרה לסמיכה ושחט את החטאת במקום העולה שלוא תהא שחיטתה אילא בצפון במקום העולה ולקח שיהא קיבול דמה בצפון מיכן אמרו שחט בצפון וקיבל בדרום וקיבל בצפון פסל עד שישחוט בצפון ויקבל בצפון ואת כל דמה ישפך ולמעלן הוא אומר ואת דמו ישפך מיכן אמרו חטאת ש(ל)קבל דמה בארבעה כוסות נתן מזה [אחד ומזה] אחד ומזה אחד ומזה אחד מנין שכולם נישפכין על היסוד תלי' לוי ואת כל דמה ישפך יכול אפילו לא נתן אילא מאחד מהן מתן ארבע יהו כולם נישפכין על היסוד תלי' לוי ואת דמו ישפך הא כיצד הוא נישפך על היסוד והן נישפכין לאמה ר' (א)ל[עזר ב]רבי שמעון אומר ומניין אפילו לא נתן אילא מאחד מהן מתן ארבע יהוא כולם נישפכין על היסוד תלי' לוי ואת כל דמה ישפך ואת כל חלבה יסיר כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים מה פירש בזבח השלמים חלב תותב וקרום ניקלף ושתי כליות ויותרת אף כן חלב תותב וקרום ניקלף ושתי כליות ויותרת וכפר עליו שתהא כפרה לשמו שלא יכפר לשנים כאחת ואם כבש יביא קרבנו לחטאת ר' שמעון אומר כבשים קודמים לעזים בכל מקום יכול מפני שהן מובחרים מהם תלי' לוי ואם כבש יביא <כב,ב> קרבנו לחטאת מלמד ששניהם שקולים תרין קודמין (ל)בני יונה בכל מקום יכול מפני שהן מובחרים מהם תלי' לוי ובן יונה או תור לחטאת מלמד ששניהם שקולים האב קודם לאם בכל מקום יכול שכבוד האב עודף על כבוד האם תלי' לוי איש אמו (ו)אביו תיראו מלמד ששניהם שקולים (מיכן) [אבל] אמרו חכמים האב קודם לאם בכל מקום מפני שהוא ואמו חייבים בכבוד אביו מה תלי' לוי יביא יביא מנין אתה אמר ה(ו)מפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת ראשונה והרי שתיהן עומדות ומנין שיביא את זו מהן שירצה תלי' לוי יביא יביא יכול יביא שתיהן תלי' לוי יביאנה אחת הוא מביא אינו מביא שתיים יכול לא יביא שתיהן על שני חטאים אבל יביא שתיהן על חט אחד תלי' לוי יביאנה אחת הוא מביא אינו מביא שתיים וסמך ידו על ראש החטאת לרבות חטאת נזיר וחטאת מצורע וחטאת מטמא מקדש לסמיכה ושחט אותה לחטאת שתהא שחיטתה לשם חטאת ולקח הכהן מדם החטאת שיהא קיבול דמה לשם חטאת וכפר עליו הכהן לפני יי מחטאתו שתהא כפרה לשם חטאת מיכן אמרו שחט שלא לשמה [וקיבל שלא לשמה] והילך שלא לשמה וזרק שלוא לישמה פסול ואת כל חלבה יסיר כאשר יוסר חלב הכשב מזבח השלמים מה פירש בכשב זבח השלמים חלב תותב וקרום ניקלף ושתי כליות ויותרת ואלליה אף כן חלב תותב וגי [ואליה] וכפר עליו וכפר עליו וכפר עליו מה תלי' מפני הדין שיכול נאמרו דמים למטן ונאמרו דמים למעלן מה דמים האמורים למטן אם נתנן מתנה אחת כיפר אף דמים [ה]אמורים למעלן(ו)ה[ה] אם נתנן [ב]מתנה אחת כיפר הולכה לך לדרך הזו נאמרו דמים בפנים ונאמרו דמים בחוץ מה דמים אמורים בפנים אם חיסר אחת מן המתנות לא כיפר אף דמים אמורים בחוץ אם חיסר אחת מן המתנות לא כיפר נראה למי דמה דנים דמים שבחוץ מדמים שבחוץ אל יוכיחו הפנימיים שהן בפנים הולכה לך לדרך הזו דנים דם חטאת על הקרנות מדם חטאת על הקרנות [ו]אל יוכיחו תחתונים שאינן דם חטאת על הקרנות תלי' לוי וכפר עליו אף על פי שלא נתן אלא שלוש וכפר עליו אף על פי שלא

נתן אילא שתים וכפר עליו אף על פי שלא נתן אלא אחת אילו אומר ושמעה יכול האומר לחבירו נלך ונעבוד עבודה זרה יהא חייב הין אם האומר אינו חייב השומע חייב זה יוכיח שהאומר אינו חייב השומע חייב אף אתה אל תתמה על האומר לחבירו נלך ונעבוד עבודה זרה שאף על פי שהאומר אינו חייב השומע חייב <כב,ג> תל' לוי' ושמעה אלה ואין אלה אילא שבועה וכן הוא אומר והשביע הכהן את האשה בשבועת האלה אין לי אילא שבועה שיש עימה אלה ומנין לעשות שבועה שאין עימה אלה כישבועה שיש עימה אלה תל' לוי' ושמעה אלה ושמעה קול לעשות שבועה שאין עימה אלה כשבועה שיש עימה אלה ר' עקיבה אומר אין לי אלא מפי עצמו מזיד מניין מפי עצמו שוגג מפי אחרים מזיד מפי אחרים [שוגג תל' לוי'] והוא עד או ראה או ידע אם לא יגיד ונשא עונו לרבות את כולם שלח להם ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו או שאמר להם הניתבע משביע אני עליכם אם יודעים אתם לו עידות שתבואו ותעידוהו יכול יהא חייבין תל' לוי' ושמעה קול אלה והוא עד [עד] שישמעו מפי התובע אמר לשנים משביע אני עליכם איש פלוני ופלוני אם יודעים אתם לי עידות שתבואו ותעידוני והן שיודעין לו עידות עד מפי עד או שהיה אחד מהם קרוב או פסול יכול יהא חייבין תל' לוי' ושמעה קול אלה והוא עד בזמן שהן כשירין לעדות לא בזמן שהן פסולין מן העדות עמד בבית הכנסת ואמר משביע אני עליכם אם יודעים אתם לי עדות [ש]תבואו ותעידוני יכול יהא חייבין תל' לוי' ושמעה קול אלה והוא עד [עד] שיהא מתכוין להם משביע אני עליכם כשתדעון לי עדות שתבואו ותעידוני יכול יהא חייבין תל' לוי' ושמעה קול אלה והוא עד בזמן שקדמה עדות לשבועה לא בזמן שקדמה שבועה לעדות ומניין שאינו מדבר אלא בתביעת ממון אמר ר' אליעזר נאמרו כן אויים ונאמרו אויים בפיקדון מה אויים אמורים בפיקדון אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף אויים אמורים כן לא ידבר אלא בתביעת ממון אויי רוצח יוכיחו שהן אויים ואינו מדבר בתביעת ממון דנים אויים שיש עמהם שבועה מאויים שיש (שיש) עמה(ו) [ם] שבועה אל יוכיחו אוי רוצח שאין עימהן [שבועה] אויי סוטה יוכיחו שהן אויים ואינו מדבר בתביעת ממון דנים אויים שיש עמהם שבועה ואין עמהם כהן מאויים שיש עמהם שבועה ואין עמהם כהן [ו]אל יוכיחו אויי רוצח שאין עמהם שבועה [אל יוכיחו] אוי סוטה שאף על פי שיש עמהם שבועה (יש עמהם כהן רבי יוסה הגלילי אומר והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו לא אמרתי אילא בעידות שאיפשר לה להיתקיים בידיעה שלא ביראיה וביראיה שלא בידיעה ואיזו זו תביעת ממון ר' עקיבה אומר מאלה יש מאלה חייב ויש מאלה פטור בדבר <כב,ד> שהוא שלממון חייב ובדבר שאינו שלממון פטור ר' שמעון אומר חייב כן וחייב בפיקדון מה פיקדון אינו מדבר אלא בתביעת ממון אף כן לא ידבר אילא בתביעת ממון קול וחומר מה אם הפיקדון שעשה בו נשים כאנשים קרובין כרחוקין פסולין ככשירין וחייב על כל אחת ואחת בפני בית דין ושלוא בפני בית דין ואינו מדבר אילא בתביעת ממון כן שלא עשה בו נשים כאנשים קרובין כרחוקים פסולים [כ]כשישרים ולא חייב [אילא] אחת בפני בית דין אינו דין שלא ידבר אלא בתביעת ממון לא אם אמרתה בפקדון שלא עשה בו את המושבע כ(מ) [ני]שבע ואת המיזיד כשוגג תאמר כן שעשה בו את המושבע כנישבע ואת המיזיד כשוגג הואיל ועשה בו את המושבע כנישבע ואת המיזיד כשוגג ידבר בתביעת ממון ושלוא בתביעת ממון תל' לוי' כן נפש כי תחטא ולהלן נאמר נפש כי תחטא מה נפש כי תחטא אמור להלן אינו מדבר אילא בתביעת ממון אף (ו) נפש כי תחטא אמור כן לא ידבר אלא בתביעת ממון משביע אני עליכם אם לא תבואו ותעידוני שאמר איש פלוני ליתין לי מאתים וזו ולא נתן הרי זו תביעת ממון יכול יהא חייבין תל' לוי' (ו) נפש כי תחטא נפש כי תחטא לגזירה שווה מה נפש כי תחטא א(ו) [מ]ן להלן תובע ממון ויש לו אף נפש כי תחטא אמור כן תובע ממון ויש לו השביע עליהם חמשה פעמים חוץ לבית דין ובאו לבית דין והודו יכול יהא חייבין תל' לוי' והוא עד או ראה או ידע אם לוא יגיד ונשא עונו לא אמרתי אילא במקום שאינו מגיד שיתחייב זה בממונו ואיזה זה זה בית דין מיכן אמרו השביעין בחוץ וכפרו ובאו לבית דין והודו פטורין בחוץ והודו ובאו לבית דין וכפרו חייבין השביע עליהם חמשה פעמים בפני בית דין וכפרו אינן חייבין אילא אחת אמר ר' שמעון מה הטעם מפני שאינן יכולים לחזור ולהודות כפרו שניהם כאחת שניהם חייבין זה אחר זה הראשון חייב כפר אחד והודא אחד הכופר חייב היו שני כתי עדים כפרה הראשנה ואחר כך כפרה השנייה שתייהם חייבות מפני שהעידות יכולה להיתקיים בשתייהן או נפש אשר תגע בכל דבר טמא זקנים הראשונים היו אומריין יכול אם נגע אדם במגע טמאות יהא חייב תל' לוי' בנבלת חיה בנבלת בהמה בנבלת השרץ מה אלו מיוחדין שהן אבות הטומאה יצא דבר שאינו אב(ות) הטומאה ר' עקיבה אומר יכול [אפילו] נגע באכלים ובמשקים ובכלי חרש יהא חייב תל' לוי' בהמה מה בהמה מיוחדת שהיא אב <כג,א> הטומאה יצא [ו]ן אלו שאינן אבות הטומאה או דבר שאת למידו בדרך אחד את למידו בכל הדרכים שיש בו מה בהמה טמאה מיוחדת שחלק מגעה ממשאה ועשאה אב הט(ו)מאה לטמא אדם ולטמא בגדים אף אני מרבה אילא את כיוצא בה את מה אני מרבה את מ(י)עוט מי חטאת והמרכב שחלק מגען ממשאן ועשאן אב הט(ו)מאה לטמא אדם ולטמא בגדים כשהוא אומר בכל דבר טמא לרבות את רוב מי חטאת והמשכב ששווה מגען למשאן ועשאן אב הט(ו)מאה לטמא אדם ולטמא בגדים כשהוא אומר בכל טמא לרבות השורף פרה ופרים והמשלח את השעיר שהן מטמ(ו) [ין בגדים] כשהוא אומר בכל דבר טמא לרבות הסככות והפרעות והקרי דברי רבי יהודה בנבלת חיה מה תל' לוי' טמאה שיכול אין לי אלא כולה כזית מימ(ו)נה [מנין]

<כג,ב> תל' לוי' טמאה בנבלת בהמה מה תל' לומר טמאה שיכול אין לי אילא נבילה עצמה קרנה שעה חיבורה מניין תל' לוי' טמאה בנבלת השרץ מה תל' לוי' טמא שיכול אין לי אילא בשרו דמו (צין) [רופ] עירובו מניין תל' לוי' טמא ונעלם ממנו (ו)נעלמה ממנו טומאה או יכול ונעלם ממנו מקדש תל' לוי' ונעלם ממנו והוא טמא על העלם [ה]טומאה הוא חייב אינו חייב על העלם המקדש דברי ר' עקיבה ר' אליעזר אומר השרץ ונעלם ממנו על העלם השרץ הוא חייב אינו חייב על העלם המקדש ר' ישמעאל אומר ונעלם ממנו ונעלם ממנו שני פעמים לחייב על העלם הטומאה ועל העלם המקדש או כי יגע בטומאת אדם אדם זה המת טומאת אדם זה טמא מת טמאתו לרבות זבים וזבות נדות ויולדות אין לי אילא ימי חומרן **<כג,ג>** ימי קולן מנין תל' לוי' לכל טומאתו אשר יטמא בה לרבות בועל נדה בה לרבות בוליע נבלת העוף הטהור אם נאמרו הקלות למה נאמרו החמורות שלא נאמרו הקלות ולא נאמרו החמורות הייתי אומר על הקלות בעולה ויורד ועל החמורות בקבועה צרך לומר החמורות או אלו נאמרו החמורות ולא נאמרו הקלות הייתי אומר על החמורות יהא חייב ועל הקלות יהא פטור צרך לומר הקלות וצרך לומר החמורות ומנין שאינו מדבר אילא בטמאת מקדש וקדשיו הזהיר וענש על ידי טומאה וחייב קרבן על ידי טומאה מה ענש ואזהרה אמורין להלן על ידי טומאה בטומאת מקדש וקדשיו אף קרבן שחייב כן על ידי טומאה [בטומאת] מקדש וקדשיו ומניין שאינו חייב עד שיהא בה ידיעה כתחילה וידיעה בסוף תל' לוי' ונעלם ממנו ונעלם ממנו שני פעמים דברי ר' עקיבה רבי אומר ונעלם ממנו מכלל ידיעה והוא ידע הרי שתי ידיעות יכול הנודר בנזיר ובקרבן יהא מביא קרבן זה תל' לוי' כי תשבע על השבועה הוא חייב לא שנדר בנזיר ובקרבן יכול המהרהר בלב יהא חייב תל' לוי' בשפתים לא בלב או יכול שני מוצא את הגומר בלב תל' לוי' לבטא יכול הנשבע להרע לאחרים יהא חייב תל' לוי' להרע או להיטיב מה הט(ו)בה רשות אף הרעה רשות יצא הנשבע [להרע] לאחרים יכול הנשבע להרע לעצמו יהא פטור תל' לוי' להרע או להיטיב מה הט(ו)בה רשות אף הרעה רשות אף אני אביא את הנשבע להרע לעצמו שיהא חייב או יכול שני מוצא את הנשבע להיטיב לאחרים כשהוא אומר או להיטיב אף לאחרים יכול הנשבע לעבור על המצוה יהא חייב תל' לוי' להרע או להיטיב מה הטבה רשות אף הרעה רשות יצא הנשבע לעבור על המצוה אוציא את הנשבע על המצוה ולא אוציא את הנשבע לקיים את המצוה שהיה בדין שיהא חייב דברי ר' יהודה בן בתירה אמר ר' יהודה בן בתירה מא אם הרשות שאינו מושבע עליה מהר סיני הרי הוא חייב עליה מצוה שהוא (מושב) עליה מהר סיני אינו דין שיהא חייב עליה אמרו לו לא אם אמרתה בשבועת הרשות שכן עשה בה לאו כהין תאמר בשבועת מצוה שלא עשה בה לאו כהין להרע או להיטיב אין לי אילא דברים שיש בהם הרעה והט(ו)בה [דברים שאין בהם הרעה והטבה] מניין תל' לוי' לבטא אין לי אילא לבא לשעבר מניין תל' לוי' לכל אשר יבטא דברי ר' עקיבה ר' ישמעאל אומר להרע או להיטיב לבא אמר לו ר' עקיבה אם כן אין לי אילא דברים שיש בהם הרעה והט(ו)בה דברים שאין בהם הרעה והט(ו)בה מניין אמר לו מיריבו הכתוב אמר לו אם ריבו(וי) [ה] הכתוב לכך ריבו הכתוב לכך האדם בשבועה פרט לאנוס ונעלם ממנו פרט למיזיד ונעלם ממנו ונעלמה ממנו שבועה או יכול נעלם ממנו החפץ תל' לוי' בשבועה ונעלם ממנו על העלם [ה]שבועה הוא חייב אינו חייב על העלם החפץ ומניין שהוא חייב על כל אחת ואחת תל' לוי' לאחת לחייב על כל אחת ואחת יכול טמאת מקדש וקדשיו שהן **<כג,ד>** בהכרת חייב על כל אחת ואחת שמיעת הקול ו[ב]י[ט]י[ט] שפתיים שאינן בהכרת לא יהא חייב אלא אחת תל' לוי' לאחת לחייב על כל אחת ואחת יכול על כל טומאת מקדש וקדשיו לא יהא חייב אלא אחת מניין על טמאת מקדש בפני עצמו [ועל] טומאת [ה]קדש ביפני עצמו אפילו [בה]עלם אחד ומניין שהוא חייב על כל אחת ואחת תל' לוי' לאחת לחייב על כל אחת ואחת יכול על כל טומאת המקדש לא יהא חייב אלא אחת תל' לוי' לאחת לחייב על כל אחת ואחת כיצד ניטמא וידע נעלמה ממנו טומאה ונכנס למקדש ויצא וידע (ו)מניין שהוא חייב על כל אחת ואחת תל' לוי' לאחת לחייב על כל אחת ואחת יכול על כל טמאת [ה]קדש (ש)לא יהא חייב אילא אחת תל' לוי' לאחת לחייב על כל אחת ואחת נטמא [ו] וידע נעלמה (נעלמה) ממנו טומאה אכל את הקודש וידע נעלמה ממנו טומאה אכל את הקודש וידע מנין שהוא חייב על כל אחת ואחת תל' לוי' לאחת לחייב על כל אחת ואחת יכול טומאת מקדש וקדשיו שהן בהכרת חייב על כל אחת ואחת שמיעת הקול וביטוי שפתיים שאינן בהכרת לא יהא חייב אילא אחת תל' לוי' לאחת לחייב על כל אחת ואחת כיצד היו חמשה תובעין אותו ואומרין לו בוא והעידנו שיש לנו ביד פלוני פיקדון ותשומת יד גזל ואבדה שבועה שאיני יודע לכם עידות שיש לכם ביד פלוני פיקדון ותשומת יד וגזל ואבדה ומניין שהוא חייב על כל אחת ואחת תל' לוי' לאחת לחייב על כל אחת ואחת יכול מפני שהן חמשה ומניין אפילו אמר לו אדם אחד בוא והעידני שיש לי ביד פלוני פיקדון ותשומת יד גזל ואבדה שבועה שאיני יודע לך עידות שיש לך ביד פלוני פיקדון ותשומת יד גזל ואבדה ומנין שהוא חייב על כל אחת ואחת תל' לוי' לאחת לחייב על כל אחת ואחת יכול [מפני] שהן מיני תביעות ומניין אפילו אמר לו בוא והעידני שיש לי ביד פלוני חטים ושעורים וכוסמים שבועה שאיני יודע לך עידות שיש לך ביד פלוני חטים ושעורים וכוסמים מניין שהוא חייב על כל אחת ואחת תלמוד לוי' לאחת לחייב על כל אחת ואחת יכול מפני שהן מינים הרבה מנין אפילו אמר לו בוא והעידני שיש לי ביד פלוני(ת) חטים שהפקדתי אצלו אמש שלפניו ושלפניו שבועה שאיני יודע לך עידות שיש לך ביד פלוני

חטים שהפקדנה אצלו אמש שלפניו ושלפניו מניין שהוא חייב על כל אחת ואחת תל' לוי לאחת ל' עלי כל א' ו' יכול שמיעת הקול שעשה בה את המזיד כשוגג חייב על כל אחת ואחת שבועת ביטוי שלא עשה בה את המזיד כשוגג לא יהא חייב אלא אחת תל' לוי לאחת ל' על כל א' וא' כיצד שבועה שלא אוכל פת חטים פת שעורין(ו)ם] פת כוסמין ואכל (ו)מנין שהוא חייב על כל אחת ואחת וג' שבועה שלא אשת[ה] יין ושמן ודבש ושתה ומניין שהוא חייב וג' ומנין שהוא מביא אחת על דברים הרבה תל' לוי אחת על חטאתו אשר חטא כיצד שבועה שלא אשתה ושתה משקין הרבה (ו)מניין שאינו חייב אילא אחת תל' לוי לאחת וג' שבועה <כד,א> שלא אוכל ואכל אכלים הרבה (ו)מניין שאינו חייב אילא אחת תל' לוי אחת על חטאתו אשר חטא יכול שבועת ביטוי שלא עשה בה את המזיד כשוגג אינו חייב אילא אחת שמיעת הקול שעשה בה את המזיד כשוגג יהא חייב על כל אחת ואחת תל' לוי אחת על חטאתו אשר חטא כיצד היה אחד תובעו ואומר לו בוא והעידני שיש לי ביד פלוני חטים שהפקדתי אצלו אמש ושלפניו ושלפניו שבועה שאיני יודע לך עדות (ו)מנין שאינו חייב אלא אחת תל' לוי אחת על חטאתו אשר חטא יכול מפני שהוא מין אחד (ו)מניין אפילו אמר לו בוא והעידני[ני] שיש לי ביד פלוני חטים ושעורים וכוסמין שבועה שאיני יודע לך עדות (ו)מנין שאינו חייב אילא אחת וג' יכול מפני שאינן מיני תב:ייעות (ו)מנין אפילו אמר לו בוא והעידני שיש לי ביד פלוני פיקדון ותשומת יד גזל ואבדה שבועה שאיני יודע לך עדות מניין שאינו (ו)חייב אילא אחת תל' לוי וג' יכול מפני (שא) שהוא אדם אחד ומניין אפילו אמרו לו חמשה בוא והעידני שיש לנו ביד פלוני פקדון ותשומת יד גזל ואבדה שבועה שאיני יודע לכם עדות ומנין שאינו חייב אלא אחת [תל' לוי וג'] יכול שמיעת הקול וביטוי שפטים שאינן בהכרת אינו[ו] חייב אילא אחת טמאת מקדש וקדשיו שהן בהכרת יהא חייב על כל אחת ואחת תל' לוי וג' כיצד (נעל!מ?) נטמא וידע נעלמה ממנו טומאה אכל את הקודש אכל את הקודש ולא ידע ובאחרונה ידע (ו)מניין שאינו חייב אילא אחת תל' לוי אחת וג' נטמא וידע נעלמה ממנו טומאה נכנס למקדש ויצא ונכנס למקדש ויצא ולא ידע ובאחרונה ידע (ו)מניין שאינו חייב אלא אחת תל' לוי אחת על חטאתו אשר חטא זה הכלל כלל אינו חייב אילא אחת פרט חייב על כל אחת ואחת דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר לא לך ולא לך ולא לך חייב על כל אחת ואחת ר' אלן[עזר] אומר לא לך ולא לך שבועה עד שיאמר שבועה באחרונה ר' שמעון אומר עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד ר' עקיבה אומר מאלה יש מאלה חייב ויש מאלה פטור בתוך שני ובנבלתם אל תגעו יכול יהוא ישראל חייבין על מגע נבילות תל' לוי מאלה יש מאלה חייב ויש מאלה פטור אוציא את ישראל שאינן מוזהרין על אבות הטומאה כל ימות השנה ולא אוציא את הכהנים שהן מוזהרין על אבות <כד,ב> הטומאה כל ימות השנה שני אמור אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו תל' לוי מאלה יש מאלה חייב ויש מאלה פטור רבי אליעזר בן יעקב אומר בתוך שני לא אכלתי באוני ממנו יכול ישראל שאכלו את המעשר אוניין או בטומאה יהוא מביאין קורבן [זה] תל' לוי (זה) מאלה וג' אוציא את המעשר שאינו בעוון מיתה ולא אוציא את התרומה שהיא בעוון מיתה שני ומתו בו כי יחללהו תל' לוי מאלה יש מאלה חייב יש מאלה פטור והיה מיד מה יעשה והביא ומנין שהוא טעון וידוי תל' לוי והתודה מנין שוידויו על חי נאמר כן [וידוין] ונאמר להלן וידוי מה וידוי שנאמר להלן וידויו על חי אף וידוי שנאמר כן וידויו על חי ומנין שהוא טעון סמיכה תל' לוי עליה [עליון] מה עליו אמור להלן טעון סמיכה אף עליה אמור כן תיטען סמיכה והביא אף לאחר יום הכיפורין אשמו נאמר כן אשמו ונאמר להלן אשמו מה אשמו אמור להלן מותרו נדבה אף אשמו אמור כן מותרו נדבה אשמו על חטאתו מה חטאת מותרה נדבה אף אשם מותרו נדבה נקיבה לא טומטום ואנדרגינס צאן לרבות כל משמע צאן אף החרשת אף השוטה אף הננסת מן הצאן לא מן הפלגס כשבה או שעירת עזים לחטאת מה בזה ללמדנו אם ללמד שאם לא מצא כשבה יביא שעירה ומנין לא מצא שעירה יביא כשבה והלא קול וחומר הוא מה אם החטאת הבאה על כל המצות שאין לה חילופין עוף יש לה חילופין שעירה זו שיש לה חילופין עוף אין לה חילופין שעירה חטאת מצורע תוכיח שיש לה חילופין עוף ואין לה חילופין שעירה לא אם אמרתה בחטאת מצורע שאין לה חילופין עשירית האיפה תאמר בזו שיש לה חילופין עשירית [ה]אפה אם ירדה לעשירית האפה לא תרד לשעירה אם כן למה נאמר כשבה או שעירת עזים לחטאת שהיה בדין שיביא עמה עולה הלא דין הוא זה מביא מהשיג יד ומצורע מביא מהשיג יד מה מצורע יביא שנים תחת אחד אף זה הואיל והעני שלא מביא שנים יהא עשיר שלא מביא שנים תל' לוי כשבה או שעירת עזים לחטאת אחת הוא מביא אינו מביא שנים מחטאתו מחטאתו על חטאתו מה תל' מנין אתה אומר מביאים (מהמ) [מה]קדש כשבה שעירה מה [מה]קדש שעירה כשבה (מהמ)[מה]קדש כשבה שעירה <כד,ג> תרין ובני יונה (ו)[מה]קדש תרין ובני יונה עשירית האיפה כיצד הפריש לכשבה או לשעירה היעני יביא עוף העני יביא עשירית האפה הפריש לעשירית האפה היעשיר יביא עוף היעשיר [יביא] כשבה או שעירה הפריש כשבה או שעירה וניסתאבו אם רצה יביא בדמיהם עוף הפריש עוף וניסתאב לא יביא בדמיו עשירית האפה שאין לעוף פדיון לכך נאמר מחטאתו מחטאתו על חטאתו אם לא תגיע ידו דישה (ו)אין אומרין לו ללות ולא לעסוק באומנתו יש לו שה ואין לו צרכיו מנין שיביא קרבן עני תל' לוי דישה והביא את אשמו אשר חטא שתי תרים או שני בני יונה שנים הוא מביא אינו מביא אחד הלא דין הוא זה מביא מהשיג יד ומצורע מביא מהשיג יד מה מצורע מביא אחד תחת אחד אף זה הואיל ו[ה]עשיר של[א]ו[ו]

מביא אחד יהא העני שלו מביא אחד תלי לוי שתי תרים או שני בני יונה שנים הוא מביא אינו[ו] מביא אחד אחד לחטאת ואחד לעולה שתיקדום חטאת לעולה שמימין חטאת תבוא עולה שאם הפריש חטאתו ומת יביאו יורשים עולתו דבר אחר מה תלי לוי אחד לחטאת ואחד לעולה שיכול הואיל ושנים באים תחת חטאת יהוא שניהם (ב תחת) חטאת תלי לומר אחת[ת] ד[חטאת אין שני]ם[חטאת אחד לעולה אין שני]ם[חטאת אחד לעולה ואחד לחטאת ואחד להפריש חטאת תלי לוי אחד לחטאת ואחד לעולה והביא אחד לעולה ומנין אם הפרישן הוא יהא הפרישו חטאת תלי לוי אחד לחטאת ואחד לעולה והביא אותם אל הכהן והביא אותם אין לעוף פדיון אל הכהן מלמד שהוא חייב בטיפול הבאתן והקריב את אשר לחטאת ראשנה מה בזה ללמדנו אם ללמד שתיקדום חטאת לעולה בכל מעשיה והלא כבר נאמר ואת השני יעשה עולה כמשפט אם כן למה נאמר והקריב את אשר לחטאת ראשונה בינין אב לכל החטאות הבאות עים העופות בין חטאת העוף עים עולת העוף בין חטאת העוף עים עולת בהמה בין ? חטאת בהמה עים עולת בהמה חטאות קודמות לעולות הבאות עימהם ומלק את ראשו ממול ערפו ממול הרואה את העוף[ר]ף וכן הוא אומר והוא יושב ממולי לא יבדיל ואם הבדיל פסל והזה מדם החטאת מעצמה שלחטאת על קיר המזבח לא על קיר הכבש לא על קיר היסוד לא על קיר ההיכל על קיר התחתון יכול על קיר העליון ודין הוא בהימה שעולתה למטן חטאת[ה] למעלן עוף שעולתו למעלן אין דין שתהא חטאתו למעלן תלי לוי והנשאר בדם ימצא אל יסוד המזבח קיר ששירי הדם שלו מיתמצא אל היסוד ואיזה זה קיר התחתון חטאת שיהוא כל מעשיו[ו]ה[חטאת הוא פרט לשמלקו שלא לשמו ואת השני יעשה עולה כמשפט עולת בהמה או יכול כמשפט חטאת העוף כשהוא אומר והקריבו חלק עולה <כה,א> מן החטאת שתימצא או' כמשפט עולת בהמה [מה עולת בהמה] מן החולין ביום וביד ימנית אף עולת העוף מן החולין ביום וביד ימנית ר' ישמעאל או' כמשפט חטאת העוף מה חטאת העוף ממול ערפו אף עולת העוף ממול ערפו ר' אלעזר בירבי שמעון אומר כמשפט חטאת העוף מה חטאת העוף ממול ערפו אף עולת העוף ממול ערפו ר' אלעזר בירבי ומזה ואם לא תשיג ידו לשתי תרים או לשני בני יונה והביא את ק' א' ח' ע' האפה ר' יהודה או' חביבה מצוה בשעתה שמיד הוא מביא עשירית האפה ואין ממת[י]נין לו עד שיעשיר ויביא כישבה ושעירה ר' אלעזר או' חביבה מצוה בשעתה שמיד בערכין הוא מביא סלע ואין ממתנין לו עד שיעשיר ויביא חמשים סלע ר' שמעון אומר חביבה מצוה בשעתה שהקטיר חלבים כשירים כל הלילה ודוחין את השבת בשעתן ואין ממתנין להם שיקרבו למוצאי שבת והביא את אשר חטא עשירית האפה אין לי אלא קרבן חובתו עשירית האפה ומנין לקרבן נדבתו עשירית האפה תלי לוי קרבנו עשירית האפה עשירית האפה אחד מעשרה לשלוש סאין שהן שבעת רבעים ועוד סולת מה סולת אמורה להלן מן החטים אף כן מן החטאי[ם] לחטאת שיהא הפריש מעות לשם (ה)חטאת לא ישים עליה שמן נותן הוא על שיריה לא ישים עליה שמן ואם נתן פסל לא יתן עליה לבונה יכול אם נתן פסל תלי לוי כי חטאת או כי חטאת יכול אם נתן עליה שמן תהא כשרה תלי לוי היא מה ראיתה להכשיר בלבונה ולפסול <כה,ב> בשמן אחר שריבה הכתוב מיעט מפני מה אני מכשיר בלבונה שהוא יכול ללקטה ופוסל בשמן שאינו יכול ללקטו או אינו מדבר אלא בשני כהנים תלי לוי עליה עליה בגופה שלמנחה הוא מדבר או אינו מדבר בשני כהנים או אינו מדבר אלא אילא שלא יתין כלי על גבי כלי תלי לוי עליה עליה בגופה שלמנחה הוא מדבר לא שיתין כלי על גבי כלי כי חטאת היא אמר ר' יהודה הא מנחת כהן גדול אינה חטאת וטעונה לבונה והביאה אל הכהן וק' ה' מ' מ' ק' א' א' והקטיר המזבחה שיהא מקטיר לא[י]שים ומתכוין לשם חטאת חטאת שיהוא כל מעשיה לשם חטאת היא פרט לש?ק?מצה שלוא לשמה וכפר עליו הכהן על חטאתו אשר חטא מאחת מאלה מה תלי שיכול החמורין שבהן יהוא בכישבה ובשע[י]רה והקלים יהוא בעוף והקלים שבקלים יהוא בעשירית האפה תלי לוי מאחת מאלה או מאחת מאלה להשוות את הקלים לחמורים לכשבה ולשעירה ואת החמורים לקלים לעשירית האפה (ולע[ש]עירה ואת החמורים לקלים) והיתה לכהן כמנחה שתהא עבודת מנחה (לכהן שלו או אינו אומר אילא להתיר עשירית האפה שלכהן מה אני מקיים וכל מנחת כהן כליל תהיה לא תאכל מנחת נדבתו אבל עשירית האפה שלא תאכל תלי לוי והיתה לכהן כמנחה הרי היא לו כמנחת נדבתו מה מנחת נדבתו אינה נאכלת אף עשירית האפה שלו לא תאכל ר' שמעון או' והיתה לכהן כמנחה הרי עשירית האפה שלכהן כעשירית האפה שלישראל מה עשירית האפה שלישראל ניקמצת אף זו ניקמצת הקומץ קרב לעצמו והשירים קרובין לעצמן <כה,ג> נפש לרבות כהן משיח למעילה כי תמעל מעל אין מעילה אילא שינוי וכן הוא או' וימעלו באלהי אבותיהם ויזנו אחרי אלהי נכר הארץ וכן הוא אומר בסוטה איש איש כי תשטה אשתו וגי' כי תמעול מעל מקודשי יכול הפוגם לא הנהנה הנהנה לא הפוגם במחובר לקרקע [ו]השליח שעשה שליחותו תלי לוי וחטאה נאמר חט בתרומה מה חט אמור בתרומה פוגם ונהנה משפגם נהנה בדבר שפגם בו נהנה פגמו והנייתו כאחת בתלוש מן הקרקע פרט לשליח שעשה שליחותו או מה חט אמור בתרומה אוכל ונהנה אף אין לי אילא אוכל ונהנה מינין אכילתו ואכילת חבירו והנייתו חבירו והנייתו חבירו ואכילת חבירו מיצטרפין זה עים זה אפילו ליזמן המרובה תלי לוי כי תמעל מעל ריבה או מה חט אמור בתרומה לא צירף שתי

אכילות כאחת מני אכל היום ואכל למחר <כּה,ד> נהנה היום ונהנה למחר אכל היום ונהנה למחר נהנה היום ואכל למחר אפילו לאחר שלוש שנים בעלם אחד מיצטרפים זה עים זה תלי לוי כי תמעל מעל ריבה או מה חט אמור בתרומה המוצא מקודש לחול המוצא מקודש לקודש מני לקח קיני זבים קיני זבות קיני יולדות הביא חטאתו ואשמו [ו]פסחו מן ההקדש השוקל שיקלי זוויו מן ההקדש כיון שלקח מעל דברי ר' שמעון וחכמים אומרים לא מעל עד שיזרקו הדמים תלי לוי כי תמעל מעל ריבה בשגגה פרט למיזיד הלא דין הוא מה אם שאר המצוות שזדונן כרת פטר בהם את המיזיד מעילה שאין זדונה כרת אינו דין שיפטור בה את המיזיד לא אם אמרתה בשאר המצוות שאינן [ן] בעוון מיתה תאמר במעילה שהוא בעוון מיתה הואיל והיא בעוון מיתה לא יפטור בה את המיזיד תלי לוי בשגגה פרט למיזיד אמר ר' אליעזר חטאת באה על חט ואשם בא על חט מה חטאת אינה באה על הזדון כשגגה אף זה לא יבוא על הזדון כשגגה הולכה לך לדרך זו זה קרוי אשם ושאר אשמות קרוי [ות] אש[ם] [מות] מה שאר אשמות באין על הזדון <כּו,א> כשגגה אף זה [ה]יב[ו] [ו]א על הזדון כשגגה נראה למי דמה דנים דבר שהוא בעוון מיתה מדבר ש[ו] [הוא] בעוון מיתה אל יוכיחו שאר אשמות שאינן בעוון מיתה הולכה לך לדרך הזו דנים איל קשה בן שתי שנים מאיל קשה בן שתי שנים אל תוכיח חטאת נקבה בת שנתה תלי לוי בשגגה פרט למיזיד מקדשי יי קדשים המיוחדין לשם יצאו קדשים קלים שאינן לשם אין לי אלא פרים הנשרפין ושעירין הנשרפין שכולן [ם] לשם ומנין לרבות את העולה ארבה את העולה שעורה מתנה לכהנים קדשי קדשים בשרן ואמוריהן לפני זריקות דמים ואמוריהם לאחר זריקות דמים ואמורי קדשים קלים לאחר זריקות דמים תלי לוי קדשי יי ריבה ומנין לרבות את החלב למעילה תלי לוי קדשי יי ריבה או יכול שני מרבה את הדם תלי לוי מקדשי יי מיעט מה ראיתה לרבות את החלב ולהוציא את הדם אחר שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את החלב שהוא שווה לבשר בפיגול ובנותר ובטמא ומוצ[ו]א את הדם שאינו שווה לבשר בפיגול ובנותר ובטמא ומנין לרבות קדשי בדק הבית למע[ו]לה תלי לוי קדשי יי [ריבה] אין לי אלא בזמן שהיקדש למזבח דברים שהן ראויין למזבח לבדק הבית דברים שהן ראויין לבדק הבית [היקדש למזבח? ח? דברים שהן ראויין לבדק הבית] לבדק הבית דברים שהן ראויין למזבח הקדש לזה ולזה דברים שאינן ראויין לא לזה [ו]לא לזה כגון ציר וחומץ דגים וחגבים תלי לוי קדשי יי ריבה הקדש תרנגולת למזבח מועלין בה ובבצתה חמור למזבח מועלין בה ובחלבה תרין לבדק הבית מועלין בהן ובביציה[ן] הקדש בור מלא מים אשפות מלאה זבל שובך מלא יונים אילן מלא פירות שדה מלאה עשבים מנין שמועלין בהם ובמה שבתוכן תלי לוי קדשי יי ריבה אבל אם הקדש בור ואחר כך ניתמלא מים אשפת ואחר כך ניתמלת זבל שובך ואחר כך ניתמל[ו] [ת] יונים אילן ואחר כך <כּו,ב> נשא פירות שדה ואחר כך ניתמלת עשבים יכול יהוא מועלין בה[ן] ובמה שבתוכן תלי לוי מקדשי יי מיעט ר' יוסי אומר המקדש [את]ה[שדה] את האילן מועלין בהם ובגידוליהן מפני שהן גידולי הקדש והביא אף לאחר יום הכפרים איל קשה בין שתי שנים צאן לרבות כ[ו]ל משמע צאן אף החרש אף השוטה אף הננס מן הצאן [ו]לא הפלגס בערכך כסף יכול דינר תלי לוי שקלים או שקלים יכול שיקלי נחשת תלי לוי שקלים כסף או שקלים כסף יכול בבליות מדיות קפ[ו]דינ[ו]ת תלי לוי בשקל הקדש סלעים שלקודש סלעים צוריות לאשם שיהא הפרש מעות לשם אשם ואת אשר חטא מן הקדש ישלם ישלם לאותו הקודש ומנין לרבות פחות משה פרוטה שיכול הואיל ואין חייבין עליו מעילה לא יהו[א] חייבין עליו תשלומין תלי לוי מן הקדש לרבות פחות משה פרוטה ומנין שהוא משלם חומש ואשם בתשלומין הללו תלי לוי הקדש ישלם ואת חמישיתו יוסף עליו שיהא הוא וחומשו חמשה ונתן אתו פרט לחמש חטאות מיתות ונתן אתו לכהן והכהן מה תלי שיכול הואיל ומעילה באה על ידי כוהן [ו]לא יהא הכהן מועיל תלי לוי ונתן אתו לכהן והכהן מלמד שהכהן מועיל הכהן יכפר עליו באיל מה תלי מנין אתה אומר הביא את מעילתו ולא הביא את אשמו לא יצא תלי לוי באיל אשמו ולא הביא את מעילתו לא יצא תלי לוי באשם יכול כשם שהאיל ואשם מעכבין כך יהא החומש מעכב תלי לוי באיל האשם ונסלח לו איל ואשם מעכבין אין החומש מעכב ונסלח אין משיירין לו ליום הכיפורין או יכול אף על פי שישב ולא הביא תלמוד לומר לו ואם הרי מוסף על ענין הראשון מלמד שספק מעילות אשם תלוי דברי ר' עקיבה אמר ר' טרפון מה לזה מביא שני אשמות אילא יביא מעילה וחומשה ויביא אשם בשתי סלעים ויאמר <כּו,ג> אם וודיי מעלתי זו מעילתי וזה אשמי ואם ספק המעות נדבה והאשם תלוי שממין שהוא מביא על הודע מביא על לא הודע אמר לו ר' עקיבה נראים דבריך במעילה מעוטה הרי שבא על ידו ספק מעילה במאה מנה לא יפה לו שיב[ו] [ו]אשם בשתי סלעים ואל יביא ספק מעילה במאה [מנה] ומודה ר' עקיבה לר' טרפון במעילה מעוטה ועשתה אחת לחייב על כל אחת שאם בא לפניו ספק חלב ודם נותר ופיגול בעלם אחד חייב על כל אחד ואחד חלב ושמן לפניו אכל את אחד מהם ואין ידוע איזה מהם אכל אשתו ואחותו עימו בבית שגג באחת מיהן ואין ידוע באיזה מהן שגג שבת ויום חול ועשה מלאכה באחד מיהן ואין ידוע באיזה מהן עשה ומנין שהוא מביא אשם תלוי תלי לוי אם נפש כי תחטא ועשתה אחת מכל מצות יי אשר לא תעשינה ולא ידע ואשם ונשא עונו והביא איל רבי יהודה אומר אשתו נדה ואחותו עמו בבית שגג באחת מיהן ואין ידוע באיזה מהן שגג חלב ונותר לפניו אכל את אחד מיהן ואין ידוע את איזה מהם אכל שבת ויום הכפרין ועשה מלאכה בין השמשות ואין ידוע באיזה מהן עשה ר' אליעזר מחייב חטאת ור'

יהושע פוטר שני [נפש] כי תחטא ולא ידע פרט לזה שידוע שחטא ר' שמעון אומר זה הוא עצמו מביא
 אשם תלוי [תל' לוי] נפש כי תחטא ועשתה ולא ידע בא ועשה ואין ידוע מה עשה אבל ספק עשה וספק
 לא עשה צא ובקש מנין שיביא אשם תלוי ולא ידע פרט להודע שיכול לא הודע שלקלות ולא הודע
 שלחמורות הכל בכלל היו אם את הודע שלהם <ב,ד> פטרתי אינו דין שניפטור את לא הודע או חילוף
 אם את לא הודע שלהם חייבתי אינו דין שנחייב את הודע (את הודע) איזה הודע פטרתי הודע
 שלחמורות שיצא לידון בחטאת הלא דין הוא מה אם במקום שחייב את הודע שלחמורות חטאת פטר
 את לא הודע שלהם מן החטאת מקום שפטר את הודע שלקלות מן האשם אינו דין שניפטור את לא
 הודע שלהם מן האשם או חילוף מה אם במקום שפטר את לא הודע שלחמורות מן החטאת חייב את
 הודע שלהם חטאת מקום שחייב את לא הודע שלקלות אשם אינו דין שנחייב את הודע שלהם א
 [שם] (אינו) דין אח(ד)[ר] מה אם במקום שחייב את הודע שלחמורות חטאת פטר את הודע שלקלות מן
 האשם מקום שפטר את לא הודע שלחמורות מן החטאת אינו דין שניפטור את לא הודע שלקלות מן
 האשם או חילוף מה אם במקום שפטר את לא הודע שלחמורות מן החטאת חייב את הודע שלקלות
 אשם מקום שחייב את (לא) הודע שלחמורות חטאת אינו דין שנחייב את הודע שלקלות אשם תל'
 לומר ואשם ואשם לגזירה שוה מה ואשם אמור להלן דבר שחייבין על זדונו כרת ושגגתו חטאת וספיקו
 אשם [תלוי] אף ואשם אמור כן דבר שחייבין על זדונו כרת [ו]שגגתו חטאת וספיקו אשם תלוי ולא ידע
 ואשם ונשא עונו ר' יוסי הגלילי אומר הרי הכתוב עונש את מי שאינו יודע אם כך ענש הכתוב את מי
 שאינו יודע על אחת כמה יענוש את מי שהוא יודע ר' יעקב או' האוכל חלב מביא חטאת בסלע ספק
 אכל ספיק לא אכל מביא אשם תלוי אם כך ענש הכתוב למי שבאת על ידו ספק עבירה על אחת כמה
 ישלם שכר לעושה <א,ב> מצוה ר' מנחם בירבי יוסה או' הנהנה (שווה פרוטה מן ההקדש מביא
 מעילה וח[ו]משה ומביא אשם בשתי סלעים צא וחשב כמה פרוטות בשתי סלעים קרוב אלפיים אם כך
 ענש הכתוב לשוגג על אחת כמה יענוש למיזיד ר' יוסה או' נפשך לידע מתן שכרן שלצדיקים לעתיד
 לבוא צא ולמד מאדם הקדמוני שלא ניצטווה אילא על מצוה אחת בלא תעשה ועבר עליה ראה כמה
 מיתות ניקנסו לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל הדורות וכי מא? ז? ו? מ?דה מרובה מידת הטוב
 או מידת הפורענות הוי אומר מידת הטוב ומידת הפורענות מעוטה ראה כמה מיתות נקנסו לו
 ולדורותיו ולדור(י)[ות] דורותיו עד סוף כל הדורות מיד(ה)[ת]ה[טוב(ה)] מרובה היושב לו מן הפיגולים
 ומן הנותרים והמתענה ביום הכיפורין על אחת כמה יזכה לו ולדורותיו ולדורות דורותיו עד סוף כל
 הדורות רבי עקיבה או' הרי הוא אומר על פי שנים עדים או שלשה עידים יומת המת [אם] מתקיימת
 העדות בשנים למה פרט הכתוב בשלושה (לא) אילא להביא את השלישי(ו) ולהחמיר עליו ולעשות דינו
 כיוצא באילו אם כך ענש הכתוב לניטפל לעוברי עבירה (כ)עוברי עבירה על אחת כמה ישלם שכר
 לניטפל לעושה מצוה כעושה מצוה רבי אומר הרי הוא אומר ואשר יבא את רעהו וגי קבע הכתוב נפש
 למי שבאת על ידו ספק נפש בלא (י)ידע אמור מעתה המגבה את הצדקות והמפרנס את העניים והגומל
 את החסדים על אחת כמה תינתן לו נפשו ר' אלעזר בן עזריה או' הרי הוא או' כי תקצר קצירך בשדך
 וגי קבע הכתוב ברכה למי שבאת על ידו מצוה בלא (י?)ידע אמור מעתה היתה סלע צרורה בכנפו
 ונפלה ממנו ומצאה עני והלך וניתפרנס בה הרי הכתוב קובע לו ברכה כשכח עומר בתוך שדיהו והביא
 איל קשה בן שתי שנים צאן לרבות כל משמע צאן אף החרש אף השוטה אף הננס מן הצאן לא הפלגס
 בערכך מה בערכך <ב,ג> אמור להלן בכסף שקלים אף כן בכסף שקלים לאשם שיהא הפרש מעות
 לשם אשם וכפר עליו הכהן על שגגתו אשר שגג והוא לא ידע מה תל' מני' אתה או' בא לפניו ספק חלב
 ודם נותר ופיגול בעלם אחד ומני' שהוא חייב על כל אחד ואחד תל' לוי' על שגגתו בא לפניו ספק חלב
 ספק חלב ולא ידע ובאחרונה ידע ומני' שאינו חייב אילא אחת תל' לוי' אשר שגג בא לפניו ספק חלב וידע
 ספק חלב וידע ר' או' כשם שהוא מביא חטאת על כל אחת ואחת כך הוא מביא אשם תלוי על כל אחת
 ואחת רבי אל(י)עזר בירבי שמעון ורבי שמעון בן יהודה אומ' משם רבי שמעון אינו חייב אילא אחת
 לכך נאמר על שגגתו ולא ידע פרט לשאמרו לו אחרים או יכול אף על פי שאינו מכחיש תל' לוי' והביא
 והוא לא ידע ונסלח לו הא אילו ידע אינו מיתכפר לו הא למה זה דומה לעגלה ערופה אף על פי שנערפה
 ואחר כך נמצא ההורג הרי זה יהר(ג)אשם הוא אשם מה תל' מני' אתה או' הביא אשם תלוי
 ושחטו וזרק את דמו ואחר כך נודע לו (את) שחטא או נודע לו שלא חטא ומני' שהוא מותר באכילה תל'
 לוי' אשם אשם יכול אף על פי שלא נזרק הדם תל' לוי' הוא (הוא) מה יעשה לו הדם ישפך והבשר יצא
 לבית השריפה ניזרק הדם הבשר יאכל ר' יוסה אומר אפילו הדם בכוס יזרק והבשר יאכל או יכול אף
 על פי שלא נישחט תל' לוי' הוא מה יעשה לו יצא וירעה בעדר דברי רבי מאיר וחכמים אומרים ירעה עד
 שיסתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה ר' אליעזר אומר יקרב שאם אינו בא על חט זה הרי הוא בא על חט
 אחר אשם לוי יכול יפול כולו לבדק הבית תל' לוי' אשם לכהן או אשם לכהן יכול ינתן כולו לכהן תל'
 לוי' אשם לוי הא כיצד מותר אשמות ? [פל(י)[ו] ל]

[נדבה לוקחין בהם עולות הבשר לשם והעורות לכהנים אין לי אל[א] מותר אשמות מנין מותר חטאות
 מותר עשירית האיפה מותר קיני זבים קיני זבות קיני יולדות מותר <ג,ג> קורבנות נזיר והמצורע
 המקדש נ.]. [ס.] והיו בהם דברים ראויין על גבי המזבח יינות שמנים ועופות ומנין שימכרו לצריכי

אותו המין ויביא בדמיהן עולות תל' לוי' אשם אשם זה הכלל כל שהוא בא משם חט ומשם אשמה יילקח בו עולות הבשר לשם והעורות לכהנים זה המדרש דרש יהוידע [ה]כהן גדול אשם הוא אשם לוי' נמצאו שני כתובין קיימין אשם לוי' ואשם לכהן ואומר כסף אשם וכסף חטאות לא יובא בית יי לכהנים יהיה ומנין לאשם שפחה חרופה שיבוא בכסף שקלים תל' לוי' אשם אשם או יכול שני מרבה אשם נזיר ואשם מצורע תל' לוי' הוא מה ראיתה לרבות אשם שפחה חרופה ולהוציא אשם נזיר ואשם מצורע אחר שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את אשם שפחה חרופה שהוא איל ומוצא אשם נזיר ואשם מצורע שאינו איל מה תל' לוי' עמיתו עמיתו שני פעמים עמיתו פרט לגבוה עמיתו פרט לאחרים וכחש יכול האומר לחבירו אכלתי היום והוא לא אכל הלכתי לעיר פלונית והוא לא הלך תל' לוי' כי תחטא וכחש לא אמרתי אילא בכחש שקדמו חט יצא כחש שלא קדמו חט רבי אומר מה תל' לוי' וכחש בעמיתו בפקדון וגי' או מצא אבדה וגי' על שקר מה אלו מיוחדין שהן שלממון <כז,ד> יצא דבר שאינו שלממון ומעלה מעל ביי ר' יוסה הגלילי אומר להביא קדשים קלים בן עזי אומר להביא את השלמים אבה יוסה בן דסיי או' לא היה בן עזי או' אילא על הבכור בלבד ר' שמעון או' אחד קדשי קדשים ואחד קדשים קלים קדשים שהוא חייב באחריותן קורא אני וכחש בעמיתו ושאינו חייב באחריותן קורא אני ביי וכחש ר' עקיבה אומר מה תל' לוי' ומעלה מעל ביי לפי שכל המלווה והלווה והנושא והנותן אינו לא מלווה ולא לווה לא נושא ולא נותן אילא בעידים ובשטר לפיכך (י) בזמן שהוא מכחש מכחש בעדים ובשטר אבל המפקיד אצל חבירו ואינו רוצה שתידע בו נשמה אילא השלישי שביניהם לפי כך בזמן שהוא מכחש מכחש בשלישי שביניהם וכחש בעמיתו יכול בדברים תל' לוי' בפקדון מה פקדון מיוחד דבר שהוא שלממון יצא דבר שאינו שלממון או מה פיקדון מיוחד שאין לו רשות להוציא מלוה שיש לה רשות להוציא מני' תל' לוי' או בתשומת יד או מה אלו ואלו מיוחדין דברים שיש בהם מתנות יד גזל שאין בו מתנות יד מנין תל' לוי' או בגזל או מה אלו ואלו מיוחדין דברים שהן נזיקין מרשות הבעלים הכובש שכר שכיר שאינו נטל מרשות הבעלים מני' תל' לוי' או עשק את עמיתו או מה אלו ואלו מיוחדין דברים שדעת <כח,א> שנים יודעת בהן אבדה שאין דעת שנים יודעת בה מני' תל' לוי' או מצא אבדה וכחש בה לא במוצאה בן עזי או' שלוש אבידות הן היודע בה ובמוצאה במוצאה ולא בה לא בה ולא במוצאה או מה אלו ואלו מיוחדין דברים שאפשר לך לדעתן דברים [שאי] (ש)אפשר לך [לדעתן] מני' כגון המערב מים ביין מיגול בקייה בשמן מי מעיין בדבש חלב חמור בקטף חול בפול קימוס במור עלי גפנים בפילון מני' תל' לוי' על שקר על כל אשר ישקר או מה אלו ואילו מיוחדין דברים שאינו משלם עליהם אילא קרן מני' תשלומי כפל (י) תשלומי ארבעה וחמשה האונס והמפתה והמוציא שם רע מני' תל' לוי' ומעלה מעל ריבה או מה אלו ואלו מיוחדין דברים שאינן לנזקים לנזקים מני' חבל אדם באדם קנייין בקנייין אדם בקנייין וקנייין באדם מני' תל' לוי' על אחת מכל אשר יעשה אחת בה בהנה מכל הרי אילו מיעוטים פרט לאומר לחבירו חבלתה בי בשבת והוא או' לא חיבלתי הדלקתה את גדישי בשבת והוא או' לא הדלקתי אמר לו חבירו חיבלתה בי ועשית בי חבורה [והוא או' לא חילבלתי ולא עשיתי יכול יהא חייב תל' לוי' אחת בה] בה בהנה מכל הרי אילו מיעוטים מה ראיתה לרבות את אילו ולהוציא את אילו אחר שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את אילו ש(ה)וא [הוא] נידון עליהם בנפשו ומוציא את אילו ש(ה)וא [אינו] נידון עליהם בנפשו רבי <כח,ב> שמעון או' יכול האומר לחבירו אנסתה ופיתית את ביתי והוא או' לא אנסתי ולא פיתיתי המית (י) שורך את שורי והוא או' (י)לא המית המית שורך את עבדי והוא או' לא המית אמר לו עבדו היפלתה את שיני וסימית את עיני והוא או' לא היפלתי ולא סימיתי יכול יהא חייב תל' לוי' וכחש בעמיתו בפקדון וגי' או מצא אבדה וכי' בה וני' על שי' מה אילו מיוחדין שאינן קנסות יצאו אילו שהן קנסות והיה מיד [מה] יעשה והשיב אינה שם תל' לוי' ושלם יכול יהא משיב ומשלם אל תתמה שהרי הגנב משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה [ו]חמשה תל' לוי' גזילה גזילה הוא משלם אינו משיב ומשלם והשיב את הגזלה מה תל' לוי' אשר גזל יכול ישלם חומש ואשם על מה שגזל אביו תל' לוי' אשר גזל על מה שגזל הוא משלם לא על מה שגזל אביו יכול לא ישיבנו כל עיקר תל' לוי' או את העשק מה תל' לוי' אשר עשק יכול ישלם חומש ואשם על מה שעשק אביו תל' לוי' אשר עשק על מה שעשק הוא משלם לא על מה שעשק אביו יכול לא ישיבנו כל עיקר תל' לוי' או את הפקדון מה תל' לוי' אשר הפקד אתו בזמן שהוא עימו ישלמו אם אינו עימו יפס על דמיו עד (י)אין אני או' אמתי אינו משלם חומש ואשם על מה שגזל אביו בזמן שלא נשבע לא הוא ולא אביו נשבע <כח,ג> הוא ולא אביו אביו ולא הוא הוא ואביו מני' תל' לוי' אשר גזל ואשר עשק ואשר אתו ואשר ואשר מצא אדיין אני אומר אמתי הוא משלם קרן גזל אביו בזמן שנשבע הוא ואביו נשבע הוא ולא אביו אביו ולא הוא לא הוא ולא אביו מני' תל' לוי' גזילה ועושק פקדון ואבדה ישתלמו לו מכל מקום ומנין ליתין את האמור למעלן למטן תל' לוי' או מכל אשר ישבע עליו עליו עד שיהא מתכוין לו מיכן אמרו חייב על זדון שבועה ועל שגגתה עם זדון הפיקדון [ו]אינו חייב על שגגתו ומה הוא חייב על זדונו אשם (ו)[ב]כסף (ו)שקלים עליו לשקר ושלם אינו משלם אילא לאחר השבועה הלא דין הוא מה אם הטוען טענת גנב שהוא משלם תשלומי כפיל אינו משלם אילא לאחר השבועה זה שאינו משלם תשלומי כפיל אינו דין שלא ישלם אלא לאחר השבועה לא אם אמרתה בטוען טענת גנב שאינו משלם חומש ואשם תאמר בזה שהוא משלם חומש ואשם הואיל והוא משלם חומש ואשם

ישלם לפני השבועה ולאחר השבועה תלי' לוי עליו לשקר ושלם אינו משלם אילא לאחר השבועה ושלם אתו אתו הוא משלם אינו משלם תשלומי כפיל הלא דין הוא מה אם הטוען טעני' נת' ג' נב שאינו משלם חומש ואשם (משלם תשלומי כפיל זה שהוא משלם חומש ואשם אינו דין שישלם תשלומי כפיל תלי' לוי ושלם אתו אתו הוא משלם אינו משלם תשלומי כפיל ולא אוציא תשלומי ארבעה חמשה תלי' לוי בראשו בראשו הוא משלם אינו משלם תשלומי ארבעה חמשה קול וחומר לטוען טענת גנב שישלם חומש ואשם מה אם זה שאינו משלם תשלומי כפיל משלם חומש ואשם הטוען טענת גנב שהוא משלם תשלומי כפיל אינו דין שישלם חומש ואשם תלי' לוי בראשו וחמשיתיו [המשלם] בראש מוסיף חומש אין המשלם תשלומי כפיל ותשלומי ארבעה חמשה מוסיף חומש וחמשיתיו מלמד שהוא משלם חומש על חומש עד שתיתמעט הקרן משווה פרוטה יוסף עליו שיהא הוא וחומשו חמשה לאשר הוא לו יתננו לא יתננו לשלוחו שיולך לו יכול לא יתננו לשלוח בית דין או ליורש תלי' לוי יתננו ביום אשמתו בית שמי או ילקה בחסיר וביתיר בית הליל או כשעת הוצאה ר' עקיבה או כשעת התביעה ואת אשמו יביא אף לאחר יום הכפורים איל קשה בן שתי שנים צאן לרבות כל משמע צאן אף החרש אף השוטה אף הננס מן הצאן לא הפלגס <כח, ד> בערכך מה בערכך אמור להלן בכסף שקלים אף כן בכסף שקלים לאשם שיהא הפרש מעות לשם אשם וכפר עליו הכהן לפני יי ונסלח לו על אחת וג' ומנין שהוא חייב על כל אחת ואחת תלי' לוי על אחת מכל אשר יעשה כיצד היו חמשה תובעין אתו ואומרין לו תין לנו פקדון ותשומת יד וגזל ואבדה שיש לנו בידך שבועה ש[אין] לכם בידי פי' ות' יד וג' ואבי ומנין שהוא חייב על כל אחת ואחת תלי' לוי על אחת מכל אשר יעשה יכול מפני שהן חמשה ומני אפילו אמר לו אדם אחד תן לי פיקדון ותשומת יד וגזל ואבדה שיש לי בידך שבועה שאין לך בידי פי' ות' יד וג' ואבי ומני שהוא חייב על כל אחת ואחת וג' יכול מפני שהן מיני תביעות ומני אפילו אמר לו תן לי חיטים ושעורים וכוסמי[ם] [ן] שיש לי בידך שבועה שאין לך בידי חטים ושעורים וכוסמין ומני שהוא חייב על כל אחת ואחת וג' יכול מפני שהן מינים הרבה ומני אפילו אמר לו תן לי חטים שהפקדתי אצלך אמש ושלפניו ושלפניו שבועה שאין לך בידי חטים שהיפקדתי אצלי אמש ושלפניו ושלפניו ומני שהוא חייב על כל אחת ואחת וג' ומני שהוא מביא אחת על דברים הרבה תלי' לוי אחת על כל אשר יעשה כיצד היה אחד תובעו ואמר לו תן לי חטים שהפקדתי אצלך אמש ושלפניו ושלפניו שבועה שאין לך בידי כלום ומני אלא אחת תלי' לוי אחת על כל אשר יעשה יכול מפני שהוא מין אחד ומני אפילו אמר לו תן לי חטים ושעורים וכוסמין שיש לי בידך שבועה שאין לך בידי כלום ומני אלא אחת וג' יכול מפני שאינן מיני תביעות ומני אמר לו תן לי פקי' ות' יד וג' ואבי שיש לי בידך שבועה שאין לך בידי כלום ומני אלא אחת וג' יכול מפני שהוא אדם אחד ומני אפילו אמרו לו חמשה תן לנו פקי' ות' יד גז' ואבי שיש לנו בידך שבועה שאין לכם בידי כלום ומניין שאינו חייב אילא אחת תלי' לוי אחת על כל אשר יעשה לאשמה בה פרט לפחות משווה פרוטה

<צו>

<כט, א> צו אין צו אילא זירוז מיד ולדורות אמר רבי שמעון ביותר כל מקום שיש בו חיסרון כיס רבי יוסה הגלילי אומר בתוך (שני' כל הנוגע במזבח יקדש שומע אני דברים שהן ראויים למזבח ודברים שאינן ראויין למזבח תלי' לוי כבשים מה כבשים מיוחדים שהן ראויים למזבח יצא דבר שאינו ראוי למזבח ר' עקיבה או בתוך שני' כל הנוגע במזבח יקדש שומע אני דברים שהן ראויים למזבח ודברים שאינן ראויים למזבח תלי' לוי עולה מה עולה מיוחדת שהיא ראויה למזבח יצאו אילו שאינן ראויים למזבח ר' יהושע או כל הראוי (לא) [לא]שים אם ע'לה לא ירד שני' היא העולה על מוקדה מה העולה שהיא ראויה לאישים אם עלת לא תרד ואף כל דבר שהוא ראוי לאישים אם עלה לא ירד רבן גמליאל או כל הראוי למזבח אם עלה לא ירד שני' היא העולה על המזבח מה העולה שהיא ראויה למזבח אם עלת לא תרד ואף כל דבר שהוא ראוי למזבח אם עלה לא ירד אין בין דברי רבן גמליאל לדברי רבי יהושע אילא הדם והנסכים שרבן גמליאל או ירדו ורבי יהושע אומר [לא] ירדו ר' יהודה או זאת היא העלה הרי אילו מיעוטים פרט לשנשחטה בלילה ו[ש]נשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים ר' שמעון אומר עולה אין לי אילא עולה כשירה מני' לשנשחטה בלילה ושנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים הלן והיוצא והטמא ושנישחט חוץ לזמנו וחוף למקומו ושקיבלו פסולין וזרקו את דמו הנו[ו] [יתנין] למטן שנתנן למעלן הנותנין למעלן שנתנן למטן הנותנין <כט, ב> בפנים שנתנן בחוץ [הניתנין בחוץ] שנתנן בפנים הפסח והחטאת ששחטן שלא לשמן תלי' לוי זאת תורת העלה תורה אחת לכל העולות שאם עלו לא ירדו יכול הרובע והנירבע והמוקצה והניעבד והאיתנן והמחיר (ו) [ו] כילאיים וטריפה ויוצא דופן ובעלי מומים אם עלו לא ירדו תלי' לוי זאת היא העלה הרי אילו מיעוטים מה ראיתה לרבות את אילו ולהוציא את אילו אחר שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את אילו שהיה פסולין] בקודש ומוציא את אילו שלא היה פסולין] בקודש שתימצא [או] כלל שרבי עקיבה אומר כל שפסולו בקודש מקבלו לא היה פסולו בקודש אין הקודש מקבלו חוץ מבעל מום מפני שבעל מום בעוף כשר ר' חנניה סגן הכהנים או דוחה היה אבה את בעלי מומין מעל גבי המזבח יכול אף

הנסכים אם עלו לא ירדו תל' לוי העולה מה עולה מיוחדת שהיא באה בגלל עצמה יצאו הנסכין שאינן באין בגלל עצמן שתימצא או' הזבח כשר והנסכין פסולין הנסכין כשירים והזבח פסול אפילו זה וזה פסול הזבח לא ירד והנסכין ירדו בתוך שני כל הנוגע במזבח יקדש למדנו שהמזבח מקדש את הראוי לו ומני שהכבש מקדש את הראוי למזבח תל' לוי המזבחה ומני שהכלים מקדשים את הראוי להם תל' לוי וקדשת אותם והיו קדש קדשים כל הנוגע במזבח יקדש כלי הלח מקדשים את הלח ומידות היביש מקדשות את היביש ואין כלי הלח מקדשים את היביש ולא מידות היביש מקדשות את הלח כלי הקודש <כט, ג> שניקבו אם עושים הם מעין מלאכתן שהיו עושין והן שלימים מקדשים ואם לאו אינן מקדשים וכולם אינן מקדשין(ה)ם] אילא בקודש היא העולה על מוקדה על המזבח כל הלילה שיהא נותן מבוא השמש והן מיתאכלין על גבי המזבח כל הלילה אין לי אילא דברים שהן ראויים לקרב בלילה שיהא נותן מיבוא השמש והן מיתאכלין על גבי המזבח כל הלילה דברים שאינן ראויים לקרב בלילה כגון הקומץ והלבונה ומנח(ו)ת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים תל' לוי צו את אהרן ואת בניו לאמר אתה או' לכך נאמר כל הלילה שיהא נותן מבוא השמש והן מיתאכלין על גבי המזבח כל הלילה או' אנו או' (א)לא שני(ה)ו] מעלין מן הארץ על גבי המזבח כל הלילה ומה אני מקיים [לא ילין] חלב חגי עד בקר זה הוא האמור ללמד שיהו מעלין מן הארץ על גבי המזבח כל הלילה הא מה אני מקיים כל הלילה שיהא נותן מבוא השמש והן מיתאכלין על גבי המזבח כל הלילה ומה תל' לוי עד הבקר אילא אם אינו עיניין לאיכול איברין תניהו עיניין לתרומת הדשן מלמד שתורמין את המזבח כל הלילה ואש המזבח תוקד בו ומני לאש מזבח הפנימי <כט, ד> שלא תהא אילא ממזבח החיצון תל' לוי ואש המזבח תוקד בו אש מחתה ומנורה מני ודין הוא נא' תן אש במזבח הפנימי ונא' תן אש במחתה ומנורה מה אש מזבח הפנימי ממזבח החיצון אף אש מחתה ומנורה ממזבח החיצון הולכה לך לדרך הזו נא' תן אש במזבח הפנימי (ונתין) [ותין] אש במחתה ומנורה מה אש מזבח הפנימי ממזבח שחוצה לו אף אש מחתה ומנורה ממזבח שחוצה לו תל' לוי אש תמיד תוקד על המזבח לא תכבה [אף] אש שאמרתי לך תהא תמיד לא תהא אלא ממזבח החיצון ולבש הכהן מדיו כמידתו בד שיהוא שלבוץ בד שיהוא חדשים בד שיהוא כפולים בד שלא ילבש עימהן בגדים אחרים יכול לא ילבש עימהן בגדי פישתן אבל ילבש עימהן בגדי צמר תל' לוי בד <ל, א> יכול לא ילבש עימהן בגדי קודש אבל ילבש עימהן בגדי חול תל' לוי בד ומכנסי בד על בשרו מה תל' לוי ילבש להביא את המצנפת ואת האבנט דברי ר' יהודה ר' יוסה או' להביא [בגדי] כהן גדול שליוס הכיפורין שיהוא כשירין (לכהן) [ל]הידיוט רבי אומר שתי תשובות בדבר וכי אבנט שלכהן גדול שליוס הכיפורין הוא אבנט שלכהן הדיוט דבר אחר מה אם מי (ש)שמשו בקדושה החמורה יחזרו וישמשו בקדושה קלה תל' לוי ילבש אפילו הן שחקין ר' שמעון או' ממשמע שאמר (ה)הכתוב בד שומע אני ארבעה כלים תל' לוי ולבש את בגדי הבד בגדי הבד בגדי הקודש אם כן למה נא' מדיו כמידתו ומכנסי בד על בשרו לא רטייה על בשרו כשהוא או' להלן יהיו על בשרו שלא יהא דבר קודם למכנסיים והרים אשר תאכל האש יכול לעצים תל' לוי עולה או עולה יכול איברי עולה תל' לוי אשר תאכל האש הא כיצד חותה מן המאוכלות הפנימיות (ו) [וי]רד [ו]סס בנחת סמו כולו שמו שלא יתפזר אצל המזבח סמוך למזבח האברין והפדרין שלא ניתאכלו מבערב סונקין אותן לצד(י)די המזבח ואם אין הצד(ו)דין] מחזיקין סודרין אותן בסובב על הכבש את שהוא סודר כל המערכה מחזירן למערכה תל' לוי אשר תאכל האש את העולה על המזבח ומני לאברין שפקעו מעל גבי המזבח קודם לחצות יחזיר ומועלין בהן תל' לוי אשר תאכל האש את העולה על המזבח ופשט ולבש יכול כמצות יום הכיפורין יהא פושט ולובש תל' לוי בגדיו בגדן הקיש בגדן שהוא פושט לבגדן שהוא לובש מה בגדן שהוא פושט ראויין למלאכתן אף בגדן שהוא לובש ראויין למלאכתן אם כן <ל, ב> למה נאמר אחרים פחותין מהן ר' אליעזר או' אחרים והוציא את הדשן (ו)למד על בעלי מומין שהן כשני(רין) להוציא(ת) הדשן והאש על המזבח תוקד בו אמר ר' יודה ומני להצתת האש שלא תהא אלא בראשו שלמזבח תל' לוי והאש על המזבח תוקד בו אמר ר' יוסה מני (עשה) [לעשות] מערכה אחת לקיום האש תל' לוי והאש על המזבח תוקד בו ולא תכבה מלמד שכל המכבה עובר בלא תעשה ובער עליה הכהן עצים בבקר בבקר נא' בעצים בבקר בבקר ונאמר בתמיד בבקר ואינו יודע איזה יקדום יקדום דבר שני בו בבקר בבקר לדבר שלא נאמר בו אלא בבקר נא' בעצים בבקר בבקר ונא' בקטורת בבקר בבקר ואינו יודע איזה יקדום מי מכשיר מי את מי עצים מכשירין את הקטורת אף הן יקדמו את הקטורת נא' בקטורת בבקר בבקר ונא' בנירות בבקר בבקר ואיני יודע איזה יקדום כשהוא אומר בבקר בבקר בהיטיבו את הנירות יקטירנה (ו) סמכו עינין לקטורת אף הן יקדמו את הקטורת ומני עשה מערכה גדולה שתקבל את כל העולות תל' לוי עליה עולה מני אמורי חטאת אמורי אשם אמורי קדשי קדשים אמורי קלים תל' לוי עליה חלבי מני הקומץ והלבונה ומנח(ו)ת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים תל' לוי עליה והקטיר כל הקטירים יהיו עליה יכול אף הקטורת תהא עליה תל' לוי ובער עליה וערך עליה עשה הבערה אחר(ת) [ת] לקטורת ומני שלא יהא דבר קודם לתמיד שלשחר תל' לוי עליה עולה ומני שלא יהא דבר מתעכב אחר תמיד שלבין הערבים <ל, ג> תל' לוי עליה שלמים אש תמיד תמיד אף בשבת תמיד אף בטומאה לא תכבה אף במסעות ומה היו עושין לה כופין עליה פ'ס'קטר דברי ר' יודה ר' שמעון אומר אף בשעת מסעות היו

מדשנין אותה שני ודשנו את המזבח ופי' עלי' ב' אר' ר' יהודה או' שתיים מערכות בכל יום ושלוש ביום הכיפורין אחת למערכה גדולה ואחת לקטורת ואחת שמוסיפין ביום הכפורין ר' יוסה או' שלוש בכל יום וארבע ביום הכפורין אחת למערכה גדולה ואחת לקטורת ואחת לקיום האש ואחת שמוסיפין ביום הכיפורין ר' מאיר או' ארבע בכל יום וחמש ביום הכפורין אחת מערכה גדולה ואחת לקטורת ואחת לקיום האש ואחת שמוסיפין ביום הכיפורין ואחת לאברין [ו]לפדרין שלא נתאכלו מב[ע]ר[ב] תורת המנחה לבית העולמין זאת אינה נוהגת בבמה תורת המנחה תורה אחת לכל המנחות שיטענו שמן ולבונה וכי מני' יצאו מכלל שני' ויצק עליה שמן ונתן עליה לבונה והנותרת מן המנחה לאהרן ולבניו שיכול אין לי טעונות שמן ולבונה אילא מנחות ששיריהן נאכלין מנחות שאין שיריהן נ[ל]אכלין מני' תל' לוי' תורת המנחה תורה אחת לכל המנחות שיטענו שמן ולבונה אמר ר' עקיבה אם מצינו שלא חלק הכתוב בין מינחת חוטא שלישראל לבין מנחת חוטא שלכהנים לבל תתן כך לא נחלק בין מנח[ו]ת נדבה שלישראל לבין מנחת נדבה שלכהנים לתן אמר לו חנניה בן יהודה וכי מה ראייה לאו להין עשה ללוא תעשה תל' לוי' זאת תורת המנחה תורה אחת לכל המנחות שיטענו שמן ולבונה הקרב אתה כולה כאחת אותה כשירה לא פסולה בני אהרן לא בנות אהרן לפני יי יכול במערב תל' לוי' אל פני המזבח או אל פני המזבח יכול בדרום תל' לוי' לפני יי הא כיצד [הוא] מגישה לקרן דרומית מערבית <ל, ד> ר' אלעזר או' יכול גישה לדרומה שלקרן או למערבה אמרתה לאו שני כתובין אחד מקיים עצמו ומקיים חבירו ואחד מקיים עצמו ומבטל חבירו תופשין את המקיים עצמו ומקיים חבירו ומניחין את המקיים עצמו ומבטל חבירו אם או' אתה לפני יי במערב בטלתה אל פני המזבח בדרום וכשאתה או' אל פני המזבח בדרום קיימתה לפני יי במערב הא כיצד הוא מגישה לדרומה שלקרן והרים ממנו מן המחובר שלא יביא עשרון אחד בשני כלים בקומצו שלא יעשה מידה לקומץ מסלת המנחה לא מסלת חברתה ומשמנה לא משמן חברתה מסולת המנחה ומשמנה את כל הלבונה שתהא שם לבונה בשעת הקמיצה את כל הלבונה אשר ( ) על המנחה והקטיר שילקט לבונה ויעלה לא[י]שים והקטיר המזבחה ריח ניחוח אזכרתה ליי נזכרין בה נזכרין בקומצה נזכרין בלבונתה והנותרת ממנה כשרה לא פסולה יאכל יאכלו ריבה אכילתה בכל מאכל שירצו יאכלוה שיאכלו עימה חולין ותרומה ביזמן שהיא מעוטה אהרן ובניו לאהרן תחילה ואחר כך לבנים לאהרן שלא במחלוקת ולבניו במחלוקת מה אהרן כהן גדול אוכל שלא במחלוקת אף בניו כהנים גדולים אוכלין שלא במחלוקת מצות תאכל מצוה לפי שהיתה בכלל היתר ונאסרה וחזרה והותרה יכול תחזור להיתרה הראשון תל' לוי' מצות תאכל מצוה כיוצא בו יבמה יבוא עליה [מצוה] לפי שהיתה בכלל היתר ונאסרה וחזרה וה[ו]ת[ר]ה יכול תחזור להיתרה הראשון תל' לוי' יבמה יבוא עליה מצוה תאכל מה תל' לפי שני' יאכלוה אין לי אילא כולה ומני' אף מיקצתה תל' לוי' תאכל אפילו כל שהיא במקום קדוש יכול במחנה הלויים תל' לוי' בחצר אהל מועד <לא, א> אין לי אילא בחצר אהל מועד ומני' לרבות הלשכות בנויות בחול ופתוחות לקודש תל' לוי' במקום קדוש יאכלוה שלא יאכלו עימה חולין [ו]בתרומה בזמן שהיא מרובה לא תאפה חמץ מה תל' לפי שני' לא תעשה חמץ יכול לאו אחד לכולם תל' לוי' לא תאפה חמץ אפייה בכלל היית ולמה יצאת להקיש אליה אלא מה אפייה מיוחדת מעשה יחידי וחייבין עליה בפני עצמה אף אני ארבה לישתה ועריכתה וכל מעשה ומעשה שיש לה לחייב עליו בפני עצמו חלקם נתתי אותה מאשי אף לחלקה אין רשאים אילא לאחר מתנת אשים אין לי אלא זו בלבד ומני' לרבות את כל הקדשים תל' לוי' כי קדש קדשים יכול אף הפסולה תהא במחלוקת תל' לוי' אותה כשירה לא פסולה יכול אם חילקה תהא פסולה תל' לוי' היא הרי ה' י'א בקדושתה [כאשם] מה חטאת מן החולין ביום וביד ימנית אף זו מן החולין ביום וביד ימנית מה חטאת אם נשחטה שלא לשמה פסולה אף זו אם ניקמצה שלא לשמה פסולה תל' לוי' כאשם מה אשם אם נשחט שלא לשמו כשר אף זו אם ניקמצה שלא לשמה תהא כשרה ר' שמעון או' יש מהן כחטאת ויש מהן כאשם מינחת חוטא הרי היא כחטאת לפי כך אם ניקמצה שלא לשמה פסולה מנחת נדבה הרי היא כאשם (אף מנחת חטאת הרי היא כאשם) לפי כך אם ניקמצה שלא לשמה תהא כשירה כל זכר לרבות בעלי מומים למה אם לאכילה כבר אמורין אם כן למה נא' כל זכר לרבות בעלי מומין במחלוקת יאכלנה כשירה לא פסולה חוק עולם לבית העולמין לדרתיכם שיהווג הדבר לדרות מאשי יי אין להם אילא לאחר מתנת האישים כל אשר יגע יקדש יכול אף על פי שלא בלע תל' לוי' בהם עד שיבלע יכול אפילו נגע במיקצתו יהא כולו פסול תל' לוי' כל אשר יגע יקדש הנוגע פסול הכיצד נוטל מקום הבלע יקדש להיות כמוהו אם פסולה ניפסל ואם כשירה תאכל כחמור שבה יכול א[ו]ה[ר]ן ובניו כאחת יהוא מביאין <לא, ב> קרבן זה תל' לוי' אהרן ובניו אשר יקריבו הא כיצד אהרן מביא לעצמו ובניו מביאין לעצמן ובניו אילו כ[ו]הנים ההידיוטות או ובניו אילו כהנים (ה)הידיוטות כשהכהן מתקרב כתחילה לעבודה מביא עשירית האפה שלו וע[ו]ב[ו]ת[ו] בידו אחד כהן גדול אחד כהן הידיוט שעבדו עד שלא ( ) [י]ביאו עשירית האפה שלהן עבודתן כשירה ביום לא בלילה ביום המשח אין מושחין כהן גדול אילא ביום אותו אין מושחין שני כהנים גדולים כאחת ביום המשח מיום שנימשח מביא עשירית האפה עד לעולם או אנו או' ביום המשח אילא מיום שנימשח מביא עשירית האפה ומפסיק תל' לוי' ומנחה תמיד הא מה אני מקיים ביום המשח אלא מיום שנימשח מביא עשירית

האיפה עד לעולם עשירית האיפה אחד מעשרה לשלוש סאין שהן שבעת רבעין ועוד סולת מה סולת אמורה להלן מן החיטים אף כן מן החטים מנחה הרי היא ככל המנחות ללבונה תמיד אף בשבת תמיד אף בטומאה אילו או' מחצית בבקר ומחצית בערב יכול יביא חצי עשרון בבוקר וחצי עשרון בערב תלי' לוי' מחציתה בבקר משלם מביא בבוקר מחציתה בערב מחציתה משלם מביא בערב כיצד הוא עושה מביא עשרון שלם וחוציהו מקרב מחצה בבוקר ומחצה בין הערבים נטמא חיציו שלבן הערבים או אבד יכול יביא חצי עשרון מביתו תלי' לוי' [מחציתה בבקר מחציתה משלם מביא בבקר] מחציתה בערב מחציתה משלם מביא בערב הא כיצד עשרון מקריב מחצה בשחרית ומת ומינו כהן אחר תחתיו יכול יביא חצי עשרון מביתו או חצי עשרונו שלראשון תלי' לוי' [מחציתה בבקר וג'] מחציתה בערב מחציתה משלם מביא בערב הא כיצד מביא עשרון שלם וחוציהו מקריב מחצה ומחצה אבד נימצאו שני ח(י)ציים קריבין ושני ח(י)ציים אובדין על מחבת מלמד שהיא טעונה כלי בשמן להוסיף לה שמן אחר ואיני יודע כמה הרי אני דן זו טעונה שמן ומנחת נסכין <לא,ג> טעונה שמן מה מנחת נסכין שלושת לגין לעשרון אף זו שלושת (לו)גין לעשרון הולכה לך לדרך הזו זו טעונה שמן ומנחת נדבתו טעונה שמן מה מנחת נדבתו לוג אחד לעשרון אף זו לוג אחד לעשרון נראה למי דמה דנים מנחה שהיא באה תמיד ודוחה את השבת ודוחה את הטומאה ממנחה שהיא באה תמיד ודוחה את השבת ודוחה את הטומאה אל תוכיח מנחת נדבתו שאינה באה תמיד ואינה דוחה את השבת ואינה דוחה את הטומאה הולכה לך לדרך הזו דנים מנחת יחיד ובאה בגלל עצמה וטעונה לבונה ממנחת יחיד ובאה בגלל עצמה וטעונה לבונה אל תוכיח מנחת נסכים שאינה מנחת יחיד ואינה באה בגלל עצמה ואינה טעונה לבונה ר' ישמעאל בנו שלרבי יוחנן בן ברוקה או' כשהוא אומר מנחה תמיד הרי היא לו כמינחת תמידין מה מנחת תמידין שלושת (לו)גים לעשרון אף זו שלושת (לו)גין לעשרון ר' שמעון או' רבה שמן מינחת חביתין וריבה שמן מנחת כבשים מה מנחת כבשים שלושת לוגין לעשרון אף זו שלושת (לו)גין לעשרון הולכה לך לדרך הזו ריבה שמן מנחת חביתין וריבה שמן מינחת אילים מה מנחת אילים שני (לו)גין לעשרון אף זו שני (לו)גין לעשרון נראה למי דמה דנים מנחה שכולה עשרון ממנחה שכולה עשרון אל תוכיח מנחת אילים שאין כולה (ע)שרון תעשה מרבכת מלמד שהיא (נ)עשת ברותחין כל צורכה אין לך רבוכה בתורה אלא זו רבוכה שבתו(ר)ד[ה] ושבלואין עברה תביאנה <לא,ד> לפני המוספין כשהוא או' תקריב אף לאחר הנסכין תופיני תופינה ר' או' תופינה רכה ר' דוסה או' תופינה נוי מנחת פיתים מלמד שהוא כופל אחד לשנים ושנים לארבעה ואינו מבדיל תקריב ריח ניחוח מה תלי' מה אהרן מביא בכל יום אף בניו מביאין בכל יום תלי' לוי' זה מה אהרן דוחה את השבת ואת הטומאה אף בניו דוחין את השבת ואת הטומאה תלי' לוי' זה מה אהרן מביא חציים אף בניו מביאין ח(י)ציים תלי' לוי' זה מה אהרן מביא שלושת (לו)גין לעשרון אף בניו מביאין שלשת לוגין לעשרון תלי' לוי' זה מה אהרן מביא רבוכה אף בניו מביאים רבוכה תלי' לוי' זה משיח אין לי אלא המשוח בשמן המשחה המרובה בבגדי(נ)ם] מני' תלי' לוי' והכהן או יכול שני מרבה את משוח המלחמה תלי' לוי' תחתיו מבניו את שבנו עומד תחתיו מביא עשירית האפה יצא משוח המלחמה שאין בנו עומד תחתיו ומני' למשוח המלחמה שאין בנו עומד תחתיו תלי' לומר שבעת ימים ילבשם הכהן תחתיו מבניו אשר יבא אל אהל מועד לשרת בקודש את שהוא בא אל אהל מועד לשרת בק' בנו עומד תחתיו יצא משוח המלחמה שאינו בא אל אהל מועד לשרת בק' מבניו יעשה מלמד שהבן קודם לכל אדם יכול אף על פי שאינו ממלא מקומו שלאביו <לב,א> תלי' לוי' אשר ימלא את ידו בזמן שהוא ממלא מקומו שלאביו הוא ק[ו]דם לכל אדם אם אינו ממלא מקומו שלאביו יבוא אחר וישמש תחתיו ומני' לכהן גדול שמת ולא מנו כהן אחר תחתיו תהא מינחתו קריבה מישליורשין תלי' לוי' מבניו יעשה יכול יביאנה ח(י)ציים תלי' לוי' אותה כולה אמרתי דברי ר' יהודה ר' שמעון אומר אינה באה אילא מישלציבור שני חוק עולם ממי שהברית שלו כליל תוקטר כליל להקטרה וכל מנחת כוהן כליל תהיה לא תאכל מנחת כוהנת נאכלת כהן אינה נאכלת אין לי אילא מנחת נידבתו מנחת חובתו מני' תלי' לוי' וכל מנחת כהן כליל תהיה מה תלי' לפי שני לא תאכל אין לי אילא כולה ומני' אף מיקצתה תלי' לוי' תהיה אפילו כל שהיא אין לי אילא העליונה בכליל תקטר והתחתונה בכליל תהיה מני' לעליונה בכליל תהיה והתחתונה בכליל תקטר תלי' לוי' כליל כליל לגזירה שווה ר' אל(י)עזר אומר כליל תהיה לא תאכל כל שהוא בכליל תהיה ליתין עליו בלא תעשה על אכילתו תורת חטאת לבית העולמין זאת אינה נוהגת בבמה תורת חטאת תורה אחת לכל החטאות שיהא דמן טעון כיבוס וכי מני' יצאו מיכלל שני והכהן המחטא אותה יאכלנה ואשר יזה מדמה [תכבס] שיכול אין לי דמן טעון כיבוס אילא חטא[ו]ת החיצונות חטאות הפנימיות מני' ודין הוא מה אם קודשי קדשים ששוו לחטאות החיצונות למריקה ולשטיפה ולא שוו להם לכיבוס חטאות הפנימיות שלא שוו לחטא[ו]ת החיצונות למריקה ולשטיפה אינו דין שלא ישוו להם לכיבוס תלי' לוי' תורת החטאת תורת אחת לכל החטאות שיהא דמן טעון כיבוס יכול אף חטאת העוף יהא דמה טעון כיבוס תלי' לוי' זאת במקום אשר תשחט העלה תשחט החטאת לפני יי זו(ו) [ה(ו)ג]א שאמר(ו) [ו] לרבות כל החטאות שלא תהא שחיתתן אילא בצפון ר' אלעזר או' מיכן לעולה חובה שלא תהא שחיתתן אילא בצפון קודשי קדשים לרבות זבחי שלמי ציבור שלא תהא שחיתתן <לב,ב> אילא בצפון הוא פרט לתודה ולאיל נזיר והכהן המחטא אותה יאכלנה פרט

לטבול יום ולמחוסר כפורי(ן) [ס] ולאונן אתה כשרה לא פסולה אותה שיתן דמה למעלן לא שיתן דמה למטן וכי מני באת מיכלל שני ודם זבחיך ישפך על וגי שומע אני חטאת שנית(ל)ן דמה למטן שתהא כשרה מה אני מקיים על קרנות המזבח מצוה שיכול כשם שהיא טעונה ארבע מתנות אם נתנן מתנה אחת כיפר כך (ש)תהא טעונה דמים למעלן אם נתנן למטן תהא כשירה ודין הוא דמים ניתני(ן) [ס] למטן ודמים ניתני(ן) [ס] למעלן מה דמים הניתנים למטן אם נתנן למעלן לא הורצו אף דמים הניתנין למעלן אם נתנן למטן לא הורצו מה לתחתונים אם נתנן למעלן לא הורצו שאין מהן קרב למעלן תאמר בעליונים אם נתנן למטן הורצו שיש מהן קרב למטן הפנימיים יוכיחו שיש מהן קרב בחוץ ואם נתנן בחוץ לא הורצו מה לפנימי(ן) [ס] אם נתנן בחוץ לא הורצו שאין מזבח הפנימי ממרקן תאמר בעליונים שנתנן למטן הורצו שהרי הקרנות ממרקות אותן הואיל והקרנות ממרקות אותן אם נתנן למטן תהא כשירה תלי לוי אותה שיתן דמה למעלן לא שיתין דמה למטן במקום קדוש יכול במחנה הלויים תלי לוי בחצר אהל מועד [אין לי אילא בחצר אהל מועד] מני לרבות הלשכות בניות בחול ופתוחות לקודש תלי לוי במקום קדוש כל אשר יגע יקדש יכול אף על פי שלא בלע תלי לוי בבשרה עד שיבלע יכול אפילו נגע במיקצתו יהא כולו פסול תלי לוי אשר יגע יקדש הנוגע פסול הא כיצד חותך מקום הבלע בבשרה לא בעצמות ולא בגידים ולא בקרניים ולא בטלפים יקדש להיות כמוה אם פסולה ניפסל ואם כשירה תאכל כחמר שבה ואשר יזה מדמה מדם הכשירה לא מדם הפסולה ר' יעקב אוי היה לה שעת כושר וניפסלה דמה טעון כיבוס ושלא היה לה <לב,ג> שעת כושר וניפסלה אין דמה טעון כיבוס ר' שמעון אוי אפילו היה לה שעת כושר וניפסלה אין דמה טעון כיבוס מידמה לא מירוטבה הלא דין הוא מה אם הדם שאינו טעון מריקה ושטיפה טעון כיבוס הרוטב שהוא טעון מריקה ושטיפה אינו דין שיטען כיבוס תלי לוי מדמה מדמה לא מירוטבה מדמה לא מדם קודשי קדשים הלא דין הוא מה אם חטאות הפנימיות שלא שוו לחטאות החיצונות למריקה ולשטיפה שוו להם לכיבוס קודשי קדשים ששוו לחטאות החיצונות למריקה ולשטיפה אינו דין שישוו להם לכיבוס תלי לוי מדמה לא מדם קודשי קדשים מדמה על הבגד נתן על מיקצתו שלבגד יכול יהא טעון כיבוס תלי לוי ואשר עליה תכבס מקום הדם טעון כיבוס אין הבגד כולו טעון כיבוס נתן מצואר על הבגד יכול יהא טעון כיבוס תלי לוי ואשר יזה עליה תכבס הדם הכשר להזותו עליה טעון כיבוס ושאינו כשר להזותו עליה אינו טעון כיבוס נתן מידו שלמזה עד שלא הוזה טעון כיבוס משהוזה אינו טעון כיבוס נישפך על הריצפה ואספו מן הכלי טעון כיבוס ומצואר בהמה אינו טעון כיבוס מן הקרן ומן היסוד אינו טעון כיבוס בגד אין לי אלא בגד מני לרבות את העור משהופשט תלי לוי ואשר עליה תכבס או יכול שני מרבה את העור עד שלא הופשט תלי לוי בגד פרט לעור עד שלא הופשט דברי ר' יהודה ר' אל[י]עזר אומר בגד אין לי אילא בגד ומני לרבות את הסק וכל דבר שהוא מקבל טומאה תלי לוי ואשר עליה תכבס או יכול שני מרבה את העור עד שלא הופשט תלי לוי בגד מה בגד מיוחד שהוא ראוי לקבל טומאה ו(ו) [ראוי ל]כיבוס אף כל דבר שהוא ראוי לקבל טומאה וראוי לכיבוס יצא דבר שאינו ראוי לקבל טומאה ואינו ראוי לכיבוס תכב(ש) [ס] במקום קדוש מלמד שהכיבוס במקום קדוש אין לי אילא הכיבוס ומניין אף שבירת כלי חרס במקום קדוש תלי לוי תכב(ש) [ס] במקום קדוש וכלי חרס ישבר מיכן <לב,ד> אמרו בגד שיצא חוץ לקלעים ניכנס ומכבסו במקום קדוש ניטמא חוץ לקלעים קורעו ניכנס ומכבסו במקום קדוש כלי חרס שיצא חוץ לקלעים ניכנס ושוברו במקום קדוש ניטמא חוץ לקלעים נוקבו ניכנס ושוברו במקום קדוש כלי נחשת שיצא חוץ לקלעים ניכנס ומורקו ושוטפו במקום קדוש ניטמא חוץ לקלעים פוחתו נכנס ומורקו ושוטפו במקום קדוש כלי חרס אין לי אילא כלי חרס ומני לרבות כלי נתר תלי לוי וכלי חרס אשר תבושל בו אין לי אילא שבישל בו עירה לתוכו רותח מני תלי לוי אשר בו ישבר אין לי אלא כלי חרס שעירה לתוכו רותח כלי נחושת שעירה לתוכו רותח מני תלי לוי אשר בו ישבר ואם בכלי נחושת כלי נחושת [אין לי] אילא כלי נחשת ומני לרבות כלי מתכות תלי לוי ואם בכלי נחשת בשלה מלמד שהוא מבשיל ושונה ומשליש ובאחרונה מורק ושוטף אין לי אילא כלי נחשת שהוא מבשל ושונה ומשליש ובאחרונה מורק ושוטף ומני לכלי חרס שהוא מבשל ושונה ומשליש ובאחרונה שוברו תלי לוי וכלי חרס אשר תבושל בו יש' ואם בכלי נח' בשלה ר' טרפון אוי אם בישל בו מתחילת הרגל יבשל בו את כל הרגל וחכמים אוי עד זמן אכילה מריקה ושטיפה מריקה כמריקת הכוס ושטיפה כשטיפת (ו) הכוס מריקה ושטיפה בצונן השפוד והאסכלה מגעילן בחמין ומורק ושוטף יכול מה שטיפה אמורה להלן בארבעים סאה אף כן בארבעים סאה תלי לוי במים במים כל שהן במים לא ביין במים לא במזג במים להכשיר את כל המים קול וחומר למי הכיור יי? כול אף הפסולה תהא טעונה מריקה ושטיפה תלי לוי ומורק ושוטף במים כל זכר בכהנים יאכל אותה כשירה טעונה מריקה ושטיפה אין פסולה טעונה מריקה ושטיפה ר' יעקב אוי היה לה שעת כושר וניפסלה טעונה מריקה ושטיפה ושלא היה לה שעת כושר וניפסלה אינה טעונה מריקה ושטיפה ר' שמעון אוי ואפילו היה לה שעת כושר וניפסלה אינה טעונה מריקה ושטיפה בישל בו קדשים וחולין או קודשי קדשים בקדשים קלים אם יש בהם בנותן טעם והרי הקלים (ני)אכלים <לב,א> כחמורים טעונים מריקה ושטיפה ופס(ו)לים במגע כל זכר לרבות בעלי מומין ולמה (א) [ס] לאכילה כבר אמורים (א) [ס] למחלוקת כבר אמורין אם כן למה נאמר כל זכר שיכול אין לי אילא בעל מום קבוע בעל מום עובר מני תלי לוי כל זכר יאכל אתה כשירה לא פסולה

קדשי קדשים מה תלי שיכול אין לי טעונה מריקה ושטיפה אילא חטאת בלבד ומני לרבות כל הקדשין תלי לוי כי קדש קדשים יכול אף התרומה תלי לוי אותה פרט לתרומה דברי ר' יהודה ר' שמעון אוי קודשי קדשים טעונין מריקה ושטיפה אין קדשין קלין טעונין מריקה ושטיפה אוציא את אילו ולא אוציא את תודה ואיל נזיר הנאכלין ליום וללילה כקודשי קדשים תלי לוי היא חטאת אין לי אילא חטאת ומני לרבות את כל הקדשין תלי לוי וכל חטאת דברי ר' עקיבה אמרו לו לר' עקיבה אפילו את[ה] מרבה כל היום אין כן אילא חטאת בלבד אם כן למה נא' וכל שיכול אין לי אילא חטאת יחיד חטאת ציבור מני תלי לוי וכל חטאת אין לי אילא חטאת זכר חטאת נקבה מני תלי לוי וכל חטאת ר' אליעזר אוי אף האשם שני כחטאת וכאשם אשר יובא מדמה אפילו מקצת דמה מיכן אמרו חטאת שקיביל דמה (מ)[ב] שני כוסות יצא אחד מהם לחוץ הפנימי כשר נכנס אחד מהם לפנים ר' יוסה הגלילי מכשיר בחיצון וחכמים פוסלים אמר ר' יוסה הגלילי מה אם במקום שהמחשבה פוסלת בחוץ לא פסל דם שבחוץ לדם שביפנים מקום שהמחשבה פוסלת בפנים אינו דין שיפסול דם שבחוץ לדם שביפנים תלי לוי אשר יובא מדמה <לג,ב> אפילו מיקצת דמה אמר להם קול וחומר ליוצא מעתה מה אם במקום שאין המחשבה פוסלת בפנים פסל דם שביפנים לדם שבחוץ מקום שהמחשבה פוסלת בחוץ אינו דין שיפסול דם שבחוץ לדם שביפנים תלי לוי אשר יובא הנכנס פס(ו)[ג] אין היוצא פס(ו)[ג] אהל מועד אין לי אילא אהל מועד ומני לרבות שילו ובית העולמין תלי לוי לכפר בקודש ניכנס לכפר אף על פי שלא כפר פסל דברי ר' אלעזר אמר ר' אלעזר נא' כן לכפר ונאמר להלן לכפר מה לכפר אמור להלן בשלו כיפר אף לכפר אמור כן בשלא כיפר רבי שמעון אוי נאמר כן לכפר בקודש ונאמר להלן לכפר בקודש מה לכפר בקודש אמור להלן (ש) שכבר כיפר אף לכפר בקודש אמור כן שכבר כיפר ר' יהודה אוי אם היכניס שוגג כשר בקודש באש תשרף מלמד ששריפתה בפנים אין לי אלא זו בלבד מני לרבות פסולי קדשי קדשים ואמרי קדשים קלים תלי לוי כל בקודש באש תשרף מיכן אמרו בשר קודשי קדשים שניטמא בין באב הטומאה בין ב(ג)[ג] וילד הטומאה בין בפנים בין בחוץ בית שמי אומרים הכל ישרף בפנים [חוץ מישניטמא באב הטומאה בחוץ] ובית הליל אומרים הכל ישרף בחוץ חוץ משניטמא ב(ג)[ג] וילד הטומאה בפנים דברי ר' מאיר ר' יהודה אוי בית שמי אומרים הכל ישרף בפנים חוץ משניטמא ב(ג)[ג] וילד הטומאה בחוץ בית הליל אומרי הכל ישרף בחוץ חוץ משניטמא באב הטומאה בפנים רבי אליעזר אוי את שניטמא באב הטומאה בין בפנים בין בחוץ ישרף בחוץ ושניטמא ב(ג)[ג] וילד הטומאה בין בחוץ בין ביפנים ישרף בפנים ר' עקיבה אוי את שניטמא בפנים בין באב הטומאה בין ב(ג)[ג] וילד הטומאה ישרף בפנים ושניטמא ב(ג)[ג] חוץ בין באב הטומאה בין ב(ג)[ג] וילד הטומאה ישרף בחוץ ר' אלעזר אומר לא תאכל באש תשרף כל ש(ה)[ה] טעון שריפה ליתן עליו בלא תעשה <לג,ג> על אכילתו ר' יוסי הגלילי אוי (ו) אין כל העניינין הזה מדבר [אילא] בפרים הנשרפין ושעירין הנישרפין ליתן עליהם בלא תעשה על אכילתן וללמד שפסוליהן נישרפין לפני (ו) בית הבירה אמרו לו מני לחטאת שאם ניכנס מדמה לפנים תהא פסולה אמר (ו)[ה] (להן) לא הובא את דמה אל הקדש פנימה תורת האשם לבית העולמין זאת אינה נוהגת בבמה תורת האשם תורה אחת לכל האשמות שיהא דמן ניתן למטן וכי מני בא מיכלל שני כי כחטאת (ו)[ה] אשם הוא לכוהן מה חטאת דמה ניתן למעלן אף אשם יהא דמו ניתן למעלן תלי לוי קדש קדשים ואת דמו יזרוק לרבות כל האשמות ואשם מצורע שיהא דמן ניתן למטן ומני לדם האשם שניתערב בדם שלמים יזרוק תלי לוי קודש קודשים ואת דמו יזרוק יכול אפילו ניתערבו חיים תלי לוי הם מה [תעשה להם ירעו עד שישתאבו וימכרו ויביא כידמי היפה שבהן מימין זה וכדמי היפה שבהן ממין זה ויפסיד המותר מביתו ר' שמעון אומר אשם שניתערב בשלמים שניהם ישחטו בצפון זה יקרב לשם משהוא וזה יקרב לשם משהוא אמרו לו והלא שלמים טעונים תנופה ואין האשם טעון תנופה אמר להם מה בכך יינוף אשם אמרו לו אין מביאין קדשין לבית הפסול הוא הוא קרב אין תמורתו קריבה ?! שחטו ריבה כן שוחטין הרבה אף הגירים אף הנשים אף העבדים ואין לשון שחיטה אילא משיכה [שני] זהב שחוט ר' אלעזר אוי מיכן לעולת ציבור שלא תהא שחיטתה אילא בצפון קודש קודשים לרבות זבחי שלמי ציבור שלא תהא שחיטתן אילא בצפון הוא פרט לתודה ולאיל נזיר והקטיר אותם הכהן <לג,ד> המזבחה אשה ליי אשם הוא אשה אף על פי ששחטו שלא לשמו אשם אף על פי שלא סמך עליו או יכול אף על פי שלא שחטו בצפון תלי לוי הוא ר' אל[ג]עזר אוי אשה לשם אישים אשם אף על פי שלא סמך עליו או יכול אף על פי ששחטו שלא לשמו תלי לוי הוא אמר ר' אליעזר חטאת באה על חט ואשם בא על חט מה חטאת פסולה שלא לשמה (ו) אף אשם פסול שלוא לשמו אמרו לו לא אם אמרתה בחטאת שדמה ניתן למעלן תאמר באשם שדמו ניתן למטן אמר להן פסח יוכיח שדמו ניתן למטן ואם שחטו שלוא לשמו פסול אמרו לו והלא [נא'] פסח הוא אמר להן והלוא נאמר אשם הוא כל זכר לרבות מומין ולמה אם לאכילה כבר אמורין (ו) אם למחלוקת כבר אמורין אם לבעלי מומין קבועים כבר אמורים (ו) אם לבעלי מומים עוברים כבר אמורים ואם כן למה נאמר כל זכר שיכול אין לי אילא שנולד תמים ונעשה בעל מום נולד בעל מום ממעי אמו מני תלי לוי כל זכר יאכלנו הכשר לא הפסול קודש קודשים לרבות זבחי שלמי ציבור שלא יאכלו אילא לזכרי כהונה הוא פרט לתודה ולאיל נזיר כחטאת כאשם מה חטאת מן החולין ביום וביד ימנית אף אשם מן החולין ביום וביד ימנית תורה אחת להם לסמיכה לכוהן אשר יכפר בו לו יהיה פרט לטבול יום ולימחוסר כיפורי(ו)[ס] ולאונן

והכהן המקריב את עולת איש פרט לעולת הקדש דברי ר' יהודה ור' יוסה בירבי יהודה או' אף עולת הגר עולת איש אין לי אילא עולת איש עולת נשים גירים ועבדים מני תל' לוי' עור העולה ריבה אם כן למה נאמר עולת איש עול(ה) [ה] שעלת לאיש פרט לשנישחטה חוץ לזמנה וחוץ למקומה יכול אף שנישחטה [שלא] <לד,א> לשמה הואיל ולא עלת לבעלים לא יהיו(ו) [ו] הכהנים זכאיין בעורה תל' לוי' עור העולה ריבה עור העולה אין לי אילא עור העולה עו(ר) [ר]ת קדשי קדשים מני תל' לוי' אשר יקריב או יכול שני מרבה עו(ר) קדשים קלים תל' לוי' עולה מה עולה מיוחדת קודשי קדשים יצאו קדשים קלים ר' ישמעאל או' עור העולה אין לי אילא עור העולה עורות קדשי קדשים מני ודין הוא מה אם עולה [שלא] זכו בבשרה זכו בעורה קודשי קדשי(ו) [ם] שזכו בבשרן אינו דין שיזכו בעורן המזבח יוכיח שזכה בבשר ולא זכה בעורות לא אם אמרתה במזבח שלא זכה במיקצתן תאמר בכהנים שזכו במיקצתן הואיל וזכו במיקצתן יזכו בכולן ר' או' כל עצמינו לא צר(ו) [כ]נו אלא לעור העולה בלבד שבכל מקום העור מהלך אחר הבשר פרים הנשרפין ושעירין הנשרפין עורותיהן נשרפין עימן שני ושרפו באש את עורותם ואת בשרם ואת פרשם חטאת ואשם וזבחי שלמי(ו) ציבור נית(ו) נין מתנה לכהנים לעולם צרכו להפשיט מפשיטין צרכו לאכ(ו) [ל] אוכלים אותם ואת עורותיהם אבל עולה שני בה והפשיט את העולה וגי' צרך הכתוב לומר עור העולה אשר יקריב לכהן לו יהיה לכ(ו) [הן] לא יהיה פרט לטבול יום ולמחוסר כיפ[ו]רין ולאונן יכול לא יחלקו בבשר שהוא לאכילה אבל יחלקו בעורות שאינן לאכילה תל' לוי' עור העולה אשר הקריב לכהן לו יהיה לכה' לו יהיה פרט לטבול יום ולמחוסר כפורים ולאונן וכל מנחה אשר תאפה בתנור אמר ר' יוסה בירבי יהודה ומנין לאומר הרי עלי מינחת מאפה לא יביא מחצה חלות ומחצה ריקקים תל' לוי' וכל מנחה אשר תאפה בתנור וכל נעשה במרחשת ועל מחבת מה כל לכל אמורין למטן שני מינין אף כל לכל אמורין כן שני מינין לשם כלייה נקראו לא נקראו לשם מעשה בתנור מה תנור כלי אף מחבת ומרחשת כלי לכהן המקריב אותה ל(א) [ו] תהיה יכול ל(א) לבדו תל' ל(ו) [ו]מר לכל בני אהרן תהיה או לכל בני אהרן תהיה יכול לכולם תל' לוי' לכהן המקריב אותה לו תהיה הכיצד לזה בית אב המקריבין אותה ומני שאין חולקין מנחות כנגד זבחי תל' לוי' וכל מנחה אשר תאפה בתנור לכל בני אהרן תהיה יכול לא יחלקו מנחות כנגד <לד,ב> זבחי אבל יחלקו מנחות כנגד עופ[ו]ת תל' לוי' וכל נעשה במרחשת לכל בני וגי' יכול לא יחלקו מנחות כנגד עופות אבל יחלקו עופות כנגד זבחים תל' לוי' ועל מחבת לכל בני אהרן תהיה יכול לא יחלקו עופות כנגד זבחים אבל יחלקו מנחות כנגד (ו) [מנח]ות תל' לוי' וכל מנחה בלולה בשמן וגי' יכול לא יחלקו מחבת כנגד מרחשת ומרחשת כנגד מחבת אבל יחלקו מחבת כנגד מרחשת כנגד מרחשת תל' לוי' וחרבה לכל וגי' יכול לא יחלקו בקודשי קדשים אבל יחלקו בקדשים קלים תל' לוי' איש כאחיו תודה כשם שאין חולקים בקודשי קדשים כך לא יחלקו בקדשים קלים איש כאחיו [האיש] חולק אף על פי בעל מום ואין הקטן חולק אף על פי תמים ומנין לעשות זמן בבמה כזמן אוהל מועד הואיל ואמרה התורה הלן ישרף והיוצא ישרף מה היוצא אינו נוהג בבמה אף הלן לא ינהוג בבמה הלא דין הוא מה אם העוף שאין המום פוסל בו הזמן פוסל בו קדשי במה שהמום פוסל בהן אינו דין שיהא הזמן פוסל בהן לאו מה לעוף שאין המום פוסל בו הזמן פוסל בו [שכן הזר פוסל בו] תאמר בקדשי במה שהמום פוסל בהן יהא הזמן פוסל בהן שכן אין הזר פוסל בהן הואיל ואין הזר פוסל בהן לא יהא הזמן פוסל בהן תל' לוי' תורת זבח השלמין לעשות זמן בבמה כזמן אהל מועד תורת זבח השלמים על תודה מלמד שהתודה נישחטת לשם תודה ולשם שלמים יכול אף שלמי(ו) [ם] ישחטו לשם שלמים ולשם תודה תל' לוי' זאת תורת זבח השלמים על תודה מה שלמין טעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק אף תודה תיטען סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק משם ר' ישמעאל אמרו לפי שיצא לידון בחדש יכול אין לה אילא חידושה תל' לוי' תורת זבח השלמים על תודה מה שלמין טעונין סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק אף תודה תיטען סמיכה ונסכים ותנופת חזה ושוק תורת זבח השלמים על תודה מה שלמים באים מן המעשר אף תודה תביא מן המעשר אמר הרי עלי תודה סתם יכול יביא מן המעשר תל' לוי' תורת זבח השלמין על תודה מה שלמין פירש מן המעשר מביא מן המעשר לא פירש מן <לד,ג> המעשר אינו מביא אילא מן החולין אף תודה פירש מן המעשר מביא מן המעשר לא פירש מן המעשר אינו מביא אילא מן החולין ומניין ללחם שיבוא מן המעשר תל' לוי' שלמים אשר יקריב מה שלמים באים מן המעשר אף הלחם יבוא מן המעשר אמר הרי עלי תודה מן המעשר ולא פירש לחמה מן המעשר יכול יביא מן המעשר תל' לוי' שלמים אשר יקריב מה שלמים פירש מן המעשר מביא מן המעשר לא פירש מן המעשר אינו מביא אלא מן החולין אף הלחם פירש מן המעשר מביא מן המעשר לא פירש מן המעשר אינו מביא אלא מן החולין אמר הרי עלי תודה מן החולין ולחמה מן המעשר פירש זה יכול יביא תל' לוי' שלמים אשר יקריב בזמן שאמר הרי עלי תודה היא ולחמה מן המעשר יביא תודה מן המעשר ולחמה מן החולין יביא תודה מן החולין אף על פי שפירש לחמה מן המעשר לא יביא אלא מן החולין יכול יביא מחיטי מעשר שיני תל' לוי' שלמים אשר יקריב מה שלמים מן הלקוח בכסף מעשר אף הלחם מן הלקוח בכסף מעשר ומנין לאומר הרי עלי תודה לא יביא אלא מן החולין שני וזבחת פסח לוי וגי' והלא אין הפסח בא אלא מן הכבשים ומן העזים אם כן למה נאמר צאן ובקר אלא להקיש את כל הבא מן הצאן ומן הבקר לפסח מה פסח שהוא בחובה אינו בא אלא מן החולין ואף כל דבר שהוא בחובה

לא יביא אילא מן החולין הרי עלי תודה הרי עלי שלמים הואיל והן באין בחובה לא יביאו אילא מן החולין והנסכים בכל מקום לא יביאו אילא מן החולין <לד,ד> מה הוא אומר תודה יקריב מנין אתה אומר המפריש תודתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואחר כך נמצת הראשונה והרי שתיהן עומדות ומני שיביא את איזו מיה(ן) [ם] שירצה ויביא עימה לחם והשנייה תבוא שלא בלחם תל' לוי תודה יקריב יכול יהוא שתיהן טעונות לחם תל' לוי יקריבנו אחת טעונה לחם אין שתיים טעונות לחם ומני לרבות את הוולדות ואת התמורות תל' לוי אם על תודה יכול יהוא כולן טעונין לחם תל' לוי תודה תודה טעונה לחם לא וולדה ולא חליפה ולא תמורתה טעונין לחם והקריב על זבח לחייב על כל זבח וזבח הלא דין הוא מה אם במקום שמיעט בלחם ריבה בכבשים כן שריבה בלחם אינו דין שירבה בכבשים תל' לוי והקריב על זבח לחייב על כל זבח וזבח והקריב על זבח התודה וגי' מה תל' לוי בשמן בשמן שני פעמים להכשיר בשמן השני ולפסול בשמן השלישי אמר ר' עקיבה אילו נא' בשמן אחד הייתי אומר הרי היא ככל המנחות ללוג כשהוא אומר בשמן בשמן שני פעמים (ו) [אין ריבוי אחר ריבוי בתורה אלא למעט מיעטה לחצי לוג יכול (יש) תליש חצי לוג זה לשלושת המינים הללו ולרקיין ולרבוכה תל' לוי סולת מרבכת חלות בלולות בשמן ריבה (ו) [אין ריבוי אחר מיעוט בתורה אלא לרבות כיצד הוא עושה נותן רביעית לרבוכה ורביעית לשני מינים ורביעית שהוא נותן לשני מינים נותן מחצה לחלות ומחצה לרקיקין ר' שמעון בן יהודה (ו)מר משם רבי שמעון מושיח את הרקיקים כמן כי ומחזיר את השאר לחלות אמר לו ר' אלעזר בן עזריה לר' עקיבה אפילו את[ה] מרבה כל היום בשמן לרבות ובשמן למעט איני שומע <לה,א> לך אילא חצי לוג שמן לתודה ורביעית שמן לנזיר ואחד עשר שבין נידה לנידה הלכה למשה מסיני סולת מרבכת למדנו לרבוכה שהיא סולת ומני לכולם שיהוא סולת תל' לוי חלות חלות מה חלות אמורות ברבוכה סולת אף חלות אמורות בכולם סולת והלא רקיקין לא נא' בהן חלות ומני שיהוא סולת תל' לוי מצות מצות מה מצות אמורות בכולם סולת אף מצות אמורות ברקיקים סולת אם נפשך לוי סולת מרבכת הרי את[ה] (כ)מוסיף על רבוכה מה רבוכה סולת אף כולם סולת על חלות לחם חמץ כנגד חמץ (ו) [מ]ב[א] מצה מה חמץ עשרה עישרונות אף מצה עשרה עישרונות על חלות לחם מלמד שאין הלחם (ו) [מת]קדש עד שיקרמו פניו בתנור והקריב קורבנו על זבח מלמד שאין הלחם (ו) [מת]קדיש אילא בזביחה על [חלות] זבח תודה מלמד שאין הלחם מקדיש עד שתהא זביחתו לשם תודה מיכן אמרו שחטה לשמה [ו]זרק את דמה שלא לשמה הלחם מקודש ר' אלעזר בירבי שמעון או' אינו מקודש שלמיו לרבות שלמי נזיר לעשרת קבים ירושלמיים ורביעית שמן או אינו או' שלמיו אילא לרבות שלמי נזיר לכל האמור בענין תל' לוי בו מצות מצות [הוא] (ו) בא אינו בא חמץ הא מא אני מקיים שלמיו לרבות שלמי נזיר לעשרת קבין ירושלמיים ורביעית שמן והקריב ממנו מן המחובר אחד שלא יטול פרוס מכל קורבן שיהוא כל הקורבנות שווים שלא יטול מקרבן לחבירו תרומה ליי ואינו יודע כמה הרי אני דן נא' כן תרומה ונא' תרומה בתרומת מעשר מה תרומת מעשר אחד מעשרה אף זו אחד מעשרה הולכה לך לדרך הזו נא' כן תרומה ונא' תרומה בביכורים מה תרומת ביכורים אין לה שיעור אף זו אין לה שיעור נראה למי דמה <לה,ב> דנים תרומה שאין אחריה תרומה מתרומה שאין אחריה תרומה אל תוכיח תרומת הביכורים שיש אחריה תרומה הולכה לך לדרך הזו דנים תרומה שהיא נאכלת במקום מתרומה שהיא נאכלת במקום אל תוכיח תרומת מעשר שאינה נאכלת במקום תל' לוי תרומת יי תרומה ליי לגזירה שווה מה תרומת יי אמור להלן אחד מעשרה אף תרומה ליי אמור כן אחד מעשרה למדנו לתרומה שהיא אחד מעשרה אבל איני יודע כמה היא חלה הריני דן נא' כן חלות ונאמרו חלות בלחם הפנים מה חלות אמורות בלחם הפנים שני עשרונים לחלה אף חלות אמורות כן שני עשרונים לחלה הולכה לך לדרך הזו נא' כן [לחם] חמץ ונא' לחם חמץ בשתי הלחם מה לחם חמץ אמור בשתי הלחם עשרון לחלה אף לחם חמץ אמור כן עשרון לחלה למי דמה דנים מנחה שהיא באה חמץ ובאה עים זבח ממנחה שהיא באה חמץ ובאה עם (ה)זבח אל יוכיח לחם הפנים שאינו בא חמץ ואינו בא עם (ה)זבח הולכה לך לדרך הזו דנים מנחה שהיא באה מהארץ ומחוץ לארץ מן החדש ומן הישן ממנחה שהיא באה מהארץ ומחוץ לארץ שאינן באין אלא מן החדש ומן הארץ תל' לוי ממושבתים תביאו לחם תנופה שתי תלמוד לוי תביאו אלא מה שאת מביא ממקום אחר הרי הוא [כזה] מה זה עשרון לחלה אף מה שאת מביא ממקום אחר עשרון לחלה או מה אלו שני עשרונות אף הללו שני עשרונות תל' לוי תהינה אילו שני עישרונות אין הללו שני עישרונות למדנו לחמץ שהוא עשרה עישרונות ומני למצה שהיא עשרה עישרונות תל' לוי על חלות לחם חמץ כנגד חמץ (ו) [מ]ביא מצה מה חמץ עשרה עישרונות אף מצה עשרה עישרונות יכול עשרה <לה,ג> עישרונות שבמצה לא יהו כולן אילא קורבן אחד תל' לוי והקריב על זבח וגי' ואומר והקריב ממנו אחד מכל קרבן תרומה ליי נימצאו שלשה עשרונות ושליש קרבן אחד נימצא שלישי עשרון חלה נימצא לחמה שלתודה ארבעים חלות נוטל מהן ארבע ונות[ו] [לכוהן] [שנא'] לכוהן הזורק את דם השלמים לו יהיה והשאר נ(י)אכל לבעלים ובשר זבח תודת שלמיו ביום קרבנו יאכל הרי זה בא ללמד על הנאכלין ליום אחד שיהוא נאכלין ליום אחד אין לי אילא תודה ומני לרבות את הלחם תל' לוי קרבנו ומני לרבות את הוולדות ואת התמורות תל' לוי ובשר [ומני] לרבות חטאת ואשם תל' לוי זבח מני לרבות שלמי נזיר ושלמים הבאים מחמת הפסח תל' לוי שלמיו ביום קרבנו יאכל אין לי אילא

אכילתו ליום אחד ומנ' אף תחילת זביחתו לא תהא אילא על מנת ליאכל ליום אחד תל' לוי וכי תזבחו וג' תזבחו ביום ההוא יאכל שאין תל' אילא אם אינו עיניין לאכילה תנייהו עיניין לזביחה שאף תחלת זביחתו לא תהא אלא על מנת ליאכל ליום אחד אין לי אילא תודה ומנ' לכל הנאכלין ליום אחד [ש]לא תהא זביחתן אילא על מנת ליאכל ליום אחד תל' לוי וכי תזבחו תודה וכי תזבחו זבח לרבות זבחים הנ(ל)אכלין ליום אחד שלא תהא זביחתן אילא על מנת ליאכל ליום אחד לא יניח ממנו עד בוקר אוכל הוא כל הלילה אם כן למה אמרו חכמים עד חצות להרחיק את האדם מן העבירה אבל א(נ)ין] חייבים עליהם משם נותר ואין המחשבה פוסלת בהם משם פיגול עד שיעלה עמוד השחר ואם נדר או נדבה וג' וממחרת הרי זה בא ללמד על הנ(ל)אכלין לשני ימים שיהא נ(ל)אכלין לשני ימים אין לי אלא שלמים ומנ' לרבות את החגיגה ארבה את החגיגה שבאה בזמנה מנ' חגיגה באה עם הפסח חגיגה באה עם תשלומין שלמים באים בתוך המועד שלמים באים לאחר המועד תל' לוי נדר עם <לה, ד> נדר נדבה עם נדבה בתוך שני לא ילין מן הבשר אשר תזבח וג' בחגיגה הבאה עים הפסח הכתוב מדבר שתיאכל לשני ימים יכול ליום אחד כשהוא או' לבוקרו) לבוקרו שלשלישי [יכול לבוקרו שלשני] מה אני מקיים חגיגה נאכלת לשני ימים חוץ מזו תל' לוי נדר עים נדר נדבה עים נדבה ומנ' לרבות את הוולדות ואת התמורות תל' לוי נדר עים נדר נדבה עים נדבה ומנ' לרבות את הבכור ואת המעשר תל' לוי או זבח ביום הקריבו את זבחו יאכל וממחרת אין לי אלא אכיל(ת)ן] לשני ימים [ומנ' אף תחלת זביחתו לא תהא אילא על מנת לאכל לשני ימים לוי] תל' לוי וכי תזבחו זבח וג' תזבחוהו ביום זבחכם יאכל וממחרת שאין תל' אלא אם אינו עיניין לאכילה תנייהו עיניין לזב[ח]ה שתחילת זביחתו לא תהא אילא על מנת ליאכל לשני ימים אין לי אילא שלמים ומנ' לכל הנאכלין לשני ימים שלא תהא זביחתן אילא על מנת ליאכל לשני ימים תל' לוי וכי תזבחו זבח לרבות זבחי הנאכלין לשני ימים שלא תהא זביחתן אילא על מנת ליאכל לשני ימים ביום הקריבו את זבחו יאכל מצוה ליאכל ממנו יום הראשון יכול כולו תל' לוי וממחרת או וממחרת יכול מצוה לאוכלו לשני ימים תל' לוי והנותר אם הותר יותר או והנותר יכול אם הותר כולו לשני ימים יהא כולו פסול תל' לוי יאכל אפילו כולו יכול יאכל לאור השלישי ודין הוא זבחים (נ)אכלין ליום אחד וזבחים (ה)נאכלין לשני ימים מה הנאכלין ליום אחד לילו אחריו אף הנאכלין לשני ימים יהא לילו אחריו תל' לוי עד יום עד יום הוא נאכל אינו נאכל לאור השלישי יכול יתחיל שורף ודין הוא זבחים נאכלים ליום אחד וזבחים נאכלין לשני ימים מה נאכלים ליום אחד תכף זמן אכילתן לשריפתן אף הנאכלים לשני ימים תכף זמן אכילתן לשריפתן תל' לוי ביום ביום הוא נשרף אינו נשרף בלילה או אינו או' אלא בשלישי ישרף עבר שלישי לא ישרף <לו, א> תל' לוי ישרף אפילו לעולם (מ)בשר לא מן העצמות ולא מן הגידים ולא מן הקרניים ולא מן הטלפים הזבח פרט לעובר ולשליה ביום השלישי באש ישרף ביום השלישי בנין אב לכל הנישרפים שלא יהו נשרפין אילא ביום ואם האכול יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה אמר ר' אליעזר כוף אוזנך לשמוע שהשוחט את זבחו על מנת לאכל ממנו בשלישי הרי זה בלוא ירצה אמר ר' עקיבה או שומע אני אם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו ביום השלישי לא ירצה אם אכל ממנו בשלישי יהא פסול ואיפשר לומר כן מאחר שהוכשר יחזור ויפסל הין אם מצינו בזב ובזבה ושומרת יום כנגד יום (שיהוא) [שהיו] בחיזקת טהרה וכשראו (הותרו) [סתרו] אף זה הואיל והיה בחיזקת הטרם אם אכל ממנו בשלישי יהא פסול תל' לומר המקריב כשעת הקרבה הוא ניפסל אינו נפסל בשלישי או אינו או' המקריב אלא זה כהן המקריב תל' לוי אותו בזבח הוא מדבר אינו מדבר בזבח בן עזי או' מה תל' לוי אותו לפי שני כי תדר נדר ליי אליך לא תאחר לשלמו יכול המאחר את נדרו יהא בלא ירצה תל' לוי אותו <לו, ב> אותו בלא ירצה אין המאחר את נדרו בלוא ירצה אחרים אומרים לא יחשב במחשבה הוא נפסל אינו ניפסל בשלישי יכול אין לי מחשבה פסלת אילא בזריקה ומניין לרבות שחיטה וקבול הדם תל' לוי אם האכל יאכל לרבות שחיטה וקבול [ה]דם או יכול שני מרבה שירי הדם והקטר חלבים ואכילת בשר תל' לוי המקריב זריקה בכלל היית ולמה יצאת להקיש אליה אלא מה זריקה מיוחדת שהיא מעכבת את הכפרה אף אני ארבה שחיטה וקבול [ה]דם שהן מעכבים את הכפרה ומוציא שירי הדם והקטר חלבים ואכילת בשר שאינן מעכבין את הכפרה רבי מאיר או' המחשבה פוסלת בהילוך שאיפשר לעבודה שלא בהילוך ר' שמעון או' אין המחשבה פוסלת בהילוך שאיפשר לעבודה שלא בהילוך אבל איפשר לעבודה שלא בשחיטה ושלא בקבלה ושלא בזריקה אבל איפשר שלא בהילוך ושוחט בצד המזבח וזורק ר' אלי(ע)זר אומר המהלך במקום שהוא צריך להלך המחשבה פוסלת ובמקום שאינו צריך להלך אין המחשבה פוסלת שאין המחשבה פוסלת אילא בדבר כשר ובמי שהוא ראוי לעבודה ובמקום שהוא ראוי לעבודה יכול אין לי מחשבה פוסלת אילא באכילת בשר ומנ' לרבות ש[נ]ירי (ה) הדם והקט(ל)ר חלבים <לו, ג> תל' לוי אם האכל (ואם) יאכל אכילה לאדם ואכילה למזבח למדנו לזב(ח)ה(ה)ים] הנאכלים לשני ימים ש[ה]מחשבה פוסלת בהן בשלישי ומניין לכל הנאכלין ליום אחד תהא המחשבה פוסלת בהן בשני ודין הוא זבחים נאכלין לשני ימים וזבחים נאכלים ליום אחד מה הנאכלין לשני ימים המחשבה פוסלת בהן בשלישי אף הנאכלים ליום אחד תהא המחשבה פוסלת בהן בשני דיו לבא מן הדין (לבא) להיות כנדון מה אילו שלושה אף אילו שלושה אני אדינ(ל)נו דין אחר זבחים נאכלין לשני ימים וזבחים נאכלים ליום אחד מה הנאכלין לשני ימים אחר זמן אכילתן (ה)

[מ]חשבה פוסלת בהן בשלישי אף הנאכלין ליום אחד אחר זמן אכילתן המחשבה פוסלת בהן בשיני הין אם פסלה המחשבה בשלישי שאינו כשר לאכילת כל זבח תפסול המחשבה בשיני שהוא כשר לאכילת קדשים קלים תלי' לוי' אם האכל יאכל ביום לרבות זבחים הנאכלים ליום אחד שתהא המחשבה פוסלת בהם בשיני יכול אין לי מחשבה פוסלת אלא חוץ לזמנו חוץ למקומו מני' ודין הוא הזמן פוסל והמחצה פוסלת מה הזמן המחשבה פוסלת בו אף המחצה תהא המחשבה פוסלת בה הין אם פסלה המחשבה בזמן שהזמן <לו, ד> נוהג בבמה תפסול המחשבה במחיצה שאין המחיצה נוהגת בבמה תלי' לוי' בפרשת קדושים אם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה שאין תלי' אלא אם אינו ענין חוץ לזמנו תניהו ענין חוץ למקומו יכול יהוא חיבין עליו כרת תלי' לוי' בשלישי עונו ישא חוץ לזמנו בהכרת אין חוץ למקומו בהכרת יכול השוחט לער[ני]לים ולטמאים יהא בלא ירצה תלי' לוי' אותו אותו בלא ירצה אין השוחט לערלים ולטמאים בלא ירצה יכול אין לי בלא ירצה אילא שנישחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו מני' לשנישחטה בלילה ושנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים הלך והיוצא ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו ושקיבלו פסולין וזרקו את דמו הנו[ו]תנין למטן שנתנן למעלן הניתנין למעלן שנתנן למטן הניתנין בפנים שנתנן בחוץ חייבין עליו כרת תלי' לוי' אותו [הוא] ואכליו אותו בהכרת לוי' לא ירצה ולא יחשב [ו]לא יאכל או לא ירצה ולא יחשב [ו]לא יאכל או לא נאמרו אילא ללמד שאין לי חיבין כרת אלא על השלמין בלבד ומני' לרבות כל הקדשים תלי' לוי' וינזרו מקדשי בני ישראל או אינו מביא אילא כיוצא <לו, א> בשלמים מה השלמים מיוחדין הנאכלין לשני ימים הנאכלין ליום אחד מני' תלי' לוי' בשר ששיריו נאכלין עולה שאין שיריה נאכלין מני' תלי' לוי' זבח מיני זבחים העופות והמנחות [שאינן] מיני זבחים עד שתהא מרבה להביא לג שמן שלמצורע מני' תלי' לוי' אשר הם מקדשים לי אני יי לרבות את כולם אחר שריבינו דברים שהן כשלמים ודברים שאינן כשלמין ולמה נאמרו שלמים מעתה אילא מה שלמים מיוחדין שיש להם מתירין בין לאדם בין למזבח אף אני מרבה אלא כל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח כגון חטאת העוף שיש לה מתירין לאדם ואין לה מתירין למזבח [ו]כגון עולת העוף שיש לה מתירין למזבח ואין לה מתירין לאדם כגון פרים הנשרפין ושעירים הנשרפין שיש להם מתירין בין לאדם בין למזבח את מה אני מוציא הקומץ והלבונה והקטורת מנחת כהנים ומנחת כהן משיח [ו]מנחת נסכים שאין להם [מתירין] לא לאדם ולא למזבח ר' שמעון אוי' מה שלמים מיוחדין שהן על מזבח החיצון יצאו פרים הנשרפים ושעירים הנשרפין [ו]שאינן על מזבח החיצון ר' אלעזר אמר משם ר' יוסה פיגל בנעשה מהן בחוץ [ו]פיגל בנעשה מהם בפנים לא פיגל כיצד שחט וקיבל על מנת לזרוק (ל) את הדם למחר לא פיגל שהמחשבה בחוץ בדבר הנעשה בפנים זרק את <לו, ב> הדם על מנת לשפוך [ו]רי הדם ולהקטיר אמוריו למחר לא פיגל שהמחשבה בפנים בדבר הנעשה בחוץ אבל שחט וקיבל על מנת לשפוך שירי הדם ולהקטיר (הדם) אמוריו למחר (לא) פיגל שהמחשבה בחוץ בדבר (ו) [ש]נעשה בחוץ הנפש לא הציבור האוכלת לא המאכלת עונה תשא עונו ישא לגזרה שווה מה עונו ישא אמור להלן כרת אף כן כרת יכול יהא הטמא מטמא את בשר הקודש במשא ודין הוא מה אם אפר חטאת שאין טבול יום מטמא במגע הטמא מטמא במשא בשר קודש שטבול יום מטמא במגע אינו דין שיהא הטמא מטמא במשא תלי' לוי' אשר יגע במגע הוא מטמא אינו מטמא במשא אין לי אילא טמאות הקלות טמאות החמורות טמא מית ובוועל נדה וכל המטמים את האדם מני' תלי' לוי' בכל טמא בכל טמא אפילו מחוסר כיפורין אמר ר' יוסה ומני[ן] לרביעי בקודש שהוא פסול ודין הוא מה אם מחוסר כיפורין שאינו פוסל בתרומה פוסל בקודש שלישי שהוא פוסל בתרומה אינו דין שיפסול בקודש למדנו לשלישי מן הכתוב ולרביעי מקול וחומר לא יאכל באש ישרף שיכול אין לי טעון שריפה אלא הטמא והנותר שלשלמים וחטאת שניכנס מדמה לפנים ומני' לרבות את כל הנותרין תלי' לוי' ואם יותר מבשר המלואים ומן הלחם עד הבקר ושרפת באש שאין תלי' לוי' את הנותר אלא <לו, ג> זה בינין אב כל שהוא נותר טעון שריפה אין לי אלא נותר מנין לשנשחטה בלילה ושנשפך דמה ושיצא דמה חוץ לקלעים הלך והיוצא והטמא ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו ושקיבלוהו פסולין וזרקו את דמו הניתנין למטן שנתנן למעלן הניתנין למטן שנתנן בחוץ הניתנין בפנים שנתנן בחוץ חייבין עליו כרת תלי' לוי' לא יאכל כי קודש כל שהוא קודש טעון שריפה יכול אף שמיתו ושהיפילו ושנישחטו בחוץ ישריפו תלי' לוי' הוא ר' יהודה אוי' יכול אף חטאת העוף הבאה על ספק ואשם תלוי וחולין שנישחטו בעזרה תלי' לוי' הוא (וה) [בשר לרבות בשר] הפנימי שיהא מותר הלא דין הוא הואיל והטמא פסול והיוצא פסול מה הטמא אם ניטמא מקצתו כולו פסול אף היוצא הואיל וניטמא מקצתו יהא כולו פסול תלי' לוי' והבשר לרבות [ה]בשר הפנימי שיהא מותר מיכן אמרו איבר שיצא (ל)חוץ לחומה בפסחים חותיך עד שהוא מגיע לעצם וקולף עד שהוא מגיע לפרק ומתירו מן הפרק וחותר ובמוקדשין גורר כל מקום שהוא יוצא שאין בו שבירת העצם כל טהור יאכל בשר מה תלי' לפי שני' ודם זבחיך ישפך וגי' שיכול לא יאכלו זבח אלא בעליו והלא קול וחומר הוא בפסח לכך נא' כל טהור יאכל בשר יכול יהוא חיבין עליו משם טמאה בין לפני זריקות דמים בין לאחר זריקות דמים תלי' לוי' כל טהור יאכל בשר והנפש אשר תאכל בשר בשר המותר לטהורין (ו)חיבין עליו משם טמאה ולפני זריקות דמים הואיל ואינו מותר לטהורין לא יהוא

חייבין עליו משם טומאה אתה או' לכך (בא) [נאמר] או אנו או' <לז, ד> אלא הנאכל לטהורין חייבין עליו משם טומאה יצא או לן לפני זריקות דמים הואיל ואינו נאכל לטהורין לא יהוא חייבין עליו משם טומאה תל' לוי' אשה ליי לרבות היוצא והלן או יכול שני מרבה את הפיגול ואת בעל מום תלמוד לוי' מהשלמים מיעט מה ראיתה לרבות את היוצא ואת הלן ולהוציא את הפיגול ואת בעל מום אחר שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את היוצא ואת הלן שהיה לו[ה]ם שעת כושר ומוציא את הפיגול ואת בעל מום שלא היה להם שעת כושר אם תאמר בשניטמא בין לפני זריקות דמים בין לאחר זריקות דמים מפני מה חייבין עליו משם טומאה מפני שהציץ מרצה עליו ר' יהושע או' הפסח שנשחט בטומאה ואכלו ממנו זבים וזבות נידות ויולדות יכול יהוא חייבין תל' לוי' כל טהור יאכל בשר והנפש אשר תאכל בשר הנשחט לטהורין חייבין עליו משם טומאה והנישחט לטמאים אין חייבין עליו משם טומאה ר' אלעזר או' דחקו) ונכנסו לעזרה יכול יהוא חייבין תל' לוי' וישלחו מן המחנה וגי' בשעה שטמא נפש חייב זבים ומצורעין חייבין ובשעה שאין טמא נפש חייב אין זבין ומצורעין חייבין וטומאתו עליו טומאת הגוף יכול טומאת הבשר תל' לוי' וטומאתו עליו טומאתו עליו לגזירה שווה מה טומאתו עליו אמור להלן בטומאת הגוף דיבר לא דיבר בטומאת הבשר אף טומאתו עליו אמור כן בטומאת הגוף דיבר לא דבר בטומאת הבשר ר' או' ואכל וטומאתו עליו בטומאת הגוף דיבר לא דיבר בטומאת הבשר ר' חייה אומר נאמרו <לח, א> קדשים לשם רבים ונאמרה טומאה לשם יחיד הא מה אני מקיים וטומאתו עליו בטומאת הגוף דיבר לא דיבר בטומאת הבשר אחרים אומרים לא דיבר אילא במי שהטומאה פורשת ממנו יצא בשר שאין הטומאה פורשת ממנו ונכרתה הנפש לא הציבור ההיא לא אנוסה ולא שוגגת ולא המוטעה מעמיה ועמה של? (ו) [י]?ם יכול יהא הטמא מטמא את הטהור לקודש במשא תל' לוי' כי תגע במגע הוא מטמא אינו מטמא במשא בכל טמא אפילו בטמא מת בטומאת אדם או בבהמה טמאה או בכל שקץ טמא אם נאמרו הקלות למה נאמרו החמורות שאילו נא' הקלות ולא נא' החמורות הייתי אומר על הקלות יהא חייב על טומאת הגוף אבל לא על טומאת הבשר ועל החמורות יהא חייב על טומאת הגוף ועל טומאת הבשר צרך לומר החמורות או אלו נאמרו החמורות ולא נאמרו הקלות הייתי אומר על החמורות יהא חייב ועל הקלות יהא פטור צרך לומר הקלות וצרך לומר החמורות ואכל מבשר זבח השלמים אשר לוי וטמאתו עליו ונכרת) מה תל' לפי שני והנפש אשר תאכל בשר מז' השי' אשי' לוי וטמי' ע' ונכרת והלא שלמים בכלל כל הקדשים היו שיכול אין לי חייבין כרת משם טומאה אילא על השלמים בלבד ומני' לרבות כל הקדשים תל' לוי' אמר אליהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים או אינו מביא אלא כיוצא בשלמין מה שלמין מיוחדין הנאכלין לשני ימים הנאכלים ליום אחד מני' תל' לוי' בשר <לח, ב> ששיריו נאכלין עולה שאין שיריה נאכלין מני' תל' לוי' זבח מיני זבחים העופות והמנחות שאינן מיני זבחים עד שתהא מרבה להביא לג שמן שלמצורע מני' תל' לוי' אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים יכול כל שחייבין עליו משם פיגול יהוא חייבין עליו משם טומאה ודין הוא מה אם פיגול שהוא בקבלי[ו]ע[ו] ובידיעה אחת ולא הותר מכללו אינו נוהג אלא בדבר שיש לו מתירין טומאה שהיא בשתי ידיעות ועולה ויורד[ת] והותרה מכללה אינו דין שלא תנהוג אלא בדבר שיש לו מתירין מני' הקומץ והלבונה והקטורת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים תל' לוי' אל הקדשים אשר יקדישו לרבות את כולן יכול יהוא חייבין עליו מיד תל' לוי' אשר יקרב אמר רבי אלעזר וכי יש נוגע חייב אם כן למה נא' אשר יקרב עד שיכשור לקרב את שיש לו מתירין עד שיקרבו מתירי[ו] [ו] ואת שאין לו מתירין עד שיקדש בכלי אחר שריבינו דברים שהן כשלמים ודברים שאינן כשלמים ולמה נאמרו שלמים מעתה פרט לדם ר' שמעון או' מה שלמים מיוחדין שהן ראויים לאכילה יצאו העצים והלבונה והקטורת שאינן ראויין לאכילה אתה או' לכך בא הכתוב לחלוק בין טמאות לטמאות או לא בא אילא לחלוק בין קדשים לקדשים לומר על קדשים קלים חייבין לפני זריקות דמים ועל קדשי קדשים חייבין בין לפני זריקות דמים ובין לאחר זריקות דמים תל' לוי' ואכל <לח, ג> בשר ואכל זבח ואכל שלמים ונכרתה הנפש לא הציבור ההיא לא אנוסה ולא שוגגת ולא מוטעה מעמיה ועמה של?ו?ם בני ישראל מוזהרין על החלב ואין הגוים מוזהרין על החלב) לב הלא דין הוא מה אם אבר מן החי שאין חייבין עליו כרת אסורו נוהג בבני נח כישראל חלב שחייבין עליו כרת אינו דין שיהא אסורו נוהג בבני נח כישראל תל' לוי' בני ישראל בני ישראל מוזהרין על החלב אין הגוים מוזהרין על החלב או בני ישראל אין לי אילא בני ישראל ומני' לרבות את הגירים ואת העבדים תל' לוי' כי כל אוכל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו פרט לבהמה טמאה ולחיה ולעופות הלא דין הוא מה אם הדם שאין חייבין עליו משם פיגול ונותר וטמא נוהג בבהמה טמאה ובחיה ובעופות חלב שחייבין עליו משם פיגול נותר וטמא אינו דין שיהא נוהג בבהמה טמאה ובחיה ובעופות תל' לוי' חלב שור וכשב ועז לא תאכלו פרט לבהמה טמאה ולחיה ולעופות אין לי אילא חלב שור וכשב ועז המיוחדין ומנין לרבות את הכלאים תל' לוי' כשב ועז דברי ר' עקיבה אם נפשך לומר מן הבהמה לרבות את הכלאים שיכול כל שהיה בכלל עונש יהא בכלל אזהרה כוי ופחות מכזית שלא היו בכלל עונש לא יהוא בכלל אזהרה תל' לוי' כל חלב חלב נבלה וחלב טרפה נבלת בהמה טהורה הכתוב מדבר או יכול אף נבלת בהמה טמאה במשמע ודין הוא טיהר מיכלל חלב וטיהר מכלל שחוטה בטהורה מה מצינו שטיהר מכלל שחוטה [בטהורה] כך לא טיהר מיכלל חלב אילא בטהורה <לח, ד> הולכה לך לדרך הזו

טיהר מכלל חלב וטיהר מכלל נבילה מה מצינו שטיהר מיכלל נבילה בטמאה כך לא טיהר מכלל חלב אלא בטמאה כשאת[ה] בא לדרך הזו אין כן אלא בהמה טהורה וכשאת[ה] בא לדרך הזו אין כן אלא בהמה טמאה תל' לוי טריפה יצאת בהמה טמאה שאין לה טריפה המשמע אוצ[ן]א את הבהמה טמאה שאין לה טריפה ומביא חיה טהורה שיש לה טריפה תל' לוי לא ת[א]כלוהו חלב שהוא אסור באכילה טיהרתי יצא חלב חיה טהורה שהוא מותר באכילה יעשה מלאכה מה תל' לוי לומר לכל מלאכה ר' יוסה הגלילי אוי יכול למלאכת הקודש יהא מותר למלאכת החולין לא יהא מותר תל' לוי לכל מלאכה ר' עקיבה אוי יכול למלאכת החולין יהא טהור למלאכת הקודש לא יהא טהור תל' לוי וכל מלאכה לא תאכלוהו יכול לא יאכילוהו לאחירים תל' לוי ואכל מאכילו אתה לאחירים או ואכול יכול חלב שהוא מותר בהנייה יהא טהור חלב שור הניסקל ועגלה ערופה שהוא אסור בהנייה יכול לא יהא טהור תל' לוי כל חלב כי כל אוכל חלב מן הבהמה אשר יקריבו וגו' אין לי אילא חלב תמימים שהן כשירים ליקרב חלב בעלי (מומי)[ן] מני תל' לוי מן הבהמה חלב החולין מני תל' לוי [כי כל אוכל חלב] מן הבהמה אם כן למה נא' מן הבהמה אשר יקריב ממנה אשה ליי חלב שכמותו כשר לקרב אמרתי יצא חלב דפנות שאינו כשר לקרב ונכרתה הנפש לא הציבור הנפש להביא את השותה האוכלת לא המאכלת האוכלת אכילה כזית מעמיה <לט, א> ועמה שלום וכל דם לא תאכלו יכול דם מהלכי שתיים דם שרצים דם ביצים דם דגין דם חגבין הכל בכלל תל' לוי לעוף ולבהמה מה עוף ובהמה מיוחדין שיש בהם טומאה קלה ויש בהן טומאה חמורה יש בהן אסור ויש בהן היתר והן מין בשר יצא דם מהלכי שתיים שאין בו טומאה קלה דם שרצים שאין בו טומאה חמורה דם ביצים שאינו מין בשר דם דגין דם חגבין שכולו היתר לעוף ולבהמה מה עוף שאין בו כלאים אף בהמה שאין בה כלאים תל' לוי ולבהמה מה בהמה שאינה באם על הבן אף העוף שאינו באם על הבן תל' לוי ולעוף בני ישראל מניפין אין הגוים מניפין וכי איזו מידה מרובה מידת (תנופה) [סמיכה] או מידת (סמיכה) [תנופה] מרובה מידת סמיכה ממידת תנופה שהסמיכה נוהגת בכל החוברין ואין התנופה נוהגת בכל החוברין אם מיעטתים מסמיכה מרובה לא אמעטם מתנופה <לט, ב> מעוטה אתה אוי כצד זה ניתרבת סמיכה וניתמעטת תנופה או כצד זה ניתרבת תנופה וניתמעטת סמיכה כשהסמיכה נוהגת בדבר שיש בו רוח חיים ובדבר שאין בו רוח חיים והסמיכה אינה נוהגת אילא בדבר שיש בו רוח חיים אם מיעטתים מסמיכה מעוטה אמעטם מתנופה מרובה הא לפי שיש בסמיכה מה שאין בתנופה ובתנופה מה שאין בסמיכה צרך לומר בני ישראל בני ישראל מניפין אין הגוים מניפין בני ישראל מניפין אין בנות ישראל מניפין אמר ר' יוסה אם מצינו שלא חלק הכתוב בין קורבנות גוים לקורבנות נשים לסמיכה כך לא נחלוק בין קורבנות גוים לקורבנות נשים לתנופה מה לו לא חלק בין קורבנות גוים לקורבנות נשים לסמיכה שאין סמיכה אילא בבעלים נחלוק בין קורבנות גוים לקורבנות נשים לתנופה שהרי שהתנופה בכוהן תל' לוי בני ישראל בני ישראל מניפין אין בנות ישראל מניפות או בני ישראל אין לי אילא בני ישראל ומני לרבות את הגירים ואת העבדים תל' לוי המקריב או אינו אוי המקריב אילא זה כוהן המקריב כשהוא אוי ידיו תביאנה <לט, ג> לרבות ידי הבעלים הא כיצד כהן מניח את ידיו תחת ידי הבעלים יכול כל הקורבנות כולן יטענו תנופה תל' לוי זבח יצאו עופות ומנחות שאינן זבחים אוציא את העופות ואת המנחות שאינן זבחים ולא אוציא את הבכור ואת המעשר ואת הפסח שהן זבחים תל' לוי מזבח לא כל זבחים אוציא את הבכור ואת המעשר ואת הפסח שאינן טעונין תנופה ולא אוציא את החטאת ואת האשם שהן טעונין תנופה תל' לוי שלמיו אוציא את החטאת שאין למינה תנופה ולא אוציא את האשם שאין למינו תנופה תל' לוי שלמיו אוציא את [כל] האשמות ולא אוציא אשם מצורע ודין הוא מה אם שלמי יחיד שאינן טעונין תנופה חיינן (טעונין תנופה שחוטין) אשם מצורע שהוא טעון תנופה חי אינו דין שיטען תנופה שחוט תל' לוי שלמיו ולא אשם מצורע כשהוא אוי שלמיו לרבות שלמי נזיר ושלמים הבאים מחמת הפסח שיטעון[ן] [תנופה] [ה] שחוטין כשהוא אוי מזבחי שלמיכם לרבות זבחי שלמי ציבור שיטענו תנופה שחוטין הלא דין הוא מה שלמי יחיד שאינן טעונין תנופה חיים (ו)טעונין תנופה שחוטין זבחי שלמי ציבור שהן טעונין תנופה חיים אינו דין שיטענו תנופה שחוטין אשם מצורע יוכיח שהוא טעון תנופה חי ואינו טעון תנופה שחוט אף אתה אל תתמה על זבחי שלמי ציבור שאף על פי שהן טעונין תנופה חיינן לא יטענו תנופה שחוטין כשהוא אוי מזבחי שלמיכם לרבות זבחי שלמי ציבור שיטענו תנופה שחוטין יכול כל הזבח כולו יטען תנופה תל' לוי חלב אין לי אלא חלב ומנין לרבות את החזה תל' לוי חלב החזה אין לי אלא חלב החזה כשהוא אוי יביא לרבות את האליה אשה ליי לרבות שתי כליות יביאנו לרבות יותרת הכבד למדנו שהן טעונין תנופה כולם ומני שיטענו הרמה תל' לוי שוק אין לי אלא שוק ומני לרבות את כולם תל' לומר (תל' לוי) וקדשת את חזה התנופה ואת שוק התרומה אשר הונף שאין תל' לוי אשר הורם אלא זה ביניין אב כל שהוא טעון תנופה טעון הרמה <לט, ד> או אינו מביא אלא כיוצא בזה מה זה מיוחד איל קשה בן שתי שנים וטעון לחם אף אין לי אילא קשה בן שתי שנים וטעון לחם ומני לקשה בזה מה זה מיוחד איל קשה בן שתי שנים וטעון לחם עד שתהא מרבה להביא בבקר ובכבשים ובעזים מני תל' לוי כי תרומה הוא ותרומה יהיה מאת בני ישראל וגו' לרבות את כולן ניטמו כולן ונישתייר אחד מהן ומני שהוא טעון תנופה תל' לוי חזה להניף אתו אפילו כוליה אחת תנופה לא תנופות לפני יי במזרח כיצד הוא עושה נותין את החלבים על ידי הבעלים והחזה ושוק

למעלה מהן ושתי כליות ויותרת הכבד מלמעלה מהן אם יש שם לחם מניח את הלחם מלמעלה(ה) ומוליך ומביא ומעלה ומוריד שני אשר הונף ואשר הורם ותנופה היתה במזרח והגשה במערב ותנופות קודמות להגשות ומני שאין אהרן ובניו זכין בחזה ושוק אלא לאהרן הקטר חלבים שני והקטן[ה] הכהן את [החלב המזבחה] וגי ניטמו אמורין או אבדו יכול יהוא אהרן ובניו זכין בחזה ושוק תלי' לוי והיה וכן הוא אוי' בבני עילי גם בטרם יקטירו את החלב ובא נער הכהן ואמר לאיש הזבח תנה בשר לצלות לכהן ולא יקח ממך בשר מבושל כי אם חי ויאמר אליו האיש קטר יקטירו כיום החלב וקח לך כאשר תאווה נפשך ויאמר לו כי עתה תתן ואם לא לקחתי בחזקה מה נא' בהן ותהי חטאת הנערים גדולה מאד את פי יי כי נאצו האנשים את מנחת יי שוק למדנו לשוק שינהוג בשלמין זרוע החולין מני' תלי' לוי תתנו זרוע המוקדשין מני' תלי' לוי תרומה מזבחי שלמיכם זה הוא שאמרו לרבות זבחי שלמי ציבור שיטענו תנופה שחוטין ומנין לטמא בשעת זריקות דמים וטהור בשעת הקטר חלבי(ו) [ם] אינו חולק בבשר תלי' לוי המקריב את דם השלי' וגי' אבא שאול אוי' מני' לטהור בשעת זריקות דמין וטמא בשעת הקטר חלבים אינו חולק בבשר תלי' לוי את החלב מבני אהרן וגי' ר' שמעון אוי' כל שאינו מודה בעבודה אין לו בכהונה אמר ר' שמעון ולא זו בלבד מני' היציקות הבלילות <מ,א> התנופות ההגשות הקמיצות ההקטרות המליקות הקבלות ההזיות והשקיית סוטה ועריפת העגלה וטהרת המצורע ונשיאת כפיים בין בפנים בין בחוץ תלי' לוי בני אהרן כל עבודה שהיא מסורה לבני אהרן לו תהיה שוק הימין [למנה] בחלק וכן היה ר' שמעון אוי' הרי הוא אוי' מי גם בכס ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנם שני דברים משמשין את הגוף אין נימנעין מלעשותן ואין נוטלין עליהן שכר אדם אומר לחבירו הדליק לי את הנר הזה והגוף את הדלת אחר כך אין נימנעין מלעשותן ואין נוטלין עליהן שכר והרי הדברים קול וחומר מה אם דברים שאין נוטלין עליהן שכר לא עשיתם עימי חנם על אחת כמה דברים שנוטלין עליהם שכר ר' אלעזר ברבי שמעון אוי' בא טבול יום ואמר לכהן תן לי מן המנחה שאוכל אמר לו מה אם במקום שייפה כוחך בחטאתך דחיתך מחטאת ישראל מקום שהורע [כוחך] במנח(ו) [תך] אינו דין שאדחך ממנחת ישראל אמר לו מה לא דחיתני מחטאת ישראל שהרי יפה כוחך בחטאתך תידחיני ממנחת ישראל שהרי הורע כוחך במינחתך אמר לו הכהן המקריב אותה יאכלנה בוא הקריב ואוכל אמר לו ואם לאו תן לי מן החטאת אמר לו מה אם במקום שהורע כחי במנחתי דחיתך ממנחת ישראל מקום שייפה כוחי בחטאתי אינו דין שאדחך מחטאתי יש' אמר לו מה [ל]א(ם) דחיתני ממנחת ישראל שהרי הורע כוחי במנחתי דחיתני מחטאתי יש' שהרי יפה כוחי בחטאתי אמר לו הכהן המחטא אותה יאכלנה בא וחסא ואוכל אמר לו ואם לאו תן לי מן החזה ומן השוק שלשלמים אמר לו מה אם במקום שיפה כחך בקדשי קדשים שכולם שלך דחיתך מהם מקום שהורע כוחך בקדשים קלים שאין לך בהם אלא חזה ושוק בלבד אינו דין שאדחך מהם אמר לו מה לא דחיתני מקודשי קדשים שכולם שלי שהרי הורע כוחי בהם לאכילת נשיי ועבדי דחיתני מקדשים קלים שהרי ייפה כוחי בהם לאכילת <מ,ב> נשיי ועבדי אמר לו הכהן הזורק את דם וגי' בא זרוק ואוכל יצא טבול יום קוליו וח(ו) [ומ]ריו על ראשו אונן לימינו מחוסר כיפורין לשמאלו חזה זה חזה תנופה זו תנופת הסל שוק זה השוק תרומת זו תרומת תודה לקחתי (ב) [מ]את בני ישראל ראויים היו לישראל וכשנתחייבו נוטלו מהם ונתנו לכהנים יכול כשם שנתחייבו ונוטלו מהם כך אם יזכו יחזרו להם תלי' לוי ואתן אותם לאהרן הכהן ולבניו לחק עולם נ(ל)תונים הם מתנה לכהנים לעולם מאת בני ישראל מרצון ישראל יכול יהוא חייבין במתנות ודין הוא מה אם החולין שאינן חייבין בחזה ובשוק חייבין במתנות קדשים שהן חייבין בחזה ובשוק אינו דין שיהו חייבין במתנות תלי' לוי ואתן אותם לאהרן וגי' אין לך אלא משאמור בעינין זאת משחת אהרן ומשחת בניו אוי' ר' שמעון יכול עד שניצטרפה זכות אהרן ובניו כאחת לא זכו בשמן המשחה תלי' לוי משחת אהרן [זאת] ומשחת בניו זאת כדי אהרן לעצמו וכדי בניו לעצמן א' ר' יהודה יכול יהוא אהרן ובניו צריכין שמן המשחה לעתיד לבוא תלי' לוי משחת אהרן זאת ומשחת בניו זאת כדי אהרן לעצמו וכדי בניו לעצמן מה אני מקיים אילא שני בני היצהר העומדים על אדון כל הארץ זה אהרן ודויד אשה ליי (מ) מלמד שאף האישים סייעו ביום הקריב אותם לכהן ליי מלמד שאף היום סייע אשר צוה יי לתת להם ביום משחו אותם אוי' ר' שמעון מני' מפרישין היו ישראל מתנות כהונה מהר סיני [ול]א זכו בהן אהרן ובניו עד שזכו בשמן המשחה תלי' לוי אשר צוה יי לתת להם ביום משחו אותם מאת בני יש' מרצון ישראל לדורותם שינהוג הדבר לדורות זאת התורה לעולה למנחה וגי' מה מילואים נאמרו כל(ל)ותיהן ודקדוקיהן מסיני אף כולן נא' כל(ל)ותיהן ודיקדוקיהן מסיני או מה מילואין <מ,ג> קרבן (ו) ציבור אף אין לי אילא קורבן ציבור קורבן יחיד מני' תלי' לוי ולאשם מה אשם קורבן יחיד אף אין לי אילא קרבן יחיד קורבן ציבור מני' תלי' לוי ולמלואים שתימצא אוי' לעולה לעולת יחיד ולעולת ציבור למנחה למנחת יחיד ולמנחת ציבור לחטאת לחטאת יחיד ולחטאת ציבור לזבח השלמים לזבחי שלמי יחיד ולזבחי שלמי ציבור אשר צוה יי את משה בהר וגי' זה הבכור [ו]המעשר והפסח לרבות את כולם שכולם נאמרו כל(ל)ותיהן ודיקדוקיהן מסיני אשר צוה יי את משה וגי' למדנו לכל הקרבנות שאינן כשירין אילא ביום ר' ישמעאל בנו שלרבי יוחנן בן ברוקה אוי' הרי הוא אוי' ויקח משה חצי הדם וישם באגנות למדנו לעולת הר סיני שהיא טעונה כלי ומני' לעולת הדורות שתיטען כלי תלי' לוי עולת תמיד לדורותיכם ועולת תמיד העשויה בהר סיני הקיש עולת הר סיני לעולת הדורות מה עולת הר סיני טעונה

כלי אף עולת הדורות תיטען כלי אין לי אילא עולה ומני לרבות את כולן תלי' לוי זאת התורה לעולה וגי אשר צוה יי את משה וגי לרבות את כולן שכולן טעונין כלי אשר צוה יי את משה וגי למדנו לדברות מדבר סיני שלא נאמרו אלא ביום ומני לדיברות הר סיני שלא נאמרו אלא ביום שני אלה תולדות אהרן ומשה וגי ומני לדיברות אהל מועד שלא נאמרו אלא ביום תלי' לוי וידבר יי אל משה במדבר סיני באהל מועד היקיש דברות מדבר סיני לדברות אהל מועד מה דברות מדבר סיני ביום אף דיברות אהל מועד ביום

<מילואים>

<מ,ד> וידבר יי אל משה לאמר קח את אהרן ואת בניו אתו מה תלי' לפי שני ויגף יי את העם על אשר עשו את הע' [אשי' עשי' אהרן] וגי היה במשמע שנתרחק אהרן [כ]שהוא או' קח את אהרן ואת בניו אתו ידע משה שניתקרב אהרן מני שהוא בלבו שלמשה שניתרחק אהרן כשהוא או' ובאהרן התאנף יי וגי לא נא' גם בפעם ההיא ובישראל הוא או' וישמע יי אלי גם בפעם ההיא כשהוא או' קח את אהרן ואת בניו אתו ידע משה שנתקרב אהרן מני שהוא בלבו שלאהרן שמה ניתרחק כשהוא או' בסוף העינין קרב אל המזבח והלא כבר היסדיר משה לפניו את כל העבודה אילא שהו[ה] לבו לדבר אחר כשהוא או' קרב אל המזבח ידע אהרן [ש]נתקרב דבר אחר קח את אהרן ואת בניו אתו מה תלי' והלא במקומות הרבה נאמרו בו במשה לקיח? בני אדם שני ולקחתי את הלויים לי אני יי ואומר ולקחתי אותם אל אהל מועד והתיצבו שם עימד ואוי' קח לך את יהושע בן נון איש וגי ואוי' ויקח משה ואהרן את האנשים האלה א' נ' ב' וכי משה מפשיל היה את בני אדם לאחריו אילא אמר לו: קחם בדברים שלא יהא ליבן לדבר אחר כן הוא או' ויקח יי אליים את האדם ויניחחו ב' ע' וגי ואת הבגדים אילו בגדים שפיקדתך עליהם כמה שני ואלה הבגדים אשר יעשו וגי ואת שמן המשחה זה שמן המשחה [ש]פיקדתך עליו כשני ועשית אתו שמן משחת קדש רקח מעשה רקח ואת פר החטאת [כשני] והקרבת את הפר לפני אהל מועד וסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת ואת שני האילים כשני ואת האיל האחד תקח ולקחת את האיל השני ואת סל המצות כסדר האמורין או להלן האמורין כן ואת כל העדה הקהל עשה במעמד כל העדה שיהא נוהגין קדושה בכהונה ויעש משה כאשר צוה יי אתו כשם שהיסדיר <מא,א> משה עבודת בית המקדש כך הסדיר עבודת כהונה ולויא ובגדי כל אחד ואחד לפי משהו ויקרב משה את אהרן ואת בניו וירחץ אתם במים אתה שעה זכו בקידוש ידים ורגלים אתה שעה זכה בטבילת יום הכיפורים ויתן עליו את הכתנת ויחגר אתו בא' ויל' א' א' ה' ויתן ע' א' הא' ויח' א' ב' ה' ויא' לו בו מלמד שעשה משה סגן לאהרן הוא היה מפשיטו והוא היה מלבישו וכשם [נ]עשה לו סגן בחייו כך נעשה לו סגן במיתתו שני קח את אהרן ואת אלעזר בנו והעל אתם הר ההר והפשט את אהרן את בגדיו והלבשתם את אל' ב' ואי' ו' שם ומני שעשה משה כן שני ויעש משה כאשר צוה יי ויעלו אל הר ההר לעיני כל העדה ויפשט משה את אהרן את בגדיו וכי האך היה משה יכול להפשיט את אהרן את בגדיו כסידרן והלא העליונים הן העליונים לעולם והתחתונים הן התחתונים לעולם אלא מעשה ניסין עשה לו המקום לאהרן [במנו] [ית] [ת] יתיר מחיו העמידו משה על הסלע [ו]הפשיטו בגדי כהונה ובגדי שכינה נילבשין תחתיהן וילבש אתם את אלעזר בנו וכי היאך היה משה יכול להלבש את אלעזר בגדים כסידרן אילא כבוד גדול עשה לו המקום לאהרן במיתתו יתיר מיחיו שנילבש בגדי שכינה למטה חזר משה והפשט את אהרן את בגדיו כסידרן והלבש את אלעזר כסידרן וישם עליו את החשן ויתן וגי פרשה זו לימדה לשעתה [ו]לימדה לדורות לימדה לשירות יום יום לשירות יום הכיפורים בכל יום משמש בבגדי זהב ויום הכיפורים בבגדי לבן וישם את המצנפת על ראשו וישם על המצ' וגי <מא,ב> לא כסדר האמורין להלן אמורין כן או להלן הסדיר את הבגדים כסידרן וכן הוא מסרגן או להלן היסדיר את הקורבנות תחילה ואחר כך הסדיר את הבגדים כן הסדיר את הבגדים תחילה ואחר כך הסדיר את הקורבנות ויקח משה את שמן המשחה ר' יהודה א' שמן המשחה שעשה משה במדבר מעשה ניסין נעשו בו מתחלה ועד סוף מתחילה לא היה אלא שנים עשר לוג שני שמן זית הין אם לסוך בו את העצים לא היה סופק כמה האור שורף כמה עצים בולעין כמה יורא בולעת [מ]מנו נמשחו [ו] [אהרן ובניו] כל שבעת ימי המילואים המנו נמשחו כהנים גדולים ומלכים ואפילו כהן גדול בן כהן גדול טעון משיחה ואין מושחין מלך בן מלך מפני מה משחו את שלמה מפני מחלקתו שלאדוניה ואת יואש מפני מחלקתה שלעתליה ואת יהוא [חזו?]? מפני מחלקתו שליהויקים אחיו שהוא גדול הימנו שתי שנים וכולו קים לעתיד לבוא שני שמן משחת קדש יהיה זה לי לדרתכם וימשח את [המשכן] ואת כל אשר בו לא כמ[ו]שחת אהרן ובניו מ[ו]שחת כל הכלים משחת [אהרן ובניו מאחר שהוא מלבישן חוזר ומושחן שנא' כשמן הטוב על הראש] יורד על הזקן זקן אהרן או יכול ש[ו] [הו] מושחן עד שלא ילבש תלי' לוי שיוורד על פי מדותיו [מלבישן ואחר כך מושחן] מ[ו]שחת כל הכלים כל כלי וכלי טעון משיחה בפני עצמו [שנא'] וימשח את המזבח ואת כל כליו ואת הכיור ואת כנו לקדשם הא למדתה שכול כלי וכלי טעון משיחה <מא,ג> בפני עצמו ויקרב משה את בני אהרן וילבשם כתנת ויח' א' אב' ויח' ל' מ' כא' צ' יי את משה כשם שנעשה סגן לאהרן כך נעשה סגן לבניו וכשם שפיקדו על גבי אהרן כך פיקדו

על גבי בניו שני ועשית בגדי קדש לאהרן אחיך וגי' ואוי' ואת בניו תקריב והלבשתם כתנת ויגש את פר החטאת מתחילה לא היה נקרא פר החטאת שני וזה הדבר אשר תעשה להם לקדש אי' לי גי' וכשהוא פורט את מעשיו היה נקרא פר החטאת שני ואת בשר הפר ואת עורו ואת פרשו תשרף באש מחוץ למחנה חטאת הוא אינו יודע אם חטאת אהרן ובניו היה אם חטאת ציבור היה כשהוא אוי' קח את אהרן ואת בניו ואת הבגדים ואת שמן המי' ואת פר החי' האוי' חטאת אהרן ובניו היה לא חטאת ציבור היה וסמך אהרן ובניו את ידיהם על ראש פר החטאת וכי אהרן ובניו סו(מ)כים ידיהם על כל הקורבנות אילא מפני שקרבנן סמכו עליו להקיש קורבנותיו לקורבנות הציבור מה קורבן הציבור טעונין סמיכה אף קורבנות היחיד טעונין סמיכה מה סומך על קורבנותיו אף הוא סומך על קורבנות הציבור אבל יחיד כל אחד ואחד סומך על קרבנו שני וסמך ידו על ראש קרבנו וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קרנות המזבח סביב באצבעו ויחטא את המזבח ואת הדם יצק אל יסוד המי' ויקי' לכי' עי' שכל שבעת ימי המילואים היה משה משמיש בכהונה גדולה הוא היה שוחט הוא היה זורק הוא היה מזה הוא היה מחטא הוא היה (י)צק הוא היה מכפר שני וישחט ויקח משה את הדם ויתן על קי' ה' ס' ב' ויחי' א' ה' ואת ה' י' אל יסוד המז' ויקי' ל' עי' משלו משל למה הדבר דומה לבת מלכים שניסית כשהיא קטנה ופסקה עם אמה שתהא משמשתה עד שעה שתלמד אף כך אהרן מתחילה לא היה אילא לוי שני הלוא [אהרן] אחיך <מא, ד> הלוי י וכשנבחר להיות כהן גדול אמר לו המקום למשה אתה תשמש עד שעה שילמד היה משה שחט ואהרן ראו(ה) אתה זורק ואהרן ראה אתו מזה ואהרן ראה אתו מחטא ואהרן ראה אתו יצק ואהרן רואה אתו מכפר ואהרן ראה אתו שני וישחט ויקח משה את הדם וגי' כפר זו אינו יודע מה הוא מני' אתה אוי' לא היתה כפרה זו אילא שאמר משה שמה בשעה שיצא הכרוז להתנדב למקדש ודחקו ישראל איש ואשה והיביאו שלא בטבתן תהא כפרה זו שלא יהא דבר גזול במקדש כן הוא אוי' כי אני יי אוהב משפט [שונא גזל בעולה] וגי' ויקח את כל החלב אשר על הקרב ואת יותרת הכבד ואת חלבהן ויקטר משה המזבחה כן שלא למד משתי פרשיות אילו אינו מנהג לדורות מפני שהיתי אוי' פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים הואיל ואינן נאכלין יהוא כולן נשרפים ולא יהא מהן למזבח כלום תל' לוי' ויקרב את החלב אשר על הקי' ואת יותרת וגי' זו היתה תרומתן למזבח ושאר הכל שרף שני ואת הפר ואת עורו ואת פרשו שרף באש מחוץ למחנה כאשר צי' יי א' מי' ויקרב את איל העולה ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל מיכן למדו סמיכה לעולה וישחט ויזרק משה את הדם על המזבח סביב מיכן למדו זריקה לעולה ואת האיל (ל)נתח לנתחיו כל המפורש בעולת יחיד כן חוץ [מן] ההפטה ויש אומרין אין ניתוח בלא הפטה ויקטר משה את הראש ואת הנתחים ואת הפדר כמי' שני להלן ונתח אתו לנתחיו את ראשו ואת פדרו מיכן למדו ואת הקרב ואת הכרעים ירחץ במים כמי' שני להלן וקרבו וקרעו[ניו] ירחץ במים ויקטר משה את כל האיל המזבחה כמשני להלן והקטיר הכהן את הכל המזבחה מיכן למדו עולה הוא <מב, א> אשה לריח ניחוח לוי מלמד שכולן נתנין על גבי האישים ויקרב את האיל השני זה לא כבר זיוג הכתוב שני אילים זה נגד זה אם כן למה נא' ויקרב את האיל השני שאם היביא פר אחד מן האילים לא יצא ידי קידושי שני אילים ולא הביא פר לא יצא ידי קידושי שני אילים ופר ולא הביא סל המצות לא יצא ידי קידושי למה נקרא איל המילואים שהוא משלום עם הכל למדנו שהמלואים שלמים לאהרן ולבניו ויסמכו אהרן ובניו את ידיהם על ראש האיל מלמד ש(ס)מכו ידיהם עליו בשמחה ועשו (י)סו(מ) טוב משל למי שפרע חובו ועשה יום טוב אף כך אהרן ובניו כיון שהישלמו עבודתן וקידושו עבדת כל הכלים וקידושו הביאו איל וסמכו ידיהם עליו בשמחה ועשו יום טוב וישחט ויקח משה מדמו שלושה דמים האמורין בפרשה אינן דומין זה לזה הראשון טעון שש מתנות השני שתיים והשלישי נחלק לש(ו)ת[ני] רוחות לכך נא' (ו)ישחט ויקח משה מדמו ויתן על תנוך און אהרן הימנית זה גי' ד:ר האימצעי ועל בהן ידו הימנית זה פרק האימצעי ועל בהן רגלו הימנית זה פרק האימצעי ויקרב את בני אהרן ויתן משה מן הדם על תנוך אונם [הימנית] זה גדר האימצעי ועל בהן ידם הימנית זה פרק האימצעי ועל בהן רגלם הימנית זה פרק האימצעי ויקח את <...> [החלב ואת האליה ואת כל החלב אש] על הקרב ואת יותרת הכבד ואת הכליות ואת חלבהן ואת שוק הימין אין לך כל דבר ודבר שאין בו מצות למקום (ו)פ[י]רות יש בהן מצות הרבה התרומות והמעשרות (ו)החלה והביכורים (ו)הלקט (ו)השכחה והפאה שערי הבתים ושערי המדינות יש בהן מצוה למקום שני <...> [וכתבתם על מזוזות] וגי' טלית ובגדים יש בהן מצוה למקום שני לא תלבש [שעטנז] גדילים תעשה לך וגי' בהמה טהורה יש בה מצוה למקום [שנא'] כל הבכור אשר יולד בבקרך ובצאנך הזי' תקי' לוי אליך לא תעבוד בבכור שורך ולא תי' ב' צי' בהמה טמאה יש בה (ב) [מצוה למקום שני ופ(ו)ט]ר חמור תפדה בשה ואם לא תפדה וערי' חיה הגדילה במדבר והעוף הפרוח באור הזהיר עליו הכתוב שכשיבוא[ו]?! לידך לא יהא[ו]?! (ו) מחוסרין מצוה שני אשר יצוד צד חיה או עוף אשר י' וגי' <מב, ב> ושאר בהמה וחיה שלא פרט הכתוב שמן עשאן כלל [ש]לא יהו מחוסרין מצוה שני אך כל חרם אשר יחרים איש לוי מכל אשר לו מאי' ובי' וגי' קדשי המקדש כולן קדש יש בהן מעלות על גבי מעלות כאיזה צד פרים הנישרפים ושעירים הנישרפים אמר הכתוב <...> [יהא דמן ואימורן] למזבח העולה [ש]כולה כליל לאישים אמר הכתוב יהא עורה <...> [מתנה לכהנים] שלמים [ה]נאכלים לבעלים אמר הכתוב יהא <...> [דמן ואמורן למזבח] שני ויקח את החלב ואת האליה ואת כל החלב א'

על הקי' ואת יו' הכי' ואי' ש' הכי' ואי' חל' ואי' ש' הי' זו היתה תרומתן למזבח ויתן את הכל על כפי אהרן ועל כפי בניו וכי כל הקורבנות כולן ניתנן על ידי הבעלים אילא ללמדך היאך משקין את הסטות ומטהרין את הילדות ומטהרין את המצורעין וינף אותם תנופה הוא הדין ללמדך לתנופת הקרבנות ויקח משה מעל כפיהם ללמדך היאך כהן נוטל את המנחה מעל ידי סוטה ומניפה מלואים הם לריח ניחוח והרי דברים קול וחומר מלך בשר ודם קנא לו אוהב ועשה יום טוב המקום ברוך הוא שהיעמיד לו כהן גדול על אחת כמה וכמה ויקח משה את החזה ויניפהו תנופה לפני יי מלמד שאין המקום מקפיד שכר כל בריה כן הוא אוי' מי גם בכס ויסגר דלתים ולא תאירו מזבחי חנים מאיל המלואים למשה היה למנה והרי דברים קול וחומר ואם מי ששימש בכהונה שעה אחת נטל לו חילק בכהונה המשמשין בכהונה לעולם על אחת כמה וכמה ויקח משה משמן המשחה ומן הדם אשר על המזבח שלשה דמים אמורים בפרשה ואינן דומין זה לזה הראשון טעון שש מתנות (זריקה ומתן סביב והזאה וחיטוי יציקה וכפרא [ו] השני שתיים זריקה ומתן סביב השלישי שלש עשרה טעון שש מתן בהמת שלש באהרן [ושלש בבניו ויש אומי' תשע] שלש באהרן ושש בבניו ויש אומרין חמש עשרה <מג,ג> שלש באהרן ושתיים עשרה [ב]ארבעת בניו שני' ואלה שמות בני אהרן הכהנים המי' אי' מי' יי' לי' וטעון זריקה על גבי המזבח [ו]טעון שש הזא[ו]ת שלוש באהרן ושש בבניו ויש אומי' תשע שלש באהרן ושש בבניו ויש אומי' חמש עשרה שלש באהרן ושתיים עשרה בארבעת בניו ויז על אהרן ועל בגדיו ועל בניו ועל בגדי בניו אתו ויקדש את אהרן את בגדיו ואת בניו ואי' ב' בני' אי' הא למדתה שלא שלם (ב)קידוש אהרן [ובניו אי]לא בהזאת הדם ויאמר משה אל אהרן ואל <מג,ד> בניו בשלו את הבשר פתח וגי' כמה שני' להלן ואכל אהרן ובניו את בשר ה' וגי' והנותר בבשר ובלחם ב' תי' מלמד שהמלואים מותרן בשריפה ומפתח אהל מועד לא תצי' ש' י' עד י' מי' י' מי' מיכן אמרו בעשרים ושלשה באדר קרבו המל[ו]אים (ב)עשרים ושלשה ושבעה הרי שלושים באחד בניסן שלמו המלואים שכל שבעת ימי המלואים היה משה מעמיד <מג,א> את המשכן בכל בוקר ובוקר ומקריב קורבנותיו עליו ומפרקו לשמיני העמידו ולא פרקו ר' יוסי בר ר' יהודה אוי' אף בשמיני העמידו ופרקו [שנאי'] כאשר עשה ביום הזה מיכן אמרו שבעת ימים קודם ליום הכפורים מפרישין כהן גדול מביתו ללשכת פלהדרין וכשם שמפרישין כהן גדול מביתו כך מפרישין הכהן השרף את הפרה מביתו ולמה מפרישין אותו שבעה שאם תמצא אשתו ספיק נידה (ידחה שבעת ימים (כ) צוה יי לעשות לכפר עלי' אמר להם כפרה זו <מג,ב> תכפר עליכם עד שיחיו המתים ופתח אהל מועד תשבו יומם ולילה ש' י' וגי' והרי דברים קול וחומר [ומה] (אי) (מי שהו) מקים דברי בשר ודם קונה לו אוהב והמלך מקבלו (ה)המקיים (דבריו שלמקום על אחת כמה וכמה ויעש אהרן ובניו את כל הדברים מלמד שהיו אהרן ובניו ששין ושמחין כששמעין לקבל דברים מפי משה כמפי הקודש ברוך הוא שכך נאי' ויעש אהרן ובניו את כל הדברים אשר צוה יי ביד משה כדאי (ל)שלח למשלח וכדי המצוא למי שניצטוו <מג,ג> ויהי ביום השמיני זה אחד מן הכתובין [הצריכים] לדרש כן אמר ויהי ביום השמיני ולהלן נאי' ויהי ביום השלישי איני יודע אם שלישי למינין אם שלישי לשבת אם שלישי לראש חודש כשהוא אוי' כי ביום השלישי ירד יי לעיני כל העם על הר סיני ויהי ביום (ה)שלישי הוה שלישי לרביעי לשום ששה בחדש כן נאי' ויהי ביום השמיני איני יודע אם שמיני למינין אם ראש חודש כשהוא אוי' כי שבעת ימים ימלא את ידכם ויהי ביום השמיני הוה שמיני [למנין ולא שמיני] לראש חודש אותו היום נטל עשר עטרות ראשון למעשה בראשית ראשון לנשאים [ראי' לירידת האש ראי' להקמת המש'] ראשון לכהונה ראשון לעבודה ראשון לאסור הבמות ראשון לשכון בישראל ראשון לברך את ישראל ראשון לראשי חדשים קרא משה לאהרן ולבניו לפי שכבדו המקום לאהרן תחילה ואף משה כבדו בסוף ומני' שכיבדו המקום לאהרן תחילה שני ועלית אתה ואהרן עמד ואף משה כבדו בסוף (ש)קרא משה לאהרן ולבניו ואחר כך לזקני ישראל ויאמר אל אהרן קח לך עגל וגי' מלמד שאמר לו משה לאהרן אהרן אחי אף על פי שניתרצה המקום לכפר על עונותיך צריך אתה לתן לתוך פיו שלסטן לשלח דרון לפניך עד שלא תיכנס למקדש שמה יסטנך בביאתך למקדש שמה תאמר אינו צריך כפרה אילא אני והוא אף ישראל צריכין כפרה שני' ואל בני ישראל תדבר לאמר וגי' וכי מה ראו ישראל להביא יתיר מאהרן אילא אמר להן יש בידכם כתחילה יש בידכם בסוף יש בידכם כתחילה שנאי' וישחטו שעיר עזים ויטבלו וגי' יש בידכם בסוף שני' ועשו להם עגל מסכה יבוא שעיר ויכפר על מעשה שעיר יבא עגל ויכפר על מעשה עגל ושור ואיל לשלמים לזבח לפני יי לפי שנידמת עבירה לשני מינין לפיכך הביאו לשני מינין ומ(ל)נין שנידמת עבירה לשני מינין שני' (וש)[ע]שו להם עגל מסכה ולהלן הוא אומר וימירו את כבודם בתבנית שור אכל עשב יבוא השור ויכפר על מעשה השור יבוא העגל ויכפר על מעשה העגל תדע שניתרצה המקום <מג,ד> לכפר על עונותיכם עבירה שאתם מתיראין הימנ(ו)[ה] כבר נזבחת לפני המקום שני' לזבח לפני יי אמרו ישראל למשה וכי היאך מקלסת את המלך ואינה רואה את המלך אמר להן על מנת כן כי היום יי נראה אליכם ויקחו את אשר צוה משה בזריזות ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יי מלמד שקרבו כולם לפני יי בשמחה ועמדו לפניו משל מי שכעס על אשתו והוציאה לאחר זמן ניתרצה לה מיד חגרה את מותניה וקישרה את כתפיה והיתה משמשת(ו)[ו] יתיר מדאי אף כך ישראל כיון שידעו שניתרצה המקום לכפר על עונותיהם קרבו כולם בשמחה ועמדו לפניו שני' ויקרבו כל העדה ויעמדו לפני יי ויאמר משה זה הדבר אשר צוה

יִי תעשו אתו יצר הרע העבירו מלבבכם יהו כולכם יראה אחת ועצה אחת לשרת לפני המקום כשם שהוא יחידי בעולם כך תהא עבודתכם מיוחדת לפניו שני ומלתם את ערלת לבבכם וערפכם וגי מפני מה כי יי אליכם הוא אלהי האליים ואדני האדונים וגי אם עשיתם כן ירא אליכם כבוד יי ויאמר משה אל אהרן זה הוא שאמר משה ואהרן בכהניו ושמואל וגי מלמד ששלשתן שקולין זה בזה קרב אל המזבח משלו משל למה הדבר דומה למלך בשר ודם שנשא [את] אשה היתה מתבישת מלפניו נכנסה אצלה אחותה אמרה לה אחותי למה ניכנסת לדבר הזה לא שתשמי את המלך גו[ס] דעתך בנאי ושמי את המלך כך אמר לו משה לאהרן אהרן אחי למה נבחרתה להיות כהן גדול לא שתשרת לפני המקום הגס [דעתך] ובא עבד עבדתך ויש אומרין היה אהרן ראה את המזבח כתבנית שור היה מיתירא הימנו ניכנס משה אצלו אמר לו אהרן אחי לא ממזבח שאתה מתירא הגס דעתך ובא קרב אליו לכך נאי קרב אל המזבח ויקרב אהרן אל המזבח בזריזות וישחט את עגל החטאת אשר לו בקורבנו יתחיל ויקרב את קרבן העם מאחר שניפנו קורבנותיו בלא קרב לקורבן העם תדעו שקורבנו מכפר יתיר מקורבן העם שקורבן העם אינו מכפר <מד, א> על הכהנים קורבנו מכפר על ידו ועל [יד] העם שני ועשה את חטאתך ואת עלתך וכפר בע' ובי' ה' וגי וישחטו ויחטאו ויחטאו מה הראשון טעון חטאו אף זו טעון חטאו מה הראשון טעון שתי מתנות שלארבע אף זה טעון שתי מתנות שלארבע ויקרב את העלה ויעשה כמשפט מה עולה טעונה הפשט ונתוח אף זו טעונה הפשט וניתוח מה עולה כולה כליל לאישי אף זו כולה כליל לאישי מה עולה עמד בצד המזבח וזורק אף זו עמד בצד המזבח וזורק מה עולה אם פקעא איברין למזבח ומן מזבח למערכה אף זו אם פקעא איברין למזבח ומחזירה למערכה לכך נאי ויעשה כמשפט ויקרב את המנחה וימלא כפו ממנה נאמר כן [מ]ילוי נאי <מד, ב> להלך [מ]ילוי מה מילוי האמור להלך קומצו אף מילוי האמור כן מלוא קומצו מה מילוי האמור להלך קמץ ועלה בידו צר[ו]ר גרגר המלח או קורט לבונה פסול אף מלא האמור כן צ[ו]ר[ו]ר גרגר המלח או קורט שללבונה פסול ויקטר על המזבח מלבד עולת הבקר מה בזה ללמדנו אם למד שאם לא מצא מנחה יבא בהמה והלוא כבר נאי ויקרב את העלה ויעשה כמשפט אם כן למה נאי ויקטר על המזבח מלבד עולת הבקר מלמד ששתי מנחות היו שם אחת עם העלה ואחת בפני עצמה וישחט את השור ואת האיל זבח השלמים אשר לעם מיכן למדו שלמים לציבור ואת החזות ואת שוק הימין הניף אהרן תנופה לפני יי להגיד גדולתו <מד, ג> שלאהרן ובניו שבשעה קלא למדו שבע עבודות שחיטה קבלא וזריקא הזאה וחיטו[ו] [י] יציקה וכפרה ויהי ביום השמיני הוא יום השמיני מקודשת אהרן והבנים או יכול בשמיני או בחדש תל' לוי ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן מלמד שבראש חודש הוקם המשכן יכול הוקם המשכן בראש חדש שרת שכינה בשמיני או בחדש תל' לוי וביום הקים את המשכן כסה הענן את המשכן לאהל העדות מלמד שביום הוקם המשכן בו ביום שרת שכינה וביום שרת שכינה בו ביום הוקם המשכן שרת שכינה על מעשה ידי אהרן שבעת ימי המלוואים שהיה משה משמש ולא שרת שכינה על ידיו עד שבא אהרן ושמש בכהונה גדולה ושרת שכינה על ידיו שני כי היום יי נראה אליכם מה תל' לוי ויהי [ב..] מלמד שהיתה שמחה לפניו במרום כיום שניברא [בון] העולם במעשה בראשית הוא אומר ויהי ערב ויהי בוקר וכן הוא אומר ויהי כיון שכלו ישראל את מלאכת המשכן בא משה ובירכן שני וירא משה את כל המלאכה והנה עשו אתה וגי מה ה[ו] [י] א [א] ברכה שבירכן [אמר] להן תשרה שכינה במעשה ידיכם והן אומרין ויהי נועם יי אלהינו עלינו וגי על אותה שעה הוא אוי צאנה וראנה בנות ציון בנים המצוינים לי במילה ובתגלחת במלך שלמה המלך שהשלום שלו בעטרה שעטרה לו אמו זה אהל מועד שהוא מצויר בתכלת וארגמן ובשש אמו אין אמו אילא ישראל שני ולאומים אלי האזינו ביום חתונתו ביום ששרת שכינה לישראל וביום שמחת לבו ביום שירדה אש חדשה מן השמים וליחכא על גבי המזבח את העולה ואת החלבים <מה, ב> שני וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם וירד מעשות וגי זה מקרא מסורס אילא ראוי לומר וירד מעשות החי והעי והשי וישא אהרן את ידיו אל העם ויברכם שביר[ו] [י] דתו נשא כפיו ויברך את העם ויברכם בעמידה יכול בעמידה ושלא בעמידה תל' לוי ואלה יעמדו לברך את העם על הר ג' בע' א' ה' נאמרה כן ברכה נאי להלך ברכה מה ברכה שנאמרה להלך בעמידה אף ברכה שנאמרה כן בעמידה ואומר ויקומו הכהנים והלויים ויברכו את העם וישמע בקולם ותבוא תפלתם למען ק[ו] [ד]שו לשמים בדורו שלחזקיה מלך יהודה שהן עסיקין בתורה מה אומר ותבוא תפלתם למען קדשו לשמים אבל בדורות אחרים שהן עסיקין בעבודה זרה מה הוא אומר ובפרשכס כפיכם אעלים עיני מכם גם כי תר' תפי' א' שי' י' ד' מ' ויברכם זו ברכה הסתומא שאי אתה יודעה חזר הכתוב מפרש להלך יברכך יי וישמרך יאר יי פניו וגי ישא יי פי' וגי ויבא משה ואהרן אל אהל מועד למה ניכנס משה עם אהרן ללמדו על מעשה הקטורת או לא נכנס אלא לדבר אחר הרי אני דן ירידה טעונה ברכה וביאה טעונה ברכה מה ירידה מעינין עבודה אף ביאה מעינין עבודה שמעון אוי יציאה טעונה ברכה וביאה טעונה ברכה מה יציאה מעינין עבודה אף ביאה מעינין עבודה מני לביאה שטיטען ברכה מה יציאה שאינה טעונה רחיצה טעונה ברכה ביאה שהיא טעונה רחיצה אינו דין שטיטען ברכה או חלוף מה אם ביאה שאינה טעונה [רחיצה] [ברכה] טעונה [ברכה] [רחיצה] יציאה שהיא טעונה [ברכה] אינו דין שטיטען [ברכה] [רחיצה] לא אם אמרתה בביאה שהוא נכנס מחול לקדש תאמר ביציאה שהיא יוצא מקודש לחול בטל החילוף חזר לדין ירידה טעונה

ברכה וביאה טעונה ברכה מה ירידה מעינין עבודה אף ביאה מעינין עבודה הא למה נכנס משה עם אהרן ללמדו על <מה,ג> מעשה הקטורת ותצא אש מלפני יי ותאכל על המזבח את העלה ואת החלבים כיון שראו ישראל אש חדשה שירדה מן המרום (ו)ותאכל על גבי המזבח את העלה ואת החלבים נפלו על פניהם ושיבחו לשמים שני וירא כל העם וירנו ויפלו על פניהם וכן נפלו על פניהם בימי שלמה שני וכל בני ישראל רואים ברדת האש וכבוד יי על הבית ויכרעו אפים ארצה על הרצפה וישתחוו להודות ליי [כי טוב] כי לעולם חסדו על אותה שעה הוא או' וערבה ליי מנחת יהוד[ה] ויר' ג' כימי עולם כימי משה וכשנים קדמוניות (כימי) [כשני] שלמה רבי או' כימי עולם כימי נח שני כימי נח זאת לי ג' וכשנים קדמונית[ות] כמנחת הבל שלא היתה עבדה זרה בעולם ויקחו בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו אף הן בשמחתן בני אהרן כיון שראו חדשה שירדה מן המרום ולח(ו)כה] על גבי המזבח את העולה ואת החלבים עמדו להוסיף אהבה על אהבה שני ויקחו אין לקיחה אילא שמחה (שני בני אהרן) נדב ואביהוא מה תל' לוי בני אהרן מימשמע שאמר נדב ואביהוא אינו יודע שהן בני אהרן אם כן למה נא' נדב ואביהוא לא חלקו כבוד לאהרן נדב ואביהוא לא נטלו עיצה ממשה איש מחתתו איש מעצמו עשו לא נטלו עיצה זה בזה ויקריבו לפני יי אש זרה ר' ישמעאל או' יכול אש זרה ממש תל' לוי אשר לא צוה אותם הכניסוה בלא עיתה ר' עקיבה או' לא הכניסוה אלא מבית הכירים שני ויקריבו לפני יי אש זרה אם כן למה נא' אשר לא צוה אתם לא נימלכו במשה רבן ר' אליעזר או' לא ניתחבו מיתה בני אהרן אילא עד שהורו הלכה בפני רבן שכל המורא הלכה בפני רבו חייב מיתה אמרו מעשה שעירע בתלמיד אחד שהורה הלכה בפני ר' אליעזר רבו ואמר ר' אליעזר לאימא שלום אשתו תמיהה) [אני] אם מוציא זה שבתו בשלום ולא הוציא(ו) עד שמת אמרו לו תלמידיו רבינו [נביא] אתה אמר להם לא נביא אני ולא בן נביא אני אילא כך מקובלני שכל המורה הלכה בפני רבו חייב מיתה ותצא אש מלפני יי ותאכל אתם מלמד שיצתה אש מבית קודש הקדשים ושרפה את נשמתן אבה יוסי בן דסאי או' שני חוטין שלאש יצתה מבית קודש הקדשים ניפצחו לארבעה ניכנסו שנים בחוטמו שלזה ושנים בחוטמו שלזה ותאכל אתם אתם שרפו ולא בגדיהם שני ויקרבו וישאום בכתנותם בכותנות הניסאון או יכול בכותנות בכותנות הניסאון <מה,ד> תל' לוי ותאכל אתם אתם שרפו ולא בגדיהם ואומר ולבני אהרן תעשה כתנות לכהנים ולא כתנות ללוים וימותו לפני יי ר' אליעזר או' לא מתו אלא בחוץ מקום שהלויים מתירין ליכנס שני ויקרבו וישאום בכתנותם אם כן למה נא' וימותו לפני יי נגפם המלאך ודחפם והוציאן לחוץ ר' עקיבה או' לא מיתו אילא בפנים שני וימותו לפני יי אם כן למה נאמר ויקרבו וישאום בכתנותם מלמד שהיטיל בהן חכות שלברזל גררם והוציאם בחוץ ויאמר משה אל אהרן הוא אשר דבר יי לאמר בקרבי אקדש זה דבר נאמר לו למשה מסיני לא ידעו עד שבא מעשה לידיו שני ונועדתי שמה לבני ישי' ג' כיון שבא מעשה לידיו אמר משה לאהרן אהרן אחי לא מתו בניך אלא על קדושת שמו של[ה]ק' ב'ה כיון שיודע אהרן שבניו קדש המקום הן שתק וקיבל שכר על שתיקתו וידם אהרן מיכן אמרו כל המקביל עליו שימן יפחלו על (ידי דויד הוא או' דום ליי והתחולל לו על ידי שלמה הוא או' עת לחשות עת לדבר עיתים לכל עיתים שאדם שותק (י) עיתים שאדם מדבר ויקרא משה אל מישאל ואל אלצפן בני ע' דד אי ממשמע שנאמר ובני קהת עמרם ויצהר חברון ועוזיאל אינו יודע שעוזיאל דוד אהרן אם כן למה נא' דד אהרן מיקיש מעשה עוזיאל למעשה אהרן מה אהרן רודף שלום בישראל אף עוזיאל רודף שלום בישראל ומני שהיה אהרן רודף שלום בישראל שני ויראו כל העדה כי גוע אהרן ג' ובמשה הוא או' ויבכו בני ישראל את משה בערבות מואב שלי' יום ג' מפני מה בכו את אהרן כל בית ישראל את משה לא בכו אלא בני ישראל שאינו אומר לאיש סרח ולאשה סרחתא אבל משה מפני שהוא מוכיחן נא' בו ויבכו בני ישראל את משה בע' מוי שלי' יום ג' וכן הכתוב מפורש על אהרן ובקבלה בריתי היתה אתו החיים והשלום שהוא רודף שלום בישראל ואתנם לו מורא ויראני שקיבל עליו כל דברי תורה באימה ביראה וברתית ובזיע מה תל' לוי מפני שמי נחת הוא אמרו בשעה שהציק משה שמן המשחה על ראש אהרן נירתע <מו,א> ונפל לאחוריו אמר אוי לי שמה מעלתי בשמן המשחה משיבה אתו רוח הקדש הנה מה טוב ומה נעים שבת א' ג' י' כשמן הטוב על הראש ירד וג' כטל חרמון שירד על הררי ציון מה הטל אין בו מעילה אף שמן המשחה אין בו מעילה תורת אמת היתה בפיהו שלא אמר על הט(ו)מא(ו)ט(ו)הור] ועל הטהור טמא ועולה לא נמצא בשפתיו שלא אסר את המותר ולא היתיר את האסור בשלום ובמישור הלך אתי שלא הרהר אחר דרכי המקום כדרך שלא הרהר אברהם אבינו ורבים השיב מעון שהשיב פושעים לתלמוד תורה ואומר מישרים אהבוך ויאמר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו ר' א' בגדולה מתחילין מן הגדול בקלקלה מתחילין מן הקטן שני ויאמר יי אל הנחש כי עשית זאת ארור א' ג' (ו)אל האשה אמר הרבה ארבה ג' ולאדם אמר כי שמעת לקול א' ג' כתחילה ניתקל(ו)ל נחש ואחר כך חוה ואחר כך אדם ראשיכם אל תפרעו אל תגדלו או ראשיכם אל תפרעו מן הכוביע הריני דן נא' כן פרוע ונא' להלן פרוע מה פירוע שנאמר להלן גידול שיער אף פירוע נא' כן גידול שיער ובגדיכם לא תפרמו אל תקרעו בגדיכם ולא תמותו ממשמע לו אתה שומע הין על כל העדה יקצף ואחיכם יבכו מקרא אחיכם ב[ו]כים על כל העדה יקצף יבכו אשר שרף יי מה תל' לוי את השרפה האמור כן שריפת נשמה וגוף קיים אף שריפה האמורה להלן שריפת נשמה וגוף קיים <מו,ב> שר[ו]יפה אמורה בבת כהן שריפה האמורה באשתו אמרו ומפתח אהל

מועד לא תצאו יכול בשעת העבדה ושלא בשעת העבדה תלי' לוי מן המקדש לא יצא ולא יחלל אימתי אינו יוצא ואינו מחלל הוי אומר בשעת העבדה פן תמותו ממשמע לא אתה שומע הין כי משחת יי עליכם מה תלי' שיכול אין לי אילא אהרן ובניו שניתרבו בשמן המשחה שאם יצאו בשעת העבדה חייבין מיתה מניין לכל הכהנים שבכל הדורות תלי' לוי כי שמן משחת ויעשו כדבר משה שקימו עליהם מצות הרבה שבח לו לתלמיד שהוא מקיים עליו מצות רבו שבח להן לבני אהרן שקימו עליהם מצות משה וכן הכתוב משבח [את] ישראל במצרים שני וילכו ויעשו בני ישראל כא' צי' יי את מ' ואת א' כן ע' וכן הכתוב משבח את ישראל בפרשת שילוח הטמאים שני ויעשו כן בני ישראל וישלחו אותם אל מחוץ למחנה כאשר צוה יי את משה כן עשו בני ישראל וכן הכתוב משבח את יהושע כאשר צוה [יני] את משה עבדו כן צוה] משה את יהושע [ו]כך עשה יהושע לא הס[ן] דבר מכל אשר צוה יי את משה

<שרצים>

יין אל תשת יכול כל שהוא יכול מגיתו תלי' לוי ושכר לא אמרתי אילא כדי לשכיר וכמה הוא כדי לשכר רביעית בין ארבעים יום אם כן למה נאמר יין מוזהרין עליו כל שהוא ומוזהרין עליו מגיתו ר' יהודה או' יין אל תשת אין לי אלא יין ומניין לרבות כל המשכרין תלי' לוי ושכר אם כן למה נא' יין על היין במיתה ועל שאר כל המשכרין באזהרה ר' אלעזר אומר יין אל תשת ושכר אל תשת אל תשתו כדרך שכירתו הא אם ה'י?ספיק בה או שנתן לתוכה מים כל שהן פטור אתה ובניך יכול חללים תלי' לוי אתך יצאו חללים אוציא <מו,ג> חללים ולא אוציא את בעלי מומין תלי' לוי אתה ובניך מה את כשר אף בניך כשירים יצאו חללים ובעלי מומים בבאכם אין לי אילא בביאה ומני' אף ביציאה תלי' לוי אתה ובניך ומני' לעשות את המזבח כאהל מועד תלי' לוי אתה ובניך ומני' שאינו חייב אילא בשעת העבודה תלי' לוי אתה ובניך רבי או' נא' כן בבואכם אל אהל מועד ונא' להלן בבאכם אל אהל מועד מה בבואכם אל אהל מועד אמור להלן עשה את היציאה כביאה ואת המזבח כאהל מועד ואינו חייב אילא בשעת העבודה אף בבואכם אל אהל מועד אמור כן נעשה את היציאה כביאה ואת המזבח כאהל מועד ולא יהו[א] חייב אילא בשעת העבודה אהל מועד אין לי אילא אהל מועד ומניין לרבות שילו ובית העולמים תלי' לוי חוקת עולם ולא תמותו ממשמע לאו אתה שומע הין יכול יהוה ישראל חייבין מיתה על ההוריייה תלי' לוי אתה ובניך ולא תמותו אתה ובניך במיתה אין ישראל חייבים מיתה על ההוריייה יכול לא יהוה ישראל חייבין <מו,ד> מיתה על ההוריייה אבל אהרן ובניו חייבין מיתה על ההוריייה קול וחומר מה אם ישראל שהן מוזהרין [לבוא] אל אהל מועד שתויי יין ושלא שתויי יין אינן חייבין מיתה על ההוריייה אהרן ובניו שאינן מוזהרין לבוא אל אהל מועד אילא שתויי יין אינו דין שלא יהוה חייבין מיתה על ההור[ו]ייה [ייה] יצאו ישראל מן הכתוב [ו]אהרן ובניו מקול וחומר חוקת עולם לרבות היציקות והבלילות התנופות ההגשות הקמיצות וההקטרות המליקות והקבלות וההזיות ומני' לשת[ו]י [ויני] (ין שאם עבד תהא עבדתו פסולה תלי' לוי ולהבדיל בין הקדש ובין החל ומני' למחוסר בגדין ושלא רחוך ידי[נ]ם ורגלים תלי' לוי חוקה חוקה חוקה לגזירה שווה ולהבדיל בין הקדש ובין החל אילו הערכים ובין הטמא ובין הטהור אילו הטמאות והטהרות ולהרות את בני ישראל אלו ההוריות את כל החקים אילו המדרשות אשר דבר יי אליהם אילו ההלכות ביד משה זה המקרא יכול אף התלמוד תלי' לוי ולהרות ר' יוסה ביר' יהודה או' מני' אף התרגום תלי' לוי ולהרות <מו,א> וידבר משה אל אהרן ואל אלעזר ואל איתמר בניו בניו שקולים עימו בכבוד ושקולים עימו בדמימה יכול אף הראשונים יהוה שקולים עימו בכבוד תלי' לוי הנותרין הנותרים שקולים עימו בכבוד אין הראשנים שקולים עימו בכבוד רבן שמעון בן גמליאל או' (משם ר' אליעזר בן עזריה הרי הוא אומר וימת נדב ואביהוא לפני יי בהקריבם וגי' שאין תלי' לוי ובנים לא היו להם שאילו היו להם בנים היו קודמים לאלעזר ולאיתמר שכל הקודם בנחלה קודם בכבוד דבר אחר מה תלי' לוי הנותרים אמר להם לא היה לכם להיסתכל באילו שעשו דבר שלא בעיצה ונשטפו רבי אלעזר או' ראויים היו להישטף אילא שריתה הכתוב לאהרן קחו את המנחה זו מנחת נחשון הנותרת זו מנחת יום שמיני מאשי יי אין להם אלא לאחר מתנות האישים ואכלוה מצות מה תלי' לפי שהיא מנחת ציבור ומצות שעה ואין כיוצא בה לדורות לכך נא' ואכלוה מצות לא אצל המזבח לא בהיכל ולא על גבי הכבש אין (ל) [ל]י אילא זו בלבד ומני' לרבות את כל הקדשים תלי' לוי כי קודש קדשים היא ואותה והיא הרי אילו מיעוטין פרט לתודה וללחמה ולאיל [ה]נזיר וללחמו ולאיל המלואים וללחמו ואכלתם אותה במקום קדוש מה תלי' לפי שני' אצל המזבח אין לי אלא סמוך למזבח מני' לרבות הלשכות בנויות בחול ופתוחות לקודש תלי' לוי במקום קדוש כי חקך וחקך בניך היא אינה חוק לבנות מאשי יי אין להם אילא לאחר מתנת האישים כי כן צויתי כאשר צויתי כצוה יי כי כן צויתי לומר לכם בשעת אנינה כאשר צו[נ]יתי לומר לכם בשעת המעשה כאשר צוה יי לא מאילו אני אומר לכם חזה זה חזה תנופה זו תנופת הסל שוק זה השוק תרומה זו תרומת תודה תאכלו במקום טהור א' ר' נחמיה וכי הראשנים אינן במקום טהור אילא זו טהרה שהיא מין טומאה טהרו מטומאת המצורע מלמד שהן נאכלין בכל ירושלם אתה ובניך ובנותיך אתך אתה ובניך בחלק ובנותיך במתנות או אינו או' אילא אתה ובניך ובנותיך בחלק וכשהוא או' כי חקך וחקך בניך היא אינה חוק לבנות הא

מה אני מקיים אתה ובניך <מז,ב> ובנותיך אתך אתה ובניך בחלק ובנותיך במתנות ניתנו מזבחי שלמי בני ישראל לרבות שלמי זבחי ציבור שהיו שם באותו היום שני ושור ואיל לשלמים וגי ואוי שוק התרומה וחזה התנופה על אשי ה' י' וגי מלמד שהחלבים מלמטן שעיר זה שעיר שלנחשון חטאת זו חטאת יום השמיני דרש משה זה שעיר שלראש חודש יכול שלושתן נשרפו תל' לוי והנה שורף הא כיצד אחד נשרף לא נשרפו שלושתן מה תל' לוי דרש דרש משה שתי דרישות אמר להם מפני מה נשרף זה מפני מה לא נאכלו אלו ואיני יודע איזה מהם נשרף כשהוא אוי ואותה ()[נ]תן לכם לשאת את עון העדה איזה שעיר נושא עון העדה זה שעיר שלראש חדש שני ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם ויקצף על אלעזר ועל איתמר מלמד שהוא נותן פניו כנגד הבנים וכעס בני אהרן מלמד שאף אהרן היה עמהם בקיצפון הנותרים לא היה פינחס עמהן לאמר השבונני על דברי מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקדש וכי חוץ לקודש נאכלה והלא לא נאכלה אלא נשרפה שני והנה שורף אם כן למה נא' מדוע לא אכלתם את החטאת במקום הקודש א' להם שמה? חוץ לקלעים יצאת שכל חטאת שיצאת חוץ לקלעים פסולה אין לי אלא זו בלבד ומני לרבות כל הקדשים תל' לוי כי קדש קדשים ומני שאכילת קדשים כפרה על כל ישראל תל' לוי ואותה נתן לכם לשאת וגי הא כיצד הכהנים אוכלים וישראל מיתכפרים הן לא הובא את דמה אל הקדש פנימה א' להם ()[מה ניכנס] מדמה ()[ל]פנים שכל חטאת שניכנס מדמה לפנים פסולה ר' יוסה הגלילי אוי מיכן לחטאת שאם נכנס מדמה לפנים תהא פסולה את דמה אין חטאת פסולה עד שיכנס כל דמה פנימה אין לי אילא לפני לפנים ומני אף בהיכל תל' לוי אל הקודש פנימה תאכלו בקודש מלמד שאכילתה בפנים ומני אף שריפתה בפנים תל' לוי אכול תאכלו יכול אף שניטמת בחוץ תהא שריפתה בפנים תל' לוי אותה מה זו מיוחדת שטומאתה בפנים ושריפתה בפנים יצאת <מז,ג> שניטמת בחוץ שלוא תהא שריפתה אלא בחוץ וידבר אהרן אל משה אין הדיבור בכל מקום אלא לשון עז שני וידבר העם באלהים ובמשה הן היום הקריבו את חטאתם ואת עולתם לפני יי ותקרנה אותי כאלה א' ר' נחמיה מפני מה אנינה נשרף לכך נא' אל(א)[ה] מה תל' לוי כאלה שיכול אין לי אסור באנינה אלה הבנים בלבד ומני לרבות כל האמור בפרשת תורת כהנים מוסף עליהם אחיו ואחותו מאמו ואחותו הנשואה לכך נא' אל(ה)[ה] כאלה ר' יעקב אוי יכול יהוא הלויס אסורים באנינה בשיר תל' לוי אותו ()[א]ני אסור באנינה אין הלויס אסורים באנינה בשיר ר' יהודה ור' שמעון אומרין וכי מפני אנינה נשרף והא לא נשרף אלא מפני טומאה שאילו מפני אנינה נשרף היה לשלושתן להישרף דבר אחר והלא פינחס היה עמהם דבר אחר והלא מותר לאוכלו מבערב מה תל' לוי אל(א)[ה] אמר לו לא היה לי להסתכל באלה שעשו דבר שלא בעיצה ונשטפו לכך נאמר אלה מה תל' לוי כאלה א' לו אילו לו אילו בלבד קברתי אילא אפילו אילו קברתי עים אילו לא כל כך הייתי מבזה קודשי המקום ואכלתי <מז,ד> חטאת היום היום אני אסור ביום ומותר בלילה ולדורות אסור ביום ובלילה דברי ר' יהודה ר' אוי אין אונן אסור לאכל בקדשים בערב אילא מדברי סופרים תדע לך שהיא כן שהרי אמרו אונן טובל ואוכל פסחו לערב וישמע משה וייטב בעיני הודה מיד ולא בוש לומר לא שמעתי א' ר' יהודה חנניה בן יהודה היה דורש כל ימיו קשה () הקפדה שגרמה למשה לטעות לאחר מיתתו איני משיב לו על דבריו מי גרם לו שיקפיד אילא שטעה וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר אליהם לאמר אליהם לבנים לאלעזר ולאיתמר או לאמר אליהם לישראל כשהוא אוי דברו אל בני ישראל זה דיבור האמור לישראל הא מה אני מקיים לאמר אלהם לאמר אליהם לבנים לאלעזר ולאיתמר זאת החיה אשר תאכלו מכל הב[ה]מה אשר על הארץ מלמד שהיה משה אוהז בחיה ומראה אותה לישראל ואמר להם זו א(י)כלו וזו לא תאכלו את זה תאכלו מכל אשר במים זו א(י)כלו וזו לא תאכלו את אלה תשקצו מן העוף אלה שקצו ואלה לא תשקצו זה לכם <מח,א> הטמא זה טמא וזה אינו טמא זאת החיה אשר תאכלו מכל הבהמה אשר על הארץ משמע מפי משמע לפי שני כירק עשב נתתי לכם את כל יכול הכל היה בכלל התיר תל' לוי זאת הבהמה אשר תאכלו שור שה כשבים ושה עזים איל וצבי ויחמור ואקו ודישון ותאו וזמר יכול כל הבהמה כולה תהא מותרת תל' לוי אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו אסר אבר מן החי על כן לא יאכלו בני ישראל את גיד הנשה אסר גיד הנשה (ו)כל חלב שור וכשב ועז לא תאכלו אסר את החלב וכל דם לא תאכלו אסר את הדם יכול יהוא מותרין בזביחה ושלא בזביחה תל' לוי וזבחת ואכלת אין לי אילא שור שה כשבים ושה עזים המיוחדים ומני לרבות את הכלאים תל' לוי חיה מין בהמה אין לי אילא חיה מין בהמה מני בהמה מין חיה חיה מן בהמה טמאה מן טהורה טהורה מן טמאה מני תל' לוי חיה מכל ובהמה מכל או חיה מכל ובהמה מכל יכול אף חיות הים ובהמת הים תל' לוי על הארץ להוציא את שבים או אינו אוי אילא על הארץ תהא מותרת בסימנין ושבים בין בסימנין ובין שלא בסימנין תל' לוי זאת אשר על הארץ אין לך אילא זו שעל הארץ זאת החיה אשר תא' מ' ה' א' ע' ה' מלמד שהחיה בכלל הבהמה ומני שאף בהמה בכלל החיה תל' לוי זאת הבהמה אשר תא' וגי איל וצבי ויחמור וגי כל מפרסת פרסה ושסעת שסע וגי לרבות את השליל הוציא הע[ו]ן[ב]ר את ידו והחזירה מותר הוצ[ו]ן[א] את ראשו <מח,ב> והחזירו יכול יהא מותר תל' לוי אך מה ראיתה לומר בשהוציא העובר את ידו והחזירה מותר מפני שאינו כילוד בשהוציא את ראשו והחזירו אסור מפני שהוא כילוד אתה אוי לכך בא הכתוב לחלוק בין אברים לאברים או לא בא אילא [לחלוק] בין עוברים לעוברים לומר איזה עובר יהא מותר שאילו נולד יהא מותר ואיזה זה זה בן תשעה חי

וחולין מני' בן תשעה מת או בן שמונה חי או מת וולד מבכרת בן תשעה מת או בן שמונה חי או מת וולד מעושרת בן תשעה מת [או] בן שמונה חי או מת וולד מוקדשין בן תשעה מת או בן שמונה חי או מת וולד חטאת בן תשעה מת או בן שמונה חי או מת תל' לוי' כל מפרסת פרסה ושעטת שסע [וגי'] לרבות את כולם בבהמה תאכלו לרבות את השילייה יכול אפילו יצאת מיקצתה תל' לוי' אותה אותה תאכלו אותה באכילה אין בהמה טמאה באכילה אין לי אילא בעשה בלא תעשה מני' תל' לוי' את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה מבשרם לא תאכלו אין לי אילא אילו בלבד שאר בהמה טמאה מני' ודין הוא מה אילו שיש בהן סימני טהרה הרי הן בלא תעשה באכילתן שאר בהמה טמאה שאין בהם סימני טהרה אינו דין שתהא בלא תעשה לאכילתה נמצאו הגמל והארנבת והשפן והחזיר מן הכתוב ושאר בהמה טמאה מקול וחומר נמצאת מצות עשה שלהם מן הכתוב ומצוה בלא תעשה מקול וחומר אך את זה לא תאכלו ממעלה הגי' וממ' הפי' יש לך ממעלי הגרה וממפי' הפי' שאין את[ה] אוכל ואיזה זה זה טהור שנוולד מן הטמא או יכול טמא שנוולד מן הטהור תל' לוי' גמל הוא טמא <מחג> הוא זה טמא וזה אינו טמא ר' שמעון או' מה תל' לוי' גמל גמל שני פעמים אחד גמל הילוד מן הגמלה ואחד גמל הילוד מן הפרה אך את זה לא תא' ממעי' הגי' וממפי' הפי' יש לך ממעלי הגי' וממפי' הפי' שאין את אוכל ואילו הטריופות נקובת הושט ופסוקת הגרגרת ברובה ניקב קרום שלמוח ניקב הלב לבית חללו ניפסק חוט השזרה נטלה הכבד ולא נישתייר ממנה כלום הריאה שניקבה או שחסרה רבי שמעון או' עד שתינקב לבית הסיפונות (נ)קבה הקבה ניקבו הדקין ר' יוסה ביר' יהודה או' אם ניטלה המרה פסולה הכריס הפי')ימית שניקבה או שניקרקע רוב החיצונה ר' יהודה אומר בגדולה טפח ובקטנה רובה המסס ובית הכוסות שניקבו לחוץ נפלה מן הגג ונשתברו רוב צלעותיה ודרוסת הזאב ר' יהודה או' דרוסת הזאב בדקה ודרוסת הארי בגסה דרוסת הנץ בעוף הדק ודרוסת הגס בעוף הגס יכול אפילו ניפחתה הגולגולת ולא ניקב קרום שלמוח ניקב הלב (ל)א[ ] לבית חללו נישברה השזרה ולא ניפסק החוט שלה ניטלה הכבד ונישתייר ממנה כזית המסס ובית הכוסות שניקבו זה לתוך זה ניטל הטחול ניטלו הכליות ניטל לחי התחתון ניטלה האום שלה חרותה בידי שמים תל' לוי' נבילה וטריפה מה נבילה שאינה בת חיים אף טריפה שאינה בת חיים יצאת זו שהיא בת חיים יכול אפילו אכלה רדפני או צואת תרנגלים וששתת מים רעים תל' לוי' נבילה וטריפה מה נבילה שאין כמוה חי אף טריפה שאין כמוה חי יצאת זו שכמוה חי הגלודה ר' מאיר מכשיר וחכמים פוסלים ומודין שאם נשתייר עליה עור כסלע תהא כשירה ומני' לרבות חמש חטאות מיתות תל' לוי' מעלה גרה טמא ומני' לרבות פסולי המוקדשין תל' לוי' מפריסי הפרסה טמא ומני' <מחג> לרבות חלב חמש חטאות מיתות תל' לוי' מ[מ]עלי גרה טמא ומני' לרבות [חלב] פסולי (חלב) המוקדשין(י)א[ ] תל' לוי' מן השסועים טמא חלב בהמה טמאה מני' ודין הוא אסר בהמה טמאה ואסר ענבים בנזיר מה ענבים עשה את היוצא בהם כמותם אף בהמה נעשה את היוצא ממנה כמותה הין אם עשה את היין כענבים שהוא גופן נעשה את החלב כבהמה שאינו גופה רבן שמעון בן גמליאל או' אם עשה את היין כענבים בנזיר שהוא אסור ביפסולתן נעשה את החלב כבהמה שאינו אסור ביפסולתה התרומה תוכיח שאינו אסור בפסולתה ועשה את היוצא ממנה כמותה הין אם החמיר בתרומה באסור החמור נחמיר בבהמה באסור הקל תל' לוי' גמל גמל שני פעמים אם אינו עיניין לבשרה תניהו עיניין לחלבה יכול אף בשר מהלכי שתיים וחלב מהלכי שתיים יהוא בלא תעשה על אכילתן ודין הוא מה אם בהמה שהיקל במגעה החמיר בחלבה מהלכי שתיים שהחמיר במגען אינו דין שנחמיר בחלבן תל' לוי' זה אוציא את החלב שאינו נוהג בכל ולא אוציא את הבשר שהוא נוהג בכל תל' לוי' זה הוא טמא הוא זה בלא תעשה על אכילתו(י)א[ ] אין בשר מהלכי שתיים וחלב מהלכי שתיים בלא תעשה על אכילתן את הגמל כי מעלה גרה הוא את השפן כי מעלה גרה הוא את הארנבת כי מעלת גרה היא מה תל' אם לתיקון המקרא והלא כבר נא' את הגמל ואת הארנבת ואת השפן כי מעלה גרה המה מבשרם לא תאכלו ולמה באו לרבות את הריבויים שאמרו את הגמל כי מעלה גרה הוא מה תל' שיכול יתירנו בס[י]מן(אחד) [אחיר] ודין הוא מה אם החזיר שהוא מפריס פרסה טמא גמל שאינו מפריס פרסה אינו דין שיהא טמא אילו כן הייתי אומר מי אסר את החזיר גרה היא תתיר את הגמל תל' לוי' את הגמל כי מעלה גרה טמא יאמר גמל קול וחומר לחוזיר מה אם גמל שהוא מעלה גרה טמא חזיר שאינו מעלה גרה אינו דין שיהא טמא אילו כן הייתי אומר מי אסר את הגמל פרסה היא תתיר <מטא> את החזיר תל' לוי' את החזיר כי מפריס פרסה טמא מבשרם לא מן העצמות לא מן הגידים לא מן הטלפיים שלהם ובנבלתם לא תגעו יכול יהוא ישראל חייבין על מגע נבילות שני' אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת וגי' הכהנים אינן מיטמין למיתים מיטמין הן ישראל למיתים קול וחומר אם מיטמין הם למיתים החמורין לא ייטמו לנבילות הקלות הא מא אני מקיים [ובנבלתם לא תגעו ברגל] [אחרים אומרים] ובניבלתם [לא] תגעו יכול אם נגע אדם בנבילה ילקה ארבעים תל' לוי' ולא לה טמאו או ולא לה טמאו יכול אם ראה אדם את הנבילה ילך ויטמא לה תל' לוי' ובנבלתם לא תגעו הא כיצד הוי או' רשות מטמאים מלמד שהן מיצטרפין זה עם זה בשר בבשר וחלב בחלב בשר בחלב ובשר בין בחייהם <מטב> בין במיתתן טמאים לוסר את צירן ואת רוטבן ואת הקופה שלהם הם פרט לשאין בהם בנוותן טעם לכם מותרין בהנייה ממשמע שני' אוכל את שיש לו לא תאכל את שאין לו לא תאכל את שאין לו אכול את שיש לו ולמה נשנו ליתן עליהם בעשה

וליתן עליהם בלא תעשה שיכול הואיל והיתר במפורש נתיר אף בסתום מה לא היתר במפורש אילא בכילים כך לא נתיר בסתום אלא בכילים ומנ' אפילו הן בבורות ובשיחין ובמערות שוחח ושותה ואינו נימנע תל' לוי תאכלו מכל אשר במים ימים זה ים הגדול שני ולמקוה המים קרא ימים נחלים אלו הנהרות שני ונהר יצא מעדן להשקות את הגן אין לי אילא ימים ונחלים שהן מושכין בימות <מט,ג> הגשמים ומושכין בימות החמה ומנ' לרבות שאר ימים ונחלים שהן מושכין בימות הגשמים ואינן מושכין בימות החמה עד שתהא מרבה להביא את המים שבביבין מנ' תל' לוי במים יכול לעינין התיר עשה את כל המים כימים וכנחלים ומנ' לעינין אסור נעשה את כל המים כימים וכנחלים תל' לוי ימים ימים נחלים נחלים לגזירה שוה מה ימים ונחלים אמורין לעינין התיר עשה את כל המים כימים וכנחלים אף ימים ונחלים אמורין לעינין אסור נעשה את כל המים כימים וכנחלים אתה אוי לכך נא' במים במים שהיתרתי בהם המים אסרתי או אינו אומר אילא מין ש(ה)יתרתי אותו המין אסרתי איזה מין היתרתי בעל עצמות ופרה ורבה [אף אין לי אלא בעל עצמות ופרה ורבה] ומנ' לבעל עצמות ואינו פרה ורבה אינו בעל עצמות ופרה ורבה עד שתהא מרבה להביא את הגלים ואת הצפרדעים הגדילים בים וגדילים ביבשה תל' לוי וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים לא תאכלו אין לי אילא המרבה בקשקשים ובסנפירים כגון <מט,ד> כפונית זו שבים ומנ' יין אפילו אין לו אילא סנפיר אחד וקשקשת אח(ד)ת[ת] תל' לוי וקשקשת ר' יהודה אי שני קשקשים תל' לוי וקשקשת אף על פי שאין ראייה לדבר זכר לדבר ושריון קשקשים הוא לבוש ר' יוסה בן דרמסקית אוי ליתן דג טהור הוא שני גאווה אפיקי מגנים אילו קשקשין שלו ותחתיו חודי חרס אילו הסנפירין שלו תאכלו לרבות טהור שבמיעי טמא או יכול טמא שבמיעי טהור תל' לוי אותה מה ראייתה לומר בבהמה שבמיעי טמא או יכול ובמיעי טהור טהור ובודגים אינו כן לפי שאינו גידוליו תאכלו לרבות טהור שניכבש עים הטמא או יכול אף על פי שנימוק תל' לוי אותה חיה זו חית הים נפש להביא את הסיר(ני) יכול תהא מטמא באהל כדברי בן חכניי תל' לוי זאת ושקץ לוסר את צירן ואת רוטבן ואת הקופה שלהן הם פרט לשאין בהם בנותן טעם לכם מותרין בהנייה <נ,א> ושקץ יהיו לכם לוסר את עירוביהן כמה יהא בו ויהא אסור משקל עשרה זין ביהודה שהן חמש סלעים בגליל כל גרב שהוא מחזיק סתיים דג טמא צירו אסור ר' יהודה אי רביעית בסאתים ר' יוסה אוי אחד מששה עשר בו מבשרם לא מן העצמות ולא מן הסנפירין שלהן ואת נבלתם תשקצו להביא את היבשושין שסינן וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים מה תל' שיכול אין לי המעלה סימני טהרה שלו ליבשה הישירן במים מנ' תל' לוי במים ו(ש)קץ הם לכם שלא יעשה בהם סחורה ושקץ תשקצו שקץ לוסר את (צ)ירן ואת רוטבן ואת הקופה שלהם ואת ביציהם ואת עורותיהן ואת <נ,ב> עירוביהן אילא הם מין הרי אילו מיעוטיין פרט לחרטום ולצפורניים ולכנפיים ולנוצה לא יאכלו לחייב את המאכיל כאוכל או לא יאכלו לאוסרן בהנייה תל' לוי לא תאכלום הא כיצד באכילה הן אסורין ובהנייה הן מותרין הא מה אני מקיים לא יאכלו לחייב את המאכיל כאוכל את הנשר ואת הפרס ואת העזניה ר' ישמעאל אוי נא' כן נשר ונא' להלן נשר מה נשר אמור (כ)ן עשה את האמורין בנשר בל תאכיל כבל תאכל אף נשר אמור להלן נעשה את האמורין בנשר בל תאכיל כבל <נ,ג> תאכל ר' עקיבה אוי נא' כן אייה ונא' להלן דייה מה דייה אמורה להלן עשה את הראה מין דייה אף אייה אמורה כן נעשה את הראה מין אייה עורב זה עורב כל עורב להביא עורב העמקי ועורב הבא בראש היונים למינו להביא את הזרזירים למינו להביא את הסנונית נץ זה בן הנץ למינהו להביא את בר חוריה מה תל' לוי למינהו למינהו ארבעה פעמים שיכול אילו יהוא אסורין והללו [יהוא] מותרין תל' לוי למינהו למינהו ריבה הא כיצד היה למד מן המפורש מה נשר מפורש שאין לו אצבע יתירה ואין לו זפק ואין קורקבנו ניקלף ודוריס ואוכל כל כשיוצא בו אסור מה תרין ובני יונה מיוחדין שיש להם אצבע יתירה ויש להם זפק וקורקבנו ניקלף ואינן דורסין ואוכלין וכל כשיוצא בהן מותר וכל <נ,ד> שרץ העוף ההולך על ארבע שקץ הוא יכול הכל יהא אסור תל' לוי את זה תאכלו מכל שרץ העוף ההלך על ארבע יכול הכל יהא מותר תל' לוי ארבה סולעם חרגול חגב אין לי אילא אילו בלבד ומנ' לרבות שאר המינים תל' לוי למינהו למינהו ריבה הא כיצד הוי למד מן המפורש מה ארבה מפורש שיש לו ארבע רגליים וארבע כנפים קרסול(יו) [ן] וכנפיו חופות את רובו ר' יוסה אוי ושמו חגב ר' אלעזר בירבי יוסה אוי אשר לו כר(ע)ים אף על פי שאין לו עכשיו עתיד לגדל לאחר זמן ארבה זה גוביי סולעם זה רשום חרגול זה נפול חגב זה (נ)ודיין ומה תל' לוי למינהו למינהו ארבעה פעמים להביא את צפורת כרמים ואת יוחנה ירושלמית ואת חרצוביה ואת הרזיבונית רבי אוי וכל שרץ העוף אשר <נ,א> לו ארבע רגלים טמא הוא אם יש לו חמש טהור שקץ הוא פרט לעירובו מיכן אמרו חגבים טמאים שניכבשו עים חגבים טהורים לא פסלו את צירן העיד ר' צדוק על ציר חגבים טמאים שהוא טהור ולא להא תטמאו יכול לכל האמור בעינין ומה אמור בעינין בהמה וחיה ועופות ודגים וחגבים יכול יהא אבר מן החי מטמא בכולם תל' לוי בהמה אוציא דגים הגדילים בים שאין בים מקבלי טומאה ולא אוציא את החגבים תל' לומר מפרסת אוציא את החגבים שאין למינן טומאה ולא אוציא את העופות שיש למינן טומאה תל' לוי פרסה אוציא את העוף הטמא ולא אוציא את העוף ודין הוא מה אם בהמה שאינה מטמא בגדים בבית הבליעה אבר מן החי ממנה מטמא עוף טהור שהוא מטמא בגדים בבית הבליעה אינו דין שיהא אבר מן החי ממנו מטמא תל' לוי ו(ש)ע אין לי אילא בהמה טהורה

בהמה טמאה מני תלי לוי אשר היא חיה טהורה מני תלי לוי מפרסת חיה טמאה מני תלי לוי פרסה מן השני(י)ועין מני תלי לוי וש(י)ע אינה מן השסועים מני תלי לוי איננה שוסעת מעלת גרה מני תלי לוי וגרה איננה מעלת גרה מני תלי לוי איננה מעלה והלא החזיר מפריס ומשסיע יכול לא יהא אבר מ(י)אין החי ממנו מטמא תלי לוי וגירה איננה מעלה טמא במי הוא מדבר אם במיתתן הרי מיתתן אמורה אם באבר מן המת הרי אבר מן <נא,ב> המת אמור למטן הא אינו מדבר אילא באיבר מן החי הלא דין הוא טימא אדם וטימא בהמה מה אדם אבר מן החי ממנו מטמא אף בהמה יהא אבר מן החי ממנה מטמא הין אם החמיר באדם בטו?מאה חמורה נחמיר בבהמה בטומאה קלה אני אדיננו מן השרצים הקלים טימא השרץ וטימא בהמה מן השרץ אבר מן החי ממנו מטמא אף בהמה יהא אבר מן החי ממנה מטמא הין אם החמיר בשרץ שעשה דמו כבשרו נחמיר בבהמה שלא עשה דמה כבשרה אני אדיננו מאבר מן המת ממנה מה אבר מן המת שאין אסורו נוהג בבני נח כישראל הרי הוא מטמא אבר מן החי שאסורו נוהג בבני נח כישראל אינו דין שיטמא לא אם אמרתה באבר מן המת שהבשר הפורש ממנו טמא תאמר באבר מן החי שהבשר הפורש ממנו טהור הואיל והבשר הפורש ממנו טהור לא יטמא תלי לוי והנוגע והנושא לרבות אבר מן החי יכול הבשר הפורש מן החי יטמא תלי לוי נבילה שאין לה חליפיים אף איבר מן החי שאין לו חליפיים דברי ר' יוסה הגלילי ר' עקיבה אוי מה נבילה גידים ועצמות אף איבר מן החי גידים ועצמות רבי אוי מה בהמה בשר גידים ועצמות אף אבר מן החי כבריתו בשר גידים ועצמות והנוגע יטמא עד הערב [ו]אין הנוגע מטמא בגדים הלא דין הוא מה אם משא ממועט מטמא <נא,ג> בגדים מגע מרובה אינו דין שיטמא בגדים תלי לוי והנוגע יטי עד הע' אין הנוגע מטמא בגדים והנושא יכבס בגדיו מלמד שהנושא מטמא בגדים הלא דין הוא מה אם מגע מרובה אינו מטמא בגדים משא ממועט אינו דין שלא יטמא בגדים תלי לוי והנושא יכבס בגדיו מלמד שהנושא מטמא בגדים יכבס יכול אף הצופה תלי לוי בגד או בגד יכול בגד גדול לבן המטמא בזב מטמא בנגעים מני גדול צבוע קטן לבן קטן צבוע עד שתהא מרבה להביא שביס שלסבכה וגלגילון מני תלי לוי בגד בגדים ריבה מני לעשות שאר כילים כבגדים תלי לוי טמא יכול יטמא אדם וכלי חרס תלי לוי בגד בגד הוא מטמא אינו מטמא לא אדם ולא כלי חרס ומני לרבות הציב היוצא ממנו ושערה שכנגדו תלי לוי טמא לכל הבהמה להביא את השליל שיהא אבר מן החי ממנו מטמא טמאים מלמד שהן מיצטרפין זה עם זה יכול יצטרפו עים המתים החמורין (י)תלי לוי הם יכול לא יצטרפו עם המתים החמורים אבל יצטרפו עים הנבילות הקלות תלי לוי הם כל הנוגע בהם יטמא להביא בהמה טמאה שלא תהא שחיטתה מטהרתה <נא,ד> הלא דין הוא השרץ אסור באכילה ובהמה טמאה אסורה באכילה מה השרץ אין שחיטתו מטהרתו אף בהמה טמאה לא תטהרנה שחיטתה הולכה לך לדרך הזו טריפה אסורה באכילה ובהמה טמאה אסורה באכילה מה (ש) טריפה שחיטתה מטהרתה אף בהמה טמאה תטהרנה שחיטתה נראה למי דמה דנים דבר שאין למינו שחיטה מדבר שאין למינו שחיטה אל תוכיח טריפה שיש למינה שחיטה הולכה לך לדרך הזו דנים דבר שהוא מטמא במשא מדבר שהוא מטמא במשא [ו]אל יוכיח השרץ שאינו מטמא במשא תלי לוי הם כל הנוגע בהם יטמא להביא בהמה טמאה שלא תהא שחיטתה מטהרתה הולך על כפיו זה הקוף [כל הולך] להביא את הקופד וחולדת הסיניים ואדני השדה וכלב הים חיה אין לי אלא חיה טהורה חיה טמאה מני תלי לוי ההולכת על (ה) ארבע בכל החיה להביא את הפיל אם נאמרו למעלן למה נאמרו למטן אלא שהעליונים באבר מן החי והתחתונים באבר מן המת [והלא דין הוא ו]מה אבר מן החי (ה) שהבשר הפורש ממנו טהור הרי הוא מטמא אבר מן המת שהבשר הפורש ממנו טמא אינו דין שיטמא <נב,א> לא אם אמרתה באבר מן החי שאסורו נוהג בבני נח כישראל תאמר באבר מן המת שאין אסורו נוהג בבני נח כישראל ואין אסורו נוהג בבני נח כישראל לא יטמא תלי לוי והנוגע והנושא לרבות אבר מן החי והנוגע יטמא עד הערב אין הנוגע מטמא בגדים הלא דין הוא מה אם במקום שלא ניטמו מחמת עצמן במשא ניטמו מחמת הנושא מקום שניטמו מחמת עצמן במגע אינו דין שיטמו מחמת הנוגע תלי לוי והנוגע יטי עד הע' אין הנוגע מטמא בגדים והנושא יכבס בגדיו מלמד שהנושא מטמא בגדים הלא דין הוא מה אם במקום שניטמו מחמת עצמן במגע לא ניטמו מיחמת הנוגע מקום שלא ניטמו מחמת עצמן במשא אינו דין שלא יטמו מחמת הנושא תלי לוי והנושא יכבס בגדיו מלמד שהנושא מטמא בגדים קול וחומר שלא יטמו מחמת עצמן במגע מה אם במקום שניטמו מחמת הנושא לא ניטמו מיחמת עצמן במשא מקום שלא ניטמו מחמת הנוגע אינו דין שלא יטמו (ב)מחמת עצמן במגע תלי לוי כל הנוגע בהם יטמא בין אדם בין כילים קול וחומר שיטמו מחמת עצמן במשא מה אם במקום שלא ניטמו מחמת הנוגע (א) ניטמו מחמת עצמן במגע מקום שניטמו מחמת הנושא אינו דין שיטמו מחמת עצמן במשא תלי לוי לכם לכם הן מ(י)טמין אין מ(י)טמין לא אכלין ולא משקין ולא כילים במשא הנושא לא הנישא וזה לכם הטמא בשרץ השרץ וגי והאנקה והכוח וגי אלה הטמאים לכם בכל השרץ מה תלי לפי שני ולא תטמאו בהם ונטמאתם בס שומע אני טומאת הגויות וטומאת הקדושות תלי [לוי] החלד והעכבר והצב טמאים שיכול אלו יהו מטמין אדם וכילים והללו יהוא מטמין אדם ולא כילים או כילים ולא אדם תלי לוי אלה אין לך אלא אלה או אינו מוציא אילא כל שאינו (מ)עין הפרט מה פרט מפורש בעל עצמות ופרה ורבה אף אין לי אילא בעל עצמות ופרה ורבה ומני לבעל עצמות ואינו פרה ורבה אינו בעל עצמות

ופרה ורבה עד שתהא מרבה להביא את בעלי עצמות ופרים ורבים מני תלי לוי אלה בכל השרץ אין לך מטמא בשרץ אילא אילו בלבד וזה טמא להביא דמו שיטמא כבשרו הלא דין הוא מה אם בהמה שהיא מטמא במשא לא עשה דמה כבשרה השרץ שאינו מטמא <נב,ג> במשא אינו דין שלא נעשה דמו כבשרו תלי לוי וזה [ה]טמא להביא דמו שיטמא כבשרו יכול יכשיר את הזרעים ודין הוא מה אם דם בהמה שאינו מטמא טומאה חמורה מכשיר את הזרעים דם השרץ שהוא מטמא טומאה חמורה אינו דין שיכשיר את הזרעים תלי לוי לכן לכן הוא מטמא אינו מכשיר את הזרעים בתוך שני עכבר יכול אף עכבר שבים יטמא ודין הוא טימא חולדה וטימא עכבר מה חלדה מן הגדל בארץ אף עכבר מן הגדל בארץ או מה חולדה כשמועה אף עכבר כשמעו אף אני () אביא עכבר [שבים] (ש)ששמו עכבר תלי לוי על הארץ להוציא את (שבים או אינו אוי אלא על הארץ יטמא ירד לים לא יטמא תלי לוי השורץ בכל מקום שהוא שורץ יטמא או אינו אומר אילא השורץ יטמא עכבר שחציו בשר וחציו אדמה שאינו שורץ לא יטמא ודין הוא טימא חולדה וטימא עכבר מה חולדה כש(ו)מעא אף עכבר כש(ו)מעו או מה חולדה פרה ורבה אף עכבר פרה ורבה יצא עכבר שחציו בשר וחציו אדמה שאינו פרה ורבה תלי לוי בשרץ להביא עכבר שחציו בשר וחציו אדמה הנוגע בבשר (י)טמא ובאדמה טהור ר' יהודה אוי אף הנוגע באדמה שכנגד הבשר מאחוריו תלי לוי טמא צב זה הצב למינהו לרבות מיניו שלצב חוורור וכן הנפלים וסלמנדרה כשהיה ר' עקיבה מגיע לפסוק הזה (היה) [שהוא] אוי מה רבו מעשיך יי גוי יש לך ביריות גדילות בים וגדילות ביבשה הגדילות בים אם פרשו ליבשה מתו וגדילות ביבשה אם פרשו לים מתו גדילות באור גדילות באור גדילות באור אם פרשו לאור מיתו גדילות באור אם פרשו לאור מיתו מקום חיו שלזה מיתתו שלזה [ו]מקום חיו שלזה מיתתו שלזה ואומר מה רבו מעשיך יי גוי טמאים לרבות עורותיהם יכול עורות כולם תלי לוי אלה אילו עורות טמאים עור האנקה והכוח הלטאה והחומט ר' יהודה אוי הלטאה כחולדה ר' יוחנן בן נורי אוי שמונה שרצים יש להם עורות טמאים לרבות ביצין) השרץ וקולית השרץ יכול אף על פי שלא ריקמו תלי לוי בשרץ מה השרץ משירקים אף ביצה משתרכים יכול אף על פי שתומה תלי לוי והנוגע יטמא את שאיפשר לו ליגע טמא עד כמה [תינקב] עד כשערה שכן איפשר לו ליגע [עד] (כשערה טמאים מלמד שהן מיצטרפים זה עם זה דם בדם בשר בבשר דם בבשר ובשר בדם בין במין אחד בין בשני מינים כל הנוגע בם <נב,ג> יטמא לרבות ידות הכלים או יכול שני מרבה יתיר מכשיעור תלי לוי לכן כל שהוא לצורככם דברי רבי עקיבה אמר לו ר' יוחנן בן נורי הכתוב אוי במטמא ואתה אוי במיטמא אמר לו ר' עקיבה אף אני אוי כל הנוגע בהם יטמא עד הערב אין האוכל אכלים טמאים ולא השותה משקים טמאים טמא טומאת ערב כל הנוגע בהם יכול בחייהם תלי לוי במותם או במותם יכול לא בשחיתותן תלי לוי בהם אף על פי שחוטין [הא מה אני מקיים במותם במותם ולא בחייהם] [כל הנגע בהם יטמי יכול בכולם תלי לוי מהם או מהם יכול במיקצתן תלי לוי בהם] הא כיצד עד שיגע במיקצתו שהיא ככולו שיערו חכמים כעדשה שכן החומר(ו)[ט] תחילת ביריתו כעדשה ר' יוסה ביר' יהודה אוי כיזנב הל(ו)[ט]אה וכל אשר יפול עליו מהם במותם יטמא במי הוא מדבר אם במיתתן הרי מיתתן אמורה אם באבר מן המת הרי אבר מן המת אמור למטן הא אינו מדבר אלא באבר מן החי הלא דין הוא מה אם בהמה שלא עשה דמה כבשרה אבר מן החי ממנה מטמא השרץ שעשה דמו כבשרו אינו דין שיהא אבר מן החי ממנו מטמא לא אם אמרתה [בבהמה] שהיא מטמא במשא תאמר בשרץ שאינו מטמא במשא הואיל ואינו מטמא במשא לא יהא אבר מן החי ממנו [מ]טמא תלי לוי וכל אשר יפול עליו מהם במותם יטמא לרבות איבר מן החי יכול אפילו תלוי בו בכשערה תלי לוי אשר יפול הא אינו מטמא אילא כשיפול <נב,ד> יכול הבשר הפורש מן החי יטמא תלי לוי במותם מה מיתה שאין לה חליפים אף אבר מן החי שאין לו(ו)[ו] חליפים דברי ר' יוסה הגלילי ר' עקיבה אוי מה מיתה גידים ועצמות אף איבר מן החי גידים ועצמות רבי אומר מה השרץ בשר גידים ועצמות אף איבר מן החי כביריתו בשר גידים ועצמות כלי עץ יכול הסולם (ו)[וה]קלב והנחותה והמנורה תלי לוי מכלי עץ לא כל כלי עץ או יכול שני מוציא את השולחן ואת הטבלה ואת הדולפקי תלי לוי כל כלי עץ ריבה מה ראיתה לרבות את אילו ולהוציא את אילו אחר שריבה הכתוב מיעט תלי לוי שק מה שק מיוחד שהוא משמש את האדם ואת משמשי האדם אף אני ארבה את השלחן ואת הטבלה ואת הדולפקי שהן משמשין את האדם ואת משמשי האדם ומוציא את הסולם שהוא משמש את האדם ואינו משמש את משמשי האדם ואת הקלב ואת הנחותה ואת המנורה שהן משמשין את משמשי האדם ואינן משמשין את האדם כלי עץ יכול השידה והתיבה והמגדל וכו[ו]רת הקש וכוירת הקנים ובור ספינה אלכסנד(ו)[ית] שיש להם שוליים <נג,א> והן מחזיקין ארבעים לח שהן כוריים ביבש תלי לוי מכלי(ו) עץ לא כל כלי עץ או יכול שני מוציא דרדור עגלה וקסתות מלכים ועריבת העובדן ובור ספינה קטנה והארון תלי לוי כל כלי עץ ריבה מה ראיתה לרבות את אילו ולהוציא את אילו אחר שריבה הכתוב מיעט תלי לוי שק מה שק מיוחד שהוא מיטלטל במילאו אף אני ארבה דרדור עגלה וקסתות המלכים ועריבת העובדן ובור ספינה קטנה והארון שהן מיטלטלין במילוא(ו)[ו] ומוציא את השידה ואת התיבה ואת המגדל וכוירת הקש וכוירת הקנים ובור וספינה אלכסנדרית שיש להם שוליים והן מחזיקים ארבעים לח שהן כוריים ביבש שאינן מיטלטלין במילוא(ו)[ו] ר' מאיר אי כל שמנו חכמים לטהרה טהור והשאר טמא ר' יהודה אוי כל שמ(ו)ינו חכמים לטומאה טמא והשאר טהור אין

בין דברי ר' מאיר לדברי רבי יהודה אלא עריבת בעל הבית ר' נחמיה או' הקופות הגדולות והסוגים הגדולים שייש להם שוליים והן מחזיקין ארבעים לח שהן כוריים ביבש אף על פי שאינן מטלטלין במילואן מיטלטלין במה שנישתייר בהם בגד יכול בגד גדול לבן המטמא וגי' ומני' לרבות את הלבדים תלי' לוי' או בגד עור יכול אף עורות שבים יהוא טמאים ודין הוא טימא בנגעין וטימא בשרצים מה נגעין פטר בהן עורות שבים אף שרצים יפטור בהן עורות שבים קול וחומר מה אם נגעין שטימא בהם שתי ועירב פטר בהם עורות שבים שרצים שלא טימא בהן שתי ועירב אינו דין שלא יפטור בהן עורות שבים לא אם אמרתה בנגעים שלא טימא בהן צבועין תאמר בשרצים שטימא בהם צבועין הואיל וטימא בהן צבועין יפטור בהן עורות שבים תלי' לוי' בגד מה בגד מן הגדל בארץ אף עור מן הגדל בארץ או יכול שני מוציא את שחיבר לו מן הגדל בארץ כל שהוא תלי' לוי' או בעור להביא את שחיבר לו מן הגדל בארץ כל שהוא אפילו חוט ואפילו משיחה ובלבד שיחבר(נו) לו כדרך חיבורו לטומאה יכול <נג,ב> אף (עור המצה ועור ה(א)[ח]פה במשמע תלי' לוי' [מלאכת] עור יצאו עור המצה ועור ה(א)[ח]פה שלא נעשה בהן מלאכה אוציא עור המצה ועור האיפה שלא נעשה בהם מלאכה ולא אוציא עורות רצועות וסנדלים שני(ע)שה בהם מלאכה תלי' לוי' כלי יצאו עורות רצועות וסנדלים שהן כילים או יכול שני מוציא עורות אוהלין שהן כילים תלי' לוי' כל כלי אשר יעשה מלאכה בהם לרבות עורות אוהלין שק אין [ל] אילא שק ומני' לרבות את הקלקין ואת ה(א)[ח]בק תלי' לוי' שק יכול יטמא חבלים ומשיחות תלי' לוי' שק מה שק מיוחד טווי ואריג אף אין לי אלא טווי ואריג והרי הוא או' במת וכל מעשה עזים יכול יטמא חבלים ומש[נ]חות ודין הוא טימא השרץ וטימא המת מה השרץ לא טימא בו אילא טווי ואריג אף המית לא יטמא בו אילא טווי ואריג אין אם היקל בשרץ הקל נקל במ(ו)[ת] החמור אלא יטמא חבלים ומש[נ]חות תלי' לוי' בגד ועור בגד ועור לגזירה שווה מה בגד ועור אמורין בשרץ לא טימא בו אילא טווי ואריג אף בגד ועור אמורין במת לא יטמא בו אילא טווי ואריג אין לי אלא שק העשוי מן העזים העשוי מן החוזיר ומזנבה שלפרה מני' תלי' לוי' או שק אין לי אילא השרץ המת מני' ודין הוא מה אם השרץ הקל עשה בו מעשה חזיר כמעשה (ו)[ע]זים אף המת החמור נעשה בו מעשה חזיר כמעשה עזים אין אם ריבה טומאת הערב מרובה ארבה טומאת שבעה מעוטה תלי' לוי' בגד ועור בגד ועור לגזירה שווה מה בגד ועור אמורין בשרץ עשה בו מעשה חזיר כמעשה עזים אף בגד ועור אמורין במת נעשה בו מעשה חזיר כמעשה עזים כל כלי לרבות הקלע והקמיע <נג,ג> והתפילה או יכול שני מרבה את העיין ואת העבות תלי' לוי' אשר יעשה מלאכה בהם לא העושה מלאכה באחרים או יכול שני מרבה חיפוי (ו)ה(ה)כ[נ]לים תלי' לוי' בהם פרט לחפוי הכילים במים יובא(ו) [כולן] כאחת יכול מקצתו תלי' לוי' ובא השמש וטהר מה ביאת שמש כולו כאחת אף ביאתו במים כולו כאחת וטמא עד הערב יכול לכל דבר תלי' לוי' וטהר או טהור יכול לכל דבר תלי' לוי' וטמא עד הערב הא כיצד טהור לחולין מבעוד יום ולתרומה משתחשך כלי חרס אין לי אילא כלי חרס ומני' לרבות כלי נתר תלי' לוי' וכל כלי חרס ומני' לרבות את האהלים ודין הוא מה אם כלי עץ שטימא פשוטין טיהר אוהלין כלי חרס שטימא פשוטין אינו דין שטימא אוהלין תלי' לוי' כל כלי חרס לרבות את האהלים ומני' לרבות את שברי כלי חרס תלי' לוי' וכל כלי חרס אשר יפל מהם יש מהם לטמא ויש מהם שלוא לטמא פרט לתרנגול שבלע את השרץ ונפל לאוור התנור טהור ואם מת טמא מיכן אמרו הדקין שבכלי חרס קרקרותיהם ודפנותיהם יושבים שלא מ(ו)סמכים שיעורן מכדי סיכת קטן ועד לוג מילוג ועד סאה ברביעית מיסאה עד סאתים בחצי לוג מיסאתיים עד שלוש עד <נג,ד> חמש סאים בלוג דברי ר' ישמעאל ר' עקיבה או' אני איני נותן בהם מידה אילא הדקים שבכלי חרס קרקרותיהם ודפנותיהם יושבים שלא מוסמכים (ו)שיעורן מכדי סיכת קטן ועד קדירות הדקות ומקדירות דקות עד חביות לודיות ברביעית מילדויות עד לחמיות בחצי לוג מלחמיות עד חצבים גדולים בלוג נשקע הדבר ולא נאמר ועכשיו ר' נחמיה ורבי אלעזר בן יעקב א[ו]מרים חצבים גדולים שיעורן בשני לוגים הפכים הגלילים והחבינות שיעורן קרקרותיהם כל שהן ואין להם דפנות אל תוכו את שיש לו תוך טמא ואת שאין לו תוך טהור פרט למטה ולכסא ולספסל ולשלחן (ולמנורה) ולספינה ולמנורה שלחרס זו ע[נ]דות העיד חזקיה אבי ע[נ]קש לפני רבן גמליאל שאמר משום ר' גמליאל הזקן כל שאין לו תוך בכלי חרס אין לו א(ו)[ח]ריים אל תוכו מיתוכו הוא מיטמא ואינו מיטמא מאחוריו(ו) הלא דין הוא מה אם כלי שטף שאינו מטמא מיתוכו הוא מיטמא מאחוריו כלי חרס שהוא מיטמא מיתוכו אינו דין שטימא מאחוריו תלי' לוי' אל תוכו מיתוכו הוא מיטמא אינו מיטמא מאחוריו קול וחומר לכלי שטף שטימא מא(ח)ו[ו]ריו מה אם כלי (ו) חרס שאינו מיטמא מאחוריו מיטמא מאווריו כלי שטף שהוא מיטמא מאחוריו אינו דין שטימא מאווריו תלי' לוי' כלי חרס אל תוכו אין כלי שטף אל תוכו אל תוכו כשיפול לתוכו <נד,א> טמא לא כשיפול לתוך תוכו כיצד חבית שהיא נתונה בתנור ופיה למעלה מן התנור השרץ בחבית אכלין ומשקין שבתנור טהורין (ו) וכי איזו מידה מרובה מידת לטמא או מידת לטמא מרו(ו)[ב]ה מידת לטמא או מידת לטמא מרובה מידת לטמא מיליטמא שהוא מטמא את אחרים מאחוריו ואינו מטמא מאחוריו מה אם במקום שטמא אחרים מאחוריו לא טימא את תוך תוכו מקום שאינו מטמא מאחוריו אינו דין שלא יטמא מתוך תוכו או מרובה מידת לטמא מילטמא שהוא [מיטמא] מיבית שאור ואינו מטמא את השאור אף הוא יטמא מתוך תוכו אף על פי שלא טימא (ו)[את] תוך תוכו תלי' לוי' אל תוכו כשיפול לתוכו טמא לא כשיפול לתוך תוכו כל אשר בתוכו יטמא לא

מה שבתוך תוכו כיצד חבית שהיא (ב) נתונה בתנור ופיה למעלה מן התנור השרץ בתנור אכלים ומשקים שבחבית טהורין וכי איזו מידה מרובה מידת ליטמא או מידת לטמא מרובה מידת ליטמא מלטמא שהוא מיטמא בבית השאור ואינו מטמא את השאור מה אם במקום שניטמא מבית השאור לא ניטמא מתוך תוכו מקום שאינו מטמא את השאור אינו דין ש[לא]יטמא את תוך תוכו או מרובה מידת לטמא מיליטמא שהוא מטמא את אחירים מאחוריו ואינו מיטמא מאחוריו אף הוא יטמא את תוך תוכו אף על פי שלא ניטמא מתוך תוכו תלי לוי כל אשר בתוכו יטמא לא מה שבתוך תוכו יכול אף על פי נקובה תלי לוי (ו) כל אשר בתוכו יטמא וכמה הוא שיעורו <ב, דג> שלנקב בכלי חרס בכונס משקה ובכלי שטף במוציא זיתים מיכן אמרו כוירת פ: (חות)[תוח]?ה ובקוקה בקש ומשולשלת לאויר התנור השרץ בתוכה התנור טמא השרץ בתנור אוכלים שבתוכה טמיאים ר' אליעזר מטהר אמר ר' אליעזר אם הצילה במת החמר לא תציל בכלי חרס הקל אמרו לו אם הצילה במת החמר שכן (ו) [חולק]ים אהלים תציל בכלי חרס הקל שאין חולקים כלי חרס אמר ר' יוחנן בן נורי אמרתי לו לר' אליעזר אם הצילו א[ו]ה(י)לים מיד אוהלים במת החמר מקום שהמחיצה מצלת יצילו אוהלים מיד אוהלים בשרץ הקל מקום שאין המחיצה מצלת אמר ר' יוסה אמרתי לו לר' יוחנן בן נורי תמיה אני אם קיבל ר' אליעזר ממך את התשובה מפני שהוא הנדון אלא זו תשובה לדבר אם הצילו אוהלים מיד אוהלים במת החמר שכן העושה טפח על רום טפח בבית טהור יצילו אוהלים מיד אוהלים בשרץ הקל שכן העושה טפח על (ו) טפח על רום טפח בכלי חרס טמא א' לי הוא הנדון כל אשר בתוכו יטמא ר' עקיבה או' אינו אומר טמא אילא יטמא לטמא את אחירים וללמד על הככר השני שיטמא את השלישי הא כיצד התנור תחילה והכיכר שיני והנוגע בכיכר שלישי א' ר' יהושע מי יגלה עפר מעיניך רבן יוחנן בן זכאי שהיית או' עתיד דור אחר לטהר את ככר השלישי שלא מן התורה והלא עקיבה תלמידך הביא לו מקרא מן ה(ו)[ת]ורה שהוא טמא [שני] (ו) כל אשר בתוכו יטמא אותו תשבורו יכול <ג, דג> ישברנו וודיי והרי הוא או' בזב וכלי חרס אשר יגע בו הזב ישבר יכול ישברנו וודיי תלי לוי אותו תשבורו אותו את[ה] שובר אין את[ה] שובר כלי חרס[ו]ן שלזב קול וחומר מה אם הנוגע בזב החמר אינו טעון שבירה הנוגע בשרץ הקל אינו דין שלא יטען שבירה אם כן למה נא' אותו תשבורו מלמד שאין לו טהרה אילא שבירה דבר אחר אותו תשבורו אותו את[ה] שובר לטהרתו אין את[ה] שובר אכלים לטהרתן יכול אף הכילים יהוא מיטמין באוויר כלי חרס תלי לוי א[ו]כל אכלים מיטמין באוויר כלי חרס אין הכילים מיטמין באוויר כלי חרס יכול אף אוכלי בהמה יהוא מיטמין באוויר כלי חרס תלי לוי האוכל האוכל המיוחד מיטמא באוויר כלי חרס אין אוכלי בהמה מיטמין באוויר כלי חרס או יכול שני מוציא את אוכלי בהמה שחשב עליהם לאוכל אדם תלי לוי כל אוכל אוכל יטמא יכול כל אוכל תלי לוי אשר יאכל פרט לאוכל סרוח אוכל יטמא מלמד שהוא מיטמא בכל שהוא יכול יטמא אף לאחירים בכל שהוא תלי לוי אשר יאכל הא אינו מטמא אלא בכביצה יכול המוקף צמיד פתיל בכלי חרס ונתון לתוך התנור יהא טמא תלי לוי מאוכל לא כל אוכל פרט למוקף צמיד פתיל בכלי חרס ונתון לתוך התנור יכול המוקף צמיד פתיל בכלי שטף ונתון לתוך התנור יהא טהור ודין הוא מה אם כלי חרס שלא היציל על עצמו בלא צמיד פתיל באוהל המת יציל על כל שבתוכו בצמיד פתיל באוהל המת כלי שטף שהיציל על עצמו בלא צמיד פתיל באוויר כלי חרס אינו דין שיציל על מה שבתוכו בצמיד פתיל באוויר כלי חרס תלי לוי כל אוכל להביא את המוקף בצמיד פתיל בכלי שטף ונתון לתוך התנור קול וחומר לכלי שטף שלא יציל על עצמו בלא צמיד פתיל באוויר כלי חרס מה אם כלי חרס שהיציל על מה שבתוכו בצמיד פתיל באוהל המת לא הציל <ד, דג> על עצמו בלא צמיד פתיל באוהל המת כלי שטף שלא הציל על מה שבתוכו בצמיד פתיל באוויר כלי חרס אינו דין שלא יציל על עצמו בלא צמיד פתיל באוויר כלי חרס תלי לוי אוכל אכלים מיטמין באוויר כלי חרס אין הכלים מיטמין באוויר כלי חרס קול וחומר לכלי חרס שלא יציל על מה שבתוכו בצמיד פתיל באוהל המת מה אם כלי שטף שהיציל על עצמו בלא צמיד פתיל באוויר כלי חרס לא הציל על מה שבתוכו בצמיד פתיל באוויר כלי חרס קול וחומר לכלי חרס תלי לוי אוכל אכלים מיטמין באוויר כלי חרס אין הכלים מיטמין באוויר כלי חרס קול וחומר לכלי חרס שלא יציל על מה שבתוכו בצמיד פתיל באוהל המת מה אם כלי שטף שהיציל על עצמו בלא צמיד פתיל באוויר כלי חרס לא הציל על מה שבתוכו בצמיד פתיל באוהל המת תלי לוי וכל כלי פתוח אשר אין צמיד פתיל עליו טמא הוא ואם יש צמיד פתיל עליו טהור יכול אף הדלעת שנפלה לאוויר התנור ולא הוכשרה תהא טמאה תלי לוי (אם) [אשר] יבוא עליו מים אין לי אילא מים מני הטל (ו)[וה]יין והשמן וה?ם והדבש והחלב תלי לוי וכל משקה או וכל משקה יכול מי תותים ומי רימונים ושאר כל מי פירות תלי לוי מים מה: מים מיוחדין שאין להם שם לווי אף אני ארבה הטל והיין והשמן והדם והדבש והחלב שאין להם שם לווי ומוציא את מי תותים ומי רימונים ושאר כל מי פירות שיש להם שם לווי יכול אפילו הן בבורות ובשיחין ובמערות יהוא מכשירין תלי לוי בכלי יטמא אין לי אילא שמילן בכילים ומני אם מילן לגבל בהן את הטיט ולכבס בהם את הכילים תלי לוי בכל יטמא או בכל יטמא יכול אפילו הן בבורות ובשיחין ובמערות יהוא מכשירין תלי לוי כלי מה כלי מיוחד שהוא תלוש מן הקרקע אף אני ארבה את שמילן לגבל בהן את הטיט ולכבס בהם את הכילים שהן <נה, א> תלושין מן הקרקע ומוציא את שבבורות ובשיחין ובמערות שאינן תלושין מן הקרקע יכול אפילו חשב שירדו לבורות ולשיחין ולמערות יהוא מכשירין תלי לוי אשר ישתה אין לי אילא שמילן לשתיה ומני אם חשב להדיח בהן עצים ואבנים תלי לוי מים או מים יכול אפילו חשב שירדו לבורות

ולשיחים ולמערות יהוא מכשירין תלי' לוי אשר ישתה מה שתייה [מיוחדת] שיש עימה מחשבה אף אני ארבה שחשב להדיח בהן עצים או אבנים שיש עמהם מחשבה ומוציא את שחשב שירדו לבורות ולשיחין ולמערות שאין עימהן מחשבה משקה זה היין אשר ישתה זה הדם וכן הוא או' מנחל בדרך ישתה על כן ירים ראש דברי רבי יהודה ר' אליעזר או' אשר ישתה פרט למשקה סרוח אמרו לו אין משקין יוצאין לא ידי עופות ולא ידי פרה וכל משקה אשר ישתה בכל כלי יטמא מלמד שהמשקין מטמין את הכלים דברי ר' יהודה ר' יוסה או' אין טומא(ת) משקין לכלים מן התורה אילא מידיברי סופרים אמר ר' יהושע בן קרחה אמרתי לו ליהודה מפני מה אין אנו רואין את דברי רבי יוסה בירבי שאמר שאין טומאת משקין לכלים מן התורה אילא מדברי סופרין שאין טומאה מן התורה עולה לידי טומאתה בו ביום <נה,ב> וכלים שניטמו במשקין עולין לידי טומאתן [בו ביום] רבי או' תדע שאין טומאת משקים לכלים מן התורה אילא מדברי סופרין שאין טומאה מן התורה מטמא כלי שטף מאחוריו שאין תוכו טמא וכלים שניטמו במשקין תוכן טהור אם כן למה נא' משקה בכל(ו) כלי יטמא מלמד שהכלים מטמין את המשקין ר' אלעזר או' אין טומאה למשקין כל עיקר תידע לך שהיא כן שהרי היעיד יוסה בן יועזר איש צרידה על משקה בת מטבחייה דאינון דכיין ר' עקיבה או' השרץ מטמא את המשקין והמשקין את הכלים והכלים את האכלים הא למדנו ששלושה טמאים בשרץ וכל אשר יפל מנבלתם עליו יטמא במי הוא מדבר אם במיתתן הרי מיתתן אמורה אם באבר מן החי הרי אבר מן החי אמור למעלן הא אינו מדבר אילא באבר מן המת מנבלתם לא מן העצמות ולא מן השיניים ולא מן הצפורניים ולא מן השיער שלהם יטמא תנור אם שלם טמא ואם חיתכו הרי הוא טהור מיכן אמרו תנור שניטמא כיצד מטהרים אותו חולקו לשלושה וגורר את הטפילה עד שיהיה בארץ ר' מאיר או' אינו צריך לאגור את הטפילה עד שיהיה בארץ אילא ממעטו מיבפנים ארבעה טפחים ר' שמעון או' צריך להסיעו חלקו לשנים אחד גדול ואחד קטן <נה,ג> הגדול טמא והקטן טהור חלאקו לשלושה ואחד גדול כשנים הגדול טמא ושנים קטנים טהורים חלאקו לשנים והן שוין טמאים מפני שאי אפשר יטמא תנור אם שלם טמא ואם חיתכו הרי הוא טהור מיכן אמרו תנור שבא מחותך מבית האומן ועשה לו לימודים נותן עליו והוא טהור ניטמא וסילק את הלימודים טהור והחזירן לו טהור מרחו בטיט מקביל טומאה ואינו צריך להסיקנו שכבר הוסק תנור שומע אני בין חדש בין ישן ודין הוא טימא כלי חרס וטימא תנור מה כלי חרס משתיגמר מלאכתו אף תנור משתיגמר מלאכתו דברי ר' אליעזר אמר לו ר' עקיבה רבי דנים איפשר מש[א]יפשר אמר לו ר' אליעזר אף שאיפשר ראייה גדולה היא חזר ר' עקיבה וחילף את הדין טימא כלי חרס וטימא תנור מה כלי חרס משתיגמר מלאכתו באור אף תנור משתיגמר מלאכתו באור מה כלי חרס כשמו אף תנור כשמו תנור שלא הוסק תנור שמו תלי' לוי אך מאמתי מקביל טומאה משיסיקנו כדי לאפות בו סיפגנים ר' יהודה או' משיסיק את החדש כדי לאפות בישן סיפגנים יותץ טמאים את שיש לו נתיצה יש לו טומאה ואת שאין [לו] נתיצה אין לו טומאה פרט לתנור שלאבן ושלמתכת ולכירה שלאבן ושלמתכת מיכן אמרו תנור טהור וטמא משם כלי מתכת ניקב ניפגם ניסדק עשה לו טפילה א[ו] מוסף שלטיט טמא כמה יהא בנקב כדי שיצא בו האור וכן בכירא כירא שלאבן ושלמתכת טהורה וטמאה משם כלי מתכת נייק?בה ניפגמה ניסדקה עשה לה אפטוטים טהורה מרחו בטיט בין בפנים בין בחוץ טמאה ר' יהודה או' מיבפנים טמאה ומבחוץ טהורה יותץ טמאים את שיש לו נתיצה יש לו טומאה ואת שאין לו נתיצה אין לו טומאה מיכן אמרו האבן שהוא (שופית עליה ועל התנור עליה ועל הכירא עליה ועל הקופח טמאה <נה,ד> מפני שיש לה נתיצה עליה ועל האבן עליה ועל הסלע עליה ועל הכותל טהורה מפני שאין לו נתיצה עליה ועל הזיז רואים שאם ינט(ל) הכותל והזיז עומד בפני עצמו טהור ואם לאו טמא זו היתה כירת נזירים שבירושלם שכנגד הסלע כירת הטבחים שהוא נותן אבן בצד אבן בצד אבן אם ניטמא[ת] אחת מהם לא ניטמו כולם יותץ יכול יתצם ודיי תלי' לוי טמאים [י]היו מקיימין אתה בטומאתן יהיו לכם כל שהוא לצורככם לרבות ידות הכלים מיכן אמרו האבן היוצא מן התנור טפח ומן הכירא שלוש אצבעות חיבור היוצא מן הכופח שעשאו לאפייה שיערו כתנור [ש]עשאו לבישול שיעורו ככירא אמר ר' יהודה והלא אמרו האבן היוצא כל שהיא טמאה לא אמרו טפח אלא מן התנור לכותל היו שני תנורין סמוכין זה לזה נותן לזה טפח ולזה טפח והשאר טהור או יכול שני מרבה יתיר מכשיעור תלי' לוי לכם אילו או' מקוה מים יהיה טהור יכול אפילו מילא בכתיפו ועשה מקוה כתחילה יהא טהור תלי' לוי מעיין מה מעיין בידי שמים אף מקוה בידי שמים או מה מעיין שאין בו תפוסת ידי אדם אף מקוה שאין בו תפוסת ידי אדם יצא המניח קינקינין בראש הגג לנגבן וניתמלו מים תלי' לוי בור או בור יכול בור שבספינה יהא טהור תלי' לוי מעיין מה מעיין (שעיקרו בקרקע אף מקוה שעיקרו בקרקע או מה מעיין מטהר בכל שהוא אף מקוה יטהר בכל שהוא תלי' לוי אך מעיין מטהר בכל שהוא והמקווה בארבעים סאה מני אם [היה] טמא יטהרנו תלי' לוי מעיין ומקוה יהא טהור אין לי אילא מעיין את המקוה מני מקוה את המקוה מקוה את הבור בור את הבור בור את המקוה מני תלי' לוי מעיין יהא טהור בור יהא טהור ומקוה מים יהא טהור או מה מעיין מטהר בזוחלין [אף מקוה מטהר בזוחלין תלי' לוי אך המעיין מטהר בזוחלין] והמקוה באשברן מקוה מים לא מקוה כל <נו,א> המשקין כולן פרט לשנפל לתוכו מי כבושים ומי צבועים ושינו את מראיו דברי ר' מאיר שרבי מאיר או' כל הפוסל[ו] [ו]

בשלושת לוגין פוסלין אותו בשינוי מראה) מי כבושים ומי (צ)בועים פוסלין אותו בשלושת לוגין ופוסלין אותו בשינוי מראה ר' יוסה או' כל הפוסלו בשלושת לוגין אין פוסלין אותו בשינוי מראה מי הצבע פוסלין אותו בשלושת לוגין ואין פוסלין אותו בשינוי מראה ונוגע בנבלתם יטמא הלל או' אפילו הן לתוך המים שהייתי או' הואיל והארץ מעלה את הטמאים מטומאתן והמקוה מעלה את הטמאים מטומאתן או מה הארץ מצלת את הטהורין מלטמא אף מקוה מציל את הטהורין מלטמא תל' לוי ונוגע בנבלתם יטמא אפילו הן לתוך המים רבי יוסי הגלילי או' ונוגע בנבלתם יטמא במגע (ב)הן מטמין אינן מטמין במשא הלא דין הוא מה אם בהמה שלא עשה דמה כבשרה מטמא במשא שרץ שעשה דמו כבשרו אינו דין שיטמא במשא תל' לוי ונוגע בנבלתם יטמא במגע הן מטמין אינן מטמין במשא ר' ר' עקיבה או' ונוגע בנבלתם יטמא לרבות כלי עץ(צ) הלא דין הוא מה אם העץ שאביו טהור כלים הנ(י)עשים ממנו מקבלין טומאה עצם שאביו טמא אינו דין שיהוא כלים הנ(י)עשים ממנו מקבלין טומאה לא אם אמרתה בעץ שהוא מכשיר בבית המנוגע תאמר בעצם שאינו מכשיר בבית המנוגע הואיל ואינו מכשיר בבית המנוגע לא יהוא כלים הנעשין ממנו מקבלין טומאה תל' לוי (ו)נוגע בנבלתם יטמא לרבות כלי עצם ר' ישמעאל בנו שלרבי יוחנן בן ברוקה או' הרי הוא אומר וכל מעשה עזים לרבות את כל העשוי מן העזים אפילו מן הקרנים ומן הטלפיים שא(ו)רה בהמה וחיה מני תל' לוי מעשה אם כן למה נאי עזים פרט לעוף וכי יפול מנבלתם יש מנבלתם מטמא ויש מנבלתם שאינה מטמא פרט ליבישה שאינה יכולה להישרות ומני לזרעים טמאים שזרען טה(ו)רו תל' לוי אשר יזרע טהור או יכול אף על פי שלא הישרישו <ג,ו> תל' לוי הוא וכי יפל מנבלתם על כל וגי וכי יתן מים על זרע וגי יש לי בעינין הזה זרעים טמאים וזרעים טהורים מחוברין לקרקע ותלושין מן הקרקע מתן בידי אדם ומתן בידי שמים אוכלי אדם ואוכלי בהמה ויש לך לחלוק אם אומר אתה מחוברין טמאין ותלושין טהורין טימיתה את הכל וכשאתה או' מחוברין טהורין ותלושין (ט)טימאין טימיתה מיקצת וטיהרתה מיקצת אם (או') אתה [או'] בידי שמים טמאין ובידי אדם טמאין וטיהרתה מיקצת אם (או') אתה [או'] אוכלי בהמה טמאין ואוכלי אדם טהורין טימיתה את הכל כשאתה אומר אוכלי בהמה טהורין ואוכלי אדם טמאין טימיתה מיקצת וטיהרתה מיקצת וכי יתן מים על זרע [וג'] הרי זה בא ללמד על השרץ שלא יטמא את הזרעין אילא לאחר הכשר הלא דין הוא טימא כלי חרס וטימא השרץ מה כלי חרס אינו מטמא את הזרעים אילא לאחר הכשר אף השרץ לא יטמא את הזרעים אילא לאחר הכשר הין אם היקל בכלי חרס הקל נקל בשרץ החמר אילא יטמא בהכשר ושלא בהכשר תל' לוי וכי יותן מים על זרע וגי הרי זה בא ללמד על השרץ שלא יטמא את הזרעין אילא לאחר הכשר אין לי אלא לאחר הכשר מים ומני לעשות שאר המשקים כמים ודין הוא מה כלי חרס הקל עשה בו שאר המשקים כמים השרץ החמר אינו דין שנעשה בו שאר המשקים כמים הולכה לך לדרך הזו חמור כלי חרס שהוא מטמא מאוריו תל' לוי מים מים מים אמורין למעלן ומים אמורין למטן מה מים אמורין למעלן עשה בהם שאר המשקים כמים אף מים אמורין למטן נעשה בהם שאר המשקים כמים קול וחומר מה אם מים שהן חוזרין לידי אביהן לטהר (ו)מכשירין את הזרעים משקין שאינן חוזרין לידי אביהן לטהר אינו דין <ג,ו> שיכשירו את הזרעים לא אם אמרתה במים שהן (ני)עשים אב הטומאה לטמא אדם (ו)לטמא בגדים תאמר במשקין שאינן [ני]עשין אב הטומאה לטמא אדם (ו)לטמא בגדים הואיל ואינן נעשים אב הטומאה לטמא אדם ולטמא בגדים לא יכשירו את הזרעים תל' לוי מים מים מים אמורין למעלן ומים אמורין למטן מה מים אמורין למעלן המחשבה כמתנה ודין הוא מה אם כלי חרס הקל עשה בו את המחשבה כמתנה שרץ החמר אינו דין שנעשה בו את המחשבה כמתנה הולכה לך לדרך הזו חמור כלי חרס שהוא מטמא מאוריו תל' לוי מים מים מים אמורין למעלן ומים אמורין למטן מה מים אמורין למעלן עשה בהם את המחשבה כמתנה אף מים אמורין למטן נעשה בהם את המחשבה כמתנה אין לי אלא ביזמן שנתן מים [על] (ג)גבי הזרע נתן זרע על גבי המים מני תל' לוי טמא טמא הוא לכם כל שהוא לצורככם לרבות ידות [ה]אכלים מיכן אמרו יד הפרכיל טפח מיכן וטפח מיכן ויד האישכול (ל)כל שהוא וזנב שלאשכול ש?יקנה ויד המכביד שלתמ(ו)רה ארבעה טפחים וקנה שלשבולת שלשה טפחים [ויד] כל הניקצרים שלושה ושאינן דירכן להיקצר ידיה(ו)ן [ו] ושרשיה(ו)ן [ו] כל שהן (ומלעין) [ומלאין] שלישבול(ו)ן [ו] הרי אילו מטמא(ו)ן [ו] ומיטמא(ו)ן [ו] ולא מיצטרפין(ו)ן [ו] או יכול אף על פי שבססן בגורן תל' לוי הוא וכי ימות הרי זו מיתה ודיי מן הבהמה יש מן הבהמה מטמאה ויש מן הבהמה שאינה מ(ט)טמאה פרט לטריפה ששחטה הלא דין הוא (מה) אם מצינו בבהמה טמאה שלא השם פוסלה מן האכילה ומביאה לידי טומאה אילא מיתתה אף טריפה לא השם פוסלה מן האכילה ומב[י]אה לידי טומאה אילא מיתתה הולכה לך לדרך הזו בהימה טמאה אסורה (ק)דם למיתתה וטריפה אסורה קודם למיתתה מה בהמה טמאה אין שחיטתה מ(י)טהרתה אף טריפה לא תטהרנה שחיטתה תל' לוי מן הבהמה (ו) יש מן הבהמה מטמא ויש מן הבהמה שאינה מטמא פרט לטריפה ששחטה <ג,ו> דין אחר בהמה טמאה אסורה באכילה וטריפה אסורה באכילה מה בהמה טמאה אין שחיטתה מטהרתה אף טריפה לא תטהרנה שחיטתה לא אם אמרתה בבהמה טמאה שלוא היתה לה

שעת כושר תאמר בטריפה שהיתה לה שעת כושר טול לך מה שהבאתה הרי שנולדה טריפה מן הבטן מני לא [אם] אמרתה בבהמה טמאה שאין למינה שחיטה תאמר בטריפה שיש למינה שחיטה בן שמונה יוכיח שיש למינה [ו] שחיטה ואין שחיטה [ו] מטהרתו אף אתה אל תתמה על הטריפה שאף על פי שיש למינה שחיטה לא תטהרנה שחיטתה תלי' לוי' מן הבהמה יש (מ)ן הבהמה מטמא ויש מן הבהמה שאינה מטמא פרט לטריפה ששחטה אשר היא היא מטמא במשא אין השרץ מטמא [א] במשא הלא דין הוא מה אם בהמה שלא עשה דמה כבשרה מטמא במשא השרץ שעשה דמו כבשרו אינו דין שיטמא במשא תלי' לוי' אשר היא היא מטמא במשא אין השרץ מטמא במשא לכה להביא את בהמה טמאה שתטמא במשא הלא דין הוא מה אם בהמה טהורה ששחיטתה מטהרתה (ב) [מ]טמא במשא בהמה טמאה שאין שחיטתה מטהרתה אינו דין שתטמא במשא השרץ יוכיח שאין שחיטתו מטהרתו ואינו מטמא במשא אף אתה אל תתמה על בהמה טמאה שאף על פי שאין שחיטתה מטהרתה לא תטמא במשא תלי' לוי' לכה להביא בהמה טמאה שתטמא במשא לאוכלה להביא את בן שמונה שלא תהא שחיטתו מטהרתו ר' יוסה ביר' יהודה ור' אלעזר ביר' שמעון אומ' בן שמונה שחיטת(ה) [ו] מטהרתו בנבלתה לא בעצמות לא בגידים ולא בקרניים ולא בטלפיים או יכול אפילו בשעת חיבורן תלי' לוי' טמא בנבלתה לא בקולית סתומה או יכול אף על פי נקובה תלי' לוי' טמא בנבלתה לא בא[י]לל המפוזר או יכול אף על פי מכונס כדברי ר' יהודה תלי' לוי' טמא בנבלתה לא במפשיט לשטיח כדי אחיזה ולחמת עד שיוצא [י]א את כל החזה או יכול שני מוציא פחות מיכשיעור תלי' לוי' טמא בנבלתה לא בעור שיש <ג,א> עליו כזית בשר או יכול שני מו[צ]יא את הנוגע בעור שכנגד הבשר מאחוריו תלי' לוי' טמא בנבלתה לא בכשני חציו זיתים שעל גבי העור יכול לא יטמו במשא כדברי ר' ישמעאל תלי' לוי' טמא ר' עקיבה או הנוגע והנושא את שבא לכלל מגע בא לכלל משא לא בא לכלל מגע לא בא לכלל משא יכול תהא נבלת בהמה מטמא בגדים בבית הבליעה תלי' לוי' נבילה וטריפה לא יאכל לטמאה בה את שאין לה טומאה אילא אכילתה יצאת נבלת בהמה שהיא מטמא עד שלא יאכלנה יכול נבלת העוף תטמא מן הכתוב וניבלת בהמה מקול וחומר תלי' לוי' בה את מטמא בבית הבליעה אין את מטמא בנבלת בהמה בבית הבליעה אם כן למה נא' האוכל ליתין כשיעור אילא מה האוכל כזית אף הנוגע והנושא כזית יכבס יכול אף הצופה וג' וכל השרץ על הארץ להוציא את היתושין שבכליסיין ואת הזיזין שבעדשין ואת התולעין שביתמרין ושבגרוגרות לא יאכלו לחייב את המאכיל כאוכל או לא יאכלו אלא לאוסרם בהנ[ו] [י]ה תלי' לוי' לא תאכלום הא כיצד באכילה הן אסורין ובהנייה הן מותרין הא מה אני מקיים לא יאכלו לחייב (ל) את המאכיל כאוכל הולך על גחון זה נחש כל הולך להביא את השלשולין ואת הדומה לדומה הולך על ארבע זה עקרב כל הולך להביא את הח[ו]פ[ו] [י]שית ואת הדומה לדומה מרבה רגלים זה נידל עד כל מרבה להביא את הדומה ואת הדומה בכל השרץ השורץ להביא את התולעין (ו) שבטיקרי זיתים ושבע[י]קרי תאנים לא <ג,ב> תאכלום (לא) יכול יאכלום לקטנים תלי' לוי' לא יאכלו אל תשקצו את נפשתיכם בכל השרץ אשר להביא את שפרשו לארץ וחזרו ולא תטמאו בהם ונטמאתם בס אם מיטמין אתם בהם סופכם ליטמא בס כי אני יי אלהיכם והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני כשם שאני קדוש כך אתם היו קדושים כשם שאני פרוש כך אתם היו פרושין ולא תטמאו את נפשתיכם בכל השרץ הרמש על הארץ אף על פי שאינו פרה ורבה כי אני יי המעלה אתכם מארץ מצרים על תנאי כך העליתי אתכם מארץ מצרים על תנאי שתקבלו עליכם עול מצוות שכל המודה בעול מצוות מודה ביציאת מצרים וכל הכופר בעול מצוות כופר ביציאת מצרים להיות לכם לאלהים על כורחכם והייתם קדושים כי קדוש אני כשם שאני קדוש כך אתם היו קדושים כשם שאני פרוש כך אתם היו פרושין זאת תורת הבהמה והעוף באיזו תורה שוות הבהמה לעוף והעוף לבהמה בהמה מטמא במגע ובמשא והעוף אינו מטמא במגע ובמשא העוף מטמא בגדים בבית הבליעה ובהמה אינה מטמא בגדים בבית הבליעה באיזו תורה שוות בהמה לעוף והעוף לבהמה מה בהמה בשחיטה אף העוף בשחיטה או מה [בהמה] בשנים וברוב שנים אף העוף בשנים וברוב שנים תלי' לוי' זאת ר' אלעזר אומר באיזו תורה שוות הבהמה לעוף והעוף לבהמה העוף הכשירו מן הצואר ובהמה הכשרה מן הצואר או מה העוף ממול עורפה אף בהמה ממול עורפה תלי' לוי' ראשו ראשו שלעוף ממול ערפו אין ראשה שלבהמה ממול עורפה וכל נפש [ה]חיה הרומשת במים להביא את הדגים ולכל נפש השורצת על הארץ להביא את החגבים ולמה בא ולהבדיל לא בלבד השונה אילא בידוע איזה טמא ואיזה טהור להבדיל בין הטמא ובין הטהור צריך לומר בין חמור לפרה והלא כבר הן מפורשין אם <ג,ג> כן למה נאמר ולהבדיל בין הטמא ובין הטהור בין טמאה לך לטהורה לך בין שנישחט רובו שלקנה בין שנישחט חציו וכמה הוא בין רובו לחיצו מלא סערה ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל צריך לומר בין <ג,ד> צבי לערוד והלא כבר הן מפורשין אם כן למה נא' ובין החיה הנאכלת ובין החיה אשר לא תאכל בין טריפה כשירה לטריפה פסולה אחרים אומרים בין החיה אשר לא תאכל ליתין אזהרה לחיה <ג,ה> בני ישראל בעינין הזה אין הגוים בעינין הזה או בני ישראל אין לי אילא בני ישראל ומני לרבות את הגיורת ואת השפחה בין משוחררת ובין שאינה משוחררת תלי' לוי' ואשה אשה כי תזרע וילדה זכר מה תלי' לפי שני [ו]ה[ז]רתם את בני ישראל מטמאתם וג' שומע אני בין מתוכו בין מאחריו תלי' לוי' ביולדת ואל המקדש לא תבוא יכול יולדת הקלה תהא מטמא אותו מתוכו ושאר כל הטמאין בין

מתוכו בין מאחריו תלי' לומר בני ישראל הרי בני ישראל כיוולדת מה יולדת אינה מטמא אותו אילא מתוכו אף כולן לא יטמו [אותו] אילא מתוכו אין לי אילא הבא מידי טומאה חמורה כיוולדת הבא מידי טומאה קלה טמא מת ובוועל נידה וכל המטמין את האדם מני' תלי' לוי ולא ימותו בטמאתם בטמאם וגי' לרבות את כולם וילדה פרט לשילדה לפני הדיבר או <נז, ד> יכול שני מוצני'א את שעברה לפני הדיבר וילדה לאחר הדיבר תלי' לוי ואם נקבה תלד אין הדבר תלוי אלא בלידה וילדה עד שתצא ממקום הוולד פרט ליוצא דופן ר' שמעון או' יוצא דופן הרי הוא כי? [ל] לוד וחייבין עליו קרבן ובלבד ש(הו)[יה]א פטור מחמש סלעים שלבן אשה כי תזריע וילדה זכר מה תלי' לפי שני' וטמאה שבעת ימים ובשמיני ימול שומע אני ביוצא חי שהוא מטמא את אמו טומאת לידה ומני' ליוצא מת שיטמא את אמו טומאת לידה אמר ר' יהודה הרי אני דן מה אם היוצא חי שאינו מטמא את אמו ואת הבא עימו לאוהל טומאת שבעה הרי הוא מטמא את אמו טומאת לידה (יוצא מת שהוא מטמא את אמו ואת הבאים עימו לאוהל טומאת שבעה אינו דין שיטמא את אמו טומאת לידה אמר[ו] לו לר' יהודה כל דין שאתה דן תחילתו להחמיר וסו[ו] [פ]ו [ו] [ל] הקל אינו דין הא אם טיהר החי את אמו יטהר המת את אמו תלי' לוי זכר לרבות <נח, א> את המת אין לי אילא בן תשעה בן שמונה בן שבעה בן ששה בן חמשה מני' תלי' לוי וילדה כל שתילד או וילדה אין אילא הולד מני' ה[ו] [מ] פלת סנדל או שיליה ושפיר מרוקם והיוצא מחותך תלי' לוי כי תזריע וילדה כל זרע אשר תילד יכול המפלת כמין דגים וחגבים שקצין ורמסין תהא טמיאה תלי' לוי זכר מה זה מיוחד שיש בו מצורת האדם יצאו אילו שאין בהם מצורת האדם יכול המפלת ביריית ראש שאינו חתוך ביריית גוף שאינו חתוך הואיל ויש בהם מצורת האדם תהא טמיאה תלי' לוי וטמאה שבעת ימים ובשמיני ימול מה זה מיוחד שהוא ראוי לבריית נשמה יצאו אילו שאינן ראויין לבריית נשמה? וטמאה היא טמאה אין הוולד טמא הלא דין הוא מה היא שהוולד גרם לה טומאה הרי היא טמיאה וולד שגרם לטומאה אינו דין שיהא טמא שעיר המשתליח יוכיח שגרם לטומאה והרי הוא טהור לא אם אמרתה בשעיר המשתלח שאין לו טומאה תאמר בוולד שיש לו טומאה הואיל ויש לו טומאה יהא טמא תלי' לוי וטמאה היא טמיאה אין הוולד טמא וילדה וטמאה שבעת ימים שתיספור שבעה לולד האחרון הלא דין הוא מיטמא במת ומיטמא בוולד מא מצינו כשהיא מיטמא במת אינה סופרת שבעה אילא לטומאה האחרונה אף כשהיא מיטמא בוולד לא תספור שבעה אילא לוולד האחרון הולכה לך לדרך <נח, ב> הזו מיטמא בדמים ומיטמא בוולד מה מצינו כשהיא מטמא בדמים אינה סופרת שבעה אילא לראייה הראשונה אף כשהיא מיטמא בוולד לא תספור שבעה אילא לוולד הראשון נראה למי דמה דנים טומאה שהיא ממקום אחר מטומאה שהיא ממקום אחר אל יוכיחו דמים שהן גופה הולכה לך לדרך הזו דנים טומאה שהיא ממנה מטומאה שהיא ממנה אל תוכיח טומאת המת שאינה ממנה תלי' לוי וילדה וטמאה שבעת ימים שתיספור שבעה לוולד האחרון שבעת ימים [יכול] בין סמוכין בין מפוזרין תלי' לוי כימי נדת מה ימי נדתה סמוכין אף ימי לידתה סמוכין כימי נידת היקיש ימי נידתה לימי לידתה מה ימי נידתה [ה] אינן ראויין לזיבה ואין ספירת שבעה עולה מהם אף ימי לידתה אינן ראויים לזיבה ואין ספירת שבעה עולה מהם דוותה תטמא לרבות את בועלה דוותה תטמא לרבות את הלילות דוותה תטמא לרבות את היולדת בזוב שלא תהא טהורה עד (שתביא) [שתספור] שבעה נקיי[ו] [ם] בשמיני יכול בין ביום בין בלילה תלי' לוי ביום לא בלילה אין לי אילא הנימול לשמונה שיהא ביום מני' לתשעה לעשרה לאחד עשר ולשנים עשר ושאר כל הנימולים לא יהוא נימולין אילא ביום תלי' לוי (ו) ביום (אמר תלמיד אחד לפני רבי עקיבה צורך לאומרו או שומע אני <נח, ג> וטמאה שבעת ימים ובשמיני ימול יכול שבעה ושמונה הרי ח[ו] [מ] ש[ה] עשר תלי' לוי וביום אמר לו ר' עקיבה צללתה והלוא כבר נאמר וכן שמונת ימים ימול לכם כל זכר לדורתכם וביום מלמד שכל היום כשר למילה אבל הזריזים מקדימין למצוות שני' וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו בשמיני ימול אפילו בשבת מה אני מקיים מחלליה מות יומת בשאר כל המלאכות חוץ מן המילה או מקיים אני מחלליה מות יומת אף במילה מה אני מקיים ימול חוץ מן השבת תלי' לוי וביום אפילו בשבת ימול עורלתו אף על פי שיש שם בהרת מה אני מקיים השמר בנגע הצרעת לשמר מאד ולעשות חוץ מן המילה או מקיים אני השמר בני' הצי' לשי' מי' ולע' אף במילה מה אני מקיים ימול ערלתו ביזמן שאין שם בהרת תלי' לוי בשר אף על פי שיש שם בהרת עורלתו עורלתו ודיי דוחה את השבת אין הספיק דוחה את השבת עורלתו עורלתו ודיי דוחה את השבת אין אנדרו[ו] [ג] נוס דוחה את השבת שר' יהודה או' אנדרו[ו] [ג] דוחין עליו את השבת וחייבין עליו כרת עורלתו עורלתו ודיי דוחה את השבת אין בין השמשות דוחה את השבת עורלתו עורלתו ודיי דוחה את השבת אין שנוולד מהול דוחה את השבת שבת שמי אומרים צריך להטיף ממנו דם ברית ובית הילל אומרים אינו צריך א' ר' שמעון בן אלעזר לא נחלקו בית שמי ובית הילל על שנוולד מהול שהוא צריך להטיף ממנו דם ברית מפני שהיא עורלה כבושה ועל מה נחלקו על גר שניתגייר מהול שבת שמי אומ' צריך להטיף ממנו דם ברית ובית הילל אומ' אינו צריך ושלושים יכול בין סמוכין בין מפוזרין תלי' לוי יום (מה יום) מה יום כולו אחד אף שלושים כולן אחד יכול שלשים סמוכין ושלושה בין סמוכין בין מפוזרין תלי' לוי ושלושים יום ושלושת ימים מה שלושים סמוכין אף שלשה סמוכין ושלושים יום ושלושת ימים מה תלי' לוי [ומה] נקיבה שימי טומאתה מרובין ימי טהרתה מרובין זכר שימי טומאתו מעוטין אינו דין שיהוא ימי טהרתו מרובין

תל' לוי ושלשים יום ושלוש ימים <נח,ד> תשב להביא את המקשה בתוך אחד עשר שתהא טהורה מן הזבה יכול תהא טהורה מן הנידה תל' לוי דוותה תטמא בדמי טהרה אף על פי שהיא רואה בכל קודש לא תגע יכול במעשר תל' לוי ואל המקדש לא תבוא מה: מקדש שיש בו נטילת נשמה אף קודש שיש בו נטילת נשמה יצא מעשר או מה מקדש הניכנס לו בטומאה ענוש כרת אף הקודש האוכלו בטומאה ענוש כרת יצאת תרומה תל' לוי לומר בכל קודש לרבות תרומה או מה קודש משמע נגו(ו)[יעה אף מקדש משמע נגועה (מני שלא תיכנס לו בלקדיקא תל' לוי ואל המקדש לא תבוא עד מלאות ימי טהרה לרבות יולדת נקבה נקבה אין לי אילא נקבה ומני לרבות טומטום ואנדרגינס תל' לוי ואם נקבה תלד אין הדבר תלוי אילא בלידה וטמאה שבועים (כנדתה שני שבועות שהן ארבעה עשר יום שאלו התלמידין את ר' יהודה בן רעץ או שומעין אנו וטמאה שבעים יכול תהא טמאה שבועים כנדתה אמר להם טימא וטיהר בזכר טימא וטיהר בנקיבה מה ימי טהרתה כיפליים בזכר אף ימי טומאתה כיפליים בזכר מאחר שניפטר יצא (ה)מחזיר אחריהם אמר להם לא הייתי צריך להיזקק לכם מפני שיש אום ל(ד?ב?)[מק]ר[א] אלא זו תשובה לדבר טימא וטיהר בזכר טימא וטיהר בנקיבה מה ימי טהרתה כיפליים בזכר אף ימי טומאתה כיפליים[ם] בזכר הולכה לך לדרך הזו זכר שימי טהרתו מעוטין ימי טומאתו מעוטין נקבה שימי ט(ה)ר[ת]ה מרובין אינו דין שיהו ימי טומאתה מעוטין תל' לוי [וטמאה] שבעים? כנדתה שני שבועות שהן ארבעה עשר יום וששים יכול בין סמוכין בין מפוזרין תל' לוי יום מה יום כולו אחד אף ששים כולו אחד יכול ששים סמוכין וששה בין סמוכין בין מפוזרין תל' לוי ושש(ו)[ם] יום וששת ימים מה ששים סמוכין אף ששה סמוכין וששים יום וששת ימים מה תל' זכר שימי טומאתו מעוטין ימי טהרתו מעוטין נקבה שימי טומאתה מרובין אינו דין שיהו ימי טהרתה מעוטין תל' לוי ושש(ת)[ים] יום ושש(ו)[ת] ימים תשב להביא את המקשה בתוך שמונים שלנקבה (י) שכל דמים שהיא רואה טהורין עד שיצא הוולד [ו]רבי אליעזר <נט,א> מטמא אמר לו לר' אליעזר מה אם במקום שהמחמיר בשופי שלפני הוולד הקל בשופי שלאחר הוולד מקום שהיקל בקושי שלפני הוולד אינו דין שנקל בקושי שלאחר הוולד א' להם דיו לבא מן הדין להיות כנדון מה (ו)[א]ם היקל עליה מטומאת זיבה אבל טמאה היא טומאת נידה אמרו לו הרי אנו מושיבין אותך בלשון אחרת מה אם במקום שהמחמיר בשופי שלפני הוולד הקל בקושי מבשופי מקום שהקל בשופי שלאחר הוולד אינו דין שנקל בקושי מבשופי אמר להם אפילו (מ..) אתם משיבין אותי כל היום דיו לבא מן הדין להיות כנדון מה קושי הראשון טמאה נידה אף קושי האחרון טמאה נידה [על דמי טהרה] אף על פי שאינה רואה ובמלאות אינה מביאה בתוך מלאות ואם הביאה בתוך מלאות לא יצאת יכול לא תביא בתוך מלאות על הוולדות הראשונות תל' לוי תביא לבן לחייב על כל בן ובן לבת לחייב (ל) על כל בת ובת כשהוא או' או לבת להביא את המפלת אור לשמונים ואחד שתהא חייבת בקורבן דברי בית הלל שבית שמי פוטרין מן הקורבן אמרו בית הלל לבית שמאי אין אתם מודין לנו ברואה אור לשמונים ואחד שתהא טמאה אמרו להם בית שמי אבל אמרו להם בית הלל מה שנה אור לשמונים ואחד מיום שמונים ואחד אם שווה לו לטומאה לא שווה לו לקורבן אמר להם בית שמאי לא אם אמרתם במפלת יום שמונים ואחד שכן יצא לשעה שהיא ראויה להביא בה קורבן תאמרו במפלת אור לשמונים ואחד שלא יצא לשעה שהיא ראויה להביא בה קורבן אמרו להם בית הלל והרי המפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת תוכיח שלא יצא לשעה שהיא ראויה להביא בה קרבן וחייבת בקורבן אמרו להם בית שמאי לא [אם] אמרתם במפלת יום שמונים ואחד שחל להיות בשבת שאף על פי שאינו ראוי לקורבן יחיד ראוי לקורבן ציבור תאמרו במפלת אור לשמונים [ואחד] שאין הלילה ראוי לא לקורבן יחיד <נט,ב> ולא לקורבן ציבור הרואה דם אינה מוכחת שהמפלת בתוך מלאות דמיה טמאין ופטורה מן הקורבן אמרו להם בית הלל כשהוא או' או לבת להביא את המפלת אור לשמונים ואחד שתהא חייבת בקורבן תביא כבש בן שנתו לעולה לא שנה למינן עולם ובן יונה או תור לחטאת או זה או זה הלא דין הוא מה אם במקום שלא כשרה עולת העוף [עם] עולת בהמה כשרה חטאת בהמה עים עולת בהמה כן שכשרה חטאת העוף עם עולת בהמה אינו דין שתיכשר (ב) חטאת בהמה עם עולת בהמה תל' לוי ובן יונה או תור לחטאת [או זה או זה] אל פתח אהל מועד אל פ הכהן מלמד שהיא מיטפלת בהם ומ(י)ביאה אותן אל פתח אהל מועד אל הכהן והקריבו מה תל' לפי שהיא טעונה שנים יכול יהוא שנים מעכבין אותה תל' לוי והקריבו אחד מעכבה אין שנים מעכבין אותה ואיני יודע אם חטאת אם עולה כשהוא או' וכיפר מה מצינו בכל מקום כפרה בחטאת אף כן כפרה בחטאת וטהרה לאכל בזבחים ממקור מלמד שכל דמים שהיא רואה אינן אילא מן המקור דמיה מלמד שדמים הרבה טמאין בה האדום והשחור וכקין כ(ו)רכום וכמימי אדמה וכמזג בית שמי או' אף כמימי תלת(ו)[ן] וכמימי בשר צלי ובית הלל מטהרים תורת היולדת האשה [שילדה] וולדות הרבה היפילה בתוך שמונים נקבה וחזרה והיפילה בתוך שמונים נקבה המפלת תאומים ר' יהודה או' מביאה על הראשון ואינה מביאה על השני מביאה על השלישי ואינה מביאה על הרביעי תורת היולדת האשה שיש עליה ספק חמש לידות ספק חמש זיבות מביאה קורבן אחד ואוכלת בזבחים ואין השאר עליה חובה <נט,ג> עמדו קינים בו ביום ברבעתים יכול אף ללידה אף לזיבה תביא קן אחת תל' לוי לזכר ולנקבה להביא את המפלת סנדל או שילייה ושפיר מרוקם ואם לא תמצא ידה די שה אין אומרין לה ללוות ולא לעסוק באומנתה יש לה

שה (ו)אין (ו)ה] צרכיו מני שתביא קרבן עני תלי' לוי' די שה ולקחה שתי תרים או שני בני יונה שנים היא מביאה אינה (מביאה שלושה הלא דין הוא זו מביאה מהשיג יד ומצורע מביא מהשיג יד מה מצורע מביא (אחד] תחת אחד אף זו תביא אחד תחת אחד הולכה לך לדרך הזו זו מביאה מהשיג יד ומטמא מקדש מביא מהשיג יד מה מטמא מקדש מביא (אחד] שנים] תחת אחד אף זו תביא (שנים] תחת אחד נראה למי דמה דנים מחוסר כיפורין מימחוסר כיפורין אל יוכיח מטמא מקדש שאינו מחוסר כיפורין הולכה לך לדרך הזו דנים מי שאין העני של(ו) מביא (מהשיג) בהמה ממי שאין העני של(ו) מביא (בהמה] אל יוכיח מצורע (שלא) שהרי העני שלא מביא בהמה תלי' לוי' ולקחה שתי תרים או שני בני יונה שנים היא מביאה אינה מביאה שלושה אחד לעולה ואחד לחטאת כל מקום שניתחלפה חטאת הקדים חטאת <נט,ד> לעולה כן שניתחלפה עולה הקדים עולה לחטאת כל מקום שהיא באה על חט הקדים חטאת לעולה כן שאינה באה על חט הקדים עולה לחטאת כל מקום ששנים באים תחת חטאת הקדים חטאת לעולה וכן שאן שנים באים תחת חטאת הקדים עולה לחטאת דבר אחר מה תלי' לוי' אחד לעולה ואחד לחטאת לפי שני אחד לחטאת ואחד לעולה שאם הביאה חטאתה תחילה תביא עולתה מין חטאת כן שהיא מביאה עולתה תחילה אינו דין שתביא חטאתה מין עולתה תלי' לוי' אחד לעולה ואחד [לחטאת] הביאה חטאתה תור ועולתה בן יונה תיכפול ותביא עולתה תור ועולתה תור וחטאתה בן יונה תיכפול ותביא עולתה בן יונה בן עזי אומר הולכין אחר הראשון אחד לעולה ואחד לחטאת וכפר מלמד שהכפרה בחטאת וטהרה לאיכול בזבחים

<נגעים>

וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר אדם כי יהיה בעור בשרו מה תלי' לפי שני ואיש או אשה כי יהיה בעור בשרם בהרות בהרות טהורות אין צורך לומר בהרות שאין בהם <א,ס> מראות נגעים שלא באו לכלל אילא בהרות שיש בהם מראות נגעים שהיו בגוי וניתגייר בקטן ונולד בקטן וניגלה בראש ובזקן בשחין ובמכוה ובקדח] ובמוררין נישתנו מראיהן בין להקל בין [להחמיר] ר' אלעזר בן עזריה מטהר ר' אלעזר חסמא או' להקל טהור להחמיר תראה כתחילה ר' עקיבה או' בין להקל בין להחמיר תראה כתחילה לכך נא' אדם כי יהיה מן הדיבר והלך הלא דין הוא טימא בזבין וטימא בנגעין מה זבים פטר בהם לפני הדיבר אף נגעים יפטור בהם לפני הדיבר קול וחומר מה אם זבים שטומאתן וטהרתן בכל אדם פטר בהם לפני הדיבר נגעים שאין טומאתן וטהרתן אילא בכהן אינו דין שיפטור בהן לפני הדיבר לא אם אמרתה בזבים שלא טימא בהן אנשים תאמר בנגעים שטימא בהן אנשים הואיל וטימא בהן א(נ)סים יפטור בהם לפ(נ)גי הדיבר תלי' לוי' כי יהיה מן הדיבר והלך בעור בשרו מה תלי' לפ(נ)גי] שנאמר ושיער בנגע הפך לבן שיכול אין לי אלא מקום שהוא ראוי לגדל שער לבן מקום שאינו ראוי לגדל שער לבן מני' תלי' לוי' בעור בשרו ריבה שאת זו השאת בהרת זו הבהרת ספחת שיני לבהרת מראה עמוק שיני לשאת מה לשון שאת מוגב(ה)ת] כמראה הצ(ל) שהן גבוהין ממראה (ה) החמה מה לשון עמוק עמוקה ממראה החמה שהן עמוקין ממראה הצל מה לשון ספחת טפ?לה שני ספחיני נא אל אחת הכהונות לאיכול פת לחם (והיה] מלמד שהן מיצטרפין זה עים זה ליפטור ולהחליט ולהסגיר בעור בשרו בעור בשרו שלנראה מיכן אמרו בהרת עזה נרא(ה)ת] בגרמני כהה והכהה בכושי עזה ר' ישמעאל או' בית ישראל אני כפרתן הרי הן כאשכרע לא שחורין(ן)ס] ולא לבנים אילא בינני(ן)ס ר' עקיבה או' יש לציריים ס(ו)מ]מנין שהן צרים צורות שחורות לבנות בינ(ו)ניות מביא סס בינ(ו)ני ומקיפו מבחוץ <ב,ס> ותראה בבינ(ו)ני ר' יהודה או' כתוב אחד או' בעור בשרו וכתוב אחד או' בעור (ה)בשרו(ו) מצינו שמראות נגעים להקל אבל לא להחמיר יראה הגרמני בבשרו להקל נמצאתה מקיים בעור בשרו והכושי בבינ(ו)ני להקל נמצאתה מקיים (ו)ב]עור הבשר וחכמים או' זה וזה בבינני והיה בעור בשרו נגע מלמד שהיא מיצטער ממנו ומני' שאף אחרים רואין אותו שהוא מיצטער ממנו תלי' לוי' לנגע צרעת כגריס הלא דין הוא טימא כן וטימא במחיה מה מחיה כגריס אף כן כגריס לא אם אמרתה במחיה שהיא צריכה כעדשה תאמר בשער לבן שאין מקום שער לבן צריך כלום תלי' לוי' צרעת כגריס והובא אל אהרן אין לי אילא אהרן עצמו ומני' לרבות כהן אחר (ו)ת]ל' לוי' הכהן ומני' לרבות בעלי מומים תלי' לוי' מבניו או יכול שני מרבה חללים תלי' לוי' הכהנים יצאו חללים ומני' לרבות כל ישראל תלי' לוי' או אל אחד אם סופנו לרבות כל ישראל [מה] תלי' לוי' או אל אחד מבניו הכהנים אילא ללמד שאין טומאה וטהרה אילא מפי כוהן הא כיצד חכם שבישראל רואה את הנגעין ואומר לכהן אף על פי שוטה אמור טמא והוא און[מר] טמא אמור טהור והוא אומר טהור דבר אחר מה תלי' לוי' או אל אחד מבניו הכהנים לפי שני על פיהם יהיה כל ריב וכל נגע היקיש ריבים לנגעים מה נגעים ביום אף ריבים ביום מה נגעין שלוא בקרובין אף ריבים שלא בקרובין או מה ריבים בשלושה אף נגעים בשלושה קול וחומר אם ממנו בשלושה גופו לא יהא בשלושה אם כן למה נא' או אל אחד מבניו הכהנים מלמד שכהן אחד רואה את הנגעים וראה הכהן את הנגע שיהוא עיניו בו בשעה שהוא רואה אותו בעור הבשר בעור הבשר הבינ(ו)ני בעור הבשר שיהא רואה כל הבשר <ג,ס> עימו כולו כאחת ר' יוסה בירבי יהודה או' מה תלי' לוי' בעור הבשר שיהא כל החוצה לו סמוך לעור הבשר וסמוך לפיסיון שאם היה סמוך לראש

ולזקן ולשחין ולמכוה ולקדח אינו טמא ושיער מעוט שיער שתי סערות בנגע להביא את שבתוכו (ו) [ושוכב חוצה] לו פרט לשחוצה לו ושוכב לתוכו בנגע והפך לא הקודם מיכן אמרו אם בהרת קדמה לשיער לבן טמא ואם סער לבן קדם לבהרת טהור ואם ספיק טמא ור' יהושע קיהא ושיער בנגע הפך לבן מיכן אמרו שתי סערות עיקרן משחיר וראשן מלבין טהור עיקרן מלבין וראשן משחיר טמא וכמה יהא בליבלונית ר' מאיר או' כל שהוא [ורבי שמעון אומר כדי ליקרוץ בזוג] [היתה אחת מלמטה ונחלקה מלמעלה ונראת בשתיים טהור בהרת ובה שיער לבן או שיער שחור טמא אין חוששין שמה מיעט מקום שיער שחור את הבהרת מפני שאין בה ממש רבי מאיר אומ' כל שהוא (וחכמין אומ') וחכמים אומ' כשיעור אי' ר' מאיר שלא יהוא בני אדם מדמין שבגולם הן נידונין אלא הוד שער לבן טמא ושאינו לבן טהור לבן לא ירוק לא אדום לא שחור אוציא את כולם ולא אוציא את שיער צהוב ודין הוא מה אם שיער לבן שאינו סימן טומאה בנתק הרי הוא סימן טומאה בנגע תל' לוי' לבן לא צהוב ומראה הנגע עמוק אין ממושו עמוק אינו <ד,ס> דין שיהא סימן טומאה בנגע תל' לוי' לבן לא צהוב ומראה הנגע עמוק אין ממושו עמוק ומראה הנגע עמוק אין מראה שיער לבן עמוק ומראה הנגע עמוק לרבות לו מראה רביעי הוא אין לו מראה חמישי ומראה הנגע עמוק מעור בשרו נגע צרעת הוא מה תל' לפי שני' וטמאו הכהן לא יסגירו למדנו שאין מסגירין את המוחלט מני' אין מחליטין את המוסגר ואין מסגירין את המוסגר ואין מחליטין את המוחלט תל' לוי' לא יסגירו כי טמא כל שניקרא עליו טמא אינו זקוק לו יכול לא יאמר לו הרי אתה מוסגר בזה ומוחלט בזה ומוסגר בזה ומוחלט בזה ובוה ומוחלט בזה ובוה תל' לוי' נגע וראהו צר' וראהו וראוהו כולו כאחת שאם היה בראש חוטמו ושופע הלך [ו]הלך בראש אצבע[ו] ושופע הלך [ו]הלך אינו טמא מיכן אמרו עשרים וארבעה ראשי איברים באדם אין מטמין מישום מיחייה ראשי אצבעות ידיים ורגליים ראשי אוזניים ראש החוטם ראש הגוייה ראשי דדים באשה ר' יהודה אומר אף שלאיש ר' אלעזר או' הי(בל)ות <סא,א> והדלדולים והמסמרות אין מטמין משום מיחייה וטמא אותו הוא מטמא אינו מטמא את התולש סימני טומאה מתוך ניגעו עד שלא בא איצל הכהן אמר ר' עקיבה שאלתי את רבן גמליאל ואת ר' יהושע [כשהיו] (ה)הולכים לנירות בתוך הסגירו (מה הוא אמרו לו) [ו] לא שמענו אבל שמענו עד שלא בא אצל הכהן טהור לאחר חליטו טמא היתחלתי מביא להם ראיות אחד עומד בפני הכהן ואחד בתוך הסגירו טהור עד שיטמאנו הכהן מאמתי היא טהרתו רבי אליעזר או' כשייולד לו נגע אחר ויטהר ממנו וחכ' אומ' עד שתיפרח בכולו בהרת לבנה אין לי אלא בהרת לבנה ומני' לרבות את השאית תל' לוי' למטן שאת לבנה ומני' לרבות שאר המראות תל' לוי' ואם בהרת יכול כשם שהיא שלישי לכתוב כך תהא שלישי למראות תל' לוי' לבנה לבנה היא אין למעלה ממנה כמה תהא ליבלוניתה כשלג שני' והנה מרים מצורעת כשלג יכול כל מראה השלג יהוא טמאים ושאר כל המראות יהוא טהורין תל' לוי' בוהק בוהק טהור ממנו ולמעלן טמא מיכן (ה) אמרו מראות הנגעים שנים שהן ארבעה בהרת עזא כשלג שניה לה כסיד ההיכל השאת כיקרום ביצה שנייה לה כצמר לבן דברי ר' מאיר וחכ' אומ' השאת כצמר לבן שנייה לה כקרום ביצה הפתוך שבשלג כיון <סא,ב> (המזוז) [ג] בשלג והפתוך שבסיד כדס המזוז בחלב דברי ר' ישמעאל ר' עקיבה או' אדמדס שבזה ושבזה כיון המזוז במים אילא שלשלג עזא ושלסיד דיהא (ממנה) [ממנו] ר' חנניה סגן הכהנים או' מראות נגעים ששה עשר ר' דוסא בן הרכינס או' שלשים וששה עקביה בן מהללאל או' שבעים ושנים או' (ו) [ר'] יוסה שאל יהושע בנו שלרבי עקיבה את ר' עקיבה אמר לו מפני מה אמרו מראות נגעים שנים שהן ארבעה אמר לו ואם לאו מה יאמירו אמר לו ויאמרו (כ) [מ]יקרום ביצה ולמעלן טמא או' לו מלמד שהן מיצטרפין זה עם זה או' לו ויאמרו מקרום ביצה ולמעלן טמא ומיצטרפין זה עם זה או' לו מלמד שאם אינו בקי בהם ובשמותיהם לא יראה את הנגעים ושערה לא שער מיחייתה כיצד בהרית כגריס ובה מיחייה כעדשה ושיער לבן בתוך המיחייה הלכה המיחייה טמאה מפני שער לבן הלך שיער לבן טמא מפני המיחיה ר' שמעון מטהר מפני שלא הפכתו הבהרת או' לו והלא כבר נא' ושיער בנגע הפך נגע זה (מ) מכל מקום ושערה לא שיער מיקצתה כיצד בהרת היא ומיחייתה כגריס ושיער לבן בתוך הבהרת הלכה המיחייה טמא (ו) מפני ש[י]ער לבן הלך שיער לבן טמא מפני המיחייה ר' שמעון מטהר מפני שלא הפכתו הבהרת כגריס ומודה שאם יש ב(ו) [מקום] שיער לבן כגריס [ש]הוא טמא ושערה לא הפך לבן והסגיר הא אם יש בה <סא,ג> שיער שחור אינו ממעטה שאלו התלמידים את ר' יוסה בהרת ובה שיער שחור חוששין אנו שמה מיעט מקומו את הבהרת מיכגריס אמר להם בהרת ובה שיער לבן חוששין אנו שמה מיעט מקומו את הבהרת מיכגריס אמרו לו לא אם אמרתה בשער לבן שהוא סימן טומאה תאמר בשיער שחור שאינו סימן טומאה אמר להם הרי שיש בה עשר סערות לבנות כלום הן סימני טומאה אלא לשתים חוששין אנו על המותר שמה מיעט מקומו את הבהרת מיכגריס אמרו לו לא אם אמרתה בשיער לבן שהוא מין טומאה תאמר בשיער שחור שאינו מין טומאה אמר להם אף שיער שחור הופך והווה מין טומאה ואומר ושערה לא הפך לבן והסגיר הא אם יש בה שיער שחור אינו ממעטה והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים תחילה בשביל(ו) [ע]י יכול בין ביום בין בלילה תל' לוי' ביום לא בלילה יכול כל מראה היום יהוא כשירים תל' לוי' לכל מראה עיני הכהן מה כוהן פרט לשחשך מאור עינו אף היום פרט לשחשך מאור היום מיכן אמרו אין רואים את הנגעים בשחרית ובין הערבים ולא בתוך הבית ולא ביום מעונן לפי שכיחא ניראת עזה ולא בצ[ו]הרים מפני

שעזה (נר) את כהה ואמתי רואין בשלוש בארבע ובחמש בשבע ובשמונה <ד,א,ב> ובתשע דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר בארבע ובחמש בשמונה ובתשע ר' יוסה או' בארבע ובחמש בתשע ובעשר אבל אמר רואה אני את דברי רבי והנה הנגע עמד בעינו שאם היעזי וכהה או כהה והיעזי כאילו לא כיהה לא פשה שאם כנס ופשה או פסה וכנס כאילו לא פסה והסגירו שבעת ימים שנית מלמד שיום השביעי עולה לו מן המינין בין מילפניו ובין מילאחריו וראה הכהן אתו ביום השביעי שנית כהן שהוא (ו) רואהו בראשונה רואהו בישנייה ואם מת רואהו כהן אחר והנה כהה יכול למטה מארבע מראות תלי' לוי והנגע או והנגע יכול כמראיו תלי' לוי והנה כהה הא כיצד כהה מן הכהה לא למטה מארבע מראות והנה כהה שאם העזי וכהה כאילו לא היעזי הנגע שאם כהה והיעזי כאילו לא כהה לא פשה שאם כנס ופסה כאילו לא כנס הנגע שאם פשה וכנס כאילו לא פשה אם נאמרו בשבוע ראשון למה נאמרו בשבוע שיני אילא שבבגדין העומד בראשון מסגיר ובשיני שורף ובאדם העומד בראשון מסגיר ובשיני פוטר צרך לומר בשבוע ראשון [ו] צרך לומר בשבוע שיני וטהרו הכהן מספחת אף על פי שנישטנו מראיה או יכול אף על פי שהלכה וחזרה תלי' לוי היא מה יעשה לה ר' יהודה או' תראה כתחילה וחכמין <ב,א,ב> מטהרין וכיבס בגד וכיבס בגדיו מלטמא משכב ומושב ומלטמא בביאה וטהור מן הפריעה ומן הפרימה ומן התגלחת ומן הציפרין וכבס בגדיו וטבל יכול הרי הוא מסולק תלי' לוי (ו) תפשה טמא אין לי אילא כמראה שלא כמראה מני' תלי' לוי תפשה ואם פשה תפשה החליטו בשיער לבן והלך שיער לבן וחזר שיער לבן וכן במיחיה ובפיסיון כתחילה בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שיני לאחר הפטור הרי הוא כמות שהיה החליטו במיחיה והלכה המיחיה וחזרה המיחיה וכן <ב,א,ב> בשער לבן ובפיסיון כתחילה בסוף שבוע הראשון בסוף שבוע השיני לאחר הפטור הרי הוא כמות שהיה החליטו בפיסיון והלך הפיסיון וחזר הפיסיון וכן [במחיה] [ו] בשער לבן בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שיני אחר הפס [טור] הרי הוא כמות שהיה לכך נא' תפשה ואם פשה תפשה יכול יהא הפיסיון מטמא כתחילה תלי' לוי אחרי הראותו אל הכהן יכול אם ראהו הכהן שהוא פוסה והולך יזקק לו תלי' לוי לטהרתו אינו ניזקק לו אילא משעה שהוא רואה אותו (ו) [מ]טומאה לטהרה ונראה שנית אל הכהן כוהן שהוא רואהו בראשונה רואהו בישנייה ואם מת רואהו כהן אחר וראה (ו) הכהן והנה פסחה המספחת בעור הרי זה בא ללמד על הפיסיון שאם נישטנו מראיו יהא טמא וטמאו הכהן צרעת הרי זה בא ללמד על הפיסיון <ב,א,ב> שלא יטמא אילא בארבע מראות וב(ו) [ה] [ה] מראות שהאום מטמא והפיסיון מטמא הלא דין הוא האום מטמא והפיסיון מטמא מה האום אינה מטמא אלא בארבע מראות אף הפיסיון לא יטמא אילא בארבע מראות הולכה לך לדרך הזו שיער לבן סימן טומאה והפיסיון סימן טמאה מה שיער לבן מטמא בכל מראה לובן אף הפיסיון יטמא בכל מראה לובן נראה למי דמה דנים דבר שהוא מטמא בכל הנגעים מדבר שהוא מטמא בכל הנגעים אל יוכיח שי(ו) [ע] לבן שאינו מטמא בכל הנגעים הולכה לך לדרך הזו דנים דבר שהוא סימן טומאה מדבר שהוא סימן טומאה אל תוכיח האום שאינה סימן טומאה תלי' לוי וטימאו הכהן צר' הרי זה בא ללמד על הפיסיון שלא יטמא אלא בארבע מראות היא פרט (ו) [ש] פסת לבוהק נגע צר' וגי' וראה הכהן והנה וגי' למדנו על השאת שהיא מטמא במיחיה ומני' לרבות שאר המראות ודין הוא אם מצינו ששוו [כל] המראות לשאת ליטמא בשיער לבן ישוו כל המראות לשאת ליטמא במיחיה קול וחומר אם שוו כל המראות לשאת ליטמא בשיער לבן שאין שיער לבן מטמא בקרחת ובגבחת לא ישוו כל המראות לשאת ליטמא במיחיה שהמיחיה מטמא בקרחת ובגבחת לאו אם שוו כל המראות לשאת ליטמא בשיער לבן מטמא בשחין ובמכוה ישוו כל המראות לשאת ליטמא במחיה שאין המיחיה מטמא בשחין ובמכוה תלי' לוי נגע צר' ומה השאת אום אף הבהרת אום ומני' לרבות שאר המראות הוא הדין והיא התשובה תלי' לוי נגע צר' כי תהיה מן הדיבר והלך באדם להביא את הבא בכולו לבן שתהיה המחיה מטמאתו הלא דין הוא בהרת קטנה המיחיה מטמאתה בהרת גדולה לא תהיה המחיה מטמאתה לא <ב,א,ב> אם אמרתה בהרת קטנה שהיא סימן טומאה תאמר בהרת גדולה שאינה סימן טומאה הואיל ואינה סימן טומאה לא תהיה המחיה מטמאתה תלי' לוי באדם להביא את הבא בכולו לבן שתהיה המחיה מטמאתו קראו לו לראות נגע אחד וצמח בו נגע אחר מני' שהוא זקוק לו תלי' לוי וראה הכהן והנה שאת והיא הפכה שהפכתו היא לא שהפכתו חברתה זה הוא שער פקודה שעקביה בן מהללאל מטמא וחכ' מטהרין שער פקודה עקביה בן מהללאל מטמא וחכ' מטהרים ואיזה הוא שער פקודה מי שהיתה בו בהרת ובה שער לבן הלכה הבהרת והיניחה לשיער לבן במקומו וחזרה עקביה בן מהללאל מטמא וחכ' מטהרים אמר ר' עקיבה מודה אני בזה שהוא טהור ואיזה הוא שער פקודה מי שהיתה בו בהרת כגריס ובה שתי סערות והלך ממנה כחצי גריס והניח לשיער לבן במקום הבהרת וחזר אמרו לו כשם שביטלו את דברי עקביה כך דברך אינן מיתקיימים והיא הפכה שהפכתו כולה לא שהפכתו מיקצתה כיצד בהרת כחצי גריס ובה שתי סערות נולדה בהרת כחצי גריס ובה שער אחת הרי זו להסגיר והיא הפכה שהפך את כולו לא שהפך כולה את מקצתו כיצד בהרת כחצי גריס ובה שער אחת נולדה בהרת כחצי גריס ובה שתי סערות הרי זו להסגיר בהרת כחצי גריס ואין בה כלום נולדה בהרת כחצי גריס ובה שתי סערות הרי זו להחליט מפני שהפכתו הבהרת ומחית בשר חי יכול כל שהיא תלי' לוי שער לבן ומחית בשר מה שער לבן מקום שתי סערות אף מחיה מקום שתי סערות יכול לא תהא טמיאה עד שיהא בה שיער לבן ומיחיה תלי' לוי

צרי' נושנת היא היא טמיאה אינה צריכה דבר אחר לסעדה אם כן למה נא' סער לבן ומחיית בשר מלמד שלא תהיה טמאה עד שיהא בה כדי לקבל שער לבן ומחיה יכול שער לבן מצד זה ומחיה מצד זה תלי' לוי' בשאת שתהא מבוצרת בשאת נמצאו מקום שתי שערות מימינה מקום שתי סערות משמאלה וכן למעלה ממנה וכן למטה ממנה מרובעת נימצאו שלושים ושש שיערה נמצא גופה שלבהרת כגריס <סג,א> הק(ל)לקלי מרובע בשר חי לא השחין בשר חי לא הבוהק בשאת לא השחין בשאת לא הבוהק צרעת ביניין אב לכל הצרעות שיהוא כגריס נושנת מלמד שהיא מטמאה שלא הפוכה הלא דין הוא שיער לבן סימן טומאה ומיחיה סימן טומאה מה שיער לבן אינו מטמא אילא הפוך אף מיחיה לא תטמא אילא הפוכה תלי' לוי' נושנת מלמד שהיא מטמאה שלא הפוכה היא מלמד שהיא מטמא הפוכה הלא דין הוא מה אם שיער לבן שאינו מטמא הפוך מטמא הפוך מיחיה שהיא מטמא הפוכה לא תטמא הפוכה תלי' לוי' היא מלמד שהיא מטמא הפוכה וטמאו הכהן לא יסגירנו למדנו שאין מסגירין את המוחלט מני' אין מחליטין את המוסגר ואין מסגירין את המוסגר ולא מחליטין את המוחלט תלי' לוי' לא יסגירנו כי טמא כל שנקרא עליו טמא אינו זקוק לו או אינו או' לא יסגירנו כי טמא אילא שלא יסגירנו כהן מוחלט תלי' לוי' כי טמא הוא בנראה דיברתי לא דיברתי ברואה אם פרוח תפרח אין לי אילא ביזמן שפרחה בכולו כאחת מני' פורחת וחוזרת פורחת וחוזרת פורחת וחוזרת ופורחת תלי' לוי' <סג,ב> תפרח ואם פרוח תפרח אין לי אלא מלמטן למעלן מילמעלן למטן מני' תלי' לוי' תפרח ואם פרוח תפרח אין לי אלא מטמאה לטהורה מטהורה לט(ו)מאה מני' תלי' לוי' תפי' ואם פרי' תפי' ר' נחמיה או' אם כתחילה פרחה מטמאה לטהורה טהור מטהורה לטמאה טמא צרי' מה תלי' שיכול אין לי פריחה מטהרת אילא בשאת בלבד ומני' לרבות שאר המראות תלי' לוי' [ה]צרעת וכסתה הצרעת לא הבוהק שהייתי או' הואיל והיא סימן טהרה בסוף תהא סימן טהרה כתחילה תלי' לוי' וכסתה הצרי' לא הבוהק את (ל)כל עור הנגע עור הראוי לקבל נגע פרט לשחין המורר ולמכוה המוררת או אינו או' את כל עור הנגע אילא עור הראוי לקבל נגע כגריס יעכב פחות מכגריס לא יעכב תלי' לוי' כולו הפך לבן או כולו הפך לבן יכול תוך ראשו תוך רגליו תלי' לוי' למראשו להוציא את תוך ראשו ועד רגליו להוציא את תוך רגליו לכל מראה עיני הכהן פרט לבית הסתרים מיכן אמרו האיש נראה כעודר וכמוסיק זיתים כעודר בבית הסתרים וכמוסיק זיתים לבית הש(ל)חי והאשה כעורכת ו(ל)כ[מ]ני[ק]ה את בנה כעורכת לחם לבית הסתרים <סג,ג> וכמ[ני]ק[ה] את בנה תחת החד וכאו(ל)ר[ג]ת בעומדין לש(ל)חי ליד הימנית ר' יהודה או' אף כטווה בפישתן לשמאלית כשם שהוא נראה לנגעו כך הוא נראה לתגלחתו דבר אחר לכל מראה עיני הכהן פרט לכהן שחשך מאור עיניו מיכן אמרו כוהן הסומא באחת מעיניו או שכהא מאור עיניו [נ]לא יראה את הנגעים [שני' לכל מראה עיני הכהן בית אפיל אין פותחין חלונות לראות א... נגעו] וראה הכ(ל)ה[ן] והנה כסתה הצרעת (מלמד) [מה תלי'] שיכול אין לי פריחה מטהרת אילא (מן) בשאת בלבד ומני' לרבות שאר המראות תלי' לוי' וכסתה הצרי' את כל בשרו להביא את בן אצבעות ידיים ורגליים דבר אחר מה תלי' לוי' את כל בשרו מני' אתה או' פרחה בכולו אבל לא כבחצי עדשה סמוך לראש ולזקן לשחין ולמכוה ולקדח ולמוררים חזר הראש והזקן ונקרחו השחין והמכוה והקרח ונעשו צרבה יכול יהא טהור תלי' לוי' את כל בשרו עד שתיפרח בכולו וטהר את הנגע טהור מה תלי' שיכול אין לי פריחה מטהרת אילא אחר חלט מיחיה כתחילה מני' אחר חלט מיחיה כתחילה בסוף שבוע ראשון בסוף שבוע שני לאחר הפטור אחר חלט(ל)ט סער לבן כתחילה בסי' שבי' ראי' בסי' שבי' שני לאי' הפי' אחר החליט בפיסיון בסי' שבי' ראי' בסי' שבי' לאי' הפי' ופריחת הסגיר תלי' לומר וטיהר את הנגע טהור לרבות את כולם יכול הפורח מן הטהור יהא טהור תלי' לוי' הוא הוא טהור אין הפורח מן הטהור טהור אילא טמא <סג,ד> וביום הראות בו בשר חי יטמא הרי זה בא ללמד על ראשי אברים שניתגלו שיהו טמאים יכול כל שהן תלי' לוי' כן בשר חי ולהלן נא' בשר חי מה בשר חי אמור [להלן] (ל) כעדשה אף כן כעדשה דברי ר' יוסי א' ר' מאיר וכי משום מחיה ה(ל)א מטמא והלא אין המיחיה מטמא [ב]ראשי אברים אלא גזירת מלך היא אפילו כל שהיא אמר ר' יוסה וכי משם ראשי אברים הוא מטמא והלא אם חזרה לאימצעיתו טמא אילא נא' כן בשר חי ולהלן נא' בשר חי מה בשר חי אמור להלן כעדשה אף כן כעדשה וביום מלמד שנותנין לו שני ימים לו (ו)ש[ני] ימים לביתו שני ימים לכסותו דברי ר' יהודה ר' אומר הרי הוא או' וצוה הכהן ופנו וגו' [בטרם יבוא הכהן לראות את הנגע ולא יטמא כל אשר בבין] בבית ואחר כן אם ממת[ני]נים לידבר רשות לא ימתינו לידבר מצוה וכמה היא מצותו נראה בחתן נותנין לו שבעת ימי המשתה לו ולביתו ולכסותו וכן ברגל נותנין לו כל ימי הרגל בו מה תלי' מני' אתה או' פרחה בכולו אבל לא בראשו) ובזקן בשחין ובמכוה ובקדח המורר: יין חזר הראש והזקן ונק(ל)חו השחין והמכוה והקדח ונעשו צרבה יכול יהא טמא תלי' לוי' בו בו בהופיך אם הפך טמא הא אם חזר לראש ולזקן ולשחין ולמכוה ולקדח אינו טמא בשר חי החוזר טמא אין שיער לבן החוזר טמא [נ]רבי יהושע מטמא שרי' יהושע או' שיער לבן סימן טומאה ומיחיה סימן טומאה מה מיחיה חוזרת ומטמא אף שיער לבן יחזור ויטמא א' לו ר' עקיבה אמתי יפה כוחו שלשיער לבן לטמא ביזמן ששימש החלט (אמר לו) או ביזמן שלא שימש החלט אמרו לו ביזמן <סד,א> ששימש החלט אמר לו מה אם ביזמן ששימש החלט אינו מעכב את הפריחה ביזמן שלא שימש החלט אינו דין שלא יעכב את הפריחה ועוד שני' בשר חי החוזר טמא אין שיער לבן החוזר טמא בשר חי החוזר טמא אין הבוהק

החוזר טמא הלא דין הוא בזהק מעכב ומחיה מעכבת מה מחיה חוזרת ומטמא אף הבהק יחזור ויטמא תל' לוי בשר חי החוזר טמא אין הבהק החוזר טמא וראה הכהן את הבשר החי וטמאו וג' מה תל' שיכול אין לי ראשי אברין שניתגלו שיהוא טמאים אילא אחר פריחת חלט מיחיה כתחילה מני אחר פריחת חליט מחיה כתחילה בסי' שבי' ראי' בסי' שבי' ש' לא' הפי' אחר פריחת חלט שער לבן כתחלה בסי' שבי' ראי' בסי' שבי' ש' לא' הפי' אחר פריחת חליט הסגיר תל' לוי וראה הכהן את הבשר החי וטמאו ג' לרי' את כולם יכול הבא בכולו לבן שחזרו (בן) ראשי איברים מתוך הפטור יהא יטמא תל' לוי הוא אוציא את הבא בכולו לבן שחזרו בו ראשי איברים מתוך הפטור ולא אוציא את הבא בכולו לבן שחזרו בין מתוך החלט בין מתוך הסגיר לוי טמא הוא צרעת הוא טמא אין הבא בכולו לבן שחזרו בו ראשי אברין בין מתוך החלט בין מתוך הסגיר בין מתוך הפטור טמא אלא טהור <ב, ד, ט> או כי ישוב הבשר החי ונהפך ללבן הרי זה בא ללמד על ראשי אברים שניתגלו וחזרו וניתכ(ס)ו שיהוא טהורין יכול פעם אחת מני אפילו מאה פעמים ניתכ(ס)ו טהור ניתגלו (טמא) וניתכ(ס)ו טהור וניתגלו (ט)מא תל' לוי ישוב כי ישוב או כי ישוב ונהפך ללבן אפילו למראה בזהק שהיתי או' הואיל והוא סימן טומאה כתחילה יהא סימן טומאה בסוף תל' לומר ונהפך ללבן אפילו למראה בזהק וראהו הכהן והנה נהפך הנגע ללבן וטהר הכהן את הנגע טהור מה תל' שיכול אין לי ראשי איברים שניתגלו וחזרו וניתכ(ס)ו שיהו טהורין אלא אחר (חזירת) פריחת חלט מיחיה כתחילה מני אחר חזי' פי' ח' מחי' כת' בסי' שבי' ראי' בסי' שבי' ש' לא' הפי' אחר חזי' פרי' חלי' שער לבן כת' וג' אחי' חזי' פרי' חלי' פיסיון בסי' שבי' ראי' ג' אחי' חזי' פי' חלי' הסגיר תל' לוי וראה הכהן והנה נהפך וג' לרי' את כולן יכול הבא בכולו לבן כתחילה יהא טהור תל' לוי הוא הוא טהור אין הבא בכולו לבן כתחלה טהור אילא טמא שחין יכול מורר תל' לוי ונרפא או ונרפא יכול עד שיעשה צל(ק)ת תל' לוי שחין הא כיצד נירפא ולא נרפא וכן הוא או' למטן צרבת השחין היא עד שתיקרום כקליפת השום אין לי אילא שחין שעלה מאליו מני לקה בעץ ובאבן ובגפת או במי טבריה וכל שאינו מחמת האש זה הוא השחין תל' לוי שחין שחין ריבה <ג, ד, ט> אין לי אילא שחין שלאחר הדיבר שלפני הדיבר מני בגוי משניתגייר עד שלא ניתגייר מני בקטן משנולד עד שלא נולד מני תל' לוי שחין שחין ריבה אין לי אלא שחין שיש לו לאיכן שיפסה (שחין שאין לו לאיכן שיפסה) מני תל' לוי כי יהיה בו אפילו בכולו אין לי אלא בזמן שמיקצתו שחין ומיקצת השחין זו (בהרת מני מקצתו שחין [ו]כולו בהרת מיקצתו בהרת וכולו שחין כולו שחין וכולו בהרת מני תל' לוי כי יהיה בו אפילו בכולו בעורו אפילו בכולו שאלו את ר' אליעזר מי שעלת לתוך ידו בהרת כסלע ומקומה צרבת השחין אמר להם יסגיר אמרו לו למה לגדל שיער לבן אינה ראויה ולפיסיון אינה פוסה ולמיחיה אינה מטמאה אמר להם שמה תכנס ותפשה אמרו לו והלא מקומה כגריס א' להם כך שמעתי הסגיר אמר לו [ר'] יהודה בן פתירה אילמד בו אמרו לו (א) [ס] לקיים דברי חכמים ה[נ]ן אמר לו שמה יולד לו שחין אחר חוצה לו ויפשה לתוכו אמרו לו חכם גדול אתה שקיימתה דברי חכמים והיה במקום השחין שאת שיקדום השחין לשאת לא שתיקדום השאת לשחין ר' אלעזר בן יעקב או' קרוי הוא במקומו עד שלא בא לשם כיצד היה בעור הבשר עד שלא נעשה שחין ונעשה שחין וחיה ר' אליעזר בן יעקב מטמא וחכי' מטהרין שאת לבנה מלמד שהיא מטמה חלקה בהרת לבנה אדמדמת מלמד שהיא מטמה בפתוך יכול השאת תטמא חלקה והבהרת תטמא בפתוך ומני' ליתן את האמור בשאת בהרת ואת האמור בהרת בשאת תל' לוי כי צרעת מראה שפל אין לי אילא מראה שפל ומני' לרבות את השווה לגבוה תל' לוי ושפלה איננה מן העור והיא כיהה וטמאו הכהן נגע צרי' היא בשחין פרוחה אבל לו בעור הבשר יכול לא תפשה בעור הבשר אבל תפשה בעור המכה תל' לוי ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה במקום שתחתיה היא פושה אינה פושה לא בעור <ד, ד, ט> הבשר ולא בעור המכה ואם יראנה כולה כאחת והנה אין בה ולא בחוט היוצא ממנה יכול אפילו יש בו רוחב שתי שערות תל' לוי והנה אין בהרת שיער לבן ואם פשה תפשה בעו? מה תל' לפי שני וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור שיכול אין לי פי(ס) [ס]יון מטמא אילא בשביעי בלבד בשמיני ובתשיעי ובעשירי מני' תל' לוי תפשה ואם פשה תפשה החליטו בשער לבן והלך שער לבן וחזר שער לבן וכן בפסיון כתחלה בסוף שבוע לאחר הפטור החליטו בפסיון והלך הפסיון וחזר הפסיון וכן בשער לבן בסוף שבוע לאחר הפטור לכך נא' תפשה ואם פשה תפשה וטמא אתו את הוודיי הוא מטמא אינו מטמא את הספק כיצד שנים שבאו אצל כהן בזה בהרת כגריס ובה כסלע בסוף שבוע בזה כסלע ובה כסלע ואין ידוע באיזה מהן פסת בין (ב)איש אחד בין בשני אנשים טהור ר' עקיבה או' באיש אחד טמא ובשני אנשים טהור אמרו לו והלא נא' נגע הוא אם כן למה נאמר וטמא אותו את הוודי הוא מטמא אינו מטמא את הספק ואם תחתיה תעמד הבהרת לא פשתה במקום שתחתיה היא פוסה אינה פוסה לא בעור הבשר ולא בעור המכה צרבת שיהא מקומה צרוב שיהא מקומה ניכר וטהרו את הוודי הוא מטהר אינו מטהר את הספק כיצד שנים שבאו אצל כהן בזה בהרת כגריס ובה כסלע בסוף שבוע בזה כסלע ועוד ובה כסלע ועוד שני[ה]ם טמאים אף על פי שחזרו להיות כסלע וכסלע שניהם טמאים עד שיחזרו להיות כגריס לכך נא' וטהרו את הוודי הוא מטהר אינו מטהר את הספק ובשר כי יהיה בו בעורו שחין ונרפא או בשר כי יהיה בעורו מכות אש מלמד שאין השחין והמכה מיצטרפין זה עם זה לא שבאו ואין ידוע אם שחין הוא ואם מכה היא

אילא אפילו כחצי גריס שחין וכחצי <סה,א> גריס מכוה אינן מיצטרפין מכוות אש יכול מור?רת תל' לוי והיתה מחית המכוה או והיתה מיחית המכוה יכול עד שתיעשה צל(קת תל' לוי מכות אש ה[כ]יצד חיתה ולא חייתה וכן הוא אומר למטן צרבת המכוה היא עד שתיקרום כיקליפת השום אין לי אילא בזמן שניכוה באור מני ניכוה בגחלת או ברמץ בסיד הרוותח או בגיפסס הרוותח בכל דבר שהוא מחמת האש זו היא המכוה תל' לוי מכוה מכוה ריבה אין לי אילא מכוה שלאחר הדיבר שלפני הדיבר מני בגוי משניתגייר עד שלא ניתגייר מני בקטן משנוולד עד שלא נולד מני תל' לוי מכוה מכוה ריבה אין לי אלא מכוה שיש לה לאיכן שתפשה מכוה שאין לה [לאיכן] שתפשה מני תל' לוי כי יהיה בו אפילו בכולו אין לי אילא בזמן שמיקצתה מכוה ומקצת המכוה זו הבהרת מני מקצתה מכוה וכולה בהרת מקצתה בהרת וכולה מכוה כולה מכוה וכולה בהרת מני תל' לוי בעורו בעורו ריבה בהרת לבנה אדמדמת מלמד שהיא מטמא בפתוך ומני שתטמא חלקה תל' לוי לבנה ומני לרבות שאר המראות תל' לוי או לבנה ואם יראנה כולה כאחת והנה אין בבהרת שיער לבן ז(ו) היא שאמרו לרבות את החוט שיש בו רוחב שתי שערות ושפלה איננה מן העור והיא כהה זו היא שאמרו לרבות את השווה לגבוה וראהו הכהן ביום השביעי אם פשה תפשה בעור שיכול אין לי פיסיון מטמא אלא בסוף שבוע ומני אף לאחר הפטור

<סה,ב> תל' לוי תפשה (ו)אם פשה תפשה החליטו בשער לבן והלך שיער לבן וחזר שיער לבן (ב)וכן אין בפיסיון כתחילה בסי' שבי' לאחר הפטור החליטו בפיסיון והלך הפיסיון וחזר הפיסיון וכן בשער לבן בסי' שבי' לאחר הפטור לכך נא' תפשה ואם פשה תפשה מה תל' לוי צרעת צרי' שלושה פעמים צרי' כגריס צרי' ליתין את האמור בשאת בבהרת ואת האמור בבהרת בשאת צרי' ליתין את האמור בשחין במכוה ואת האמור במכוה בשחין מה תל' לוי היא היא שבע פעמים היא אינה מטמא במחיה כתחילה בסי' שבי' לא' הפי' היא פרט לשפסת לבוהק בסי' שבי' לא' הפי' היא אין לה מראה חמישי היא אין השחין והמכוה מיצטרפין זה עם זה איש להביא את שניתק נתק בתוך נתק דברי ר' עקיבה איש ואשה אין לי אילא איש ואשה ומני לרבות טומטום ואנדרגיס תל' לוי איש או אשה כי יהיה בו נגע בראש או בזקן מלמד שאין הראש והזקן מיצטרפין זה עם זה יכול לא יצטרפו זה עם זה אבל יפסו מזה לזה תל' לוי צרי' הראש או הזקן הוא כשם שאין מיצטרפין זה עם זה כך אינן פוסין מזה לזה אין לי אילא בזמן שיש לו בראש ובזקן יש לו בראש [אבל] לא בזקן בזקן אבל לא בראש לא בראש ולא בזקן מני תל' לוי ואיש או <סה,ג> אשה כי יהיה גוי מראה עמוק אין לי אילא מראה עמוק ומני לרבות את השווה לגבוה תל' לוי והנה אין מראהו עמוק מן העור אם כן למה נא' ומראה עמוק יכול אם נתקו אדם יהא טמא תל' לוי מראה עמוק מה מראה עמוק בידי שמים אף אין לי אילא בידי שמים בו להביא את שבתוכו [ושוכב] (חוצה לו פרט לשחוצה לו ושוכב בתוכו שיער מעוט שיער שתי שערות צהוב לא לבן לא ירוק לא אדום לא שחור אוציא את כולם ולא אוציא את שער לבן ודין הוא מה אם שיער צהוב שאינו סימן טומאה בנגע הרי הוא סימן טומאה בנתק שיער לבן שהוא סימן טומאה בנגע אינו דין שיהא סימן טומאה בנתק תל' לוי צהוב לא לבן ולמה הוא דומה לתבנית הזהב דק לקוי קצר דברי ר' עקיבה ר' יוחנן בן נורי או' אפילו ארוך אמר ר' יוחנן בן נורי מה הלשון אומרים דק מקיל זה דק קנה זה דק לאקוי קצר ולא דק לקוי ארוך א' לו ר' עקיבה עד שאנו למידיים מן הקנה נלמד מן בשער דק שיערו שלפלוני דק לקוי קצר ולא דק לקוי ארוך יכול יהא מוסף על ארבע מראות שבעור הבשר תל' לוי וטמא אתו הכהן נתק אינו מוסף על ארבע מראות שבעור הבשר יכול לא יהא מוסף על ארבע מראות שבעור הבשר אבל יטמא מקום הבהרת תל' לוי נתק הוא אינו מטמא מקום הבהרת יכול לא יטמא (ב)מ[קום] הבהרת אבל תהא <סה,ד> הבהרת מטמא בראש ובזקן תל' לוי נתק הוא צרי' הראש [או] (ו)הצקן הוא אין לראש ולזקן טומאה אילא מטומאת נתקין בלבד וכי יראה הכהן את נגע הנתק אמר ר' שמעון מה תל' לוי נגע נתק הקיש נגע לנתק מה נגע שיער לבן שבו אינו מטמא אילא הפוך אף נתק שער צהוב שבו לא יטמא אילא הפוך קול וחומר מה אם שער לבן שאין שער אחר מציל מידו אינו מטמא אילא הפוך שער צהוב דק שיש שער אחד מציל מידו אין דין (ו)ש[י]טמא אילא הפוך לא אם אמרתה בשער לבן שלא יפה כוחו במקומו ליטמא בכל מראה תאמר בשער צהוב דק שיפה כוחו במקומו ליטמא בכל מראה הואיל ויפה כוחו במקומו ליטמא בכל מראה יטמא הפוך ושלא הפוך תל' לוי נגע נתק היקיש נגע לנתק מה נגע שער לבן שבו אינו מטמא אילא הפוך אף נתק שער צהוב שבו לא מטמא אילא הפוך ר' יהודה או' כל מקום שצרך לומר הפך אמר הפך אבל נתק שני בו ולא היה בו שער צהוב מטמא הפוך ושלא הפוך אם כן למה נא' נגע נתק היקיש נגע לנתק מה נגע כגריס אף נתק כגריס כשהוא או' למטן (נ)נתק (נ)ג[ע] היקיש (נ)נתק (נ)ג[ע] מה נתק שאין הפיסיון לתוכו אף נגע שאין הפיסיון לתוכו שער מעוט שתי שערות שחור אין לי אילא שחור ומני לרבות את הירוק ואת האדום <סו,א> תל' לוי ושער אם כן למה נא' שחור השחור מ(ו)צ[י]ל והצהוב אינו מ(ו)צ[י]ל איזה הוא צהוב שאינו מ(ו)צ[י]ל הרי שקדם את הנתק טמא דברי ר' יהודה אילא שהיו בו שתי שערות אחת צהובה ואחת שחורה אחת צהובה ואחת לבנה ה[י]נ[תי] או' הואיל ואינן מיצטרפות לטומאה לא יצטרפו לטהרה תל' לוי שחור השחור מציל והצהוב אינו מציל או' אליעזר בן יעקב או' שער צהוב שקדם את הנתק לא מטמא ולא מציל ר' שמעון או' כל שאינו סימן טומאה בנתק הרי הוא סימן טהרה בנתק אין בו עד שיהא מבוצר בו מיכן אמרו שני נתקים זה בצד זה ושיטה שלשער מפסקת ביניהם ניפרץ ממקום אחד טמא משני מקומות טהור וכמה

תהא הפירצה מקום שתי שערות (ו)ניפרץ ממקום אחד כגריס טמא מפני שלא כנס שער שחור לתוכו שני נתקים זה לפניו מזה ושיטה שלשיער מפסקת ביניהם ניפרץ ממקום אחד טהור משני מקומות טמא וכמה תהא הפירצה מקום שתי שערות וניפרץ ממקום אחד כגריס טהור מפני שכנס שער שחור לתוכו ושער שחור אין בו והסגיר הא אם יש בו פטור או אנו או' שער שחור אין בו והסגיר [אם יש] בו ייטמא כשהוא או' ואם בעיניו עמד הנתק ושער שחור וגי' הרי זה בא ללמד על שער שחור שהוא סימן טהרה בנתק הא מאני מקיים שער שחור אין בו והסגיר אם יש בו פטור והסגיר הכהן את נגע הנתק שבעת ימים תחילה <ב,טו> בשביעי יכול בין ביום בין בלילה תל' לוי ביום לא בלילה יכול עור הבשר שהוא מטמא בארבע מראות יהא צריך יום נתקין שאי(ו)[ן] מטמין בארבע מראות לא יהוא צריכין יום תל' לוי ביום לא בלילה והנה לא פשה הנתק ולא היה בו שיער צהוב ר' יהודה או' אינו או' לא הפך בו שער צהוב אלא לא היה בו שיער צהוב הא אם קדם את הנתק טמא רבי יוחנן בן נורי או' אינו או' לא היה בו שער צהוב דק אילא לא היה בו שער צהוב אפילו ארוך ומראה הנתק אין עמוק מן העור לא ממושו והתגלח בכל אדם לפי שמצינו שתגלחת האחרונה בכהן יכול אף זו בכהן תל' לוי והתגלח בכל אדם והתגלח בכל דבר [לפי] שמצינו שתגלחת האחרונה בתער יכול אף זו בתער תל' לוי והתגלח בכל דבר והתגלח אף על פי נזיר לפי שני תער לא יעבור על ראשו יכול אף על פי מנוגע תל' לוי והתגלח אף על פי נזיר יכול כשם שתגלחת הנגע דוחה לתגלחת הנזיר ביזמן שהיא ודיי כך תהא תגלחת הנזיר דוחה לתגלחת הנתק בזמן שהוא ספיק תל' לוי ואת הנתק לא יגלח וכי מה יש בו אם כן למה נא' את הנתק לא יגלח אילא סמוך לנתק לא יגלח הכיצד מגליח חוצה לו ומניח שתי שערות כדי שיהא ניכר אם פשה ומני לתולש סימני טומאה מן תוך ניתקו עובר בלא תעשה תל' לוי ואת הנתק לא יגלח וכבס בגד וכבס בגדיו מלטמא משכב ומושב ומילטמא בביאה וטהור מן הפריעה <ג,טו> ומן הפרימה ומן התגלחת ומן הציפרס וכיבס בגדיו וטבל יכול הרי הוא מסולק תל' לוי יפשה טמא אחר[ן] טהרתו אין לי אילא לאחר הפטור ומני אף בסי' שבי' ראי' ובסי' שבי' ש' תל' לוי (יטמא) [יפשה] ואם פשה <...> פשה אין לי אילא כמראיו (ו)שלא כמראיו [מני] תל' לוי יפשה ואם פשה יפשה היחלטו בשער צהוב והלך שער צהוב וחזר שער צהוב וכן בפסיון כתחילה בסי' ש' ר' בסי' ש' ש' לא' הפ' הרי הוא כמות שהיה החליטו בפסיון והלך הפסיון וחזר הפסיון וכן בשער צהוב בסי' ש' ר' בסי' ש' ש' לא' הפ' הרי הוא כמות שהיה לכך נא' יפשה ואם פשה ומני לשער צהוב החוזר לאחר הפטור טמא תל' לוי לא יבקר הכהן לשער הצה[ו]ב טמא ומני לשיער (ה)צהוב שיטמא שלא בפסיון מני לפסיון שיטמא שלא בשיער צהוב תל' לוי לא יבקר הכהן לשער <ד,טו> הצהוב טמא מני אין מסגירין את המוסגר ולא מחליטין את המוחלט אין מסגירין את המוחלט ולא מחליטין את המוסגר בינתקין תל' לוי לא יבקר ג' בעיניו אין לי אילא בעיני עצמו בעיני בנו בעיני תלמידו [מני] תל' לוי ואם בעיניו עמד הנתק ושער מעוט שער שתי שערות שחור אין לי אילא שחור ומני לרבות את הירוק ואת האדום תל' לוי ושער שחור צמח בו אף על פי שאינו מבוצר בו אין לי אילא צומח כתחילה ומשואר בסוף ומנין למשואר כתחילה וצומח בסוף תל' לוי שער שער ריבה ר' שמעון בן יהודה אמר משם ר' שמעון כל נתק שטהר שעה אחת אין לו טומאה לעולם בן נקוסה אמר משם ר' שמעון כל שער צהוב שטהר שעה אחת אין לו טומאה לעולם נרפא הנתק ה[נ]ליל או' לא שניתק נתק בתוך נתק ר' עקיבה או' לא טהרתי אילא את הרפוי טהור הוא יכול ייפטר וילך לו תל' לוי וטהרו הכהן או <ה,טו> וטהרו הכהן יכול אם אמר הכהן על הטמא טהור יהא טהור תל' לוי טהור הוא וטהרו הכהן על הדבר הזה עלה הלל מבבל בוחק טהור מלמד שהבוהק טהור יכול לא יטמא משם אום אבל יטמא משם פסיון תל' לוי הפורח טהור יכול יטהר את הבהרת שיצאת ממנו תל' לוי הוא יכול לא יטהר את הבהרת שיצאת ממנו אבל יטהר את הבהרת לה תל' לוי בוחק הוא טהור הוא טהור אין הבהרת שיצאת ממנו ושניסמך לה טהורה אילא טמאה מני אתה או' היה בו נתק כגריס וניתק כל ראשו טהור תל' לוי איש כי ימרט ראשו ג' יכול יהא הזקן מעכבו ודין הוא מה אם עור הפנים ועור הבשר שיש דבר אח(ד)[ר] מפסיק ביניהם מעכבין זה את זה הראש והזקן שאין דבר אח(ד)[ר] מפסיק ביניהם אינו דין שיעכבו זה את זה <ז,טו> תל' לוי ראשו ראשו טהור אין הזקן מעכבו או אינו או' אילא אם ניתק ראשו טהור ניתק זקנו לא יהא טהור תל' לוי ואיש להביא את הזקן או אינו או' איש אילא להוציא את האשה ואת הקטן תל' לוי צרוע בין איש בין אשה בין קטן אם כן למה נא' איש להביא את הז[ו]קן [אם כן למה נא' ראשו ראשו טהור אין הזקן מעכבו דברי ר' יהודה אמר ר' שמעון ודין הוא מה אם עור הפנים ועור הבשר שיש דבר אחר מפסיק ביניהם מעכבין זה את זה הראש והזקן שאין דבר אחר מפסיק ביניהם אינו דין שיעכבו זה את זה דבר אחר מצינו בכל הראוי ליטמא בנגע בהרת שהוא מעכב פריחת הנגע אף כל שהוא ראוי ליטמא בנגע בהרת מעכב את פריחת הנתק תל' לוי ראשו ראשו טהור אין הזקן מעכבו יכול אפילו נמרט ראשו מחמת החולי יהא טמא תל' לוי קרחת <ח,טו> וגבחת מה קרחת בידי שמים אף גבחת בידי שמים או מה קרחת שאינה ראויה לגדל שיער אף גבחת שאינה ראויה לגדל שיער מני אכל נשם סך נשם תל' לוי קרחת קרחת ריבה פאת פניו אין לי אילא פאת פניו ומני לרבות את הצעדים מיכן ומיכן תל' לוי ואם מפאת פניו ימרט ראשו גבח הוא טהור הוא איזו היא הקרחת ואיזו היא הגבחת מקודקוד השופע לאחריו זו היא הקרחת מקודקוד [ה]שופע לפניו זו היא הגבחת וכי יהיה בקרחת או בגבחת מלמד שאין הקרחת

והגבחת מיצטרפות זו עים זו יכול לא יצטרפו זו עם זו אבל יפשו מזו לזו תל' לוי בקרחתו או בגבחתו כשם שאינן מיצטרפות זו עם זו כך אינן פוסות מזו לזו נגע לבן אדמדם מלמד שהיא מיטמאה בפתוך צרעת מלמד שהיא מיטמאה במיחיה הלא דין הוא מה אם השחין והמכוה שהן מיטמין בשער לבן אינן מיטמין (במיחיה קרחת) (וגבחת שאינן מיטמות בשיער לבן אינן דין שלא יטמו במיחיה תל' לוי צרעת מלמד שהיא מיטמאה במיחיה פורחת מלמד שהוא מיטמא בפיסיון היא אינה מיטמא בשיער לבן הלא דין הוא מה אם השחין והמכוה שאינן מיטמין במיחיה מיטמין בשער לבן קרחת? וגבחת שהן מיטמות במיחיה אינן דין שיטמו בשער לבן תל' לוי היא אינה מיטמא בשיער לבן וראה אותו הכהן והנה שאת הנגע לבנה אדמדמת למדנו לשאת שהיא מיטמא בפתוך ומני לרבות שאר המראות תל' לוי נגע לבן אדמדם כמראה צרעת עור בשר בשני שבועות הלא דין הוא טימא כן וטימא בעור הבשר מה עור (ה)בשר בשני שבועות אף כן בשני שבועות הולכה לך לדרך הזו טימא כן וטימא בשחין ובמכוה מה שח? יין ומכוה בשבוע אחד אף כן בשבוע אחד נראה למי דמה דנים דבר שהוא מיטמא במיחיה מדבר שהוא מיטמא במיחיה אל יוכיחו השחין והמכוה שאינן מיטמות במיחיה הולכה לך לדרך הזו דנים דבר שהוא מיטמא בישני סימנין מדבר שהוא מיטמא בשני סימנין אל יוכיחו עור הבשר שהוא מיטמא בשלושה סימנין תל' לומר כמראה צרעת עור בשר בשני שבועות הרי עור הבשר כזו מה זו מיטמא בפתוך אף עור הבשר מיטמא בפתוך ר' או' הרי זו כעור הבשר מה <ד,טז> עור הבשר מיטמא חלקו) שלא פתו(ד] אף זו תטמא חלקה שלא פתוכה צר' כגריס הלא דין הוא טימא כן וטימא בשחין ובמכוה מה שחין ומכוה כגריס אף [כן] כגריס לא אם אמרתה בשחין ו[ב]מכוה שהן מיטמין בשער לבן ואין מקום שער לבן צריך כלום תאמר בקרחת ובגבחת שהן מיטמות במיחיה ומיחיה צריכה כעדשה עור הבשר יוכיח שהוא מיטמא במיחיה ומטמא כגריס לא אם אמרתה בעור הבשר שהוא מיטמא בשלושה סימנין תאמר בקרחת ובגבחת שאינן מיטמות אילא בשנים הואיל ואינן מיטמות אילא בשנים לא יהו כגריס תל' לוי צרעת כגריס איש אין לי אילא איש ומני לרבות את האשה ואת הקטן תל' לוי צרוע בין איש בין אשה בין קטן אם כן למה נא' איש לענין שלמטן האיש פורע ופורס ואין האשה פורעת ופורמת יטמאנו הכהן מלמד שטומאתו בכוהן אין לי אילא זה בלבד ומני לרבות שאר המנוגעין תל' לוי טמא יטמאנו הכהן או מה זה מיוחד שבראשו נגעו אף אני אביא את הנתקין שבראשן ניגען ומני לרבות שאר המנוגעין תל' לוי טמא יטמאנו הכהן יכול אף שאר הטמאים תהא טומאתן בכהן תל' לוי הוא אוציא שאר הטמאים שאין טומאתן מגופן ולא אוציא את הזב והזבה שטומאתן מגופן תל' לוי טמא הוא טמא יטמאנו הכהן זה טומאתו בכהן אין שאר הטמאיין (אין) טומאתן בכהן והצרוע אף על פי כהן גדול לפי שנא' ראש לא יפרע ובגד לא יפרוס יכול אף על פי מנוגע מה אני מקיים בגדיו יהיו פרומים וראשו יהיה פרוע בכל אדם חוץ מכוהן גדול תל' לוי אשר בו הנגע אף על פי כהן גדול בגדיו יהיו פרומים יהיו קרועים [וראשו יהיה פרוע] לגדל פרוע? דברי ר' אליעזר ר' עקיבה או' נאמרה הויה בראש ונאמרה הויה בבגדים מה הויה אמורה בבגדים דברים שהן חוץ מגופו אף הויה אמורה בראש דברים שהן חוץ מגופו על שפם יעטה חופה ראשו כאבל וטמא יקרא אומר פרוש אין לי אלא זה בלבד ומני לרבות שאר המנוגעין תל' לוי וטמא טמא יקרא או מה זה מיוחד שבראשו נגעו אף אני אביא את הנתקין שבראשן ניגען ומני לרבות שאר המנוגעין תל' לוי יק' ארבה את הטמאים החמורין ולא ארבה את הטמאין הקלין ק טמא מת ובועל נידה וכל המטמין את האדם מני תל' לוי ט' יק' ימי אשר הנגע בו יטמא לא ימים שהיתה בו בהרת וניקצצה יכול אפילו קצצה מתכוין תל' לוי כל ימי (א)מתי היא טהרתו ר' אליעזר או' כשיוולד לו נגע אחר ויטהר ממנו וחכמים אומ' עד שתיפרח בכולו אמר ר' יהודה לא נחלק ר' אלעזר וחכמי על שקצצה וקצץ עימה בשר חי שאין לו טהרה עולמית על שקצצה ושייר ממנה כל שהוא שאילו פרחו בכולו טהור ועל מה נחלקו על שקצצה מובאת שר' אליעזר או' כשיוולד לו נגע אחר ויטהר ממנו וחכ' אומ' עד ש[ת]יפרח בכולו בדד ישב לבדו ישב אף אני אביא את הנתקין שבראשן ניגען ומני לרבות שאר המנוגעין תל' לוי טמא בדד ישב או מה זה מיוחד שבראשו נגעו אף אני אביא את הנתקין שבראשן ניגען ומני לרבות שאר המנוגעין תל' לוי טמא בדד ישב יכול יהוא שניטמאים עימו תל' לוי הוא הוא בדד ישב אין שניטמאים עימו מחוץ למחנה חוץ לשלוש מחנות מושבו מושבו טמא מיכן אמרו הטמא <ב,טז> יושב תחת האילן והטהור עומד טמא (ה)טהור יושב תחת האילן והטמא עומד טהור ואם ישב טמא וכן באבן המנוגעת טהור אם הניחה הרי זה טמא ר' יוסה הגלילי או' מחוץ למחנה מושבו והבגד לימד על הבגדין שהן טעונין שילוח חוץ לשלוש מחנות והבגד יכול שיריין והסירקין והכל(ד] וצמר גפן וצמר גמלים וצמר ארנבים והנוצה שלעזים תל' לוי בבגד צמר או בבגד פשתים אין לי אילא צמר ופשתים המיוחדין ומני לרבות את הכילאיים תל' לוי והבגד אין לי אילא אחד מן המינים הבא במיקצתו ומני לאחד מן המינים הבא בכולו כלאים שבא בכולו כלאים שבא במיקצתו מני תל' לוי והבגד אין לי אילא בגד שארג בו שלוש על שלוש בגד שלוא ארג בו שלוש על שלוש מני תל' לוי והבגד אין לי אלא בגד שיש לו לאיכך שיפשה בגד שאין לו לאיכך שיפשה מני תל' לוי והבגד דברי ר' אליעזר אמר לו ר' ישמעאל ר' הרי את או' לכתוב שתוק עד שאדרוש א' לו ר' אליעזר ישמעאל דקל הרים אתה יכול יהוא מיטמין בין צבועין ובין שאינן צבועין תל' לוי בבגד צמר או בבגד פשתים מה פשתין כביריתה אף צמר כביריתו אוציא

סחג > את הצבוע בידי אדם ולא אוציא את הצבוע בידי שמים תל' לוי לפשתים ולצמר מה פישתן לבנה אף צמר לבן או בשתי או בערב יכול שתי ועירב שלנפה ושלכברה יהו טמיאין תל' לוי בבגד צמר או בבגד פשתים אוציא שתי ועירב שלנפה ושלכברה ולא אוציא את שלשער ודין הוא מה אם הצמר שלא הוכשר לקבל שריפה על ידי טומאה במקום אחר הרי שתי ועירב שלו טמא שער שהוכשר לקבל שרפה על ידי טומאה במקום אחר אינו דין שיהא שתי ועירב שלו טמא תל' לוי לפשתים ולצמר לא שלסיער יכול יהוא מיטמין מיד תל' לוי בגד מה בגד משתיגמר מלאכתו אף כולם מישתיגמר מלאכתן ואיזה הוא גמר מלאכתן השתי משישלק והערב מיד והאונין שלפישתן משיתלבנו דברי ר' יהודה יכול יהוא מיטמין בכל שהן תל' לוי בגד מה בגד משיארוג בו שלוש על שלוש אף כולם משיארוג בהן שלוש על שלוש שתי ועירב אפילו כולה שתי אפילו כולה עירב היתה פסיקות אינה מיטמא בנגעים ר' יהודה אוי אפילו פסיקה אחת וקשרה אינה מטמא בנגעים עור יכול עורות שבים יהו טמאים ודין הוא טימא בשרצים וטימא בנגעים מה שרצים פטר בהם עורות שבים אף נגעים יפטור בהן עורות שבים קול וחומר מה אם שרצים שטימא בהן צו[בויעין] פטר בהן עורות שבים נגעים שלא טימא בהן [צבויעין] אינו דין שיפטור בהן עורות שבים לא אם אמרתה בשרצים שלא טימא בהן שתי ועירב תאמר בנגעים שטימא בהן שתי ועירב הואיל וטימא בהן שתי ועירב יפטור בהן עורות שבים תל' לוי בגד מה בגד מן הגדל בארץ אף עור מן הגדל בארץ או יכול שני מוציא את שחיבר לו מן הגדל בארץ כל שהוא תל' לוי או בעור להביא את שחיבר לו מן הגדל בארץ כל שהוא אפילו חוט אפילו משיחה ובלבד שיחברנו לו כדרך חיבורו לטומאה יכול אף עור המצה ועור האפו[ה] במשמע תל' לוי מלאכת עור יצאו עור המצה ועור האפה שלא נעשה בהם מלאכה אוציא עור המצה ועור האפה שלא נעשה בהם מלאכה ולא אוציא עורות רצועות [נסנדלים שנעשה בהם מלאכה תל' לוי כלי יצאו יצאו] עורות רצועות [נסנדלים שאינן >סחד< כלים או יכול שני מוציא עורות אהלים שהן כילים תל' לוי לכל אשר יעשה העור למלאכה לרבות עורות אוהלים או מה הצמר מן בהמה דקה בנאכל אף אין לי אילא מן בהמה דקה בנאכל מני בהמה דקה ואינו נאכל בהמה גסה בנאכל בהמה גסה ואינו נאכל עד שתהא מרבה להביא עורות שלשרצין מני תל' לוי בעור בעור ריבה יכול יהוא מטמים בין צבועים ובין שאינן צבועים תל' לוי בגד מה בגד כולו לבן אף עורות כולם לבנים דברי רבי מאיר ר' יהודה אוי או בעור לרבות את הצבועין ר' שמעון אוי [כתוב אחד אומי] בבגד וכתוב אחד אוי או בעור הכיצד הצבועין בידי שמים מטמין ובידי אדם אינן מיטמין והיה הנגע ירוק כל מראה ירוק תל' לוי ירקרק ירוק שבירוקין אדום יכול כל מראה אדום תל' לוי אדמדם אדום שבאדומין ירקרק או אדמדם מלמד שאינן מיטמין בפתוך יכול כשם שאינן מיטמין בפתוך כך לא יצטרפו זה עם זה תל' לוי והיה בבגד לא בנומין בבגד או בשתי או בעירב או בכל כלי העור נגע צרי הוא מה תל' שיכול אין לי [אלא] בגד שיש בו לעשיר ולעני יש בו לעשיר אבל לא לעני לעני אבל לא לעשיר לא לעשיר ולא לעני מני תל' לוי נגע צרי הוא והראה את הכהן לרבות את כולם צרעת כגריס הלוא דין הוא טימא כן וטימא (כן) בעור הבשר מה עור הבשר כגריס אף כן כגריס הולכה לך לדרך הזו טימא כן וטימא בבתים מה בבתים כשני גריסין אף כן כשני גריסין נראה למי דמה דנים דבר שהוא מיטמא בשני שבועות מדבר שהוא מטמא בשני שבועות אל יוכיחו בתים שהן מיטמין בשלושה שבועות הולכה לך לדרך הזו דנים דבר שהוא מיטמא בירקרק ובאדמדם מדבר שהוא מטמא בירקרק ובאדמדם אל יוכיח עור הבשר שאינו מיטמא בירקרק ובאדמדם תל' לוי צרעת כגריס וראה הכהן את הנגע והסגיר את הנגע שבעת ימים תחילה בשביעי יכול בין ביום בין בלילה תל' לוי ביום לא בלילה כי פסה זה פיסיון הסמוך לו כל שהוא ומני לרבות את הרחוק תל' לוי בבגד יכול כל שהוא תל' לוי כן נגע >סטא< ולהלן נאי נגע מה נגע אמור להלן כגריס אף כן כגריס נמצאתה אוי הפיסיון הסמוך כל שהוא [הרחוק כגריס ו]החוזר כגריס צרי ממארת תן בו מאירה ואל תיהנה בו אין לי אילא מוחלט מוסגר מני תל' לוי כי צרי או מה מוחלט אם קיצצו ועשאו מוכין טמא ואסור בהנייתו יכול אף מוסגר כן תל' לוי כי צרי ושרף את הבגד או את השתי או את הערב בצמר או בפשתים יכול יביא גיזי צמר ואניצי פישתן וישרפם עימה תל' לוי היא היא באש תשרף אינה צריכה דבר אחר לשרף עימה אם כו[ן] למה נאי בצמר או בפשתים להוציא את האומריות שבו אוציא את האומריות שלשירים ושלזהב שאין מינן מיטמא בנגעין ולא אוציא שלארגמן ושלז[ח] [ה]ורית טובה שמינן מיטמא בנגעין תל' לוי אשר בו הנגע הראוי לקבל נגע ואם יראה הכהן והנה לא פשה הנגע בבגד או בשתי או בערב או בכל כלי עור (או בכל כלי העור) זה העומד וצוה הכהן וכבסו הציווי בכהן והכיבוס בכל אדם וכיבסו הנגע יכול מקום הנגע בלבד תל' לוי אשר בו הנגע או אשר בו הנגע יכול כל הבגד כולו יטע[ן] כיבוס תל' לוי וכבסו את אשר בו הנגע הא כיצד יכבס מן הבגד עמו והסגירו שבעת ימים שנית מלמד שיום השביעי עולה לו מן המינין בין מילפניו ובין מלאחריו וראה הכהן אחרי ג' והנגע לא פשה טמא הא אם [לא] הפך ולא פשה טמא הפך ולא פשה (ו)איני יודע מה אעשה לו תל' לוי והסגירו >סטב< שבעת ימים שנית דברי ר' יהודה וחכ' אוי הטמא משם עומד הא מה אני מקיים והנה לא הפך הנגע את עינו והנגע לא פשה טמא בכל מין שהוא מיטמא לו פחתת שיהו כל מראה שוקעין או אינו אוי פחתת אלא כמראה שני כשהוא אוי היא הרי היא כמות שהית הא מה אני מקיים פחתת שיהו מראה שוקעין בקרחו או השחקין ב[ג]חתו אלו החדשים מיכן אמרו סגוס שנראה בו נגע ר' אליעזר בן יעקב אוי

עד שיראה באריג ובמוכים ואם [י]ראה הכהן והנה כהה כהה למראה שיני או כהה למראה שלישי תלי לוי והנגע או והנגע יכול כמראיו תלי לוי והנה כהה הכיכד כהה למראה שני לא כהה למראה שלישי וקרע יכול יקרע בו קרע קטן ויקיים בו מצות קריעה תלי לוי אותו או אותו יכול ישצפנו ויניחנו במקומו תלי לוי מן הבגד ינתקנו מן הבגד יכול יקרע וישליך את הקרעים לאשפות תלי לוי [באש] תשרפנו את אשר בו הנגע לימד על הקרעים שהן טעונות שר[י]פה למדנו לכהה בסי' ש' ש' למראה שיני שהוא קורעו ומני' לכהה בסי' ש' ש' למראה שלישי שהוא מכבסו תלי לוי כן נגע ולהלן נאי' נגע מה נגע אמור () [להלן] כהה למראה שיני לא כהה למראה שלישי אף נגע אמור () [כן] כהה למראה שיני לא כהה למראה שלישי ומני' <ט,ט,ג> שהוא טולה עליו מטלת תלי לוי ואם תראה עוד ואין עוד אלא מקומו מלמד שהוא טולה עליו מטלת ר' נחמיה או' אינו צריך מטלת חזר נגע לבגד מציל את המטלת חזר למטלת סורף את הבגד הטולה מן המוסגר בטהור חזר נגע לבגד סורף את המטלת חזר למטלת הבגד הראשון ישרף [ו]המטלת תשמש את הבגד השני בסימנים אין לי אילא מקומה ומני' לרבות את כל הבגד תלי לוי בבגד יכול כל שהיא תלי לוי עוד מה ראשונה כגריס אף שנייה כגריס אין לי אילא כמראה שלא כמראה מני' תלי לוי פורחת כמראה ושלא כמראה או אינו או' פורחת אלא [שלא] (ש)תהא טמאה עד שתחזור ותפשה כשהוא או' [היא] הרי היא כמות שהית הא מה אני מקיים פורחת כמראה ושלא כמראה קיטה שיש בה פסיפסים צבועים ולבנים פוסים מזה לזה שאלו את רבי אליעזר והרי הוא בפסיפס יחידי אמר להם לא שמעתי יסגיר אמר לו ר' יהודה בן פתירה אלמד בו אמר לו אם לקיים דברי חכמים הין א' לו שמה יעמוד בו שני שבועות [ו]העומד בבגדים שני שבועות טמא א' לו חכם גדול אתה שקיימתה דברי <ט,ט,ד> חכ' הפיסיון הסמוך כל שהוא והרחוק כגריס והחזור כגריס והבגד או השתי וג' אשר תכבס יכול יקיים בו מצות כיבוס תלי לוי וסר הנגע או וסר הנגע יכול מצד זה לצד זה תלי לוי מהם עד שיעקר מכולו וכבס שנית וטהר השניה לטהרו והראשונה להסיר את נגעו זאת תורת נגע צרי' וג' או בכל כלי עור מקישן לבית מה בית מטמא בביאה אף כולם מיטמין בביאה או מה בית טעון ציפרין אף כולם יטענו ציפרין תלי לוי זאת רבי או' הרי הוא או' זאת התורה לכל נגע [ה]צרי' וג' ולצרת הבגד ולבית היקיש בגד לבית מה בית מיטמא בביאה אף בגד מיטמא בביאה אין לי אילא בגד ומני' לרבות את כולם תלי לוי זאת תורת נגע צרי' וג' או בכל כלי עור מקישין? לבגד מה בגד מיטמא בביאה אף כולם מיטמין בביאה מה בגד מיטמא בכל הטמאות אף כולם יטמאו בכל הטמאות תלי לוי זאת לטהרו או לטמאו בארץ ובחוץ לארץ לטהרו או לטמאו כשם שמצוה לטהרו כך הוא מצוה לטמאו לטהרו או לטמאו כהן שהוא מטהרו מטמאו ואם מית רואהו כהן אחר

<מצורע>

<ע,א> תורת המצורע לבית העולמים זאת אינה נוהגת בבמה תהיה ביזמן [ה]זה תורת המצורע תורה אחת לכל המצורעין שיהוא מביאין קרבן זה וכי מני' יצאו לפי שמצינו שחלק הכתוב בטומאותיהן ובשבועותיהן יכול אף כן נחלוק בקורבנן תלי לוי תורת המצורע תורה אחת לכל המצורעין שיהוא מביאין קרבן זה תורת המצורע [ביום] מלמד שטומאתו (ביום) וטהרתו ביום אין לי אילא טומאתו וטהרתו ביום מני' שחיטת ציפריו והזית דם ציפריו ותגלחתו ביום תלי לוי תורת המצ' ביום יכול אף לקיחת ציפריו ושילוח ציפריו וכיבוס בגדיו ורחיצתו ביום תלי לוי זאת תורת המצ' [ביום טהרתו והובא אל] הכהן מלמד שטומאתו וטהרתו בכהן אין לי [אילא] טומאתו וטהרתו בכהן מני' שחיטת ציפריו והזית דם ציפריו ותגלחתו בכהן תלי לוי תורת המצורע בכהן יכול אף לקיחת (דם) ציפריו ושילוח ציפריו וכיבוס בגדיו ורחיצתו בכהן תלי לוי זאת ביום טהרתו והובא אל הכהן שלא ישהא שהיה מולבזדן לפני ר' עקיבה אם מישפטרתינו בעמידתו אחזתיו בהליכתו שבעה אם משאחזתיו בעמידתו שבעה אינו דין שאחזינו בהליכתו שבעה אמר לו ר' עקיבה מוסף אני על דבריך וכי במה החמירה התורה בימי גמר או בימי ספר חמורין ימי גמר מימי ספר שבימי ספרו אינו מטמא משכב ומושב ואינו מטמא בביאה ובימי גמר או בימי ספר חמורין אינו דין שאתן לו שבעה אמר לו ר' כל שכן הוספתה כשנתתה לימי גמר שבעה לימי גמר חמורין אינו דין שאתן לו שבעה אמר לו ר' כל שכן הוספתה לימי גמר שבעה [נעשו] אף הן ימי ספר ונמצאו אלו ואלו ארבעה עשר אם לימי ספר הקלים נתתה לו ארבעה עשר לימי גמר חמורין אינו דין שאתן לו ארבעה עשר נמצאתה <ע,ב> מרבה והולך עד לעולם הא מפני הדין [הזה] צרך הכתוב לומר ביום טהרתו והובא אל הכהן שלא ישהא ויצא הכהן אל מחוץ למחנה מה תלי לוי שני וראה הכהן שיכול אין לי מטהר את המצ' אילא כהן שהיה לפניו מן המחנה היה בימים בנהרות ובמדברות מני' תלי לוי וראה הכהן אם כן למה נאמר ויצא הכהן כהן שאיפשר לו ליכנס לפניו מן המחנה מטהר את המצ' אין מצ' מטהר את המצ' והנה נרפא שהלך לו נגעו נגע שהלך לו שער לבן צרעת שהלכה לה מיחיה אין לי אילא כולם ומני' אף מיקצתם תלי לוי מן הנגע אפילו מקצת שיער לבן מן הצ' אפילו מיקצת המחיה מן הצרוע להביא את שפרחה בכולו שיטעון) ציפרים הלא דין הוא מה אם שטהר ואין סימניו עמו טעון ציפרין מי שטהר וסימניו) [ני] מטמיו עימו אינו דין שיטען ציפרין הרי שעמד בו שני שבועות יוכיח [שטהר] וסימניו מטמיו עמו ואינו טעון ציפרין אף אתה אל

תתמה על שפחה בכולו שאף על פי שטהר וסימני מטמיו עמו לא יטעו) ציפרים תלי' לוי מן הצרוע
 להביא את שפחה בכולו שיטען ציפרים וצוה הכהן ולקח הציווי בכהן והלקיחה בכל אדם ולקח
 למיטהר לשם [ה]מיטהר בן איש בין אשה בין קטן מיכן אמרו לקח לאיש כשירות לאשה לאשה
 כשירות לאיש לבית כשר למצורע למצי' כשר לבית ולקח ציפרים מעוט [צפרים] שתיים אם כן למה נא'
 שתי שיהוא שוות ומני' אף על פי שאינן שוות כשירות תלי' לוי ציפור ציפור ריבה חיות לא שחוטות
 טהרות לא טמאות טהרות לא טריפות ועץ יכול כל עץ תלי' לוי ארז או ארז <ע,ג> יכול טרף תלי' לוי
 [ו]עץ ארז [הא] כיצד זו בקעת שלארז ר' חנניה בן גמליאל אוי' ובראשה טרף אמר ר' יהודה שבתי היית
 והלכתי אחרי ר' טרפון לביתו אמר לו [ו] יהודה בני תן לי סנדל [וי] ונתתי לו ופשט ידו לחלון ונתן לי
 ממנה מקל א' לי יהודה בני בזו טיהרתי שלושה מצורעין ולמדתי בה שבע הלכות שהיא שלבירות
 ובראשה טרף ואורכה אמה ועוביה כרביע כרע המטה [חלוקה] אחד לשנים ושנים לארבעה ומזין
 ושונים ומשלשין ומטהרין בפני הבית ושלא בפני הבית ומטהרין בגבולין ושני יכול פיקים? תלי' לוי
 תולעת או תולעת יכול אחד מן הצבועין תלי' לוי ושני הא כיצד זו זהורית טובה יוחנן בן דהביי אוי' ושני
 תולעת השני שבתולעת ומני' אם טעמה פסלה תלי' לוי ושני תולעת איזוב לא איזובין ולא איזוב כוחלת
 ולא איזוב [דומי] [רומי] ולא איזוב מדברי ולא כל איזוב שיש לו שם לאווי וציוה הכהן ושחט הציווי
 בכהן והשחיטה בכל אדם דברי ר' יוסה בירבי יהודה [ר' אומר] אף השחיטה בכהן ושחט את הצפור
 האחת האחת שבשתיים האחת הברורה שבשתיים האחת שאם מתה אחת מהם או שנעשת טרפה יקח
 זוג לשנייה האחת אל כלי חרס אין שתיים ?א: כלי חרס הלא דין הוא מה אם במקום שלא כשרו משם
 לשם כשרו לעירובין כן שכשרו משם לשם אינו דין שיכשרו לעירובין תלי' לוי האחת אל כלי חרס אין
 שתיים אל כלי חרס כלי יכול אחד מן הכילים תלי' לוי חרס או חרס יכול מקידה תלי' לוי כלי הא כיצד זו
 פילי שלחרס מים חיים לא מים מולחין לא מים פושרו [ין] לא מים המכזבין לא מים המנטפין [ן]
 <ד,ע> ר' אליעזר אוי' מה מים שלא נעשה בהן מלאכה אף כלי שלא נעשה בהם מלאכה ר' שמעון אוי'
 [מה] מים הברורין שבמינן אף ציפור הברורה שבמינה זו קיכלי כיצד עושה נוטל עץ ארז ואזוב ושני
 תולעת וכורכן בשירי הלשון ומקיף להם ראשי גפיים בראש הזנב [שלשנייה וטובל ומזה בדם יכול
 בדם ודיי תלי' לוי מים חיים או מים חיים יכול עד שיהוא כולם מים חיים תלי' לוי דם הא כיצד מים
 חיים שדם הציפור ניכר בהם שיערו חכמין רביעית מני' אם נשפך הדם תמות המשתלחת ואם מיתה
 המשתלחת ישפך הדם תלי' לוי ואת הצפור החיה יקח אותה מלמד שהיא מפרישה לעצמה ואת עץ
 הארז ואת שני התולעת ואת האזוב וטבל אותם [ו]ג' בדם הצפור השחטה מה תלי' שיכול הואיל ולא
 היתה עמה בכלל אגודה לא תהא עימהן בכלל טבילה תלי' לוי וטבל אותם ואת הצפור החיה בדם
 הצפור השחטה החזיר את הצפור לכלל טבילה השחטה לא המלוקה הלא דין הוא הואיל ודרך
 הכשרו בפנים בעוף ודרך הכשירו בחוץ בעוף מה דרך הכשירו בפנים במלוקה אף דרך הכשירו בחוץ
 במלוקה תלי' לוי השחטה לא המלוקה הציפור השחטה אל מים חיים אין כלי חרס אל מים חיים
 [והזה לא המטיף והזה לא זורק] והזה לאחר ידו שלמצורע ויש אומרים על מוצחו והזה על המטהר מן
 הצ' שבע פעמים הטהר מן הצרעת טעון הזיית שבע אין טמא מת טעון הזיית שבע הלא דין הוא מה אם
 מצורע שאינו טעון הזייה בשלישי ובשביעי טעון הזיית שבע טמא מת שהוא טעון הזייה בשלישי
 ובשביעי אינו דין שייטען הזיית שבע תלי' לוי והזה על המטהר מן הצ' שבי' פע' הטהר מן הצ' טעון
 הזיית שבע אין טמא מת ט' הזיית שבע קול וחומר למצורע <ע,א> שיטען הזייה בשלישי ובשביעי
 מה אם טמא מת שאינו טעון הזיית שבע טעון הזייה בשלישי ובשביעי מצורע שהוא טעון הזיית שבע
 אינו דין שיטען הזייה בשלישי ובשביעי תלי' לוי שבע פעמים וטהרו הזיית שבע הוא טעון אינו טעון
 הזייה [בשלישי ובש'] וטהרו בדברים הנעשים בגופו יכול הרי הוא מסולק תלי' לוי ושילח וכיבס וגילח
 ורחץ יכול יהוא כולם מעכבים אותו תלי' לוי וטהרו וטהרו אמורה למעלן וטהרה אמורה למטן
 מה טהרה אמורה למעלן בדברים הנעשים בגופו אף [טהרה אמורה למטן בדברים הנעשים בגופו]
 ושלח את הצפור החיה שלא יעמד ביפו וישלחנה לים שלא יעמד בגובית וישלחנה למדבר שלא יעמד
 חוץ לעיר וישלחנה כלפי העיר אל פני השדה הא אם שילחה וחזרה לתוך ידו תהא מותרת באכילה
 וכבס המטהר את בגדיו א' ר' שמעון מה בזה ללמדנו אם ללמד שיטמא בגדים במגע והלוא קול וחומר
 הוא מה אם בימי ספרו שאינו מטמא בביאה מטמא בגדים במגע בימי גמרו שהוא מטמא בביאה אינו
 דין שיטמא בגדים במגע אם כן למה נא' וכיבס המטהר את בגדיו מלטמא משכב ומושב מפני שהן שני
 כיבוסים בגדים אחת מלטמא משכב ומושב ואחד מלטמא בגדים במגע וגלח את כל שערו יכול אף בית
 הסתרין ודין הוא נאמרה תגלחת בימי ספרו ונאמרה תגלחת בימי גמרו מה תגלחת אמורה בימי ספרו
 פרט לבית הסתרים אף תגלחת אמורה בימי גמרו פרט לבית הסתרין הין אם היקל בימי ספרו שאינו
 מטמא משכב ומושב ואינו מטמא בביאה נקל בימי גמרו <ב,א> שהוא מטמא משכב ומושב ומטמא
 בביאה הואיל והוא מטמא משכב ומושב (והו) ומטמא בביאה יגלח אף בית הסתרים תלי' לוי כל שערו
 כל שערו לגזירה שווה מה כל שערו אמור בימי ספרו פרט לבית הסתרים אף כל שערו אמור בימי גמרו
 פרט לבית הסתרים ורחץ במים אפילו במי מקוה [הלא דין הוא] מה אם הזב שאינו טעון הזיית מים
 חיים טעון ביאת מים חיים מצורע שהוא טעון הזיית מים חיים אינו דין שייטען ביאת מים חיים תלי'

לוי ורחץ במים אפילו במי מקוה ורחץ במים וטהר ואחר יבא אל המחנה רחיצת גופו מעכבתו ליכנס לפנים מן המחנה אין כיפוריו מעכבין אותו ליכנס לפנים מן המחנה וישב מחוץ לאהלו ישב מחוץ לאהלו יהא כמנודה יהא אסור בתשמיש המיטה אהלו אין אהלו אילא אשתו שני שובו לכם לאהליכם שבעת ימים לא ימי החליטו דברי ר' יוסה בירבי יודה [רבין] אוי קול וחומר לי(ד) [מ]י החליטו אי ר' חייה הישבתי לפני רבי והלא לימדנו רבי שלא היה יותם לעוזהו אילא בימי החליטו אי לי אף אני כך אמרתי בשביעי יכול בין ביום בין בלילה תלי לוי ביום לא בלילה יגלח את כל שערו יכול אף בית הסתרים תלי לוי גבות עיניו מה גבות עיניו בנראה פרט לבית הסתרים אף כל שערו בנראה פרט לבית הסתרים או מה גבות עיניו מקום כינוס שיער ובנראה אף אין לי אלא מקום כינוס שיער ובנראה מני כינוס שיער בשאינו נראה פיזור שיער בנראה פיזור שיער בשאינו נראה תלי לוי את כל שערו יגלח <עא,ג> ראשו מה תלי לפי שני תער לא יעבר על ראשו יכול אף על פי מנוגע תלי לוי ראשו זקנו מה תלי לפי שני ופאת זקנם לא יגלחו יכול אף על פי מנוגע תלי לוי זקנו מה תלי לוי ראשו מה תלי לוי זקנו לפי שיש בראש מה שאין בזקן ובזקן מה שאין בראש הראש אסור במספרים כבתער והזקן אינו אסור במספרים כבתער הראש מותר בכל אדם והזקן אסור בכל אדם הא לפי שיש בראש מה שאין בזקן ובזקן מה שאין בראש צרך לומר ראשו וצרך לומר זקנו ר' יוסה הגלילי אוי גבות עיניו (ל) [לא] ריסי עיניו כל שערו מה תלי לוי יגלח אילא ליתין אחריות לת(ג) גלחת שאם לא גילח בשביעי מגלח בשמיני בתשיעי ובעשירי שלושה מגלחים ות(ג) גלחתן מצוה הנזיר והמצורע והלויים וכולם שגילחו שלא בתער או ששיירו שתי שערות לא עשו כלום בשביעי יגלח ובשמיני יביא שאם גילח בשביעי מביא קורבנותיו בשמיני ואם גילח בשמיני מביא קורבנותיו בו ביום דברי ר' עקיבה אמר לו ר' טרפון מה בין זה לנזיר אי לו נזיר טהרתו תלויה בימיו ומצורע טהרתו תלויה בת(ג) גלחתו ואינו מביא קורבנותיו אלא אם כן היה מעורב שמש יקח כבשים מעוט כבשין שנים אם כן למה נאי שני שיהו שווים ומני אף על פי שאינו שווין כשירים תלי לוי כבש כבש ריבה וכבש[ה] אחת שתהא ברורה אחת מלמד שהוא מביא אחת על נגעים הרבה בת שנתה לא שנה למינין עולם שלושה עשרונים סולת מנחה בלולה בשמן לבהמה יכול אף למנחה [כ] שהוא אוי והעלה הכהן את העלה ואת המנחה המזבחה לימד שאינה אילא מנחת בהמה בהמה עדאן הדבר צריך כשהוא אוי תעשה על העולה זו עולת מצורע (לבית) לזבח להביא את חטאתו או לזבח להביא את אשמו ר' יהודה בן בתירה אוי הרי הוא אוי ואם דל הוא ואין ידו משגת וגי ועשרון מה מצינו בעני שהוא מביא בהמה אחת מביא עשרון אחד (אבל) [אף] עשיר שהוא מביא שלוש בהמות יביא שלשה עשרונים <עא,ד> מה אני מקיים שלושה עשרונים סולת מנחה בלולה בשמן לבהמה ולוג אחד שמן שהיה בדין שיביא שלושת לוגין מה מצינו בעני שהוא מביא עשרון אחד מביא לוג אחד אבל עשיר שהוא מביא שלושה עשרונים יביא שלושת לוגין תלי לוי ולוג אחד שמן והעמיד הכהן המטהר את האיש המטהר ואותם למדנו שהן טעונים עמדה כולם יכול כשם שהן טעונין עמדה כך יטענו תנופה תלי לוי האיש לא חטאת ולא עולה או אינו אוי איש [אילא] להוציא את האשה ואת הקטן תלי לוי המיטהר בין איש בין אשה בין קטן אם כן למה נאי איש לא חטאת ולא עולה אם כן למה נאי אשם שיכול הואיל ואשם בא להכשיר והאיש בא (להוכשר) [להכשיר] מה אשם טעון תנופה אף האיש טעון תנופה תלי לוי אותו לאשם והניף אשם טעון תנופה ואין האיש טעון תנופה לפני יי פתח אהל מועד מעמידן בשערי ניקנור אחוריהם למזרח ופניהם למערב ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן למדנו שהן טעונים תנופה כאחת ומני אם הניף זה בפני עצמו וזה בפני עצמו יצא תלי לוי אותו לאשם והניף תנופה לא תנופות לפני יי במזרח ושחט את הכבש במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה מה תלי לפי שיצא לידון ב[ה] עמידה יכול מקום עמדה תהא שחיטה(ה) תלי לוי במקום אשר ישחט את החטאת ואת העלה יכול על טבעתן תלי לוי במקום הקדש להכשיר את כל הרוח אין לי אילא אשם במקום הקודש ומני אף חטאת ועולה במקום הקודש תלי לוי את החטאת ואת העלה במקום הקודש כי כחטאת האשם הוא לכהן מה חטאת (ל) [מן] החולין [ביום] וביד ימנית אף אשם מן החולין ביום וביד ימנית מה חטאת טעונה כלי אף אשם טעון כלי מה חטאת דם המזבח מתירה אף אשם יהא דם המזבח מתירו או מה חטאת דמה נותן למעלן אף אשם יהא דמו נותן למעלן <עב,א> תלי לוי קודש קודשים ואת דמו יזרוק לרבות כל האשמות ואשם מצורע שיהא דמן נותן למטן ואיני יודע איזה יקדום אם מזבח [אם] בוהנות כשהוא אוי הוא לכהן הכהן יקדום מה מצינו מכשירו לכהן המזבח המזבח יקדום הוא פרט לששחטו שלא לשמו קודש קדשים לרבות לוג שמן שלמצורע הוא פרט לשחטו כל שהוא ולקח יכול בכלי תלי לוי ולקח הכהן ונתן הכהן מה נתינה בעצמו שלכהן אף קבלה בעצמו שלכהן יכול אף שלמזבח תהא ביד תלי לוי כי כחטאת האש' הוא לכהן מה חטאת טעונה כלי אף אשם טעון כלי נמצאתה אוי שני כהנים מקבלים את דמו אחד בכלי ואחד ביד זה שקיבל בכלי בא וזרקו על קיר המזבח זה שקיבל ביד בא לו אצל מצורע ומצורע טבל בלשכת המצורעין [ו]בא ועמד בשערי ניקנור רבי יהודה אוי לא היה צריך טבילה שכבר טבל במערב ונתן על תוך יכול על תוך ודיי תלי לוי על נוד או על נוד יכול על גבוה שלאוזן תלי לוי תוך נוד הא כיצד [זה] גדר האימצעי על בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית מלוג השמן ויצק חסיר הלוג עד שלוא יצק ימלנו משיצק (ה) [ני]ביא אחר כתחילה דברי ר' יעקב ר' שמעון אוי חסר הלוג עד שלוא נתן ימל(נו) מישנתן יביא אחר כתחילה ויצק

על כף הכהן השמאלית מצוה שיצוק לתוך כפו שלחבירו ואם יצק לתוך כף עצמו יצא וטבל לא המספג וטבל והזה על כל הזייה טבילה אצבעו נא' כן אצבעו ונא' להלן אצבעו מה אצבעו אמורה כן הימנית המיומנת שבימין אף אצבעו אמורה להלן הימנית המיומנת שבימין והזה מן השמן באצבעו שבע פעמים מלמד שהוא טובל ומזה שבע פעמים כנגד בית קודש הקדשים על כל הזייה טבילה ומיתר השמן אשר על כפו ג' על דם האשם שיקדום הדם לשמן או אינו אומר אילא אם יש שם דם יתן ואם אין שם דם לא יתן <עב,ב> תל' לוי' על מקום דם האשם הווי אין הדם גורם אילא המקום גורם אין לו בהן יד בהן רגל אוזן ימנית אין לו טהרה עולמית ר' אליעזר אוי' נותן הוא על מקומן ר' שמעון אוי' אם נתן על שלשמאול יצא והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן על ראש המטהר לכפר אם נתן כיפר אם לא נתן לא כיפר דברי ר' עקיבה ר' יוחנן בן נורי אוי' שירי מצוה הן בין שנתן ובין שלא נתן כיפר מעלים עליו כן[א]ילו לא כיפר ועשה הכהן את החטאת שיהו כל מעשיה לשם חטאת ועשה הכהן את החטאת וכפר מה תל' לפי שני' והעלה הכהן את העולה ואת המנחה המזבחה יכול יהוא כולם מעכבין אתו תל' לוי' ועשה הכהן את החטאת וכיפר מלמד שכפרה בחטאת וכפר על המטהר מטמאתו לא מטמאתו מזובו ואחר ישחט את העולה אחר המעשה הזה והעלה הכהן את העולה אף על פי ששחטה שלא לשמה והעלה הכהן את העלה אף על פי שקדמה לחטאת והעלה הכהן את העלה מלמד שאיברי עולה קודמין לאמורי חטאת אמר ר' שמעון למה חטאת דומה לפרקלט שניכנס לרצות ריצה פרקלט וניכנסה (ד)רון ואם דל הוא שומע אני דל איש פלוני ממה שהיה בן מאה מנא ונעשה בן חמשים מנא תל' לוי' ואין ידו משגת או ואין ידו משגת יש לו ואינו מוציא ליקח תל' לוי' ואם דל הוא הא עד שיאמרו שני כתובין ואם לאו לא שמענו הוא לא נודריו לפי שבערכים עני שהעריך את העשיר נותן ערך עני יכול אפילו אמר קורבנו שלמצורע זה עלי אם היה מצ' עשיר יביא קורבן עני תל' לוי' (לא) הוא לא נודריו רבי אומר אומר אני אף בערכים כן וכ(ו)[י] מפני מה עני שהעריך את [ה]עשיר נותן (ו)[עיר]ך עני שאין העשיר חייב כלום אבל עשיר שאמר עירכי עלי ושמע עני ואמר מה שאמר <עב,ג> זה עלי נותן עירך עשיר היה עני והעשיר או ע(ג)[ש]יר והעני נתן עירך עשיר אף ז(ו)[ה] הואיל והוא חייב שלוש בהמות וביקש האיש הזה לפוטרו לפי כך הוא מביא קרבן עשיר ולקח כבש אשם מה תל' לוי' אחד זו שאל ר' עקיבה את ר' נחוניא אמר לו מה תל' לוי' אחד אמר לו זה מביא מהשיג יד ומטמא מקדש מיביא מהשיג יד מה מטמא מקדש מיביא ש(ו)[נ]ים תחת אחד אף זה יביא שנים תחת אחד והעולה תעלה חובה א' לו [רב]ין עקיבה ממקום שבאתה זה מביא מהשיג יד ומטמא מקדש מביא מהשיג יד מה מטמא מקדש מביא שנים תחת כפרתו אף זה יביא שנים תחת כפרתו תל' לוי' אחד אמר לו ואם לאו מני אתה מקיימו א' לו זה מביא מהשיג יד[ו] ובערכין מביא מהשיג ידו מה בערכין מביא [כל] (ה)שיג ידו אף זה יביא כל השיג ידו תל' לוי' אחד לתנופה לכפר וכי יש תנופה מכפרת אם כן למה נא' לתנופה לכפר אילא ללמד שאם עשה תנופה שירי מצוה כאילו לא כיפר ועשרון מלמד שכל עשרון ועשרון טעון לוג כדברי חכמין ר' נחמ[י]ה ור' אליעזר בן יעקב אוי' אפילו מנחה שלששים עשרון אין לה אילא לוגה שני למנחה ולוג שמן ולוג שמן מה תל' שהיה בדין שיביא שליש לוג מה מצינו בעשיר שהוא מביא שלשה עשרנים מביא לוג אחד אבל העני שהוא מביא עשרון אחד יביא שליש לוג תל' לוי' ולוג שמן ושתי תרים או שני בני יונה שנים הוא מביא אינו מביא ארבעה הלא דין הוא זה מביא מהשיג יד ויולדת מביאה מהשיג יד מה יולדת מביאה אחד תחת אחד אף זה יביא אחד תחת אחד הולכה לך לדרך הזו זה מביא מהשיג יד ומטמא מקדש מביא מהשיג יד מה מטמא מקדש מביא שנים תחת אחד אף זה יביא שנים תחת אחד נראה למי דמה דנים מחוסר כיפורין ממחוסר כיפורין <עב,ד> אל יוכיח מטמא מקדש שאינו מחוסר כיפורין הולכה לך לדרך הזו דנים קורבן שהוא נוהג בא[י]ש(ה) כבאשה מקורבן שהוא נוהג באיש כבאשה אל יוכיח קורבן יולדת שאינו נוהג באיש כבאשה תל' לוי' שתי תורים או שני בני יונה שנים הוא מביא אינו מביא ארבעה אשר תשיג ידו מאשר תשיג ידו את אשר תשיג ידו אשר תל' שיכול אימתי אני אוי' יביא קורבן עני בזמן שהיה עני מתחילתו היה ע(ו)[שיר] והעני מני תל' לוי' אשר תשיג ידו מאשר תשיג ידו מה תל' שיכול אימתי אני (ו)[אומ]ר יגמור בעני בזמן שהתחיל מבעני הביא אשמו (ו) עשיר והעני מני תל' לוי' מאשר תשיג ידו את אשר תשיג ידו מה תל' שיכול אימתי אני אומר יגמור בעשיר בזמן שהתחיל מבעשיר הביא אשמו (ו)עני והעשיר מני תל' לוי' את אשר תשיג ידו יכול אפילו הביא קורבנו עני והעשיר יגמור בעני תל' לוי' את האחד חטאת ואת האחד עולה שמימין חטאת תבוא עולה למנחה שתיקדום מנחת בהמה לחטאת העוף יכול אף יולדת שהביאה קורבנה ענייה והעשירה תגמור בענייה תל' לוי' זאת תורת אשר בו נגע צר' מלמד ש(ו)[עני] שהביא קרבן עשיר יצא יכול אף עשיר שהביא קורבן עני יצא תל' לוי' [זאת תורת] אשר בו נגע צר' מלמד שאדם מביא על ידי בנו ועל יד(ו)[י] ביתו ועל ידי עבדו ושפחתו קורבן עני ומאכיל(ו)[ו]ן בזבחים יכול אף על ידי אשתו יביא קורבן עשיר דברי ר' יהודה תל' לוי' זאת אמר ר' יהודה לפי כך אם (פטר)ה [פטר]ה אותן אינו מתחייב בה שכן היא כותבת לו ואחר[י]ן די איתייך לי עלך מן קדמת דנה כי תבואו יכול משבאו לעבר הירדן תל' לוי' אל הארץ אל הארץ המיוחדת יכול משבאו לעמון ומואב תל' לוי' אשר <עג,א> אני נותן לכם לא עמון ומואב לאחזה עד שיכבישו מני אתה אוי' כיבישו ולא חיליקו חילקו למשפחות ולא חילקו לבתי אבות חילקו לבתי אבות ואין כל אחד ואחד מכיר את שלו יכול יהוא מיטמין בנגעים תל' לוי' אשר לו הבית

שיהא כל אחד ואחד מכיר את שלו ונתתי נגע צר' א' ר' יהודה וכי בסורה להם שהן באים עליהם נגעים ר' שמעון או' ונתתי נגע צר' פרט לניגעי אנסים בבית ארץ פרט לבית הבנוי בספינה או באכסדיה על ארבע קורות להביא את הבנוי על העצים ועל העמודים אחוזתכם אחוזתכם מיטמא בנגעים אין ירושלם מיטמא בנגעים א' ר' יהודה אני לא שמעתי אילא בית המקדש בלבד ר' ישמעאל או' אחוזתכם מיטמא בנגעין אין אחוזת גוים מיטמא בנגעים כשם שאין אחוזתם מיטמא בנגעים כך אין בגדיהם וגופן מיטמין בנגעין אשר לו [הבית] שלא [ישלח] ביד שליח יכול אפילו זקן אפילו חולה תל' לו' ובא והיגיד לכהן ידקדק הכהן כיצד בא הנגע לביתו לאמר לאמר לו הכהן דיברי כיבושין בני אין הנגעין באין אילא על לשון הרע שכן מצינו במרים שלא נענשה אילא על לשון הרע שני השמר בנגע הצ' וגי' זכור את אשר עשה יי אליך למרים וכי מה ענין זה לזה אילא מלמד שלא נענשה אילא על לשון הרע והרי דברים קול וחומר מה אם מרים שדיבירה שלא בפניו שלמשה כך נענשה על אחת כמה המדבר (גניתו) [גנותו] שלחבירו בפניו ר' שמעון בן אלעזר או' אף על גסות הרוח הנגעים באים שכן מצינו בעוזה שני וכחזקתו גבה לבו עד להשחית וימעל ביי אלהיו ויבא אל היכל ייי להקטיר על מזבח הקטרת ויבא אחריו עזריהו הכהן ועמו כהנים ליי שמונים בני חיל ויעמדו על עוזהו המלך ויאמרו לו לא לך עוזהו להקטיר ליי כי לכהנים בני אהרן המקדשים להקטיר צא מן המקדש כי מעלת ולא לך לכבוד מיי אלהים ויזעף עוזהו ובידו מקטורת להקטיר ובזעפו עם הכהנים והצרעת זרחה במצחו לפני הכהנים בבית יי מעל למזבח הקטרת נגע מה תל' לו' כנגע אפילו תלמיד חכם וידע שהוא נגע ודיי לא יגזור ויאמר נגע נראה לי בבית אילא כנגע נראה לי בבית נראה לי לא לי ולנירי מיכן אמרו בית האפל אין פותחין בו חלונות לראות את נגעו בבית להביא את הצבוע בבית להביא את העלייה בבית מיתוכו הוא מ(י)טמא אינו מטמא מאחוריו וציוה הכהן ופינו הציווי בכהן והפינוי בכל אדם ופינו את הבית אפילו חב[י]לי עצים אפילו חבלי קנים דברי ר' יהודה ר' שמעון או' עיסק הוא ל(י) [פניו] א' ר' מאיר וכי מה מטמא לו אם תאמר כלי עצו ובגדיו ומתכתו מטב[י]ל(י) [והן] טהורין ועל מה חסה התורה על כלי חרסו על פ(י)כו ועל תיפיו וכי מ(י) [מיטמא] בנגעין הרש(י)עין או הצדיקין הוי או' הרשעים אם כך חסה התורה על ממונו הבזוי קול וחומר על ממונו הח(י) [ב]יב אם כך על ממונו קול וחומר על נפש בניו ובנותיו אם כך על שלרשע קול וחומר על <עג,ג> שלצדיק בטרם יבוא הכהן לראות את הנגע לא לראות את הפינוי ולא יטמא כל אשר בבית מה תל' לפי שמצינו בנכנס לתוך הבית המנוגע שאינו מטמא בנגעים עד שישאה כדי אכילת פרס [יכול] אפילו היו שם כילים מקופלין ומנ(י) [ח] [ס] על כתיפו כילים מקופלין מונחין בתוך הבית יכול לא יהוא טמאים עד שישאה כדי אכילת פרס תל' לו' ולא יטמא כל אשר בבית מיד ואחר כ(י) [אחירים] כיוצא בהן ר' או' אם ממתניין לדבר רשות לא ימתניו לידבר מצוה וכמה היא מצוותו נראה בחתן נותנין לו וגי' וראה את הנגע יכול כגריס תל' לו' וראה את הנגע והנה הנגע מלמד שאין הבית מיטמא אילא בכשני גריסין בקירקירות הרי שנים ולמטן הוא או' בקירקירות הרי ארבעה מלמד שאין הבית מיטמא אילא בארבעה כתלים מיכן אמרו בית עגול בית טריגון אינו מיטמא בנגעים יכול עד שיראה בשני כתלים תל' לו' ומראיהן שפל מן הקיר אפילו בכותל אחד יכול עד שיראה בשתי אבנים תל' לו' וחלצו את האבנים אין פחות משתי אבנים דברי ר' עקיבה ר' ישמעאל או' וחלצו את האבנים אין פחות משתי אבנים ומנ' אפילו לא נראה אילא על אבן אחת תל' לומר ומראיהן שפל מן הקיר אפילו על אבן אחת שקערורות שוקעות במראיהן ירקרקות אדמדמות ירוק שבירוקין ואדום שבאדומים ומראיהן שפל מן הקיר לא ממושן ויצא הכהן מן הבית יכול ילך לתוך ביתו ויסגיר תל' לו' אל פתח הבית או אל פתח הבית יכול יעמוד תחת השקוף ויסגיר תל' לו' מן הבית עד ש(י) [ע]ק [מ]יכולו מיכן אמרו הלך לתוך ביתו והסגיר מוסגר עמד תחת השקוף והסגיר מוסגר עמד על פתח הבית שהנגע בתוכו והסגיר מוסגר תל' לו' והסגיר את הבית מכל מקום בשביעי יכול בין ביום בין בלילה תל' לו' ביום לא בלילה והנה פשה זה פיסיון הסמוך כל שהוא ומנ' לרבות את הרחוק תל' לו' בבית יכול כל שהוא תל' לו' כן נגע ולהלן נא' נגע מה נגע אמור להלן כגריס אף כן כגריס נמצאתה או' הפיסיון הסמוך כל שהוא הרחוק כגריס והחוזר כגריס בקירות הבית לא בקירות היציע לא בקירות האיבוס ולא בקירות המחיצה ולא בקירות המגורה <עג,ג> וצוה הכהן וחילצו הציווי בכהן [ו] החליצה בכל אדם וחלצו מלמד ששניהם חולצים מיכן אמרו או' לרשע או' לשכינו שניהם חולצין שניהם קוצעין שניהם מביאין את האבנים יכול הכותל הסמוך לאויר יהו שניהם חולצין תל' לומר אחר חילץ את האבנים הכיצד (י) כותל שבינו לבין חבירו שניהן חולצין וכותל הסמוך לאויר הוא לבדו חולץ וחילצו אבנים יכול יחלוץ בו שתי אבנים ויקיים בו מצוות חליצה תל' לו' אשר בהן הנגע או אשר בהן הנגע אפילו קרומידין אפילו לבינים תל' לו' אבנים הא עד שיאמרו (י) שני כתובין ואם לאו לא שמענו והשליכו אתהן אל מחוץ לעיר אתהן חוץ לכל עיר אין אדם חוץ לכל עיר אילא חוץ לעירות המוקפות חומה בלבד אל מקום טמא שיהא מקומו טמא ר' יהודה או' אל מקום טמא לרבות את הנוטל ואת הבית יקציע יכול בין בפנים בין בחוץ תל' לו' מבית או מבית יכול מן הקרקע ומן הקירות תל' לו' סביב לא אמרתי אילא סביב לנגע ושפכו אשר הקצו יכול צרורות תל' לו' עפר או עפר יכול אף הנושר תל' לו' אשר היקצו הא עד שיאמרו שני כתובין ואם לאו לא שמענו ולקחו אבנים אין פחות משתי אבנים והביאו אל תחת האבנים אין פחות משתי אבנים מיכן אמרו אין חולצין פחות משתיים

ואין מביאין פחות משתים ואינו מביא לא אחת תחת שתים ולא שתים תחת אחת אילא מביא שתים תחת שתים תחת שלוש תחת ארבע תחת ארבע תחת שלוש תחת שתים ולקחו אבנים יכול יטול אבנים מצד זה ויביא לזה תלי' לוי אחירות או אחירות [יכול] אפילו קרומידין אפילו לבנינים תלי' לוי אבנים הא עד שיאמרו שני כתובין ואם לאו לא שמענו עפר לרבות כל משמע עפר אפילו מדר אפילו חרסית יכול יטול עפר מצד זה ויביא לזה תלי' לוי אחר או אחר יכול אפילו סיד אפילו גיפסס תלי' לוי עפר הא עד שיאמרו שני כתובין ואם לאו לא שמענו ועפר אחר יקח וטח את הבית אין חבירו מיטפל עמו בטיחה ואם ישוב הנגע ופרח בבית משל חזר איש פלוני למקומו כשיחזור הנגע לאותן האבנים אין לי אילא מקומו ומני' לרבות את כל הבית תלי' לוי בבית יכול כגריס תלי' לוי כן נגע ולהלן נא' נגע מה נגע אמור להלן כגריס אף כן כגריס נימצאתה או' הפיסיון הסמוך כל שהוא הרחוק [כגריס] והחוזר בבתיים כשני גריסי(ם) [ן] אין לי אילא כמראיו ושלא כמראיו מני' תלי' לוי ופרח כמראיו ושלא כמראיו או אינו או' ופרח אילא שלא יהא טמא עד שיחזור ויפשה ודין הוא טימא בבגדים וטימא בבתיים מה בבגדים טימא את החוזר אף על פי שאינו פושה אף בבתיים יטמא את החוזר אף על פי שאינו פוסה הין אם החמיר בבגדים שהעומד בהם בסוף שני שבועות שורף יחמיר בבתיים שהעומד בהן <עג, ד> בסוף שני שבועות אינו נותץ תלי' לוי צר' ממארת צר' ממארת לגזירה שווה מה צר' ממארת אמורה בבגדים טימא את החוזר אף על פי שאינו פוסה אף הצ' (ממארת? אמורה בבתיים יטמא את החוזר אף על פי שאינו פוסה אם סופינו לרבות את החוזר אף על פי שאינו פוסה מה תלי' לוי ובא הכהן וראה והנה פשה הנח לו או שומע אני אם ישוב הנגע ופרח בבית אם חזר נגע בו ביום יהא טמא תלי' לוי ושב הכהן ואם ישב הנגע מה שיבה אמורה להלן בסוף שבוע אף כן בסוף שבוע מני' אם עמד בראשון ופ(ו)סה בשיני חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע תלי' לוי ובא הכהן וראה והנה פשה במי הוא מדבר אם בפוסה בראשון הרי אמור הא אינו או' ובא הכהן וראה והנה פשה אילא את שבא בסוף שבוע ראשון ומצאו עומד ובא בסוף שבוע שני ומצאו פושה מה יעשה לו הריני דן מה מצינו בפוסה בראשון חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע אף בפוסה בשיני חולץ וקוצה וטח ונותן בעומד בו נקל בפוסה בשיני שהרי חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע הין אם היקל בפוסה בראשון שהרי [היקל] שיבה היא ביאה מה שיבה חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע אף ביאה חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע ומני' אם עמד בזה ובזה חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע תלי' לוי ובא ואם בא יבוא במי הוא מדבר אם בפוסה בראשון הרי אמור אם בפוסה בשיני הרי אמור הא אינו או' ובא ואם בא יבא אילא את שבא בסוף שבוע ראשון ובא בסוף שבוע שני וראה והנה לא פשה זה העומד מה יעשה לו וטהר הכהן את הבית יכול ייפטר וילך לו תלי' לוי כי נרפא הנגע לא טיהרתי אילא את הרפוי מה יעשה לו הרי אני דן מה מצינו בפוסה בשיני חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע אף בעומד בשיני חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע הין אם החמיר בפוסה בשיני שהרי החמיר בפוסה בראשון נחמיר בעומד בשיני שהרי היקל בעומד בראשון ויהא עומד כפוסה תלי' לוי ובא ואם בא יבא הרי כן שתי ביאות ביאה אמורה למעלן וביאה אמורה למטן מה ביאה אמורה למעלן חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע אף ביאה אמורה למטן חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע משם ר' ישמעאל אמרו נאמרה צר' [ממארת] בבגדים ונאמרה צר' ממארת בבתיים מה צרעת ממארת אמורה בבגדים עשה את העומד בשיני כפוסה בשיני אף צר' ממארת (ממארת) אמורה בבתיים נעשה את העומד בשיני [כפוסה בשיני] שיכול אין לי חוזר ונותץ אילא אחר הפוסה בראשון ומני' לרבות את החוזר אחר הפוסה בשני ואחר העומד בשיני תלי' לוי אחר חילץ את האבנים שאין תלי' לוי אחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח וכי יש חליצה שאין עימה קציעה וטיחה אם כן לו [מ]ה נא' אחרי הקצות את הבית ואחרי הטוח אילא לרבות את החוזר <עז, א> אחר הפוסה בשיני ואחר הע[נ]מד בשיני ומני' לכהה בשיני () [ו]הולך לו גולפו והוא טעון ציפרים תלי' לוי ולקח לחטא את הבית הרי כן בית אחר מיכן אמרו עשרה בתיים הן הכהה בראשון () [ו]הולך לו () [ק]ולפו () [ו]הוא טהור הכהה בשני () [ו]הולך לו () [ק]ולפו והוא טעון ציפרים הפוסה בראשון חולץ וקוצה וטח ונותן לו שבוע חזר וניתץ לא חזר טעון ציפרים הפוסה בשני ח' וקי' וטי' וני' לו שבוע חזר וניתץ לא חזר טעון ציפרים עמד בראשון ופסה בשיני ח' וקי' וטי' וני' לו שבי' חזר וניתץ ולא חזר טעון ציפרים עמד בזה ובזה ח' וקי' וטי' וני' לו שבי' חזר וניתץ ולא חזר טעון ציפרים טמא מה תלי' לפי שמצינו בבית המס(ו)גר שאינו מטמא אילא מתוכו יכול אף המוחלט כן תלי' לוי כי טמא הוא הוסף לו טומאה שיטמא בין מתוכו בין מאחרי ונתץ את הבית את אבניו ואת עיצו ואת כל עפר הבית ג' מלמד שאין הבית מיטמא בנגעים עד שיהא בו אבנים ועצים וע'פר? (ועפר) וכמה אבנים יהא בו ר' ישמעאל או' ארבע ור' עקיבה או' שמונה שהיה ר' ישמעאל או' עד שיראה כשני גריסים על שתי אבנים או על אבן אחת רבי עקיבה או' עד שיראה כשני גריסים על שתי אבנים לא על אבן <עז, ב> אחת ר' לעזר ביר' שמעון או' עד שיראה כשני גריסים על שתי אבנים בשני כתלים בזווית אורכו כשני גריסים ורוחבו כגריס אבניו שלו עציו שלו עפר שלו מלמד שהוא גורר ומוצ[א] אבניו כל אבניו שניבנה עימו עציו כל עציים שניבנה עימו עפר כל עפר שניבנה עמו אבניו לא () אבני (ה)עלייה עציו [ו]לא עלייה עפר לא עפר ()עלייה מיכן אמרו נראה נגע בבית נותן את הקורות לעלייה נראה בעלייה נותן את הקורות לבית אבניו לא אבנים שהיכניס לו משניבנה עיצו לא עציים שהיכניס לו משניבנה עפר הבית לא עפר מתכות שלו אם נאמרו

בחליצה למה נאמרו בנתיצה אם נאמרו בנתיצה למה נאמרו בחליצה לפי שיש בחליצה מה שאין בנתיצה ובנתיצה מה שאין בחליצה האבן שבזוית בזמן שהוא חולץ חולץ את כולה ובזמן שהוא נותץ נותץ את שלו ומניח את שלחבירו ובנתיצה נותץ את האבנים שיש בהם נגע ואת האבנים שאין בהם נגע ובחליצה אינו חולץ אילא את האבנים שיש בהן נגע הא לפי שיש בחליצה מה שאין בנתיצה ובנתיצה מה שאין בחליצה צר[י]ך לומר בחליצה וצר[י]ך לומר בנתיצה והבא אל הבית כשיכנס ראשו ורובו כל ימי הסגיר אתו לא ימים שגלף את ניגעו או יכול שני מוציא את <עד,ג> המוחלט שגלף את ניגעו תל' לוי' כל ימי יטמא עד הערב מלמד שאינו מטמא בגדים יכול אפילו שהא כדי אכילת פרס תל' לוי' והאוכל בבית יכבס את בגדיו אין לי אילא אוכל שוכב מני' תל' לומר והשוכב בבית יכבס את בגדיו אין לי אילא אוכל ושוכב מני' אוכל ולא שוכב שוכב ולא אוכל לא אוכל ולא שוכב מני' תל' לוי' יכבס בגדיו ריבה אם סופנו לרבות את האוכל אף על פי שאינו שוכב מה תל' לוי' ה[א]וכל וה[א]וכל אילא ליתין שיעור לאוכל כדי שיאכל שוכב וכמה הוא שיעור אכילה כדי אכילת פרס פת חיטים לא פת שעורים מיסב ואוכלן בליפתן כל כיבוס בגדים האמורין בתורה להחמיר וזה להקל אפילו לבוש עשרה סובריקין ועטוף עשרה פוליונות כולם טהורין עד שישהא כדי אכילת פרס יכול הבהמה והגוי יהוא מצילין בגדים בבית המנוגע תל' לוי' יכבס בגדיו ריבה המטמא בגדים מציל בגדים בבית המנוגע הבהמה והגוי שאינן מטמין בגדים [אין מצילין בגדים] בבית המנוגע מיכן אמרו היה עומד בפנים ופשט ידו לחוץ וטבעותיו בידיהם אם שהא כדי אכילת פרס טמאות היה עומד בחוץ ופשט ידו לפנים וטבעותיו בידיהם ר' יהודה מטמא מיד וחכ' אומ' עד שישהא כדי אכילת פרס אמרו לו לר' יהודה מה אם בזמן שכל גופו טמא לא טמא את מה שעליו עד שישהא כדי אכילת פרס ובזמן שאין כו[ח] גופו טמא לא יטמא את מה שעליו עד שישהא כדי אכילת פרס אמר להם ר' יהודה מצינו שיפה כוח הטמא להציל יתיר מן הטהור ישראל [ש]מקבלין טומאה (ו)מצילים בגדים בבית המנוגע הבהמה והגוי שאינן מקבלין טומאה אין מצילים בגדים בבית המנוגע והזה על הבית על שקופו ויש אומרים על כולו ושילח את הצפור החיה אל מחוץ לעיר אל פני השדה ר' יוסה הגלילי או' ציפור שחיהא חוץ לכל עיר ואיזו זו זו דרור וכפר על הבית וטהר אם נאמרו במצורע למה נאמרו בבתיים אם נאמרו בבתיים למה נאמרו במצורע לפי שיש במצורע מה שאין בבתיים ובבתיים מה שאין במצורע מצורע טעון קורבן <עד,ד> והבית אינו טעון קורבן מצורע יש לו טהרה מטומאתו והבית אין לו טהרה מטמאתו הא לפי שיש במצורע מה שאין בבתיים ובבתיים מה שאין במצורע צרך לומר במצורע וצרך לומר בבתיים זאת התורה לכל נגע הצ' ולנתק ולצר' הבגד ולבית ולשאת ולספחת ולבהרת מני' אתה או' כהן שהוא בקי בנגעים אבל לא בנתקים בנתקים אבל לא בקרחות באדם אבל לא בבגדים בבגדים אבל לא בבתיים לא יראה את הנגעים עד שיאה בקי בהם ובשמותיהם תל' לוי' זאת ר' או' הרי הוא או' זאת התורה לכל נגע וג' ולצ' הב' ולבית ולשאת ולספחת ולבהרת להורות רבי או' ולמה בא ביום מלמד שביום מטמא וביום מטהר חנניה בן חכניי או' ולמה בא ולהורות מלמד שאינו רואה את הנגעים עד שיוורנו רבו

<זבים>

בני ישראל מיטמין בזיבה אין הגוים מיטמין בזיבה אף על פי שאינן מיטמין בזיבה ניטמין כזבים ושורפין עליהן את התרומה ואין חייבין עליהן על ביאת המקדש או בני ישראל אין לי אילא בני ישראל מני' לרבות את הגירים ואת העבדים תל' לוי' ואמרתם אליהם איש אין לי אילא איש מני' לרבות את האשה ואת הקטן תל' לוי' איש איש דברי ר' יהודה ר' ישמעאל בנו של רבי יוחנן בן ברוקה אומר הרי הוא או' והזב את זובו ולזכר ולנקבה לזכר כל שהוא זכר בין גדול בין קטן ולנקבה כל שהיא נקבה בין גדולה בין קטנה כי יהיה מן הדיבר והלך הלא דין הוא טימה בנגעין וטימא בזבין מה נגעים פטר בהם לפני הדיבר אף זבים יפטור בהם לפני הדיבר קול וחומר מה אם נגעין שטימא בהם אנסין פטר בהם לפני הדיבר זבים שלא טימא בהם אנסים אינו דין שיפטור בהם לפני הדיבר לא אם אמרתה בנגעין שאין טומאתן וטהרתן אילא בכהן תאמר בזבים <עה,א> שטומאתן וטהרתן בכל אדם הואיל וטומאתן וטהרתן בכל אדם יפטור בהם לפני הדיבר תל' לוי' כי יהיה מן הדיבר והלך כי יהיה זב יכול אפילו זב מכל מקום יהיה טמא ודין הוא טימא בזב וטימא בזבה מה זבה מקום שה[א]יטמא מיטמא טומאה קלה מטמא טומאה חמורה אף זב מקום שהוא מטמא טומאה קלה מטמא טומאה חמורה לא אם אמרתה בזבה שאינה מיטמא אילא בשלוש ראיות לשלשה ימים תאמר בזב שהוא מיטמא בשלוש ראיות ליום אחד והוא מטמא בשלוש ראיות ליום אחד ייטמא מכל מקום תל' לוי' מבשרו לא כל בשרו אחר שחלק הכתוב זכיתי לדין טימא בזב וטימא בזבה מה זבה מקום שהיא מיטמא טומאה קלה מיטמא טומאה חמורה אף זב מקום שהוא מיטמא טומאה קלה מיטמא טומאה חמורה מבשרו עד שתצא טומאתו [חוץ] לבשרו הלא דין הוא מה אם הזבה שאינה מיטמא אילא בשלוש ראיות לשלושה ימים מיטמא מבפנים כבחוף זב שהוא מיטמא בשלוש ראיות ליום אחד אינו דין שיטמא בפנים כבחוף תל' לוי' מבשרו עד שתצא טומאתו חוץ לבשרו טמא לא מחמת דבר אחר מיכן אמרו בשבעה דרכים בודקים את הזב עד שלא ניזקק לזיבה במאכל במשתה במשא בק[ו]פצא בחולי

במראה ובהירהור משניזקק לזיבה אין בודקין אותו אונסו וספיקו ושכיבת זרעו טמיאין שרגליים לדבר זובו טמא ל[מ]ד על הזוב שהוא טמא הלא דין הוא מה אם הזב שהזוב גרם לו טומאה הרי הוא טמא זוב שגרם לטומאה אינו דין שיהא טמא שער המשתלח יוכיח שגרם לטומאה והרי הוא טהור אף אתה אל תתמה על הז[נ]ב שאף על פי שגרם לטומאה לא יהא טהור תלי לוי זובו טמא לימד על הזוב שהוא טמא <ע"ב> יכול הדם היוצא מן האמה שלו יהא טמא תלי לוי הוא הוא טמא אין הדם היוצא מן האמה שלו טמא אילא טהור אין לי אילא זובו מימי רגליו מני ודין הוא מה אם הרוק שהוא יוצא ממקום טהרה הרי הוא טמא מימי רגליים שהן יוצאין ממקום טומאה אינו דין שיהא טמיאין הדם היוצא משם יוכיח שהוא יוצא ממקום טומאה והרי הוא טהור אף אתה אל תתמה על מימי רגלים שאף על פי שהן יוצאין ממקום טומאה לא יהו טמאין תלי לוי וזאת לרבות מימי רגליים יכול הזיעה והלחה סרוחה והר[ע]י] יהוא טמאין תלי לוי הוא אוציא את אילו שאינן מטמין טומאת משקה ולא אוציא דמעת עינו [ו]דס מגפתו וחלב האשה שהן מטמין טומאת משקה תלי לוי זאת נמצאתה או' תשעה משקין בזב הזיעה והלחה סרוחה והר[ע]י] טהורין מכלום דמעת עינו ודס מגפתו וחלב האשה מטמין טומאת משקה זובו ורוקו ומימי רגליו מטמין טומאה חמורה זאת תהיה טומאתו בזובו טומאתו בזובו תלויה (אין) [אינה] תלויה בימיו הלא דין הוא מה אם הזבה שהיא מטמא את בועלה אינה מיטמא אילא בשלוש ראיות לשלושה ימים זב שאינו מטמא את שהוא בועל אינו דין שלא יטמא אילא בשלוש רא[ו]יות לשלושה ימים תלי לוי זאת תהיה טומאתו בזובו (תלויה) טומאתו [זובו] תלויה אינה תלויה בימיו זובו רר [זוב] מלמד שהוא מיטמא בשלוש ראיות אין לי אילא גדולות קטנות מני תלי לוי תהיה אפילו כל שהיא היחתיים אפילו כל שהוא בשרו אפילו כל שהוא אם נאמרו בגדולות למה נאמרו בקטנות אילא ליתן שיעור לגדולת שאם <ע"ג> ראה אחת מרובה כשלוש שהיא כמגד יוון לשילוח שהן כדי שתי טבילות או כשני סיפוגים הרי זה זב גמור רבי או' למה הדבר דומה לחבל שלמאה אמה ראה בתחילת מאה ובסוף חמשים ובסוף מאה הרי זה זב גמור ראה בתחילת מאה בתוך חמשים ובסוף מאה או בתחלת מאה לאחר חמשים ובסוף מאה אין זה זב גמור מזובו אף מקצת זובו מטמא משכב ומושב להביא את שראה שתי ראיות שיטמא משכב ומושב הלא דין הוא מה אם הזבה שאינה סופרת שבעה לשתי ראיות מטמא משכב ומ[ו]שב בשתי ראיות זב שהוא סופר שבעה לשתי ראיות אינו דין שיטמא משכב ומושב לשתי ראיות לא אם אמרתה בזבה שהיא מ[ו]טמא משכב ומושב בראייה אחת תאמר בזב שאינו מ[ו]טמא משכב ומושב בראייה אחת הואיל ואינו מ[ו]טמא משכב ומושב בראייה אחת לא יטמא משכב ומושב בשתי ראיות תלי לוי מזובו אף מקצת זובו מטמא משכב [ומושב] להביא את שראה שתי ראיות שיטמא משכב ומושב בלובן הוא מטמא אינו מטמא בדם הלא דין הוא מה אם הזבה שאינה מטמא בלובן מיטמא בדם (זב) זב שהוא מיטמא בלובן אינו דין שיטמא ב[ד]ם [דס] תלי לוי טומאתו בלובן הוא מיטמא (אינו) אינו מיטמא בדם קול וחומר לזבה שתטמא בלובן מה אם הזב שאינו מיטמא בדם מיטמא בלובן זבה שהיא מיטמא בדם אינו דין שתטמא בלובן תלי לוי טומאתו היא טומאת האיש בלובן וטומאת האשה בדם אשר ישכב עליו הזב יטמא יכול אפילו שכב על עדיינה ועל הדלת תלי לוי משכב לא עדיינה ולא הדלת אוציא את אילו ולא אוציא מחצ[ו]לת הקנים ושלחילף תלי לוי משכב משכב (משכב) המיוחד אין לי אילא מיטא והכר מני הסגוס והרדיד החלוק והטלית קלוסטר ארבעת קבים תורמל חמישת קבים הכריתות סאה החמת שלשבעת קבים תלי לוי כל משכב ריבה או יכול שני מרבה הסרוד והדף שלנח[ו]ת[ו]מים ועריבה גדולה שהנידות שוכבות בתוכם תלי לוי אשר ישכב עליו המיוחד לשכיבה לא שאומרים לו עמוד ונעשה את מלאכתנו או יכול שני מוציא הסגוס והרדיד החלוק והטלית קלוסטר ארבעת קבים תורמל חמישת <ע"ד> קבים הכרית[ו]ת סאה החמת שלשבעת קבים תלי לוי כל משכב ריבה מה ראיתה לרבות את אילו ולהוציא את אילו אחר שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את אלו שהן משמשין שכיבה עם מלאכתן ומוציא אני את אילו שאינן משמשין שכיבה עים מלאכתן אשר ישב עליו הזב יטמא יכול אפילו ישב על האבן ועל הקורא תלי לוי כלי לא אבן ולא קורא אוציא את אילו ולא אוציא כסא שלגללים ושלאבנים ושלאדמה תלי לוי כלי המיוחד אין לי אילא כסא וספסל וקתדרא המיוחדין מני תיבת הבלנים תיבה שפיתחה מצידה עריבה משני לוג ועד תשעת קבין שניסדקה ושאינו יכול לרחוץ בה את רגלו אחת תלי לוי כל כלי ריבה יכול אפילו כפה סאה וישב עליה תרקב וישב עליו תלי לוי אשר ישב עליו המיוחד לשיבה לא שאומרים לו עמוד ונעשה את מלאכתנו או יכול שני מוציא תיבת הבלנים תיבה שפיתחה מצידה עריבה משני לוג ועד תשעת קבים שניסדקה ושאינו יכול לרחוץ בה את רגלו אחת תלי לוי כל כלי ריבה מה ראיתה לרבות את אילו ולהוציא את אילו אחר שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את אילו שהן משמשין ישיבה עים מלאכתן ומוציא את אילו שאינן משמשין ישיבה עים מלאכתן אין לי אילא בזמן ששכב על המשכב ישב על המושב מני שכב על המושב ישב על המשכב עומד ניתלה ונישען תלי לוי יטמא יטמא ריבה הזב לא בעל קרי הלא דין הוא הזב טומאתו מן המקור ובעל קרי טומאתו מן המקור מה הזב מטמא משכב ומושב אף בעל קרי מטמא משכב ומושב תלי לוי הזב לא בעל קרי הזב לא אבן המ[ו]נגעת הלא דין הוא מה אם הזב שאינו מיטמא בביאה מטמא משכב ומושב אבן המנוגעת שהיא מיטמא בביאה אינו דין שתטמא משכב ומושב תלי לוי הזב לא אבן המנוגעת הזב לא

טמא מת הלא דין הוא מה אם הזב שאינו טעון הזייה בשלישי ובשביעי מטמא משכב ומושב טמא מת שהוא טעון הזייה בשלישי ובשביעי אינו דין שיטמא משכב ומושב תל' לוי הזב לא טמא מת הזב לא המת הלוא דין הוא מה אם הזב שאינו מטמא טומאת שבעה מטמא משכב ומושב המת שהוא מטמא טומאת שבעה אינו דין שיטמא משכב ומושב תל' לוי הזב לא המת רבי <עו,א> שמעון או' אשר ישכב עליו ואשר ישב עליו את שיש לו שכיבה וישיבה מטמא משכב ומושב אין זב שמית מטמא משכב ומושב ושאמרו הזב שמת מטמא במשא עד שימוק הבשר מדברי סופרין אשר ישכב עליו ואשר ישב עליו עד שינשא רובו עליו ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו אדם הנוגע במשכב מטמא בגדים אין משכב הנוגע במשכב מטמא בגדים הלא דין הוא מה אם במקום שלא ניטמא אדם מתחת הזב לטמא אדם ולטמא בגדים ניטמא משכב מתחת הזב לטמא אדם ולטמא בגדים שניטמא אדם במגע משכב לטמא בגדים אינו דין שיטמא משכב במגע לטמא בגדים תל' לוי ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו אדם הנוגע במשכב מטמא בגדים אין משכב הנוגע במשכב מטמא בגדים קול וחומר שיטמא אדם מתחת הזב לטמא אדם ולטמא בגדים מה אם במקום שלא ניטמא משכב במגע משכב לטמא (ב) בגדים (ל) [ני]טמא (א) [א]ד(י)ם במגע משכב לטמא בגדים [מקום] שניטמא משכב מתחת הזב לטמא אדם ולטמא בגדים אינו דין שיטמא אדם מתחת הזב לטמא אדם ולטמא בגדים תל' לוי כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא משכב מטמא מתחת הזב לטמא אדם ולטמא בגדים אין אדם מטמא מתחת הזב לטמא אדם ולטמא בגדים משכב במשכבו אם נשבר טהור הלא דין הוא מה אם כלי חרש שאין לו טהרה מטומאתו אם נשבר טהור משכב שיש לו טהרה מטומאתו אם נשבר לא יהא טהור לא אם אמרתה בכלי חרס שאינו נעשה אב הטומאה לטמא אדם ולטמא בגדים תאמר במשכב שהוא נעשה אב הטומאה לטמא אדם ולטמא בגדים הואיל והוא נעשה אב הטומאה לטמא אדם ולטמא בגדים אם נשבר לא יהא טהור תל' לוי משכב במשכבו אם נשבר טהור במשכבו לא בחבל היוצא מן המיטה פחות מחמשה או יתיר על עשרה או יכול שני מוציא מחמשה ועד עשרה תל' לוי טמא במשכבו לא בנומין היוצאין מן הקשר חוץ לשלוש אצבעות או יכול שני מוציא <עו,ב> משלוש ולמטן תל' לוי טמא במשכבו לא הגזול או יכול שני מוציא את הגנוב תל' לוי טמא ר' שמעון או' במשכבו לא הגנוב או יכול שני מוציא את הגזול תל' לוי טמא אמרו לו מה ראית לרבות את זה ולהוציא את זה אחר שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את זה שנית(י:ו?) [א]שו הבעלים ממנו ומוציא את זה שלא ניתאשו הבעלים ממנו ואיש אשר יגע במשכבו יכבס בגדיו בשעת מגעו מטמא בגדים פרש אינו מטמא בגדים יכבס יכול אף הצופה תל' לוי בגד או בגד יכול בגד גדול לבן המיטמא בזב מיטמא בנגעים מני גדול צבוע ק[ט] לבן קטן צבוע עד שתהא מרבה להביא שביס שלסבכה וגלג[י] לון מני תל' לוי בגד בגדים ריבה מני לעשות שאר כילים כבגדים תל' לוי טמא יכול יטמא אדם וכלי חרס תל' לוי בגד בגד הוא מטמא ואינו מטמא לא אדם ולא כלי חרס מיכן אמרו כל המטמא בגדים בשעת מגעו מטמא אכלים ומשקין להיות תחילה והידיים להיות שניות ומטמא שאר כילים כבגדים ואינו מטמא לא אדם ולא כלי חרס לאחר פרישתו [מי] מטמאיו מטמא משקין להיות תחילה והאכלים והידיים להיות שניות ואינו מטמא בגדים אין צורך לומר אדם וכלי חרס והיושב על הכלי אשר ישב עליו הזב יטמא אין לי אילא בזמן שהוא יושב עליו ונוגע בו ומני לעשרה מושבות זה על גבי זה אפילו על גבי אבן מסמה תל' לוי והיושב על הכלי אשר ישב עליו הזב יטמא מקום שהזב יושב ומטמא ישב הטהור וייטמא אין לי (ב) אילא בזמן שהוא יושב עליו והזב שם מני לעשותו ריקם כמלא תל' לוי כ[י] לעשותו ריקם כמלא אין לי אילא משכב מרכב מני ודין הוא מה מצינו שלא חלק הכתוב בנושא לנישא למשכב כך לא נחלוק בנושא לנישא למרכב מה לא חלק בנושא לנישא למשכב שלא חלק מגעו ממשאו נחלוק בנושא לנישא למרכב שהרי חלק מגעו ממשאו תל' לוי כלי לרבות את המרכב ר' חנניה בן חכיניי או' אם כדרך שלא ירדה עליו <עו,ג> טומאה יצאת ממנו כדרך שי[י] [רדה] עליו טומאה אינו דין שתיצא ממנו לאו מלו החמיר במרכב הנושא שהרי החמיר בזב הנו[ו] [ישא] נחמיר במרכב הנושא שהרי היקל בזב הנושא תל' לוי כלי לרבות את המרכב בבשר הזב לא בצואה שעליו לא בקלקין שעליו לא בשירין לא בנזמים ולא בטבעות אף על פי שאינן יוצאין או יכול שני מוציא את השיער ואת הצפורן תל' לוי טמא בבשר הזב לא בעצם הפורש ממנו לא בבשר הפורש ממנו קול וחומר לפורש מן הטהור שיהא טהור הא מה אני מקיים הנוגע בעצם אדם או בקבר זה איבר הפורש מן החי בין פרק לפרק אם נאמרו בזב למה נאמרו במשכב אם נאמרו ב[ז] [מ]שכב למה נאמרו בזב לפי שיש בזב מה שאין במשכב ובמשכב מה שאין בזב הזב עושה משכב ואין משכב עושה משכב חיבורי הזב טהורין וחיבורי משכב טמאין הא לפי שיש בזב מה שאין במשכב ובמשכב מה שאין בזב צרך לומר בזב וצ[ר] [ל] לומר במשכב וכי ירוק הזב יכול אפילו רקק ולא נגע בו יהא טמא תל' לוי בטהור עד אשר יגע בו אין לי אילא רוקו כיהו (נ) [א] או רירו מימי האף שלו מני תל' וכי ירוק אשר ירכב עליו הזב יטמא יכול אפילו רכב על המשכב ועל המושב תל' לוי מרכב לא (מ) [ש]כב ולא מושב אוציא את אילו ולא אוציא את האיכוף תל' לוי מרכב מרכב המיוחד איזה הוא מרכב המיוחד זירז האשקלוני ומ[ו] [ד] [י]כה מדית עביט שלגמל וטפיטן שלסוס ר' יוסה או' טפיטן שלסוס טמא מושב מפני שעומדין עליו בקומפון אבל איכוף שלנקה טמא אין לי אילא בזמן שהוא רוכב עליו ונוגע בו מני לעשרה מרכבות זה <עו,ד> על גבי זה אפילו על גבי אבן

מסמה תל' לוי כל המרכב אשר ירכב עליו הזב יטמא עד שינשא רובו עליו וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו תחתיו שלזב יכול תחתיו שלמרכב ודין הוא מה אם הזב החמר לא טימא כלי שטף אילא במגע מרכב הקל אינו דין שלא יטמא כלי שטף(ף) אילא במגע הא מה אני מקיים וכל הנוגע בכל אשר יהיה תחתיו תחתיו שלזב והנושא אותם מה תל' שיכול אין לי מטמא במשא אילא מרכב בלבד משכב ומושב מני ודין הוא מה אם מרכב שאין מגעו מטמא בגדים משאו מטמא בגדים משכב ומושב שמגען מטמא בגדים אינו דין שיהא משאן מטמא בגדים גולל ודופק יוכיחו שמגען מטמא בגדים ואין משאן מטמא בגדים אף אתה אל תתמה על המשכב ועל המושב שאף על פי שמגען מטמא בגדים לא יהא משאן מטמא בגדים תל' לוי והנושא אותם לרבות (על) המשכב והמושב ר' לעזר או' והנושא אותם מה תל' שיכול אין לי מטמא במשא אילא אילו בלבד מני זובו שלזב ורוקו ושכיבת זרעו ומימי רגליו ודם הנידה תל' לוי והנושא אותם לרבות כל האמור בעינין בו לא בצואה שעליו לא בקלקין שעליו לא בשיריין לא בנזמים לא בטבעות אף על פי שאינן יוצאין או יכול שני מוציא את השיער ואת הצפורן תל' לוי טמא וידיו לא שטף במים מה תל' לפי שני ורחץ בשרו יכול אף בית הסתרים תל' לוי וידיו מה ידיו בנראה פרט לבית הסתרים אף כל בשרו בנראה פרט לבית הסתרים מני לעשות אחר ספרו שלזב כימי גמרו תל' לוי וידיו לא שטף במים אפילו <עז,א> לאחור מאה שנה אמר ר' אלעזר בן ערך מיכן סמכו על טהרת ידיים מן התורה כלי חרש אין לי אילא כלי חרש מני לרבות כלי נתר תל' לוי וכלי חרש אשר יגע בו הזב יכול אפילו נגע בו הזב מאחוריו יהא טמא ודין הוא מה אם המת החמר לא טימא כלי חרש מאחוריו הזב הקל אינו דין שלא יטמא כלי חרס מאחוריו לא אם אמרתה במת שאינו עושה משכב ומושב תאמר בזב שהוא עושה משכב ומושב הואיל והוא עושה משכב ומושב יטמא כלי חרש [מאחוריו] תל' לוי כן אשר יגע בו ולהלן נא' אשר תבושל בו מה בו אמור להלן מאוויריו אף כן מאוויריו מאחר שלמדנו שאינו מטמא אתו אילא מאוויריו [מה] תל' לוי אשר יגע בו מגע שהוא ככולו הווי או' זה הסיטו וכל כלי עץ ישטף במים א' ר' שמעון מה בזה ללמדנו אם ללמד שיטמא כלי (י)שטף במגע והלא כבר נא' והנוגע בבשר הזב יכבס בגדיו אם הנוגע בו מטמא כלי שטף במגע הוא עצמו לא יטמא כלי שטף במגע אם ( ) כן למה נא' וכל כלי עץ ישטף במים אילא אילו אכלים ומשקין וכילי(ם) שעל גבי הזב הלא דין הוא מה אם במקום שעשה תחתיו משכב לא עשה תחתיו מדף מקום שלא עשה על גביו משכב אינו דין שלא נעשה על גביו מדף תל' לוי וכל כלי עץ ישטף במים מלמד שהוא עושה על גביו מדף קול וחומר שיעשה על גביו משכב מה אם במקום שלא עשה תחתיו מדף עשה תחתיו משכב מקום שעשה על גביו מדף אינו דין שיעשה על גביו משכב תל' לוי כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא תחתיו הוא עושה משכב אינו עושה על גביו משכב קול וחומר שיעשה תחתיו [מדף] מה אם במקום שלא עשה על גביו משכב עשה על גביו מדף מקום שעשה תחתיו משכב אינו עושה תחתיו מדף תל' לוי כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא תחתיו הוא עושה משכב אינו עושה על גביו מדף מקום שעשה תחתיו משכב אינו עושה תחתיו מדף קול וחומר שלא יעשה תחתיו משכב מה אם במקום שעשה על גביו מדף לא עשה על גביו משכב מקום שלא עשה תחתיו מדף אינו דין שלא עשה תחתיו משכב <עז,ב> תל' לוי כל המשכב אשר ישכב עליו הזב יטמא מלמד שהוא עושה תחתיו משכב וכי יטהר הזב מזובו כשיפסוק (ל) מזובו (לא) מזובו [לא] מנגעו מזובו וספר אף מיקצת זובו טעון ספירת שבעה להביא את שראה שתי ראיות שיטען ספירת שבעה הלא דין הוא מה אם מטמא משכב ומושב [ב]שתי ראיות לא יטען ספירת שבעה [ל]שתי ראיות זבה תוכיח שהיא מטמא משכב ומושב בשתי ראיות ואינה סופרת שבעה לשתי ראיות אף אתה אל תתמה על הזב שאף על פי שהוא מטמא משכב ומושב [ב]שתי ראיות לא יטען ספירת שבעה לשתי ראיות תל' לוי מזובו וספר אף מקצת זובו (י)טען[ו]ן ספירת שבעה להביא [את] שראה שתי ראיות שייטען ספירת שבעה וספר לו לעצמו מיכן אמרו הזב והזבה שבדקו עצמן ביום הראשון ומצאו טהור ביום השביעי ומצאו טהור ושאר כל הימים לא בדקו ר' אליעזר או' הרי אילו בחזקת טהרה ר' יהושע או' אין להם אילא יום הראשון ויום השביעי בלבד ר' עקיבה או' אין להם אילא יום השביעי בלבד ר' יוסה ור' שמעון אומ' ניראין דברי ר' אליעזר מדברי ר' יהושע ודברי ר' עקיבה מדברי שניהן אבל הלכה כדברי ר' אליעזר שבעת ימים יכול בין סמוכין בין מפוזרין תל' לוי לטהרתו שתהא טהרתו אחת וכיבס בגדיו ורחץ בשרו היקיש כיבוס בגדיו לרחיצת גופו מה רחיצת גופו בנ(ל)קיות אף כיבוס בגדיו בנ(ל)קיות הא למדנו שיש חוצ(ל)צ[ים] בכלים ורחץ (את) בשרו במים חיים הזב טעון (ב)ביאת מים חיים אין מצורע טעון ביאת מים חיים הלא דין הוא מה אם הזב שאינו טעון הזיית מים חיים [טעון ביאת מים חיים מצורע טעון הזיית מים חיים] אינו דין שיטען ביאת מים חיים תל' לוי ורחץ את בשרו במים חיים הזב טעון ביאת מים חיים אין מצורע ( ) טעון ביאת מים חיים יכול אף כילו יטענו ביאת מים חיים תל' לוי (ב)בשרו בשרו טעון ביאת מים חיים וכילו עולים בכל מימות וטהר מלטמא כלי חרש במשא בן עזאי או' מה אם במקום שלא עשה וולד טומאה קל כיוולד טומאה קל כיוולד טומאה קל <עז,ג> ליטמא באב הטומאה קל (ש) עשה וולד טומאה קל כיוולד טומאה קל כיוולד טומאה קל ליטמא באב הטומאה קל מקום שעשה וולד טומאה החמר כיוולד טומאה החמר כיוולד טומאה החמר ליטמא באב הטומאה החמר אינו דין שנעשה וולד טומאה החמר כיוולד (ט)טומאה החמר ליטמא באב הטומאה החמר א' לו ר' יוסה הגלילי [שניהו] אמר לו אין ש(ו)נ[ים] לחכם פרשיהו אמר לו אין מפרשין לחכם

חזר ר' יוסה הגלילי ופירש מה אם במקום שלא עשה בגדי המטמין בשרץ כבגדין בשרץ עשה כלי חרס בשרץ כאדם בשרץ כן שעשה בגדי המטמין בזב כבגדין בזב אינו דין שנעשה כלי חרס בזב כאדם בזב תל' לוי וטהר מילטמא כלי חרס במשא בשמיני יכול בין ביום בין בלילה תל' לוי ביום לא בלילה יקח לו לעצמו שאם הפרישן לזיבתו ראשונה לא יביאם לז? יבתו שנייה שתי תורים או שני בני יונה [חילופי תרים בני יונה] וחילופי בני יונה תרין אין חילופיהן עשירית האיפה מני שהוא שהוא טובל מבעוד יום תל' לוי ובא לפני יי אל פתח אהל מועד כיצד הוא בא אל פתח אהל מועד אילא אם כן היה מעורב שמש? מ'מלמד שהוא טובל מבעוד יום ועשה אתם הכהן אחד חטאת ואחד עלה שיפרישם הכהן אחד לחטאת ואחד לעלה מני אם הפרישן הוא יהא הפרישו הפרש תל' לוי אחד לחטאת ואחד לעולה ונתנם אל הכהן וכפר עליו הכהן לפני יי מזובו מיקצת זבים <עז, ד> מביאין ומיקצת זבים () אינן מביאין הכיצד ראה שלוש יביא ראה שתיים לא יביא או אינו אוי אילא אם ראה שתיים יביא ראה שלוש לא יביא והלא משראה שלוש ראה שתיים הא מה אני מקיים וכפר עליו הכהן לפני יי מזובו מיקצת זבים מביאין ומיקצת זבים (ש) אינן מביאין הכיצד ראה שלוש יביא ראה שתיים לא יביא איש פרט לקטן או יכול שני מוציא בן תשע שנים ויום אחד תל' לוי ואיש כי תצא ממנו עד שתצא טומאתו חוץ לבשרו מיכן אמרו הזב ובעל קרי שהירגישו אוחזין באמה ובולעין את התרומה שכבת זרע פרט למערה ורחץ במים אפילו במי מקוה את כל בשרו מים שכל בשרו עולים בהם וכמה הן אמה על אמה על רום שלוש נמצאתה אוי שיעור המקוה ארבעים סאה בגד ועור אין לי אילא בגד ועור [מני לעשות שאר כל הכלים כבגד ועור? תל' תל' לוי וכל בגד וכל עור אם נפשך לומר נאי' בגד ועור בשרץ ונאי' בגד ועור במת ונאי' בגד ועור בשכיבת זרע מה בגד ועור אמורים בשרץ ובמת עשה שאר כל הכלים כבגד ועור ואף בגד ועור אמורים בשכיבת זרע נעשה שאר כל הכלים כבגד ועור אשר יהיה עליו אפילו על מיקצתו שכבת זרע שכבת זרע מה שכבת זרע אמורה למטן כבירייתה אף כן כבירייתה פרט לשכיבת זרע שניסרחה מיכן אמרו הפולטת שכיבת זרע ביום השלישי טהורה דברי ר' אלעזר בן עזריה ר' ישמעאל אוי פעמים שהן ארבע עונות פעמים שהן <עח, א> חמש פעמים שהן שש ר' עקיבה אוי לעולם הן חמש אם יצאת מיקצת עונה ראשונה משלימין לה מקצת עונה הששית אשה פרט לקטנה או יכול שני מוציא בת שלוש שנים ויום אחד תל' לוי ואשה אשר ישכב איש פרט לקטן אותה פרט לכלה דברי ר' יהודה אמרו לר' יהודה וכי מה ראייה הכלה אילא אותה פרט לדבר אחו' [ר] [שכבת זרע פרט למערה] ורחצו במים וטמאו עד הערב היקיש רחיצו [תו] לרחיצתה מה רחיצתו בנקיות אף רחיצתה בנקיות מה רחיצתו בארבעים סאה אף רחיצתה בארבעים סאה מה רחיצתה פרט לבית הסתרים אף רחיצתו פרט לבית הסתרים ר' שמעון אוי מה תל' לוי ורחצו במים וטמאו עד הערב אם לעינין הנוגע בשכבת זרע הרי הנוגע בשכיבת זרע אמור למטן אם כן למה נאמר ורחצו במים וטמאו עד הערב וכי מפני שהיא אב בית הסתרים והלא אין אדם מיטמא? אילא? בבית הסתרים אילא גזירת מלך היא אפילו כל שהיא לכך נאי' ורחצו במים וטמאו עד הערב אשה אין לי אילא אשה גמורה מני לרבות את הקטנה תל' לוי ואשה מיכן אמרו בת יום אחד לנידה ובת עשרת ימים לזיבה כי תהיה מן הדיבר והלך כי תהיה זבה יכול אפילו זבה מכל מקום תהא טמאה תל' לוי והיא גלתה את מקור דמיה לימד על הדמים שאינן אילא מן המקור יכול כל מראה זוב שתזוב תהא טמאה תל' לוי דם או דם אין לי אילא מראה דם אחד כשהוא אוי דמיה מלמד שדמים הרבה טמאים בה האדום והשחור וכקרן (כו) רכום וכמימי אדמה וכמזג בית שמי אומרים אף כמימי תלתן וכמימי בשר צלי בית הילל מטהרין בבשרה מלמד שהיא מיטמה בפנים כבחוף הלא דין הוא מה הזב שהוא טעון ביאת מים חיים אינו מטמא בפנים כבחוף נידה שאינה טעונה ביאת מים חיים אינו דין שלא תטמא בפנים כבחוף תל' לוי בבשרה מלמד שהיא מיטמא בפנים כבחוף אין לי אילא נידה זבה מני תל' לוי זבה הפולטת שכבת זרע מני תל' לוי תהיה ר' שמעון אוי דמיה כבועלה מה בועלה אינו מיטמא בפנים כבחוף אף היא לא תטמא בפנים כבחוף שבעת ימים תהיה בנדתה לא בזיבתה כל שבעה <עח, ב> יכול עד שתהא רואה דם כל שבעה תל' לוי תהיה אף על פי שאינה רואה אין לי אילא ימים לילות מני תל' לוי תהיה לרבות את הלילות יכול בין סמ[ו] כין בין מפוזרין תל' לוי תהיה תהא הוייתן אחת מני שאינה טובלת מבעוד יום תל' לוי שבעת ימים תהיה בנדתה תהא בזיבתה כל שבעה כל הנוגע בה יטמא יכול לא יהא הנוגע בה מטמא בגדים במגע הין אם מטמא () משכב לטמא אדם לטמא בגדים היא עצמה לא תטמא בגדים במגע אם כן למה נאי' כל הנוגע בה יטמא עד הערב יכול יהא הנוגע בה מטמא אדם וכלי חרס ודין הוא הנוגע בזב מטמא והנוגע בנידה מטמא מה הנוגע בזב אינו מטמא אדם וכלי חרס אף הנוגע בנידה לא יטמא אדם וכלי חרס לא אם אמרתה בזב שאינו מטמא אדם לטמא אדם במקום אחר תאמר בנידה שהיא מטמא אדם לטמא אדם במקום אחר הואיל והיא מטמא אדם לטמא אדם במקום אחר יהא הנוגע בה מטמא אדם וכלי חרס אם כן למה נאי' כל הנוגע בה יטמא עד הערב אין הנוגע בה מטמא אדם וכלי חרס כל המשכב אשר תשכב עליו בנדתה יטמא וכל אשר תשכב עליו יטמא יכול תטמא משכב שאינו מיוחד לשכיבה ומושב שאינו מיוחד לשיבה תל' לוי כל הנוגע במשכבה יכבס בגדיו וכל הנוגע בכלי אשר תשכב עליו (א) יכבס בגדיו מה למטן אינה מטמא אילא משכב המיוחד לשכיבה ומושב המיוחד לשיבה אף כן לא תטמא אילא משכב המיוחד לשכיבה ומושב המיוחד לשיבה יכול לעינין לטמא לא תטמא אילא משכב המיוחד לשכיבה

ומושב המיוחד לשיבה אבל לעינין ליטמא תטמא את הכל שהרבה מיטמין ואינן מ(לי)טמין תלי לוי עליו עליו אמור לעינין ל(י)טמא ועליו אמור לעינין ליטמא מה עליו אמור לעינין לטמא אינה מטמא אילא משכב המיוחד לשכיבה ומושב המיוחד לשיבה אף עליו אמור לעינין ליטמא לא תטמא אילא משכב המיוחד לשכיבה ומושב המיוחד לשיבה ואם על המשכב הוא עד שינשא רובו עליו או על הכלי אשר היא יושבת עליו או על מיקצתו מיכן אמרו רוב טמא על הטהור או על מקצתו רוב טהור על הטמא או על מקצתו אחד הזב אחד המשכב טמא מקצת טמא על הטהור או על מקצתו מקצת טהור על הטמא או <עח,ג> על מקצתו בזב טמא ובמשכב טהור רבי שמעון אוי אף מקצת טמא על הטהור אף בזב טהור משכב זה המשכב אשר היא יושבת עליו זה המושב כלי זה המרכב שני בנגעו בו איזה דבר חלק מגעו ממשאו הוי אוי זה המרכב אם שכב ישכב לרבות שתי שכיבות אם שכב ישכב לרבות את המערה איש פרט לקטן או יכול שני מוציא בן תשע שנים ויום אחד תלי לוי אם שכב ישכב אותה פרט למצורע[ת] הלא דין ה(ו)[א] מה אם הנידה שאינה מטמא בביאה מטמא את בועלה מצורעת שהיא מטמא בביאה אינו דין שתטמא את בועלה תלי לוי אותה פרט למצורעת ותהי נדתה עליו יכול יעלה לרגלה תלי לוי וטמא שבעת ימים יאמר וטמא שבעת ימים מה תלי לוי ותהי נדתה עליו יכול לא יטמא אדם וכלי חרס תלי לוי ותהי נדתה עליו מה היא מטמא אדם וכלי חרס אף הוא יטמא אדם וכלי חרס או מה ה(ו)[א] מטמא במשכב לטמא אדם ולטמא בגדים יכול אף הוא יטמא במשכב לטמא אדם ולטמא בגדים תלי לוי ותהי נדתה עליו וטמא שבעת ימים כל המשכב אשר ישכב עליו יטמא שאין תלי אילא נתקו מטומאה חמורה ותלאו בטמאה קלה שלא יטמא אילא אכלים ומשקים נימצאתה אוי משכבו כמגעו מה מגעו מטמא אחד ופוסל אחד אף משכבו מטמא אחד ופוסל אחד נמצאתה אוי כיכר שלתרומה שהיא כרוכה במפה ונתונה בין כר לחבירו אם (ג) כנגדו נתונה טמאה שאם ניטמת המפה ניטמת הככר שלא כנגדו טהורה שאין מגעו מטמא בגדים וטמא שבעת ימים שיספור שבעה לביאה האחרונה הלא דין הוא מטמא במית ומטמא בנידה אם מצינו כשהוא מטמא במת אינו סופר שבעה אילא לטומאה האחרונה אף כשהוא מטמא בנידה לא יספור שבעה אילא לביאה האחרונה הולכה לך לדרך הזו היא מיטמאה ומטמא את בועלה מה היא אינה סופרת שבעה אילא לטומאה הראשונה <עח,ד> אף כשהוא מיטמא בנידה לא יספור שבעה אילא לביאה האחרונה נראה למי [דמה] דנים טומאה שהיא ממקום אחר מטומאה שהיא ממקום אחר אל יוכיחו דמים שהן גופה הולכה לך לדרך הזו דנים טומאה שהיא מחמת דמים מטמאה שהיא מחמת דמים אל תוכיח טומאת המת שאינה מחמת דמים תלי לוי וטמא שבעת ימים שיספור שבעה לביאה האחרונה כל אשר ישכב עליו יטמא יכול יטמא משכב שאינו מיוחד לשכיבה ומושב שאינו מיוחד לשיבה לאו מה היא אינה (מ)מטמאה אילא משכב המיוחד לשכיבה ומושב המיוחד לשיבה אף הוא לא יטמא אילא משכב המיוחד לשכיבה ומושב המיוחד לשיבה יכול הוא לא יטמו טומאה חמורה אבל היא והוא יטמאו טומאה קלה תלי לוי משכב אין לי אילא משכב מני תלי לוי כל המשכב אין לי אילא בזמן שהוא שוכב עליו ונוגע בו מני לעשרה משכבות זה על גבי זה אפילו על גבי אבן מסמה תלי לוי כל המשכב אשר ישכב עליו יטמא עד שינשא רובו עליו אשה בין גיורת ב[ל]ן שפחה בין משוחררת בין בת ישראל כי יזוב זוב דמה דמה מחמת עצמה לא דמה מחמת הוולד או דמה מחמת עצמה לא דמה מחמת האונס כשהוא אוי זוב לרבות את האנסים הא מה אני מקיים דמה דמה מחמת עצמה לא דמה מחמת הוולד כמה יהא בקישוי ויהא תלוי בוולד ר' מאיר אוי אפילו ארבעים חמשים יום ר' יהודה אוי דייה חודשה ר' יוסה ור' שמעון אומי אין קישוי יתיר משתי שבתות לפי כך אם קישת שבעה עשר שלושה ראשונים ראויים לזיבה וילדה בזוב יש מקשה עשרים וחמשה ואינה זבה בהם שנים לבלו עת ושבעה לנידה ושנים לאחר נידה וארבעה עשר שלנקבה אבל איפשר שתקשה עשרים וששה למקום שאין הוולד [ולא] (ו)ילדה בזוב יש רואה מאה יום ואינה זבה בהם שנים לבלוא עת ושבעה נידה ושנים <עט,א> לאחר נידה שמונים שלנקבה ושבעה נידה [ו]שנים לאחר נידה ימים שנים יכול ימים הרבה אמר ר' עקיבה כל ששמועו מרובה [ו]שמועו ממ?ו:עט תפסטה את המרובה לא תפסטה תפסטה את הממ[ו]עט תפסטה ר' יהודה בן בתירה אוי שתי מידות אחת מידה כלה ואחת מידה שאינה כלה מודדין במידה כלה ואין מודדין במידה שאינה כלה אמר ר' נחמיה וכי [ל]מה בא הכתוב לפתוח או לנעול לא בא לנעול אילא לפתוח אם אוי אתה ימים עשרה אינן אילא מאה אילא מאתים אילא אלף אילא ריבו כשאתה אוי ימים (שנים פתחתה ר' מינא אומר משם ר' יהודה ימים שנים יכול ימים הרבה אם מרובים הם והלוא כבר נאי רבים הא לא דיבר אילא בימים מעוטים וכמה הן הוי אוי שנים רבים שלושה יכול רבים עשרה אמר ימים ואמר רבים מה ימים מעוט ימים שנים אף רבים מעוט רבים שלושה יכול שנים ושלושה הרי חמשה וכי נאי ימים ורבים הא לא נאי אילא ימים רבים הכיצד הא רבים הללו מרובים על השנים וכמה הן הוי אוי שלושה יכול הרואה שלושה כתחילה תהא זבה [הא] מה אני מקיים אשה כי תהיה זבה דם ברואה יום אחד אבל הרואה שלושה כתחילה תהא זבה תלי לוי על נידתה אחר נידתה היא מיטמאה אינה מיטמאה כתחילה אין לי אילא סמוך לנידתה מופלג מי נידתה מני תלי לוי או כי תזוב על נידתה אין אילא מופלג לנידתה יום אחד מני שנים שלשה ארבעה חמשה ששה שבעה שמונה תשעה עשרה מה מצינו ברביעי שהוא כשר לספירה וכשר לזיבה אף אני מרבה את אילו שהן כשירין לספירה

שיהוא כשירין לזיבה מני לרבות את אחד עשר תלי לוי בלא עת נידתה או יכול שני מרבה את שנים עשר אמרתה לאו מה ראיתה לרבות את אחד עשר ולהוציא את שנים עשר אחר שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את אחד עשר שהוא בספירת בלוא עת נידתה ומוציא את שנים עשר שאינו בספירת בלא עת נידתה אין לי אילא הרואה שלושה שהיא זבה מני לרואה יום אחד תהא זבה תלי לוי כל ימי זובה כימי נדתה [מני לרואה שנים תהא זבה תלי לוי ימי זובה כימי נדתה] [מני] מני שהיא משמרת להם יום אחד תלי לוי טמא יהיה יכול כשם שהיא משמרת אחד לאחת כך תשמר שנים לשתיים ודין הוא אם הזב שאינו סופר אחד לאחת סופר שבעה לשתיים זבה שהיא סופרת אחד לאחת אינו דין שתיספור שנים לשתיים תלי לוי יהיה לה אין לה אילא יום אחד אין לי אילא הרואה שלושה שהיא מטמאה משכב ומושב מני לרואה שנים שתטמא משכב ומושב תלי לוי () ימי זובה כמשכב נידתה מני לרואה יום אחד שתטמא משכב ומושב <עט, ב> תלי לוי כל ימי זובה כמשכב נדתה תהיה טמאה לרבות את בועלה הרי היא מטמאה את בועלה אין הזב מטמא את שהוא בועל הלא דין הוא אם הזבה שאינה מטמא אילא בשלוש ראיות לשלושה ימים מטמא את בועלה זב שהוא מטמא בשלוש ראיות ליום אחד אינו דין שיטמא את שהוא בועל תלי לוי תהיה טמאה לרבות את בועלה היא מטמא את בועלה אין הזב מטמא את שהוא בועל תלי לוי תהיה טמאה לרבות את בועלה לא כימי נדתה הלא דין הוא מה אם במקום שלא עשה טומאת המיטמא כימטמא עשה ימי המיטמא כמטמא כן שעשה טומאת המיטמא כמטמא אינו דין שנעשה ימי המיטמא כמטמא תלי לוי כטומאת נדתה לא כימי נדתה כל הנוגע ב?ם! () יטמא על ידי חיבוריהן ואם טהרה מזובה כשתיפסוק מזובה לא מזובה מנגעה מזובה לא מזובה מלידתה וספרה לה לעצמה שבעת ימים יכול בין סמוכין בין מפוזרין תלי לוי ואחר תטהר אחר אחד לכולם ר' שמעון או' אחר תטהר אחר המעשה תטהר כיון שטבלה טהורה להתעסיק בטהרות אבל אמרו חכמים לא תעשה כן שלא תבוא לידי ספק בשמיני יכול בין ביום בין בלילה תלי לוי ביום לא בלילה תקח לה לעצמה שאם היפרשתן לזיבתה ראשונה לא תביאם לזיבתה שנייה שתי תורים או שני בני יונה חילופי תרין בני יונה וחילופי בני יונה תרין אין חילופיהן עשירית האיפה מני שהיא טובלת מבעוד יום תלי לוי והביאה אותם אל הכהן אל פתח אהל מועד כיצד היא מביאה אותם אל פתח אהל מועד אילא אם כן היתה מעורבת שמש מלמד שהיא טובלת מבעוד יום ועשה הכהן את האחד חטאת ואת האחד עולה שיפרישם הכהן אחד חטאת ואחד עולה מני אם היפרשתן היא היא הפרישה הפריש תלי לוי את האחד חטאת ואת האחד עולה והביאה אותם אל הכהן וכפר עליה הכהן לפני יי מזוב טומאתה והזרתם אין (נזירה) [הזרה] אילא הפרשה וכן הוא או' וינזר מאחרי ויעל גלוליו על לבו ואו' נזורו אחור והזרתם את בני ישראל מטמאתם הרי זו אזהרה ולא ימותו בטומאתם הרי זה עונש בטמאם את משכני אשר בתוכם אף על פי טמאין שכניה ביניהן זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע זה שראה ראייה אחת שהוא כבעל קרי טוביל ואוכל פיסחו לערב תורת הזב והדוה בנדתה זה שראה שתי ראיות שהוא כנידה מטמא משכב ומושב וצריך ביאת מים חיים ופטור מן הקורבן תורת הזב והזב את זובו זה שראה שלוש ראיות שהוא זב גמור מטמא משכב ומ[ו]ש[ו]ב[ו] [ב] וצריך ביאת מים חיים וחייב בקורבן תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע אף שכבת זרע מה הזוב סותר בזב אף שכבת זרע סותרת בזב או מה הזוב סותר את הכל אף שכבת זרע <עט, ג> תיסתור את הכל תלי לוי לטומאה בה אין לה אילא יום אחד יכול אף מימי רגלים יהוא סותרין בזב תלי לוי זאת והדוה בנדתה זקנינים הראשונים היו אומרים תהא בנדתה לא תכחול ולא תפקוס עד שתבוא במים עד שבא רבי עקיבה ולימד ניכנס הדבר לידי איבה (והדוה) והוא מבקש לגרשה הא מה אני מקיים והדוה בנידתה תהא בנידתה עד שתבוא במים והזב את זובו אחירים אומרים מה הזב מטמא במשא [אף הזוב מטמא <עט, ד> במשא] לזכר לרבות את המצורע לנקבה לרבות את היולדת רבי ישמעאל בנו שלרבי יוחנן בן ברוקה אומר הרי הוא אומר והזב את זובו לזכר ולנקבה [לזכר] כל שהוא זכר בין גדול בין קטן ולנקבה כל שהיא נקיבה בין גדולה בין קטנה ולאיש אשר ישכב ע(ים) טמיאה להביא את הבא על שומרת יום כנגד יום

<אחרי מות>

<עט, ג> וידבר יי אל משה אחרי מות שני בני אהרן מה תלי לפי שני ויקחו שני בני אהרן נדב ואביהוא איש מחתתו בני אהרן לא נטלו עצה מאהרן נדב ואביהוא לא נטלו עצה ממשה איש מחתתו איש מעצמו עשו לא נטלו עצה זה מזה מנין שכשם שעבירת שניהם שוה כך מיתת שניהם שוה תלי לוי אחרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יי וימותו ר' יוסה הגלילי או' על (ה)הקריבה מיתו לא מיתו על ההקריבה ר' עקיבה או' כתוב אחד או' בקרבתם לפני יי וימותו וכתוב אחד או' ויקריבו לפני יי אש זרה הכריע בהקר[ו]ן [בם] אש זרה לפני יי הוי על הקריבה מיתו לא מיתו על ההקריבה רבי לעזר בן <עט, ד> עזריה או' כדי קרבה לעצמה וכדי קר[ו]ן [בה] לעצמה ויאמר יי אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבוא ואין אנו יודעים מה נא' לו בדובר הראשון היה ר' אלעזר בן עזריה [אומר] משלו משל למה הדבר דומה לחולה שניכנס אצלו רופא אמר לו אל תשתה צונים [ו]אל תשכב בטחב ובא אחר ואמר לו אל תשתה

צונים ואל תשכב בטחב בטחב שלוא תמות (>...?ר?ך?ש?מ?ת?פ?לו?ני?) [ובא אחר ואמר] לו אל תשתה צונים ואל תשכב בטחב שלוא תמות כדרך שמת פלוני זה זירזו יתיר מכולם לכך נא' אחרי מות שני בני אהרן ויאמר יי אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבוא ואם בא מת הוא שני אל יבוא ואל ימות אם בא מת הוא כדרך שמת פלוני לכך נא' אחרי מות שני בני אהרן ויאמר יי אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא <א,פ> משם ר' ישמעאל אמרו הואיל ונאמרו שני דברות זה בצד זה אחד פתוח ואחד סתום ילמד הפתוח על הסתום מה פתוח דיבר ביד משה שיאמר לאהרן על ביאת הקודש אף סתום דיבר ביד משה שיאמר לאהרן על ביאת הקודש ואיזה זה זה דיבור שליין ושכר שני ואחיכם כל בית ישראל יבכו את השרפה אשר שרף יי וידבר יי אל אהרן לאמר יין ושכר אל תשת אחיך בל יבוא אין משה בל יבוא או אחיך בל יבוא אין הבנים בל יבוא אמר ר' אלעזר ודין הוא מה אם מי שנצטוו לבוא ניצטוו שלא לבוא מי שלא ניצטוו לבוא אינו דין ש(נ)צטוו שלא לבוא תמימים יוכיחו שניצטוו לבוא אל אהל מועד ונצטוו לבוא שלוא שתויי יין אבל בעלי מומים שלא ניצטוו לבוא לא ניצטוו לבוא שלוא שתויי יין אבל כן המצווה ניצטוו תלי' לוי' דבר אל אהרן שאין תלי' לוי' אחיך [ו]מה תלי' לוי' אחיך לרבות את הבנים ואל יבא בכל עת זה יום הכיפורין אל הקודש לרבות שאר ימות השנה אמר ר' לעזר ודין הוא מה אם על יום שניצטוו לבוא ניצטווה שלא לבוא על יום שלוא ניצטווה לבוא <ב,פ> אינו דין שיצטווה שלוא לבוא ישראל יוכיחו שניצטוו לבוא ברגלים וניצטוו לבוא שלוא ריקנים אבל בשאר ימות השנה שלא ניצטוו לבוא לא נצטוו לבוא שלוא ריקנין אבל כן על יום שניצטווה ניצטווה תלי' לוי' אל הקודש לרבות שאר ימות השנה מבית לפרכת להזהיר על כל הבית יכול על כל הבית במיתה תלי' לוי' (א) [ל פני ה] (כפר) אשר על הארון ולא ימות [הא] (א) כיצד (א) [ל פני הכפרת במיתה (ועל) (א) שאר כל הבית באזהרה אל פני הכפרת אשר על הארון מה תלי' לפי שני' כפרת יכול יהא כסוי לארון תלי' לוי' כפ[ו]רת כפורת לארון אין כסוי לארון יכול לא יהא כסוי לארון אבל יהא דבר חוצץ בין כפורת לעידות תלי' לוי' וכסה ענן הקטרת את הכפ' א' על הע' ולא ימות הא אין דבר חוצץ בין כפורת לעידות ולא ימות הרי זה עונש כי בענן אראה על הכפורת הרי זו (א) [אזהרה אמר ר' (א) לעזר יכול עונש ואזהרה נאמרו קודם למיתת בני אהרן תלי' לוי' אחרי מות שני בני אהרן יכול שניהן נאמרו (ל)אחר מיתת בני אהרן תלי' לוי' כי בענן אראה על <ג,פ> הכפרת הכיצד אזהרה נאמרה קודם למיתת בני אהרן עונש נאמר אחר מיתת בני אהרן בזאת יבא אהרן אל הקדש מה תלי' לפי שני' אל הקודש אל פני הכפרת אשר על הארון שיכול אין לי אילא קודש שיש בו ארון וכפורת מני לעשות קודש שאין בו ארון וכפורת כקודש שיש בו ארון וכפורת תלי' לוי' בזאת יבא אהרן אל הקודש לעשות קודש שאין בו ארון (ב) וכפורת כקודש שיש בו ארון וכפורת אתה או' לכך נא' אל הקודש לעשות קודש שאינו כזה כפר זה או אינו או' אילא לעשות פר שאינו כזה כקודש זה ואיזה זה זה פרו הבא על כל המצות הלוא דין הוא מה אם פרו הבא על לא הודע נכנס בו לפני לפני פרו הבא על הודע אינו דין שיכנס בו לפני לפני תלי' לוי' בזאת יבוא אהרן אל הקודש למעט פרו הבא על כל המצות שלוא יכנס בו לפני לפני תלי' לוי' בקר לחטאת ואיל לעולה יכול מקום מתן דמו שלפר שם מתן דמו שלאיל אמר ר' יוסה מה אני מקיים לא תעלו עליו קטורת זרה ועולה איזו היא עולה שצרך הכתוב למעטה זה איל העולה לכך נא' בפר בן בקר לחטאת ואיל לעולה בד שיהוא שלבוץ בד שיהוא חדשין בד שיהוא כפולים בד שלוא ילבש עמהם בגדים אחרים יכול לא ילבש עמהם בגדי פשתן אבל ילבש עמהן בגדי צמר תלי' לוי' בד יכול לא ילבש עימהן בגדי קודש אבל ילבש עמהן בגדי חול תלי' לוי' בד מה תלי' לוי' בד בד ארבעה פעמים למעט ארבעה כילים שני' בהם לפני יי בתוך שני' בחושן ונשא אהרן את שמות בני ישראל בחושן המשפט על לבו בבאו אל הקדש לזכרון לפני יי תמיד יכול יכנס בו לפני לפני תלי' לוי' בד לא בחושן בתוך שני' באפוד [ושמת את שתי האבנים וג'] ונשא אהרן את שמותם לפני יי על ש(א) [ת]י כתפיו לזכרון יכול יכנס בו לפני לפני תלי' לוי' בד לא באיפוד בתוך שני' במעיל והיה על אהרן לשרת ונשמע קולו בבואו אל הקדש לפני יי ובצאתו ולא ימות יכול יכנס בו לפני לפני תלי' לוי' בד לא במעיל בתוך שני' בציץ והיה על מצחו תמיד לרצון להם לפני יי יכול יכנס בו לפני לפני תלי' לוי' בד לא בציץ קודש ילבש שיהוא משלקודש [אין לין] אילא אילו בלבד מני' לרבות שאר בגדי כהונה גדולה ובגדי אחיו הכהנים תלי' לוי' בגדי קדש ביניין אב לכל הבגדים שיהוא משלקודש מני' שהוא טעון טבילה תלי' לוי' ורחץ במים את בשרו ולבשם מני' המשנה מבגדי זהב לבגדי לבן מבגדי לבן לבגדי זהב טעון טבילה תלי' לוי' בגדי קודש ורחץ במים את בשרו ולבשם יכול המשנה מבגדי זהב לבגדי לבן מבגדי לבן טעון טבילה תלי' לוי' הם יכול יטען טבילה בין מכנסים לכתונת בין כתונת לאבנט בין אבנט למצנפת תלי' לוי' ולבשם כולם כאחת מה תלי' לוי' ילבש [ו]יחגר ויצנוף לפי שסופינו לרבות לו כילים אחרים בין הערבים אין לו יכול לא ילבש שלשחרית תלי' לוי' ילבש [ו]יחגור ויצנוף <ד,פ> ומאת עדת בני ישראל שיהוא משלציבור יקח שעירי מעוט שעירים שנים אם כן למה נא' שני שיהוא שוים מני' אף על פי שאין שוים כשירים תלי' לוי' שעיר שעיר ריבה ואיל אחד לעלה ר' או' איל אחד הוא אמור כן והוא אמור בחומש הפיק[ו]ן דין ר' לעזר בירבי שמעון או' שני אילים הן אחד אמור כן ואחד אמור בחומש הפיק[ו]ן דין והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו שלא יביא משלציבור יכול לא יביא משלציבור שאין הציבור מתכפרין בו אבל יביא משלצחו הכהנים שהרי אחיו הכהנים מתכפרין בו תלי' לוי' אשר לו יכול לא יביא ואם הביא יהא כשר תלי' לוי'

שוב אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו זה וידוי דברים יכול כפרה בדמים הרי אני דן נאמרה כפרה בפר ונא' כפרה בשעיר מה כפרה אמורה בשעיר וידוי דברים חוץ מדמים אף כפרה אמורה בפר וידוי דברים חוץ מדמים אם נפשך לאמר והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו (אדיין) [ועד איין] לא נשחט כיצד היה (מ)תודה (אנה) השם עויתי פשעתי חטאתי לפניך אני וביתי אנה השם כפר נא לעונות [ו]לפשעים ולחטאים שעויתי [ו]שפשעתי [ו]שחטאתי לפניך אני וביתי ככי' בת' משה עבדך לאמר כי ביום הזה יכפר עליכם וגי' ואומר והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם דברי ר' מאיר וחכי' אומ' עונת אלו הזדונות פשעיהם אלו המ(ר)דים חטאתם אילו השגגות מאחר שהוא מתודה על הזדונות ועל המ(ר)דים הוא חוזר ומתודה על השגגות אילא כך היה מתודה אנה השם [חטאתי] עויתי פשעתי (חטאתי) לפניך אני וביתי אנה בשם כפר נא לחטאים לעוונות ולפשעים [שחטאתי] שעויתי שפשעתי לפניך אני וביתי ככי' בת' משה עבי' ל' כי ביום הזה יכפר עלי' וגי' והן עונים אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד וכן מצינו דרך כל המיתודים מתודין דויד אומר חטאנו עם אבותינו העוינו הרשענו שלמה בנו או' חטאנו העוינו רשענו דניאל או' חטאנו ועוינו (ו) [והר]שענו ומרדנו אף הוא כך [היה] מיתודה חטאתי ועויתי פשעתי לפניך מה הוא שמשה אומר נושא עון ופשע וחטאה ונקה ואומר והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל חטאתם אילא כיון שהיה מתודה על הזדונות ועל המרדים כאילו הן שגגות לפניו ולקח את שני השעירים מלמד שהן מעכבין זה את זה והעמיד אתם לפני יי פתח אהל מועד מעמידן בשערי ניקנור אחוריהן למזרח ופניהן למערב ונתן אהרן על שני השעירים גורלות גורלות שלכל דבר יכול שנים על זה ושנים על זה תל' לוי' גורל ליי וגורל לעזאזל יכול שלשים ושל[עזאזל על זה שלשים ושלעזאזל על זה תל' לוי' גורל אחד ליי אין כן לשם אילא אחד גורל אחד לעזאזל אין כן לעזאזל אילא אחד אם כן למה נ' גורלות שיהוא שוים שלא יעשה אחד גדול ואחד קטן אחד שלכסף ואחד שלזהב אחד שלשיש ואחד שלאשכרע והקריב [אהרן] את <פא,א> השעיר אשר עליו הגורל יכול יהא נתון על גביו תל' לוי' אשר עלה עליו שעלה לשמו מתוך קלפי ועשהו שאם מת אחד מהם מש[ה]יגריל יביא שנים ויגריל עליהם כתחילה ויאמר אם שלשם מת זה שעלה עליו הגורל לשם יתקיים תחתיו ואם שלעזאזל מת זה שעלה עליו הגורל לעזאזל יתקיים תחתיו והש[ני]ני ימות דברי רבי יהודה וחכי' אומ' ירעה עד שישתאב וימכר ויפלו דמיו לנדבה ועשהו חטאת שיאמר ליי חטאת ר' ישמעאל או' לא היה צריך לומר חטאת אינו או' אילא לשם והשעיר אשר עליו הגורל יכול יהא נתון על גביו תל' לוי' אשר עלה עליו שעלה לשמו מתוך קלפי יע[ו]מד חי לפני יי מה תל' לפי שני' לשלח אותו שילוחו למיתה יכול [יהא] שילוחו לחיים תל' לוי' יעמד חי לפני יי הכיצד עמידתו חי לפני השם ימיתנו בצוק עד אמתי הוא זקוק לו להיות חי לכפר עד שיכפר תל' לוי' וכלה מכפר את הקדש ואת אהל מועד ואת המזבח דברי ר' יהודה ר' שמעון או' לכפר עליו כפרה שהיא בגופו לשלח אותו שאם נשפך הדם ימות המשתלח מת המשתלח ישפך הדם לעז[ו]אל למקום ה(קש)ה שבהרים יכול ביה[ו]י[ש]ן[ו]ב תל' לוי' המדברה מני' כשיהא צוק תל' לוי' אל ארץ גזרה והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו זו היא שאמרו שלוא יביא משלציבור וכפר בעדו ובעד ביתו זה וידוי דברים כיצד היה מתודה אנה השם חטאתי עויתי פשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך אנה (ב)ה[שם] כפר נא לחטאים לעוונות ולפשעים שחטאתי שעו[ו]תי שפשעתי לפניך אני וביתי ובני אהרן עם קדושך ככי' בת' משה ע' ל' כי ביום הזה יכפר ע' וגי' והן עונים אחריו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ושחט את פר החטאת אשר לו ולקח מלא המחטה והביא תן שם שהוא נותנו לאחר למר(י)ס את דמו על הרובד הרביעי(ו) שבהיכל כדי שלא יקרש ולקח מלוא המחטה והביא בכל יום חותה בשלכסף ומערה בתוך שלזהב היום חותה בשלזהב ובה היה מכניס בכל יום חותה בשלארבעת קבים ומערה לתוך שלשלת קבים והיום חותה בשלשלת קבים ובה היה מכניס ר' יוסה או' בכל יום חותה בשלסאה ומערה בתוך שלשלת קבים והיום חותה בשלשלת קבים וב(ו)ה[ה] היה מכניס גחלי יכול עומות תל' לוי' אש או אש יכול שלהבת תל' לוי' גחלי אש הכיצד מן (הלחשות) [הלוחשות] הללו מני' שתהא האש בטילה על גבי גחלים תל' לוי' גחלי אש מעל המזבח יכול מעל המזבח כולו תל' לוי' [מ]לפני יי הכיצד מן הסמוך למערב אמר ר' יוסה זה סימן כל הניטל מבחוץ להנתן בפנים ניתן על הסמוך <פא,ב> בפנים וכל היוצא מבפנים להינתן בחוץ ניטל מן הסמוך בפנים ומלוא חופניו הגדול לפי גדלו והקטן לפי קטנו וכך היתה (מידתה) [מידתו] קטרת שתהא משלציבור סמים שיהוא סממניה לתוכה דקה מה תל' והלוא כבר נא' ושחקת ממנה הדק אם כן למה נא' דקה שתהא דקה מן הדקה כיצד הוא עושה מפריש כשלשת מאנין מערב יום הכפורין ומחזירן למכתשת כדי למלות ממנה חפניו לקיים בה דקה מן הדקה והביא אל מבית לפרכת ונתן את הקטרת על האש לפני יי שלא יתקן מבחוץ ויכניס שהרי הצדוקין אומרין יתקן מבחוץ ויכניס אם לפני בשר ודם עושין כן אינו קול וחומר לפני המקום ואומר כי בענן אראה על הכפרת אמרו להם חכמים והלוא כבר נא' ונתן את הקטרת על האש לפני יי אינו נותן אילא בפנים אם כן למה נא' כי בענן אראה על הכפרת מלמד שהוא נותן בה מעלה עשן ומני' שהוא נותן בה מעלה עשן תל' לוי' וכסה ענן הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות שאם לא נתן בה מעלה עשן או שחיסר אחד מכל סממניה חייב מיתה ולקח מדם הפר נוטלו ממי שהוא ממריס בו [ו]הזה לא המטיף הזה לא הזורק אצבעו נא' כן אצבעו ונא' להלך אצבעו מה אצבעו אמורה להלך

הימנית המיומנת שבימין אף אצבעו אמורה כאן הימנית המיומנת שבימין אל פני הכפרת קדמה זה ביניין אב כל מקום שני כפורת הפנים למזרח דבר אחר אל פני הכפורת קדמה אינו מתכוין להזות לא למעלן ולא למטן אילא כמצליף ולפני הכפורת יזה שבע פעמים לא שבע טיפים שבע פעמים ש(י)הא[מונה שבע פעמים הרי אחת ושבע ושחט את שעיר החטאת אשר לעם שלא יהוא אחיו (י) הכהנים מתכפרים בו ובמה הן מתכפרים בפרו שלאחיהם יכול לא יתכפרו בפרו שלאחיהם שהרי [הוא] אומר (שלו) [אשר לו] מעתה אין להם כפרה כשהוא או' על (י) הכהנים ועל כל עם הקהל יכפר הרי יש להם כפרה ובמה הן מתכפרין מוטב שיתכפרו בפרו שלאחיהם שכן מצינו שחלק מכללו שהרי הוא וביתו מיתכפרין בו ואל יתכפרו משלציבור של(י)א[מצינו שחלק מכלל ציבור אם נפשך לומר והקריב אהרן את פר החטאת אשר לו וכפר בעדו ובעד ביתו הרי ביתו שלאהרן הן והביא את דמו אל מבית לפרכת מלמד שהוא נכנס בו לפני לפני אין לי אילא דם השעיר שהוא נכנס בו לפני לפני ומני' לדם הפר שיכנס בו לפני לפני תל' לוי' ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר מה דם השעיר ניכנס בו לפני לפני אף דם הפר יכנס בו לפני לפני והזה אותו <ג,אפ> על הכפורת מלמד שהוא נותן אחת למעלן ולפני הכפרת ואיני יודיע כמה הרי אני דן נא' מתן דמים בפר למטן ונא' מתן דמים בשעיר למטן מה מתן דמים אמורים בפר למטן שבע אף מתן דמים אמורים בשעיר למטן שבע הולכה לך לדרך הזו נאמרו דמים למעלן ונאמרו דמים למטן מה דמים אמורים בו למעלן אחת אף דמים אמורים בו למטן אחת נראה למי דמה דנים שלמטן משלמטן ואין דנים שלמטן משלמעלן הולכה לך לדרך הזו דנים דם השעיר מדם השעיר ואין דנים מדם הפר תל' לוי' ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר מה דם הפר למטן שבע אף דם השעיר למטן שבע ואיני יודע כמה ליתין מדם הפר למעלן נא' מתן דמים בשעיר למעלן ונא' מתן דמים בפר למעלן מה מתן דמים אמורים בשעיר למעלן אחת אף דמים אמורים בפר למעלן אחת הולכה לך לדרך הזו נאמרו דמים למטן ונאמרו דמים למעלן מה דמים אמורים בו למטן שבע אף דמים אמורים בו למעלן שבע נראה למי דמה דנים שלמעלן משלמעלן ואין דנים לוי' ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר שיהו כל מעשיו שוים מה דם הפר למטן שבע אף דם השעיר למטן שבע מה דם השעיר למעלן אחת אף דם הפר למעלן אחת וכפר על הקדש מטמאת בני ישראל יש לי בעינין הזה טומאת עבודה זרה שני למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי טומאת גילוי עריות שני לבלתי עשות מחקות התועבות אשר נעשו לפניכם טומאת שפיכות דמים שני ולא תטמא את הארץ אשר אתם יושבים בה אשר אני וגי' יכול על כל הטמאות האילו יהא שעיר זה מכפר תל' לוי' מטמאות לא כל טמאות מה מצינו שחלק מכלל כל הטמאות בטומאת מקדש וקדשיו אף כן לא נחל(י)א[ק אילא בטומאת מקדש וקדשיו דברי ר' יהודה ר' שמעון או' ממקומו הוא מוכרע שני וכפר על הקדש מטמאות כל טומאה שבקודש יכול על כל טומאת מקדש וקדשיו יהא שעיר זה מכפר תל' לוי' פשעיהם אילו המרדים וכן הוא או' מלך מואב פשע בי אז תפשע לבנה בעת ההיא מתחת ידו מיכן אמרו כל שיש בה ידיעה כתחילה וידיעה בסוף תולה לו עד שתיוודע לו ויב[י]א בעולה ויורד <ד,אפ> וכן הוא או' לכל חטאתם אף במחויבי חטאות וכן יעשה לאהל מועד כשם שהוא עושה לפני לפני כך הוא עושה אף בהיכל מה לפני לפני אחת למעלן ושבע למטן מדם הפר אף בהיכל אחת למעלן ושבע למטן מדם הפר מה לפני לפני אחת למעלה ושבע למטה מדם השעיר אף בהיכל אחת למעלה ושבע למטה מדם השעיר השכן אתם בתוך טומאתם אף על פי טמאים שכינה ביניה(י)א[ם] וכל אדם לא יהיה יכול בעזרות תל' לוי' באהל מועד אין לי אילא באהל מועד מני' לרבות שילו ובית העולמין תל' לוי' לכפר בקודש אין לי [אילא] בשעה שניכנס לכפר בקטורת בשעה שניכנס לכפר בדמים מני' תל' לומר בבאו לכפר אין לי אילא בביאה מני' אף ביציאה תל' לוי' (עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובעד כל קהל ישראל כפרתו קודמת לכפרת ביתו כפרת ביתו קודמת לכפרת כל ישראל ויצא אל המזבח אשר לפני יי מה תל' אמר ר' נחמיא לפי שמצינו בפרו הבא על כל המצוות שהוא עומד חוץ למזבח ומזה על הפרוכת בשעה שהוא מזה יכול אף זה כן תל' לוי' אשר לפני יי איכן היה לפני מן המזבח או אינו מדבר אילא במזבח החיצון תל' לוי' [אשר] לפני יי הא אינו מדבר אילא במזבח הפנימי וכפר עליו כפרה שהיא בגופו ולקח מדם הפר ומדם השעיר בזמן שהן מעורבין יכול מזה בפני עצמו ומזה בפני עצמו תל' לוי' מדם חטאת הכיפורין אחת [הא] מה אני מקיים ולקח מדם הפר ומדם השעיר בזמן שהן מעורבין ונתן על קרנות המזבח מתחיל מקרן מזרחית צפונית מערבית מערבית דרומית דרומית מזרחית מקום שהוא מתחיל בחטאת על מזבח החיצון שם הוא גומר על מזבח הפנימי ר' יהודה אמר משם ר' אליעזר במקומו (הי...[וא]) [היה] עומד ומחטא ועל כולם הוא נותן מלמטן למעלן חוץ מזו שהיתה לפניו שהיה נותן מלמעלן למטן סביב ר' ישמעאל או' נא' כן סביב ונא' להלן סביב מה סביב אמור כן הפסק ארבע מתנות אף סביב אמור להלן הפסק ארבע מתנות והזה עליו על טהרו שלמזבח מן הדם מן הדם שבעינין שבע פעמים לא שבע טיפים שבע פעמים שיהא מונה שבע פעמים לא אחת ושבע וטהרו וקדשו מטמאת בני ישראל טהרו (י)לש[עבר וקדשו לעתיד לבוא וכלה מכפר את הקדש אם כיפר כילה דברי ר' עקיבה אמר לו ר' יהודה מפני מה הוא אומר אם כילה כיפר אילא ללמד שאם חסר אחת מן המתנות כאילו לא כיפר וכלה מכפר את הקודש זה <פב,א> לפני לפני אהל מועד זה ההיכל המזבח זה המזבח מלמד שכל

אחד ואחד כפרה בפני עצמו מיכן אמרו נתן מקצת מתנות שבפנים נשפך הדם יביא דם אחר ויתחיל כתחילה במתנות שבפנים ר' לעזר ור' שמעון אומרין אינו מתחיל אילא ממקום שפסק גמר את מתנות שבפנים נישפך הדם יביא דם אחר ויתחיל במתנות שבחוץ נתן מקצת מתנות שבחוץ נישפך הדם יביא דם אחר ויתחיל במתנות שבחוץ ר' לעזר ור' שמעון אומרין אינו מתחיל אילא ממקום שפסק גמר את המתנות שבחוץ נשפך הדם יביא דם אחר ויתחיל במתנות מזבח נתן מקצת מתנות מזבח נשפך הדם יביא דם אחר ויתחיל במתנות מזבח ר' לעזר ור' שמעון אומ' אינו מתחיל אילא ממקום שפסק גמר מתנות מזבח נשפך הדם אין מתן היסוד מעכב וכולם מטמין בגדים ונישרפין בבית הדשן דברי ר' לעזר (ו) (ור') (בירבין) שמעון ר' מאיר או' אינן מטמין בגדין ואינן נשרפין בבית הדשן אילא אחר[ו]ן שהוא גומר את הכפרה והקריב את השעיר החי עד כן הוא זקוק לו להיות חי וסמך אהרן את שתי ידיו מלמד שהסמיכה בשתי ידיים בניין אב לכל הסמיכות שיהוא בשתי ידיים על ראש השעיר החי [חי] טעון סמיכה אין שעירי עבודה זרה טעונים סמיכה דברי ר' יהודה ר' שמעון או' חי טעון סמיכה באהרן אין שעירי עבודה זרה טעונים סמיכה באהרן שרבי שמעון או' כל חטאת ציבור שדמה ניכנס לפנים טעונה סמיכה והתודה עליו זה וידוי דברים כיצד היה מתודה אנא השם חטאו עוו פשעו לפניך עמך בית ישראל אנא השם כפר נא לחטאים לעוונות ולפשעים שחטאו שעוו ופשעו לפניך עמך בית ישראל ככי' בת' משה עבדך ל' כי ביום הזה יכ' עי' וגו' אין לי אילא ודייהם אונסיהן ספיקותיהן שגגותיהן מני' תל' לוי' עונת לכל עונות פשעיהם לכל פשעיהם חטאתם לכל חטאתם יכול אף חייבי חטאות ואשמות עמהן תל' לוי' אותם אותם על ראש השעיר אין חייבי חטאות ואשמות עמהן מיכן אמרו חייבי חטאות ואשמות ודיים שעבר עליהם יום הכיפורין חיבין להביא לאחר יום הכיפורים חייבי אשמות תלויים פטורין ושלח ביד איש להכשיר את הזר עיתי שיהא מזומן עיתי אף בשבת עיתי אף בטומאה ונשא השעיר עליו עליו הוא נושא אין שאר שעירים עימו ועל מה שאר שעירים מכפרין על טומאת מקדש וקדשיו ואיזו היא טומאת מקדש וקדשיו ששאר שעירים מכפרים עליה מזידים וטומאת מקדש וקדשיו הרי הן בשעיר הפנימי מיכן אמרו כל שיש בה ידיעה כתחילה וידיעה בסוף והעלם בינתיים הרי זה בעולה ויורד יש בה ידיעה כתחלה ואין בה ידיעה בסוף (ו) שעיר הנעשה בפנים (ו) [ב] יום הכפורים תולה עד שתידוע לו ויביא בעולה ויורד אין בה ידיעה כתחילה אבל יש בה ידיעה בסוף (ו) שעיר הנעשה בחוץ [ב] יום הכפורים מכפר שני' מלבד חטאת הכיפורים על מה שזה מכפר **פב,ב** > זה מכפר מה הפנימי אינו מכפר אילא על דבר שיש בו ידיעה ואף החיצון לא יכפר אלא על דבר שיש בו ידיעה ועל שאין בה ידיעה לא כתחילה ולא בסוף שעירי רגלים ושעירי ראשי חדשים מכפרים דברי ר' יהודה (ו) ר' שמעון אומר שעירי רגלים מכפרים אבל לא שעירי ראשי חדשים ועל מה שעירי ראשי חודשים מכפרים על הטהור שאכל את הטמא ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן שווה בטומאת מקדש וקדשיו היה ר' שמעון או' שעירי ראשי חודשים מכפרים על הטהור שאכל את הטמא ושלרגלים מכפרים על שאין בה ידיעה לא כתחילה ולא בסוף ושלוים הכיפורים מכפרים על שאין בה ידיעה כתחילה אבל יש בה ידיעה בסוף אמרו לו מה הן שיקרבו זה בזה אמר להן יקרבו אמרו לו הואיל ואין כפרתן שווה היאך הן קריבין אמר להם כולם באים לכפר על טמאת מקדש וקדשיו ר' שמעון בן יהודה או' משמו שעירי ראשי חודשים מכפרים על הטהור שאכל את הטמא מוסיף עליהם שלרגלים שהן מכפרים על הטהור שאכל את הטמא ועל שאין בה ידיעה לא כתחילה ולא בסוף ועל שאין בה ידיעה כתחילה אבל יש בה ידיעה בסוף אמרו לו אומר היה שיקרבו זה בזה אמר להם הין אמרו לו אם כן [יהיו] שליום הכיפורים קריבים (ו) [ב] ראשי חודשים אבל היאך שלראשי חודשים קריבים (ו) [ב] יום הכיפורים לכפר כפרה שאינה שלה אמר להם כולם באים לכפר על טומאת מקדש וקדשיו ועל זדון טומאת מקדש וקדשיו שעיר הנעשה בפנים [ב] יום הכיפורים תולה ועל שאר [ה] עבירות שבתורה הקלות והחמורות הזדונות והשגגות הודע ולא הודע עשה ולא תיעשה כריתות ומיתות בית דין שעיר המשתלח מכפר אחד ישראל ואחד כהנים ואחד כהן המשיח ומה בין ישראל לכהנים לכהן המשיח אילא שדם הפר מכפר על (ו) [הכהנים] על טומאת מקדש וקדשיו ר' שמעון או' כשם שדם השעיר שניעשה בפנים מכפר על ישראל כך דם הפר מכפר על הכהנים וכשם שוידוי שלשעיר המישתלח מכפר על ישראל כך וידוי שלפר מכפר על הכהנים המדבר במדבר לרבות מדבר נוב ובעוון ושילו ובית העולמים ובא אהרן אל אהל מועד כל הפרשה אמורה [על סדר] חוץ מן הפיסוק הזה ובא אהרן אל אהל מועד למה בא להוציא את הכף ואת המחטה אמר ר' יהודה מני' שחמש טבילות ועשרה קידושין טובל ומקדיש בו ביום תל' לוי' ובא אהרן אל אהל מועד ופשט את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקודש ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו מלמד שחמש טבילות ועשרה קידושין טובל ומקדש בו ביום ר' אומר וכי מיכן אני למד והלוא כבר נא' בגדי קודש ורחץ במים את בשרו ולבשם מלמד שהמשנה מבגדי זהב לבגדי לבן מבגדי לבן לבגדי זהב טעון טבילה חמש עבודות הן עושה תמיד שלשחר בבגדי זהב ועבודות היום בבגדי לבן ויצא ועשה את אילו ואת איל העם ואת שבעת כבשים תמימים בבגדי זהב ונכנס והוציא את הכף ואת המחטה בבגדי לבן ועושה תמיד שלבין הערבים בבגדי זהב ואומר בגדי קודש ורחץ במים את בשרו ולבשם מלמד שהמשנה מבגדי זהב לבגדי

לבן מבגדי לבן לבגדי זהב טעון <פג,ג> טבילה אם כן למה נא' ורחץ את בשרו במים במקום קדוש ולבש את בגדיו הא אינו מדבר אילא בקידוש ידיים ורגליים מני ששני קידושי ידיים ורגליים על כל טבילה וטבילה תלי' לוי ופשט ורחץ ולבש אמר ר' לעזר בירבי שמעון ודין הוא מה אם במקום שאינו טעון טבילה טעון קידוש ידיים ורגליים כן שהוא טעון טבילה אינו דין שייטען קידוש ידיים ורגליים טול לך מה שהבאתה או מה להלן אחת כל היום אף כן אחת כל היום אם כן למה נא' ופשט את בגדי הבד שאין תלי' לוי אשר לבש וכי עלת על דעתינו כלום הוא פושט אילא מה שהוא לובש אם כן למה נא' אשר לבש הקיש פשיטה ללבישה מה לבישה בקידוש ידים ורגלים אף פשיטה בקידוש ידים ורגלים והניחם שם מלמד שהן טעונים גניזה ואינן כשירים ליום הכיפורים הבא ר' דוסה או' כשרים הן לכוהן הדיוט ורחץ את בשרו במים במקום קדוש בלשכת בית הפרווה חמש טבילות היו שם באותו היום וכולם בקודש לבית הפרווה חוץ מן הראשונה שהיתה בחול על גבי שער המים ויצא ועשה את עולתו ואת עולת העם וכפר בעדו ובעד העם עולתו קודמת לעולת העם כפרתו קודמת לכפרת העם ואת חלב החטאת יקטיר המזבחה יקטיר אף בשבת יקטיר אף בטומאה והמשלח לא המשלח את המשלח והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו יכול לא יטמא בגדים עד שיגיע לצוק תלי' לוי והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו או לעזאזל יכבס בגדיו יכול לא יטמא בגדים עד שיגיע לצוק ר' יהודה ר' יוסה או' לעזאזל יכבס בגדיו אינו מטמא בגדים עד שיגיע לצוק ר' שמעון או' והמשלח את השעיר לעזאזל יכבס בגדיו (ו)הזורקו באש מטמא בגדים וכבס בגדיו ורחץ בשרו יכול גזירת מלך תלי' לוי ואחר יבוא אל המחנה מה ואחר אמור להלן פני טומאה אף כן פני טומאה ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא את דמם לכפר וגי' והשרף אתם מה תלמוד שיכול אין לי מטמין בגדים ונשרפין בבית <פג,ד> הדשן אילא אילו בלבד מני' לרבות פר כהן משיח ופר העלם דבר משלציבור ושעירי עבודה זרה תלי' לוי חטאת חטאת דברי ר' יהודה ר' או' ממקומו הוא מוכרע שני' אשר הובא את דמם לכפר בקודש זה ביניין אב כל שדמו נכנס לפני השורפו מטמא בגדים לכפר בקודש אם כיפרו כמצותן נשרפין בבית הדשן ומטמין בגדים ואם לא כיפרו כמצותן נשרפין בבית ה(ב)ל[רה ואינן מטמין בגדים יוציא אל מחוץ למחנה מה להלן את[ה] נותן לו שלוש מחנות וכן את[ה] נותן לו מחנה אחת אם כן למה נא' יוציא אל מחוץ למחנה אילא כיון שיצא חוץ למחנה אחת שורפו מטמא בגדים מיכן אמרו היו (ס)ובלין אותן במוטות יצאו הראשונים חוץ לחומת העזרה והאחרונים לא יצאו הראשנים מטמין בגדים והאחרונים אינן מטמין בגדים עד שיצאו ושורפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם נא' כן עור ובשר ופרש ונא' להלן עור ובשר ופרש מה (ע)עור ובשר ופרש אמורים להלן על ידי ניתוח אף כן על ידי ניתוח והשורף לא המצית את האור לא המסדר את המערכה ואיזה הוא השורף המסייע בשעת השריפה יכול יטמו בגדים משיעשו אפר תלי' לוי אותם אינן מטמין בגדים משיעשו אפר דברי ר' יהודה ר' שמעון או' אינן מטמין בגדים עד שיצת האור ברובן אותם ניתך הבשר אין השורף מטמא בגדים והיתה לכם לא לאחרים חקת עולם לבית העולמים בחדש השביעי יכול כולו תלי' לוי בעשור לחדש תענו את נפשתיכם יכול ישב לו בחמה ובצנה כדי שיצטער תלי' לוי כל מלאכה לא תעשו מלאכה אסרת לך במקום אחר ועינוי אסרתי לך במקום אחר מה מלאכה שאסרתי לך במקום אחר מלאכה שחיבין עליה כרת אף עינוי שאסרתי לך במקום אחר עינוי שחיבין עליו כרת ואילו הן אילו הפיגולים(ס) ו[ה]והנותרים(ס) ו[ה]והנותרים(ס) מני' לרבות את הטבלי(ס) ו[ה]והנותרים(ס) מני' לוי תענו את נפשתיכם ריבה ארבה את הטבלין שהן במ[ית]ת(ה) ולא ארבה את הנבילות שאינן במ[ית]ת(ה) תלי' לוי תענו את נפשתיכם ריבה ארבה את הנבילות שהן בלוא תעשה ולא ארבה את החולין שאינן בלא תעשה תלי' לוי תענו את נפשתיכם ריבה ארבה את החולין שאינן בעמוד אכול ולא ארבה את התרומה ומעשר שיני שהן בעמוד אכול תלי' לוי תענו א' נפי' ריבה <פג,א> ארבה תרומה ומעשר שיני שאינן (בכל) [בבל] תותיר ולא ארבה את הקדשין שהן בכל תותיר תלי' לוי תע' א' נפי' ריבה דבר אחר תענו את נפי' עינוי שהוא אב בית נפש ואיזו זו אכילה ושתייה משם ר' ישמעאל אמרו נא' כן תענו את נפי' ונא' להלן ויענך וירעיבך מה עינוי שני' להלן עינוי רעבון אף עינוי שני' כן עינוי רעבון וכל מלאכה לא תעשו יכול לא יקניב את הירק ולא יציע את המטות ולא ידח את הכוסות ודין הוא נא' כן מלאכה ונא' מלאכה במלאכת המשכן מה מלאכה אמורה במלאכת המשכן מלאכה שיש עמה חשובה אף מלאכה אמורה כן מלאכה שיש עמה (חשובה) [חשבה] או מה מלאכה אמורה במלאכת המשכן מלאכה גמורה אף אין לי אילא מלאכה גמורה שלא יכתוב (א)את כל הספר שלא יארוג את כל הבגד שלא יעשה את כל הנפה מני' שלא יכתוב שתי אותות שלוא יארוג שני חוטין שלא יעשה שני בתים בנפה ובכברה תלי' לוי מלאכה וכל מלאכה ריבה אין לי אילא מלאכת רשות מלאכת מצוה מני' שלא יכתוב שתי אותות בספרים ובתפלים ובמזוזות שלוא יארוג שני חוטים במכנסיים ובפרכות תלי' לוי מלאכה וכל מלאכה ריבה אין לי אילא מלאכה שחיבין עליה כרת מלאכה שאין חייבין עליה [כרת מני'] שלא יכתוב אות אחת שלוא יארוג חוט אחד שלא יעשה בית אחד בנפה ובכברה תלי' לוי מלאכה וכל מלאכה ריבה אין לי אלא מלאכת רשות מלאכת מצוה מני' שלא יכתוב אות אחת בספרים ובתפ[י]לים ובמזוזות שלוא יארוג חוט אחד במכנסיים ובפרכות תלי' לוי מלאכה וכל מלאכה ריבה אין לי אילא מלאכה (ח) שחיבין על מינה כרת מלאכה שאין חייבין על מינה כרת

מני לא יעלה באילן שלא ירכוב על גבי בהמה שלא ישוט על פני המים לא יספיק לא יטפח לא ירקיד תל' לוי שבתון שבות אין לי אילא שביתות רשות שביתת מצוה מני לא יקדיש לא יעריך לא יחרים לא יגביה לא יתרום ולא יעשיר ולא יקדיש ולא יגרש ולא ימאן ולא יחלוץ ולא ייבם ולא יפדה נטע רבעי ומעשר שני תל' לוי שבתון שבות אזרח זה אזרח האזרח לרבות נשי אזרחים (ה)גר זה הגר הגר לרבות נשי הגירים בתוככם לרבות נשים ועבדים כי בזה יכפר עליכם בקורבנות מני אף על פי שאין קורבנות ואין שעיר היום מכפר ( ) תל' לוי כי ביום הזה יכפר עליכם וגי עבירות שבין אדם למקום יום הכפורים מכפר שבינו לבין חבירו אין יום הכפורים מכפר עד שירצה את חבירו את זו דרש ר' אלעזר בן עזריה מכל חטאתיכם לפני יי תטהרו דברים שבינך לבין המקום מוחלין לך שבינך לבין <פג,ג> חבירך אין מוחלין לך עד שתפייס את חבירך מני שיום הכפורים אסור באכילה בשתייה ברחיצה וביסיכה ובנעילת הסנדל ובתשמיש המיטה תל' לוי שבתון שבות יכול תהא שבת בראשית אסורה בכולם תל' לוי הוא הוא אסור בכולם אין שבת בראשית אסורה בכולם וכפר אשר ימשח אתו מה תל' לפי שכל (הפרשה) [הכפרה] אמורה באהרן אין לי אילא אהרן עצמו מני לרבות כהן אחר תל' לוי אשר ימשח אתו אין לי אילא המשוח בשמן המשחה המרובה בבגדים מני תל' לוי אשר ימלא את ידו מני לרבות כהן אחר המיתמנה תל' לוי וכפר הכהן לכהן תחת אביו מלמד שהבן קודם לכל אדם יכול אף על פי שאינו ממלא את מקומו שלאביו תל' לוי ואשר ימלא את ידו בזמן שהוא ממלא את מקומו שלאביו הוא קודם לכל אדם אם אינו ממלא את מקומו שלאביו יבוא אחר וישמיש תחתיו מני שכשם שמתקינין לו כהן אחר תחתיו שמא יארע בו פסול כך מקדשין לו אשה אחרת על תניי שמא ירע ( ) דבר באשתו תל' לוי וכפר בעדו ובעד ביתו היא אשתו דברי ר' יהודה אמר לו ר' יוסה אם כן אין לדבר סוף מני לרבות לו כילים אחרים בין הערביים תל' לוי ולבש את בגדי הבד בגדי הקדש בינין אב לכל (בגדי בוץ) [הבגדים] שיהוא משלקודש וכפר את מקדש הקודש זה לפני לפנים אוהל מועד זה ההיכל המזבח זה המזבח יכפר אף לעזרות הכהנים אילו הכהנים עם הקהל אילו ישראל יכפר אף ללוים הישווה כולם בכפרה אחת מלמד שהן מתכפרין בשעיר המישתלח דברי רבי יהודה ר' שמעון או' כשם [שדם] השעיר ( ) [הנעשה בפנים מכפר על ישראל כך דם הפר מכפר על הכהנים כשם שוידויו שלשעיר המשתלח מכפר על ישראל כך וידויו שלפר מכפר על הכהנים והיתה זאת לכם לחקת עולם לכפר על בני ישראל מכל חטאתם אחת בשנה מה תל' לפי שמצינו שזה מכפר שלא בשעיריו יכול אף שאר ימים מכפרים שלא בשעירהם תל' לוי אחת בשנה אוציא את הפסח ואת החג שהן שבעת ימים ולא אוציא את העצרת שהיא יום אחד תל' לוי אחת בשנה אוציא את העצרת שהיא רגל כרגליו( ) [ס] ולא אוציא את ראש השנה שהוא יום טוב כיום הכיפורין תל' לוי [זאת] אחת בשנה זה מכפר שלא בשעיריו אין שאר ימים מכפרים שלא בשעיריהם מני שכל הפרשה אמורה (באהרן) [על סדר] תל' לוי ויעש כאשר צוה יי את משה צוה יי את משה מני שהיה אהרן שומע מפי משה כשומע מפי הקודש תל' לוי ויעש כאשר צוה יי את משה וכן הכתוב משבחו בקבלה בריתי היתה אתו החיים והשלוש ואתנם לו מורא ויראני ומפני שמי נחת הוא תורת אמת היתה בפיהו וגי שהישיב פושעין לתורה בני ישראל חייבין משם השוחט והמעלה בחוץ אין הגוים חייבין משם השוחט והמעלה בחוץ ולא זו בלבד אילא שהגוים מותרים לעשות במה בכל מקום ולעלות לשמים או בני ישראל אין לי אילא בני ישראל מני לרבות את הגירים ואת העבדים תל' לוי ואמרת אליהם יכול ישראל שהן חייבין על העלייה מבפנים חייבין על השחיטה מבחוץ אהרן ובניו שאינן חייבין על העלייה מבפנים לא יהא חייבין על השחיטה מבחוץ תל' לוי אהרן ובניו ובני ישראל אין לי אילא אהרן ובניו ובני ישראל מני לרבות ראשי המטות תל' לוי כן זה הדבר ולהלן נאמר זה הדבר מה זה הדבר אמור להלן ראשי המטות אף זה הדבר אמור כן ראשי המטות מה זה הדבר אמור להלן אהרן ובניו ובני ישראל אף זה [הדבר] אמור כן אהרן ובניו ובני ישראל זה אשר צוה יי מלמד שהפרשה נאמרה בכה אמר אין לי אלא זו בלבד מני לכל הפרשות שנאמרו בכה אמר תל' לוי [זה] הדבר אשר צוה יי בינין אב לכל הפרשות שיהוא בכה אמר איש איש מבית ישראל אשר ישחט שור או כשב וגי יכול השוחט את החטאת בדרום יהא חייב תל' לוי מחוץ למחנה [או מחוץ למחנה] יכול עד שישחוט חוץ לשלוש מחנות מני אף במחנה לווייה תל' לוי במחנה או במחנה יכול השוחט את החטאת בדרום יהא חייב תל' לוי מחוץ למחנה מה מחוץ למחנה מיוחד שאינו כשר לשחיטת כל זבח אף מחנה שאינו כשר לשחיטת כל זבח יצא השוחט את החטאת בדרום שהוא כשר <פג,ד> לשחיטת קדשים קלים אין לי אילא השוחט בהמה שהוא חייב מני לשוחט את העוף יהא חייב תל' לוי או אשר ישחט יכול המולק את העוף [בפנים] יהא חייב ודין הוא מה אם שחיטה שאין דרך הכשרה בפנים חייבין עליה בחוץ מליקה שדרך הכשרה בפנים אינו דין שיהא חייבין עליה בחוץ תל' לוי אשר ישחט על השחיטה הוא חייב אינו חייב על המליקה יכול השוחט חולין בפנים יהא חייב ודין הוא מה אם קדשין שהיה להן שעת התר בחוץ חייבין עליהן משם השוחט בחוץ חולין שלא היה להן שעת התר בפנים אינו דין שיהא חייבין עליהן משם השוחט בחוץ חולין על הקרבן הוא חייב אינו חייב על החולין או קורבן יכול יהא חייבין על הקדש בדק הבית תל' לוי אל פתח אהל מועד [יצא הקדש בדק הבית שאינו בא אל פתח אהל מועד] אוצא הקדש בדק הבית שאינו בא אל פתח אהל

מועד ולא אוציא הרובע והנירבע והמוקצה [והנעבד] והאתנן והמחיר והכלאים וטריפה ויוצא דופן ובני יונה שעובר זמן ובעלי מומין [קבועין] תל' לוי' להקריב הכשירים ליקרב יצאו אילו שאינן כשירין לקרב אוציא את אילו שאינן כשירין לקרב ולא אוציא פרת חטאת ושעיר המשתלח תל' לוי' ליי המיוחדים לשם יצאו אילו שאינן מיוחדין לשם אוציא את אילו שאינן מיוחדין לשם ולא אוציא עולה ומחוסר זמן בגופה וחטאת () בין בגופה בין בבעלים ותרין שלא הגיע זמן ובעלי מומין עוברין תל' לוי' לפני משכן יי הכשירים ליקרב עכשיו[ו] יצאו אלו שאינן כשירים אילא לאחר זמן רבי שמעון או' הואיל והן כשירים לאחר זמן יהוא חייבין עליהן בלוא תעשה או יכול שני מוציא עולה [ו]מחוסר זמן בבעלים ואשם נזיר ואשם מצורע ששחטן שלא לשמן תל' לוי' שור מכל מקום כשב מכל מקום עז מכל מקום דם יחשב לאיש ההוא לא לשולחיו <א, דפ> דם שפך אחד ששחט חייב ושנים ששחטו פטורין הלא דין הוא מה אם במקום שהמעלה להדיוט פטור חייב שניים שהעלו מקום שהשוחט להדיוט חייב אינו דין שנחייב שנים ששחטו תל' לוי' דם שפך אחד ששחט חייב ושניים ששחטו פטורין ונכרת האיש לא הציבור ההוא לא אנוס ולא השוגג ולא מוטעה מקרב עמו ועמו שלום עד כן הוא מדבר בקדשים שהקדישן בשעת אסור במות [ו]הקריבן בשעת אסור במות בחוץ שהרי עונשן אמור אזהרתן מני' תל' לוי' השמר לך פן תעלה עלתיך בכל וג' כי אם במקום מיכן והלך הוא מדבר בקדשין שהקדישן בשעת התר במות [ו]הקריבן בשעת אסור במות שני למען אשר יביאו בני ישראל את זבחייהם זבחים המותרים להם כבר על פני השדה מלמד שכל הזובח בבמה כזובח בשדה והביאום ליי מצות עשה מצות בלא תעשה מני' תל' לוי' ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים ואיני יודע אילו קדשין קריבין בבמה תל' לוי' שלמים אין לי אילא שלמים מני' לרבות את העולה תל' לוי' זבחי או יכול שני מרבה חטאת ואשם תל' לוי' (אשם) [אתם] מה ראיתה לרב[ו]ת [ו]ת את אילו ולהוציא את אילו אחר שריבה הכתוב מיעט תל' לוי' שלמים מה שלמים מיוחדים שהן באים בנדר ובנדבה אף איני מרבה אילא כל שהוא בא בנדר ובנדבה אף המנחות אף הנזירות דברי ר' מאיר וחכ' אומ' אין לך קרב בבמה אילא עולה ושלמים בלבד וזרק הכהן את הדם על מזבח יי זריקת כהן על מזבח יי אין זריקת כהן בבמה אילא אף הגירים אף הנשים אף העבדים כשירים בבמה מזבח יי פתח אהל מועד אין מזבח יי בבמה אילא אפילו העלה על הסלע ועל האבן חייב דברי ר' שמעון ר' יוסה או' לעולם אינו חייב עד שייבנה כמין מזבח ויעלה עליו והקטיר החלב לריח ניחוח ליי אין ריח ניחוח בבמה ולא יזבחו עוד את זבחייהם לשעירים אין שעירים אילא שידים שני' ושעירים ירקדו שם אשר הם זונים אחריהם לרבות שאר עבודה זרה חוקת עולם לבית העולמין תהיה בזמן זה זאת להם אין חייבין עליהן כרת לדרותם שינהוג הדבר לדורות ואליהם תאמר כל האמור בעינין ישראל אילו ישראל הגר אילו הגרים אשר יגור לרבות נשי הגירים בתוכם לרבות נשים ועבדים אם כן למה נא' איש איש להביא את שנים שהעלו דברי רבי שמעון אמר ר' שמעון ודין הוא מה אם במקום שהשוחט להדיוט חייב פטר שנים ששחטו מקום שהמעלה להדיוט פטור אינו דין שניפטור שנים <ב, דפ> שהעלו תל' לוי' איש איש להביא את השניים ר' יוסה או' ההוא אחד שהעלה חייב ושנים שהעלו פטורים אשר יעלה עולה אין לי אילא עולה מני' אמורי חטאת אמורי אשם אמורי קדשי קדשים אמורי קדשין קלין תל' לוי' זבח מני' לרבות את הדם תל' לוי' או זבח מני' הקומץ והלבונה והקטרת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים ושלושת לוגין מים ושלושת לוגין יין תל' לוי' פתח אהל מועד לא יביאנו כל שהוא בא אל פתח אהל מועד חייבין עליו אין לי אילא כשירין פסולין מני' הלן והיוצא והטמא ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו ושקיבלו פסולין וזרקו את דמו הניתנין למטן שנתנין למעלן הניתנין למעלן שנתנין למטן הניתנין בפנים שנתנין בחוץ הניתנין בחוץ שנתנין בפנים הפסח והחטאת ששחטן שלוא לשמן תל' לוי' לא יביאנו לעשות כל המיתקביל לבוא אל פתח אהל מועד חייבין עליו חייב על השחיטה וחייב על העלייה ר' יוסה הגלילי או' שחט בפנים והעלה בחוץ חייב שחט בחוץ והעלה בחוץ פטור שלוא העלה אילא דבר פסול אמרו לו אף השוחט בפנים ומעלה בחוץ כיון שהוציאו פסלו ר' או' מה לשוחט () [ב]פנים ומעלה בחוץ חייב שכן היתה לו שעת כושר תאמר בשוחט בחוץ ומעלה בחוץ שלא היתה לו שעת כושר ר' אלעזר בירבי שמעון או' מה לשוחט בפנים ומעלה בחוץ חייב שכן המזבח מקבלו תאמר [בשוחט] בחוץ ומעלה בחוץ שאין המזבח מקבלו טמא שאכל בין קדש טמא ובין קדש טהור חייב ר' יוסה הגלילי או' טמא שאכל טהור חייב וטמא שאכל טמא פטור שלא אכל אילא דבר טמא אמרו לו אף טמא שאכל טהור כיון () שנגע בו טימהו וטהור שאכל טמא פטור שאינו חייב אילא על טומאת הגוף יכול המעלה פחות [מכזית מן העולה פחות] מכזית מן האמורין פחות מכזית מן הקומץ פחות משלושת לוגים מים פחות משלושת לוגים יין יהא חייב תל' לוי' אתו על השלם הוא חייב אינו חייב על המיקצת יכול המעלה מבשר חטאת מבשר אשם מבשר קדשי קדשים מבשר קדשים קלים ומותר העומר ושתי הלחם ולחם הפנים ושירי המנחות יהא חייב תל' לוי' עולה מה עולה מיוחדת שהיא ראויה לאישים יצאו אילו שאינן ראויים לאישים יכול היוצק הבולל הפותת המולח המניף המגיש המסדר את השולחן המיטיב את הנירות הקומץ והמקבל דמים בחוץ יהא חייב תל' לוי' עולה מה עולה מיוחדת שהיא משם עבודה יצאו אילו שאינן משם עבודה ונכרת האיש לא הציבור ההוא אחד שהעלה חייב ושנים שהעלו פטורין דברי ר' יוסה רבי שמעון או' איש איש להביא את השניים העלה חזר והעלה חזר והעלה חייב על כל העלייה והעלייה דברי ר' <ג, דפ> שמעון ר' יוסה או'

אינו חייב אילא אחת אינו חייב עד שיעלה לראש המזבח ר' שמעון או' אפילו העלה על הסלע או על האבן חייב ישראל אילו ישראל (ה)גר אילו הגירים הגר לרבות נשי הגירים בתוכם לרבות נשים ועבדים אם כן למה נא' איש איש אמר ר' לעזר בירבי שמעון להביא ולד (ב)ת ישראל מן הגוי ומן העבד אשר יאכל כל דם מה תל' לפי שני' כי נפש הבשר בדם היא שיכול אין לי חייבין אילא על דם הנפש במוקדשין מני' על דם הנפש בחולין על דם תמצית בחולין על דם תמצית במוקדשין תל' לוי אשר יאכל כל דם דברי ר' יהודה וחכמים אומ' על כולם אינן חייבין אילא על דם הנפש בלבד ונתתי פני פונה אני מכל עסקי ועסוק בה בנפש לא בציבור האוכלת לא המאכלת האכלת את הדם אין הדם והחלב מצטרפין זה עם זה והכרתי אתה מקרב עמה ועמה שלם כי נפש הבשר בדם היא להגיד מה גרם ואני נתתיו א(ס) נתנ(ס) [נ] מתנה אחת כיפר לכם לא לאחרים על המזבח כל מקום שיתן על המזבח יכפר לכפר על נפשתיכם לא על קרקעו שלמזבח כי הד(ס) הוא בנפש יכפר הא אם נתן מדם התמצית לא עשה כלו(ס) על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם להזהיר את הגדולים על ידי הקטנים יכול יהוא [נכרתין? על ידי? הם? תל' לוי הא? כל? ת? הא? אוכל? נכרת] [יכול לא יהוא] נכרתין על ידי קטנים שאין הקטנים נכרתין על ידי עצמן אבל יהוא נכרתין על ידי גדולין שהרי גדולים נכרתין על ידי עצמן תל' לוי כל אכליו יכרת הא אינן נכרתין לא על ידי גדולים ולא על ידי קטנים ישראל אילו ישראל (ה)גר אילו הגירים הגר לרבות נשי הגירים בתוכם לרבות נשים ועבדים אם כן למה נא' איש איש לפי שני' אשר יצוד אין לי אילא צד לקח ירש נתן לו מתנה מני' תל' לוי איש איש אשר יצוד אין לי אילא ציד צוד כגון אווזין ותרנגלים [מני' תל' לוי צי] ד אם כן למה נא' אשר יצוד ר' או' לימדתך התורה דרך ארץ שלא יהא אדם אוכל בשר אילא (כמנא) [כהזמנא] [כזמנא] הזאת עוף יכול עוף טמא במשמע תל' לוי חיה מה חיה שהיא מטמא בגדים אף העוף שהוא מטמא בגדים יצא עוף טמא שאינו מטמא בגדים או מה חיה שאינה באם על הבן אף העוף שאינו באם על הבן יצא עוף טהור שהוא באם על הבן תל' לוי אשר יאכל יצא עוף טמא שאינו נאכל אין לי אילא עוף הנאכל חיה הנאכלת מני' תל' לוי חיה או עוף אשר יאכל חיה לרבות כל משמע חיה בין מרובה בין ממועטת עוף לרבות כל משמע <ד, דפ> עוף בין מרובה בין ממועט מיכן אמרו שחט מאה חיה במקום אחד כיסוי אחד לכולם מאה עופות במקום אחד [כיסוי אחד] לכולם חיה ועוף במקום אחד כסוי אחד לכולם ר' יהודה או' שחט חיה יכסה ואחר כך ישחט את העוף שני' חיה או עוף אשר יאכל אמרו לו והלוא כבר נא' כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ושפך פרט לשוחט וניתבלה בידו לנוחר ולמעקיר להביא את השוחט לאכילת גוים ולאכילת כלבים השוחט ונמצא טריפה השוחט לעבודה זרה השוחט חולין בפנים קדשים בחוץ חיה ועוף הנסקלים ר' מאיר מחייב שני' ושפך וכיסה וחכ' אומ' אשר יאכל ושפך וכיסה שחיטה שהיא כשירה לאכילה חייב לכסות ושאינה כשירה לאכילה פטור מלכסות ושפך וכיסה במה ששפך בו יכסה לא יכסנו ברגל שלא יהוא המצוות בזויות עליו ושפך וכיסה מי ששפך הוא יכסה לא יקפיד מני' שאף אחירין מוזהרין עליו תל' לוי כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ושפך וכיסה מצוה שיכסנו הוא כיסה[ו] וניתגלה פטור מילכסות כסתו הרוח חייב לכסות את דמו [וכיסה[ו]] מלמד שכל דמו חייב לכסות מיכן אמרו דם הנותיו ושעל הסכין חייב לכסות אמר ר' יהודה א[י]מתי ביזמן שאין שם דם אילא הוא אבל אם יש שם דם שלוא הוא פטור מלכסות וכסהו יכול יכפה עליו כילים או יכפה עליו אבנים תל' לוי עפר אין לי אילא עפר מני' בשחוקת אבנים בשחוקת חרשים בנעורת שלפשתן דקה בנסורת שלחרשין דקה בזבל דק בחול דק בסיד (ובחר) ובחרשית ובלבינה ובמגופה שכתשה תל' לוי [וכסהו] [א]ן וכסהו יכול בשחוקת כלי מתכות בקמח בסובין ובמורסן תל' לוי עפר מה ראית לרבות את אלו [ו]להוציא את אילו אחר שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את אילו שהן מין עפר ומוציא את אילו שאינן מין עפר שתימצא או' כלל שרב(ס) [נ] שמעון בן גמליאל או' מה עפר מיוחד שהוא מגדל צמחין מכסין בו אף כל דבר שהוא מגדל צמחין מכסין בו יצא דבר שאינו מגדל צמחין אין מכסין בו וכל נפש יכול אף הגוי בכלל תל' לוי גר או גר יכול גר תושב תל' לוי אזור מה אזור בן ברית אף גר בן ברית אשר תאכל אין אכילה פחות[ה] מכזית אשר תאכל נבילה פרט לחרטום ולצפרניים לכנפיים לנוצה ולביצים יכול תהא מטמא בגדים בתוך <פה, א> המיעים תל' לוי וכבס בגדיו ורחץ במים וטמא עד הערב וטהר אינה מטמא בגדים בתוך המיעים יכול לא תטמא בגדים בתוך המיעים אבל תטמא בגדים בתוך הפה תל' לוי נפש אב בית נפש היא מטמא אינה מטמא לא בתוך המיעים ולא בתוך הפה יכול אם הקיאה תהא מטמא בגדים כדרך יציאתה תל' לוי אשר תאכל כדרך אכילתה היא מטמא אינה מטמא כדרך יציאתה יכול תהא נבלת בהמה מטמא בגדים בבית הבליעה תל' לוי נבלה וטרפה לא יאכל לטמאה בה את שאין לה טומאה אילא אכילתה יצאת נבלת בהמה שהיא מטמא עד שלוא יאכלנה יכול נבלת העוף טמא מן הכתוב ונבלת בהמה מקול וחומר תל' לוי בה בה את מטמא בבית הבליעה אין את מטמא בנבלת בהמה בבית הבליעה יכול אף נבלת העוף הטמא תהא מטמא בגדים בבית הבליעה תל' לוי אשר תאכל נבילה את שאיסורו משום בל תאכל נבילה יצא עוף טמא שאין איסורו משום בל תאכל נבילה דברי ר' יהודה וחכ' אומ' נבלה וטרפה נבילה שיש לה טריפה יצא עוף טמא שאין לו טריפה אשר תאכל נבלה מה תל' לוי טריפה אמר ר' יהודה אם טריפה חיה והלוא כבר נאמר נבילה אם טריפה מיתה הרי היא בכלל נבילה אם כן למה נא' טריפה פרט לשחוטה אמר ר' מאיר מה אם נבלת בהמה שהיא מטמא במגע

ובמשא שחיטתה מטהרת טריפתה מטומאתה נבלת העוף שאינ(ו)ה מטמא במגע ובמשא אינו דין שתהא שחיטתה מטהרת <פה,ב> טריפתה מטומאתה מה מצינו בשחיטתה שהיא מכשרתה לאכילה [ו]מטהרת טריפתה מטומאתה אף מליקתה שהיא מכשרתה לאכילה תטהר טריפתה [מ]טומאתה ר' יוסה או' דייה כניבלת בהמה [ש]שחיטתה מטהרת אבל לא מליקתה יכול המלוקה שבפנים תהא מטמא בגדים בבית הבליעה תל' לוי נבילה וטריפה מה נבילה שאינה מתרת את האסור אף טריפה שאינה מתרת את האסור יצאת המלוקה שבפנים שהיא מתרת את האסור וב[א] המ[ו]לק קדשין בחוץ וחולין בין בפנים בין בחוץ שאינ מתירין את האיסור אחירים אומרין באזרח ובגר את שאסורו שוה באזרח ובגר יצאת המלוקה שבפנים שאין אסורה שוה באזרח ובגר יכול השוחט חולין בפנים וקדשים בין בפנים בין בחוץ יהוא מטמ[ו]([י]) בגדים בבית הבליעה תל' לוי נבילה וטריפה מה נבילה ששוות בפנים כבחוף אף טריפה ששוות בפנים כבחוף יצא השוחט חולין בפנים וקדשין בין בפנים בין בחוץ שלא שוו בפנים כבחוף יכבס יכול אף הצופה תל' לוי בגד או בגד גדול לבן המיטמא בזב מטמא בנגעים מני גדול צבוע קטן לבן קטן צבוע עד (ה) שתהא מרבה להביא שביס שלסבכה וגנגילון מני תל' לוי בגד בגדים ריבה מני לעשות שאר כילים כבגדים תל' לוי טמא יכול יטמא אדם וכלי חרס תל' לוי בגד בגד ה[ו]א מיטמא אינו מיטמא לא אדם ולא כלי חרס ומני לרבות הציב היוצא ממנו ושערה שכנגדו תל' לוי טמא נמצאתה או' היה אוכל בנבלת העוף הטהור וידו אחת על גבי תנור וידו אחת על גבי חבירו שניהם טהורים ואם לא יכבס ונשא עונו יכול על כיבוס <פה,ג> בגדיו יהא ענוש כרת תל' לוי ובשרו לא ירחץ ונשא עונו הכיצד על רחיצת גו[ו]([פ]) יהא ענוש כרת ועל כיבוס בגדיו בארבעים מני שאינו מדבר אילא בטומאת מקדש וקדשיו הזהיר וענוש על ידי טומאה וחייב קורבן על ידי טומאה מה קורבן שחייב להלן על ידי טומאה בטומאת מקדש וקדשיו אף ענוש ואזהרה האמורין כן על ידי טומאה בטומאת מקדש וקדשיו אחרין אומרין ונשא עונו ונשא עונו לגזירה שווה מה נשיאת עוון אמור להלן כרת אף כן כרת וידבר יי אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יי אלהיכם אני הוא שאמרת והיה העולם אני דייך אני מלא רחמים אני דייך להפרע ונאמן לשלם שכר אני הוא שפרעתי מדור המבול ומאנשי סדום ומן המצריים ועתיד להיפרע מכם אם תעשו כמעשיהם מני שלא היתה אומה באומות שהתעיבו מעשיהם יתיר מן המצריים תל' לוי כמעשה ארץ מצרים לא תעשו מני לדור האחרון שהתעיבו מעשיהם יתיר מכולם תל' לוי כמעשה ארץ מצרים לא תעשו מני למקום שישבו בו ישראל שהתעיבו מעשיהן יתיר מכולם תל' לוי אשר ישבתם בה לא תעשו מנין שישבתם שלישאל גרמה לכל המעשים הללו תל' לוי אשר ישבתם בה לא תעשו מני שלא היתה אומה באומות שהתעיבו מעשיהן יתיר מן הכנענים תל' לוי כמעשה ארץ כנען לא תעשו מני לדור האחרון שהתעיבו מעשיהן יתיר מכולם תל' לוי כמעשה ארץ כנען לא תעשו מני למקום שבאו בו ישראל וכיבישו שהתעיבו מעשיהן () יתיר מכולם תל' לוי אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו מני שביאתן שלישאל גרמה לכל המעשים הללו תל' לוי אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו ר' שמעון או' הרי הוא או' מי פעל ועשה קרא הדורות מראש זימן לדור (האחרון) החייב שיבואו ישראל ויפרעו מהם (או כו) ר' יוסה הגלילי או' אחר שהכתוב שוקל מעשה ארץ מצרים כמעשה ארץ כנען מעשה ארץ כנען (כמעשה ארץ כנען) כמעשה ארץ מצרים מפני מה זכו הכנענים לישב בארצם ארבעים ושבע שנה שני וחברון שבע שנים נבנתה לפני צוען מצרים אילא בשכר שכיבדו את אברהם שאמרו לו שמעינו אדני נשיא אלהים אתה בתוכינו וגי בני אדם שכיבדו את אברהם אבינו זכו לישב בארצם ארבעים ושבע שנה רבן שמעון בן גמליאל אמר משם ר' יהודה בן לקיש הרי הוא או' האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה בני אדם שכיבדו את הצדיק זכו שתישקוט עליהם הארץ או כמעשה ארץ מצרים וכמעשה ארץ כנען לא <פה,ד> תעשו יכול לא יבנו בינינות ולא יטעו נטיעות כמותם תל' לוי ובחקתיהם לא תלכו לא אמרתי אילא בחקים החקוקים להם ולאבותיהם ולאבות אבותיהם ומה היו עושין האיש נושא לאיש והאשה לאשה האיש נושא אשה ובתה האשה נשאת לשנים לכך נא' ובחקתיהם לא תלכו משפטי אילו הדינים חקותי אילו המדרשות תשמרו זה המשנה ללכת בהם זה המעשה תשמרו ללכת בהם לא המשנה נגוד אילא המעשה נגוד ושמרתם את חקתי ואת משפטי אשר יעשה אותם האדם ליתן שמירה ועשייה לחוקים ושמירה ועשייה למשפטים וחי בהם לעולם הבא אם [ו]אמר בעולם הזה והלוא סופו מת הוא הא מה אני מקיים וחי בהם לעולם הבא אני יי אני נאמן לשלם שכר איש מה תל' לוי איש איש להביא את הגוים [ו]ש[י]היו מוזהרין על העריות כישראל לא תקרבו מה תל' לפי שני איש איש שיכול אין לי אילא איש שהוא מוזהר על ידי אשה אשה מוזהרת על ידי האיש מני תל' לוי לא תקרבו הרי כן שנים אילו אומר ואל אשה בנדת טומאתה לא לגלות ערותה אין לי אילא שלא לגלה מני שלא יקרב תל' לוי לא תקרב אין לי אילא נידה בל תקרב ובל תגלה מני לכל העריות בל תקרבו ובל תגלו תל' לוי לא תקרבו [לא] לגלות אני יי אני נאמן לשלם שכר וידבר יי אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אלהים אני יי אלהיכם ר' שמעון בן יוחאי או' [הוא שני להלן] אנכי יי אלהיך אשר הוצאתיך וגי אני הוא שקיבלתם מלכותי עליכם במצרים אמרו לו הין והין (כן) קיבלתם מלכותי קבלו גזירותי שני לא יהיה לך אלהים אחרים וגי הוא שני [כן] אני יי אלהיכם אני הוא שקיבלתם מלכותי עליכם בסיני אמרו לו הין והין (כן) שקיבלתם מלכותי קבלו גזירתי כמעשה ארץ

מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו ר' ישמעאל או' חמורות עריות שהוא פותיח בהן בידו הי וחותים בהן בידו הי שבתחילת העינין הוא או' איש איש אל כל שאר ב' ג' ובסוף העינין הוא או' ושמרתם את משמרת בלתי עשות וג' הא חמורות עריות שהוא פותח בהן בידו הי וחותים בהן בידו הי רבי אומר גלוי וידוע היה לפני מי שאמר והיה העולם שס(י)ן[נ] לתק בעריות לפי כך בא עליהם בגזירה אני יי אלהיכם דעו מי הוא הגוזיר על(ל)מ[כ]ם וכן מצינו שניתקו <פ,א> בעריות שני' ונהנה איש מבני ישראל בא ויקרב אל אחיו אי' המ' וג' וישמע משה את העם בוכה וג' וכן מלאכי אמר להן וזאת שנית תעשו כסות דמעה את מזבח יי בכי ואנקה אמר להן אין ( ) זו תחילה לכם כבר בכיתם בימי משה אמרו לו [ו]לא אחד ( ) עשה ושאר רוח לו לא מי שברא את ישראל הוא ברא את האומות אמר להן ומה האחד מבקש זרע אלהים ענו כולם ואמרו יכרית יי לאיש אשר יעשנה ער וענה מאהלי יעקב לא יהיה לו ער בחכמים ולא עונה בתלמידים ואם היה כהן ומגיש מנחה ליי צבאות וכן הוא אומר ומבני יו[י]דע בן אלישיב הכהן הגדול חתן לסנבלט החורני [ואבריהו מעלי] וג' רבי או' דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אני יי אלהיכם אמור להם אף אני מוזהר וכשים שאמרת לך וקיבלת כך אמור להן ויקבלו דבר ואמרת אליהם הרי זו אזהרה [לבית] דין אני יי אלהיכם דין ליפרע ונאמן לשלם שכר כמעשה ארץ מצרים וג' והלא בידוע שבארץ מצרים [י]שבו ומה תלי' לוי' כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו אילא מגיד הכתוב שמעשיהם שלמצרים מקולקלין מכל מקומות [ואותו מקום] ש[י]שבו בו ישראל ( ) מקולקל( ) מכולן וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם ש' ל' ת' ו' ל' ת' והלא בידוע שלארץ כנען הן באין ומה תלי' לוי' וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם ש' ל' ת' [אילא מגיד הכתוב שמעשיהן שלכנענים מקולקלין] מכל עממים ואתו מקום שנשתכנו בו ישראל מקולקל מכולם [כמעש'ה? ארץ מצרים אשר ישבת'ם? בה לא תעשו] היקיש מעשה מצרים למעשה כנעני[ן]ים ומעשה כנענים למעשה מצרים מה מעשיהם שלכנעניים [שטופין]ב[עבודה זרה ו]ב[גילוי עריות ו]ב[שפיכות דמים ובשוכבי זכור וברובעי בהמה? א? מעשיהם שלמצריים כיוצא בהן ואם כן [למה] קידמו מצריים את הכנעניים ארבעים שנה לפרענות מפני שכיבדו את אותו ( ) צדיק שני שמענו אדני וג' ואומר האדם הגדול בענקים הוא והארץ שקטה ממלחמה ובחקותיהם לא תלכו וכי מה הניח הכתוב שלא אמרו והלא כבר נא' לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש וג' וחובר חבר ושואל וג' ומה תלי' לוי' ובחקותיהם לא תלכו שלא תלכו בנימוסות שלהן בדברים החקוקין להן כגון בתי ( ) [רטאות] וקרקיסאות (ותיסטראות) [ואיסטראות] ר' מאיר או' אילו דרכי האומרי [שמנו] חכמים ר' יהודה בן בתירה או' שלא תינחור ושלא תגדל ציצית ושלא תספר קמי ו(י) [ש]מה תאמר להם חוקים ולנו אינו חוקים תלי' לוי' את משפטי תעשו ואת חקותי תשי' וג' עד אן יש מקום ליצר הרע (להרח) [להרהר] לומר שלהן ( ) [נאין מ]שלנו תלי' לוי' ושמרתם ועשיתם כי היא חכמתכם ובינתכם וג' את משפטי תעשו אילו דברים הכתובין בתורה שאילו לא ניכתבו בדין היה לכותבן כגון הגזילות והעריות ועבודה זרה וקללת השם ושפיכות דמים שאילו לא ניכתבו בדין היה לכותבן ואת חקותי תשמרו אילו דברים החקוקין בתורה שיצר הרע מיישיב עליהם ואומות העולם משיבין עליהן כגון אכילת חוזיר ולבושת כלאים וחליצת יבמה וטהרת המצורע ושעיר המשתלח שיצר הרע מיישיב עליהן ואומות העולם משיבין עליהן תלי' לוי' אני יי [אני] חקקתים אין את רשאי להשיב עליהן ללכת בהם עשים [עיקר] ואל תעשים טפילה ללכת בהם [ש]לא ( ) [הא משאך] [ומתנד] אילא בהם שלא (ת)תערב בהן דברים אחרים <פ,ב> שלא תאמר למדתי חוכמת ישראל אילמד חוכמ(ו)ת האומות תלי' לוי' ללכת בהם לפטר מתוכן כן הוא אומר יהיו לך לבדך וג' [ואין לז' איתך] בהתהלכך תנחה אותך וג' בהתהלכך תנחה אתך בעולם הזה בשכבך תשמר עליך בשעת המיתה והקיצותה היא תסיחך לעולם הבא כן הוא או' הקיצו ורננו שוכני עפר כי טל אורות טלך וארץ רפאים תפיל ושמה תאמר אבד סברי אבד סיכווי תלי' לוי' אני יי אני סיברך אני סיכוויך ועלי בטחונך כן הוא או' [נ]עד זקנה אני הוא ועד שיבה א' אסי' וג' ואומר כה אמר יי מלך ישראל וגאלו יי צב' וג' אני הוא אני ראשון אף אני אחרון שני' אני יי ראשון ואת אחרנים אני הוא ושמרתם את חקותי ואת משפטי שאין לך אילא מה שפרט הכתוב שאר דקדוקי הפרש[ה] מני' תלי' לוי' ושמרתם את חקותי ואת משפטי אשי' יע' א' הא' היה ר' ירמיה או' מני' אתה או' אפילו גוי ועשה את התורה הרי הוא ככהן גדול תלי' לוי' אשר יעשה אותם כהנים ולוים וישראל לא נאמר כן אילא <...> [אשר יעש' אתם] האדם [וכן הוא אומ' וזאת תורת כהנים ולוים וישר' לא נא' אלא וזאת תורת האדם (וכן)] וכן הוא או' פתחו שערים ויבוא כהנים ולוים וישראל לא נאמר כן אילא (פתחו שערים) ויבא גוי צדיק שומר אמונים וכן הוא או' זה השער ליי כהנים ולוים וישראל יבואו בו לא נא' כן אילא צדיקים יבאו בו וכן הוא או' רננו כהנים ולוים וישראל לא נא' כן אילא רננו צדיקים ביי וג' וכן הוא או' הטיבה יי לכהנים ולוים וישראל לא נא' כן אילא הטיבה [יי] לטובים ליש' בלי' הא אפילו גוי ועושה את התורה הרי הוא ככהן גדול וחי בהם לא שימות בהן היה ר' ישמעאל או' מני' אתה או' שאם אמרו לו לאדם בינו לבין עצמו עבוד עבודה זרה ואל תהרג יעבוד ואל יהרג תלי' לוי' וחי בהם לא שימות בהן [יכול] אפילו אמרו לו ברבים ישמע להן תלי' לוי' ולא תחללו את שם קדשי וג' אם מקדשין אתם את שמי אף אני אקדש את שמי על ידיכם שכשים שעשו חנניה מישראל ועזריה שהיו כל אומות העולם שטוחין לפני הצילם והן עומדין דומין לתמרין עליהם מפורש בקבלה זאת קומתך דמתה לתמר ושי'

לאש' אמרתי אעלה בתמר אחזה בסנסניו היום אני מיתעלה בהן לעיני האומות היום אני ניפרע להן (ממוניהם) [משונאיהן] היום אני מחיה להן את המיתים אני יי דין לפרע ונאמן לשלם שכר איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה כלל ערות אביך וערות אמך לא תגלה פרט כלל ופרט אין בכלל אילא מה שבפרט שהיה בדין הואיל ומותר בבת אחי אביו ואחי אביו מותר בביתו אם למדתי שהוא אסור באשת אחי אביו אף אחי אביו אסור באשתו הואיל ומותר באשת הורגו (ואף) [ו]הורגו (ו) [מותר] באשתו [אם למדתי שהוא אסור בבת הורגו אף הורגו יהא אסור בבתו] אם אמרת כן הבאתה עריות מן הדין לכך נא' איש איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה כלל ערות אביך וערות אמך לא תגלה פרט כלל ופרט אין בכלל אלא מה שבפרט אני יי דין לפרע ונאמן לשלם שכר <צא,ג> והנפש אשר תפנה אל האובות ואל הידענים לזנות אחריהם למה נא' לפי שהוא או' ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעוני מות יומתו בא' יר' א' דמ' בס עונש שמענו אזהרה לא שמענו תל' לוי אל תפנו אל האובת <צא,ד> ואל היד' [אל תבקשין] וגי עונש ואזהרה שמענו כרת לא שמענו תל' לוי והנפש אשר תפנה אל האובת ואל הידענים לזנות אחריהם ונתתי את פני (ו) [באיש] ההיא והכרתי אתו מקרב עמו והתקדשתם והייתם קדושים זו קדושת פרישות עבודה זרה אתה או' זו קדושת פרישות עבודה זרה או אינו אילא קדושת כל המצות כשהו או' קדושים תהיו הרי קדושת כל המצות אמורה הא מה תל' לוי והתקדשתם והייתם קדושים זו קדושת פרישות עבודה זרה כי אני יי אלהיכם דין לפרע ונאמן לשלם שכר ושמרתם את חקותי (ו) [ועשיתם] אותם אין לי אילא מה (ו) [ש]פרט הכתוב שאר דקדוקי הפרשה מני תל' לוי ושמרתם את חקותי ועשיתם אותם אני יי מקדשכם כשם שאני קדוש אף אתם היו קדושים כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו אין לי אילא איש (ו) אשה טומטום ואנדרגיס מני תל' לוי ומקלל אביו ואמו מות יומת ומקלל אביו ואמו אין לי אילא אביו ואמו של (ו) [א] אביו אביו של (ו) [א] אמו מני תל' לוי אביו ואמו קלל מכל מקום דברי ר' יאשיהו ר' יונתן או' ממשמע שני הוא שניהם כאחד ואחד אחד בפני עצמו עד שיאמר לך הכתוב יחדו ומה תל' לוי ומקלל אביו ואמו מות יומת לפי שהוא אומר איש איש אין לי אילא איש (ו) אשה טומטום ואנדרגיס מני תל' לוי ומקלל אביו וגי ואין לי אילא חיים מיתים מני תל' לוי אביו ואמו קילל מכל מקום כי איש איש אשר יקלל את אביו ואת אמו בשם המפורש הכתוב מדבר או אינו אילא בכינוי (ב) [שאין] תל' לוי בנוקבו שם יומת אילא להביא המקלל אביו ואמו שלא יהא חייב עד שיקלל (ו) [ס] בשם המפורש דברי ר' אחיי בר ר' יאשיהו ר' חנניה בן אדיי או' הואיל ואמרה תורה תישבע ואל תישבע קילל ואל תקלל מה תישבע בשם אף לא תישבע בשם מה קלל בשם אף לא תקלל בשם מות יומת בסקילה אתה אומר בסקילה או באחת מכל המיתות שבתורה תל' לוי דמיו בו ולהלן נאמר דמיהם בס מה דמיהם בס שנא' להלן סקילה אף דמיו בו שנא' כן סקילה עונש שמענו אזהרה לא שמענו תל' לוי אלהים לא תקלל וגי אם דין הוא אביו (אבי:ו?) הרי הוא בכלל אלהים לא תקלל ואם נשיא הוא אביו הרי הוא בכלל ונשיא בעמך לא תאר אינו לא דין ולא נשיא אילא בור הרי את דן בינין אב מבין שניהם לא ראה דין כראה נשיא ולא ראה נשיא כראה דין הצד השווה שבהן שהן בעמך ואת מוזהר על קללת (ו) [א] אף אביך שהוא גדול [בעמך את מוזהר על קללתו] [או הצד השווה שבהן שהן גדולים (ו) בעמך] (ו) [בעמך] וגדולתן גרמה (ו) [להן] ואת מוזהר על קללתן [אף אביך שהו גדול בני עמך גדולתו גרמה לו ואת מוזהר על קללתו] תל' לוי לא תקלל חרש דיבר הכתוב באמיללין בכללו שבאדם הרי את דן בינין אב מבין שלושתן לא רואי דין כרואי נשיא ולא רואי נשיא כרואי דין לא רואי זה וזה כרואי חרש ולא רואי חרש כרואי זה וזה הצד השווה שב[ש]לושתן שהן בעמך [ו] את מוזהר על קללתן אף אביך שהוא בעמך את <צב,א> מוזהר על קללתו ואיש להוציא את הקטן אשר ינאף את אשת איש להוציא את (ה) אשת קטן אשר ינאף את אשת רעהו להוציא את אשת אחרין מות יומת בחניק אתה אומר בחניק או באחת מכל המיתות שבתורה אמרת צא ראה כל מיתה הסתומה בתורה או את רשיי למושכה להחמיר עליה אילא להקל עליה דברי ר' יאשיהו ר' יונתן או' לא מפני שהיא קלה אילא מפני שנאמרה סתם וכל מיתה שנאמרה סתם הרי (זו) [היא] בחניק ר' או' כמיתה שנאמרה בידי שמים מה מיתה שנאמרה בידי שמים מיתה שאין בה ראשם אף מיתה שנאמרה סתם מיתה שאין בה ראשם מיכן אמרו מצות הניחנקין משקעין אותו בזבל עד רכובותיו ונותנין סודרין קשין בתוך הרכב (ו) [יין] וכורך על (ו) צורו וזה מושך אצלו וזה מושך אצלו עד שנפשו יוצא עונש שמענו אזהרה לא שמענו תל' לוי לא תנאף אחד האיש ואחד האשה ואיש להוציא את הקטן אשר ישכב את אשת אביו משמע הוא אשת אביו שה (ו) [א] אמו ואשת אביו שאינה אמו אמו שאינה אשת אביו מני תל' לוי ערות אביו גילה מופנה להקיש לדין גזירה שווה מות יומת בסקילה אתה או' בסקילה או באחת מכל המיתות שבתורה תל' לוי דמיהם בס מה דמיהם בס מה דמיהם בס <צב,ב> שני להלן סקילה אף דמיהם [בס] שני כן סקילה עונש שמענו אזהרה לא שמענו תל' לוי ערות אביך וערות אמך לא תגלה ערות אביך זו אשת אביך אתה אומר זו אשת אביך או ערות אביך כמשמע הרינו (ו) [א] דן נא' כן ערות אביך ונא' להלן ערות אביך מה ערות אביך שני להלן באשת אביו הכתוב מדבר אף ערות אביך שני כן באשת אביו הכתוב מדבר אמו שהיא אשת אביו [מני] תל' לוי ערות אביך וערות אמך לא תגלה אמו שאינה אשת אביו מני תל' לוי אמך היא מכל מקום ואין לי אילא באזהרות שעשה אמו שאינה אשת אביו כאמו שהיא אשת אביו בעונשין מני הרי את דן נא' כן ערות אביך ונאמר להלן

ערות אביך מה ערות אביך שני להלן עשה אמו שאינה אשת אביו כאמו שהיא אשת אביו אף ערות אביך שנאמר כן נעשה אמו שאינה אשת אביו כאמו שהיא אשת אביו אמך היא לא תגלה ערותה ואיש אשר ישכב את כלתו תבל עשו על שום שתיבל את החט תבל עשו על שום שהיטה את החט מות יומת בסקילה אתה או בסקילה או באחת [מכל] המיתות שבתורה תלי לוי דמיהם במ ולהלן נאי דמיהם במ מה דמיהם במ שני להלן סקילה אף דמיהם במ שני כן סקילה עונש שמענו אזהרה לא שמענו תלי לוי ערות כלתך לא תגלה או כלתך אפילו שיפחה אפילו נוכרית תלי לוי אשת בנך היא לא אמרתי אילא באשה שיש לה אישות עים בנך יצאו השפחה והנוכרית (ה) [אי] להן אישות עים בנך ואיש להוציא את הקטן אשר ישכב את זכר אף הקטן במשמע משכבי אשה מיגד הכתוב ששני משכבות באשה ר' ישמעאל או' הרי זה בא ללמד ונמצא למד מות יומתו בסקילה אתה או' בסקילה או באחת מכל המיתות שבתורה תלי לוי דמיהם במ ולהלן נאי דמיהם במ מה דמיהם במ שני להלן סקילה אף דמיהם במ שנאי כן סקילה עונש שמענו אזהרה לא שמענו תלי לוי ואת זכר לא תשכב וג' ואין לי אילא אזהרה לשוכב אזהרה לנישכב מני תלי לוי ולא יהיה קדש מבני ישראל ואומר וגם קדש היה בארץ עשו ככל (ה) תועבות הגוים אשר הוריש יי מפני בני ישראל ר' עקיבה או' ואת זכר לא תשכב וג' [אתה זכר לא תשכב משכבי אשה] ר' חנניה בן אידיי או' משכב זכור ובהמה היו בכלל כל העריות והרי הכתוב מוציאן מכללן וקורן תועבה לומר מה אילו עירוה שחייבין על <צב,ג> זדונה כרית ועל שגגתה חטאת ועליה גלו כנעניים אף כל עירוה שחייבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת ועליה גלו כנעניים ואיש להוציא את הקטן אשר יקח את אשה ואת אמה בכולו הוא אומר שכיבה וכן הוא או' לקיחה ללמדך שלעולם אינו חייב אילא על הניסואין מיכן אמרו נוסאין על האנוסה ועל המפתה והאונס והמפותה על הנסואה חייב אשה ואמה אין לי אילא אשה ואמה בתה ובת ביתה ובת בנה מני (ה) [רי את דן נאי כן זימה ונאי להלן זימה מה זימה שני להלן ובת ביתה ובת בנה אף זימה שנאי כן ביתה ובתביתה ובת בנה מני לעשות זכרין כנקיבות הרי את דן נאי כן זימה ונאי להלן זימה מה זימה שני להלן עשה (למטה כלמעלה) [זכרים] כנקיבות אף זימה שני כן ?יעשה זכרים כנקיבות מני לעשות למטה כלמעלה הרי את דן נאי כן זימה ונאי להלן זימה מה זימה שני להלן עשה למטה כלמעלה אף זימה שנאי כן ?י עשה למטה כלמעלה ומה כן עשה למעלה כלמטה אף להלן יעשה למעלה כלמטה באש ישרפו אתו ואתה [אותו] את אחת מהן דברי ר' עקיבה ר' ישמעאל או' אתהן עד שיהוא שתיהן שאם היה נסויי אשה ובא על ביתה חייב ביתה ובא על אימה חייב באש ישרפו אותו ואתהן ולא תהיה זימה בתוככם עונש שמענו אזהרה לא שמענו תלי לוי ערות אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת ביתה וג' ואיש להוציא את הקטן אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת בסקילה אתה או' בסקילה או [אינו אילא] באחת מכל המיתות [ת] שבתורה תלי לוי ואת הבהמה תהרגו נאי כן הריגה ונאי להל (ה) [ה] [ג] מה הריגה שני להלן סקילה אף הריגה שנאמרה כן סקילה עונש שמענו אזהרה לא שמענו תלי לוי ובכל בהמה לא תתן שכבתך לטמאה בה ואין לי אילא שוכב נישכב מני תלי לוי כל שוכב עים בהמה וג' קרא הכתוב את הנישכב (עונ) [שו] כב עונש שמענו אזהרה לא שמענו תלי לוי ולא יהיה קדש מבני ישראל ואומר וגם קדש היה בארץ עשו ככל (ה) תועבות הגוים אשר הוריש יי מפני בני ישראל ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אותה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו בסקילה [אתה אומ' בסקילה] או [אינו אילא] באחת מכל המיתות שבתורה תלי לוי דמיהם במ [נאמ' כן דמיהם במ] ונאמ' להלן דמיהם במ מה דמיהם במ שני להלן סקילה אף דמיהם במ שנאי כן סקילה עונש שמענו אזהרה לא שמענו תלי לוי ואשה לא תעמד לפני בהמה לר' תי' ה' והרגת את האשה ואת הבהמה אם אדם חטא מה חטאת הבהמה [אילא] מפני שבאת תקלא לאדם על ידיה לפי כך אמר הכתוב תיסקל והרי דברים קול וחומר ומה בהמה שאינה יודעת להבין בין טוב לרע על (ה) שבאת תקלה על ידיה לפיכך אמר הכתוב תיסקל אדם שהוא גורם לחבירו להטותו מדרך החיים לדרך המות על אחת כמה שיעביר (ה) [ה] המקום מן העולם כיוצא בו אתה או' אבד תאבדון את (ה) [ה] המקומות וג' ונתצתם את מזבחותם ושברתם את מצבותם וג' והרי דברים קול וחומר [ומה] (ה) [ה] [ה] מקומות <צב,ד> והאילנות שאינן לא רואין ולא שומעין ולא מדברין על שבאת ת(י)קלה לאדם על ידיהן אמר הכתוב השחת שרוף וכלי והעבירן מן העולם אדם שהוא גורם לחבירו להטותו מדרך החיים לדרך המות על אח(ד) [ת] כמה שיעבירם מן העולם וכי [ל]מה [אמרה] התורה להחריב את המקומות ולאבד את האילנות מפני שמזכ[ר]ין גנותו שלאדם והרי דברים קול וחומר ואם כך חס המקום על כבוד(ו) [ה] [ה] שלרשעים קול וחומר על כבוד(ו) [ה] [ה] שלצדיקים לעינין צדיקים הוא אומר כי תצור אל עיר ימים רבים להלחם עליה לתופשה וג' והרי דברים קול וחומר ואם האילנות שאינן [לא] ?ר' ואין ולא שומעין ולא מדברין [על] שהן עושין את הפירות חס עליהן המקום מילהעבירן מן העולם אדם שהוא עושה את התורה ועושה רצון אביו שבשמים על אחד כמה שיחוס עליו המקום מלהעבירו מן העולם לעינין רשעים הוא או' רק עץ אשר תדע כי לא עץ מאכל הוא וג' והרי דברים קול וחומר [ומה] האילנות שאינן לא רואין ולא שומעין ולא מדברין על שאינן עושין פירות [לא] חס עליהן המקום מלהעבירן מן העולם אדם שאינו עושה את התורה ואינו עושה רצון אביו שבשמים על אחד כמה שלא יחוס עליו המקום מלהעבירו מן העולם רבן יוחנן בן זכאי או' הרי הוא או' אבנים שלמות תבנה את מזבח יי אלהיך אבנים המטילות שלום [בין

יש' לאביהם שבשמים] והרי דברים קול וחומר [ומה] אם אבנים שאינן לא רואות ולא שומעות ולא מדברות על [שהן] מטילות שלום בין ישראל לאביהן שבשמים אמר הכתוב לא תניף עליהן ברזל אדם שהוא עושה שלום בין איש לאשתו בין משפחה למשפחה בין עיר לעיר בין מדינה למדינה בין אומה לחברתה על אחת כמה שלא תבואנו הפורענות ר' שמעון בן אלעזר או' הברזל נברא לקצר ימיו שלאדם והמזבח נברא להאריך ימיו שלאדם אינו בדין שיניף המקציר על המאריך ואיש להוציא את הקטן אשר יקח את אחותו בת אביו או בת אמו אין לי אילא בת אביו ולא בת אמו ולא בת אביו מן האב ומן האם מני' תל' לוי' אחותו מכל מקום ועד שלא יאמר יש לי בדין ואם חייב על אחות מאב ושלא מאם מאם ושלא מאב קול וחומר מן האב ומן האם אילא אם אמרת כין ענשתה מן הדין לכך נא' אחותו ללמדך שאין עונשין מן הדין וראה את ערותה והי' א תראה את ערותו עד שיהוא שניהם מזידין חסד הוא ושמה תאמר קין נשא את אחותו תל' לוי' חסד הוא והעולם מתחילתו לא נברא אילא בחסד שני' כי אמרתי עולם חסד יבנה וגי' ונכרתו לעיני בני עמם עונש שמענו אזהרה לא שמענו תל' לוי' ערות אחותך בת אביך או בת אמך וגי' אין לי אילא (אילא בת) בת אביו ולא בת אמו בת אמו ולא בת אביו מן האב ומן האם מני' תל' לוי' לומר אחותך מכל מקום ועד שלא יאמר יש לי בדין ואם הזהיר על אחות מן [ה]אב ושלא מאם מאם ושלא מאב קול וחומר מן האב ומן האם אם אמרתה כין הזהרתה מן הדין לכך נא' אחותך ללמדך שאין מזהירין מן הדין או אחותך אפילו <צג,א> שפחה אפילו נוכרית תל' לוי' בת אשת אביך או בת אשת אביך אפילו מאיש אחר תל' לוי' מולדת אביך ואם כין מה תל' לוי' מולדת אביך או מולדת חוץ בין שאומרין לו קיים ובין שאומרין לו הוצא ואיש להוציא את הקטן (אשר ישכב) אשר ישכב את אשה דוה אין דוה אילא נידה שני' והדוה בנדתה והזב את זובו וגי' מכל מקום (ו)גלה את ערותה (ו)את מקורה הערה מיגיד הכתוב (שמ) שעשה בה את המערה כגומר ואין לי אילא נידה שעשה בה את המערה כגומר שאר כל העריות מני' אמרת מה נידה שחיבין על זדונה כרית ועל שגגתה חטאת (כגומר) י'עשה בה את המערה כגומר אף כל ערוה שחיבין על זדונה כרית ועל שגגתה חטאת יעשה בה את המערה כגומר ולא אם אמרתה בנידה שיש בה טומאה לפי כך עשה בה את המערה כגומר תאמר בשאר כל העריות שאין בהן טומאה לפי כך [לא] יעשה בהן את המערה כגומר תל' לוי' כי את שארו הערה הרי א(ו)ת] דן בינין אב מבין (אב) שתיהם לא ראה נידה כראי אחות אב ולא ראי אחות אב כראי נידה הצד השווה שבהן ערוה שחיבין על זדונה כרית [ועל] (ו)שגגתה חטאת ועשה בה את המערה כגומר [אף כל ערוה שחיבין על זדונה כרית ועל שגגתה חטאת ועשה בה את המערה כגומר] [ונכרתו...] ונכרתו שניהם מקרב עמם עונש שמענו אזהרה לא שמענו תל' לוי' ואל אשה בנדת טומאתה לא תק' לגי' ערי' וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגי' אחות אמך בין מאב ובין מאם ואחות אביך בין מאב ובין מאם אתה אומר אחות אמך בין מאב ובין מאם ואחות אביך בין מאב ובין מאם או אחות אמך מאב ושלא מאם ואחות אביך מאב ושלא מאם והדין נותין הואיל ואסר אשת אחי אביו ואסר אחות אמו ואחות אביו מה אשת אחי אביו מאב ושלא מאם אף אחות אביו ואחות אמו מאב ושלא מאם תל' לוי' וערות אחות אמך ואחות אביך לא תגלה אחות אמך בין מאב ובין מאם ואחות אביך בין מאב ובין מאם כי את שארו הע(ל)רה (ל)כ[ענין]ן שאמרנו עונם ישאו עונש שמענו אזהרה לא שמענו תל' לוי' ערות אחות אביך לא תגי' שאר אביך היא וערות אחות אמך לא תגלה כי (ו)שאר אמך היא ואיש להוציא את הקטן אשר ישכב את דודתו באשת אחי אביו הכתוב מדבר אתה אומר באשת אחי אביו הכתוב מדבר או אינו אילא באשת אחי אמו תל' לוי' ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך היא נא' כן דו(ת)ד[ת]ו ונאמר להלן דודתך מה דודתך שני' להלן באשת אחי אביו הכתוב מדבר אף דודתו שני' כן באשת אחי אביו הכתוב מדבר [או] באשת אחי אביו מאביו הכתוב מדבר אתה אומר באשת אחי אביו מאביו הכתוב מדבר או באשת אחי אביו אפילו מאמו והדין נותין הואיל ואסר אחות אמו ואחות אביו ואסר אשת אחי אביו מה אחות אמו ואחות אביו בין מאב ובין מאם אף אשת אחי אביו בין מאב ובין מאם ועוד קול וחומר ואם במקום (שהותר) [שהיתיר] מכלל אשת אחינן מ[אביו מאביו אסר מכלל אשת אחי אמו מאמו מקום שלא היתיר מכלל אשת אחי אביו מאביו (ו)דין הוא שלא נתיר מכלל אשת אחי אביו מאמו תל' לוי' דודו נא' כן דודו ונא' להלן דודו מה דודו שני' להלן במשפחת אביו הכתוב מדבר אף דודו שני' כן במשפחת אביו הכתוב מדבר חטאם ישאו ערירים ימותו אם יש להן בנים קוברין את בניהם אין להן בנים מיתים בלא בנים ואף על פי שאין ראייה לדבר זכר לדבר הוא כה (אמר) אמר יי כתבו את האיש הזה ערירי גבר לא יצלח בימיו כי לא יצלח מזרעו איש יושב על כסא דויד ומושל עוד ביהודה <צג,ב> עונש שמענו אזהרה לא שמענו (ו)גלה תל' לוי' ערות אחי אביך לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך היא ואיש להוציא את הקטן אשר יקח את אשת אחיו באשת אחיו מאביו הכתוב מדבר אתה אומר באשת אחיו מאביו הכתוב מדבר או באשת אחיו אפילו מא(ו)ג[מ]ו והדין נותין הואיל ואסר אחות אמו ואחות אביו ואסר אשת אחיו מה אחות אמו ואחות אביו בין מאב ובין מאם אף אשת אחיו בין מאב ובין מאם תל' לוי' נידה היא לא אמרתי אילא באשת אח שהיא כנידה מה נידה יש לה אסור ויש לה היתר אף אשת אח יש לה אסור ויש לה (ו) היתר ואיזו היא אשת אח שיש לה אסור ויש לה היתר זו אשת אחיו מאביו אם יש לו בנים אסורה אין לו בנים מותרת ערות אחיו גילה ערירים יהיו אם יש להן בנים קוברין את בניהם אין להן בנים מיתים בלא

בנים ואף על פי שאין ראייה לדבר זכר לדבר הוא כה אמר יי כתבו את האיש הזה ע' וגי' עונש שמענו
 אזהרה לא שמענו תל' לוי' ערות אשת אחיך לא תגלה ערות אחיך היא ואשה אל אחותה לא תקח וגי'
 עליה למה נאמר לפי שהוא או' יבמה יבוא עליה שומע אני על אחת מכל העריות האמורות בתורה תל'
 לוי' עליה נא' כן עליה ונא' להלן עליה מה עליה שני' להלן ביבמה הכתוב מדבר אף עליה שני' כן ביבמה
 הכתוב מדבר ואין לי אלא אחות אשתו שאר כל העריות מני' אמרת מה אחות אשתו עירוה שחיבין על
 זדונה כרת ועל שגגתה חטאת (תהא) [ו]אסורה ליתבם אף כל עירוה שחיבין על זדונה כרת ועל שגגתה
 חטאת תהא אסורה ליתבם צרתה מני' תל' לוי' ליצור צרת כל העריות מני' אמרת מה אחות אשתו
 ערוה שחיבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת וצרתה אסורה אף כל ערוה שחיבין על זדונה כרת ועל
 שגגתה חטאת תהא צרתה אסורה מיכן אמרו חמש עשרי נשים פטרות צרותיהן וצרות צרותיהן מן
 החליצה ומן היבום עד סוף העולם או אף ש(י...)[ש] עריות חמורות שאמרו יהא צרותיהן אסורות
 אמרת מה אחות אשתו [ערוה] שחיבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת ומותרת לינשא לאחין צרתה
 אסורה אף כל ערוה שחיבין על זדונה כרת ועל שגגתה חטאת ומותרת לינשא לאחין (ו)צרתה אסורה
 יצאו ש(י)ש עריות חמורות שאמרו שיהא צרותיהן מותרות שאי איפשר להן לינשא לאחין שאין צרה
 אילא מאח מיכן אמרו ש(י)ש עריות חמורות מאילו מפני שהן נשואות לאחין[רין] צרותיהן מותרות
 אזהרה שמענו עונש לא שמענו תל' לוי' כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה ונכ' הני' ה' מ' ע' ולא
 תקיא הארץ אתכם וגי' ארץ ישראל אינה כשאר כל הארצות שמקבלות עוברי עבירות משלו משל למה
 הדבר דומה לבן מלכים שהאכילוהו דבר טמא ואינו מתקבל(ל) במיעוי אילא מקיאו כך ה[י]ת[ה] ארץ
 ישראל אינה מקימת עובר עבירות כשאר הארצות שני' ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כ' ק' א'
 ה' א' לפניכם <פ,ב> אל תטמאו בכל אלה בין בכולם בין במיקצתן כי בכל אלה נטמאו הגוים <פ,ג>
 אילו המצריים אשר אני משלח מפניכם אילו הכנענים ותטמא הארץ מלמד שהארץ מיטמא על ידי
 הדברים הללו ואפקד עונה עליה כיון שני פותח את הפינקס מיד אני גובה את הכל ותקיא הארץ את
 ישיבה כאדם שהוא מקיא את מזונו ושמרתם אתם אתם נאים שומרים אותם שאתם פתחתם תחילה
 וכן הוא או' גן נעול אחותי כלה גל נעול מעין חתום ולא תעשו מכל התועבות האלה בין מכולם בין
 מיקצתן אזרח זה אזרח האזרח לרבות נשי אזרחים גר זה הגר הגר לרבות נשי הגירים בתוכם לרבות
 נשים ועבדים כי את כל התועבות האל עשו אנשי הארץ אשר לפניכם ותטמא הארץ מלמד שהארץ
 מטמא על ידי הדברים הללו ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אותה וגי' מלמד ש[ה]ארץ מתחייבת
 גלות על ידי הדברים הללו כי כל אשר יעשה מכל התועבות האלה בין מיכולין בין מקצתן ונכרתו
 הנפשות מה תל' לפי שני' איש איש שיכול אין לי אלא איש שהוא עונש כרת <פ,ד> על ידי אשה אשה
 ענושה כרת על ידי האיש מני' תל' לוי' הנפשות הרי כן שנים העשות מה תל' לפי שני' (ו)לא תקרבו יכול
 יהא חייבין כרת על הקריבה תל' לוי' העשת לא הקריבות מקרב עמם ועמם שלום ושמרתם את
 משמרתם שמרו לי משמרת ושמרתם את משמרתם להזהיר בית דין על כך לבלתי עשות מחקות
 התעבות אשר נעשו לפניכם ולא תטמאו בהם מלמד שכל העריות קרויות טומאה ולא תטמאו בהם (ו)
 אם מיטמין אתם בהם ניפסלים אתם מאחרי ומה הנייה יש לי בכם ואתם מיתחייבין לי כלייא לכך נא'
 אני יי אלהיכם וכן עזרא אומר הנשוב להפר מצותך ולהתחתן בעמי התועבות האלה הלוא תאנף בנו
 עד (לכלה לאין שארית [ופליטה] יי אלהי ישראל צדיק אתה

<קדושים>

<פ,ג> וידבר יי אל משה לאמר דבר אל כל עדת בני ישראל ואמרת אלהם קדושים תהיו מלמד
 שהפרשה נאמרה בהקהל מפני מה נאמרה בהקהל מפני שרוב גופי תורה תלויים בה קדושים תהיו
 פרושים היו קדושים תהיו כי קדוש אני יי אלהיכם לומר אם מקדשים אתם עצמכם מעלה אני עליכם
 (ו)כאילו קדשתם אותי (אם אין אתם מקדשים עצמכם מעלה אני עליכם כאילו לא קידשתם אותי או
 אינו או' אילא אם קידשתם אותי הרי אני מקודש ואם לאו אני מקודש תל' לוי' כי קדוש אני בקדושת
 אני בין מקדשין ובין שאינן מקדשין אבא שאול או' פמליא למלך ומה עליה להיות מחקה למלך איש
 אין לי אילא איש [אשה] מני' תל' לוי' תיראו הרי כן שנים אם <פ,ד> כן למה נא' איש אלא שהאיש
 ספיקו בידו והאשה אין ספיקה בידה מפני שיש רשות אחרים עליה נאמר איש אמו ואביו תיראו
 ונאמר את יי אלהיך תירא היקיש מורא אב ואם למורא המקום נאמר כבד את אביך ואת אמך ונא'
 כבד את יי מהונך היקיש כיבוד [אב] ואם לכיבוד המקום נא' מקלל אביו ואמו (ו)מות יומת ונא' איש
 איש כי יקלל אלהיו ונשא חטאו היקיש קללת אב ואם לקללת המקום אבל איפשר לומר מכה כלפי
 למעלן וכן בדין מפני ששלושתן שותפין בו ר' שמעון או' כבשים קודמים לעיזים בכל מקום יכול מפני
 שהן מובחרים מהם תל' לוי' אם כבש יביא קרבנו לחט' מלמד ששניהם שקולים תרין קודמין לבני
 <פ,א> יונה בכל מקום יכול מפני שהן מובחרים מהם תל' לוי' ובן יונה או תור לחטאת מלמד ששניהם
 שקולים האב קודם לאם בכל מקום יכול שכיבוד האב עודף על כבוד האם תל' לוי' איש אמו ואביו
 תיראו מלמד ששניהם שקולים אבל אמרו חכמים האב קודם לאם בכל מקום מפני שהוא ואמו

חייבים בכבוד אביו איזה הוא מורא לא יושב במקומו לא מדבר במקומו לא סותר את דברו איזה הוא כיבוד מאכיל ומשקה ומלביש ומכ(ו) [סה] ומכניס ומוציא או איש אמו ואביו תיראו יכול אם אמר לו אביו ואמו [ל]עבור על אחת מכל מצות [האמורות] (ש)בתורה (לא) ישמע להם תל' לוי את שבתותי תשמרו כולכם חייבים (ו) [בכבוד] אל תפנו אל האלילים אל תפנה לעובדן ר' יהודה או' אל תפנה לראותן ודיי אלילים זה אחד מעשרה שמות המגונים שניתגנת בהם עבודה זרה לשם מעשיה אלילים על שם שהן חלולין פסל על שם שהן נפסלין מסכה על שם שהן ניסוכין מצבה על שם שהן עומדין עצבים על שם שהן [נעשין] פרקין תרפין על שם שהן מרקיבין גילולין על שם שהן מגועלין שיקוצין על שם שהן משוקצין חמנים על שם שהן עומדין בחמה אשרים על שם שהן מתאשרים מאחרים אל תפנו אל האלילים ואלהי תחילתן אלילים הן אם פונה את אחריהן עושה את אותן אלוהות ואלהי מסכה לא תעשו יכול יעשו להם אחרים תל' לוי לא לכם או לא לכם יכול הם יעשו לאחרים תל' לוי לא תעשו לא לכם מיכן אמרו העושה עבודה זרה לעצמו עובר משם שתי אזהרות משם לא תעשו משם לא לכם ר' יוסה או' משם שלוש משם לא תעשו משם לא לכם משם לא יהיה לך <ב,זא> וכי תזבחו זבח שלמים ליי לרצונכם תזבחהו ביום זבחכם יאכל וממחרת שאין תל' אילא אם אינו ענין לאכילה תניהו ענין לזביחה (ו) [ש]תחילת זביחתו לא תהא אילא על מנת (לאכול) [להיאכל] לשני ימים אין לי אילא שלמים מני לכל הנאכלין לשני ימים שלא תה(ו) [א] זביחתן אילא על מנת לאכול לשני ימים תל' לוי וכי תזבחו שלמים וכי תזבחו זבח לרבות זבחים הנאכלים לשני ימים שלא תהא זביחתן אילא על מנת לאכול לשני ימים תזבח תזבחהו אין שוחטין שני ראשין בת אחת ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה שאין תל' אילא אם אינו ענין חוץ לזמנו תנהו ענין חוץ למקומו ואכליו עונו ישא כי את קדש יי חלל ונכרת זה בינין אב כל שהוא קודש חייבין עליו כרת ובקצרכם פרט לשקצרוה ליסטים קירסמוה נמלים שיברתה הרוח או בהמה ובקצרכם פרט לשקצרוה גוים מיכן אמרו נוכרי שקצר את שדהו ואחר כך ניתגייר פטור מן הלקט ומן השכחה ומן הפאה ר' יהודה מחייב בשכחה שאין שכחה אילא בשעת העימור אין לי אילא (ו) קוציר תוליש מני תל' לוי לקצור חוצד מני תל' לוי קצירך אין לי אילא תבואה קטניות מני תל' לוי בארצכם אילנות מני תל' לוי שדך יכול הירק הקישואין והדילועין האבטיחין והמלפפונות הכל בכלל תל' לוי קציר מה קציר מיוחד שהוא אוכל ונשמר וגידוליו מן הארץ ולקיטתו כאחת ומכ(ו) [סו] לקיום יצאו ירקות שאף על פי שלקיטתן כאחת אבל אין מכ(ו) [סו] לקיום יצאו תאינים שאף על פי שמכנסן לקיום אבל אין לקיטתן כאחת התבואה והקיטניות בכלל הזה ובאילן האוג והחרובין והאיגוזים והשקידים והגפנים והרמונים והזיתים והתמרים (והזיתים והתמרים) חייבין בפיאה לא תכלה פאת <ג,זא> אין פיאה אילא מחמת הכילוי אין פיאה אילא שיש לה שם אין פיאה אילא בסוף מיכן אמרו נתן בין כתחילה בין באימצע בין בסוף יצא ור' שמעון או' לא יצא [נתן] בין כתחילה בין באימצע בין בסוף הרי זו פיאה ובלבד שלא יפחות באחרונה אחד מששים וכן היה ר' שמעון או' בשביל ארבעה דברים אמרו לא יתן אדם פיאה אילא בסוף שדהו מפני גזל עניים מפני בטל עניים מפני מראית העין משם שאמרה התורה לא תכלה פאת מפני גזל עניים כאיז צד שלא יראה אדם שעת פנויה ויאמר לקרובו העני בוא וטול לך את הפיאה מפני בטל עניים כיצד שלא יהוא העניים יושבים ומשמרים כל היום ואומרים עכשיו הוא נותן פיאה עכשיו הוא נותן פיאה אילא ילכו וילקטו בשדה אחרת ויבואו בשעת הכילוי מפני מראית העין כיצד שלא יהוא העוברין והשבין אומרין ראו היאך קצר איש פלוני את שדהו ולא הניח פיאה לעניים משם שאמרה התורה לא תכלה פאת שדך לא שדה אחרים ר' שמעון [בן יהודה] אמר משם ר' שמעון שדך לא שותף עם הגוי שדך לחייב על כל שדה ושדה מיכן אמרו אילו מפסיקין לפיאה הנחל והשלולית ודרך היחיד ודרך הרבים ושביל הרבים ושביל היחיד הקבוע בימות החמה <ד,זא> ובימות הגשמים והבור והניר וזרע [אחר] הקוצר לשחת מפסיק דברי ר' מאיר וחכ' אומ' אינו מפסיק אילא אם כן חרש אמת המים הקבועה הרי זו מפסקת ר' יהודה או' אם אינה יכולה ליקצר כאחת הרי זו מפסקת וכל ההרים אשר במעדר יעדרון אף על פי שאין הבקר יכול לעבר בכילוי הוא נותן פיאה לכל הכל מפסיק לזרעים ואין מפסיק לאילן אילא גדר שהוא גבוה עשרה טפחים ואם היה סיער כותש אינו מפסיק אילא הוא נותן פיאה לכל ולחרובין כל הראים זה את זה אמר רבן גמליאל נוהגים היו בית אבה שהיו נותנין פיאה אחת לזיתים שהיו להם בכל העיר ולחרובים כל הראים זה את זה ר' אלעזר בירבי צדוק או' משמו ואף לחרובים שהיו להם בכל העיר ולקט קצירך לא לקט קיטוף ולקט קצירך אין לקט אילא מיחמת הקציר מיכן אמרו היה קוצר קצר מלוא ידו תלש מלוא קומצו הכהו קוף עקצתו עקרב ניבעת נפל מידו על הארץ הרי הוא שלבעל הבית תוך היד תוך המגל לעניים אח? ר' היד אחר המגל לבעל הבית ראש היד ראש המגל ר' ישמעאל אומר לעניים ר' עקיבה או' לבעל הבית לא תלקט לא תסייע את העני לא תלקט הזהיר העני על שלו <ה,חא> וכרמך לא תעולל מיכן אמרו כרם שכולו עולילות ר' אליעזר או' לבעל הבית ר' עקיבה או' לעניים אמר ר' אליעזר (ו) כי תבצור לא תעולל אם אין בציר מניין עולילות אמר לו ר' עקיבה כרמך לא תעולל אפילו כולו עולילות שיכול הואיל והתיר הכתוב העולילות לעניים יכול יבואו העניים ויטלו אותן כל שעה ושעה שירצו אם כן למה נאמר כי תבצור לא תעולל אין לעניים בעולילות קודם לבצר ופרט כרמך אין פרט אילא מיחמת הבציר מיכן אמרו היה בוצר עקץ את

האשכול הוסבך בעלים נפל לארץ וניפרט הרי ה(ו)א[של בעל הבית המניח כלכלה תחת הגפן בשעה שהוא בוצר הרי זה גוזל את העניים על זה נאמר אל תשיג גבול עולם איזו היא עול(ל)לת[כל שאין לה לא כתיף ולא נטף יש לה כתף ואין לה נטף אבל לא כתף לבעל הבית אם ספק לעניים עול(ל)לת[שבארכובה אם ניק(רצ)ת עם האשכול הרי היא שלבעל הבית ואם לאו הרי ה(ו)א[<פח,ב> שלעניים גרגר יחידי ר' יהודה אומר אשכול וחכי אומי(ע)ול(ל)לת[לעני יכול לעני מאחירים תלי' לוי לגר או לגר יכול לגר תושב תלי' לוי ללוי מה לוי בן ברית אף גר בן ברית או ללוי ולגר יכול בין מחוסרין בין שאינן מחוסרין תלי' לוי לעני מה עני מחוסר ובן ברית אף כולם מחוסרים ובני ברית תעזב הנח לפנייהם והן יבזיזו אפילו תשעים ותשעה אומרים לחלק ואחד אומר לבזבז אפילו בריא אפילו ידיו יפות לזה שומעין שאמר כהלכה יכול אף בדלית ובדקל כן תלי' לוי אתם אפילו תשעים ותשעה אומרים לבזבז ואחד אומר לחלוק אפילו זקן אפילו חולה לזה שומעין(ס) שאמר כהלכה מה ראית לומר בדלית ובדקל לחלק ובשאר כל הפירות לבזבז אחר שריבה הכתוב מיעט תלי' לוי (קציר מה קציר מיוחד שהקטן מושל בו כגדול יצאו הדלית והדקל שאין הקטן מושל בהן כגדול ר' שמעון אוי(ל)קי אגוזין כדלית וכדקל תעזב הנ(ל)ח לפנייהן תבואה בקשה תלתן בעמיר <פח,ג> תמרין במכבדות יכול אפילו השירה אותם הרוח תלי' לוי אותם הפרישן ואחר כך השירה אותם הרוח כשם שזכו בהם כך זכו בעיציהם מנין ספק לקט לקט ספק שכחה שכחה ספק פאה פאה תלי' לוי לעני ולגר תעזב אתם אני יי אלהיכם אני איני גובה מכם אילא נפשות שני' אל תגזל דל כי דל הוא ואל תדכא עני בשער ואומר כי יי יריב ריבם וקבע את קבעיהם נפש לא תגנובו מה תלי' לפי שני הגנ(י)בה שנים ישלם למדנו עונש אזהרה מני' תלי' לוי לא תגנובו לא תגנובו על מנת למקט לא תגנובו על מנת לשלם תשלומי כפל ולשלם תשלומי ארבעה וחמשה בן בגבג אומר לא [תגנב את] שלך מאחר הגנב שלא תראה גונב לא תכחשו מה תלי' לפי שני וכחש בה למדנו עונש אזהרה מני' תלי' לוי לא תכחשו לא תשקרו מה תלי' לפי שני ונשבע על שקר למדנו עונש אזהרה מני' תלי' לוי לא תשקרו איש בעמיתו אין לי אילא איש באיש איש באשה אשה באיש אשה באשה מני' תלי' לוי איש בעמיתו מכל מקום לא תגנובו ולא תכחשו ולא תשקרו איש בעמיתו ולא תשבעו בשמי לשקר הא אם גנבת סופך לכחש סופך לשקר סופך להישבע בשמי לשקר ולא תשבעו בשמי לשקר מה תלי' לפי שני לא תשא את שם יי אלהיך לשוא שיכול אין לי חייבין [אילא] על שם המיוחד בלבד במיתה מני' לרבות כל הכינויין תלי' לוי בשמי בכל שם שיש לי וחללת את שם אלהיך אני יי מלמד ששבעות שוא (ו)חילול השם דבר אחר וחללת נעשה אתה חולין לחיה ולבהמה וכן הוא אומר על כן אלה אבלה [ה]ארץ ויאשמו יושבי בה על כן חרו יושבי ארץ ונשאר אנוש מזער לא תעשוק <פח,ד> את רעך יכול אפילו אמר לו איש פלוני גבור (ו) והוא אינו גיבור איש פלוני חכם והוא אינו חכם איש פלוני עשיר והוא אינו עשיר תלי' לוי ולא תגזול מה גזל מיוחד שהוא שלממון אף העושק שהוא שלממון ואיזה זה זה הכוביש שכר שכיר לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר אין לי אילא שכר האדם שכר הבהמה שכר הכילים שכר הקרקעות מני' תלי' לוי לא תלין פ(ו)ועל פעולת כל דבר עד בקר אינו עובר עליו אילא עד בקר הראשון יכול אפילו לא בא ולא תבעו תלי' לוי אתך לא אמרתי אילא שלא ילין אתך לרצונך יכול אפילו המחיה אצל החנוני או איצל השולחני יהא עובר עליו תלי' לוי אתך לא אמרתי אילא שלא ילין אתך לרצונך לא תלין פעולת שכיר אתך עד בקר אין לי [אילא] שכר יום שהוא גובה כל הלילה שכר לילה שהוא גובה כל היום מני' תלי' לוי ביומו תתן שכרו לא תקלל חרש אין לי אילא חרש מני' לרבות שאר כל האדם תלי' לוי בעמך לא תאור אם כן למה נאמר חרש מה חרש מיוחד שהוא בחיים יצא המת שאינו בחיים ולפני עור לא תתן מכשול לפני סומא בדבר בא ואמר לך בת איש פלוני מה היא לכהונה אל תאמר לו כשירה והיא אינה אילא פסולה היה נוטל ממך עצה אל תתן לו עצה שאינה הוגנת לו אל תאמר לו צא בהשכמה (ו) [בשביל] שיקפחוהו ליסטים צא בצהרים בשביל שישתרב אל תאמר לו מכור את שדך וקח לך חמור ואת עוקף עליו ונוטלה ממנו שמה תאמר עצה טובה אני נותן לו והרי הדבר מסור ללב שני ויראת מאלהיך אני יי הא כל דבר שהוא מסור ללב נאמר בו ויראת מאלהיך (ו)לא תעשו עול במשפט בדין מלמד שהדיין המקלקל את הדין <פט,א> קרוי עוול שנוי משוק(ו) [ץ] חרם ותועיבה וגורם לחמשה דברים מטמא את הארץ מחלל את השם מסליק את השכינה מפיל את ישראל בחרב ומגלה אותם מארצם לא תשא פני דל שלא תאמר עני הוא זה הואיל ואני ועשיר הזה חייבין לפרנסו אזכנו ונמצא מתפרנס בנקיות לכך נאי' לא תשא פני דל לא תהדר פני גדול שלא תאמר עשיר הוא זה בן גדולים הוא זה אבייש(ו) [נו] ואראה בבושתו על אחת כמה שאני מביישו לכך נאי' לא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך שלא יהא אחד מדבר כל צורכו ואחד את אומר לו קצר דבריך שלא יהי(ו) [ה] אחד עומד ואחד יושב אמר ר' יהודה שמעתי שאם רצו להושיב את שניהם מוש(י)בין [ו]איזה הוא האיסור שלא יהא אחד עומד ואחד יושב דבר אחר בצדק תשפט עמיתך הוי דן [את] כל האדם לכף זכות לא תלך רכיל שלא תהא רך דברים לזה וקשה לזה דבר אחר שלא תהא כרוכל מטעין דברים והולך אמר ר' נחמיה כך (הוא) [היה] מנהגן שלדיינין בעלי הדין עומדין לפנייהן ושומעין את דבריהן ומוציאין אותן לחוץ ונושאים ונותנין בדבר גמרו את הדבר היו מכניסין אותן הגדול שבדיינין אומר אי(ו) [ש] פלוני אתה (ו) זכאי איש פלוני אתה חייב מני' לכשיצא [אחד] מן הדי(י)נין לא יאמר אני הוא מזכה וחביריי מחייבין מה אעשה ורבו עלי על זה נאמר לא תלך רכיל בעמך וכן הוא אומר הולך

רכיל מגלה סוד ונאמן רוח מכסה דבר מני אם יודע אתה לו עידות אין את רשיי לשתוק עליה תלי לוי לא תעמד על דם רעך מני (א) [א]ם ראיתו טובע בנהר ליסטים באים עליו חיה רעה באה עליו חייב את להצילו בנפשו תלי לוי לא תעמד על דם רעך מני לרודף אחר חבירו להורגו אחר הזכור אחר נערה מאורסה חייב את להצילו בנפשו (תלי לוי) לא תעמד על דם רעך לא תשנא את אחיך יכול לא תכנו ולא תקללנו ולא תסטרנו תלי לוי בלבבך לא אמרתי אילא שנאה שהיא בלב (ו) ממנין אם הוכחתו אפילו ארבעה (ו) חמשה פעמים חזור והוכח תלי לוי הוכח תוכיח יכול אפילו אתה מוכיחו ופניו? ננימ? שתנות תלי לוי ולא תשא עליו חטא <פ,ט,ב> אמר ר' טרפון העבדה אם יש בדור הזה יכול להוכיח אמר ר' לעזר בן עזריה העבדה אם יש בדור הזה יכול לקבל תוכחת אמר ר' עקיבה העבדה אם יש בדור הזה יודע היאך מוכיחים אמר ר' יוחנן בן נורי מעיד אני עלי את השמים ואת הארץ שיתר מארבעה חמשה פעמים לקה עקיבה על ידי לפני רבן גמליאל שהייתי קובל לו עליו וכל כך הייתי יודע שהוא מוסיף לי אהבה לא תקם עד איכן הוא כוחה שלנקימה אמר לו השאליני מגלך ולא השאילו למחר אמר לו השאליני קרדומך אמר לו איני משאילך כשם שלא השאלתה לי מגלך לכך נא' לא תקם לא תטר עד איכן הוא כוחה שלנטירה אמר לו השאליני קרדומך ולא השאילו למחר אמר לו השאליני מגלך אמר לו הילך א[י]ני כמותך כשם שלא [השאלתה] לי קרדומך לכך נא' לא תטור לא תקם ולא תטר את בני עמך נוקים אתה ונוטיר על אחירים ואהבת לרעך כמוך ר' עקיבה או' זה כלל גדול בתורה בן עזאי אומר זה ספר תולדות אדם זה כלל גדול מזה אילו אומר בהמתך לא תרביע יכול לא יאחוז בבהמה ויעמידה לפני הזכר תלי לוי לא [תרביע] כלאים לא אמרתי אילא משם כלאים אין לי אילא בהמתך על בהמתך מני בהמתך על בהמת אחרים על בהמת אחרים על בהמת אחרים מני תלי לוי את חקתי תשמרו אין לי אילא בהמה על בהמה מני בהמה על חיה על חיה על בהמה טמאה על טהורה טהורה על טמאה מני תלי לוי את חקתי תשמרו שדך לא תזרע אין לי אילא שלא יזרע מני שלא יקיים תלי לוי לא [תזרע] כלאים לא אמרתי אילא משם כלאים מני אין מרכיבין עץ סרק על גבי עץ מאכל ולא עץ מאכל על גבי עץ סרק ולא עץ מאכל על גבי עץ מאכל מני תלי לוי את חקתי תשמרו ובגד כלאים מה תלי לפי שני לא תלבש שעטנו צמר ופשתים יחדו יכול לא ילבש גיזי צמר ואניצי פשתן תלי לוי בגד אין לי אילא בגד מני לרבות את הלבדים תלי לוי שעטנו דבר (שהוא) [ש]ש(ו)ע וטוי (ו) [ל]זו ר' שמעון בן אלעזר או' נלוז מילוי הוא את אביו שבשמים עליו מכלל שני לא יעלה עליך יכול לא יפשיל את הקופה <פ,ט,ג> לאחרי תלי לוי לא תלבש לא תלבש אין לי אילא שלא ילבש ומני שלא יכסה תלי לוי לא יעלה עליך לא יעלה עליך ( ) מותר אתה להציעו תחתיך אבל אמרו חכמים לא יעשה כן שלא תהא נומה אחת עולה על בשרו איש פרט לקטן או יכול שני מוציא בן תשע שנים ויום אחד תלי לוי ואיש אשר ישכב את אשה פרט לקטנה שכבת זרע פרט ל( ) [מ]ערה והיא שפחה יכול בשפחה הכנענית הכתוב מדבר תלי לוי והפדה או והפדה יכול כולה תלי לוי לא נפדתה הכיצד בפדויה ובשאינה פדויה ושחיצה שפחה וחיצה בת חורין במאורסת לבן חורים הכתוב מדבר [א]ית דאמי' פדויה ואינה פדויה חציה שפחה וחציה בת חורין מאורסת לעבד עברי הכת' מדבר] דברי ר' עקיבה ר' ישמעאל או' בשפחה הכנענית הכתוב מדבר המאורסת לבן חורין ר' לעזר בן עזריה אומר כל העריות כבר אמורות מישור אין לנו אילא שחיצה שפחה וחיצה בת חורים והפדה לא נפדתה בכסף ובשוה כסף מני אף בשטר תלי לוי או חפשה לא נתן לה ולהלן הוא אומר וכתב לה מה לה אמור להלן בשטר אף כן בשטר אין לי אילא כסף בחציה ושטר בכולה מני אף בשטר בחציה תלי לוי או חפשה לא נתן לה מה כסף בחציה אף בשטר בחציה בקורת מכות מלמד שהיא לוקה יכול אף הוא ילקה תלי לוי תהיה היא לוקה והוא אינו לוקה לא יומתו כי לא חפשה הא אם חפשה הרי אילו חייבין מיתה ר' שמעון אמר משם ר' עקיבה יכול יהא הכסף גומר בה תלי לוי <פ,ט,ד> לא יומתו כי לא חופשה ערה את כל הפרשה לכה לא חופשה מלמד שאינו גומר בה אילא בשטר והביא את אשמו לוי וגי' נא' כן איל אשם ונא' להלן איל אשם מה איל אשם אמור להלן בכסף שקלים אף כן בכסף שקלים וכפר עליו הכהן באיל האשם לפני יי על חטאתו אשר חטא מלמד שהוא מביא אחת על ביאות הרבה ונסלח לו מחטאתו אשר חטא לעשות את המיזיד כשוגג כל העריות לא עשה בהם את המערה כגומר והשפחה עשה בה את המערה כגומר כל העריות לא עשה בהן את הקטן כגדול והשפחה עשה בה את הקטנה כגדולה כל העריות אחד האיש ואחד האשה שוין במכות ובקורבן והשפחה היא לוקה והוא אינו לוקה ( ) הוא מביא קרבן והיא אינה מביאה קרבן כל העריות בחטאת והשפחה באשם כל העריות בנקבה והשפחה בזכר כל העריות חייב על כל ביאה וביאה והשפחה לא חייב אילא אחת על ביאות הרבה כל העריות לא עשה בהם את המיזיד כשוגג והשפחה עשה בה את המיזיד? כשוגג כי תבואו יכול משבאו לעבר הירדן תלי לוי אל הארץ אל הארץ המיוחדת כי תבאו ונטעתם פרט לשנטעו גוים עד שלא באו ישראל לארץ או יכול שני מוציא את שנטעו גוים משבאו ישראל לארץ תלי לוי כל עץ מיכן אמרו (ע) [ת] שבאו אבותינו לארץ ומצאו נטוע פטור נטעו אף על פי שלא כיבשו חייב ונטעתם פרט לעולה מאיליו ונטעתם פרט למבריך ולמרכיב מיכן אמרו סיפוק גפנים סיפוק על סיפוק <צ,א> אף על פי שהיבריכה בארץ מותר ר' מאיר או' מקום שכוחה יפה מותר מקום שכוחה רע אסור ונטעתם אין לי אילא שנטעו אגוז ושקיד נטע יחור מני תלי לוי כל עץ עץ מאכל לא עץ סרק עץ מאכל פרט לנוטע לסייג ולקורות ולעיצים ר' יוסה או' אפילו אמר הפנימי מאכל

והחיצון לסייג הפנימי חייב והחיצון פטור אמר (ב)רבן ש:מ:עון בן גמליאל במי דברים אמורים בזמן שנטע לסייג ולקורות ולעצים דבר שהוא ראוי להם נטע דבר שאינו ראוי להם מני תלי לוי כל עץ נטעו לעצים [ח]חישב עליו [ל]אכ[י]לה מני תלי לוי כל עץ מאמתי הוא מונה לו משעת נטיעתו פריו פרט לעלים ולולבין מי גפנים וסמדר או יכול שני מוציא [את] (ע)ה[נ]קוקלות ואת הבושר תלי לוי פריו פריו דברי ר' יוסה הגלילי ר' עקיבה או וערלתם ערלתו ערילים לרבות את כולם שלוש שנים יכול בתוך שלוש שנים יהא אסור ולאחר שלוש שנים יהא מותר תלי לוי יהיה לכה להביא את הנוטע לרבים ר' יהודה או לכה פרט לנוטע (ל)רבים ר' שמעון בן אלעזר או משמו נוטע לרבים חייב בעורלה עלה לרבים מאליו פטור מן העורלה לא יאכל אין לי אילא שלא יאכל מני שלא יצבע בו ולא יהנה בו תלי לוי וערלתם ערלתו ערילים לרבות את כולם מני לשלשים יום לפני ראש השנה הרי הן ככל השנה תלי לוי ובשנה ובשנה הרבעית יהיה כל פריו להביא את הפרט ואת העולילות דברי בית הילל <ג,ב> בית שמי אומרים יש לו פרט [ו]יש לו עולילות והעניים פודים לעצמן בית הילל אומרים כולו לגת קודש מה קודש אמור להלן טעון חומש וביעור אף קודש אמור כן טעון חומש וביעור הילולים מלמד שהוא טעון ברכה לפניו ולאחריו מיכן היה רבי עקיבה או לא יטעם אדם כלום עד שעה שיברך מני לשלשים יום לפני ראש השנה הרי הן ככל השנה תלי לוי ובשנה ובשנה החמישית תאכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו ר' יוסה הגלילי או הרי את כמוסיף פירות חמישית על פירות רביעית מה פירות חמישית לבעלים אף פירות רביעית לבעלים ר' (י)עקיבה אומר דיברה התורה כנגד ה(י)צר שלא יהא אדם או הרי ארבע שנים אני מיצטער בו חיים לכך נא' להוסיף לכם תבואתו תבואתו מלמד שאינו ניפדה אילא תבואה מיכן אמרו אין פודין את הרבעים עד שיבואו לעונת המעשרות ומנין לאוכל מן הבהמה עד שלא תצא נפשה עובר בלוא תעשה תלי לוי לא תאכלו על הדם אחר לא תאכלו על הדם אל תאכל מן הבשר והדם קיים במזרק ר' דוסא או (א)ל[א] תאכלו על הדם אין מברין על הרוגי בית דין לא תנחשו כגון אלו שהן מנחשין <ג,ג> בחולדה ובעופות ובכוכבין וכן כיוצא בהן לא תעוננו אלו אוחזי (י)עיניים ר' ישמעאל או זה המעביר על העיניים ר' עקיבה או אלו נותני עיתים כגון אלו שהן אומרים לימודות ערבי שביעיות להיות יפות עקידות קטניות להיות רעות לא תקיפו אחד המקיף ואחד הניקף פאת ראשכם (ו)סוף ראשכם ואילו הן אילו הצדעים מיכן ומיכן לא תשחית פאת זקנד מה תלי לפי שני ופאת זקנם לא יגלחו יכול אפילו גילחו במספרים כבתער יהא חייב תלי לוי לא תשחית פאת זקנד או לא תשחית פאת זקנד יכול אפילו ל(י)קטו במלקטת או (בריטנה) [ברהיטני] יהא חייב תלי לוי ופאת זקנם לא יגלחו הכיצד גילוח שיש בו השחתה הוי או זה התער ופאת זקנד וסוף זקנד מלמד שהוא חייב על [ה]ראש (... [ש]תים אחת מיכן ואחת מיכן ועל הזקן שתיים מיכן ושתיים מיכן ואחת מלמטן ר' לעזר או אם נטלו כולו כאחת אינו חייב אילא אחת אינו חייב עד שיטלנו בתער ר' אלעזר או אפילו לקטו במלקטת או בר[ה]יטנו חייב ושרט יכול אפילו שרט על ביתו שנפל ועל ספינתו שטבעה יהא חייב תלי לוי לנפש לא אמרתי אילא סורטה שהיא על מת מנין לחמש סריטות על מת אחת שהוא חייב על כל שורטה ושורטה תלי לוי ושרט לחייב על כל סירטה וסירטה ר' יוסה או מני לשורטה אחת על חמשה מיתים שהוא חייב על כל מת ומת תלי לוי לנפש לחייב על כל מת ומת וכתובת יכול אפילו כתב ולא קעקע יהא חייב תלי לוי קעקע או קעקע יכול אפילו קעקע ולא כתב יהא חייב תלי לוי וכתובת הכיצד עד שיכתוב ויקעקע בדיו ובכוחל ובכל דבר שהוא רושם ר' שמעון בן יהודה אמר משם ר' שמעון אינו חייב עד שיכתוב (שם) [את] השם שני וכתבת קעקע לא תתנו בכס אני יי <ד,ג> אל תחלל את בתך יכול לא יתננה ללוי ולא יתננה לישראל תלי לוי להזנותה (ל)א אמרתי אילא חילול שהוא לשום זנות איזה זה זה המוסר את ביתו פנויה שלא לשם אישות וכן המוסרת את (עצמה) פנויה שלא לשם אישות ולא תזנה הארץ מזנים הם הפירות יכול על מעשה יחידי תלי לוי ומלאה הארץ זמה לא על מעשה יחידי ר' יהודה או הרי הוא או ותחניפי ארץ בזנותיך וברעתך מה עונשו שלדבר וימנעו רביבים ומלקוש לא היה ומצח אשה זונה היה לך מאנת הכלם ר' אליעזר בן יעקב או מתוך שהוא בא על נשים הרבה ואין ידוע על איזה (ו) מהן בא והיא שקיבלה מאנשים הרבה ואין ידוע מאיזה מהן קיבלה שגג ונשא לביתו שגג והשיאה לבנו נמצא נשוי לבתו ובנו לאחותו נמצא ממלא כל העולם כולו ממזרים תלי לוי זמה (זה מה הוא) [זו מה היא] ר' לעזר או מני שהוא ענוש לפני המקום כבא על אשה ואמה נא' כן זמה ונא' להלן ואיש אשר יקח את אשה ואת אמה זמה היא מלמד שהוא (ע)נוש לפני המקום כבא על אשה ואמה יכול יהא בינין בית המקדש דוחה את השבת תלי לוי את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אמור שבת משום שמירה ואמור מקדש משום מורא יכול יהא ירא מן המקדש תלי לוי את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו מה שבת לא מן השבת את ירא אילא מימי שפיקד על [השבת] אף מקדש לא מן המקדש את ירא אילא מימי שפיקד על המקדש אין לי אילא בזמן שבת המקדש קיים בזמן שאין בית המקדש קיים מני תלי לוי את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו מ(י)ה שמירת שבת לעולם אף מורא מקדש לעולם איזה הוא מורא לא יכנס להר הבית לא במקלו ולא במנעלו ולא באפונדתו ובאבק שעל <ג,א> רגליו ולא יעשנו קפ(ו)נדריא ורקיקא מקול וחומר אל תפנו אל האבות ואל (אוב) הידעונים אוב זה פיתום המדבר משיח[י]ו ידעוני המדבר בפיו הרי אילו ב[ס]קילה והנישאל בהם באזהרה אל תבקשו לטומאה בהם מלמד שאינן באים עליו ועל אדם אילא אם כן היפנה דעתו להם ונטמא בהם

אם מטמא את בהם דע מה את מחליף מה במה מפני שיבה תקום יכול מפני אשמאי תל' לוי זקן ואין זקן אילא חכם שני אספה לי שבעים איש מזקני ישראל רבי יוסה הגלילי אוי זקן זה שקנה את החכמה שני יי קנני ראשית דרכ(י)ו ג' יכול יעמד לפני מרחוק תל' לוי והדרת או והדרת יכול יהדרנו בממון תל' לוי תקום והדרת מה קימה שאין בה חיסרון כיס אף הידור שאין בו חיסרון כיס איזה הוא הידור לא ישב במקומו לא מדבר במקומו לא סותר את דבריו יכול אם ראהו יעצים עיניו כאילו לא ראהו והרי הדבר מסור ללב שני ויראת מאלהיך אני יי הא כל דבר שהוא מסור ללב נאמר בו ויראת מאלהיך אני יי רבי שמעון בן אלעזר אוי מני לזקן שלא יטר[נ]ח תל' לוי זקן ויראת מאלהיך אני יי בא ואמר לך גר אני יכול [ת]קבלו תל' לוי אתך במחוזק לך את שבאו עידיו עמו מני תל' לוי כי יגור בארצכם אין לי אילא בארץ בחוץ לארץ מני תל' לוי אתכם בכל מקום שאתם אם כן למה נאמר בארצכם אילא בארץ אינו צריך להביא ראייה ובחוץ לארץ צריך להביא ראייה לא תונו אותו שלא תאמר לו אמש הייתה עובד עבודה זרה ועכשיו נכנסתה תחת כנפי שמים כאזרח מה אזרח שקיבל עליו את כל דברי תורה אף גר שקיבל עליו את כל דברי תורה מיכן אמרו גר שקיבל עליו את כל דברי תורה חוץ מדבר אחד אין מקבלין אותו ר' יוסה בירבי יהודה אוי אפילו דבר קטן מדיקדוקי סופרים יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כשם שני בישראל ואהבת לרעך כמוך כן נאמר בגרים ואהבת לו כמוך כי גירים הייתם בארץ מצרים דעו מנפשו שלגירים שאף אתם הייתם גרים בארץ מצרים לא תעשו עול במשפט אם לדין כבר הדין אמור אם כן למה נא' לא תעשו עול במשפט במדה מלמד שהמודד ניקרא דין שאם שיקר במידה קרוי עוול סנוי משוקץ חרם ותועבה וגורם לחמשה דברים מטמא את הארץ מחלל את השם מסליק את השכינה מפיל את ישראל בחרב ומגלה אותן מארצם <צא,ב> במידה זו מידת הארץ במשקל זו טריטני במשורה זה (ה)זיר הגדול ויש אומרים זו קוטית קטנה ויש אומרים זה המחוק מאזני צדק צדק את המאזנים יפה אבני צדק את המשקלות יפה איפת צדק צדק את האיפה(ה)[ות] יפה הין צדק צדק את ההינים יפה אמר ר' יוסה בירבי יהודה והלוא ההין בכלל איפה היה שני איפת צדק אם כן למה נאמר הין צדק יהיה לך לאו צדק הין צדק יהיה לכם מנה לך אנגרמין על כך מיכן אמרו הסיטון מקנח את מידותיו אחת לשלושים יום ובעל הבית אחת לשנים עשר חודש רבן שמעון בן גמליאל אוי חילוף הדברים החנוני מקנח את מדותיו פעמים בשבת וממחה את משקלותיו פעם אחת בשבת [מ]קני[ח] מאזנים על כל משקל ומשקל אמר רבן שמעון בן גמליאל במי דברים אמורים בלח אבל ביבש [אינו צריך] וחייב להכריע לו טפח היה שוקל לו עין בעי(ו)[ן] נותן לו גירומין אחד מעשרה בלח ואחד מעשרים ביבש אני יי אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים על תניי כך הוצאתי אתכם מארץ מצרים על תניי שתקבלו עליכם מצות מידות [ש]כל המודה במצות מדות מודה ביציאת מצרים וכל הכופר במצות מידות כופר ביציאת מצרים ושמתם את כל חקותי ואת כל משפטי ועשיתם אותם ליתן שמירה ועשייה לחקים ושמירה ועשייה למשפטים אני יי אני נאמן לשלם שכר ואל בני ישראל תאמר ואל בני ישראל תדבר אמר אל בני ישראל דבר אל בני ישראל צו את בני ישראל ואתה תצוה את בני ישראל ר' יוסה הגלילי אוי דיברה התורה בלשונות הרבה וכולם צריכין להידרש ישראל אילו ישראל הגר אילו הגירים הגר לרבות נשי הגירים בישראל לרבות נשים ועבדים אם כן למה נאמר איש איש להביא את הגוים שבאו על עריות האומות שידונו כדיני האומות שבאו על עריות (ישראל שידונו כדיני ישראל אשר יתן מזרעו למולך לא אשר יתן מזרעו למולך מה תל' לפי שני ומזרעך לא תתן יכול אפילו מסר ולא העביר יהא חייב תל' לוי מזרעך לא תתן להעביר יכול אפילו מסר והעביר שלא למולך יהא חייב תל' לוי מזרעך לא תתן להעביר למולך יכול אפילו מסר והעביר למולך שלא באש יהא חייב תל' לוי לא ימצא בך מעביר בנו ובתו באש העברה העברה לגזירה שוה מה העברה אמורה להלן למולך אף כן למולך מה העברה אמורה להלן באש אף כן באש נמצאתה אומר עד שימסור ויעביר באש ובמולך מות יומת <צא,ג> בבית דין מני אם אין כוח בבית דין עם הארץ מסייעין אותו תל' לוי עם הארץ ירגמוהו דבר אחר עם הארץ עם שבגינן ניברתה הארץ רבן גמליאל אומר עם שהן עתידין לירש את הארץ על ידי הדברים הללו ירגמוהו לא כסותו באבן מלמד שאם מת באבן אחת יצא ואני אתן את פני פונה אני מכל עסקי ועסוק בו באיש לא בציבור ההוא לא אנוס ולא השוגג ולא המוטעה והכרתי אתו מקרב עמו ועמו שלום כי מזרעו נתן למולך מה תל' לפי שני לא ימצא בך מעביר בנו ובתו אין לי אילא בנו ובתו בן בנו ובן בתו מני תל' לוי [כי מזרעו נתן למולך אין לי אלא זרע כשר זרע פסול מניין תל' לוי בת] בתתו מזרעו למולך כל זרע שייש לו למען טמא את מקדשי ולחלל את שם קדשי מלמד שהוא מטמא את המקדש ומחלל את השם ומסליק את השכינה (ומפיל את ישראל בחרב ומגלה אותם מארצם) ואם העלם (העלם) יעלימו מני אם העלימו בדבר אחד סוף שדברים הרבה מעלימין תל' לוי ואם [העלם] העלם יעלימו מנין אם העלימו בבית דין אחד סוף שבת דנין הרבה מעלימין תל' לוי ואם העלם העלם יעלימו ומנין אם העלימו בסנהדריות שלשבטים סוף שסנהדרין גדולה של ישראל מעלמת ודיני נפשות ניטלים מהם על כך לכך נאמר ואם העלם (י)[ה]על(ימו)[ם] יעלימו ואם העלם יעלימו עם הארץ את ע' וגי בכל מיתה שירצו ושמתו אני את פני פונה אני מכל עסקי ועסוק בו באיש (ב) לא בציבור ההוא לא אנוס ולא השוגג ולא המוטעה ובמשפחתו מה תל' אמר ר' שמעון וכי מה חטאת המשפחה אילא ללמדך שאין לך משפחה שיש בה (מ)

[ו] כס שכולם מוכסים שיש בה ליסט(ו) [וס] שכולם ליסטים מפני שכולם מחפין עליו והכרתי אתו מה תל' לפי שני ובמשפחתו יכול תהא משפחתו בהכרת תל' לוי אתו אתו בהכרת אין משפחתו בהכרת אלא ביסורים והכרתי אתו ואת כל הזונים אחריו לזנות אחרי המולך לרבות שאר עבודה זרה בהכרת מקרב עמם ועמם שלום <צב,א> איש אין לי אלא איש אשה מני תל' לוי כי איש איש אשר יקלל את אביו לא את אבי אביו את אמו לא את אס אמו אביו ודיי לא הספיק אמו ודיי לא הספיק אביו ואמו קילל מה תל' לפי שני ומקלל אביו ואמו מות יומת יכול לא יהא חייב עד שיקלל שניהם כאחת תל' לוי אביו ואמו קילל קילל אפילו אחד מהן והלא הגר חייב על אמו ואינו חייב על אביו דברי ר' יוסה הגלילי ר' עקיבה אוי אביו ואמו קילל את שהוא חייב על אביו חייב על אמו ואת שאינו חייב על אביו אינו חייב על אמו מודה ר' עקיבה בשתוקי שהוא חייב על אמו אף על פי שאינו חייב על אביו אביו ואמו קילל אפילו לאחר מיתה הלא דין הוא הואיל והמכה חייב והמקלל חייב מה המכה אינו חייב אלא בחיים אף המקלל לא יהא חייב אלא בחיים תל' לוי אביו ואמו קילל אפילו לאחר מיתה דמיו בו בסקילה <צג,ב> ושמרתם את כל חקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ליתין שמירה ועשייה לחוקים ושמירה ועשייה למשפטים ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה [אני אינו מאביא אתכם שמה] אילא על מנת לירש לא ככנענים שהיו שומרי מקום עד שתבואו ולא תלכו בחקות הגוי [אילו המצריים] אשר אני משלח מפניכם אילו הכנענים כי את כל אלה עשו מלמד שהיו הכנענים שטופים בדברים הללו אני איני מגלה אותם אילא על ידי הדברים הללו ואקוץ בס כאדם שהוא קווט (ממזוני) [במז'ו] ואמר לכם אתם תירשו את <צג,ג> אדמתם אתם נאים יורשים אותה שאתם פתחתם תחילה וכן הוא אומר גן נעול אחותי כלה וג' ואני אתננה לכם לרשת אתה עתיד אני ליתנה לכם ירושת עולם שמה תאמרו אין לך תתן לנו אילא משלאחרים והלוא משלכם היא (ואי) והיא אינה אילא חלקו שלשם ואתם בניו שלשם והם אינן אילא בני חס ומה טיבן לתוכה אילא שהיו שומרי מקום עד שתבואו אני יי אלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים (להיות לי) ראו כמה ביניכם ל[אומ]ות באומות אדם מקשט את אשתו ומוסרה לאחר אדם מקשיט [את] עצמו ונימסר לאחר והבדלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה צורך לומר בין פרה לחמור והלוא כבר הן מפורשי[ם] אס כן למה נאמר והבדלתם בין הבהמה הטהורה לטמאה בין טהורה לך לטמאה לך בין שנישחט רובו שלקנה בין שנישחט חציו וכמה הוא בין רובו לחיצו מלוא שיערה ובין העוף הטמא לטהור ולא תשקצו את נפי <צג,ד> וג' לאסור והייתם לי קדשים כי קדוש אני יי כשם שאני קדוש כך אתם היו קדושים כשם שאני פרוש כך אתם היו פרושים ואבדיל אתכם [מן העמים] להיות לי אס מובדלים אתם מן העמים הרי אתם לשמי ואס לאו הרי אתם שלנבוכדנצר מלך בבל וחביריו רבי [לעזר] בן עזריה אומר מנין לא יאמר אדם [אין] איפשי ללבוש כלאים [אין] איפשי לאכל בשר חזיר [אין] איפשי לבוא על הערוה אבל איפשי ומה אעשה ואבה שבשמ...> אס גזר עלי כך שני ואבדיל אתכם מן העמים להיות לי (ש)נימצא פורש מן העבירה ומקביל עליו מלכות שמים איש ואשה אין לי אילא איש ואשה מני לרבות טומטום ואנדרג(ל)נס תל' לוי ואשה כי יהיה בהם לא הנישאל בהם אוב זה פיתום המדבר משיחיו ידעוני המדבר בפיו הרי אלו בסקילה והנישאל בהם באזהרה מות יומתו באבן ירגמו אותם דמיהם בס זה בינין אב כל דמיהם בס האמורים בתורה בסקילה

<אמור>

<צג,ג> ויאמר יי אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן וג' בני אהרן אינן מיטמין למיתים מיטמות הן בנות אהרן למיתים בני אהרן יכול חללים תל' לוי הכהנים יצאו חללים מני לרבות בעלי מומים תל' לוי בני אהרן אף הקטנים ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו אין לי אילא המת מני לרבות את הדם תל' לוי לנפש ואומר כי הדם הוא הנפש מני לרבות כל הטמאות ה[פ]רשות מן המת תל' לוי ואמרת אלהם לרבות כל הטמאות הפורשות מן המת לנפש לא יטמא בעמיו בזמן שעמיו שם אינו מיטמא מיטמא הוא על מת מצוה כי אס לשאירו אין שאירו אילא אשתו שני שאר אביך היא הקרוב לא ארוסה אליו לא גרושה יאמר לאמו מה תל' לוי [ולאביו <צג,ד> מה אמו שהיא מיתחללת הרי הוא מיטמא לה אביו שאינו מיתחלל אינו דין שיטמא לו אילו כן הייתי אוי מה אמו בידוע אף אביו בידוע אביו חזקה מני תל' לוי ולאביו או אילו נאמר לאביו ולא נאמר לאמו הייתי אוי מה אביו שהוא חזקה הרי הוא מיטמא [לו] אמו שהיא ודיי אינו דין שיטמא לו [ה] אילו כן הייתי אומי מה אביו שאינו מתחלל אף אמו שאינה מתחללת אמו שניתחללה מני תל' לוי ולאמו יאמר לבנו ולבתו מה תל' לוי לאמו ולאביו מה בנו ובתו שאינו חייב בכבודן הרי הוא מיטמא להם אמו ואביו שהוא חייב בכבודן אינו דין שיטמא להם אילו כן הייתי אומר לבנו ולבתו יכול לבנו ולבתו הנפלים תל' לוי לאמו ולאביו מה אמו ואביו בני קיימה אף בנו ובתו בני קיימה יצאו בנו ובתו הנפלים שאינן בני <צד,א> קיימה מה תל' לוי לבנו ומה תל' לוי לבתו לפי שיש בבן מה שאין בבת ובבת מה שאין בבן הבן אביו חייב בו מצוות למולו לפדותו ללמדו תורה ללמדו אומנות להשיאו אשה מה שאין כן בבת הבת אביה זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפר נדריה מה שאין כן בבן הא לפי שיש בבן מה שאין בבת ובבת מה שאין בבן צריך לומר לבנו

וצריך לומר לבתו יאמר לאחיו ולאחותו מה תלי' לוי' בנו ובתו מה אחיו ואחותו שאינו חייב בהם מצוות הרי הוא מיטמא להם בנו ובתו שהוא חייב בהם מצוות אינו דין שיטמא להם אילו כן הייתי אוי' לאחיו ולאחותו יכול אחיו ואחותו מאמו תלי' לוי' לבנו ולבתו מה בנו ובתו שהוא יורשן אף אחיו ואחותו שהוא יורשן יצאו אחיו ואחותו מאמו שאינו יורשן יאמר לאחיו מה תלי' לוי' לאחותו שאילו נאמר לאחיו ולא נאמר לאחותו הייתי אומר מה אחיו בין קטן בין גדול אף אחותו בין קטנה בין גדולה תלי' לוי' ולאחותו הבתולה הקטנה לא הגדולה או אילו נאמר לאחותו ולא נאמר לאחיו הייתי אומר מה אחותו הקטנה לא הגדולה אף אחיו הקטן לא הגדול תלי' לוי' ולאחיו בין קטן בין גדול ולאחותו הבתולה פרט לאנוסה ולמפותה או יכול שני מוציא את מוכת עץ תלי' לוי' אשר לא היתה לאיש (ו) [שהו] יתה בידי איש לא שה (ו) [יתה] בדבר אחר הקרובה לרבות את הארוסה אליו לרבות את הבוגרת לה יטמא מצוה (ו) לא רצה ליטמא מטמין אותו על כורחו מעשה ביוסף הכהן שמיתה אשתו בערב פסחים ולא רצה ליטמא לה ודחפוהו חכמים וטימו אותו על כורחו לה יטמא על הוודי הוא מיטמא אינו מיטמא על הספק לה יטמא אינו מיטמא לאחירים עמה שלא יאמר הואיל ונטמאתי על אבה אלקט עצמות פלוני בידי לה יטמא אינו מיטמא על איבריה שאין אדם מיטמא על איבר מן החי מאביו אבל מיטמא הוא על עצם כשעורה מאביו ר' יהודה אוי' אין אדם מיטמא על עצם כשעורה מאביו אבל חוזר הוא על עצם כשעורה מאביו מעשה ביוסה בן פכסן שעלת (נימה) [נומי] על רגלו וניכנס הרופה לחותכה אמר לו כשתנח בה כחוט שערה הודיעני חתכה והניח בה כחוט שערה והודיעו קרא לנחוניה בנו אמר לו נחוניה בני עד כן הייתה חייב ליטפל בי מיכן והלך צא לך שאין אדם מיטמא על איבר מן החי מאביו וכשבא דבר אצל חכמים אמרו על זה נאמר יש צדיק אובד בצדקו הצדיק אובד וצדקו עמו לא יטמא בעל מה תלי' לפי שני לאמו ולאביו לבנו [ו] לבתו ולאחיו ולאחותו מיטמא להם בין כשירים בין פסולים יכול אף לאשתו מיטמא בין כשירה בין פסולה תלי' לוי' לא <צד, ב> יטמא בעל יש בעל מיטמא ויש בעל שאינו מיטמא הכיצד מיטמא הוא לאשתו כשירה ואינו מיטמא לאשתו פסולה בעמיו בזמן שהן עושין כמעשה עמיו לא בזמן שפרשו מדרכי הציבור להחלו נהג כמנהג [זה] הרי הוא חולים יכול יהא חולים [לעולם] תלי' לוי' בעמיו להחלו בזמן שהוא עמו הרי הוא חולים פרש הרי הוא בקדושתו לא יקרחו יכול על חמש קרחות אינן חייבין אילא אחת תלי' לוי' קרחת לחייב על כל קרחה וקרחה בראשם מה תלי' לפי שני לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם למת שייכול אין לי חייבין אלא על בין העיניים בלבד מני' לרבות את הראש תלי' לוי' (ו) [בראשם] לרבות את הראש יכול הכהנים שריבה בהם הכתוב מצ[ו]ות יתירות חייבין על כל קרחה וקרחה ועל הראש כבין העיניים אבל ישראל [שלא] (ו) ריבה בהם הכתוב מצ[ו]ות יתירות אינן חייבין אלא אחת [ו] אינן חייבין [אילא] על בין העיניים בלבד תלי' לוי' קרחה קרחה לגזירה שווה מה קרחה אמורה בכהנים חייבין על כל קרחה וקרחה ועל הראש כבין העיניים אף קורחה אמורה בישראל חייבין על כל קרחה וקרחה ועל הראש כבין העיניים מה קרחה אמורה בישראל אינן חייבין אילא על המת אף קרחה אמורה בכהנים אינן חייבין אילא על המת וברשרם לא ישרטו יכול [על] חמש שריטות אינן [נן] חייבין אילא אחת תלי' לוי' שרטה לחייב על כל ש(ו) [ג]רטה ו(ו) [סירטה] יכול הכהנים שריבה בהם הכתוב מצות יתירות חייבין על כל סורטה וסורטה אבל ישראל שלא ריבה בהם הכתוב מצות יתירות אינן חייבין אילא אחת תלי' לוי' שרטה שרטה לגזירה שווה מה שורטה אמורה בכהנים חייבין על כל שורטה ושורטה אף שורטה אמורה בישראל חייבים על כל שורטה ושורטה מה שורטה אמורה בישראל אינן חייבין אילא על המת אף שורטה אמורה בכהנים אינן חייבין אילא על המת קדשים יהיו לאלהיהם על כורחם ולא יחללו (את) שם אלהיהם כי את אשי יי לחם אלהיהם הם מקריבים להגיד מ[ה]גרם הם מקריבים לא הלויים והיו קדש לרבות בעלי מומים אשה זונה ר' יהודה אוי' זונה זו אילונית וחכמים אומרים אין זונה אילא גיורת ומשחררת [ו] שניבעלה בעילת זנות ר' אליעזר אוי' אף הפנוי (ו) [ש]בא על הפנויה שלא לשם אישות וחללה איזו היא זו שנולדה מאחד מ(יכל) [ן] הפסולים גרושה אין לי אילא גרושה חלוצה מנין ודין הוא מה אם גרושה שהיא מותרת לחזור למגרש פסולה מן הכהונה חלוצה שהיא אסורה [לחזור] לחולץ אינו דין שתהא פסולה <צד, ג> מן הכהונה צרה תוכיח שהיא אסורה [לחזר: ו?]: לחולץ וכשירה לכהונה הפרש גרושה עשה בה מעשה וחלוצה עשה בה מעשה אל תוכיח צרה שלא עשה בה מעשה אם נפשך לומר ואשה לרבות את החלוצה יכול אף צרה תהא פסולה מן הכהונה תלי' לוי' ואשה גרושה מאישה שגיר[ו]ן שיהי בידי איש לא שגירשיה בידי אשה אשה גרושה זו דרש ר' אלעזר בן מתיה הרי שהלך בעלה למדינת הים באו ואמרו לה מת בעליך ונתקדשה ואחר כך בא בעלה מנין שהיא מותרת לו (ו) [ח]זור לראשון אף על פי שנתן לה האחרון גט לא פס(ו) [ל]ה מן הכהונה תלי' לוי' ואשה גרושה מאישה לא מאיש שאינו אישה לא יקח לא יקחו מלמד שאף האשה מוזהרת על ידי האיש מנין אם אינו רוצה דפנו תלי' לוי' וקדשתו על כורחו כי את לחם אלהיך הוא מקריב להגיד מ[ה]גרם קדוש יהיה לך לרבות בעלי מומים כי קדוש אני יי מקדשכם להזהיר בית דין על כך ובת כהן כי תחל יכול אם חיללה את השבת תידון בשריפה תלי' לוי' כי תחל לזנות שחילל(ו) [ה] בזנות לא שחיללה בדבר אחר יכול אם זינת פנויה תידון בשריפה תלי' לוי' כן אביה ולהלן נאמר אביה מה אביה אמור להלן זנות עים זיקת הבעל אף אביה אמור כן זנות עים זיקת הבעל או אינו אוי' אביה אילא להוציא את כל האדם כשהוא אוי' היא מחללת הרי [כל] אדם אמור הא

מה אני מקיים אביה מה אביה אמור להלן זנות עים זיקת הבעל אף אביה אמור כן זנות עים זיקת הבעל או מה [אביה] אמור להלן נערה ארוסה אף אין לי אילא נערה ארוסה מנין נערה נשואה בוגרת ארוסה בוגרת נשואה אפילו זקינה מנין תלי' לוי' ובת כהן מכל מקום אין לי אילא בת כהן לכהן מני' בת כהן ללוי בת כהן לישראל אפילו לנתין אפילו לממזר תלי' לוי' ובת איש כהן אף על פי שאינה (כוהנת) [הוגנת] את אביה היא מחללת ר' אליעזר או' עם אביה בשריפה [עם חמיה בסקילה היא באש תשרף הי...> בשריפ...>] אין בועליה בשריפה היא בשריפה אין זוממיה בשריפה והכהן הגדול מאחיו שיהא גדול מאחיו בנוי בכוח בעשר בחוכמה ובמראה אין לו מנין שיגדלוהו אחיו תלי' לוי' הגדול שיהא גדול מאחיו אמרו עליו על פינחס איש חבתה שעלה גורלו להיות כהן גדול והלכו ()[אחר]יו גיזברים ומרכולים ומצאוהו חוצב ומילו עליו את המחצב דינרי זהב אמר ר' חנניה בן גמליאל וכי סתת היה והלוא חתנינו היה והלוא <צד, ד> לא מצאוהו אילא חורש כעיניין שני ושנים עשר צמדים לפניו והוא בשנים העשר אשר יוצק על ראשו שמן המשחה מה תלי' לפי שני' שבעת ימים ילבשם הכהן שיכול אין לי אילא הנימשח שבעה וניתרבה שבעה נמשח שבעה וניתרבה יום אחד נימשח יום אחד וניתרבה שבעה נימשח יום אחד וניתרבה יום אחד אפילו שעה אחת מני' תלי' לוי' אשר יוצק על ראשו שמן המשחה אפילו שעה אחת ומילא את ידו ללבש את הבגדים אפילו שעה אחת אילו או' ראש לא יפרע ובגד לא יפרס יכול לא יפרע ולא יפרס [ראשה] שלסוטה תלי' לוי' ראשו ר' מאיר או' ראשו לא יפרע ובגדיו לא יפרס על מיתו כדרך שבני אדם פורעין ופורמין על מיתיהן לא יפרס לא יפרס כנגד הפורמין הכיכד כוהן גדול פורס מלמטן וההדיוט מלמעלן ועל כל נפשות מת אמר ר' עקיבה מנין לרביעית דם שהיא משני מיתים תלי' לוי' על כל נפשת מת שתי נפשות מת אחד לא יבוא ולא יטמא חייב בלא יבוא וחייב בלא יטמא אין לי אילא כהן גדול שהוא חייב בלא יבוא וחייב בלא יטמא מני' לכהן הידיוט שהוא חייב בלא יבוא וחייב בלא יטמא תלי' לוי' לא יטמא לא יטמא לגזירה שווה מה לא יטמא אמורה בכהן גדול חייב בלא יבוא וחייב בלא יטמא אף לא יטמא אמורה בכהן הידיוט חייב בלא יבוא וחייב בלא יטמא לאביו ולאמו לא יטמא מיטמא הוא על מת מצוה ומן המקדש לא יצא עימהם אינו יוצא יוצא הוא אחריהן אחריהן אילא הן ניכסין והוא ניגלה הן ניכסין והוא נגלה [ו]יוצא עימהן עד פתח העיר דברי ר' מאיר ר' יהודה או' מן המקדש לא יצא אינו יוצא כל עיקר מנין אם עבד תהא עבודתו כשירה תלי' לוי' ולא יחלל את מקדש אלהיו ה(ו)א כהן הידיוט ()[שעבד אונין] עב[ו]דתו פסולה כי שמן משחת אלהיו עליו אין לי אילא המשוח בשמן המושחה המרובה בגדים מני' תלי' לוי' כי נזר כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אני יי להגיד מ[ה]: גרם הוא לא המלך הוא לא הנזיר הוא לרבות כהן משוח מלחמה אשה בבתוליה יקח פרט לבוגרת שכלו בתוליה ר' אלעזר ור' שמעון מכשירין בבוגרת יאמר אלמנה מה תלי' לוי' גרושה שאילו נאמר אלמנה ולא נא' גרושה הייתי או' אלמנה שהיא מותרת לכהן הידיוט אסורה לכהן גדול גרושה שהיא אסורה לכהן הידיוט אינו דין שתהא אסורה לכהן גדול אילו כן הייתי או' אלמנה שהיא מותרת לכהן הידיוט זרעו ממנה חולין חולין גרושה שהיא <צה, א> אסורה לכהן הידיוט יהא זרעו ממנה ממזר תלי' לוי' גרושה לא יחלל או אילו נאמר גרושה ולא נא' אלמנה הייתי או' גרושה שהיא אסורה לכהן הידיוט (יהא) זרעו ממנה חולין חולין אלמנה שהיא מותרת לכהן הידיוט יהא זרעו ממנה כשר תלי' לוי' אלמנה לא יחלל גרושה ולא יחלל בת אלמנה לה()מיר עליה וגרושה להקל עליה וחללה איזו היא זו שנולדה מאחד מכל הפסולים זונה מה תלי' שיכול אין לי אילא כהן גדול שעשה זרעו מן הפסולות ממנה חולין מנין לכהן הידיוט נעשה זרעו מן הפסולות ממנה חולין תלי' לוי' זונה זונה לגזירה שווה מה זונה אמורה בכהן גדול עשה זרעו מן הפסולות ממנה חולין אף זונה אמורה בכהן הידיוט נעשה זרעו מן הפסולות ממנה חולין את אלה לא יקח אלה לא יקח ולא יחלל ואין זרעו מן הנידה חולין הלא דין הוא מה אם אילו שאינ[ו] חייב על ביאתן כרת זרעו מהם חולין נידה שהוא חייב על ביאתה כרת אינו דין שיהא זרעו ממנה חולין תלי' לוי' את אלה לא יקח אלה לא יקח ולא יחלל ואין זרעו מן הנידה חולין[ו] כי אם בתולה מלמד שהוא מצוה על הבתולה ()מ]עמיו להביא בת גיורת עמונית שתהא כשירה לכהונה יקח אשה מה תלי' מני' אתה או' אירס את האלמנה וניתמנה להיות כהן גדול יכנוס תלי' לוי' יקח אשה מעשה בי[ו]ה[ו]שע בן גמלא שקידש את מרתה בת ב[ו]י[ת]ס ומינהו המלך להיות כהן גדול וכנסה יכול אפילו עשה מאמר ביבמתו [יכנוס] תלי' לוי' יקח אשה לא יבמה לא יחלל זרעו אין לי אלא זרע שהוא מתחלל היא עצמה מני' ודין הוא מה אם זרע שלא עבר עבירה הרי הוא מתחלל היא שעברה עבירה אינו דין שתיתחלל הוא עצמו יוכיח שעבר עבירה ואינו מיתחלל לא אם אמרתה באיש שאינו מיתחלל בכל מקום תאמר באשה שהיא מתחללת בכל מקום [הואיל >...< מתחללת בכל מקום] דין הוא שתיתחלל אם נפשך לומר לא יחול ולא יחלל אף מי שהיה כשר וניתחלל בעמיו להביא בת חלל זכר שתהא פסולה מן הכהונה ר' יהודה או' בת גר זכר כבת חלל זכר כי אני יי מקדשו להגיד מ[ה]גרם <צה, ב> וידבר יי אל משה לאמר דבר אל אהרן לאמר איש מזרעך לדרתם אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו אמר ר' לעזר בירבי יוסה התינוק פסול אף על פי תמים מאמתי עבודתו כשירה משיביא שתי שערות אבל אין אחיו הכהנים מקריבים אתו לעבודה עד שיהא בן עשרים שנה אשר יהיה בו מום אין לי אילא שהיה בו מום לאחר הדיביר כזיבה וכנגעים היה בו מום לפני הדיביר מני' תלי' לוי' אשר יהיה בו מום אין לי אילא שנולד תמים ונעשה בעל מום נולד בעל

מום ממעי אמו מני תלי לוי אשר יהיה בו מום לא יקרב להקריב לחם אלהיו אין לי אילא תמידין שהן קרויין לחם [שני] את קרבני לחמי לאשי שאר כל קורבנות הציבור מני תלי לוי שוב לחם מני לרבות את הדם תלי לוי להקריב ואומר ויקריבו בני אהרן את הדם אליו מנין אמורי חטאת אמורי אשם אמורי קדשי קדשים אמורי קדשים קלים תלי לוי ל[א] יגש להקריב מנין הקומץ והלבונה והקטורת מנחת כהנים מנחת כהן משיח ומנחת נסכים תלי לומר לא יגש להקריב מנין היציקות הבלילות התנופות ההגשות הקמיצות ההקטרות המליקות הקבלות ההזיות תלי לוי לא יגש להקריב יכול יהוא חייבין על כולם תלי לוי לחם מה לחם מיוחד שהוא משום עבודה יצאו אילו שאינן משום עבודה כל איש מה תלי לפי שני זרע אהרן אין לי אילא זרעו שלאהרן אהרן עצמו מנין תלי לוי כי כל איש אשר בו מום אין לי אילא בעל מום קבוע בעל מום עובר מני תלי לוי כל איש אשר בו מום עויר בין סומא בשתי עיניו בין סומא אפילו בעינו אחת חוורור הקבוע והמים הקבועים מני תלי לוי אי[ש] עור פיסיה בין חגיגר בשתי רגליו בין חגיגר אפילו ברגלו אחת רגלו חלולה ועקומה דומה למגל מני תלי לוי או פיסיה חרום שחוטמו שוקע חוטמו בלום חוטמו סולד חוטמו נוטף מני תלי לוי או חרום אבה יוסה [אומר] החרם איזה הוא החרם הכוחל שתי עיניו כאחת אמרו <צה,ג> לו הפליגתה אף על פי שאינו יכול לכחול שתי עיניו כאחת שרוע שנישמטה יריכו פיקה יוצא מגידולו עקיבו יוצא לאחוריו פרסתו רחבה כשלאווז מני תלי לוי או שרוע שבר רגל אין לי אילא שנישברה רגלו הקישן והעוקלן והקולבן מני תלי לוי או שבר רגל שבר יד אין לי שנישברה ידו אצבעותיו מרוכבות זו על זו או קלוטות עד הפרק כשר למטה מן הפרק פסול חתכה כשר מני תלי לוי או שבר יד גבן שיש לו גבינן אין לו גבינן אין לו אילא גבין אחד [זה] הוא הגבן האמור בתורה ר' דוסה או' כל שגבינני שוכבין ר' חנניה בן אנטו[ס] [א]גנס או' כל שיש לו שני גבין ושתי שזרות דק זה הדוק חלזון [לחש עיניו] [נחש עינב] מני תלי לוי או דק תבלול לבן הניכנס בשחור ושחור בלבן ר' יוסה או' אין מומין בלבן ואיזה הוא תבלול לבן הפוסק בסירה ונכנס בשחור בעי[ו] [ניו] להביא את שבעיניו שתי עיניו למעלן שתי עיניו למטן עינו אחת למעלן עינו אחת למטן רואה את החדר ואת העלייה כאחת סכי שמש והזגדס והרואה את חבירו ואומר לי הוא רואה גרב זה החרס ילפת זו חזזית מצרית מרוח אשך ר' ישמעאל או' כל שנימרחו אשכיו ר' עקיבה או' כל שרוח באשכיו ר' חנניה בן אנטו[ס] או' כל שמראיו חשוכין אין לי אילא אילו בלבד מני לרבות שאר כל המומין תלי לוי מום מום ריבה מנין [לרבות] הכושי והגיחור והלווקן והכפח והננס והחרש והשוטה והשיכור ובעלי נגעין טהורין תלי לוי איש איש ריבה הלא דין הוא מה אם בהמה שפסל בה אותו ואת בנו וטריפה ויוצא דופן הכשיר בה הכושי והגיחור והלווקן והכיפיח והננס והחרש [והשוטה] והשיכור ובעלי נגעין טהורין אדם שהכשיר בו אותו ואת בנו וטריפה ויוצא דופן אינו דין שני[כש] [י]ר בו הכושי והגיחור והלווקן והכיפיח והננס והחרש והשוטה והשיכור ובעלי נגעין טהורין תלי לוי איש איש ריבה אשר בו מום פרט לאתו ואת בנו וטריפה ויוצא דופן הלא דין הוא מה אם בהמה שהכשיר בה הכי והגי והלי והכי והני והחי והשי [והשכור] ובעי נגי טה' פסל בה אותו ואת בנו וטריפה ויוצא דופן אדם שפסל בו הכי והגי [צה,ד] והלי והכי והני והחי והשי ובעי נגי טה' אינו דין שניפסול בו אותו ואת בנו וטריפה ויוצא דופן תלי לוי אשר בו מום פרט לאותו ואת בנו וטריפה ויוצא דופן מום בו פרט לשעבר מומו הלא דין הוא מה אם בהמה שפסל בה אותו ואת בנו וטריפה ויוצא דופן אם עבר מומה כשירה אדם שהכשיר בו אותו ואת בנו וטריפה ויוצא דופן אם עבר מומו לא יהא כשר לא אם אמרתה בבהמה שהכשיר בה הכושי הגיחור והלווקן הכיפיח והננס החרש השוטה והשיכור ובעלי נגעים טהורים תאמר באדם שפסל בו את כל אילו הואיל ופסל בו את כל אילו אם עבר מומו לא יהא כשר תלי לוי מום בו פרט לשעבר מומו לחם אלהיו מקדשי הקדשים וגי' אם נאי' מקדשי הקדשים צריך לומר מן הקדשים ולמה נאמר מן הקדשים שאילו נאמר מקדשי קדשים ולא נאי' מן הקדשים הייתי או' קדשי[ו] קדשים שהותרו לזר מהם [יא] כל ומן קדשים קלים לא יאכל צריך לומר מן הקדשים או אילו נאי' מן הקדשים ולא נאי' מקודשי קדשים הייתי או' מן קדשים קלים יאכל ומן קדשי קדשים לא יאכל צריך לומר מקדשי קדשים וצריך לומר מן הקדשים יאכל אף במחלוקת הלא דין הוא מה אם טבול יום ומחוסר כיפורים שהן כשירים לעבודת מ? ח?ר אינן אוכלין במחלוקת בעל מום שהוא כשר לעבודת מ? ח?ר אינו דין שיאכל במחלוקת תלי לוי יאכל אף במחלוקת אם נאמר לפרוכת צריך לומר למזבח ולמה נאמר למזבח שאילו נאמר לפרוכת ולא נאמר למזבח הייתי או' לפרוכת שהיא בפנים יהא פסול ולמזבח שאינו בפנים לא יהא פסול צריך לומר למזבח או אילו נאי' למזבח ולא נאמר לפרוכת הייתי או' המזבח שהוא כשר לעבודה יהא פסול לפרוכת שאינה כשירה לעבודה לא יהא פסול צריך לומר לפרוכת וצריך לומר למזבח יכול לא יכנס לעשות רקיעות תלי [לוי] אך כך היא מצוותן הכהנים ניכנסים אם אין [כהנים ניכנסים לוי] אם אין טהורים ניכנסין טמאין אם אין תמימין ניכנסין בעלי מומין מני' אם עבד תהא עבודתו פסולה תלי לוי ולא יחלל את מקדשי מני' שבעל מום במיתה ר' או' נאי' כן חילול ונאי' להלן <צו,א> חילול מה חילול שני' להלן מיתה אף כן מיתה וחכמין אומ' אין בעל מום במיתה אילא באזהרה וידבר משה אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל הזהיר את אהרן על ידי הבנים והזהיר את הבנים על ידי ישראל והזהיר את הבנים זה על ידי זה וידבר יי אל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו וינזרו אין נזירה אילא הפרשה וכן הוא או' וינזר מאחרי ויעל גלוליו [א] לבו

ואומר נזרו אחר וינזרו מקדשי בני ישראל על קודשי בני ישראל חיבין משם פיגול נותר וטמא [אין חיבין על קדשי גוים משום פגול נותר וטמא קו'] קדשי ישראל אין לי אילא קדשי ישראל קודשי עצמן מני תלי לוי אשר הם מקדשים לי אני יי לרבות את כולם מני שאינו מדבר אילא בזמן ר' אומר נא' כן חילול ונא' להלן חילול מה חילול שני להלן זמן אף כן זמן מ[ה] חילול שני להלן מיתה אף כן מיתה מה חילול שני להלן הרצייה אף כן הרצייה () [רבי יהודה] או' נא' כן אני יי ונא' ל[מט] אני יי מה אני יי אמור למטן אני יי מכרית אף אני יי אמור כן אני יי מכרית אמור אליהם אילו העומדים לפני הר סיני לדרתיכם שינהוג הדבר לדורות אם נאמר לאבות למה נא' לבנים אם נא' לבנים למה נא' לאבות לפי שיש באבות מה שאין בבנים ובבנים מה שאין באבות באבות מה הוא או' וכל בת יורשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממש' וגי' הרבה מצוות () [ב]בנים מה שאין כן באבות הא לפי שיש באבות מה שאין בבנים ובבנים מה שאין באבות צריך לומר באבות וצריך לומר (ל) [ב]בנים איש אין לי אילא איש אשה מני תלי לוי זרעכם מני לרבות כל ישראל תלי לוי כל איש כל איש <צו,ב> אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים אשר יקדשו בני ישראל ליי וטומאתו עליו ונכרת והלוא שלמים בכלל כל הקדשים היו שייכול אין לי חיבין כרת משם טומאה אילא על השלמים בלבד מני לרבות כל הקדשים תלי לוי אמר אליהם לדרתיכם כל איש אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים או אינו מביא אילא כיוצא בשלמים מה שלמים מיוחדים הנאכלים לשני ימים הנאכלים ליום אחד מני תלי לוי בשר ששיריו נאכלים עולה שאין שיריה נאכלין מני תלי לוי זבח מיני זבחים העופות והמנחות שאינן מיני זבחים עד שתהא מרבה [להביא] לוג שמן שלימצורע מני תלי לוי אשר יקרב מכל זרעכם אל הקדשים יכול כל שחיבין עליו משם פיגול יהוא חיבין עליו משם טומאה ודין הוא מה אם פיגול שהוא בקב[ו] [נ]? עה ובידיעה אחת ולא הותר מכללו אינו נוהג אילא בדבר שיש לו מתירים טומאה שהיא בשתי ידיעות ובעולה ויורד והותרה מכללה אינו דין שלוא תינהוג אילא בדבר שיש לו מתירים מני הקומץ והלבונה והקטורת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים תלי לוי אל הקדשים אשר יקדשו לרבות את כולם יכול יהוא חיבין עליו מיד תלי לוי אשר יקרב אמר ר' לעזר וכי יש נוגע חיבין אם כן למה נאמר אשר יקרב עד שיכש[ו] לקרב את שיש לו מתירים עד שיקרבו מתיריו את שאין לו מתירין עד שיקדש בכלי וטומאתו עליו טומאת הגוף יכול טומאת הבשר תלי לוי טומאתו עליו טמאתו עליו לגזירה שווה מה טומאתו עליו אמור להלן [ב]טומאת הגוף () דיבר לא דיבר בטומאת הבשר אף טומאתו עליו אמור כן בטומאת הגוף דיבר לא דיבר בטומאת הבשר ר' או' ואיש [ו]טומאתו עליו בטומאת הגוף דיבר לא דיבר בטומאת הבשר <צו,ג> ר' חייא או' נאמרו קדשים לשם רבים נאמרה טומאה לשם יחיד הא מה אני מקיים [ו]טומאתו עליו בטומאת הגוף דיבר לא דיבר בטומאת הבשר אחרים אומרים לא דיבר אילא במי שהטומאה פורשת ממנו יצא בשר שאין [ה]טומאה פורשת ממנו ונכרתה הנפש יכול מצד זה לצד זה תלי לוי מלפני אני יי בכל מקום אני זרע אהרן אין לי אילא זרעו שלאהרן אהרן עצמו מני תלי לוי והוא והוא צרוע או זב בקדשים לא יאכל עד אשר יטהר אוכלין הן ישראל במעשר טבולי יום () [א]הרן [ו]בניו מני ודין הוא מה אם ישראל שאינן אוכלין בתרומה במעריבי שמש הרי הן אוכלין במעשר טבולי יום אהרן ובניו שהן אוכלין בתרומה (ו) במעריבי שמש אינו דין שיאכלו במעשר טבולי יום יצאו ישראל מן הכתוב אהרן ובניו מקול וחומר עד אשר יטהר יכול עד שיבוא במים תלי לוי ובא השמש וטהר מה טהרה אמורה למטן ביאת שמש אף כן ביאת שמש והנוגע בכל טמא נפש אין טמא נפש אילא מגע אשר תצא ממנו שכבת זרע זה בעל קרי מני לרבות הנוגע בשכבת זרע תלי לוי או איש אשר יגע בשרץ אין לי אילא השרץ מני לרבות את הנבילה תלי לוי בכל שרץ אשר יטמא לו לרבות את השיעורין אדם זה המת טומאת אדם זה טמא מת טומאתו <צו,ד> לרבות זבים וזבות נידות ויולדות אין לי אילא ימי חומרן ימי קולן מני תלי לוי לכל טומאתו אשר יטמא לרבות בועלי נידה לו לרבות בולע ניבלת העוף הטהור נפש אשר תגע בו לא המסיטה וטמאה עד הערב ולא יאכל מן הקדשים יש לך קדשים שהוא אוכל בהן פרט לעירובין ולפחות ממאה אין לי אילא אוכלי תרומה באוכלי תרומה מני אוכלי תרומה באוכלי חולין אוכלי חולין באוכלי תרומה אוכלי קודש אוכלי קודש באוכלי תרומה משקה תרומה באוכלי חולין משקה תרומה באוכלי קודש אוכלי קודש באוכלי תרומה משקה קודש במשקה תרומה משקה קודש במשקה קודש מני תלי לוי מן הקדשים ריבה כי אם רחץ בשרו יכול יהא מרחיץ אבר אבר תלי לוי ובא השמש וטהר מה ביאת שמש כולו כאחת אף ביאתו במים כולו כאחת ובא השמש וטהר ביאת שימשו מעכבתו מלאכל בתרומה אין רחיצת גופו מעכבתו מלאכל בתרומה ואחר יאכל מן הקדשים יש לך קדשים שאינן אוכל בהן פרט לעירובין וליתר ממאה אין לי אי[ו] [לא] אוכלי תרומה באוכלי תרומה וגמ' הלכה שלמעלה על וו <צו,א> כי לחם כי לחמו מסלית את החיטים כל שהוא רוצה ומקניב את הירק כל שהוא רוצה יכול תהא קנובת חול תלי לוי הוא הרי הוא בקדושתו יכול תהא נבלת בהמה מטמא בגדים בבית הבליעה תלי לוי נבילה וטריפה לא יאכל לטמאה בה את שאין לה טומאה אילא אכילתה יצת נבלת בהמה שהיא מטמא עד שלא יאכלנה יכול נבלת העוף תטמא מן הכתוב ונבלת בהמה מקול וחומר תלי לוי בה בה את מיטמא בבית הבליעה אין את מטמא בנבלת בהמה בבית הבליעה ושמרו את משמרתו שמרו לי משמרתו ושמרו את משמרתו לזההיר בית דין על כך ולא ישאו חט יכול בנבילה הכתוב מדבר תלי לוי עליו בקודש הוא מדבר אינו

מדבר בנבילה ומתו בו לא המעשר כי יחללוהו פרט לטהור שאכל את הטמא אם נאמרו הקלות למה נאמרו החמורות שאילו נאמרו הקלות ולא נאמרו החמורות הייתי או' על הקלות בלא תיעשה ועל החמורות בקבועה צריך לומר החמורות או אילו נאמרו החמורות ולא נאמרו הקלות הייתי או' על החמורות יהא חייב ועל הקלות יהא פטור צריך לומר הקלות וצריך לומר החמורות זר אין לי אלא ממזר מני אפילו לוי אפילו ישראל תלי לוי וכל זר לא יאכל אין אכילה פחותה מכזית קודש מה קודש אמור להלן בקודשי הגבול הכתוב מדבר אף קודש אמור כן בקודשי הגבול הכתוב מדבר תושב זה קנוי קנין עולם שכיר זה קנוי קנין שנים יאמר תושב מה תלי לוי שכיר אם הקנוי קנין עולם אינו אוכל הקנוי קנין שנים יאכל אילו כן הייתי או' תושב זה קנוי קנין שנים כשהוא אומר שכיר בא שכיר ולימד על התושב שהוא קנוי קנין עולם ר' ישמעאל או' נא' כן תושב שכיר ונא' תושב שכיר בפסח מה תושב שכיר אמור בפסח פסל בו את הערל אף תושב שכיר אמור כן יפסול בו את הערל ר' עקיבה או' איש איש לרבות את הערל <צ,ב> מנין לכהן שנשא אשה וקנה עבדים שיאכלו בתרומה תלי לוי וכהן כי יקנה נפש יאכל מני לאשתו שקנת עבדים ועבדיה שקנו עבדים שיאכלו בתרומה תלי לוי וכהן כי יקנה קנין אף קנינו שקנה קנין אוכל יכול אפילו קנה עבד עיברי יאכל בתרומה תלי לוי כסף יצא עבד עיברי שאינו בכסף אוציא עבד עיברי שאינו בכסף ולא אוציא שלשותפין תלי לוי כספו הוא פרט לשחיצו עבד וחיציו בן חורין יליד בית מה תלי אם הקנוי קנין כסף אוכל יליד בית לא יאכל אילו כן הייתי או' מה קנין כסף שיש בו כסף א(ק) [ק] יליד בית שיש בו כסף מני אף על פי שאינו שוה כלום תלי לוי יליד ביתו מכל מקום אדיין אני או' יליד בית בין שיש בו כסף בין שאין בו כסף אוכל אבל קנין כסף אם יש בו כסף אוכל אין בו כסף לא יאכל תלי לוי קנין כספו ויליד ביתו מה יליד ביתו אף על פי שאינו שווה כלום אף קנין כספו אף על פי שאינו שווה כלום מנין לבין שיאכל את אמו בתרומה ודין הוא אם עשה את הזרע כאב לפסול נעשה את הזרע כאב להאכיל הין אם עשה את הזרע כאב לפסול שמידת הפסול מרובה נעשה את הזרע כאב להאכיל שמידת אכילה מעוטה אמר ר' שמעון תלי לוי ויליד ביתו יאכל הם יאכלו (הן אוכלין לא הבהמה אוכלת יכול לא תאכל בכרשנים תלי לוי נפש בלחמו יצא המת שאין לו לחם ובת כהן כי תהיה [לאיש] לזר אין לי אילא לממזר מנין אפילו ללוי (אפילו ללוי) אפילו לישראל תלי לוי לאיש זר מני אלמנה לכהן גדול גרושה וחלוצה לכהן הדיוט ממזרת ונתנה לישראל (ו) [בת ישראל לממזר ולנתין תלי לוי לאיש לאיש המאכיל הלא דין הוא מה אם ישראל שאין ביאתו פוסלתו מן הכהונה ביאתו פוסלתו מן התרומה לא אם אמרתה בישראל שאינו מאכיל את אחי? ורות תאמר בכהן גדול שהוא מאכיל את אחירות הואיל והוא מאכיל את אחירות לא תהא ביאתו פוסלתו מן הכהונה תלי לוי לאיש לאיש המאכיל היא <צ,ג> בתרומה (ת) [ת] הקדשים לא תאכל היא אינה אוכלת אוכלת היא אמה כיצד בת ישראל שנשאת לכהן וילדה ממנו בת הלכה הבת ונשאת לעבד [אן] (ו) נשאת לנוכרי הייתי או' כשם שאינה אוכלת כך אמה לא תאכל תלי לוי היא בתרומת הקדשים לא תאכל היא אינה אוכלת אוכלת היא אמה אם נאמרו בתרומות למה נאמרו בקדשים ואם נאמרו בקדשים למה נאמרו בתרומות לפי שיש בתרומות מה שאין בקדשים ובקדשים מה שאין בתרומות קדשים הותרו לזר ותרומות לא הותרו לזר קדשים חייבין עליהם משם פיגול נותר וטמא ותרומות אין חייבין עליהן משם פיגול נותר וטמא הא לפי שיש בתרומות מה שאין בקדשים ובקדשים מה שאין בתרומות צריך לומר בתרומות וצריך לומר בקדשים יאמר גרושה מה תלי לוי אלמנה שאילו נאמר גרושה ולא נא' אלמנה הייתי או' גרושה שהיא אסורה לכהן הדיוט הרי היא חוזרת אלמנה שהיא מותרת לכהן הדיוט אינו דין שתחזור אילו כן הייתי או' גרושה שאין לה זרע תחזור אלמנה בין שיש לה זרע בין שאין לה זרע לא תחזור תלי לוי אלמנה וזרע אין לה או אילו נא' אלמנה ולא נאמר גרושה הייתי או' אלמנה שאין לה זרע תחזור גרושה בין שיש לה זרע בין שאין לה זרע לא תחזור תלי לוי אלמנה וזרע אין לה גרושה וזרע אין לה בת אלמנה להחמיר עליה וגרושה להקל עליה וזרע אין לה [אין לי] אילא זרעה זרע זרעה מני תלי לוי וזרע אין [כיצד בת כהן שנישאת לישראל וילדה ממנו בת הלכה הבת ונשאת לכהן וילדה ממנו בן הרי זה ראוי להיות כהן גדול עומד ומשמש על גבי המזבח מאכיל את אמו ופוסל את אמו (ו) [אין לי] כהן גדול שהוא פוסל (ת) [אין לי] מן התרומה אין לי אילא זרע כשר זרע פסול מני תלי לוי וזרע אין [כיצד בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל וילדה ממנו בת הלכה הבת ונשאת לעבד ונשאת לנוכרי וילדה ממנו בן הרי זה ממזר היתה אם אמו בת ישראל לכהן תאכל בתרומה בת כהן לישראל לא תאכל בתרומה יכול אפילו זרעה מן השפחה ומן <צ,ד> הנוכרית יפסול או יאכיל תלי לוי אין לה יצא זה שאינו זרעה כיצד בת ישראל לכהן ובת כהן לישראל וילדה ממנו בן הלך הבן וניכשב על השפחה וילדה ממנו בן יכול יפסול או יאכיל תלי לוי אין לה יצא זה שאינו זרעה ושבה אל בית אביה פרט לשומרת יבם כנעוריה פרט למעוברת הלא דין הוא מה אם במקום שלא עשה את הוולד מן הראשון כוולד מן האחרון לפוטרה מן היבם עשה את העובר כוולד כן שעשה את הוולד מן הראשון כוולד מן האחרון לפוטרה מן התרומה אינו דין שנעשה את העובר כוולד לאו מה לא עשה את העובר כוולד לפוטרה מן היבם שכן עשה את המיתים כחיים נעשה את העובר כוולד לפוטרה מן התרומה שלא עשה את המיתים כחיים תלי לוי ושבה אל בית אביה פרט לשומרת יבם כנעוריה פרט למעוברת

מלחם אביה תאכל הא אינו מדבר אילא בקודשי הגבול מנין לבת כהן שנשאת לישראל ואחר כך אכלה תרומה וכן כהן שאכל תרומת חבירו יכול יהוא חייבין בחומש תלי' לוי וכל זר לא [יאכל] קדש ואיש כי יאכל קדש בשגגה יצאו אילו שאינן זרים לה איש פרט לקטן או יכול שני מוציא בן תשע שנים ויום אחד תלי' לומר ואיש כי יאכל אין אכילה פחותה מכזית קודש מה קודש אמור להלן בקודשי הגבול הכתוב מדבר אף קודש אמור כן בקודשי הגבול הכתוב מדבר בשגגה פרט למיזיד אמר ר' יוסה שמעתי באוכל מבשר קדשי קדשים לאחר זריקת דמים שהוא משלם את הקרן לכהנים והכהנים לוקחין בדמיו שלמים (יו)[וי]סף חמ(ני)שיתו עליו שיהא הוא וחומשו חמשה מנין אין משלמין מן הלפט מן השכחה מן הפאה מן ההבקר ולא ממעשר ראשון שניטלה תרומתו ולא ממעשר שיני והקדש שניפדו שאין הקודש פודה את הקודש דברי ר' מאיר וחכ' אומי' משלמין מכולם מנין שאין משלמין אילא ממין על מינו תלי' לוי ונתן לכהן את הקדש לפי כך אם אכל קישואין שלערב () שביעית ימתין לקישואין שלמוצאי שביעית וישלם מהן דברי ר' עקיבה ר' אליעזר אומר <צח,א> משלמין מימין על שאינו מינו ובלבד שישלם מן היפה על הרע הכיצד אכל גרוגרות וישלם תמרים תבוא לו ברכה יכול תהא הפרשתו מקדשתו לחייב עליו קרן וחומש תלי' לוי ונתן לכהן את הקודש מתנתו מקדשתו לחייב עליו קרן וחומש אין הפרשתו מקדשתו לחייב עליו קרן וחומש דברי ר' מאיר ר' אלעזר בירבי שמעון אוי' (א)[ף] הפרשתו מקדשתו לחייב עליו קרן וחומש ולא יחללו להביא את הסך ואת השותה את קודשי בני ישראל על קודשי ישראל חייבין בחומש אינן חייבין על קודשי גוים בחומש יכול יהוא חייבין על התרומה שבטבל תלי' לוי את אשר ירימו ליי על המורס הן חייבין אינן חייבין על התרומה שבטבל והשיאו אותם עון אשמה מלמד שאף על הטבל חייבין מיתה באכלם את קודשיהם פרט לזוריע ולמיטמא כי אני יי מקדשם להגיד מן[ה]גרם ישראל אילו ישראל גר אילו הגירים הגר לרבות נשי הגירים בישראל לרבות נשים ועבדים אם כן למה נא' איש איש להביא את הגוים שיהוא נידנים בנדרים ובנדבות כישראל אשר יקריב קרבנו לכל נדריהם ולכל נדבותם אשר יקריבו ליי לעולה אין לי אילא עולה מני' לרבות את השלמים תלי' לוי נדריהם מני' לרבות את התודה תלי' לוי נדבותם מני' לרבות העופות והמנחות והיין והלבונה והעצים תלי' לוי נדריהם לכל נדריהם (א)[נדב]ותם לכל נדבותם אם כן למה נא' אשר יקריבו ליי לעולה פרט לנזירות דברי ר' עקיבה אמר לו ר' יוסה הגלילי אפילו את מרבה כל היום אין כן אילא עולה בלבד לרצונכם <צח,ב> אין כופין את הציבור על כורחו תמים זכר בבקר בכשבים ובעזים תמות זכרות בבהמה אין תמות זכרות בעוף יכול שיבש גופה ושניסמת עינה ושניקטעה רגלה תלי' לוי מן העוף לא כל העוף אשר בו מום אין לי אילא בעל מום קבוע בעל מום עובר מני' תלי' לוי כל אשר בו מום לא תקריבו אם משם בל תשחט הרי בל תשחט אמור למטן הא אינו אומר כן לא תקריבו אלא משם בל תקד[ני]ש מיכן אמרו המקד[ני]ש בעל מום (א)[למ]זבח עובר משם חמשה דברים משם בל תקדיש בל תשחט בל תזרוק את הדם בל תקטיר את חלב בל תקטיר מקצתו ר' יוסה ביר(י)[בין] יהודה אומר אף משם בל תקביל את הדם כי לא לרצון יהיה לכם מלמד שאינן מרצים איש היחיד מביא שלמים נדבה אין הציבור מביא שלמים נדבה או אינו אוי' איש אילא להוציא את השותפין כשהוא אוי' ואיש לרבות את השותפין הא מה אני מקיים איש היחיד מביא שלמים נדבה אין הציבור מביא שלמים נדבה כי יקריב שלמים אין לי אילא שלמים מני' לרבות את העולה תלי' לוי נדר מני' לרבות את התודה תלי' לוי נדבה מני' לרבות [את] ה(ו)[ולד]ת(ו) והנזירות תלי' לוי לפלא מני' לרבות הבכור והמעשר תלי' לוי בבקר מני' לרבות חטאת ואשם תלי' לוי בצאן מני' לרבות את ה(י)[ולדות] ואת התמורות תלי' לומר בבקר או בבקר בצאן או בצאן תמים יהיה לרצון מצות עשה מצות[ה] בלא תעשה מני' תלי' לוי כל מום לא יהיה בו נפל מן הגג ונישבר יכול יהא עובר עליו תלי' לוי כל מום לא יהיה בו אל תתן בו מום מיכן אמרו בכור שאחזו דם אפילו מת אין מקיזין <צח,ג> לו את הדם דברי ר' יהודה וחכ' אומי' יקיז בלבד שלא יעשה בו מום אם עשה בו מום הרי זה לא ישחט עליו ר' שמעון אוי' יקיז אף על פי שהוא עושה בו מום עורת בין סומא בשתי עיניו בין סומא אפילו בעינו אחת שבור מה תלי' לפי שני שבר יד או שבר רגל שיכול אין לי אילא שנישברה ידו או רגלו מני' לרבות שבר זנב תלי' לוי או שבור או יכול שני מרבה שבר צילע תלי' לוי שבר יד או שבר רגל מה אילו מיוחדין שמומן בגלוי ואינן חוזרין יצא שבר צל? <...> שאין מומו בגלוי חרוץ ריס שלעין שניקב שניפגם שניסדק שפתו שניקבה שניפגמה שניסדקה חיטיו החיצונות שניפגמו ושניגממו הפנימיות שניעקרו ר' חנניה בן אנטייגנס אוי' אין בודקין (את) [מן] המתאימות ולפנים אף לא (מן) [את] המתאימות יבלת זה בעל יבלת גרב זה החרס ילפת ז(א)[ן] חזזית מצרית כן לא נא' דוק ותבלול ולהלן לא נא' יבלת מני' ליתין את האמור באדם בבהמה ואת האמור בבהמה באדם תלי' לוי (גר)[ב] גרב ילפת ילפת לגזירה שווה <צח,ד> לא תקריבו אם משם בל תקדיש הרי בל תקדיש אמור למעלה הא אינו אמור כן לא תקריבו אילא משם בל תשחט לא תקריבו אלה אלה אין את מקריב מקריב אתה שנעבדה בהן עבודה הלא דין הוא מה אם העגלה שאין המום פוסל בה עבודה פוסלת בה קדשים שהמום פוסל בהן אינו דין שתהא עבודה פוסלת בהן תלי' לוי לא תקריבו אלה אלה אין את מקריב את[ה] שנעבדה בהן עבודה ואשה אילו החלבים לא תתנו אין לי אילא כולם מני' אף מקצתן תלי' לוי מהם אף מקצתן על המזבח זה הדם ליי לרבות שעיר המשתלח מני' לרבות כל הפסולין שבשור ושבה תלי' לוי ושור ושה לרבות כל הפסולין שבשור ושבה שרוע שנישמטה יריכו

וקלוט שפ(י)רסת רגלו דומה לשלסוס פ(י)רסת רגלו דומה לשלחמור נדבה תעשה אתו לבדק הבית מני אף לנדר תלי' לוי ולנדר יכול על המזבח תלי' לוי לא ירצה אין לי אילא לנדר לנדבה מני תלי' לוי לנדבה ולנדר לא ירצה ר' אומר ממקומו הוא <צט,א> מוכרע שני ולנדר לא ירצה איזה הוא קודש מרצה זה קודש מזבח תלי' לוי ונרצה לו לכפר עליו נדבה תעשה אתו אותו את עושה נדבה אין את [עו]שה תמים נדבה לבדק הבית מיכן אמרו המקדיש תמים לבדק הבית עובר בעשה מני אף בלא תעשה תלי' לוי וידבר יי אל משה לאמר דברי רבי יהודה וחכמים אומרים אין בו בלא תעשה מעוון וכתות נתוק וכתות כולם בביצים דברי ר' יהודה ר' יוסה הגלילי או מעוון וכתות בביצים נתוק וכתות בגיד לא תקריבו זו היא שאמר ר' יוסה בירבי יהודה אם משם בל תקדיש הרי אמור בל תש(ח)ט הרי אמור בל תזרוק את הדם הרי אמור בל תקטיר את החלב הרי אמור בל תקטיר מקצתו הרי אמור הא אינו אומר כן לא תקריבו אילא משם בל תקביל את הדם לא תקריבו אין לי אילא שלא יקריבו מני שלא יעשו תלי' לומר ולא תעשו אין לי אילא תמימים בעלי מומין מני תלי' לוי לא תעשו אין לי אילא בהמה חיה ועוף מני תלי' לוי בארצכם אין לי אילא בארץ חוץ לארץ מני תלי' לוי ולא תעשו בכל מקום שאתם מני אף באדם תלי' לוי ובכם כדיברי בן חכיני מני שאין מקבלין שקלין מן הגוי תלי' לוי ומיד בן נכר לא תקריבו את לחם אלהיכם מכל אלה אין לי אילא תמידין שהן קרויין לחם שני את קרבני לחמי לא[י]שי שאר כל קורבנות הציבור מני תלי' לוי מכל אלה מני שהנקיבות בסירוס תלי' לוי כי משחתם בהם מום בס ר' יהודה או בהם אין הנקיבות בסירוס כי משחתם בהם מום בס לא ירצו לכם מלמד שאין מרצים שור כי יולד (לו)א אדם כי יולד הלוא דין הוא מה אם טריפה שהיא אסורה בחולין לא עשה בה את המקריבין כקריבין יוצא דופן שהוא מותר בחולין דין שלא נעשה בו את המקריבין כקריבין בעל מום יוכיח שהוא מותר בחולין ועשה בו את המקריבין כקריבין אף אתה אל תתמה על יוצא דופן שאף על פי שהוא מותר בחולין לא נעשה בו את המקריבין כקריבין תלי' לוי שור כי יולד לא (ל)אדם כי יולד (שור או כשב) שור או כשב או עז פרט לכל(א)ים כי יולד פרט ליוצא דופן והיה שבעת ימים פרט למחוסר זמן תחת אמו פרט ליתום ר' ישמעאל בנו שלרבי יוחנן בן ברוקה או נא' כן תחת ונאמר להלן תחת מה תחת אמור (ל)להלן פרט לכלאים ולטריפה וליוצא דופן ולמחוסר זמן ויתום אף תחת אמור (ל) [כן] פרט לכלאיים ולטריפה וליוצא דופן ולמחוסר זמן ויתום מה תחת אמור להלן פרט לטריפה אף תחת אמור כן פרט לטריפה ר' יוסה הגלילי אומר מה תלי' לוי והיה שבעת ימים תחת אמו לפי שני שבעת ימים יהיה עם אמו יכול עז? שיהא עם אמו כל שבעה תלי' לוי תחת אמו [או תחת אמו] יכול אפילו יצא ממנה כשהיא מיתה תלי' לוי אמו הכיצד אפילו ניתקיימה לו אמו שעה אחת מיום השמיני והלאה <צט,ב> ירצה יכול משמיני ולהלן יהא מותר ובשמיני עצמו יהא אסור תלי' לוי בבכור ביום השמיני תתנו לי יכול הבכור יהא מותר בשמיני ומשמיני ולהלן יהא אסור תלי' לוי במוקדשין משמיני והלאה ירצה אדיין אני אומר הבכור יהא מותר בשמיני ובמוקדשין משמיני ולהלן מני ליתין את האמור בבכור במוקדשין ואת האמור במוקדשין בבכור תלי' לוי? א?מו אמו לגזירה שווה ירצה אשה לאישים מנין אף להקדיש תלי' לוי לקורבן אשה ליי לרבות שיעיר המשתלח מני לשוחט אתו ואת בנו במוקדשין הרי זה בלא ירצה תלי' לוי ירצה לקרבן אשה ליי [ו]שור או שה אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד מלמד שהשוחט אתו ואת בנו במוקדשין הרי זה בלא ירצה שור לא חיה הלוא דין הוא מה אם בהמה שאינה במצות כסוי הרי היא במצות אתו ואת בנו חיה שהיא במצות כסוי אינו דין שתהא במצות אתו ואת בנו תלי' לוי שור (ל)לא חיה שה לא עופות הלוא דין הוא מה אם בהמה שאינה באם על הבן הרי היא במצות אתו ואת בנו עוף שהוא באם על הבן אינו דין שיהא במצות אתו ואת בנו תלי' לוי שה לא עופות אילו אומר שור ושה ובנו יכול לא יהא חייב עד שישחוט שניהן ובנו תלי' לוי או שה או זה או זה יכול יהא אתו ואת בנו נוהיג בזכרין כנקיבות ודין הוא חייב כן וחייב באם על הבן מה האם על הבן לא עשה בו את הזכרין כנקיבות אף כן לא נעשה בו את הזכרין כנקיבות לא אם אמרתה באם על הבן שלא עשה בו את המזומן כשאינו מזומן תאמר כן שעשה בו את המזומן כשאינו מזומן הואיל ועשה בו את המזומן כשאינו מזומן יהא אתו ואת בנו נוהיג בזכרין כנקבות תלי' לוי אתו על אחד הוא חייב אינ(י) [ו] חייב על השניים אחר שחלק הכתוב זכיתי לדין חייב כאן וחייב באם על הבן מה באם על הבן לא עשה בו את הזכרין כנקיבות אף כן לא נעשה בו את הזכרין כנקיבות אם נפשך לומר אתו ואת בנו את שבנו כרוך עליו יצא זכר שאין בנו כרוך עליו אתו ואת בנו אין לי אילא אתו ואת בנו אתו ואת(ת) [ס] אמו מני תלי' לוי לא תשחטו הרי כן שנים את שבא אחד ושחט את הפרה ובא אחר ושחט את אמה ובא אח(ר) [ר] ושחט את בתה שני האחרונים חייבים אתו ואת בנו לא אותה ולא את האחים כיצד שחט חמשה אחים ואחר כך שחט את האם אינו חייב אילא אחת אבל שחט את האם ואחר כך שחט חמשה אחים חייב על כל אחת ואחת [2] אתו ואת בנו לא אותה ולא את [בת] בתה כיצד שחטה ואת <צט,ג> בת ביתה שכן הוא רשיי ואחר כך שחט את האימצעית סופיג ארבעים סומכס אמר משם ר' מאיר סופיג שמונים שחטה ואת בתה ואת בתה סופיג שמונים [1] זו קודמת למעלה אות(ת) [ו] ואת בנו לא אותה ולא את אמה כיצד שחטה ואת אמה שכן הוא רשיי ואחר כך שחט את האימצעית סופיג ארבעים סומכס אמר משם ר' מאיר סופיג שמונים שחטה ואת אמה ואת אמה סופיג שמונים לא תשחטו פרט לשוחט ונתנבלה בידו לנוחר ולמעקר להביא את השוחט לאכילת גוים

ולאכילת כלבים השוחט ונמצא טרפה והשוחט לעבודה זרה השוחט פרת חטאת ושור הניסקל ועגלה ערופה ר' שמעון פוטר וחכמים מחייבים השוחט ונתנבלה בידו והנוחר והמעקר פטור משם אתו ואת בנו ביום אחד ר' אומר יום מיוחד וטעון כרוז מיכן אמרו בארבעה פרקים בשנה המוכר בהמה לחבירו צריך להודיע אמה מכרתי לשחוט ביתה מכרתי לשחוט ואילו הן ערב יום ( ) טוב האחרון שלחג וערב יום טוב הראשון שלפסח וערב העצרת וערב ראש השנה וכדברי ר' יוסה הגלילי אף ערב יום הכיפורים בגליל אמר ר' יהודה אמתי בזמן שאין לו ר(י)[ו]וח אבל [אם] יש לו ר(י)[ו]וח אינו צריך להודיע ומודה ר' יהודה במוכר את האם לחתן ואת הבת לכלה שהוא צריך להודיע שהדבר ידוע ששניהם שוחטים ביום אחד בארבעה פרקים אילו כופין את הטבח לשחוט על כורחו אפילו שור שווה אלף דינר ואין ללוקח אילא דינר כופים אתו לשחוט לפי כך אם מת מת ללוקח אבל בשאר כל ימות השנה אינו כן לפי כך אם מת למוכר מפני שלא משך יום אחד האמור באותו ואת בנו היום הולך אחר הלילה זו דרש שמעון בן זומה לפי שכל העינין שלמעלן ושלמטן אינו מדבר אילא במוקדשין ובמוקדשין הלילה הולך אחר היום יכול אף לעינין אתו ואת בנו יהא הלילה הולך אחר היום תלי' לוי' כן יום אחד ונאמר במעשה בראשית יום אחד מה יום אחד האמור במעשה בראשית היום הולך אחר הלילה אף יום אחד האמור באותו ואת בנו היום הולך אחר הלילה וכי תזבחו זבח תודה ליי לרצונכם תזבחו ביום ההוא יאכל שאין תלי' אלא אם אינו עינין לאכילה תנייהו עינין לזביחה שתחילת זביחתו לא תהא אילא על מנת להיאכל ליום אחד אין לי אלא תודה מני לכל הנאכלים ליום אחד שלא ( ) [ת]הא זביחתן אילא על מנת להאכל ליום אחד תלי' לוי' וכי תזבחו תודה וכי תזבחו זבח לרבות זבחין הנאכלים ליום אחד שלא תהא זביחתן אילא על מנת [ה]אכל ליום אחד ושמרתם זו המשנה ועשיתם זו המעשה כל שאינו במשנה אינו במעשה ושמרתם את מצותי ועשיתם אתם ליתין שמירה ועשייה למצות <צט, ד> אני יי אני נאמן לשלם שכר ולא תחללו ממשמע שני אל תחלל אמור קדיש כשהוא או' ונקדשתי מסור את עצמך לקדש את שמי יכול ביחודי תלי' לוי' בתוך בני ישראל במרובים מיכן אמרו כל המוסר את עצמו על מנת לעשות לו נס אין עושין לו נס ושלא לעשות לו נס עושין לו נס שכין מצינו בחנניה מישאל ועזריה שאמרו לנבוכדנצר נבוכדנצר לא ( ) [ח]שחין אנחנו על דנה פיתגם להתבותך הן איתי אילהנא די אנחנו פלחין (ל'יה?) יכיל לשיזבותנא מן אתון נורא יקידתא ומן יידך מלכא ישיזיב והן לא מציל לא מציל ידע (ל..) [ל]הוא לך מלכ( ) [א] די לאילהך לא איתנא פלחין ולצלם דהבא די הקימתא לא ניסגוד וכשהרג טרוגיניוס את פפוס ואת לוליינוס אחיו בלדיקיא אמר להם אין אתם מעמן שלחנניה מישאל ועזריה יבוא אלהיכם ויציל אתכם מידי אמרו לו חנניה מישאל ועזריה כשירין היו ונבוכדנצר היה ה(ו)ג(י) [ו]ן שיעשה נס על ידיו אבל אתה ( ) מלך רשע אתה ואין אתה ה(ו)ג(י) [ו]ן שיעשה נס על ידך ואנו מחוייבי מיתה לשמים אם אין את הורגינו הרבה מזיקין לפני המקום הרבה דובים הרבה אריות הרבה נמרים הרבה נחשים הרבה שרפים הרבה עקרבים שי( ) [פ]געו בנו אילא סוף שהמקום עתיד לתבוע דמינו מידך אמרו לא נסע משם עד שבאת עליו טיפלי מירומי והוציאו את מוחו בפקעיות המוציא אתכם מארץ מצרים על תניי כך הוצאתי אתכם מארץ מצרים על תניי שתימסרו את עצמכם לקדש את שמי להיות לכם לאלהים על כורחכם אני יי אני נאמן לשלם שכר מנין שמעברין את השנה על הגליות שעלו ואדיין לא היגיעו תלי' לוי' בני ישראל מועדי עשה את המועדות שיעשו אתם כל ישראל היתה השנה צריכה לעבר וישבו ונשאו ונתנו וגמרו לא הספיקו לומר מעוברת עד שאירע דבר מנין שהיא מעוברת תלי' לוי' אשר תקראו אותם [ב]מועד( ) [ס] אם קריתם אתם מועדי ואם לאו אינן מועדי לא היתה השנה צריכה לעבר ועיברוהו אנוסין או שוגגין או מוטעים מני' שהיא מעוברת תלי' לוי' אשר תקראו אתם [ב]מועדי אם קריתם אתם מועדי ואם לאו אינן מועדי עיברוהו בלילה עיברוהו משנה לחברתה פחות חודש או י( ) [ת]יר[ ] חודש יכול תהא מעוברת תלי' לוי' אותם אותם אלה הם אין אילו מועדי מנין שמעברין את השנה מפני הצורך תלי' לוי' אלה מועדי יי מקראי קודש אשר תקראו אותם במועד <ק, א> יכול כשם שמעברין את השנה מפני הצורך כך יעברו אותה מפני הטומאה תלי' לוי' בחדש הראשון פסח אל יצא חודש הראשון ידי פסח מה עינין שבת לעינין המועדות אילא ללמד שכל המחלל את המועדות מעלין עליו כאילו חילל שבתות וכל המקיים את המועדות מעלין עליו כאילו קיים שבתות מני' ליום הכפורין שחל להיות בשבת ושגג ועשה מלאכה מנין שהוא חייב על זה בפני עצמו ועל זה בפני עצמו תלי' לוי' שבת היא יום הכיפורין הוא דברי ר' עקיבה וחכ' אומ' אינו חייב אילא אחת למעלן הוא מדבר בעיבור השנה וכן הוא מדבר בקידוש החודש נראה בעליל או שבאו העדים והעידו לפניו לא הספיקו לומר מקודש עד שחשיכה מני' שהוא מקודש תלי' לוי' אשר תקראו אתם מועדי אם קריתם אתם מועדי ואם לאו אינן מועדי קידשוהו שלא בעידים או שבאו העידים והעידו ונמצאו זוממין מני' שהוא מקודש תלי' לוי' אשר תקראו אתם מועדי ואם לאו אינן מועדי קידשוהו אנוסין או שוגגין או מוטעים מני' שהוא מקודש תלי' לוי' אשר תקראו אתם מועדי אם קריתם אתם מועדי ואם לאו אינן מועדי קידשוהו קודם לזמנו או לאחר עיבורו יום אחד יכול יהא מקודש תלי' לוי' אתם אותם אלה הם אין אלו מועדי יכול כשם שמעברין את השנה מפני הצורך כך יקדשו את החודש מפני הצורך תלי' לוי' החודש אחר החדש הן הולכין יכול אם היה צריך שני ימים נותנין לו שני ימים תלי' לוי' אתו יום אחד בלבד מני' שמחללין את השבת להעיד עליהן תלי' לוי' אלה

מועדי יי מקראי קודש אשר תקראו אתם במועדם יכול כשם שמחללין את השבת להעיד עליהן כך יחללו את השבת להודיע [על]הן שניתקיימו תל' לוי אשר תקראו על קריאתן את מחלל את השבת אין את מחלל את השבת להודיע עליהן שניתקיימו <ק,ב> בחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערביים יכול משתחשך תל' לוי יום או יום יכול משתי שעות תל' לוי בין הערביים מה בין הערביים מיוחד משפנה יום אף יום משפנה יום משש שעות ולמעלן אף על פי שאין ראייה לדבר זכר לדבר או לנו כי פנה היום כי ינטו צללי ערב בחמשה עשר יום לחדש הזה חג המצות זה טעון מצה אין חג הסוכות טעון מצה הלא דין הוא מה אם זה שאינו טעון סוכה טעון מצה חג הסוכות שהוא טעון סוכה אינו דין שיטען מצה תל' לוי זה חג המצות זה טעון מצה אין חג הסוכות טעון מצה חג המצות שבעת ימים מה תל' לפי שני שבעת ימים תאכל מצות וגי' שביעי בכלל היה ולמה יצא להקיש אליו אילא מה שביעי רשות אף כולם רשות יכול אף לילה הראשון רשות תל' לוי עליו תאכלו מצות קבעו הכתוב חובה אין לי אילא בזמן שבית המקדש קיים בזמן זה שאין בית המקדש קיים מני' תל' לוי בערב תאכלו מצות אם כן למה נא' שבעת ימים מצות תאכלו מצה נאכלת כל שבעה ויוצא בה אדם ידי חובתו בפסח יצאו חלות תודה ורקיקי נזיר שאינן [נ]אכלין כל שבעה והקרבתם אשה לוי שבעת ימים מני' אם אין לך פרים הביא אילים אם אין לך אילים הבא כבשים אם אין לך בטהרה [ה]בא בטומאה <...> [תל' לוי] והקרבתם אשה לוי שבעת ימים שי[נ]קרבו אשים לוי מכל מקום כי תבאו יכול משבאו לעבר הירדן תל' לוי אל הארץ אל הארץ המיוחדת יכול משבאו לעמון ומואב תל' לוי אשר לא עמון ומואב וקצרתם את קצירה שתהא תחילה לכל הנקצרים יכול אף שלבית השלחים ושלבית העמקין תל' לוי קצירכם קצירכם שלכולכם אמרתי לא שלבית השלחים ושלבית העמקים קציר לא הקיטניות קצירה לא השחת ר' יהודה אומר אם התחיל עד שלא הביאה שליש קוצר ומאכיל לבהמה ולחיה ולעופות <ק,ג> ופטור מן הלקט ומן השכחה ומן הפאה וחייב במעשרות ר' שמעון או' אף משהביאה שליש מתחיל וקוצר ומאכיל לבהמה ולחיה ולעופות ופטור מן הלקט ומן השכחה ומן הפאה וחייב במעשרות וקצרתם את קצירה והבאתם וגי' אין מצות קצירה בכהן והניף את העומר לפני יי שלושה שימות יש לו עומר שובלין ועומר התנופה ועומר שמו לרצונכם אין כופין את הציבור על כורחו ממחרת השבת ממחרת יום טוב [י]יניפנון הכהן בינין אב לכל התנופות שיהוא בכהן ועשיתם כבש אף על פי שאין עומר ועשיתם עומר אף על פי שאין כבש ביום הנפה [אלא] ביום כבש תמים בן שנתו לעולה לוי לא [שנ]ה למינין עולם ומנחתו שני עשרנים סלת בלולה בשמן אשה לוי ריח ניחח הרי זה יצא מכלל כל הכבשים ליטען שני עישרונו[ים] יכול כשם שניכפלה [סו]לתו כך יכפיל יינו תל' לוי יין רביעית יכול לא [י]יכפיל יינו שאין היין ניבלל עים הסולת אבל יכפיל שמנו שהרי השמן ניבלל עים הסולת תל' לוי ונסכו רביעית כל נסכיו יהוא רביעית אילו או' וקלי וכרמל לא תאכלו יכול אף הקיטניות בכלל תל' לוי לחם אין לי אילא חיטים שהן קרויין לחם תל' לוי ממושבתים תביאו לחם מני' לרבות השעורין והכוסמין ושיבולת שועל ושיפון תל' לוי וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה עד הביאכם את קרבן אלהיכם זה העומר יכול זה הכבש צא וראה מה אמור למטן אם משם הבאת עומר אף כן עומר משקרב העומר יוצאין ומוצאין שוק ירושלם שהוא מלא קמח קלי שלוא כרצון חכמים דברי ר' מאיר ר' יהודה או' כרצון חכמים היו עושין משקרב העומר הותר החדש מיד הרחוקים מותרים מחצות היום ולהלן משחרב בית המקדש התקין (ר') [רבן] יוחנן בן זכאי שיהא יום [ה]הניף כולו אסור אמר ר' יהודה והלוא מן התורה הוא אסור שני' עד עצם היום הזה מפני מה הרחוקין מותרין מיחצות היום ולהלן מפני שהן יודעין שאין בית דין מיתעצלין בו חוקת עולם לבית העולמין לדרתיכם שיהוג הדבר <ק,ד> לדורות בכל מושבתים בארץ ובחוץ לארץ אמר ר' שמעון שלושה דברים תלויים בארץ ונוהגים בארץ ובחוץ לארץ החדש והעורלה והכלאיים החדש אסור מן התורה בכל מקום והעורלה הלכה ו[ה]כילאים מדיברי סופרין וספרתם לכם כל אחד ואחד ממחרת השבת ממחרת יום [ט]וב יכול ממחרת שבת בראשית אמר ר' יוסה בירבי יהודה כשהוא אומר עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום כל ספירתך לא תהא אילא חמשים יום אם או' את[ה] ממחרת שבת בראשית פעמים שאת מונה חמשים ואחד חמשים ושנים חמשים ושלושה חמשים וארבעה חמשים וחמשה חמשים וששה הא מה אני מקיים ממחרת השבת ממחרת יום טוב רבי יהודה בן בתירה או' ממחרת השבת ממחרת יום טוב יכול ממחרת שבת בראשית כשהוא או' שבעה שבועות תספר לך ספירה שהיא תלויה בבית דין יצאת שבת בראשית שספירתה בכל אדם רבי יוסה אומר ממחרת השבת ממחרת יום טוב יכול ממחרת שבת בראשית וכי נאמר ממחרת שבת הפסח [ו] והלא [לא] נא' אילא ממחרת השבת והלוא כל השנה מליאה שבתות צא וחשב מאיזו שבת נאמר כן ממחרת השבת ונא' למטן ממחרת השבת מה ממחרת השבת אמור למטן רגל ותחילת רגל אף ממחרת שבת אמור כן רגל ותחילת רגל ר' שמעון בן אלעזר או' משמו כתוב אחד אומר ששת ימים תאכל מצות וכתוב אחד או' שבעת ימים מצות תאכלו הכיצד יתקיימו שני הכתובין[ים] מצה שאין את[ה] יכול [ל]אוכלה כל שבעה את[ה] אוכלה ששה מן החדש [ושביעי מן הישן] הא מה אני מקיים ממחרת השבת ממחרת יום טוב מיום הביאכם תספרו יכול יקצור ויביא אימתי שירצה תל' לוי מהחל חרמש בקמה תחל [ל]יספור יכול יקצור ויביא אימתי שירצה תל' לוי מיום הביאכם תספרו יכול יקצור ביום

ויספור ביום ויביא ביום תל' לוי' שבע שבתות תמימות תהיינה אימתי הן תמימות בזמן שהוא מתחיל [מ]בערב יכול יקצור בלילה ויספור בלילה <קא,א> ויביא בלילה תל' לוי' מיום הביאכם אין הבאה אילא ביום הכיצד קצירה וספירה בלילה והבאה ביום עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום זה הוא שאמר ר' יוסה בירבי יהודה כל ספירתך לא תהא אילא חמשים יום תספרו חמשים יכול יספור חמשים ויקדש יום חמשים ואחד תל' לוי' שבע שבתות תמימות תהיינה או שבע שבתות תמימות תהיינה יכול יספור ארבעים ושמונה ויקדש ארבעים ותשעה תל' לוי' תספרו חמשים הכיצד מנה ארבעים ותשעה וקדש יום חמשים (כ)יובל והקרבתם מנחה חדשה ליי שתהא חדשה לכל המנחות אין לי אלא מנחת חטיטין מנחת שעורין מני' תל' לוי' וביום הבכורים בהקריבכם מנחה חדשה ליי בשבועתיכם אילא אם אינו עיניין למנחת חטיטין תנהו עיניין למנחת שעורים ממשבותיכם לא מחוץ לארץ ממשבותיכם אף מן העלייה תביאו מה שאת מביא ממקום אחר הרי הוא כזה מה זה עשרון לחלה אף מה שאת מביא ממקום אחר עשרון לחלה או מה אילו שני עישרונות אף הללו שני עישרונות תל' לוי' תהיינה אילו שני עישרונות <קא,ב> אין הללו שני עישרונות לחם תנופה שתיים שיהוא שוות שני עשרונים שיהוא שווים סלת תהיינה חמץ תאפינה שאור בודה להם מתוכן ומחמצן דברי ר' מאיר ר' יהודה או' אף היא אינה מן המובחר אילא מיביא את השאור ונותן לתוך המידה וממלא את המדה אמרו לו אף היא היתה חסירה או יתירה בכורים ליי רבי שמעון או' נא' כן בכורים ליי ונא' להלן בכורים ליי מה בכורים ליי אמורים כן משלציבור אף בכורים ליי אמורים להלן משלציבור אם תאמר זו משלציבור והלו משליחיד אמרתה לאו אם זו ראשית קציר אין הלו בכורים ליי אם הלו בכורים ליי אין זו ראשית קציר דברים המחוסרים להלן אמרן הכתוב כן והקרבתם על הלחם חובה לחם והקרבתם על הלחם שבעת כבשים תמימם בני שנה כבשים אף על פי שאין לחם דברי ר' טרפון אם כן למה נא' לחם מלמד שלא ניתחייבו בכבשים עד שניתחייבו בלחם ופר בן בקר אחד ואילם שנים יהיו עלה וג' דיבר הכתוב בקצרה ועשיתם שער עזים אחד לחטאת יכול שבעת כבשים ושעיר האמורים בחומש הפק[ו]ד[ו]ת[ו] [ו] [ו] הן שבעת כבשים ושעיר אמורים <קא,ג> כן כשאת[ה] מגיע לפרים ולאילים אין הן אמור לא שבעת כבשים ושעיר האמורים בחומש הפקודין הן שבעת כבשים ושעיר אמורין כן אילא אילו קרבו בגלל הלחם ואלו קרבו בגלל היום ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים שתהא זביחתן לשם שלמים ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים אמר ר' שמעון ועל מה שני כבשי עצרת מכפרין על טומאת מקדש וקדשיו אם כיפר הראשון על מה השני בא ומכפר על טומאה שאירעה בין זה לזה אמור מעתה כך היו ישראל צריכין בכל שעה אילא שחיסר הכתוב לישראל והניף הכהן אתם על לחם הבכורים תנופה לפני יי יכול יהא הלחם מלמטן כשהוא או' על שני כבשים אדיין הדבר צריך מה מצינו בכל מקום הלחם מלמעלן אף כן הלחם מלמעלן ר' יוסה בן משולם או' כבשים על גבי הלחם קדש יהיו ליי לכהן לחם אף על פי שאין כבשים דברי ר' עקיבה אמר ר' שמעון בן ננס לא כי אלא כבשים אף על פי שאין לחם אמר ר' עקיבה הדבר שקול ומי מכריע אמר לו בן ננס אני מכריע שכן מצינו שכשיהיו ישראל במדבר ארבעים שנה קרבו כבשים בלא לחם אף כן יקרבו כבשים בלא לחם אמר ר' שמעון הלכה כדברי בן ננס אבל אין הטעם כדבריו שכל האמור בחומש הפיקודים קרב במדבר והאמור בתורת כהנים לא קרב במדבר ומשבאו לארץ קרבו אילו ואילו שני' כי תבאו והבאתם מפני מה אני אומר יקרבו (כבשים בלא לחם שהכבשים מתירין את עצמן לא לחם בלוא כבשים שאין לו מי יתירו וקראתם בעצם היום הזה מקרא קודש קדשיהו ובקצרכם את קציר ארצכם לא תכלה פאת שדך בקצרך ולקט קצירך לא תלקט אמר ר' אברדימוס בירבי יוסה וכי מה ראה הכתוב ליתנה באימצע הרגלים פסח ועצרת מיכן ראש השנה ויום הכיפורין מיכן אילא ללמד שכל מי שהוא מוציא לקט שכחה פאה ומעשר עני מעלין עליו כאילו בית מקדש קיים ומקריב קורבנותיו לתוכו וכל מי שאינו (לקט) מוציא לקט שכחה ופאה ומעשר עני מעלין עליו כאילו בית מקדש קיים ואינו מקריב קורבנותיו לתוכו לעני ולגר תעזב אתם הנח לפניהן לעני ולגר תעזב אתם אני יי אלהיכם בני ישראל מקרא קודש אין הגוים מקרא קודש או בני ישראל אין לי אילא בני ישראל מני' לרבות את הגירים ואת העבדים תל' לוי' יהיה [יהיה] לכם שבתון זכרון תרועה מקרא קודש ר' אליעזר או' שבתון זו קדושת היום זכרון אילו הזיכרונות תרועה אילו השופרות מקרא קודש קדשיהו אמר לו ר' עקיבה אינו אומר שבתון אילא שבות שכן הוא פותח בשביתה ראשון (אילא) <קא,ד> זכרון אילו הזיכרונות תרועה אילו השופרות מקרא קודש זו קדושת היום מני' שהוא כולל עימן את המלכיות תל' לוי' אני יי אלהיכם בחדש השביעי ר' יוסה בירבי יהודה או' מה תל' לוי' והיו לכם לזכרון לפני אלהיכם שאין תל' לוי' אני יי אלהיכם אילא זה בינין אב כל מקום שאת או' זיכרונות את סומך לה את המלכיות כיצד סדר ברכות אומר אבות גבורות [וקדושו]ת השם וכולל מלכיות עימן ואינו תוקיע קדושת היום ותוקיע זיכרונות ותוקיע שופרות ותוקיע ואומר עבודה והודיה וברכת כהנים דברי ר' יוחנן בן נורי אמר לו ר' עקיבה אם אינו תוקיע למלכיות למה הוא מזכיר אלא אומר אבות גבורות קדושת השם וכולל מלכיות עם קדושת היום ותוקיע זיכרונות ותוקיע שופרות ותוקיע ואומר עבודה והודיה וברכת כהנים רבן שמעון בן גמליאל או' קדושת היום עים הזיכרונות אמר רבן שמעון בן גמליאל מה מצינו בכל מקום אומרה אימצעית אף כן אומרה (אימצעית) ר' בי אומר מה מצינו בכל מקום אומרה רביעית אף כן אומרה

רביעית וכשקידשו את השנה באושה ביום הראשון עבר ר' ישמעאל בנו שלרבי יוחנן בן ברוקה ואמר כדברי ר' יוחנן בן נורי אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היינו נוהגין כן ביבנה ביום השיני עבר ר' חנניה בנו שלרבי יוסה הגלילי [ו]אמר כדברי ר' עקיבה אמר רבן שמעון בן גמליאל כך היינו נוהגים ביבנה מני שהיא בשופר תל' לוי והעברת שופר אין לי אילא ביובל ראש השנה מני תל' לוי והעברת שופר תרועה בעשור לחדש ביום הכיפורים שאין תל' לוי בחדש השביעי ומה תל' לוי בחדש השביעי הרי תרועת שביעי כזו מה זו בשופר אף תרועת ראש השנה בשופר מני שהיא פשוטה לפני תל' לוי והעברת שופר מני שהיא פשוטה לאחריה תל' לוי תעבירו שופר אין לי אילא ביובל ראש השנה מני תל' לוי והעברת שופר תרועה בעשור לחדש ביום הכפורים שאין תל' לוי לומר בחדש השביעי מה תל' לוי בחדש השביעי הרי תרועת שביעי כזו מה זו פשוטה לפני ופשוטה לאחריה אף תרועת ראש השנה פשוטה לפני ופשוטה לאחריה מני ליתין את האמור ביובל בראש השנה ואת האמור בראש השנה ביובל תל' לוי בחדש השביעי בחדש השביעי לגזירה שוה מני שהן שלוש שלשלוש שלוש תל' לוי והעברת שופר תרועה זכרון תרועה מקרא קודש יום תרועה יהיה לכם מלמד שהן שלוש שלשלוש שלוש כיצד סדר תקיעות ותוקיע מיריע ותוקיע מיריע ותוקיע שלוש תקיעות שהן תישע שיעור תקיעה כדי תרועה שיעור תרועה שלשה שברים שיעור שופר כדי שיהא תוקיע מקרא קודש כי כפורים ועניתם את נפשתכם <...> מלאכה לא תעשו כי כפורים שיכול אין לי יום <קב,א> הכפורים מכפר אילא אם כן עשאו מקרא קודש וניתענה בו ולא עשה בו מלאכה מני אף על פי שלא עשאו מקרא קודש ולא ניתענה בו ועשה בו מלאכה היום מכפר תל' לוי כי יום (ה)כפורים הוא שיכול אין לי יום (ה)כפורים מכפר אילא עם [ה]קורבנות ועם [ה]שעיר מני אף על פי שאין קורבנות ואין שעיר היום מכפר תל' לוי כי יום (ה)כפורים הוא יכול יכפר על השבים ועל שאינן שבים ודין הוא חטאת ואשם מכפרים ויום הכיפורים מכפר מה חטאת ואשם אינן מכפרין אילא על השבים אף יום הכפורים לא יכפר אילא על השבים לא אם אמרתה בחטאת ובאשם שאינן מכפרין על הזדון כשגגה תאמר ביום הכיפורים שהוא מכפר על הזדון כשגגה הואיל והוא מכפר על הזדון כשגגה יכפר על השבים ועל שאינן שבים תל' לוי אך הא אינו מכפר אילא על השבים וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה הרי זו אזהרה למלאכה כי כל הנפש אשר לא תעונה בעצם היום הזה ונכרתה הרי זה עונש עינוי וכל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי הרי זה עונש מלאכה והאבדתי [מה תל'] לפי שהוא אומר כרת בכל מקום ואיני יודע מה הוא כשהוא אוי והאבדתי לימד על הכרית שאינו אילא אובדן מנין שיום הכפורים אסור באכילה בשתייה ברחיצה ביסיכה בנעילת הסנדל בתשימיש המיטה תל' לוי שבתון שבות יכול תהא שבת בראשית אסורה בכולם תל' לוי הוא (ה)הוא אסור בכולם אין שבת בראשית אסורה בכולם ועניתם את נפשתכם בתשעה יכול יתחיל ויתענה מתשעה תל' לוי בערב או בערב יכול משתחשך תל' לוי ועניתם את נפשתכם בתשעה הכיצד מת:חי'ל ומיתענה מבעוד יום שכן מוסיפין מחול על הקודש אין לי אלא מלפניו מ[ל]אחריו מני תל' לוי מערב ועד ערב אין לי אילא יום הכיפורין שבת בראשית מני תל' לוי תשבתו ימים טובים מני תל' לוי שבתכם הא כל שבייתה שאת שובת את מוסיף מלפניה ומלאחריה יכול יהא חייבין כרת על תוספת תל' לוי כל הנפש אשר תעשה כל מלאכה בעצם היום הזה והאבדתי על עצם היום הזה חייבין כרת אין חייבין כרת על תוספת מלאכה יכול לא יהא חייבין כרת על תוספת מלאכה אבל יהא חייבין כרת על תוספת עינוי תל' לוי כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום הזה ונכרתה על עצם היום הזה חייבין כרת על תוספת עינוי תל' לוי כי כל הנפש אשר לא תענה בעצם היום אבל יהא בכלל אזהרה תל' לוי וכל מלאכה לא תעשו בעצם היום הזה על עצם היום הזה הן מוזהרין אין מוזהרין על תוספת מלאכה יכול לא יהא מוזהרין על תוספת מלאכה אבל יהא מוזהרין על תוספת עינוי ודין הוא מה מלאכה שהיא נוהגת בימים טובים ובשבתות הרי הוא מוזהר עליה עינוי שאינו נוהג בימים טובים ובשבתות אינו דין שיהא מוזהר עליו אבל אזהרה לעינוי ליום עצמו לא <קב,ב> שמענו כשהוא אוי עונש מלאכה שאין תל' שכבר קול וחומר הוא מה אם עינוי שאינו נוהג בימים טובים ובשבתות הרי הוא עונש עליו מלאכה שהיא נוהגת בימים טובים ובשבתות אינו דין שיהא עונש עליה כשהוא אוי עונש מלאכה עונש מלאכה נלמד ממנה אזהרה לעינוי <...> נש מלאכה לאחר אזהרה אף עונש עינוי לאחר אזהרה וידבר יי אל משה לאמר דבר אל בני ישראל לאמר בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות שבעת ימים מה תל' לפי שני בסכות תשבו שבעת ימים ואיני יודע אם שבעה ראשונים אם שבעה אחרונים כשהוא אוי בחמשה עשר יום לחדש השביעי הזה חג הסכות (שבעת ימים ליי הביא שבעה ראשונים לא שבעה אחרונים זה חג הסכות זה טעון סוכה אין חג המצות טעון סוכה הלא דין הוא מה אם זה שאינו טעון מצה טעון סוכה חג המצות שהוא טעון מצה אינו דין שיטען סוכה תל' לוי זה חג הסוכות זה טעון סוכה אין חג המצות טעון סוכה חג הסכות שבעת ימים ליי יכול תהא חגיגה וסוכה לגבוה תל' לוי חג הסכות תעשה לך או חג הסכות תעשה לך יכול תהא חגיגה וסוכה להידיוט תל' לוי חג הסכות שבעת ימים ליי הא כיצד חגיגה לגבוה וסוכה להידיוט ביום הראשון מקרא קודש (קדש) קדשיהו וביום השמיני מקרא קודש קדשהו במה את מקדשו (במאכל ובמשתה ובכסות נקיה וכל מלאכה לא תעשו הרי זה בא ללמד על ימי מועד שהן אסורין במלאכה יכול יהא אסורין במלאכת עבודה תל' לוי הוא הוא אסור במלאכת עבודה אין ימי מועד אסורין

במלאכת עבודה דברי ר' יוסה הגלילי ר' עקיבה או' מה תלי' לוי אלה מועדי יי אשר תקראו אתם מקראי קודש אם לעינין ימים טובים כבר עיניין ימים טובים אמורים שני מלבד שבתות יי ואומר ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון אם כן למה נא' אלה מועדי יי אשר תקראו אתם מקראי קודש אילא אילו ימי מועד שהן אסורין במלאכה יכול יהוא אסורין במלאכת עבודה תלי' לוי הוא הוא אסור במלאכת עבוד?ה אין ימי מועד אסורין במלאכה עבודה להקריב אשה ליי עלה ומנחה אם אין עלה אין מנחה שתקדום עולה למנחה שאם קדמה מנחה לעולה פסולה זבח ונסכים אם אין זבח אין נסכים שיקדום זבח לנסכים שאם קדם נסכים לזבח פסולים דבר יום מלמד שכל היום כשר למוספין ביומו עיבר זמנו אינו חייב באחריותו יכול [לא] יהוא חייבין באחריות נסכים למחר תלי' לוי ומנחתם ונסכיהם ביום ומנחתם ונסכיהם למחר מני' למוספי שבת שיקדמו עם אמורי הרגל תלי' לוי מלבד שבתות יי ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדרי' ומ' כל נדבי' א' ת' ליי מה תלי' שיכול אין לי קריב ברגל אילא קורבנות הרגל בלבד מני' קורבנות היחיד קרבנות הציבור שהוקדשו ברגל שיבואו ברגל שהוקדשו לפני הרגל (אינו דין) שיבואו ברגל תלי' לוי מלבד שבתות יי ומלבד מת' וגי' <קב,ג> [אשר תתנו ליי] אילו עופות ומנחות לרבות את כולם שכולם יבואו ברגל יכול רשות תלי' לוי אלה תעשו ליי אם להתיר כבר התיר אם כן למה נא' אלה תעשו ליי במועדיכם אילא קבען חובה שכולם יבואו ברגל יכול באיזה רגל שירצה תלי' לוי ובאת שמה והבאתם שמה אם להתיר כבר התיר אם לקבע כבר קבע אם כן למה נא' ובאת שמה והבאתם שמה אילא זה רגל ראשון ש... <...> יכול אם עיבר רגל אחד ולא הביא יהא עובר <...> משם בל תאחר תלי' לוי אלה תעשו ליי במועדיכם אינו עוב... <...> שם בל תאחר עד שיעברו עליו רגלי השנה כולה ר' ש... <...> שלשה רגלים כסדרן וחג המצות ראשון כיצד נדר ל... <...>?ה? פסח עד שיעברו עליו הפסח והעצרת והחג נדר לפני העצרת ע:ד? שיעברו עליו העצרת והחג [וה]פסח [וה]עצרת [וה]חג נדר לפני החג עד שיעברו עליו החג [וה]פסח [וה]עצרת [וה]חג בית שמי אומרין יכול יחוג אדם ביום טוב תלי' לוי אך במועד את[ה] חוגג אין את[ה] חוגג ביום טוב בית הילל אומרין יכול יחוג אדם בשבת תלי' לוי אך ביום טוב את[ה] חוגג אין את[ה] חוגג בשבת באספכם את תבואת הארץ עיבר את השנה שתעשה את החג באסיפת הפירות יכול באסיפת כל הפירות תלי' לוי באספך מגרנד [ו]מיקבך [מגרנד] לא כל גרנד מיקבך לא כל יקבך או באספך מגרנד מיקבך יכול מקצת תלי' לוי באספכם את תבואת הארץ הכיצד השתדל לעבר את השנה שתעשה את החג ברוב אסיפת כל הפירות תחגו את חג יי שבעת ימים בתשלומין כל שבעה ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון שבות ולקחתם ר' יהודה אומר נא' כן לקיחה ונא' להלן לקיחה מה לקיחה אמורה להלן אגודה אף כ:ן אגודה וחכ' אומ' אף על פי שאינו אגוד כשר ולקחתם לכם כל אחד ואחד לכם משלכם לא הגזול מיכן אמרו אין אדם יוצא ידי חובתו ביום טוב הראשון שלחג בלולבו שלחבירו אילא אם רצה נותנו מתנה לחבירו וחבירו לחבירו אפילו הן מאה מעשה ברבן גמליאל והזקנים שהיו באים בספינה <קב,ד> ולא נמצא לולב אילא ביד רבן גמליאל בלבד ונטלו ר' ב?ן גמליאל? ונ:תנו מתנה לרבי יהושע ור' יהושע לר' אלעזר בן עזריה ור' אלעזר בן עזריה לר' עקיבה וכולם יצאו בו ידי חובתן ביום לא בלילה ביו:ם הראשון אפילו בשבת ביום הראשון אין דוחים את הש?בת? אילא על יום טוב הראשון בלבד פרי עץ את שטעם? עיצו? דומה לפרי זה אתרוג בן עזאי או' הדר הדר באילנו משנה לחברתה כפות תמרים ר' טרפון או' כפות ואם פרוד יכפת(ו)נו וענף עץ עבות את שענף עיצו דומה לקליעה זה הדס וערבי נחל אין לי אילא שלנחל שלבעל ושלהרים מני' תלי' לוי וערבי נחל אבא שאול אומר וערבי נחל שתים ערבה ללולב וערבה למקדש ר' ישמעאל או' פרי עץ הדר אחד כפות תמרים אחד ענף עץ עבות שלושה וערבי נחל שתים ושתי דליות ואחת שאינה קטומה ר' טרפון או' אפילו שלושתן קטומין ר' עקיבה או' פרי עץ הדר אחד כפות תמרים אחד וענף עץ עבות אחד וערבי נחל אחד [הא] (ה)כשים שלולב אחד ואתרוג אחד כך הדס אחד וערבה אחת ר' לעזר או' יכול אף אתרוג יהא עמהן בכלל אגודה וכי נאמר פרי עץ הדר וכפות והלא לא נא' אילא פרי עץ הדר כפות הכיצד אתרוג לעצמו והללו אגודה לעצמן מני' שהן מעכבין זה את זה תלי' לוי ולקחתם לכם ביום הראשון פרי עץ הדר כפות תמרים וענף עץ עבות וערבי נחל ושמחתם מלמד שהן מעכבין זה את זה ושמחתם לפני יי אלהיכם שבעת ימים לא בגבולין כל שבעה משחרב בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא ל:לולב <...>? במ:דינה שבעה זכר למקדש שיהא יום הניף כולו אסור? וחגותם? חג ליי מה תלי' לפי שני שבעת ימים תחג ליי? א:ל...> יכול יטען חגיגה כל שבעה תלי' לוי אתו יום אחד בלבד <...> כן למ:ה? נא' שבעת ימים בתשלומין כל שבעה מני' אם לא חג ב:יו:ם טוב הראשון שלחג חוגג את כל הרגל וביום טוב האחרון תלי' לוי <...>?ח:דש בחדש השביעי תחגו יכול אם לא חג ברגל יחוג לאחר הרגל תלי' לוי תחוגוהו במועד את חוגג אין את חוגג חוצה לו בסוכות לא בסוכה בתוך הבית לא בסוכה תחת האילן לא בסוכה על גבי סוכה ר' יהודה או' אם אין דיורין בעליונה התחתונה <קג,א> כשרה תשבו אין תשבו אילא תדורו מיכן אמרו אוכל בסוכה שותה בסוכה ומטייל בסוכה ומעלה כיליו לסוכה ימים אין לי אילא ימים לילות מני' הרי אני דן נא' כן שבעה ונא' שבעה באהל מועד מה שבעה אמורים באהל מועד עשה בהם את הלילות כימים אף שבעה אמורים כן נעשה בהם את הלילות כימים הולכה לך לדרך הזו נאמר כ:ן? שבעה ונא' שבעה בלולב מה שבעה אמורים בלולב לא עשה בהן את הלילות כימים אף שבעה אמורים כן לא נעשה בהן

את הלילות כימים נראה למי דמה דנים שבעה שהן תדירין כל היום משבעה שהן תדירין כל היום אל יוכיחו שבעה שבלולב שאינן תדירין כל היום הולכה לך לדרך הזו דנים שבעה שהן מנהג לדורות משבעה שהן מנהג לדורות אל יוכיחו שבעה שבאוהל מועד שאינן מנהג ל:דור?ות תלי' לוי תשבו שבעת ימים תשבו שבעת ימים לגזירה שווה מה תשבו שבעת ימים אמורים באהל מועד עשה בהן את הלילות כימים אף תשבו שבעת ימים אמורים כן נעשה בהן את הלילות כימים אזרח זה אזרח האזרח ל:הו? ציא את הנשי:ם? כל האזרח לרבות את הקטנים בישראל לר:בות? גרים וע:בדי:ם משוחררין ישבו בסכות בסכות שלכל דבר שר' יהודה אוי' ?הדין נו?תן שלא תהא סוכה אילא מארבע המינים מה אם הלולב שאינו נוהג בלילות כימים אינו בא אילא מארבעת מינים סוכה שהיא נוהגת בלילות כימים אינו דין (ש)לא תהא אילא מארבעת מינים אמרו לו לר' יהודה כל דין שאתה דן תחילתו להחמיר וסופו להקל אינו דין הא אם לא מצ(א) מארבעת ?מי:נים ישב לו שלא בסוכה והכתוב אוי' ישבו בסכות בסכות שלכל דבר וכן עזרא אומר ואשר ישמעו ויעבירו קול בכל עריהם (ו)בירושלם לאמר צאו ההר והביאו עלי זית ועלי עץ שמן ועלי הדס ועלי תמרים ועלי עץ עבות לעשות סכות ככתוב למען <קג,ב> ידעו דרתיכם כי בסכות הושי' וג' ר' אליעזר אוי' סכות ממש היו ר' עקיבה אוי' סכות ענני כבוד היו בהוציא אותם מארץ מצרים מלמד שאף הסוכה זכר ליציאת מצרים וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל מלמד שהיה משה אומר להם לישראל הלכות הפסח בפסח הלכות העצרת בעצרת הלכות החג בחג בלשון שהוא שומע בו בלשון היה אוי' להן לישראל כל הפרשות נאמרו בעינין אחד ר' יוסה הגלילי אוי' מועדי יי נאמרו לא נאמרה שבת בראשית עימהן בן עזאי אוי' מועדי יי נאמרו לא נאמרה פרשת נדרים עמהן רבי אוי' מה תלי' לוי וידבר משה את מועדי יי אל בני ישראל לפי שלוא למדנו אילא על הפסח ועל התמיד שידחו את השבת שני' בהם במועדו שאר כל קורבנות הציבור מני' תלי' לוי אלה תעשו ליי <...> <...> ול?קרב עימן לא שמענו <...> יי אל בני ישראל קבע מועד לכולם צו אין צו אילא זירוז מיד ולדורות אמר <...> <...> אם שיש בו חיסרון כיס ויקחו אליך אתה <...> <...> זית לא שמן שמשמים לא שמן אגוזים לא שמן <...> <...> מן זית מזיתו מיכן אמרו שלשה זיתים ובהם שלשה <...> שמנים זית הראשון מגרגרו בראש הזית וכונסן לבית הבד <...> טוחנן בריחים ונותנן בסלים וטוענן בקור <...> יוצא מהן ראשון ?פורקן וטוחנן שנייה והיוצא מהן שיני חזר וטחן וטען זה שלישי הראשון למנורה והשאר למנחות זית השיני מגרגרו בראש הגג וכונסן לבית הבד וטוחנן בריחים ונותנן בסלים וטוענן בקורא והיוצא מהן ראשון ופורקן וטוחנן שנייה והיוצא מהן ג' זית השלישי (ו)השלישי (ו)ע(ו)ו(ט)נו בבית עד שילקה <קג,ג> ומעלהו ועושה [אותן] תמורה בראש הגג וכונסן לבית הבד וטוחנן בריחים וג' ר' יהודה אוי' לא היה טוחנן בריחים אילא כותשן במכתשת לא היה טוענן בקורא אלא באבנים אינו נותן את הלחם בתוך הסל אילא נותנו סביבות הסל וקודח מתוך הסל הראשון שבראשון אין למעלה ממנו השני שבראשון וה:ר:אשון שב[ש]יני שוויים (ו)השלישי (ו)השלישי שבשני והראשון ?ש?בשלישי שוויים השלישי שבשני והשיני שבשלישי שוויים ?השלישי שבשלישי אין למטה הימנו זך שיהא נקי כתיב רבי יהו:דה? אוי' אינו אוי' כתיב אילא כתוש יכול לא יהא כתיב כשר למנחות כשהוא אוי' ועשרון סלת בלול בשמן כתיב רבע ההין לימד על הכתיב שהוא ?כשר למנחות הא מה אני? מקיים <...> למאור לא כתיב למנחות אילא ל:ח/ה:סכון <...> עולה להעלות נר שיהא נר מערבי דולק תדיר שממ <...> <...> ובו יהי <קג,ד> מסיים ובשעה שאחיו הכהנים ניכנסין <...> מקדם לפנים כיצד נכנס ומצא שני נירות מזרחים <...> מדשן את המזרחי ומניח את המערבי דולק שממנו מדליק <...> בין הערבים מצאו שכבה מדשנו ומדליקו (ו)ממזבח העולה ת:מי:ד אף בשבת תמיד ?אף? בטומאה מחוץ לפרכת העדות מה תלי' לפי שני' וישם את המנורה באהל מועד נכח השלחן ואיני יודע אם סמוכה לפרכת אם סמוכה לפתח כשהוא אוי' מחוץ לפרכת העדות באהל מועד מלמד שהיא סמוכה לפרכת יתיר מן הפתח העדות עדות לכל באי העולם שהשכינה בישראל וכי צריכין הן לנר והלוא כל ארבעים (שעשו) [שנה שהיו] ישראל במדבר לא צרכו לנר (ו)ש[נ]י' כי ענן יי על המשכן יומם ואש וג' הא מה אני מקיים העידות עדות לכל באי העולם שהשכינה בישראל יערוך אתו אהרן ובניו מה תלי' לפי שני' אל מול פני המנורה יאירו שבעת הנרות יכול יהא כהן אחד ניכנס לשבעה נירות תלי' לוי להעלות נר או להעלות נר יכול לא יהא כהן אחד <קד,א> ניכנס לשבעה נירות אבל יהוא שבעה כהנים ניכנסין לשבעה נירות תלי' לוי יערוך אתו אהרן ובניו הא אהרן ובניו אינן עורכין אילא (יום) אחד מערב עד בקר תן להם מידתן מערב עד בקר שיהוא דליקין מערב עד בקר ?לוא תהא להם עבודה מערב עד בקר אילא הם תמיד אף בשבת תמיד אף בטומאה על המנורה הטהור:ה? על טהרה שלמנורה שלא יסמכם בקיס? (ו)מיים וב <...> <...> ?הני:רות לפני יי שלא יתקן מבחוץ ויכניס תמיד <...> אף בטומאה סלת וא <...> <...> טין יקח תלי' לוי ולקחת סלת יכול אף שאר המנחות <...> ?חי:טים תלי' לוי אותה זו נילקחת חיטין אין שאר המנחות נילק:חות? חיטין שתיים עשרה חלות שיהוא שוות שני עשרונים שיהוא שוויים החלה האחת מלמד שלישתה ועריכתה אחת אחת יכול [ומנין] אף שתי הלחם לישתן ועריכתן אחת אחת תלי' לוי יהיה החלה מניין שירדו לתנור שתיים שתיים תלי' לוי ושמת אותם יכול אף שתי הלחם ירדו לתנור שתיהן תלי' לוי אתה זו נאפות שתיים שתיים הלחם נאפות אחת אחת ושמת אתם לטפס ושלשה טפסין היו שם נותנן לטפס <...> שהן בצק ובתנור היה להם טפס וכשהוא

רדן נותנן לטפס כדי שלא יתקלקלו שתים מערכות יכול שמונה וארבע תלי לוי שש המערכת או שש המערכת יכול שש ושש תלי לוי שתים עשרה או שתים עשרה יכול ארבע וארבע תלי לוי שתים מערכות שש המערכת הא עד ש[נ]אמרו שלושה כתובין ואם לאו לא שמענו על השלחן הטהור על טהרו שלשלחן שלא יהוא סניפיין מגביהין את הלחם מעל גבי השלחן מיכן אמרו ארבעה <קד,ב> סניפיין ?שלה:ב היו שם מופצלים[ן] מראשיהם שהיו ס(ו)מכין בהם שנים <...> ושנים לסדר זה ועשרים ושמונה קנים כחצי קנה חלול אר...> שר לסדר זה וארבעה עשר לסדר זה ונתת על המערכת יכול ?מער?כת אחת הרי אני דן נאמר כן מערכת ונא' להלן מערכת מה מערכת אמורה להל...> מערכת א?מורה? כן תופיס שתים מערכות לבו...> והיתה ללחם חובה ללחם והיתה ללחם מלמד שהיא? מע...> וסלת את הלחם והיתה ללחם אינה על גבי הלחם <...> שייש להם שוליים ונותנן על גבי הלחם כדי <...> לאזכרה ר' שמעון או' נאמרה כן אזכרה ונאמר להל?ן? <...> מה אזכרה אמורה להלן מלוא קומץ אף כן מלוא קומץ מלמד ?ש?היא טעונה ()[שני] קמ()צין] מלוא קומץ לסדר זה ומלוא קומץ לסדר זה ביום השבת ביום השבת עורך חדשה ובשבת מקטיר ישנה יערכנו אי()ן] עורך עמו קנים בשבת אילא נכנס מערב שב...> ושומטן ונותנן לאורכו שלשלחן כל הכלים שהיו במקדש או...> לאורכו שלבית חוץ מן הארון ואחר שבת היה נכנס וסודר ש...> תחת כל אחת ואחת ושנים תחת העליונה אף על פי שאין עליה משוי מאת בני ישראל מרצון ישראל ברית עולם ממי שהברית שלו והיתה לאהרן ולבניו ואכלוהו במקום קדוש מלמד שאכילתן במקום קדוש אין לי אילא אכילתה במקום קדוש מני אף לישתה ועריכתה במקום קדוש תלי לוי והיתה יכול אף שתה הלחם לישתן ועריכתן במקום קדוש תלי לוי כי קדש קדשים ר' יהודה או' כל מעשיהן בפני?ם? ר' שמעון או' לעולם הוי רגיל לומר שתי הלחם ולחם הפנים כ...> בעזר()ה] וכשירות בבית פגא <קד,ג> היא שאם נפרסה אחת <...> פסולות לו יכול לו לבדן] תלי לוי ולבניו או ולבניו יכול לבניו ו...> ולבניו לאהרן שלא במחלוקת ולבניו במחלוקת מה אה...> ?א?וכל שלא במחלוקת אף ב...> אוכלים שלא במחלוקת מאשי יי אין ל?הם? <...> ואת האישים חוק עולם לבית העולמי?ן? ויצא בן אשה ישראלית (מנין) [מהיכן] יצא מבי...> <...> שלמשה ?שב?א ליטע אהלו בתוך מחנה דן אמרו לו מה טיבך ליטע אהלך בתוך מחנה דן אמר להם מבנות דן אני אמרו לו ?הכת?וב אמר איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל ניכנס לבית דינו שלמשה ויצא מחוייב ועמד וגידף והוא בן איש מצרי אף על פי שלא היו ממזרים באותה שעה הוא היה כממזר בתוך בני ישראל מלמד שניתגייר וינצו במחנה על עיסקי המחנה בן הישראלית ואיש הישראלי זה שכניגדו ויקב בן האשה הישראלית את השם זה שם המפורש ששמע מסיני ויקלל אינו אומר ויברך כעיניין שני ברך נבות אלהים ומלך אילא ויקלל מלמד שאין הורגין בכינוי אמר ר' יהושע בן קרחה בכל יום דנים את העידים בכינוי יכה יוסה את יוסי ניגמר הדין לא היו הורגין ב()כ[ינוי אילא מוציאים את כל אדם לחוץ ומשאלים את הגדול שבהם ואומרים לו אימור מה ששמעת בפירוש והוא אומר והדינים עומדים על רגליהם וקורעים ולא מאחים והשני אומר אף אני כמוהו והשלשי אומר אף אני כמוהו אין העידים צריכין ליקרע שכבר קרעו ?ב? שעה ששמעו ויביאו אתו אל משה לא הביאו את המקושש עמו ושם אמו שלומית בת דברי למטה דן גניי לו גניי לאמו גניי למשפחתו גניי לשבט שיצא ממנו וכנגדו אתה אומר ואתו אהליאב בן אחיסמך למטה דן חרש וחשב שבח לו שבח לאמו שבח למשפחתו שבח <...> ויניחהו במשמר לא הניחו את המקושש עמו וש...> <...> דעים היו במקושש שהוא חייב מיתה <...> לא היו יודעים באיז()ן] מיתה ימות <...> לא פורש <...> עשה <...> הוא אומר לפרוש להם על פי יי מלמד שלא ?היו יוד?עים אם חייב מיתה אם לאו וידבר יי אל ?משה? לאמר הוצא את המקלל אל מחוץ למחנה מלמד שבית דין מבפנים ובית סקילה מבחוץ וסמכו [כל] השמעים אלו העידים כל השמעים אילו הדינים ידיהם ידי כל יחיד ויחיד ידיהם על ראשו סומכין ידיהם עליו ואומרי

ן לו דמך בראשך שאתה גרמת לכן ורגמו אתו לא כסותו כל העדה וכי כל העדה רוגמתו אם כן למה נאמר עדה אילא עיד()ן]ו במעמד כל העדה <קד,ד> יכול הוריות שעה היית תלי לוי ואל בני ישראל תדבר לאמר יהא מנהג לדורות איש מה תלי לוי איש איש להביא את הגוים שיהוא נהרגים על קללת השם כישראל אבל אינן ניהרגין אילא בסייף שלא ניתנה מיתה לבני נח אילא דין הרג בלבד כי יקלל אלהיו מה תלי לפי שני ונקב שם יי מות יומת שיכול אין לי חייבין אילא על שם המיוחד במיתה מני לרבות כל הכינויים תלי לוי כי יקלל אלהיו כי יקלל אלהיו דברי רבי מאיר וחכמים אומרים על שם המיוחד במיתה ועל שאר כל הכינויים? באזהרה ונשא חטאו ר' יהודה או' נאמר כן נשיאת חט ונא' להלן נשיאת חט מה נשיאת חט אמור להלן כרת אף כן כרת ונ?ק?ב שם יי מות יומת רגום ירגמו בו כל העדה יהוא כל העדה כבעלי דבב לו גר זה הגר כגר לרבות נשי הגירים אזרח זה אזרח כאזרח לרבות נשי אזרחים בנקבו שם יומת אמר ר' ?מ?נחם בירבי יוסה להביא את המקלל אביו ואמו שלא יהא חייב עד שיקללם בשם ואיש כי יכה אין לי אילא איש ?המכה? אש?ה?מכה מנן תלי לוי מכה בין איש בין אשה אין לי אילא אשה?כה את האיש הכה את האשה ואת ?ה?קטן ?מני? תלי לוי כי יכה בין איש בין אשה בין קטן יכול אפילו הכה את הנפלים יהא חייב תלי לוי איש מה איש מיוחד שהוא בן קיימה יצאו הנפלים שאינן בני קיימה כי יכה כל נפש עד שיכה את כל נפשו להביא את שהיכה ויש בו

כדי להמית ובא אחר והמית הרי זה חייב אילו נאי מכה נפש בהמה ישלם הייתי אוי מכה אדם ישלם בהמה כשהוא אוי ישלמנה בבהמה עסקתי ואיש כי יתן מום בעמיתו אין לי אילא בזמן שנתן בו מום מני צרם באוזנו תלש בשערו רקק והגיע בו הרוק העביר טליתו ממנו פרע ראשה שלאשה תלי לוי ועשה כאשר עשה כן יעשה לו מני הכהו באחת ידו בלוח ובפינקס וביטמסניירות שיש בידו תלי לוי ועשה כאשר עשה כן יעשה לו מני אחזו והעמידו בחמה ונישתרב בצינה וניצטן השיך בו את הכלב השיך בו את הנחש תלי לוי ועשה כאשר עשה כן יעשה לו יכול אפילו אמר לו המתן לי כן בחמה ונשתרב ובצינה וניצטן שיסה בו את הכלב שיסה בו את הנחש תלי לוי לו מה ראיתה לרבות את אילו ולהוציא את אילו או ח? שריבה הכתוב מיעט מרבה אני את אילו שהן מעשה ביד ומוציא את אילו שאינן מעשה ביד יכול אפילו סימה את עינו יסמה את עינו קטע את ידו יקטע את ידו שבר את רגלו ישר את רג? ג? לוי תלי <...> מכה אדם מה מכה בהמה בתשלומים אף <...>? מכה אדם? <...>? אדם? נפשך לומר לא תקחו כו(פ) לנפש רוצח <...> <קה, א>? כופר? נוטל אתה לאיברים כופר מכה בהמה <...>? לפי ש? נאי מכה אביו ואמו מות יומת יכול לא יהא חייב עד שיכה <...> כאחת תלי לוי מכה אדם יומת אפילו אחד מהם יכול אפילו הכ? הו? ולא עשה בו חבורה יהא חייב תלי לוי מכה בהמה מכה אדם מה מכה בהמה עד שיעשה בה חבורה אף מכה אדם עד שיעשה בו חבורה יכול אפילו הכהו לאחר מיתה יהא חייב תלי לוי מכה בהמה מכה אדם מה מכה בהמה בחייה אף מכה אדם בחייו משפט אחד יהיה לכם כמשפט דיני נפשות כן משפט דיני ממונות מה דיני נפשות בדרישה ובחקירה אף דיני ממונות בדרישה ובחקירה אף דיני ממונות כן (פ) תלי לוי עין תחת עין ריבה וידבר משה אל בני ישראל ויוציאו את המקלל אל מחוץ למחנה זה הוא שאמרו מלמד שבית דין מבפנים ובית סקילה מבחוץ וירגמו אתו לא כסותו אבן מלמד שאם מת באבן אחד יצא ובני ישראל לעשו] כאשר צוה יי את משה אף ל...> אף לדחייה אף לתלייה אף לא תלין נבלתו על העץ

<בהר>

<קה, א> וידבר יי אל משה בהר סיני לאמר מה עיניין שמיטה לעינין הר סיני והלא כל המצות נאמרו מסיני אילא מה שמיטה נאמרו כללותיה ודיקדוקיה מסיני אף כולם נאמרו כללותיהן ודיקדוקיהן מסיני כי תבאו [יכול] משבאו לעבר הירדן תלי לוי אל הארץ אל הארץ המיוחדת יכול משבאו לעמון ומואב תלי לוי אשר אני נותן לכם לא עמון ומואב מנין אתה אוי כיבישו ולא חיליקו חילקו למשפחות ולא חילקו לבתי אבות חילקו לבתי אבות ואין כל אחד ואחד מכיר את שלו יכול יהוא חייבין בשמיטה תלי לוי שדך שיהא כל אחד ואחד מכיר את שד? הו? כרמך שיהא כל אחד ואחד מכיר את כרמו נמצאתה אומר כיון שעברו ישראל את הירדן <קה, ב> ניתחייבו בחלה ובעורלה ובחדש היגיע ששה עשר בניסן נתחייבו בעומר שהוא חמשים יום ניתחייבו בשתי הלחם לארבע עשרה שנה ניתחייבו במעשרות התחילו מונים לשמטה לעשרים ואחת שנה עשו שמיטה לשש[ים] וארבע עשו יובל ושבתה הארץ יכול מלחפור בורות שיחים ומערות ומלתקן את המקוות תלי לוי שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר אין לי אילא לזרע ולזמיר לחריש לעדיר לנכיש לכס(פ) [יח] ולבקיע מני תלי לוי שדך לא תזרע וכרמך לא כל מלאכה שבשדך וכל מלאכה שבכרמך מני אין מייבלין אין מפרקין אין מאבקין אין מעשנים בעלים תלי לוי שדך לא תזרע וכרמך לא כל מלאכה שבשדך ולא כל מלאכה שבכרמך מני אין מקרסמין אין מזרדין אין מפסלין באילן תלי לוי <קה, ג> שדך לא תזרע וכרמך לא כל מלאכה שבשדך וכל מלאכה שבכרמך או שדך לא תזרע וכרמך לא יכ? ול לא יקשש תחת הזיתים ולא ימלא את הנקעים שתחת הזיתים ולא יעשה עוגיות בין אילן לחבירו תלי לוי שדך לא תזרע וכרמך לא תזמר הזרע והזמיר בכלל היו ולמה יצאו להקיש <...>